

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CINDA WILLIAMS CHIMA

THE NEW YORK TIMES BEST-SELLING
SEVEN
REALMS
SERIES
BOOK FOUR

THE CRIMSON CROWN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

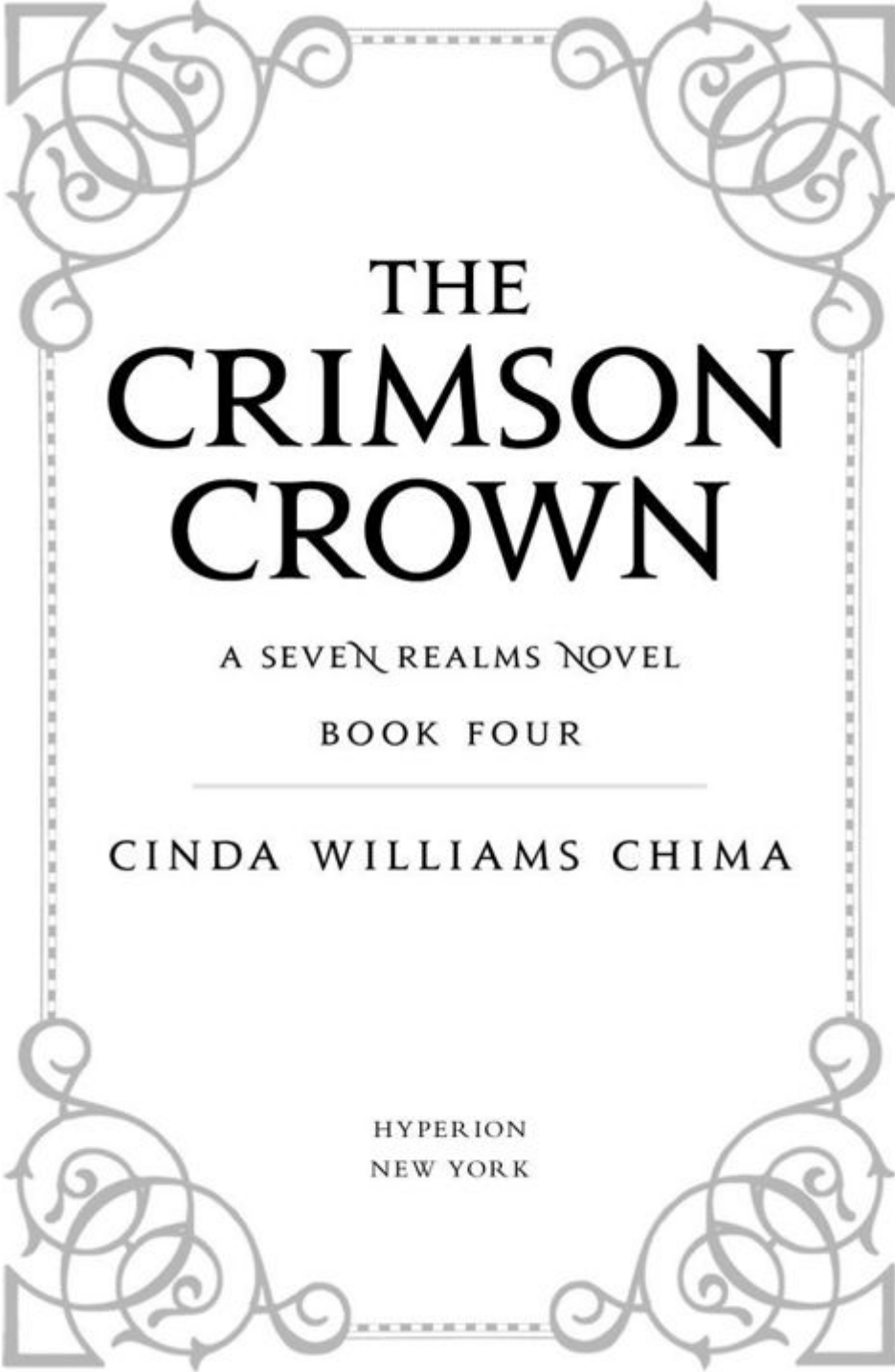
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE CRIMSON CROWN

A SEVEN REALMS NOVEL

BOOK FOUR

CINDA WILLIAMS CHIMA

HYPERION
NEW YORK

Copyright© 2012 by Cinda Williams Chima

Tüm hakları saklıdır. Disney Book Group'un bir baskısı olan Hyperion tarafından yayımlanmıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya aktarılamaz

fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve saklama yöntemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz. Bilgi için adres: Hyperion, 114 Fifth Avenue, New York, New York 10011-5690.

ISBN 978-1-4231-7911-5

www.un-requiredreading.com www.cindachima.com

adresini ziyaret edin

İçindekiler

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

- [1. Klan Prensesi](#)
- [2. Karanlıkta Bir Dans](#)
- [3. Abelard için mürettebat](#)
- [4. Aile Meseleleri](#)
- [5. Bir High Country Toplantısı](#)
- [6. Hanalea'da Neler Oldu](#)
- [7. Dağda Bir Çatlak](#)
- [8. Kan ve Siyaset](#)
- [9. Eşler ve Krallar](#)
- [10. Yılan Çukuruna Doğru](#)
- [11. Gece Yarısı Toplantıları](#)
- [12. Öğlen Toplantıları](#)
- [13. Çapraz Noktalarda](#)
- [14. Kraliçe'nin Emirleri](#)
- [15. Sokak Kuralları](#)
- [16. Gevşek Uçlar](#)
- [17. Yılan Çukurundan Alevlere](#)
- [18. Geçmiş Suçlar ve Kabahatler](#)
- [19. Sıcak Bir Yaz Gecesi](#)
- [20. Kan ve Küller](#)
- [21. Toprak Büyüsü](#)
- [22. Küller ve Suçlamalar](#)
- [23. Vahiyler](#)
- [24. Eski Bir İhanet](#)
- [25. Gerçek ya da Yalan](#)
- [26. Kanıtlar ve İddialar](#)
- [27. Demonai Delegasyonu](#)
- [28. Ölümcül Nevergreen'e Tırmanış](#)
- [29. Hanalea'nın Bahçesinde](#)
- [30. Ölümcül Müzik](#)

- [31. Yetenekli Kralların Cephaneliği](#)
- [32. İhanet](#)
- [33. Derinlerde](#)
- [34. Katılmamayı Kabul Etmek](#)
- [35. Geri Gamon](#)
- [36. Geçitlerde](#)
- [37. Kuşatma Altında](#)
- [38. Şeytanla Anlaşma](#)
- [39. Kraliçe Danışmanı](#)
- [40. Ateşli Rüyalar](#)
- [41. Yeni Bir Nesil](#)
- [42. Bayarlarla Birlikte Yürümek](#)
- [43. Standoff](#)
- [44. Yeraltında Bir Buluşma](#)
- [45. İkinci Kat Çalışması](#)
- [46. İçeride](#)
- [47. Tüccar](#)
- [48. Büyücü İknası](#)
- [49. Huzursuz İttifak](#)
- [50. Kötü Seçimler](#)
- [51. Bir Giriş Yolu](#)
- [52. Darkman'ın Saati](#)
- [53. Vadi'nin Altında](#)
- [54. Muhteşem Bir Saptırma](#)
- [55. Ateşe Dönüş](#)
- [56. Bir Rövanş](#)
- [57. Lütuf ve Lanetler](#)
- [58. Arapsacı ve Kıvrım](#)
- [59. Redo](#)
- [Epilog](#)
- [Teşekkür](#)

Büyükbabam E. C. Bryan için

CHAPTER ONE

KLAN PRENSESİ

Bu, Raisa'nın o güne kadar gördüğü en büyük Ruh klanları toplantısıydı. Batıdaki Demonai Kampı'ndan, doğudaki Avcı Kampı'ndan ve Batı Duvarı'nın yakınındaki engebeli kuzey bölgelerinden ve nehir vadilerinden olmak üzere Fells'in dört bir yanından gelmişlerdi. Bazıları tüm

İstilacılar Körfezi'ndeki balıkçı kamplarından yola çıktılar. Demonai savaşçıları vahşi doğadan gururla boyanmış, tüylenmiş ve örülmüş olarak geliyorlardı. Güneşin yıpratığı tüccarlar Yedi Diyar boyunca, aşağı diyarlardan egzotik mallar ve haberler getiriyorlardı.

Yaşlılar bile hayatları boyunca böyle bir kutlamanın sadece Raisa'nın annesi Marianna'nın Averill Demonai ile evlenmesiyle gerçekleştiğini, Büyük Esaret başladığından beri bir Gri Kurt kraliçesinin klan kraliyetiyle yaptığı ilk evlilik olduğunu söylüyorlardı.

Bu kez Hanalea'nın aşağı yamaçlarında, içlerinden birinin - yükseklerde Briar Rose olarak adlandırılan Raisa *ana*'Marianna'nın-Fells'in kraliçesi olarak taç giymesini kutlamak için birlikte ziyafet verdiler. Kraliçe

Kamp, Raisa'nın klan totemi olan ve her zaman doğum gününe yakın bir zamanda açan dikenli dağ güllerinden oluşan çelenklerle süslenmişti.

Her kamp hediyelerle geldi, yeni kraliçeyi onurlandırmak ve kutlamak için yarıştı. Raisa yıllarca yetecek kadar süs eşyası . Klan metal ustaları ona dövülmüş altından güller ve dikenlerden oluşan bir çember hediye etti. Deri işçileri tarafından işlenen eyer ve dizginleri için gümüş aksesuarlar sağladılar.

Demonai Kampı ona kaybettiği silahların yerine ölçüye göre yapılmış bir uzun yay ve bir sadak dolusu kara ok getirdi Micah Bayar onu Oden's Ford'dan götürdüğünde. Marisa Pines Camp ona düzlükteki sarayında dağlık bölgeyi hatırlatacak losyonlar, ilaçlar ve kokular hediye etti.

Avcı Kampı, eti, Dyrnnewater'dan balık, tavşan ve yaban domuzu etleri ile katkıda bulunmuştur. Bütün gün şişlerde kızarıyor.

Hikaye anlatıcıları ve müzisyenler Raisa'yı şarkılar ve uzun ve görkemli bir hükümdarlık öngörüyordu. Bu erken övgü onu kıvrandırdı. Batıl inançlara inanacak kadar batıl inançlıydı. Kaderi kışkırtmak.

Sadece bana miras kalan kraliçe olarak bilinmek istemiyorum. ve felakete dönüştürdüğünü düşündü. Ve bu büyük bir olasılıktı.

Bu kutlama büyücülerin varlığıyla farklılaştı -bazılarına göre mahvoldu. Büyücüler Ruh Dağları'nda bin yıldır yasaktı. Hayden Fire Dancer elbette Marisa Pines Kampı'nda, klan reisi Willo Watersong'un melez oğlu olarak doğmuştu. Han Alister da Marisa Pines Kampı'na gelmekte ısrar etti.

Raisa'nın koruması olarak kutlamaya katılacak.

Onun varlığı gergin bir durumu daha da kötüleştirdi.

Bu haksızlık, diye düşündü Raisa. Ne de olsa Han'ı Oden's Ford'dan eve çağırıp Büyücü'yle savaşmalarına yardım eden Demonai'ydi. Konsey.

Raisa, Han'ın varlığının son derece farkındaydı, paylaşılan öpücüklerin ve şiddetli, umutsuz kucaklaşmaların anılarını yok edemiyordu. Bütün gün boyunca onun mavi gözlü bakışlarının baskısını hissetmişti. Adam onun çevresel görüşünde bir meteor gibi yanıyordu.

Uzun bacaklarını gösteren tozluklar ve Willo Watersong'un sağladığı bayramlık bir palto giymiş, tılsımlarını takmıştı. gizlice altına saklanmıştı. Han, Marisa Pines Kampı'nın yolunu biliyordu. Büyücü önce her yaz orada bakıcılık yapmıştı.

Taç giyme töreninden bu yana Raisa ve Han arasında yeni engeller oluşmuştu. İkisi de bir büyücü hırsız ile krallığın kraliçesi arasında evlilik olamayacağını biliyordu ama bu konuda ne yapacakları konusunda anlaşıyorlardı.

Han'ın fikri tahtı bırakıp onunla kaçmasıydı ve o da hayır demişti. Raisa onlara gizli aşıklar, ve o hayır demişti. Şimdi ise onunla yeniden bir araya gelmesini sağladı. Ve Raisa'nın etrafındaki sürekli kalabalık, kalp kalbe konuşmayı engelledi.

Han'ın taç giyme töreninde ona verdiği yüzüğü hâlâ takıyordu. Ay taşları ve inciler, Hanalea'nın kurt yüzüğünün zamanla yanmış altınının yanında parıldıyordu.

Gün, dağ sabahının serinliğinde at ve yaya koşullarıyla başladı. Ardından at sırtında oynanan tehlikeli bir top oyunu da dahil olmak üzere oyunlar oynandı. Daha sonra sahte savaşlar ve okçuluk yarışmaları yapıldı.

Gece Kuşu okçuluk yarışmasını kazandı ve Gecegezen ikinci oldu. Raisa daha kısa at yarışlarından birinde dereceye girdi. "Bir Demonai gibi ata biniyorsun," dedi babası gururla. O ve Elena sürekli yanında, Ruhların dört bir gelen anaerki ve patriklerle tanıştıyordu. Elena *Cennestre* özellikle Raisa'nın eski dostlarını ve rakiplerini selamlıyor, lezzetli kahkahasını serbest bırakmak için başını geriye atıyordu.

Averill'in keyfi daha sessizdi. Raisa gibi o da hâlâ Kraliçe Marianna'nın yasını tutuyordu.

Ziyafet ciddi bir şekilde akşam karanlığında başladı; tüm konuklar kararan gökyüzünün altındaki uzun masalara oturdular. Babası Raisa'nın bir yanında, büyükannesi diğer yanında; Willo Averill'in yanında ve Gecegezen de Elena'nın yanında onurlu bir pozisyonda oturuyordu.

Raisa, Willo dışında hepsinin Demonai olduğunu düşündü. Bu savaşçı klan yükselişe geçmiş görünüyordu. Gri Kurt soyuyla evlenmişlerdi ve şimdi hüküm süren kraliçe bile Demonai kanı taşıyordu.

Sıcak bir geceydi ve Nightwalker kaslı kollarını açıkta bırakan geyik derisinden bir yelek giymişti. Demonai tılsımı güneşin altında parlıyordu.

meşale ışığı, koyu renk gözleri yüzünün yontulmuş arazisi tarafından gölgeleniyordu.

Demonai dışında Raisa'nın masası çoğunlukla diğer kamplardan gelen ana ve baba reislerinden oluşuyordu. Açıklığı araştırırken, Dancer'la birlikte ağaçların arasındaki uzak bir masaya sürgün edilmiş olan Han'ı gördü.

tepelerde şenlik ateşleri parlıyordu, her biri alev alev yanıyordu Raisa'nın atalarından biri olan Gri Kurt kraliçelerinin dinlenme yerini işaret ediyordu. Kıvılcımlar yukarı doğru yükselerek yıldızlara karıştı; bu, ziyafete katılamayan yaylacıların bir armağanıydı.

Tabaklar toplanırken Willo kalktı. Masaların etrafındaki konuşmalar kesildi.

"Bir kez daha ocağımıza hoş geldiniz," dedi. "Bu gece Gri Kurt kraliçelerinin yeni soyunun otuz üçüncüsü olan Briar Rose *ana*'Marianna'yı onurlandırıyoruz. Aynı zamanda bir klan prensesi olan yeni ilk üyesi."

Bu, bir onay gürültüsüyle karşılandı.

Willo, "Briar Rose'da Fells'in tüm halklarının kanı birbirine karışmıştır," dedi. "Umalım ki onun taç giymesi yeni bir Ruh klanları, yetenekliler ve Valefolk arasında barış ve işbirliği mevsimi."

Buna verilen tepki karışık; mırıldanan onaylamama sesleri arasında dağınık bir tezahürat vardı. Willo dudaklarını birbirine bastırdı ve hayal kırıklığı içinde omuzlarını yuvarladı. "Lord Demonai şimdi konuşacak," dedi.
dedi ve .

Averill büyük bir tezahüratla ayağa kalktı ve gürültü kadar bekledi. "Teşekkür , Willo Watersong. İtiraf etmeliyim ki, keder ve sevinç içimde savaşıyor -sevgilimin kaybindan duyduğum keder Marianna ve kızım Briar Rose'un artık kraliçe olmasından duyduğum sevinç. Keder neşeyi yumuşatır, zıtlık yoluyla onu güçlendirir, vadiler gibi dağları daha yüksek yapmak arasında."

Bir elini Raisa'nın omzuna koydu. "Bunlar zor zamanlar. Konuşmacılar savaş vadisine iniş olacağını öngörüyor. Ancak bu gün, bu yükseklikten, sıkıntılarımızın ötesini, diğer taraftaki zaferi görebiliyoruz. Asla daha azına razı olmayacağız."

Alkışlar ağaçların arasından gürledi. Raisa, Willo'nun uzlaştırıcı konuşmasının aksine savaşı bir konuşma olduğunu düşündü. Babam gerçek bir Demonai.

"Daha söyleyeceklerim var," dedi Averill kalabalığı susturarak. Herkesin dikkatini çektiğinden emin olana kadar bekledi ve sonra devam etti.

"Bir daha evlenmeyeceğim," dedi. "Artık genç değilim ve sevdiklerimizin ölümü bize kendi ölümlülüğümüzü hatırlatıyor." Durakladı, ağır kaşlarının altından dışarı baktı. "Yakın zamanda bir çıkış yapmaya niyetli olduğumdan değil. Hayat bana hâlâ pek çok zevk sunuyor. Lord Bayar'ı perişan etmekten büyük keyif alıyorum."

Açıklıkta kahkahalar yuvarlanıyordu.

Averill Raisa'nın omzunu sıktı. "Normalde Briar Rose, Demonai Kampı'nın Baş Reisi olarak, ben Demonai Kampı'nı ziyarete gittiğimde beni takip ederdi. Maker," dedi Averill. "Ama görünüşe göre başka bir iş bulmuş." Ona doğru gülümsedi.

Raisa gözlerini kırpıştırarak babasına baktı. Taç giyme şöleninde Demonai veraseti hakkında bir tartışma beklemiyordu.

"Daylily adında bir kızım daha var, onun adı da Mellony, ama o klan kanının çağrısını hissetmiyor. Eski Yolları öğrenmek gibi bir arzusu yok. Yaylalara gelmeyecek."

Mellony kamplarda bakıcılık yapmak için saraydan ayrılmaya diremişti. Kraliçe Marianna, Mellony tahtın varisi olmadığı için buna gerek olmadığını söyleyerek ona boyun eğmişti.

Ama bana bir şey olursa o da olabilir, diye düşündü Raisa. Bu hatayı şimdi telafi etmek zor olacaktır. Mellony'nin kamplara gitmesi yönündeki herhangi bir öneri muhtemelen kötü karşılanacaktır.

Averill'in bir sonraki sözleri Raisa'nın dikkatini tekrar şimdiki zamana çekti.

"Bu tehlikeli zamanlarda, halefiyet çizgisini netleştirmek akıllıca görünüyor. Bu yüzden Demonai Kampı'nın Patriği olarak yerime geçmesi için bir oğul seçtim."

Bu alışılmadık bir durum değildi. Klan evlat edinmeleri gayri resmi ilişkilerdi. Herhangi bir yaşta, ailenin ihtiyaçlarına hizmet etmek için ya da

kampın geneline.

Averill'in halefinin kim olması gerektiği aklına geldiğinde Raisa'nın nefesi kesildi. Gevşek bacaklarıyla oturan Gecegezen'e baktı. rahatladı, gözleri tepkisini ölçmek istercesine Raisa'ya sabitlendi.

Averill, "Reid Nightwalker Demonai'yi oğlum ve Demonai Kampı'nın Patriği olarak halefim ilan ediyorum," dedi.

Alkış ve tezahürat sesleri yükseldi. Raisa yüz yüze baktı. Çoğu için hoş bir haber gibi görünüyordu.

Üç istisna dışında: Han ve Dancer taş kesilmiş yüzleriyle baktılar, sonra başlarını birleştirip fısıldaştılar.

Sonra Gece Kuşu vardı. Genç Demonai savaşçısı gözlerini kocaman açarak Averill'e baktı. Başını hafifçe salladı, ayağa kalkıp masadan ayrıldı ve karanlığın içinde kayboldu.

Raisa kafası karışmış bir şekilde ona baktı. Sonra Gece Kuşu'nun Averill'in asıl amacının ne olduğunu anladığını fark etti: Raisa ve Gecegezen arasında bir maç. Gece Kuşu'nun belki de Raisa için istediği bir maç.

kendisi. Ve Averill Demonai mükemmel bir nişancıydı.

Averill yerine oturduğunda, Raisa tüccar yüzünü korumak için mücadele etti. Neden bana söylemedin? diye düşündü. Bu karara katılması ya da en azından bilgilendirilmesi gerekirdi. Önceden.

Averill ona gülümseyerek elini okşadı.

Senin de bir tüccar yüzün var, diye düşündü Raisa. Sır saklamakta çok iyisin.

Dans en küçük çocuklarla başladı, onlar adımlarını Gri Kurt kraliçesine gösterirken coşkuları her türlü beceri eksikliğini gölgede bıraktı. Ardından yaz ortası dansları ve Ertesi gün kutlanacak olanları için bazı geleneksel isim günü dansları.

Birden Raisa' babası önünde durdu, ellerini uzattı. "Benimle dans et kızım," dedi gülümseyerek. "Uzun zaman oldu."

Ve Raisa da öyle yaptı, sağlam yapılı Demonai babasıyla birlikte ateşin etrafında döndü. Raisa küçük olmasına rağmen, babası ondan sadece birkaç santim uzun duruyordu, bu yüzden dans etmek için iyi bir eştiler. Vücudu tanıdık Çoklu Örgü Dansı'nın hareketlerini hatırladı. Tempo hızlandı ve Raisa kendini müziğe kaptırdı, ayakları yeni mokasenlerinin içinde uçuştı. Dansçılar karmaşık desenler örüyor, bir araya geliyor ve sonra dağılıyorlardı.

Gece ilerledikçe yaşlı dansçılar sahneden çekildi, ancak gençler isteklerini haykırmaya devam etti. Ülke şarabı, birbirlerinden enerji alıyor gibi görünüyorlar. Yarasalar tepelerindeki ağaçlarda sarhoşça çırpınıyor, sessiz çiftleşme şarkılarını söylüyorlardı.

Raisa kendini giderek daha fazla karşıt dans ederken buldu. Nightwalker, nabızı davulun ritmine ayak uyduruyordu. Göğüslerinin arasından ter damlarken klan kanı damarlarında dolaşüyor ve etekleri bacaklarının etrafında dönüyordu. Dans ettiler Berry Ayı ve Çiçek Ayı Dansı. Ay boyunca Gri Kurt'un Dansı, meşalelerin parıltısının dışındaki gölgeler sarı gözler ve kıvrak, kürklü bedenlerle kaynıyordu.

Shilo Trailblazer "Demonai Kadını!" diye seslendi - Büyücü Savaşları'ndan kalma, eşleşen çiftlerin geleneksel savaş dansı.

Sesler destek için bağıırıyordu. Demonai savaş danslarını severdi - büyücüler ve Demonai arasındaki savaşların stilize edilmiş tasvirleri, Üstün yeteneklilerin sembolik olarak katledilmesiyle sonuçlanır.

Raisa'nın gözüne bir hareket çarptı. Willo Watersong ayağa kalktı ve Han ile Dancer'ı yalnız bırakarak izleyicilerin arasından ayrıldı. Han Raisa'yı izledi, gözleri gölgede, başı ne yapacağını görmek istercesine bir yana eğikti.

Demonai'lerin kendi aralarında savaş dansı yapmaları bir şeydi. Kan dökme geçmişleri olan iki büyücüyle yüzleşmek başka bir şeydi.

Raisa koluyla yüzünü sildi. "Ben dışarıda oturacağım," dedi ve saha kenarına doğru döndü.

Ama Elena onun yoluna çıktı. "Lütfen," dedi Raisa'nın gözlerinin içine bakarak. "Bizimle dans et, torunum. Dün Flatlander danslarını yaptık. Bu kutlama bizim için."

"Lütfen," dedi Nightwalker, Raisa'nın elini tutarak. "Benimle dans et, Briar Rose."

Raisa Han'a dönüp baktığında Han ortadan kaybolmuştu. "Pekâlâ," dedi. "Sadece birkaç tane daha."

Tur başladığında, erkekler ve kadınlar birbirlerinin karşısında dans ediyor, silahlarını sallıyor, ileri geri bağılıyor ve meydan okuyor, Fells'i istila eden büyücü ordularıyla yüzleşme onuru için yarışıyorlardı. Raisa ve Nightwalker sahte bir dövüşte bir araya gelerek birbirlerinin gözlerinin içine baktılar.

Erkekler koro halinde, "Ateşin yanında bekle, karıcığım ve çocuk doğur. Oğullarınız büyüyünce uğursuzlarla savaşacak." Nightwalker kaşlarını çatarak Raisa'ya baktı ve gülümsemesini engellemek için dudaklarını seğirterek poz verdi.

"Ateşin yanında bekle kocacığım," diye yanıtladı Raisa. "Ve döndüğümde yaralarımı sar. Oğullarım savaşmak zorunda kalmasın diye ben uğursuzlarla savaşacağım."

Ayrıldılar ve biraz daha dans ettiler.

"Ateşin başında bekle, karıcığım ve savaştan döndüğümde beni yenilemek için bir yemek hazırla," dedi adamlar.

"Ateşin yanında bekle kocacığım," diye seslendi Raisa diğerlerine. "Giysilerimdeki uğursuz kanı yıkamak için suyu ısıt."

Ve son olarak, son nakarat.

"Yanıma bin karıcığım ve beni geçen uğursuzu öldür," dedi adamlar.

Kadınlar, "Yanıma bin kocacığım, uğursuzları denize süreceğiz," diye şarkı söylediler.

Dans sona erdiğinde Raisa titriyor ve dizlerinin çözülüyordu. Han'ı tekrar aradı ama o hâlâ kayıptı.

Hanalea'nın Zaferi için gelen talepler daha fazla göz ardı , Raisa Hanalea rolünü oynamayı kabul etti ve

Nightwalker, elbette Demonai rolünü seçti. Rollerini simgeleyen ritüel tılsımlarını taktılar ve törensel silahlarını aldılar. Diğer oyuncular iblis, savaşçı ve asker rollerini seçtiler. Ancak hiç kimse popüler olmayan İblis Kral rolü için gönüllü olmadı.

Ta ki Han Alister karanlığın içinden bir adım öne çıkana kadar.
"Ben

Şeytan Kral kısmında dans edin," dedi Klan'da. "Sence de uygun değil mi?" Bir kalp atışı için durakladı, sonra şarjlı bir şekilde ekledi
"Buradaki iki büyücüden biri ben olduğum için."

Yalınayaktı, üzerinde hala klan taytları vardı ama şimdi bir tüylerle süslenmiş boncuklu dans ceketini. Teni solgun görünüyordu. Zamanla kararmış geyik derisine karşı, sarı saçları meşale ışığında parlıyordu. Alev desenli tüylü bileklikleri ve onu İblis Kral olarak tanımlayan stilize yılan tılsımını çoktan takmıştı.

"Hunts Alone!" Averill son derece mutsuz görünüyordu. "Rolü biliyor musun ?"

"Klan danslarında biraz pratik yaptım," dedi Han. "Ama ben Uzman. O yüzden kimsenin istemediği rolü ben alacağım." Gülümsedi ama bu gülümseme gözlerine hiç ulaşmadı. "Kimsenin ayağına basmamaya çalışacağım."

Ama yüz ifadesindeki bir şey tam tersi bir mesaj veriyordu.

C H A P T E R T W O

KARANLI KTA BİR DANS

Bunu neden yapıyor?

Raisa bir saat önce yatmış olmayı diledi. Başka birinin hayır demesini diledi. "Biliyorsun, uzun bir gün oldu," dedi. "Bu gecelik bu kadar yeter."

"Lütfen Majesteleri," diye ısrar etti Han. "Kötü adam oynamayı seviyorum. Bu konuda iyiyimdir." Sözleri hafifti, jilet gibi keskin sesi ve agresif duruşu bunu yalanlıyordu.

Han'ın Marisa Pines'taki arkadaşlarından alkış sesleri yükseldi.

"Şey," dedi Raisa, çok fazla şarap ve dans etmekten başı dönüyordu, "sanırım sen İblis Kral'a benim Hanalea'ya benzediğimden daha çok benziyorsun."

Bu, keskin bir nefes alışla karşılandı. Raisa baktı ne söylediğini anlamaya çalışıyordu. Averill ve Elena Han'a ters ters baktı.

Ne? Raisa düşündü. Büyücü-Demonai kavgasından çok sıkıldım. Han Alister'in hayatımı olduğundan daha karmaşık hale getirmesinden bıktım.

"Peki. Madem ısrar ediyorsun, dans edelim." Raisa Han'ın ellerini tutarak onu açıklığın ortasına doğru çekti. Oden's Ford'daki dans derslerini hatırlayarak, "Ben önden gideceğim," dedi.

Bir anlık tereddütten sonra davullar ve flüt çalmaya başladı. Dansın ilk bölümü Hanalea'ya aitti ve İblis Kral. Raisa, Hanalea olarak tek başına dans ediyordu.

Düğün. (Klanlar onun niyetinin bir büyücü olduğunu her zaman rahatlıkla unuturlar).

Han, Şeytan Kral olarak açıklığa girdi, Hanalea'nın arkasından sessizce yaklaştı ve seyirciler uyarı çığlıkları atarken onlarla alay etti. Sıcak ellerini Raisa'nın omuzlarına koydu ve Raisa dönerek sahte bir korkuyla ellerini havaya kaldırdı.

Ardından uzun bir pas de deux -Hanalea'nın Ayartılması- gelir; burada İblis Kral kraliçeyi kendisiyle kaçması için ikna etmeye çalışır. Hanalea, büyücülerin iknasıyla zihni bulanmış bir halde, bir süreliğine dansa katılır.

Raisa ayak parmaklarının üzerine uzandı ve dudaklarını Han'ın kulağına yaklaştırmaya çalıştı. O da ona doğru eğilerek karşılık verdi.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Raisa talep etti. "Ölmek mi istiyorsun?"

"Muhtemelen," diye fısıldadı Han, sıcak nefesi kulağındaydı. "Ama oynamama izin verilen tek rol bu." Ve sonra, yüksek sesle, "Güzel sarayıma gel, orada seni büyüyle baştan çıkaracağım."

Ve böylece açıklığın etrafında şehvetli bir dansla , vücutları birbirine dolanırken İblis Kral onu iradesine boyun eğdirdi.

Han'ın elleri Raisa'nın beline dolandı, neredeyse her iki yanında ve onu kaldırdı, döndü, etekleri dışarı fırladı, kamp ateşi ve toplanan klan halkı bir renk lekesine dönüştü ve karışık bir ses. Yüzü birkaç santim uzaktaydı, üst dudağında boncuk boncuk ter vardı, yanaklarında ve çenesinde hafif kırmızımsı bir sakal vardı.

İçki içmişti; nefesinden taşra şarabının kokusunu alabiliyordu; yanakları kızarmış ve gözleri aşırı parlaktı.

Yine de adımları çok iyi biliyor gibiydi. Senaryoyu da biliyordu.

"Seni büyülü götüreceğim, orada seninle sevişeceğim," diye bağırdı Han, nefesi hızlı hızlı geliyordu, mavi gözleri ışıltılı. "Sana havada bir saray inşa edeceğim, öyle parlak ki güneş doğmayı reddedecek."

Hanalea geçici olarak ona yaslanırken Raisa büyücünün cazibesine kapılmıştı. Kolları onun etrafında sıkılaştı ve kadın kumaş ve derinin arasından onun sert hatlarını hissedebiliyordu. . Dudakları kadının boynunu bir, iki, üç kez okşadı ve her seferinde küçük ateşler yaktı.

Bu senaryoda yoktu. Etraflarında Demonai'ler kıpırdandı ve mırıldandı.

"Han!" Raisa tısladı, kendini kurtarmak için çabaladı; ama onun tutuşu demir gibiydi. "Dikkatli olun. Demonai-"

"İblis'ten korkmuyorum," diye hırladı Han, sadece onun duyabileceği şekilde. "Tıngırdayan bir başrahip gibi etrafta sinsice dolaşmaktan yoruldum." Han Nightwalker'a baktı ve gülümsedi. Savaşçı ayağa kalktı, kollarını sanki İblis Kralı'nı öldürmek için sabırsızlanıyormuş gibi katlanmıştı.

"Kimsenin aramızda bir şey olduğunu düşünmesini istemediğini sanıyordum," diye ısrar etti Raisa.

"Merak etme. Nightwalker bunu onun hassas Demonai kuyruğunu çekmek için yaptığımı sanıyor."

"İkinizin arasında yeterince sorun olduğunu düşünmüyor musun? Gerçekten yapmak zorunda mısınız?"

"Nightwalker'ın ne düşündüğü gerçekten umurumda değil," diye mırıldandı Han. "Yani bunu onu kızdırmak için yapmam pek mümkün değil."

"O zaman neden-?"

"Belki de sadece seni öpmeyi seviyorumdur," dedi Han onun kulağına.

Davullar sanki seslerini kesmek istercesine aceleyle tekrar çalmaya başladı.

yasak kucaklaşma. Han, Raisa'yı yüzünü ona dönmesi için çevirdi ve dans devam etti, vücutları birbirine sıkıca bastırılmıştı, Raisa'nın rolünü hatırlamasını zorlaştırıyordu.

Davullar sustuğunda Han onun dirseklerinden tutarak bir kol boyu uzağa itti. "Tatlı Kraliçe," dedi garip, kalın bir sesle. Uzandı, saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı, elleriyle yüzünü kavradı. "Raisa. Seni seviyorum. Evlen benimle. Lütfen. Seni mutlu etmenin bir yolunu bulacağıma söz veriyorum." Senaryo dışıydı ama ifadesinde mizahtan eser yoktu.

Raisa nutku tutulmuş bir halde ona baktı.

"Senin sıran," dedi ellerini kızın çıplak omuzlarına indirerek.

Raisa ağzını açıp kapattı, adamın dokunuşunun verdiği karıncalanma ve yanmayla dikkati dağıldı.

"Hayır," diye söze girdi Han, Klan'da fısıldayarak. "Beni kandıramazsın. Sen kılık değiştirmiş kötü kalpli İblis Kralısın."

Raisa mekanik bir şekilde Reddetme Dansı'na başladı. Han onu açıklığın etrafında takip etti, bazen önüne geçti ve ağaçların arasına kaçmaya çalışırken önünü keserek onu geri püskürttü.

Sonunda, Hanalea'nın iknaya boyun eğmeyeceğine ikna oldu, Han hayal kırıklığı içinde hırladı ve Raisa'yı sürükleyerek Gri Leydi Dağı'nın altındaki İblis Kralı'nın zindanına götürdü. Esirin etrafında daireler çizdi Kraliçe, onu bağlayan efsanevi zincirleri temsilen etrafına uzun kurdeleler sarıyordu. Seyirciler dehşet içinde uludu.

Hanalea düzgün bir şekilde bağlandıktan sonra Han, İblis Kral olarak tekrar onun etrafında dolaştı ve alev oklarını temsil eden tüylü çingiraklarla ona vurdu. Raisa diz çökmüş, başı geriye atılmış, gözleri kapandı, hâlâ direniyordu. Tüylere çenesini, ensesini, dizlerinin arkasını ve kulaklarının arkasını okşayarak tüylerini diken diken etti ve kalbinin hızla çarpmasına neden oldu.

Uzun bir işkence seansından sonra bitkin düşen İblis Kral uyumak için uzandı ve başını kollarına yasladı. Raisa ayağa kalktı, Kurdele zincirlerini dramatik bir şekilde çıkarıp yere bıraktı. Parmağını dudaklarına götürerek seyircileri susturdu ve uyuyan İblis Kral'ın yanına gitti. Kadın Hana bakarken, Han mavi gözlerini açtı ve sessiz bir çekicilikle ona baktı. Kadın Yanında diz çöküp dudaklarını onunkilere bastırmaktan başka bir şey istemiyordu.

Bunun yerine, Hanalea'nın tören kılıcını ele geçiren Raisa, kılıcı önünde yükseğe kaldırdı ve ardından İblis Kral'ın göğsüne sapladı. Han bıçağı iki eliyle kavradı, yerinde tuttu ve hiçbir mizah izi taşımadan Raisa'ya baktı.

"Majesteleri," diye sahnede fısıldadı. "Kalbimi delip geçtiniz."

Ardından yaralı İblis Kral'ın Hanalea'yı çemberin etrafında kovaladığı uzun bir dans başladı. Sonunda dizlerinin üzerine çöktü, yumruğunu salladı ve dünyayı yok edeceğine söz verdi.

Han yüzüstü yere düştü ve hareketsiz kaldı.

Diğer dansçılar Raisa'nın etrafında dönerek davul çalıyor ve Breaking'i temsil eden depremleri ve alevli patlamaları temsil eden parlak kumaş şeritleri dalgalandırıyorlardı. Şimdi Nightwalker klanların elçisi olarak ateş ışığına geldi. O ve Hanalea özenle hazırlanmış bir dansa başladılar ve İblis Kral yerde unutulmuş bir halde yatarken açıklığın etrafında döndüler.

Birlikte, Demonai Savaşçısı olarak Nightwalker ve Hanalea kumaş alevlerini süpürdü ve davulcuları kovaladı. Onlar kucaklaşırken seyircilerden bir tezahürat yükseldi. Dans sonunda bitmiş, Hanalea'nın zaferi tamamlanmıştı.

Han ayağa kalktı ve tek kelime etmeden açıklıktan çıkıp karanlığın içinde eridi.

Daha sonra Nightwalker, Raisa'yı Anaeril Loca'ya doğru götürdü. Girişten ışık ve sesler yayılıyordu. Willo, Han ve Dancer ile birlikte diğer kamplardan gelen misafirleri ağırlıyordu.

Kulübeden kısa bir mesafe , Gecegezen Raisa'yı yan patikaya çekti. "Lütfen. geri dönmeyelim," dedi. "Gel benimle nehir kenarında otur."

"," dedi Raisa, anında temkinli bir tavırla. "Ama sadece kısa bir süre için.

Uzun bir gün oldu."

Kayalık, dar patikadan nehre doğru ilerlerken Raisa arkasında ayak sesine benzer belli belirsiz bir ses duyduğunu düşündü. Yine mi kurtlar? Arkasına döndü ama hiçbir şey göremedi.

Nightwalker da duydu. Kaşlarını çatmış, dinliyordu. Raisa'nın tek duyabildiği ağaç tepelerinden gelen rüzgârın iç çekişiydi.

"Muhtemelen danstan kaçan biri," dedi ve onu ileriye doğru yönlendirdi.

Suyun yanındaki düz bir kayanın üzerine oturdular. Dyrnnewater, köpük parçalarıyla beneklenmiş koyu bir şerit olan taşların üzerinden gülüyordu.

Nightwalker bir kolunu Raisa'ya dolayarak onu çekti. "Briar Rose," diye fısıldadı. "Sen iyi bir dansçısın."

"Ve sen de," dedi Raisa, hâlâ son dansa dalmış ve anlamı hakkında endişeleniyordu. Han'ın nereye kaçtığını merak ediyordu.

"Sen çok güzel bir Hanalea'sın," dedi Nightwalker. "Orijinalini utandırıyorsun."

Raisa konuşmaya odaklanmaya çalışarak, "Hmm," dedi. "Pek çok insan seninle aynı fikirde olmayacaktır."

"O zaman yanılıyorlar. Sen daha güçlüsün. Daha... tahrik edicisin. Kim bir klan prensesi yerine solgun bir düz topraklıyı seçer ki?" Onu yüzüne doğru çevirerek öpücük için kendine çekti.

"Nightwalker!" Raisa onu iki eliyle iterek geri püskürttü. "Hayır."

Nightwalker derin bir nefes aldı, sonra yavaşça bıraktı. O arkasına yaslandı, topuklarının üzerine oturdu ve ellerini dizlerinin üzerine bıraktı. "Düzlüklere geldiğinden beri değişmişsin," dedi. "Unutup duruyorum." Acı acı gülümsedi. "Hatırladığım kıza benziyorsun. Eski alışkanlıklara kapılmak kolaydır, özellikle de burada." O aldı derin bir nefes. "Eskiden ormana nasıl kaçtığımızı hatırlıyor musun-"

"İkimiz de değiştik," diye araya girdi Raisa. "Çok şey oldu."

Nightwalker parmaklarını kızın çenesinin altına koyarak yüzünü yukarı kaldırdı. "Bu gece kraliçe olmak zorunda mısın?" diye sordu yüzüne bakarak.

Raisa, "Bundan her gece kraliçe ben olmalıyım," dedi. keskin bir şekilde. Garip bir sessizlikten sonra, "Babamın seni halefi olarak seçtiğini ne zamandır biliyorsun?" dedi.

"Uzun sürmez," dedi Nightwalker. "Bana niyetini birkaç hafta önce söyledi. Umarım memnun kalmışsınızdır." Kadının yüzünü sanki bir işaret arıyorum.

Raisa ne söyleyeceğinden emin değildi. "Mantıklı," dedi. "Sen doğal bir lidersin ve önemli bir desteğin olduğunu biliyorum- Özellikle de Demonai savaşçıları arasında." Devam edip etmeyeceğini düşünerek durakladı. "Umarım yeni rolünüz savaşa girme ihtimalimizi artırmaz."

"Neden olsun ki?" Nightwalker, gözleri onun dudaklarında, dedi.

"Bölünmüş ve kavgalı bir şekilde yolumuza devam . Kendi aramızda," dedi Raisa, ağaçların gölgesinde onun yüzünü okumaya çalışarak. "Ama sen uzlaşma konusunda hiç iyi olmadın."

"Zaten uzlaşmaya vardık," dedi Nightwalker. "Bir Bin yıl boyunca, bir zamanlar bize ait olan toprakları uğursuz istilacıların işgal etmesine izin verdik."

Raisa, "Ben de bunu söylüyorum," dedi. "Kimse bizi ayıran tarihi unutmaya istekli görünmüyor. Büyücülerin burada kalıcı olduklarını kabul etmeniz için daha ne kadar kalmaları gerekiyor?"

"İyi bir nedenle hatırlıyoruz," dedi Nightwalker. "Şarkılar, hikayeler ve danslar bunun için var - asla unutmadığımızdan emin olmak için."

"O zaman umutsuz vaka? mu demek istiyorsunuz?"

Nightwalker başını salladı. "Bir savaş olup olmayacağı Büyücü Konseyi'nin elinde. Ve senin."

"Ne demek istiyorsun?" Raisa sordu.

"Artık kraliçe sensin," dedi Nightwalker. "Kiminle evleneceğine sen karar verebilirsin."

"Bir büyücüyle evlenmemeyi seçebileceğimi mi söylüyorsun?"

dedi Raisa. "Yani, benimle evlenmeyi seçebilirsin," dedi

Nightwalker,
ellerini tutarak.

Kelimeler aralarına bir taş gibi sertçe düştü.

Micah Bayar'ın ona kur yapmak için izin istediği gün yaptığı tartışmaya ürkütücü derecede benziyordu.

*Bin yıldır geçmiş tarafından hapsedilmiş durumdayız.
Değişiklik yapma gücüne sahipsiniz. Gelecek sizin ellerinizde, yeter ki onu yakalayın.*

"Seninle evlenmezsem savaş çıkacağını mı söylüyorsun?" Raisa ellerini serbest bıraktı.

"Kastettiğim bu değildi," dedi Nightwalker ellerini kaldırarak. "Lütfen. Beni dinleyin."

Raisa kollarını kavuşturarak, "Dinliyorum," dedi.

Nightwalker ağaçların arasından yardım gelebilirmiş gibi etrafına bakındı. "Kelimelerle aram bazıları kadar iyi değil."

Raisa sert bir sesle, "Katılıyorum," dedi.

"Bir düşünün," dedi Nightwalker. "Klanlar Fells'in ilk halklarıydı. Biz her zaman burada yaşadık, hatta Valefolk. Yine de hep başkaları tarafından yönetildik. Önce tarlalarıyla zenginlik inşa eden Valefolk tarafından. Ve daha sonra Valefolk'u fetheden büyücüler tarafından."

Sanki bir yanıt bekliyormuş gibi durakladı ve Raisa, "Devam et," dedi. "Büyücüler ve klanlar doğaları gereği birbirlerinden ayrılırlar.

Büyülerimiz bile

Gelenekler bizi karşı karşıya getirir. Büyücüler büyülerini ile dünyayı yok ederler. Biz ise doğal dünyayı kutluyoruz." Nightwalker omuz silkti. "Asla teslim olmayacağız, Briar Rose. Ama bu kan dökülmesi gerektiği anlamına gelmiyor."

Raisa'nın eline temkinli bir şekilde dokundu, sanki geri çekebileceğinin farkındaymış gibi. "Ruh klanlarının Fells'e hükmetme zamanı geldi, tıpkı bizim yapmamız gerektiği gibi. Bu seninle başlıyor."

"Nasıl yani?"

"Gri Kurt soyundan geliyorsun ama aynı zamanda Lord Demonai aracılığıyla klan soylususun. Benimle evlenirsen çocuklarımız klanın dörtte üçü olur. Çocuklarımız diğer kamlardan biriyle evlenerek soyumuzu daha da güçlendirebilir. Valefolk ve klan birlikte büyücülerin aşırılıklarını ."

"Bu mantığa göre, Lord Bayar derdi ki, ben Zaten melez bir kana sahip olduğum için bir büyücüyle evlenmeliyim ki tahta büyücüler geçebilsin."

"Büyücülerin tohumlarını Gri Kurt soyuyla karıştırmak için beş yüz yıllık bir Esaret dönemi vardı," dedi Nightwalker, sesi alçak ve

Acı. "Bu kadar yeter."

Raisa, "Benimle evlenmek çoğu Valefolk'un hoşuna gitmeyecektir," dedi,

Ruh klanlarına karşı düzlükteki tutumları düşünerek. "Sizinle ittifak yapacaklarını nereden çıkardınız?"

"Tek ihtiyacım olan sensin, Briar Rose," dedi Nightwalker. Çantasını karıştırarak geyik derisine sarılmış bir bohça çıkardı ve ona doğru uzattı.

Raisa onu kucağına aldı, daha paketini açmadan ne olduğunu bildiği için kalbi sıkıştı.

Nightwalker onun gözlerindeki tereddütü görmüş olmalıydı. "En azından bir bak," diye ısrar etti. "Bu Marisa Pines yapımı ve ben onun evlatlık oğlu olduğum için Averill'in onayıyla geliyor."

Raisa deriyi açtığı anda yün ve keten karışımı, hafif ve sıcak tutan, el dokuması bir battaniye ortaya çıktı. Bu Dikişli ve boyalı sembollerle süslenmiştir: Gri Kurtlar, Savaşçı Hanalea'nın klan sembolü; Demonai'nin kapaksız gözü; Marisa Pines'in havan ve tokmağı.

Ruh klanları arasında nişanlanmayı, iki kampın ve iki yatağın birleşmesini simgelemek için verilen bir el bağlama battaniyesiydi.

"Sana bir sorum var," dedi Raisa kumaşı parmaklayarak. "Bu battaniyeyi kim sunuyor, birlikte avlandığım çocuk mu yoksa Demonai'nin varisi mi?"

Nightwalker omuz silkti. "Sen kraliçe olmayı bırakamazsın, ben de Demonai olmayı bırakamam."

Raisa deriyi tekrar yerine katlayarak, "Özür dilerim," dedi. "Bunu kabul edemem."

"Battaniyelerin arasındaki itibarım için mi endişeleniyorsun?" Gecegezen parmak uçlarıyla onun yanağını okşadı. "Mükemmel değilim ama yaylalarda kanımı senin kadar ısıtan başka kimse yok."

"O halde, sen baştan çıkarılmaya boyun eğersen, benim de başka sevgililer edinmekte özgür olacağımı mı varsaymalıyım?" Raisa karşılık verdi.

"Lütfen kızmayın." Nightwalker öne doğru eğildi. "Ben şair, kulağına yalanlar fısıldayacak ve sonra istediğimi yapacağım. İstedğin kadar özgür . Bunların hiçbirisi önemli değil. Önemli olan ne olursa olsun."

"Mesele bu değil," dedi Raisa, konuşmanın bu noktaya üzümlere. "Senden yapamayacağın bir söz vermeni beklemiyorum. kalsın. Ama şimdi, annemin ölümünden sonra ve Arden'in tehdidi göz önüne alındığında, bir evlilik seçmem daha da önemli. stratejik olarak. Bu politika ile ilgili olacak, tutkuyla değil." Battaniyeyi Nightwalker'a geri verdi. "Henüz gerçekleşmemiş olabilir ama Şimdi sana söz veriyorum. Fells'teki herkes için iyi bir karar vermem gerekiyor."

"Ateşli bir kalbin var," dedi Nightwalker. "Seçiminizi sadece politikanın yönlendireceğine inanmıyorum."

Eğer seninle evlenirsem, diye düşündü Raisa, bu tutku değil politika olur.

Hem Micah Bayar hem de Nightwalker onun gerçek bir seçeneği olduğunu düşünüyor gibiydi. O zaman neden kendini bu kadar kapana kısılmış hissediyordu? Gerçekten istediği maçı seçemediği için ?

Nightwalker bohçayı tekrar çantasına yerleştirdi. "Bu Battaniye senin için yapıldı, Briar Rose. Saklayacağım. Ancak. Siyaset gündüz tartışılmalıdır. Gece saatleri başka uğraşlar içindi." Parmaklarını kadının sırtına bastırdı, Onu kendine çekti. "Ben ziyaretçi kulübesinde kalıyorum," diye mırıldandı. "Matriarch Lodge'dan daha az kalabalık. Oraya gidelim ve biraz daha konuşalım."

Raisa, Nightwalker'ın fikrini değiştirmek için elinden geleni yapacağını bildiğinden, "Hayır," dedi. "Uzun bir gün oldu ve yorgunum." O ellerinden kurtuldu ve ayağa kalktı. "İyi geceler, Gecegezen."

Döndü ve uzaklaştı, orman aralarına girene kadar adamın bakışlarını sırtında hissetti.

Şu anda Hanalea'nın kendisi için uyanık kalamam, tüm sorularıma cevap vermeyi teklif etse bile, diye düşündü Raisa. Sadece uyumak istiyorum.

Babasının oturmuş Elena ve Willo ile konuştuğu ortak salondan geçti. Averill sanki onu bu kadar erken beklemiyormuş gibi irkilerek başını kaldırdı. Sonra onun yanından geçip gitti, sanki Nightwalker'ın hemen arkasında olmasını bekliyordu.

"Harika bir gün oldu," dedi Raisa. "Çok yoruldu. Ben yatmaya gidiyorum. Beni uyanık tutmak için endişelenme. Ben uyurum şu anda bir depremin içinden geçiyor."

Perdelerin arasından odasına doğru eğildi. Yüzüstü uyku bankına dalmak istedi ama dans kıyafetlerini çıkarmak için zaman ayırdı. Yorganın altına girdiğinde, bir şey altında çatırdadı. Yün battaniyeleri bir not çıkardı.

Onu açarak lambaya doğru tuttu.

Nightwalker'dan uzak durun, diyordu notta, keskin ve sert bir yazıyla. Klan dilinde yazılmıştı ve imzasızdı.

Raisa ormandaki ayak seslerini, nehir kıyısında izlendikleri hissini hatırladı. Biri onları takip mi etmişti?

Han Alister mıydı? Gece Kuşu mu? Yoksa tamamen başka biri mi?

Alt dudağını çiğneyerek sayfanın bir köşesini lamba alevine dokundurdu ve kül olana kadar izledi.

CHAPTER THREE

MÜRETTEBAT İÇİN ABELARD

Han soğuk terler içinde sarsılarak uyandı ve her zaman yastığının altında tuttuğu bıçağı el yordamıyla aradı. Kafasının berraklaşması ve Nerede olduğunu hatırlamak. Marisa Pines'taki Matriarch Lodge'da ya da Oden's Ford'daki çatı katındaki odasında olmadığını fark etmek. Hatırlamak için Rebecca'nın hayatta olduğunu, ölmediğini ama başka birine dönüştüğünü, ulaşamaz birine.

Rahat mavi kanlı yatağında (saman kene değil) kaydı ve ince keten örtünün bağını başparmağı ile işaret parmağı arasında yuvarladı. Doğru ya. Fellsmarch Kalesi'ndeki odasına geri dönmüştü ve biri kapıyı yumrukluyordu.

Yatağından çıplak bir şekilde kayarak bıçağını avuçladı. "Ne oldu?" diye sordu.

"Ben Darby, lordum. Acil bir mesaj getirdim."

Han yatağın ayak ucuna astığı kadife bornoza sarındı ve kapıya doğru ilerledi. "Bu kadar acil olan ne olabilir?" kapıdan seslendi. "Kale alevler içinde mi? Kraliçe ikiz iblis çocuklar mı doğurdu?"

Darby uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. "Affedersiniz lordum?"

Han alnını tahtaya dayadı. Daha önce Bir gece önce Ragmarket'e gitmiş ve çok geç saatlere kadar kalmıştı. Acısını ve endişesini bir meyhanede boğmaya çalışmanın beyhude olduğunu ne zaman öğrenecekti? Bu sadece işleri daha da kötüleştiriyordu.

"Kimden gelmiş?" diye sordu.

"Çocuk acil olduğunu söyledi ama geldiğini söylemedi,
Efe
ndi
m." Han kapıyı açtığında Darby'nin cesetlerinden birini gördü.
Endişeli mavi gözler. Kapıyı biraz daha açtı ve elini açıklıktan içeri soktu.

Darby küçük bir selamla mühürlü bir zarf uzattı. "Sizi uyandırdığım için üzgünüm lordum. Orucunuzu bozmak için size bir şeyler getirebilir miyim? Biraz tuzlu balık ve bira? Biraz kan pudingi?" Belki de yüzünde Han'ın midesinin durumuna dair bazı uyarılar gördü, Darby aceleyle ekledi, "Ya da biraz ekmek ve yulaf lapası? Ekşi bir mideye iyi gelir."

Han zorlukla yutkundu. "Ben... Sanırım bekleyeceğim," dedi ve kapıyı çarpmaması için hafifçe kapattı.

Zarfı yırtarak açtı. Mesaj kısa ve tatlıydı, köşeli, dik harflerle yazılmıştı. *Beni hemen gör. Kendall'dayım.*
Ev. M. Abelard.

Bones, diye düşündü Han. Dekanın gelişinden korkuyordu. İhtiyacı olmayan bir komplikasyon daha. Kendisini zaten sokak kedileriyle hokkabazlık yapıyordu. İlk konsey toplantısına kadar onu görmemeyi umuyordu.

Artık çağrı geldiğine göre, bunu uzun süre ertelememesi gerektiğini daha iyi biliyordu. Yeni giysilerini asık suratla karıştırırken Gardırobunda en az süslü kıyafetlerini, sade gri bir ceket ve sade siyah pantolonları seçti. Büyücü şallarını da bıraktı. Abelard amblemleri tanıyabilirdi. Kendini aştığını düşünmesini istemezdi. Henüz değil.

Daha önce hiç altı farklı giysi arasından seçim yapmamıştı.

Han lavabonun üzerindeki aynaya baktı, parmaklarıyla saçlarını taradı ve bu kadar boş gözlü görünmemeyi diledi. Abelard'la birlikte gösteri yapmak zorunda kalacaktı.

Marisa Pines'taki kutlamadan görüntüler aklına duruyordu: Raisa ateş ışığının içinde bir o yana bir bu yana sallanıyordu. sırtında, etekleri ince bacaklarının etrafında dönüyor, bileklerinde bilezikler

ve bilekleri, eski şarkıların sözlerini söyleyerek. Hanalea'nınkinden bile daha eski bir klan prensesi.

Reid Nightwalker, dans için giyinmiş. Ateşin etrafında dönüyor, Raisa'ya sanki o bir geyik, kendisi de ava çıkmış bir fellscat gibi bakıyordu.

Hayal gücü onu daha da ileri götürdü: Raisa ve Nightwalker battaniyenin altında, uzuvları iç içe geçmiş, Raisa'nın yeşil gözleri Nightwalker'ın yüzüne sabitlenmiş, elleri Demonai örgüleri. *Aaah!* Han bu görüntüden kurtulmaya çalışarak başını salladı. Nightwalker bir düşün umuyor olabilirdi ama Han'ın aksine, bu arada hızlı bir taklayı da reddetmezdi.

Marisa Pines'ta Han'ın başına ne gelmişti? Raisa şimdi ne düşünüyor ? Averill ve Elena'dan bahsetmiyorum bile.

Han, Nightwalker'ın Demonai Kampı'nın Patriği olacağını duyduğunda, Averill'in nereye gittiğini görmüştü - bir eşleşme Raisa ve Nightwalker arasında, klanın büyücüye karşı kesin zaferi. Kömürleşmiş umutlarının acı küllerini tatmıştı.

Aklımı başımda tutmalıyım, diye düşündü. Bu şekilde kontrolümü kaybedemem. Hayatta kalmak istiyorsam olmaz.

Yandaki Raisa'yı düşünmek Han'ın neredeyse dikkatini dağıtıyordu. Ama Raisa'nın yatağını Nightwalker için sıcak tutarak arka koridorlardan kaymayacaktı.

Kendall Evi, kalenin yakınında, çevre duvarlarının hemen içinde yer alıyordu. Kraliçenin dış çevrelerindeki mavi kanlıları ve sarayda bulunabilecek olandan daha geniş odalara ihtiyaç duyanları barındırıyordu.

Dekan Abelard'ın süiti birinci katta, bahçeye açılan birinci sınıf bir alandaydı. Bir hizmetçi Han'ı ortasından su akan bir fıskiye'nin geçtiği avluya götürdü. Abelard küçük bir ferforje masada oturmuş, belgeleri karıştırıyor, ara sıra kenarlarına notlar karalıyordu. Çene hizasında, çelik gibi düz saçları işine eğilirken yüzünü gizliyordu. Dekanın cübbesi yoktu.

Abelard saraydaki herhangi bir asilzade kadar şık giyinmişti, üzerinde kitap ve alevden yapılmış şalları vardı.

Han etrafına bakındı. Buluşma yeri olarak iyi bir seçimdi. Açıkta olsalar da fıskiye'nin sesi konuşmalarını olası dinleyicilerden gizleyecekti.

Abelard elindeki kâğıt dibine ulaştığında onları bir kenara bıraktı ve karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

Han , ellerini dizlerine dayadı, başını biraz geriye eğdi, ağrısına rağmen açık gözlü ve acımasız görünmeyi umuyordu Kafa.

Abelard ona baktı, çenesini bağlanmış parmaklarına dayamış, dirseklerini masaya dayamıştı. "Vay, vay, Alister, çok meşgulmüşsün," diye mırıldandı. "Burada kendi başına ne yapacağın konusunda endişeleniyordum. ve senin baş olduğunu öğrendim."

O zaman neden kendimi av gibi hissediyorum? Han düşündü. "Bana çok fazla kredi verme. Çok fazla rakibim var."

Abelard güldü. "Evet, öyle. Ama yine de. Oden's Ford'dan ayrıldıktan üç ay sonra Prenses Raisa'nın koruması ve onun Büyücü Konseyi'ne atadığı kişisin. Bir unvan ve bir kır evi kazandın. Sadece bu da değil, onunkinin yanındaki odaya taşındın. Etkileyici."

Han omuz silkti ve Dekan Abelard'ın sadece birkaç gün içinde çok şey öğrendiğini düşündü. Ya da belki de bunca zamandır gözcülük yapan biri vardı.

"Başka neler ?" Abelard sordu. "Başka ne öğrendin?"

Doğru ya. Han, Fells'e Abelard'ın gözü kulağı gibi davranarak gelmişti.

"Ne düşünüyorum ya da neyi kanıtlayabilirim?" Han dedi ki. "Ne düşünüyorsun?"

"Lord Bayar, prensesin varisini -şimdi kraliçe- öldürmeyi defalarca denedi. Kız onun hoşuna gitmeyecek kadar bağımsız. O Prenses Mellony'yi destekliyor. Bu arada Micah hâlâ kraliçeyle yatmayı ve evlenmeyi umuyor." Han, Abelard'ın zaten bilmediği bir şey söylemeyecekti. "Bana bunlardan birini saklamamı söylemiştin.

engellemekti. Bunu başarmanın en iyi yolunun Majestelerine yakın durarak aralarına girmek olduğunu düşündüm."

"Çok yakın." Abelard öne doğru eğilerek, "Onunla yatıyor musun?" diye sordu.

Kalbi acıyla çarparken Han homurdandı. "Bu ne kadar olası?"

Abelard, "Bunu senden beklemezdim, Alister," dedi. Uzandı ve parmaklarını adamın yüzünün yan tarafına dokundurdu. "Sen Yakışıklısın ve hınzır bir caziben var. Ve yeni Kraliçe, annesi Marianna'nın savurganlıklarını miras almış gibi görünüyor."

Han, Raisa'nın Marisa Pines'ta Nightwalker'la dans ettiği anılarını zorla bastırdı. Hiçbir şey söylemedi, hiçbir şey göstermemeyi umdu.

"Söylentilere göre Micah ve Fiona oradayken prenses Oden's Ford'da saklanıyormuş." Abelard onun kurnaz gri-yeşil gözlerini kendisine sabitledi.

Han sanki şaşırmış gibi kaşlarını çattı. "Gerçekten mi? Neden oraya gitsin ki?"

"Asıl soru da bu," dedi Abelard. "Micah ve Prenses Raisa'nın Oden's Ford'da buluşmayı planlamış olmaları mümkün mü?"

Han'ın zihni yalanları çözmeyi bıraktı ve Abelard'ın söylediklerine odaklandı. "Ne?"

"Prenses Raisa'nın Micah'ın meşhur cazibesine kapılıp kapılmadığını merak ediyorum," dedi Abelard kuru bir sesle. "Aniden kendini sürgüne göndermeden önce onunla görüştüğünü biliyorum. Belki de birlikte kaçmışlardır."

Han, Lord Bayar ve Kraliçe Marianna'nın Raisa'yı Micah ile evlendirmek istediklerini bilmediğini düşündü. Marianna'nın buna karşı çıkacağını varsayardı.

"Bilmiyorum," dedi Han, dikkatle düşünerek. "Micah'yı yakından takip ettim. Yüzlerce kez odasına girip çıktım. Micah pek çok kızla görüştü, ama hiçbir zaman ve Prenses Raisa dışarı çıkıyorlardı."

"Yürüyüp mi?" Abelard'ın dudakları eğlenerek kıpırdadı.

" görmek," dedi Han, bir yandan da kendi kendine soruyordu - bu mümkün müydü? Elbette biliyor olmalıydı. Değil mi?

Yine de, Rebecca olarak tanıdığı kızı düzenli olarak görmeye başlamadan önce Oden's Ford'da birkaç ay geçirmişti. temel. Ya Micah onu görmek için nehri geçiyor olsaydı? Ya Micah'a Han'a yaptığı teklifin aynısını yapsaydı? ve Micah kabul etmişti? Raisa bu konuda iyiydi. Sır saklıyordu, kimliğini neredeyse bir yıl boyunca ondan saklamıştı.

Fiona'nın sözleri hiç beklenmedik bir anda geldi. *Prencesin varisi, kardeşim Micah'ın ona kur yapmasına izin verdi. Gizlice, tabii Tabii ki.*

"Sanırım bu mümkün," diye devam etti Han. "Ama bunu Fiona'dan saklaması gerekirdi ki bu da kolay olmazdı. Eğer öğrenseydi, babalarına anında kıkırdardı." Ya da Raisa'yı kendisi öldürürdü, diye düşündü.

Abelard bir süre daha Han'ın yüzünü inceledi. "Bayar ailesinde Micah ile babası ve Micah ile Fiona arasında bir çatlak olduğunu ima ettiniz."

"Hiçbiri ," dedi Han. "Fiona, Lord Bayar'ın Micah'ı Gri Kurt soyuyla evlendirmek istemesinden hoşlanmıyor. 'Neden ben olmayayım' diye düşünüyor."

Abelard bir kaşını kaldırdı. "? Bu nasıl olacak?" "Fiona, Gri Kurt hattından tamamen vazgeçmemiz gerektiğini düşünüyor," Han dedi. "Bir büyücü kraliçeyi tercih ediyor. Ve bu iş için aklında kimin tahmin edebilirsiniz."

"Kesinlikle," diye mırıldandı Abelard, sanki paraları sayıyormuş gibi başparmağını ve parmaklarını birbirine sürterek. "Ama bunun için kanıtınız yok mu?"

Han başını salladı. "Sadece bana söylediği kadarıyla."

"Fiona *sana* güveniyor o zaman?" Abelard gülümsedi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Han karşılık olarak gülümsemedi. "Beni Micah'ya karşı kullanmayı umuyor. Anlaşamadığımızı biliyor."

"Peki, şimdi," dedi Abelard, parmaklarını masanın üzerine vurarak. "Bunu nasıl kullanacağız?"

"Yani aynı fikirde değil misin?" Han dedi ki. "Gri Kurt hattını terk etme konusunda mı?" Ses tonunu rahat, yüz ifadesini kayıtsız tuttu, ama bu cevaba çok şey bağlıydı.

Abelard etrafına bakındı, sonra daha yakına eğildi. "Ortaya çıkacak büyümlü kan gölünün buna degeceğini bilseydim bunu düşünebilirdim Alister. Hanalea'nın soyunun tahta geçmesi Bayarların geçmesinden iyidir. Şu anda cevaplanmamış çok fazla soru var. Yetenekli Kralların Cephaneliği'nin hâlâ var olup olmadığını ve varsa kimin elinde olduğunu hâlâ bilmiyoruz."

Yine mi bu, diye düşündü Han, yüzündeki şüpheciliği saklamaya çalışarak. Oden's Ford'da Abelard'ın ekibiyle geçirdiği günlerden beri cephaneliği neredeyse unutmuştu. Ama dekan hâlâ bu konuda kararlı görünüyordu.

"Eğer böyle bir yer varsa ve Bayarların elindeyse, çoktan ele geçirmiş olmaları gerekmez miydi?" Han dedi ki.

Abelard, "Şimdiye kadar Aerie Hanesi, Kırılma'dan beri olduğu gibi büyücüler arasında birinci olmaktan memnun görünüyordu," dedi. "Meclisteki ve konseydeki pek çok kişi kendilerini Bayarlara bağlıyor Çünkü her zaman onlar kazanır ve korkaklar kaybeden tarafı desteklemenin bedelini ödemek istemezler." Durakladı. "Ve yine de, sen Lord Bayar'a karşı çıkmak için hayatını riske atıyorsun. Neden? Ne kazanmayı umuyorsunuz?"

Han omuz silkti, ortasındaki mide bulantısını görmezden gelmeye çalıştı. "Bir şey diğerine yol açar."

"Kapılarınızı kilitlemenizi ve bir tadımcı tutmanızı öneririm," dedi Abelard kuru bir sesle. "Ve Gri Leydi'ye bir ordu getir, yoksa oraya asla canlı varamazsın."

Bir ordum yok, diye düşündü Han. Tek sahip olduğum Crow. Ve Belki o bile değildi. Han onu Ateş Dansçısı ile şaşırttığından beri Crow Aediion'a dönmemişti.

Bir anlık asık suratlı sessizlikten sonra Abelard devam etti. "Lord Bayar, Micah'ı onun yerine Baş Büyücü seçmek istiyor. Sonra da Bayar'ın yerini doldurması için Fiona'yı konseye sokacak. Bu da Micah'a

Kraliçe üzerindeki etkisini artıracak ve ona sürekli erişebilecek, eğer zaten buna sahip değilse. Zamanla onu yıpratacaktır. Bunu istemeyiz."

"Görünüşe onları ezik gösterecek bir şey olması gerekiyor," diye mırıldandı Han. "Yanılmazlıklarını sorgulatacak bir şey. Güneşli günlerdeki müttefiklerini uzaklaştıracak bir şey."

Dekan kaşlarını çatı. "Bunu bana bırakın," dedi. "Seni siyasi strateji planlaman için işe almadım." Saçlarını geriye doğru salladı. "Dolph

deVilliers konseyde ve Bayarlardan nefret ediyor. Sen varsın, ben varım. Konseydeki altı kişiden üçü. Gavan Bayar'ın eşitliği bozan oyunu engellemek için bir üyeyi daha kendi tarafımıza çekmemiz gerekiyor."

"Bizim taraf mı?" Han söyledi.

"Baş Büyücü olmak niyetindeyim," dedi Abelard.

Han, Raisa'nın yanındaki Abelard'ı Micah Bayar'a tercih ederim, diye düşündü. Ama ben de Raisa'nın yanında olmayı tercih ederim. Bunu gerçekleştirmenin bir yolu var mı? Abelard'ın sesi araya girene kadar akli bu yan yolda gidip geldi.

"Daha fazlasını öğrenene kadar Kraliçe Raisa'yı hayatta tutmaya devam etmek ve Micah ile evlenmesini önlemek mantıklı. Birbirleriyle gizlice görüşüyor olma ihtimallerini araştırmanızı istiyorum." O durakladı. "Eğer , Micah'yı ortadan kaldırmaya hazır mısınız?"

İtiraf etmek istediğimden daha hazırım, diye düşündü Han, Raisa Oden's Ford'dan kaybolduktan sonraki o kasvetli, umutsuz günleri hatırlayarak. "Eğer istersen," dedi, öyle ya da umurunda değilmiş gibi sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Eğer bunu yapmama ."

Abelard memnun görünerek hızlıca başını salladı. "Bu arada ben de kraliçe için başka bir eş bulmaya çalışacağım. Daha çok hoşuma gidecek birini."

Han boğazını temizledi, vücudunu gevşek ve rahat tuttu. "Aklında biri var mı?"

"Ben, eğer bir erkek olsaydım," dedi Abelard alaycı bir tavırla.
"Evlilik

Sonuçta sadece politik bir egzersiz. Önemli olan evlenmek, bir varis sahibi olmak ve sonra da istediğinizi yapmak." Bir an için Han'ın sorusunu düşündü. "Zararsız biriyle evlenmesini tercih ederim," dedi. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Tomlin Prensi'nin bir olasılık olduğunu düşünmüştüm ama bu pek iyi görünmüyor. General Klemath'ın birkaç aptal oğlu yok mu?"

Han'ın Dekan Abelard'la bir an daha birlikte olmaya dayanamayacağı bir nokta her zaman vardı. Ve işte buydu. Yukarı baktı, Gözlerini gölgeliyor ve güneşin açısını değerlendiriyordu. "Geç oluyor," dedi. "Beni özleyecekler. Bir şey var mı...?"

"Aradığın kızı bulabildin mi?" Abelard aniden sordu. "Oden's Ford'da kaybolan kızı mı? Bayarların bu işte parmağı olabileceğini düşünmüştün."

Tam Abelard'ın dikkatini vermediğini düşünürken, onun verdiği ortaya çıkıyor, diye düşündü Han.

Unutmayın, bir şeyi bir kez söylediniz mi, bir daha geri alamazsınız.

"Hayır," dedi. "Sanırım temelli gitti."

CHAPTER FOUR

AİLE MESELELERİ

Han Alister, Aediion'un rüya dünyasındaki Mystwerk Kulesi'nde, mavi kan kıyafetleri içinde duruyordu. "Gel benimle konuş Crow," diye seslendi, ayağına vurarak. "Bu sefer tek başımayım ve yardımınıza ihtiyacım var."

Çaresizlik Han'ı buraya geri getirmişti. Abelard'la buluştuğundan beri iki gündür neredeyse hiç uyumamıştı. Eğer hiçbir şey değişmezse, her şeyini kaybedecekti.

Bekledi. Büyük çanlar tepesinde, sessiz bir şekilde belirdi.

"Eğer bir fark yaratacaksa, beni Alger Waterlow olduğuna ikna ettin."

Yanıt yok.

"Büyücü Konseyi'ne seçildim," dedi Han. "Gelecek hafta toplanıyoruz. Yardımınız olmadan ilk toplantımdan sağ çıkmam pek mümkün değil."

Bu bir sinire dokunmuş olmalı. Hava dalgalanmaya başladı. Karga Han'ın önünde belirdi, her zamanki kaşlarını çatmış, büyülü Büyülü kargaşa yüzünden yırtık pırtık olmuş mavi kan kıyafetleri.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi Han ve bunda ciddiydi.

"Sana neden güveneyim ki?" Crow kollarını kavuşturdu. "Elinde bakır kafa kılığına girmiş bir Bayar'la ortaya çıktıktan sonra."

"Hayden Fire Dancer benim en iyi arkadaşım. Ve o da en az senin kadar Bayarların düşmanı."

"Hah! Para masada olduğunda, sana sırtını dönecektir. Kirli kan taşıyor. Tıpkı Gri Kurt soyu gibi."

Han derin bir nefes aldı. İyi ya da kötü, elini gösterme zamanı gelmişti. "Hoşuna *gitsin* ya da , *senin* kanını taşıyorum ve hayatım boyunca bunun bedelini ödedim."

"*Sen mi?*" Crow, Han'ı bir aşağı bir yukarı süzdü. "*Benimle* akraba mısın?
İmkansız."

"Öyle mi?" Han, Crow'un bakışlarını tuttu ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

"Hiç çocuğum olmadı," dedi Crow. "Soyum benimle birlikte öldü, bu herkesin içini rahatlattı. Şurada ya da burada bir çocuk doğurmuş olabilirim ama *senin* bunu yap-"

"Hanalea'dan iki çocuğa hamile kalmışsın," dedi Han. "İkiz."

"Yanılıyorsunuz. Evleneli o kadar uzun zaman olmadı. Beni Bayarlara ihbar etti. Sanırım daha sonra Kinley Bayar'la evlendi." Yüzü tiksintiyle buruştu. "Yani Gri Kurt/Bayar soyu bana kalırsa kuruyup ."

"Lucius Fr-Lucas Fraser farklı söylüyor. Sen kaçırıldığında Hanalea'nın zaten hamile olduğunu söyledi. İkizleri vardı, Alister ve Alyssa. Kinley Bayar Kırılma'da öldürüldü ve Hanalea Lucas'la evlendi. İkizlerin babaları derin ve karanlık bir sırdı. Herkes Lucas'ın baba olduğunu sanıyordu ama Lucas ve Hanalea'nın hiç çocukları olmadı. kendi çocukları."

"*Lucas mı?*" Crow başını eğdi, tiksinti yerini önce şaşkınlığa sonra da öfkeye bıraktı. "Hanalea Lucas'la mı evlendi? İmkansız. Onlar asla _."

"Klan büyükleri de aynı şeyi söylüyor ve bu konuda yalan söylemek için hiçbir sebepleri yok."

"Öyle değil mi?" Crow alay etti. "Yalan söylemek onlar için nefes almak gibi bir şey. Görünüşe göre *senin* için de öyle." Görüntüsü değişti, Han'ın üzerinde yükselene kadar yukarı doğru genişledi, bir alev sütunu ve kavurucu bir ısı. "Defol!" diye kükredi, Kıyamet Günü'ndeki Kurtarıcı gibi. "Bunu dinlemektense bin yıl daha yalnız kalmayı tercih ederim!"

Han geriye doğru sendeledi ve yüzünü korumak için kollarını havaya kaldırdı. Beyni ona Crow'un Aediion'da ona zarar veremeyeceğini söyleyebilirdi ama içgüdüleri farklı söylüyordu.

Kendisini haklı çıkaracak bir şey, herhangi bir şey aradı. bir anı geldi, çocukluğundan kalma bir görüntü. Southbridge Tapınağı'ndaki heykel, Kırılma zamanından günümüze kalan birkaç heykelden biriydi. Çabucak onu havada şekillendirdi. Hanalea tüccar kıyafetleri içindeydi, elinde bir kılıç vardı, bir kalçasında küçük bir çocuk eteklerine yapışmış küçük bir kız. Heykel yıpranmıştı. Mermer yer yer yontulmuş ve lekelenmiş olsa da hâlâ akkor bir güzellikle parlıyordu.

Karga bir an için daha da parladı, öyle ki Han gözlerini zorunda kaldı, sonra bir adam boyutuna indi. Han'ın sihirli parçasına baktı ve dokunmak istercesine bir elini uzattı. "Hana?" diye fısıldadı. "Ve-ve-"

Bin yıl sonra bile, kız çocuğu ile Karga arasındaki benzerlik dikkat çekiciydi. Oğlan daha çok annesini yansıtıyordu.

"Ona *Hanalea Çocukları Kurtarıyor* diyorlar," dedi Han. "Fellsmarch'taki Southbridge Tapınağı'nda duruyor. olmalı, yoksa yıllar önce paramparça edilmiş olurdu."

"Hana. Ve çocuklarımız." Crow'un yüzünden yaşlar süzüldü. "Benzerlik... benzerlik... tekinsiz." Ayağa kalktı, kolları Umut sunağının önündeki bir rahip gibi uzanmış, gözleri sanki olayları farklı bir açıdan değerlendiriyormuş gibi içe odaklanmıştı. "Lucas. Hanalea'yla birlikte," diye fısıldadı. "Bunu neden yapsın ki? *Kadın* bunu neden yapsın?"

"Lucas'ın bin yıl sonra hâlâ buralarda olduğuna inanmanın zor olduğunu biliyorum," dedi Han.

"Bunu ben yaptım." Crow ellerini alnına bastırdı, sanki anılarını farklı bir yere itebilecekmış gibi Sipariş. "Lucas ölmekten korkuyordu, özellikle de kaybettiğimizi bildiğimiz son anda. Ona ölümü aldatmasına yardım edersem, gerçeği söyleyeceğini söyledi. ne hakkında. Onu vazgeçirmeye çalıştım. Daha önce hiç denemediğim bir cazibeydi. Görünüşe göre işe yaradı."

"Görünüşe göre," dedi Han.

"," dedi Crow gözlerini silerek. "Bunun acımasız bir şaka olmadığını varsayarsak, onlara ne oldu? İkizlere yani."

"Alyssa yeni kraliçeler serisini kurdu. Ama Alister yetenekliydi. O gönderildi."

"Bayarlar onu öldürmedi mi?" Crow küçük çocuğun başına dokundu, mermer buklelerini okşadı.

"Bayarların ondan hiç haberi olmadı. Demonai onu öldürmek istedi ama Hanalea araya girdi." Han heykele doğru işaret etti. "Gördüğünüz gibi."

Crow'un yüz ifadesi umut ve şüphecilikle karıştı. "Yani Gri Kurt soyu -kraliçeler- *benim* de kanımı mı taşıyor?"

Han başını salladı. "Bin yıl sonra sadece bir iz. Ama Bayarlar bir daha asla evlenmediler."

Karga ileri geri adım atıyor, heyecanlandığında yaptığı gibi parıltılı bir hal alıyordu. Sonra durakladı, yüzünü dönerek Han. "Peki ya Alister'in çizgisi? Sen nerede yer alıyorsun?"

"Senin tek yetenekli torunun olduğumu söylüyorlar. Eğer doğru olmasaydı, bunu iddia edecek kadar ileri gitmezdim. Bu bana bir sürü sorun. Başıma gelen iyi ya da kötü her şey *senin* bin yıl önce yaptığın hataların sonucudur."

Crow şimdi Han'ı neredeyse tescilli bir havayla inceliyordu. Parlak mavi gözleri değerlendirmek için kısıldı. "Madem bahsettiniz, bir benzerlik *var*. Sana bundan bahseden Lucas mıydı? Senin kim olduğunu biliyor mu?"

Han başını salladı. "Sanırım başından beri biliyordu. Zaman zaman bana yardım . Ama bana hiçbir zaman gerçeği söylemedi, ta ki Demonai yaklaşık bir yıl önce paraya karar verdi."

"Neden sana söylemedi?" Crow şaşkın görünüyordu.

"Bilmiyorum. Muhtemelen, senin gibi birine bağlı olmanın bana bir faydası olacağını düşünmedi. Bugünlerde sana İblis Kral diyorlar. Güya Hanalea'yı kaçırıp zindanınıza götürmüşsünüz, sonra da sizi reddettiği için ona işkence etmişsiniz."

"Ne?" Crow başını öne eğdi. "Bu bir yalan. *Kim* söyledi bunu?"

"Herkes. Neredeyse dünyayı yok ediyordunuz. Hanalea seni öldürerek günü kurtardı."

"Eğer dünyayı yok edebilseydim, sence de Fells'in kraliçesi mi?" Karga homurdandı. "Söyledikleri doğru o zaman. -Tarih galipler tarafından yazılır."

Her şeye rağmen -ya da belki de her şey yüzünden- Han ona inanmıştı. Kibirli, alaycı, zeki tavus kuşu atasını sevmekten kendini alamıyordu. Hayatı boyunca Han hakkında yeterince yalan söylenmişti; neden İblis Kral dedikleri adam da söylenmesin? İçindeydi Onu şeytanlaştırmak pek çok insanın çıkarına.

"Ona Savaşçı Hanalea diyorlar," dedi Han. "Sizi yok ettikten sonra, bin yıldır süren bir barışı müzakere etti. O bir azize gibi."

"Hanalea bir aziz ve ben bir iblis miyim?" Crow gözlerini devirdi. "Eğer Lucas beni bin yıldır savunuyorsa, bu pek de etkili olmamış demektir."

Han güldü. "O artık yetenekli değil," dedi. "Lucas'tan . Sonsuza kadar yaşamanın bedelinin olduğunu söyledi."

Crow çenesini ovuşturdu. "Muhtemelen tüm parıltısı onu hayatta tutmak için harcanıyor. Bu, doğuştan yetenekli biri için ödenmesi gereken ağır bir bedel. Benim yapacağım bir pazarlık değil."

"Yine de onun için işe yaradı. Bir büyücü olarak Kırılma'dan sonra Hanalea ile evlendi," dedi Han. "Næming adı verilen bir dizi yeni kural ve kısıtlama altında yaşıyoruz." O kadar da yeni değil. Ama Crow için yeni, bir zamanlar adı Alger Waterlow'du. Onun yüzünden yürürlüğe girdi.

Sevdiği kadın tarafından ihanete uğradı, düşmanları tarafından işkence gördü,

Bin yıl boyunca bir tılsımın içine hapsedilmiş, tarih tarafından şeytanlaştırılmış.

Waterlow çocuklarını hiç görmemişti, hatta bir çocukları olduğunu bile bilmiyordu. Acı çekmesine şaşmamalı.

Han söyleyecek bir şeyler aradı. "Lucas, Hanalea'nın seni sevdiğini söylüyor. Seni sevmekten hiç vazgeçmemiş. Sana ihanet edenin o olmadığını iddia ediyor."

"Oh, oydu, öyle olmalıydı," diye mırıldandı Crow. "Sanırım kendine göre nedenleri vardı."

"Şey. Belki de olduğunu biliyordu," dedi Han, Hanalea'yı neden savunması gerektiğini merak ediyordu. Bin yıllık bir suçu geri alabilecek gibi değildi. "İşler umutsuzsa, belki de onları kurtarmak için yapmıştır."

"Mesele de bu. O kadar da umutsuz değillerdi," dedi Crow. "Kuşatma altındaydık ama Hana onlara nasıl gireceklerini göstermeseydi.... sonsuza kadar dayanabilirdik." Sesi kesildi ve anıyı silmek istercesine elini yüzünde . "Boş ver. Bugünlerde kimsenin umurunda değil."

"Yanılıyorsunuz," dedi Han. "O zaman olanlar şimdi olanları yönlendiriyor. Bayarlar hâlâ Gri Kurt'la evlenmeyi umuyor. hattı." Durakladı. "Kurtarıken neredeyse kendimi öldürdüğüm kızı hatırlıyor musun? O Raisa *ana* Marianna, şimdi Fells'in kraliçesi. Onu Micah ile evlendirmeyi umuyorlar."

Crow'un gözleri kısıldı. "Onları durdurmak zorundayız."

"Elinizde Bayarların istediği bir şey olduğunu söylemiştiniz. Bir şey umutsuzca elde etmek istedikleri bir şey. Onları mahvetmek için kullanacağın bir şey." Han cesaretle kaşlarını kaldırdı.

"Bunu ben mi söyledim?" Crow bakışlarını başka yöne çevirdi. "Şu bahsettiğin Büyücü Konseyi toplantısı hakkında konuşalım. şu hayatta kalma ihtimalinin düşük olduğu toplantı."

Bana hâlâ güvenmiyor, diye düşündü Han. Onu kim suçlayabilir ki? "Sorabilir miyim, senin gibi biri nasıl oldu da Konsey?" Crow sordu. "Waterlows için bir koltuk ayırmadıklarını varsayarsak."

Han, "Kraliçe beni konseydeki temsilcisi olarak atadı," dedi.

"*Kraliçenin* Büyücü Konseyi'nde bir temsilcisi mi var?" Crow şaşkın şaşkın baktı. "Ne için?"

"İşler değişti," dedi Han. "Artık kraliçe yetkili." Crow *Büyücü* Konseyi'ndeki *kraliçeler* hakkında bir şeyler mırıldandı. "Gri Leydi'de buluşuyorlar," dedi Han. "Büyücü Konseyi'nde Ev. Lord Bayar beni orada istemiyor. Onun yerinde olsaydım, Gri Leydi'ye hiç gitmediğimden emin olurdum. İçeri girmek için başka bir yola ihtiyacım var."

"Peki ya tüneller?"

"Tüneller mi?"

"Gri Leydi, Yedi Diyar Savaşı sırasında inşa edilmiş tünellerle dolu. Uzun Barış sırasında bakıma muhtaç hale geldiler, ta ki ben onları restore edene kadar."

"Yedi Diyar Savaşı mı?" Han tekrarladı. "Uzun Barış mı? O da ne?"

Crow kaşlarını çatı. "Üstün yeteneklilerin Kuzey Adaları'ndan gelip Fells'i özgürleştirdiği Yedi Diyar Savaşı'nı duymuşsundur. Uzun Barış, büyücülerin Yedi Diyar'ı yönettiği zamandır. Okulda tarih okumadın mı?"

Oh. "Bugünlerde buna Büyücü Fetih Savaşı diyoruz," diye açıkladı Han. "Büyücü egemenliği dönemine Büyük Esaret."

"Ha. Dediğim gibi, tarih galipler tarafından yazılır. Gerçek şu ki, kötüler size anlatıldığından daha az kötü, kahramanlar ise daha az kahramandı."

Han, Crow onu en son ele geçirdiğinde Oden's Ford'daki Bayar Kütüphanesi'nden aldığı Gri Leydi haritasını çıkardı. "O zaman bu eski harita doğru mu?" Haritayı masanın üzerine yaydı, bir fenerle sabitledikten sonra yanına modern bir harita koydu - Konuşmacı Jemson'ın ona verdiği bir harita. Her ikisini de Aediion'da, hafızasından çıkarabildiği kadarıyla yeniden üretmişti.

İkisinin de aynı dağdan olduğu belliydi ama benzerlik sona erdi. Crow'un ki garip, antika bir tarzdaydı.

Çizilmiş ve notlar eklenmiş. Jemson'ın haritasının boş olduğu yerde, Crow'un dağın içinde patika ve tünellerden oluşan bir labirenti gösteriyordu.

Crow eski haritadaki karalanmış çizgileri inceledi, bazılarını işaret parmağıyla takip ederek Jemson'inkilerle karşılaştırdı. "Bu... farklı görünüyor," dedi sonunda.

Sonunda parmağını Han'ın haritasına sapladı. "Burası içeri girebileceğin yer. Sanırım." Başını kaldırıp Han'a baktı. "Kısa süren h k mdarlığım sırasında, kuşatma altındayken Gri Leydi'den gelip gitmek için tünelleri kullandık. Sert kayaları patlatmak

Büyücüler için bile zorlayıcı olan tünellerin kendisinde pek fazla değişiklik yapıldığını sanmıyorum. Bir giriş var Gri Leydi'nin güney kanadı. Ieri girdikten sonra, Konsey Binası'na kadar neredeyse hiç rahatsız edilmeden gerekir."

Crow  r mcek ağı haritasına baktı, gözleri parlıyordu, çenesindeki bir kas çalışıyordu.

Bir şeyler saklıyor, diye düşündü Han. Rüya dünyasında dikkatli olmalıydınız, yoksa en derin düşünceleriniz Aediion yüzünüze sırayabilirdi.

"İkametim sırasında büyülü bariyerler inşa ettim, bu yüzden tüneller iyi gizlenmişti. Ancak, beni pusuya düşürenler bu şekilde geldi." Karga iki eliyle dalgalı saçlarını karıştırdı. "Yani ablukaya alınmış, korunuyor ya da işgal edildi."

"Bu güven verici," dedi Han, omurgasından aşağı bir ürperti yayıldı.

"Ama iyimser olalım ve büyülü barikatların hâlâ yerinde olduğunu varsayalım. Onları açmak için anahtarlara ihtiyacınız olacak. şimdi bunların üzerinden geçelim."

Büyülü anahtarlar jestler ve sözlü tılsımların bir kombinasyonuydu. Crow, Han'ın yolunu harita üzerinde izledi ve geçmek için tılsımların gerekli olacağı yerleri not etti.

"Al. Bunu dene." Crow bir dizi tılsım söyledi ve Tamric ipeği kadar narin, katman katman büyü yükseldi. Güzel ve ölümcül. "şimdi indir onu."

Han büyülü bir delik açtı ve bariyer alevler içinde patladı.

"Hayır, hayır, hayır," diye homurdandı Crow, bir el hareketiyle alevleri bastırarak. "Her seferinde bir katman, Alister. Tekrar."

Han bu kez büyülü duvarı parçalara ayırdı.

"Bu sonsuza kadar sürer," diye şikayet etti.

"Olması gerektiği gibi," dedi Crow. "Düşmanlarınızı öldürmese bile yavaşlatacaktır."

Bir saatlik çalışmanın ardından Han'ın kafası tıka basa dolmuştu ve yüzüyordum. "Bunları bin yıl boyunca nasıl hatırladın?" diye sordu.

"Büyü yapmaktan ve geçmişe takılıp kalmaktan başka yapacak çok az şeyim vardı," dedi Crow. "Bu beni geçmişe olan zayıf bağlılığımla akıl sağlığı."

Sonunda Han diziyi doğru bir şekilde tamamlamayı başardı. İki kez daha.

"Birini yanlış yaparsam ne olur?" Han sordu.

"Küle döneceksin," dedi Crow açık açık. "O yüzden derslerine iyi çalış. Ve senin için belirlediğim yoldan ayrılma. Yan tünellere sapmayın, yoksa pişman olursunuz." Crow sanki her şey gibi haritaları bir kenara bıraktı. "Eğer toplantıya katılmayı başarırsan niyetiniz nedir? Aklınızda bir hedef olduğunu varsayıyorum, yoksa konseye atanmayı istemezsiniz."

Han, "Lord Bayar şu anda Baş Büyücü ama Kraliçe Raisa için yeni birini seçmeleri gerekecek," dedi. "O görevi ben istiyorum. Aksi takdirde muhtemelen Micah Bayar alacak -ve belki kraliçe de." Durakladı. "Sorun oyları bulmak."

"Sorun hep , değil mi? Konseyde kim var? Bunu araştırdınız mı?"

Han başını salladı. "Altı üye var, artı Baş Büyücü. Dediğim gibi, biri kraliçe tarafından atanır, biri de halk tarafından seçilir. Fells'in tüm yetenekli vatandaşları. Dört tanesi kalıtsal

Bayarlar, Abelardlar, Kinley/deVilliers ve Gryphon/Mathises gibi en güçlü büyücü evlerine tahsis edilmiş noktalar."

Crow . "Bin yıl önce değiştirmeye çalıştığım haliyle hemen hemen aynı. Sadece benim zamanımda konseyin başında kral vardı."

"Bayar'ın konseyde Bayar'ın yerinde bir yer tutucusu vardı, ikizlerinin on sekiz yaşına girmesini bekliyordu. Şimdi Micah onun yerini alıyor. Lord Bayar kraliçenin temsilcisi olarak Fiona'yı seçeceğini umuyordu ama Kraliçe Raisa onun yerine beni seçti."

"Kraliçe ile ilişkiniz nedir?"

"Peki." Bu soruya nasıl cevap vermeliydi? "Ben onun korumasıyım."

"Onunla yatıyor musun?"

Han, daha önce hiç bu kadar çok insanın özel hayatına burnunu sokmadığını düşünerek, "Seni ilgilendirmez," dedi.

"Öyle olman umurumda değil," dedi Crow, "Yeter ki aşık olma onu."

Han, "Buraya aşk hayatımla ilgili tavsiye almaya gelmedim," dedi. zaten bunun için biraz geç kalmıştı. "Yine teşekkürler."

"Büyük-büyük-büyükbaban olarak, en azından kasvetli tecrübelerimi senin hizmetine sunmam gerektiğini hissediyorum." Crow, Han'ın kaşlarını çatmasına güldü. ". Konseye geri dönelim."

Han, "Wil Mathis öldüğüne göre Adam Gryphon ," dedi. "Gryphon Oden's Ford'da benim öğretmenimdi."

"Sence seni desteklemeye istekli olur mu?" Crow sordu. Han başını salladı. "Söyleyebileceğim en iyi şey, benden nefret ettiği."

"Bayarlar hakkında ne düşünüyor?" Crow sordu.

"Onları sınıf dışında hiç birlikte görmedim ama sanırım Fiona Bayar'dan hoşlanıyor."

"Bu talihsiz bir durum. Onu kardeşine oy vermeye ikna edebilir."

Han'ın zihni bu olasılıkla boğuştu. Belki de oynayabileceği bir açı vardı.

"Başka kim var?" Crow, Han'ı hayal aleminden kopararak sordu.

"Randolph deVilliers Kinley House'u temsil ediyor ve Bruno Mander meclis tarafından seçildi. Mander, Bayarlarla birlikte oy kullanacak." Leydi Bayar bir Mander'di; görünüşe göre iki aile düzenli olarak evlendiler.

"Dediğim gibi. Bazı şeyler asla değişmez."

Han, "Dekan Abelard, Oden's Ford'daki Mystwerk Evi'nin dekanı olduğu için konseyde de bir yeri vardı," dedi. "Ama şimdi evinde ve Bayarlardan nefret ediyor."

Crow başıyla onayladı. "Yani deVilliers ve Abelard en iyi seçenekleriniz." "Beni de sayarsak hâlâ sadece üç kişi var ve Abelard'ın kendi planlıyor," dedi Han. "Kendisi Yüksek Büyücü olmak istiyor, o zaman neden beni desteklesin ki?"

"Peki o zaman," dedi Crow. "Diğerlerinden herhangi karşı kozun var mı?"

Han, "İlk toplantıdan sonra oyuncuların kim olduğu konusunda daha iyi bir fikrim olacak," dedi.

Crow, "Kimseye siyasi tavsiyelerde bulunmam gerektiğinden emin değilim," dedi. "Ancak günlük siyasetin çamuruna saplanıp kalmak o kadar kolay ki hiçbir yere varamıyorsunuz. Karşı olmak yeterli değil bir şey ya da biri. Gerçekten ne istiyorsun?"

"Gerçekten ne istiyorum?" Han, Crow'un gözlerinin içine baktı, derin bir nefes aldı ve yüksek sesle söyledi. "Kraliçeyle kendim evleneceğim."

Karga Han'a göz kırptı. Görüntüsü aydınlanıp katılaştı ve yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. İki elini Han'a doğru uzattı, omuzlarına koydu ve şiddetle Han'ın yüzüne baktı.

"Sanırım sen benim soyumdan geliyor olabilirsin," diye nefes aldı Crow, gözleri vahşi bir neşeyle parlıyordu.

C H A P T E R F I V E

YÜKSE K ARAZİDE BİR TOPLANTI

Crow'la konuştuktan sonra Han ertesi günün çoğunu gözleri ve kulaklarıyla görüşerek, atları hareket ettirerek ve Gri Leydi'ye gittiği sırada Raisa'nın korunması için planlar yaparak geçirdi. Amon'a izin verdi

Byrne planlarından haberdardı ve Lord Bayar Han'ın uzakta olduğunu bildiği için Cat'e kraliçeye yakın durması emrini verdi.

O akşam Raisa'nın odasında görev başındaydı. Onunla konuşma fırsatı bulmayı umuyordu; Marisa Pines'taki o umutsuz danstan beri hiç konuşmamışlardı. Ancak Delphialı yetkililerle sınır güvenliği konusunda sonu gelmeyen bir toplantıya gömülmüştü. Delphi, Fells ve Arden arasında sıkışmış, tehlikeli bir konumdaydı ama Kraliyet, Delphialıların talep ettiği vagonlar dolusu parayı karşılayamazdı.

Raisa yorgun görünüyordu, gözlerine gölge düşmüştü, omuzları birden fazla talebin ağırlığı altında yuvarlanmıştı. Elleri Masanın üzerinde huzursuzca sıçrayan Han, koşan kurtlarının yanında hâlâ onun yüzüğünü taktığını fark etti.

Delphialılar kabadayılık tasladılar ama Raisa geri adım atmadı. Toplantı uzadıkça uzadı. Han duvara yaslandı, Onları pencereden dışarı atabilmeyi diliyordu. Sonunda, Marisa Pines'a gitmek üzere Dancer ile buluşacağı Ragmarket'e gitmek zorunda kaldı.

Ertesi sabah, Han ve Dancer güneş doğu yamacının tepesini

sıyırmadan saatler önce şehirden ayrıldılar. O gün

Dancer'la tekrar ata binmek güzeldi. Han neredeyse geçen yılın tüm trajedileri ve zaferleri hiç yaşanmamış gibi davranabilirdi. Daha küçük, daha az tehlikeli avlar arayan avcılar olduklarını.

Stratejileri Gray Lady'ye Marisa Pines Kampı üzerinden gitmek ve olası pusulardan kaçınmak için bir gün erken yola çıkmaktı. Ayrıca, Willo Konsey toplantısından önce onlarla görüşmek istedi.

Karanlığın içinde durmadan tırmanıyorlardı, nefesleri Atları gri bir sis okyanusunun içinde yüzerek ilerliyordu. Güneş Eastgate'in tepesine çıkıp aşağıdaki Vale'ye döküldüğünde iki saattir yol alıyorlardı.

Sis dağıldıkça, parlak güneş ışığı ve serin gölgeler arasından, kızlık öpücüğü ile sırlanmış bankların arasından geçtiler. yıldız çiçekleri. Yarıklarda minik speedwell, dere yataklarında monkshood ve larkspur çiçek açtı. Spirea ve columbine güneşli bölgelerdeki yamaçları lekeliyordu. Bir keresinde, Dancer yarı büyümüş bir Fellsdeer .

Öğle vakti atları dinlendirmek ve yemek yemek için mola verdiler. bisküvi ve jambon. Lucius Frowsley'nin evinin sapağını geçtiklerinde Han durup yaşlı adama arkadaşı Alger Waterlow'un hâlâ Aediion'da yaşadığını söylemek istedi. Tabii buna yaşamak denebilirse.

Ama işleri Marisa Pines'taydı ve bu yüzden yola devam ettiler.

Öğleden sonra geç saatlerde, hala bulundukları yerden birkaç mil uzaktayken

Han, varış noktasında koşarak yaklaşan atların gürültüsünü duydu. Han ve Dancer bakıştılar, sonra beklemek için patikadan uzaklaştılar.

Dört atlı, uzun yayla atlarının üzerinde dörtlü onlara doğru geliyordu. Atların ağızlarından köpükler damlıyordu ama biniciler sanki şeytanlar tarafından kovalanıyormuş gibi atlarını mahmuzluyorlardı.

Üçü gençti -Han'dan daha genç- biri orta yaşlıydı. Han ve Dancer izlerken, atlılardan biri yakasını yokladı, döndü ve omzunun üzerinden bir alev patlaması gönderdi.

"Büyücüler mi? Burada mı?" Han daha iyi görebilmek için eyerinde öne doğru eğildi.

Atlılardan ikisinin önünde eyerlerine asılmış vardı. Klan kıyafetleri içindeki çocuklar bez bebekler gibi gevşekti.

Beş Demonai savaşçısı ağaçların arasından dörtnala fırladı ve atlarını sertçe sürerek peşlerine düştü. Üzengilerinde ayağa kalkıp yaylarını kaldırdılar ama gemide çocuklar varken çekim yapmakta tereddütlü görünüyordu.

Dancer atını öne doğru eğdi ve doğruca büyücülerin yoluna girdi. Han da onu takip ederek yolu kapattı.

Büyücüler dizginleri ele aldı, atları bu ani engel karşısında şaha kalktı ve daldı.

Şimdi Demonai yaylarının sesi duyuldu ve engelsiz büyücüler eyerlerinden düştüler. Klan savaşçıları hâlâ at üstünde olan iki büyücünün etrafında kabaca bir çember oluşturdular.

Esir taşıyan genç büyücülerden biri atını karga hızıyla durdurdu. Çok şık bir binicilik kıyafeti giymişti. Giysiler. Ellerini muskasından uzaklaştırdı. "Ateş etme! I -"

Bir Demonai oku boğazını deldi. Savaşçılardan biri hafifçe yere sıçrayıp atın dizginini tutarken, bir diğeri çocuğu yerden kaldırdı.

Diğer büyücü -orta yaşlı olanı- arkadaşına ne görünce atının başını çevirdi, Han ve Dancer'ı geçip patikadan uzaklaşmaya çalışıyordu. Ne yazık ki onun için o tarafta bir iniş vardı. At, binici ve çocuk dik bir yamaçtan aşağı bir vadiye yuvarlandı.

Han atından indi ve onların peşinden yamaçtan aşağı daldı.

Çocuk attan uçmuş ve kayalıklara düşmüştü. dere yatağı. Büyücü, sığ suda üzerine düşen bineğinin altından umutsuzca kaymaya çalışıyordu.

Han'ın yukarısında, patikada bir yay sesi duyuldu. Ve bir tane daha. İki ok büyücünün göğsüne saplandı ve o da yüzeyin altına kaydı.

Çocuk hareket etmiyordu. Han ellerini kızın altına soktu ve onu dikkatlice dereden çıkardı. Altı yaşlarında bir kız çocuğunun kafası kanıyordu ve kolu imkansız bir şekilde sarkıyordu.

Açı. Kıpırdamadan yatıyordu, gözleri açıktı, iki yanından yaşlar süzülüyordu.

Han yamaca doğru döndü ve daha fazla yaralanmasını önlemek için başını ve omuzlarını destekledi. "Burada biraz yardıma ihtiyacım var," diye seslendi.

Demonai'lerden biri yamaçtan aşağı ona doğru kayarak birkaç metre uzağına indi. Tıknaz bir savaşıydı, yüzünde Demonai sembolleri. Kadın Han'a tanıdık geliyordu ama onu tam olarak çıkaramıyordu.

Savaşçı uzun yayını kaldırarak Han'a nişan aldı. "*Lytling*'i koy aşağı, jinxflinger."

"Trailblazer!" Dancer yukarıdaki patikadan bağırdı. "Yayını kaldır. Bu Hunts Alone. Yardım etmeye çalışıyor."

Savaşçının adı Han'ın hafızasını zorladı. O Shilo'ydu. Trailblazer Demonai. Han onu kısa süre önce Raisa'nın Marisa Pines'daki taç giyme töreninde görmüştü.

Trailblazer Han'a ters ters baktı, sonra yayını askısına yerleştirdi. İkisi birlikte küçük kızı atların beklediği yere kadar taşımayı başardılar.

Diğer savaşçıların elinde yere yatırılmış küçük bir çocuk vardı. Dört yaşında gibi görünüyordu.

İçlerinden biri, "Hareket etmiyor ama üzerinde bir iz bulamıyorum," dedi.

"Hareketsiz hale getirilmişler," dedi Dancer. "İşte, bana bırak." Elini çocuğun göğsüne koyarak diğer eliyle tılsımını kavradı. ve devre dışı bıraktım.

Çocuk uzandı ve Dancer'ın saç örgülerini kavradı. "Beni Jinxflinger aldı," dedi.

"Biliyorum," dedi Dancer. "Ama artık güvendesin."

Bu kelimeyi zaten biliyor, diye düşündü Han. *Jinxflinger*. Bunu atlatabilecek miyiz?

"Biz onu Willo'ya götürene kadar kızı hareketsiz bırakın," dedi Han ve acısını dindirmek için çocuğa biraz güç verdi. "Ne oldu?"

ne oldu?"

Trailblazer yere tükürdü. "Bu dört uğursuz iki *lytling'imizi* kaçırdı-Skips Stones ve Fisher. Sanırım Onları muska karşılığında takas etmek istiyorlardı." Acımasızca gülümsedi. "Şimdi kendilerini Kırıcı'ya açıklamak zorunda kalacaklar."

"Kimdi onlar?" Han sordu.

"Kendilerini tanıtmadılar," dedi Trailblazer, sanki büyücülerin hepsi aynıymış gibi omuz silkerek.

Daha genç olanlar Mystwerk'teki öğrenciler olabilirdi ve Ruh klanının muskalara uyguladığı ambargo yüzünden çaresiz . Güçlü tılsımları bulmak gittikçe zorlaşıyordu - geçici olanları bile. Bulunabildiklerinde ise inanılmaz pahalıydılar.

"*Lytling*'leri Marisa Pines'a geri götürelim," dedi Dancer. Han atına bindi ve Demonai tedirgin bir şekilde bakarken Dancer yaralı kızı ona teslim etti.

"Kampa kadar size eşlik edeceğiz," dedi Trailblazer. "Size bir şey olmadığından emin olmak için. Öfkeler yükseliyor."

"Gidelim o zaman," dedi Han, kucağındaki kız için endişeleniyor ve Willo'nun bu yeni iş hakkında ne söyleyeceğini duymak için sabırsızlanıyordu. O da Ragger'ı ileri doğru itti ve önündeki savaşçıları dağıttı.

Kampa yaklaştıklarında, sıkıntılı zamanların işaretleri vardı. *Lytlingler* ve köpeklerden oluşan olağan selamlama grubu ortalıkta görünmüyordu. Han'ın çocukluğunda yüzlerce kez geçtiği yol boyunca asık suratlı nöbetçiler duruyordu. Bazılarını Han tanıyordu. Her neyse. Demonai kovalamacanın sonucunu açıklamak için eğildi. Nöbetçiler Han ve Dancer geçerken onlara başlarıyla selam verdi ama silahlarını hazır tuttular.

Han ve Dansçı Anaerkil Köşk'ün önünde atlarından indiler. Willo'nun çırağı Parlak El onları kapıda karşıladı. Han, Skips Stones'u ona teslim ederek hareketsizleştirme tılsımını devre dışı bıraktı.

Willo arka odadan çıktı. "Onu buraya getir, Bright Elini ver. Yatağım hazır." Han ve Dancer'a baktı. "Lütfen,

Ocağımızı ve sahip olduğumuz her şeyi paylaşalım. Çay demleniyor." Sonra arka tarafta kayboldu.

Dumanlı yayla karışımı, Han yudumlarken anılarını canlandırdı. Bir daha burada kendini evinde hissedebilecek miydi?

Willo'nun arka odayı gizleyen geyik derisi perdelerin arasına girmesi bir saatten fazla sürdü. "Skips Stones şimdi uyuyor. Kırılan kemikleri düzelttim ve o da biraz dinlenebildi. söğüt kabuğu. Uyanıktı ve konuşuyordu. Sanırım iyileşecek. Daha fazla malzeme getirmesi için Parlak El'i gönderdim. Gel, onunla oturalım."

Willo'yu arka tarafa kadar takip ettiler; Willo bir keresinde Han'ı Raisa için aldığı ok ucu zehrinden iyileştirmişti. Skips Stones ocağın yanındaki uyku bankında yatıyor, ince göğsü uyku ritmiyle inip kalkıyordu.

"Anne, bu nasıl oldu?" Dancer kıza bakarak sordu.

Willo ensesini ovuşturdu. "Skips Stones ve Fisher kaçırıldıklarında Dyrnnewater'da balık tutuyorlardı. Daha önce de büyücüler tılsım aramak için köyleri basmıştı ama ilk kez çocukları hedef aldılar. İlişkiler zaten gergin ve zehirliydi. Şimdi... bazı savaşçıların büyücü hedeflerine karşı misilleme yapmak."

Yatağın yanındaki sandalyeye oturdu ve el işi sepetini kucağına çekti. Bir iğne geçirdi, uçlarını düğümlledi.

"Umarım ikiniz de dikkatli olursunuz," dedi. "Üstün yeteneklilerin Ruhlar âleminde seyahat etmesi için tehlikeli bir zaman."

Anlaştıklarını mırıldandılar ve etraflarında garip bir sessizlik oluştu.

Willo derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Hunts Alone, bizi dinleyenlere karşı koruyabilir misiniz lütfen?"

Han odanın çevresinde yürüdü, duyulmalarını engellemek için gizlilik tılsımları yerleştirdi, dışarıdaki Demonai'nin ne yaptığını göremediğine sevindi.

Willo ellerini kucağına koymuş, koyu renk gözleriyle Han'ı odanın içinde takip ediyordu. Dancer ocaktaki halının üzerine bağdaş kurmuş, ona bakıyordu. Han işini bitirdiğinde gelip Dancer'ın yanına oturdu.

Willo başını dikişinin üzerine eğdi. "Ateş Dansçısı bana yarın Gri Leydi'ye gidip ilk Büyücünüze katılmayı planladığınızı söyledi. Konsey toplantısı."

"Evet," dedi Han.

"Bu konuşmayı sen gitmeden önce yapmak istedim." O durakladı ve ona baktı. "Dancer sana babasından bahsetti." Han başını salladı.

"İlk başta hayal kırıklığına uğradım," dedi. "Bir sırrı ne kadar çok kişi bilirse, gizli kalma olasılığı o kadar azalır." Gülümsedi Dancer'a hüzünle baktı. "Ona benzemeyeceğine dair umutlarım vardı. Yetenekli olmadığına dair umutlarım vardı. Seni dağlarda tutacak bir meslek bulacağına dair umutlarım vardı." Durakladı, sonra alçak ve acı bir sesle ekledi, "Büyücülerin ait oldukları yerde, düzlüklerde kalacağına dair umutlarım vardı."

Dancer, "Bu sonsuza kadar bir sır olarak kalamazdı," dedi. "Benzerlik çok güçlü. En ufak bir şüphesi olan herkes kendi başına tahmin edebilirdi."

"Bunu şimdi anlıyorum. Kraliçe öldürüldüğünden beri çok düşündüm. Yaptığı şeyi bunca yıl gizlemek bir hataydı. Bunun gibi yaralar açılmaz ve kurutulmazsa iltihaplanır. Eğer konuşmuş olsaydım, belki de Marianna'nın ölümü engellenebilirdi."

Willo bir sıra boncuklu dikişi bitirdi ve ipliği kopardı. Sonra onlara baktı. "Size Hanalea'da Bayar'la tanıştığım günü anlatayım."

CHAPTER SIX

HANA LEA'DA NE OLDU

Watersong olarak bilinen kız, arkadaşları kampa döndükten ve meyve kovaları dolduktan sonra bile şifacı pınarının başında oyalandı. Bir süre eskizleri üzerinde çalıştı, güneş Hanalea'nın batı omzunun arkasına inmeden önce suyun üzerindeki ışığın parıltısını yakalamaya çalıştı.

Uykusu gelince eskiz tahtasını bir kenara bırakıp bir ağaca yaslandı, Dyrnnewater'ın müziğiyle sükûnet buldu ve güneşin tadını çıkardı. Arada sırada ağzına kırmızı bir ahududu atıyordu, ve ılık meyve suyu dilinin üzerinde patlayacaktı.

Ortak dilde konuşan bir ses hayallerini böldü. "Kimsin sen?"

Gözlerini gölgeleyerek yukarı baktı. Kendisinden biraz daha büyük bir çocuktü. Özellikle yerdeki birine göre çok uzun görünüyordu ve dış hatları garip bir şekilde bulanıktı. Belli ki bir düzlük insanıydı ama onda yabancı bir şeyler vardı....

Ayağa kalktı ve tozluklarının tozunu aldı. "Benim adım Watersong," dedi, yine Ortak dilde.

"Sen bir bakırbaşsın," dedi çocuk, biraz şaşkın görünüyordu. "Ama... çok güzelsin."

Watersong gözlerini devirerek, "Bu kadar şaşırmış görünme," dedi. "Ve eğer benimle iyi geçinmek istiyorsan o kelimeyi kullanma."

"Bu nasıl bir büyü böyle?" diye homurdandı çocuk, sanki duymamış gibi. "Büyü yapıyorsun."

Watersong bu garip sohbetten sıkılmaya başlamıştı. "Sen kimsin ve Hanalea'da ne yapıyorsun?"

"Ben bir tüccarım," dedi. "Adım Gavan." Yüzünü görebilmek için yanlara doğru adım atarak güneşin direkt hizasından çıktı. Açık havada fazla vakit geçirmemiş gibi solgundu ve gözleri kalın kara kaşlarının altında buzul mavisiydi. Bazıları yakışıklı olduğunu söyleyebilirdi.

Watersong'un tanıdığı tüccarların çoğu güneşten yanmış ve rüzgârdan yıpranmıştı. "Gerçekten mi?" dedi kuşkuyla. "Öyle birine benzemiyorsun.

Teçhizatın nerede?"

Yüzü kızardı. "Ben yeniyim," dedi. "Korkarım yolumu kaybettim. Atlarımı yaklaşık bir mil geride bıraktım."

Bu şimdiye kadar karşılaştığım en beceriksiz tüccar, diye düşündü Watersong.

Belki de yeniden adlandırılmasında bir hata olmuştur.

"Marisa Pines marketini arıyorum," dedi çocuk Gavan. "Yakın mıyım?"

Watersong başını salladı. "Çok yakın." İşaret etmek için döndü. "Hemen şurada-"

"Anladığım kadarıyla orada metal işleri satın alıyorlar," diye araya girerek kolunu tuttu.

Watersong, "Çoğunlukla satıyorlar," dedi ve serbest bırakarak bir geri adım attı. Birden ormanda bir çocukla yalnız olduğunun farkına vardı. Bu onu daha önce hiç rahatsız etmemişti. "Demonai işi, özellikle. Yine de fiyat doğruysa satın alırlar."

"Bir şeye bakıp satılıp satılmayacağını söyler misiniz?" Çocuk sinirli görünüyordu; hatta gergindi.

Yeni olduğunu söylemişti. Biraz rahatlayan Watersong başını salladı. Tüccar küçük bir kese çıkardı ve Watersong'un avucundan. İki şahinle işlenmiş devasa bir altın yüzük düştü, sırt sırta vermişlerdi, pençelerini uzatmışlardı. Metaldeki büyüünün karıncalanmasını hissetti.

"Flashcraft mı?" Watersong sordu.

Çocuk başını salladı. "Çok eski. Copp klanı yapımı."

Watersong, "O zaman muhtemelen iyi bir fiyat alırsın," dedi ve onu geri vermeye çalıştı. "Sana yolu gösterebilirim."

"Dene bakalım," diye ısrar etti tüccar. "Bir kadın için fazla mı ağır diye merak ediyorum."

"Pekâlâ," dedi Watersong, işaret parmağının üzerine kaydırarak. "Ama gerçekten... ile konuşman gerekecek-" Zihni bulanıklaştıkça sesi kesildi ve bedeni komutlarına itaat etmeyi reddetti.

"Şimdi, o zaman," dedi tüccar, kollarından tutup onu yere yatırarak. "Bakalım bu geyik derisinin altında ne varmış." Sesi değişmiş, kulaklarına erimiş buz gibi akıyordu. Biçimi bile değişmiş, keskinleşmişti, öyle ki artık yüzünün kibirli düzlemlerini, ağzındaki zalim ifadeyi görebiliyordu.

Jinxflinger, demek istedi ama diyemedi.

Skips Stones alçak yatağında kıpırdandı. Willo alnını okşayarak onu yatıştırdı ve tekrar uykuya daldı.

Kulübenin içi karanlığa bürünmüştü, sanki üzerlerine bir kötülük gölgesi düşmüş gibiydi ama Han akşamın yaklaşmakta olduğunu biliyordu.

Dancer uyku bankının yanındaki lambaları yaktı ve hikâyenin bitmesi için arkalarına yaslandılar.

"Sonra beni öldürmeye çalıştı," dedi Willo. "Ama Demonai geldi ve kaçmak zorunda kaldı. Parmağımdan yüzüğünü çektiğinde, kemer hançerimi çektim ve elini kestim." Parmaklarını avucunun içinde gezdirerek gösterdi. "Yüzüğü bıraktı ve kaçtı."

"Demonai onu hiç bulamadı mı?" Han söyledi.

Willo başını salladı. "Ünlü iz sürme becerilerine rağmen, onu neredeyse anında kaybettiler, sanki toprak tarafından yutulmuş gibi. Kaçmak için büyücülük kullandığını düşündüm. Bunu asla Demonai saldırganımın bir büyücü olduğunu söyledi. Onlara yüzüğü hiç göstermedim. Bunu arkamda bırakmayı, unutmanın bir yolunu bulmayı umdum.

"Onun çocuğunu beklediğimi öğrendiğimde kendimi öldürmeyi düşündüm. Ama o yılan büyücünün yaptığı işi bitirmeyi reddettim. başlamıştı." Dancer'a gülümsedi. "Ve sonra, sen doğduktan sonra, sana sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu fark ettim. Yine de dua ettim.

Çünkü senin dünyada bir yerin olmayacağını biliyordum."

"Bayar'ın kim olduğunu biliyor muydun?" Han sordu, sesi kısık ve boğuktu. "Onun Yüce Büyücü olduğunu?"

Willo başını salladı. "O zamanlar değildi. Zaten hiç büyücü tanıımıyordum. Birkaç yıl sonra, aile reisi olduktan sonra şehirde bir düğüne katıldım. Balo salonunun karşısında Bayar'ı gördüğümde kalbim neredeyse duracaktı. Daha yeni Baş Büyücü seçilmişti. Beni de tanıyabileceğini ve sorular sorabileceğini biliyordum. hepsini bir araya getirin."

Willo bacaklarını uzattı, mokasenleri eteğinin altından dışarı çıktı. "Ve ben de ayrıldım. Ya bu olacaktı ya da onu bıçaklayarak öldürecektim." Yukarı baktı. "Şimdi keşke yapsaydım diyorum. Çünkü o zamandan beri O gün, kendi kararımı sorguladım. Hanalea'da güvende olduğumu sanmışım. Tek başıma yürüyebileceğimi ve arkamı kollamak zorunda kalmayacağımı düşünmüştüm.

"Sonrasında kendimi savunmasız hissettim. Bir şekilde benim hatammış gibi hissettim. Ve ondan kaçındığım için zihnimde daha da güçlendi."

Yumruğunu göğsüne bastırdı. "İçimde hissettim ki eğer Onu ifşa edersem, Ateş Dansçısı aracılığıyla bana bunu ödetmenin bir yolunu bulur."

Han, "Bu yüzden kraliçenin anma törenine gitmedin," dedi.

Willo başını salladı, sonra başını eğerek onun yüzünü inceledi. "Hayal kırıklığına uğramış görünüyorsun, Hunts Alone. Onunla yüzleşmem gerektiğini düşünüyorsun. Onu öldürmem gerektiğini düşünüyorsun."

"Hayır. Öyle değil." Han düşüncelerini kelimelere dökmekte zorlandı. "Ben sadece... Bayar'ın uzun zamandır hesap vermesi gerekiyormuş gibi zaman önce. Yaptıklarının hiçbir sonucu yok. O Annemi ve Mari'yi öldürdüm, peki ben ne yaptım?" Tereddüt etti ama

soruyu sormak zorunda kaldı. "Neden Bayar'ın bu kadar Dancer'ı öldürür müydü? Pek çok mavi kanlının yanlışlıkla doğan çocukları vardır."

"Ateş Dansçısı tesadüfi bir çocuk değil. Ruhlar arasında klanlarda her çocuk bir lütuftur. Vale'de bile şans çocukları ile evlilikten doğan çocuklar arasında yasal bir ayırım yapılmıyor."

Willow sanki elleri boşta oturamazmış gibi ellerini kaldırdı. boncuk işlerini kucağına geri koydu. "Bayarlar her zaman bozulmamış soyların önemini . Soylarının izini Kuzey Adaları'ndan gelen aileler. Aşağı diyarlardaki halklarla bile evlenerek soylarını lekelememeye özen göstermişlerdir. Kraliçeler, Valefolk ve diğer büyücüler, onlara göre uygun olanlar sadece .

"Daha da önemlisi, büyücüler ve Ruh klanları arasındaki kongre Büyücü Konseyi ve istiladan bu yana. Yüksek büyü yeteneğine sahip melez bir kan fikri onları dehşete düşürüyor. Bu, Fells dediğimiz tüm bu zayıf kart evini tehlikeye atıyor. Lord Bayar yasağın en katı uygulayıcılarından biri oldu. Yüksek Büyücü olarak, bu kuralı çiğneyen büyücülerini ciddi şekilde disipline etmiştir."

Han, Raisa'yı düşünerek, "Yine de tek oğullarını melez biriyle evlendirmeye hevesliler," dedi.

"Bir fedakârlık," dedi Willo. "Ama buna değer. Taht. Kraliçe Marianna Lightfoot ile evlendiğinde Bayarlar skandala uğradı. Bu, işgalden bu yana gerçekleşen ilk evlilikti. Bu Gri Kurt hattının kirlendiği fikri tüylerini diken diken ediyor."

Han hayatı boyunca kan bağı hakkında konuşmak için hiç bu kadar zaman harcamamıştı. Ragmarket'te kan bağı asla bir mesele değildi.

Willo, "Yani Bayarlar evlenmek istedikleri soyun daha fazla bozulmasını önlemek istiyorlar," diye devam etti. "Bence bu, onların şu anki evlenme takıntılarını körüklemiş olabilir. Bu ya da Gri Kurt hattını tamamen ortadan kaldıracağız."

Han, Fiona'nın da bunu tercih ettiğini düşündü. "Yani Lord Bayarın bir bakırbaştan çocuk sahibi olduğu ortaya çıkarsa, en iyi ihtimalle ikiyüzlü biri olarak görülecek."

Willo başını salladı. "En iyi ihtimalle. En kötü ihtimalle, kendi türüne ihanet etmiş biri olarak görülecektir. Müttefiklerinin uzaklaştığını görebilir. Rakiplerini saldırıya karşı savunmasız olduğuna ikna edebilir."

Han'ın akli bunun sonuçlarını düşündükçe karışıyordu. Hem risk hem de fırsat.

Willo, "Demonai'yi de göz önünde bulundurmam gerekiyordu," dedi. "Çok kötüydü

Çocuğumun bilinmeyen bir büyücünün çocuğu olması yeterliydi. Fakat *Bayar'ın* oğlu, buna müsamaha göstermezlerdi."

"Bize şimdi söylemeye karar vermene ne sebep oldu?" Han sordu.

Willo'nun gözlerinden yaşlar süzüldü. "Annene ve kız kardeşine olanlar... Gavan Bayar'la yıllar önce yüzleşmiş olsaydım, belki de bunlar olmazdı diye düşünmeden edemedim. Aynı zamanda, bu onun karşı konulamaz olduğuna dair daha fazla kanıt gibi görünüyordu."

"Neden biz sefil ve suçluyuz da Bayar kaygısız?" dedi Dansöz.

"Bu değişecek," dedi Han. Nabızı hızlandı. Bir kez daha düşmanını tuğlaların üzerinde hayal etti, siyah kanı Etrafında birikiyordu. Bayar'ın yüzündeki kibrin kaydığını, yerini korku ve şoka bıraktığını, sonra da boş bir hiçliğe dönüştüğünü görmeyi arzuluyordu.

Politik, mavi kanlı bir zafer hiç bu kadar tatmin edici olabilir mi? Bayar'la teke tek ve bıçak bıçağa, muska muskaya karşı karşıya gelmek mi?

Dancer'ın sesi Han'ın düşüncelerini böldü. Willo'ya, "Bana daha önce Bayar'ın yüzüğünün hâlâ sende olduğunu söylemiştin," dedi. "Görebilir ?"

Willo başını salladı. Ayağa kalktı ve ocağa doğru ilerledi. Bacanın kulübenin duvarıyla birleştiği yerdeki gevşek bir taşı kaldırdı ve Elini arkaya atarak küçük bir keten çanta aldı. Tekrar sandalyeye yerleşerek kordonu çözdü ve içindekileri üzerine boşalttı Avuç içi.

Ağır bir altın yüzüktü, üzerinde sırt sırta vermiş, pençelerini uzatmış, gözleri zümrütten iki şahin işlenmişti. Tıpkı Willo'nun

dedi. Han'ın midesi tanıyarak burkuldu. "Bu işareti daha önce görmüştüm. Bayar'ın eşleşiyor. Aerie Evi'nin amblemlerinden biri."

Willo yüzüğü elinde tartarken, "Kendime bunu neden sakladığımı sordum," dedi. "Kesinlikle bir hatıra arzum yoktu. Ama bir bakıma, bunun bana onun üzerinde güç verdiğini hissettim. Çünkü elimde ne yaptığının kanıtı vardı.

"Eğer kullanmaya karar verirsem ne yapacağını biliyordu."

"İfşa olmaktan endişe duyuyor gibi görünmüyor," dedi Han, "çünkü eşleşen flaşı takıyor."

Willo, "Bunlar miras parçaları," dedi. "kadar güçlü bir tılsımdan vazgeçmek istemezdi. Şimdiye kadar muhtemelen kendini güvende hissetmiştir."

Willo yüzüğü ellerinde tutarak kesesine geri koydu. "Bu konuda saldırıyı ele geçirmenin daha iyi olacağını düşünüyorum ve Bayar'ın peşimizden gelmesini bekleyemeyiz." Han'a bakarak saçlarını okşadı. "Ben bir sanatçıyım. Strateji uzmanı değil. Bu yüzden gelmeni istedim. Belki üçümüz bir plan yapabiliriz."

Han'ın omuzlarına bir araba dolusu sorumluluk yüklendi. Başka masum hayatlar için hesap vermek zorunda kalmak istemiyordu.

"Riskleri zaten biliyoruz," dedi. "Bence Bayar'ı ifşa ederek ne kazanmayı umduğunuzu düşünmemiz gerekiyor. Bu olabilir ilerleyip ilerlemeyeceğinize karar vermenize yardımcı olur."

Willo açıkça, "Ben ilerleyeceğim," dedi. "Kararımı verdim."

Dancer çenesini kaldırdı. "Ondan kaçmıyorum ve Fells'i de terk etmiyorum. Burası bizim evimiz. Buna da karar verdik. Konuşmamız gereken şey bunu nasıl yapacağımız, kimin ve ne zaman yapacağı."

Sessizce oturdular, her biri düşüncelere dalmıştı.

"Pekala," dedi Willo sonunda. "Olanları halka açık bir yerde, yeterince büyük bir dinleyici kitlesine anlatırsak, Bayar'ın bizi öldürerek sessiz kalmasını sağlamak."

"Mavi kanlılardan oluşan bir izleyici kitlesi olmalı," dedi Han. "Özellikle de büyücüler. Bayarların ortadan kaldıramayacağı ya da görmezden gelemeyeceği insanlar."

Dancer, "Ve inkar edilememesi ya da açıklanamaması için ikna edici kanıtlar sunmamız gerekiyor" dedi.

"Peki ya Fellsmarch Kalesi?" Willo söyledi. "Kraliçe ve konseyi ile ortak bir görüşme?"

"Ama konseydeki tek büyücü Lord Bayar," dedi Han. "Kraliçenin büyücüler arasındaki evliliklerle bir sorunu yok. klanlar ve büyücüler. Bayar'ı sıkıştıracak olanlar onun akranları, yani diğer . Onlarla doğrudan konuşmalıyız, yoksa Bayar istediği hikâyeyi Gri Leydi'ye götürebilir." Aklına bir fikir geldi Han'ın zihninde tehlikeli bir sokak ağası planı şekillendi. "Bayar'ın Hanalea'da yaptığı gibi onun bölgesine derim. Onun gücünün kalbine bir bıçak sapladığımızı göstermeliyiz. Onun gibi olmadığımızı göstermeliyiz. ondan korkuyorum."

Dancer öne doğru eğildi. "Ne demek istiyorsun?"

Han, "Bu hikâyeyi Gri Leydi'deki Büyücü Konseyi'ne götüreceğim," dedi.

Willo, "Haklısın Yalnız Avlar, Büyücü Konseyi'nin bunu duyması gerekiyor," dedi. "Ama bunu söyleyecek kişi ben olmalıyım."

"Hayır." Han başını salladı. "Gri Leydi'ye gidemezsin. Bu çok riskli."

Willo'nun dudakları gerildi. "Az önce Bayar'a meydan okuyarak, sizin *yüzünü göstererek* onun gücünü azaltmak istediğinizi söylediniz. Her zaman onun kazanmadığını kanıtlamak istiyorsun. Bunu benden daha iyi kim yapabilir - en başta haksızlık ettiği kişi?"

Han, konseyin kutsal mekânlarına giren bir bakır kafaya vereceği tepkiyi hayal etti. "Kendini bu duruma sokmak istemezsin," dedi.

"Katılıyorum," dedi Dancer. "Eğer Bayar'la yüzleşecekseniz, bu Gri Leydi'de değil, Fellsmarch Kalesi'nde olmalı."

Willo Han'a döndü. "Ama az önce Gray Lady'nin en iyi yer olacağını söylemiştin."

"," diye itiraf etti Han. "*Benim* için en iyi yer orası olurdu. o."

Dancer ayağa kalktı. "Sen mi? Bu. Ben ."

Han da ayağa kalktı. "Ben de dahilim. Sen benim en iyi arkadaşımın. Konseyde olduğum için zaten Gri Leydi'ye gitmek zorundayım. En azından içeri girmek için biraz umudum olur."

"Peki ya dışarı çıkmak?" Willo söyledi. "Bayar'ın size bir tuzak kurabileceğini zaten söylemişsiniz."

"Risk alması gereken benim," dedi Han. "Bundan kazançlı çıkabilecek olan benim."

"Nasıl ?" Dancer duruşunu genişletti ve Silahlar. "Bunu kendimizi korumak ve Bayar'ı sorumlu tutmak için yaptığımızı sanıyordum."

"Peki. Doğru," dedi Han. "Ama Bayarlara zarar veren her şey bana yarar."

Şimdi Willo ayağa kalkarak üçlü bir stand-up tartışması başlattı. "Bayar yıllardır peşimi bırakmıyor. Onunla yüz yüze gelmeyi hak etmediğimi mi düşünüyorsun? Bu siyasetle ilgili değil. Seninle Bayar arasında olanlarla da ilgili olamaz. Bunu bir düşün: Eğer Bayar seni öldürürse, bu onun itibarını artırır. Beni öldürürse, bu ona zarar verir."

Dancer onun omzuna dokunarak, "Bu ödenemeyecek kadar yüksek bir bedel," diye fısıldadı. "En azından bizim için."

"Bak," dedi Han. "Sanırım Gri Leydi'deki Konsey Binası'na girip çıkmanın bir yolunu biliyorum. Yarın Dancer'ı girişe kadar yanımda götüreceğim, böylece yolu bilecek. Eğer işler giderse, Bayar'la yüzleşmek için hep birlikte oraya gideriz."

Biraz daha ileri geri konuştuktan sonra Han'ın konsey toplantısında öğrendiklerine bağlı olarak ilkel bir plan.

O gece, Han dar uykusunda dönüp durdu. endişe içindeydi. Kimin Bayar'la karşı karşıya gelerek kendini riske atacağını tartıştığımızı inanamıyorum, diye düşündü. Bir konuda hiç şüphesi yoktu: Dancer ya da Willo Gri Kadın'a gidip ölürse, kendini asla affetmeyecekti.

Tehlikeyi en aza indirmenin bir yolunu bulmalıydı.

C H A P T E R S E V E N

DAĞDA BİR ÇATLAK

Han ve Dancer ertesi sabah şafak sökmeden Marisa Pines'tan ayrıldılar. Willo onları ve sanki bir hayır duası verir gibi kucakladı. Onlar gözden kaybolana kadar onları izledi.

Han ve Dansçı, Fellsmarch şehrinin etrafında geniş bir daire çizecek ve güney kanadından Gri Leydi'ye, Crow'un dağın içindeki tünellere açılan gizli girişine gelecekti.

Han, Crow'un Aediion'da yaptığı eskizleri Bayar Kütüphanesi'nden aldığı haritaya . Yarım yamalak hatırladığı bir şarkıyı söylemeye çalışmak gibiydi. Yeterince yakın olduğunu umuyordu. tüneller keşfedilmemişti ve dağın manzarası değişmemişti. Bin yıl içinde çok şey olabilirdi.

Başka bir sayfada Han, dağın içindeki kapı ve koridorların açılış tılsımlarını . Biri kendisi, diğeri Dancer için olmak üzere iki kopya çıkardı.

Öğlene kadar dağda olmayı hedeflemişti, böylece Tünelleri aramak ve öğleden sonra saat dörtteki toplantıya yetişmek için zamanı vardı. Çantasında konsey kıyafetlerini taşıyordu; ince mavi paltosu, Willo'nun kendisi için diktiği büyücü şalları ve en iyi siyah yün pantolonu.

Gri Leydi bütün sabah önlerinde belirmiş, karamsar zirvesi bulut ve gizemle örtülmüştü.

Dağın eteklerinde Han ve Dancer Konsey Evi'ne giden yoldan ayrıldılar ve her zaman yukarıya doğru hareket ederek dağın eteklerinde kros atı sürdüler. Arka patikalarını yakından takip ederek

Karşılaşabilecekleri herhangi bir pusu, varış noktalarına daha yakın bir yerde kurulmuştu.

Sonunda bulutlara tırmandılar. Han sisi bir pelerin gibi etrafına çekti, bu sabah yaptıkları büyülere bir ekti.

Vale'yi çevreleyen diğer tepelerde küçük çiftlikler, kulübeler ve klan evleri araziye serpiştirilmiş ve arazinin inşa edilebilecek kadar düz olduğu her yerde yüksek banklara tutunmuşlardı. Koyun sürüleri, en dik ve misafirperver olmayan yamaçlar dışında her yerde otliyordu.

Gri Leydi'nin büyücü kalesinde insan yaşamına dair çok az iz vardı. Han ve Dancer av patikalarını ve yazın büyümesiyle dolan az kullanılmış at izlerini geçtiler. Yoldan uzaklaştıkça bodur ağaçların arasından geçiyor, dalları hakim rüzgarlar tarafından bükülüyordu.

Han, Bayar'ın derinliklerinde olduğu bilgisinden kurtulamıyordu. bölge. *İstedığın* buydu, dedi kendi kendine. *Teke tek ve bıçak bıçağa.*

O ve Dancer, yol açıldığında atlarını geride bırakmak zorunda kaldılar. hayvanlar için çok dik hale geldi. Onları otların ve suyun erişebileceği küçük bir çayırılık alana yerleştirdiler ve dört ayaklı yırtıcılara karşı bir tılsım oluşturdular.

Heybelerini omuzlarına asan Han, bazen dik yürüyerek, bazen de elleri ve dizleri üzerinde, heybeleri kalçalarına çarparak yukarı doğru ilerledi.

Yüzündeki buğu ve teri silmek için kolunu kullandı. Saçları alnına dökülmüştü. Sonunda iyi durumda olacağım Konsey toplantısı, diye düşündü. "Yaklaşıyor olmalıyız," dedi yüksek sesle, Dancer yetişene kadar küçük bir çıkıntıda durakladı.

Çantasını karıştıran Han, notlarını çıkardı. Crow ile seans. Bir elini üzerine koyup diğer elini geniş bir şekilde uzatarak, büyümlü engelleri ve güç kanallarını ortaya çıkarmayı amaçlayan ilk tılsımı söyledi.

Dağın yamacında sihirli dallar uçtu ve gündönümü havai fişekleri gibi parladı. Büyü ağıları zemini kapladı, katmanlar

parlaklık katmanı üzerinde. Zarıftı, güzeldi, cam gibi kırılıyordu, güçle çatırdayan vahşi ve umutsuz bir dehayı yansıtıyordu. Dokusu ona Crow'la yaptığı seanslardan tanıdık geliyordu. Son derece etkili.

Han ve Dancer gözlerini kocaman açarak birbirlerine baktılar.

Han ayağa kalktı, elini tekrar tılsımının üzerine kapattı ve bir dizi çözme tılsımının ilkinin söyledi. Yavaşça, büyüü katman katman sıyırdı, altında boncuk boncuk terler belirdi ve sahip olduğunu bilmediği bir sabır seviyesi. Crow ona dikkatsizce yapılan hataların sonuçlarını öğretmişti.

Yavaş yavaş, daha önce görünmeyen bir manzara ortaya çıktı - iki büyük granit levha arasında bir yarık; kayalık bir yukarı doğru giden yol.

Tüm büyü kazınıp atıldığında, Han elini bıraktı. tılsım ve sanki dağa koşarak tırmanmış gibi zor nefes alarak durdu.

"Sanırım şimdi anlaşıldı," dedi nefessizliği . "Ama tılsımımın yarısı tükendi. Gemide daha az gücü olan biri bugünlük bu kadar yeter."

Dancer, "Acaba bariyerler bunu yapmak için mi tasarlandı?" dedi. "Kendi başına girmeye çalışan herhangi bir büyücüyü yıpratmak için."

Dikkatli bir şekilde tekrar tırmanmaya başladılar, Han en öndeydi, notlarını paltosunun içine sıkıştırmıştı. Periyodik olarak, dönüşlerin etrafına zekice gizlenmiş, onları aşağıya göndermek için tasarlanmış yeni büyü tuzaklarla karşılaştılar.

uçurumlara, çıkmaz sokaklara ya da vadilere doğru kayıyor. Han her birini devre dışı bıraktı

bir, azalan büyü kaynağının son derece farkında. Eğer Crow'un kimliği hakkında herhangi bir şüphesi varsa, bu şüpheler ortadan kalkmıştı. Atasının bir sihir dehası olduğuna dair aklında kalan herhangi bir soru varsa, cevaplanmıştı.

Dancer geldikleri yöne doğru baktı. "Fark ettiniz mi?" dedi işaret ederek. "Biz geçtikten sonra bariyerler tekrar yükseliyor."

Ve bu doğrudu. Arka patikaları şimdi büyü ipliklerden oluşan bir perdeyle örtülmüştü. Bu da geldikleri yoldan geri dönmek için güce ihtiyaç duyacakları anlamına geliyordu.

Han dişlerini sıktı. Devam etmekten başka yapacak bir şey yoktu.

Mağaranın girişini, kurt kafası şeklindeki devasa bir granit levhanın gölgesinde aramasalardı, gözden kaçırmak kolay olurdu. Yolun geri kalanının aksine, girişi gizleyen belirgin bir büyü yoktu; sadece çalılıklar ve ağaçlar vardı bin yıl boyunca büyümüştü.

Han uzun bir nefes verdi. İşte burasıydı; Gri Leydi'nin bin yıldır gizli kalmış arka kapısı. Umut etti.

Han mağaranın dışındaki güneşin açısına bakarak öğle vakti olduğunu tahmin etti. Tünellerden geçip Konsey Binası'na ulaşmak için dört saatleri vardı. Plana göre Dancer o kadar yolu Han'la birlikte gelecekti, böylece dönüşlerinde tünel sistemine aşina olacaktı Yolculuk.

Açıklığın kendisi küçüktü, elleri ve dizleri üzerinde ilerledikleri uzun bir tünele açılıyordu. Han'ın derisi diken diken ve ağzı kupkuruydu. Her an patlatılarak öldürülmeyi bekliyordu. parçalandı ya da Crow'un bahsetmeyi unuttuğu kötü bir tılsım tarafından yakıldı. Arada sırada tılsımına dokunarak boğucu karanlık.

İlerideki bir parıltı tünelin sonuna ulaştıklarını söylüyordu.

Önce Han çıktı; Raisa'nın kraliçe olarak taç giydiği Katedral Tapınağı büyüklüğünde bir mağaraya. Duvarlardaki apliklerde yanan sihirbaz ışıkları, kuvars sütunları ve kule kuleleri üzerinde parılıyordu. Her renkte kalsit. Gerçekten de bin yıldan uzun süredir yanıyor olabilirler miydi? Yoksa birileri o zamandan beri burada mıydı? Onları yenilemek mi?

Bir şelale, yüksekteki bir tünel girişinden yüz metre çağlayarak derin bir havuza dökülüyordu. Buharlı pınarlar havayı yoğunlaştırıyordu.

Alger Waterlow burada bir ordu toplayabilirdi. Dancer

tünelden çıktı ve ayağa kalktı.

Başını geriye doğru eğerek, ellerini bir konuşmacıyı karşılar gibi kaldırdı.

Şafak vakti. "Dağın kucağını hissediyorum," dedi gözlerini kapatıp gülümseyerek.

Ama Han çoktan çevreyi dolaşmaya başlamış, ileriye giden yolu arıyordu.

Onu uzak duvarda, büyülü bir bariyer tabakasının altında gizlenmiş olarak buldu. Crow'un ona söylediği gibi büyülü tabakayı kazıyarak bir kapı açtı.

karanlığa götüren. *Son katmanı yerinde bırak*, demişti Crow. *Aksi takdirde ölüm riskiyle karşı karşıya kalırsın*. Girişin üzerinde taş bir lento vardı ve her iki taraftaki duvarlara Waterlow kuzgunları oyulmuştu.

Ekmek, peynir ve sudan oluşan hızlı bir yemekten sonra Han heybelerini omuzladı.

Elini kapının sol tarafındaki oyulmuş kuzgunun üzerine koydu.

Kalan büyü perdesi şeffaflaştı.

"Devam et," dedi Dancer'a, elini olduğu yerde tutarak. Dancer'ın ayağı eşiği geçtiğinde geriye doğru sıçradı, Taş zemine düz iniş.

"Dancer!" Han arkadaşının yanında diz çökerken, Dancer bir dirseğinin üzerinde doğruldu ve diğer eliyle başının arkasını nazikçe yokladı.

"İyi misin?" Han bir kolunu Dancer'ın omuzlarına dolayarak sordu.

"Sanırım başımın arkasında bir yumru oluşacak," dedi Dancer. Boynunda asılı duran üvez tılsımına dokundu ve parmaklarını emerek elini geri çekti. "Kavurucu bir sıcak var. Eğer tılsım olmasaydı, ölmüş olurdum."

Han tekrar tünele baktı. Büyülü bariyer bir kez daha açıklığın karşısında parıldıyordu. Morali bozuldu. Şimdi ne olacaktı? Yanlış giden neydi?

"Ben iyiyim," dedi Dancer, Han'ın kolunu silkerek. "Sence ne oldu? Bir hata yapmış olabilir misin?"

Han notlarını taramaya başlamıştı bile. "Avucunuzu kapının sol tarafındaki duvara oyulmuş kuzgunun üzerine yerleştirin. Bu sizi bir arkadaş olarak tanımlayacak ve bariyeri geçirgen hale getirecektir. Bariyer sertleşmeden hemen kapıdan içeri girin." Dancer'a baktı. "Ben de öyle yaptım. Nedenini anlamıyorum..."

Dancer, "İçinden geçmedin," diye işaret etti. "Ben geçtim. Belki de ikisini de aynı kişinin yapması gerekiyordur. Ya da belki o kişi sen olmalısın. Ben değil."

"Ne demek istiyorsun?" Han ne yapacağını şaşırmıştı.

"Sen Crow'un kanını taşıyorsun. Ben Bayar kanı taşıyorum. Kim Crow olur

dışarıda tutmak ister misin?" Dancer bir kaşını kaldırdı. "Ona beni de getirmek istediğini söyledin mi?"

Han başını iki yana salladı. Tartışmaya girmek için bir neden göremediğinden, Crow ona Gri Leydi'ye nasıl gizlice gireceği konusunda koçluk yaparken Dancer hakkında hiçbir şey söylememişti.

Belki de Crow bariyeri düşmanlarına bağlamıştı. Ne de olsa Han'a Bayarları Oden's Ford'daki odalarından nasıl uzak tutacağını göstermişti.

"Diğer yolu denemek ister misin?" Han, Dancer'dan tekrar ölüm riskini göze almasını istemekte tereddüt ederek sordu. "Kuzgunu kendin içinden mi geçeceksin?"

Dancer başını salladı. "Ben burada bekleyeceğim. Böylece parıltımı koruyabilir ve dönüş yolunda önden gidebilirim."

"Ama daha sonra ikimizin de buradan geçmesi gerekecek. Willo da öyle," dedi Han, Marisa Pines'ta yaptıkları planları hatırlayarak.

"Sır saklamaya alışkın olduğumu biliyorum ama Crow'a karşı açık olmalısın. Ona ne planladığımızı söyle ve bak bakalım bir yol." Dancer titreyerek ayağa kalktı ve mağarayı geçerek Han'ın yanına gitti. "Al," dedi. "Bir bağış." Ellerini Han'ın tılsımının etrafında birleştirdi ve içine güç akıttı. "Buna ihtiyacın olabilir."

Birkaç dakika sonra Han uzaklaştı ve tılsımını çekip çıkardı. "Kendini hafife alma," dedi. "İhtiyacın olacak geri dönmek için yeterli güç." Durdu, düşünüyordu. "Bana

Şafak vakti. Eğer o zamana kadar dönmezsem, geldiğimiz yoldan çıkın. İçeri girmek için kullandığımız tılsımları hatırlıyor musun?"

Dancer sıırttı. "Bu kadar dadılık yapma," dedi, duvardan aşağı kayarak oturma pozisyonuna geçti ve kollarını arkadaşının boynuna doladı.

Dizlerini. Ceketini sıvazladı. "Notlarım yanımda. Konseyle teke tek dövüşecek olan sensin. Burası daha güvenli."

Han bir kez daha tünele yaklaştı, bu sefer temkinli bir şekilde. Elini kuzgunun üzerine koydu ve bir büyü sızısı hissetti. Sonra uzaklaştı ve kapıdan geçti.

Hiçbir şey olmadı.

Omuzları rahatlayarak çöken Han, ince bir büyü sisinin içinden Dancer'a baktı. Dancer ona el salladı. Han tek başınaydı.

C H A P T E R E I G H T

KAN VE SİYASET

Raisa geçit töreninin yapıldığı alanın kenarında yürürken, kendisi için hazır bekleyen askerlere çalışıyordu.

Kolay olmadı. Şairlere ve müzisyenlere ilham veren, dostları aşıklara dönüştüren türden bir yaz günüydü. Arılar çayırın üzerinde uğulduyor, çiçeklerin içinde yuvarlanıyor ve sonra ayağa kalkmaya çalıştıklarında birbirlerine arpıyorlardı.

Birkaç ay önce Ruhlar'dan kükreyen rüzgârlar, dağ yasemini ve defnesinin hatırasını taşıyan bir esintiye dönüşmüştü. *Hanalea nefes alır, klan şairleri derdi ve herkes çalışmaya çalışmanın bir anlamı olmadığını bilirdi.*

Raisa'nın düşünceleri hiç beklenmedik bir anda Han Alister'e döndü.

Hanalea'daki o umutsuz danstan beri, taç giyme töreninden beri onu rahatsız eden soru: *Buradan nereye gideceğiz?*

Kes . Şu anda bunu düşünemezsin. Odaklanmalısın, özellikle de bugün.

Tren alanının ortasında durdu ve gözlerini önündeki alana dikti. Kırlangıçlar tepesinde dönüyor, kırmızı kanatlı karatavuklar tohum başlarına yapışıyor, ta ki önünde sıralanan Highlander Army of the Fells tarafından kovulana kadar.

Ama çoğu İskoçyalı değildi.

Hâlâ çok fazla çizgili var, diye düşündü Raisa, bakışları çeşitli üniformalar giymiş askerlerin üzerinde gezinirken. Çoğu, paralı asker olduklarını gösteren belirgin çizgili fularlar takıyordu.

Delphi toprak rengi yünler, Arden piyadeleri kırmızı ceketler, Bruinswallow süvarileri kum rengi savaş tunikleri giymişlerdi.

Ve burada ve orada, orman yeşili ve kahverenginin bir sıçraması, yerli doğanlar.

"Şeritlerin değiştirilmesi konusunda ne gibi ilerlemeler kaydedildi?" Raisa General Klemath'a sordu. "Kaç salvo değiştirildi Dışarı mı?"

"Çalışıyorum Majesteleri," dedi Klemath. "Yapmalısınız Anlayın, değiştirilmesi gerekenler sadece sıralı askerler değil. Subaylar da aşağı alemlerden geliyor. İşe almak ve eğitmek zaman alır."

"Kaç kişi?" Raisa talep etti.

"Bir, Majesteleri." Klemath ordusuna baktı. gözleriyle buluştuğunda çenesi inatla sıkılmıştı. "Yolda olan birkaç tane daha var, ancak korkarım bu süreçte savaşa hazır olma durumumuzu kaybedeceğiz." Ses tonundan bunun çılgınca bir şey olduğunu düşündüğü anlaşılıyordu.

Partilere gitmeye devam etmesi gereken genç ve deneyimsiz bir kraliçe tarafından bir anda başlatılan bir plan.

Raisa bakışlarını Klemath'ın hemen arkasında duran Amon, Averill ve Konuşmacı Jemson'a çevirdi. Hafifçe başlarını salladılar.

"Bu kabul edilebilir bir şey değil," dedi Raisa. "Şimdiye kadar çok daha fazla ilerleme beklerdim."

Klemath, "Parmaklarımı şıklatarak nitelikli memurlar üretemem," dedi ve göstermek için parmaklarını şıklattı.

"Bir parmak şıklatmamla yerinizin doldurulabileceği hiç *aklınıza* geldi mi?" Raisa, generalin burnunun dibinde parmaklarını şıklatarak karşılık verdi.

Klemath kaskatı kesildi. Hâlâ önüne bakarak, "Bu akıllıca olmaz," dedi.

"Ne demek istiyorsun?" Raisa'nın sesi Dyrnnewater kadar soğuktu. "Bu bir tehdit mi General?"

"Yani şimdi yeni bir geçiş yapmanın zamanı değil Majesteleri," dedi Klemath, kime seslendiğini hatırlar gibi

konuştu. "Güneyde işler bu kadar karışıkken. Bir anda çok fazla değişiklik olması zor."

Sakın öfkelenme, sakın öfkelenme, sakın... "Kimse bunun kolay olacağını söylemedi," dedi Raisa. "Ama artık fikrimi bildiğine göre işleri yoluna koymak için her türlü çabayı göstereceğini biliyorum. Kendimi yeterince açık ifade edebildim mi?"

Klemath başını sallayarak, "Evet, Majesteleri," dedi. Hâlâ gülümseiyordu. "Elbette."

Ve bununla birlikte Raisa onu ve askerlerini kovdu.

"Benimle gelin," dedi diğerlerine. Amon ve diğerleri onu takip ederken muhafız kulübesine doğru yürüdü.

Görev odasından geçip çavuşların ofisine girdi. Mawker sandalyesini geriye itti ve sendeleyerek ayağa kalktı, yumruğunu kalbinin üzerine koyarak dikkat kesildi.

"Majesteleri! Ben asla... Bu bir... Kimse söylemedi-"

Raisa başını kapıya doğru eğerek, "Bize birkaç dakika verin lütfen, Çavuş Mawker," dedi. Adam aceleyle dışarı çıktı ve onu Amon, Averill ve Konuşmacı Jemson ile yalnız bıraktı.

Raisa, Mawker'ın masasının kenarına oturarak, " bu," dedi. "Yerine birini bulur bulmaz Klemath'ı göndereceğiz." Parmaklarını şıklattı ve onlara kaşlarını çatı. "Ona hiç ama hiç güvenmiyorum ve patronluk taslanmasına izin vermeyeceğim."

Averill, "Eğer onun yerine geçersen, kızım, çok dikkatli ve sessiz bir şekilde ilerlemen gerekecek," dedi. "Orduda hatırı sayılır bir güce sahip."

"Size gönderdiğim adayların görev kağıtlarına baktınız mı?" Amon sordu.

"Bazıları. Hepsi değil," diye itiraf etti Raisa. Yapılacak çok şey vardı. "Bir Wien House mezununun gerçek bir ordu mensubu olmasını isterdim. deneyim. Bana gönderdiklerinizin çoğu Muhafızlardan."

Amon omuz silkti. "Evet, en iyi tanıdığım insanlar onlar," dedi. "Güvendiklerim."

"Biliyorum," dedi Raisa. "Ama böyle birinin orduya komuta etmek için kabul edilmesi zor olacak."

"Peki ya Char Dunedain?" Amon söyledi. "Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Raisa kaşlarını çatı. "Gerçekten hatırlamıyorum. Bana ondan bahset." "Aslen Chalk Cliffs'ten geliyor," dedi Amon. "Bir süre Wien House'da birkaç yıl çalıştıktan sonra Arden'a paralı asker olarak giden yerli doğumlular. Orada beş yıl boyunca savaşmış ve bu kadar uzun süre hayatta kalması etkileyici. Buraya geri döndü ve Fletcher komutasındaki Highlander Ordusu'na albay olarak girdi. Ama Klemath devraldıktan sonra aralarında sürtüşme oldu. Sonunda babama gitti ve Muhafızlara geçme konusunda. Bu büyük bir rütbe indirimi anlamına geliyordu ama yine de yaptı."

"Kulağa doğru bir deneyim gibi geliyor," dedi Raisa. "Ne kadar zamandır Muhafız Birliğinde?"

"Altı yıl," dedi Amon. "Babam ondan çok etkilenmişti ve babamı etkilemek hiç de kolay değildi. Aslında Gillen'ın yerine Batı Duvarı'na gönderdiği kişi oydu. İşleri yoluna koyması için ona güvendi ve o da iyi bir iş çıkardı."

Raisa, Dimitri Fenwaeter'in onun hakkında söylediklerini hatırladı. Taç giyme günü. *Batı Duvarı'ndaki yeni komutan bir kadın, ama şaşırtıcı derecede adil ve kolay biri.*

"Onunla tanışmamı sağlayabilir misin?" Raisa sordu. "Batı Duvarı'ndan buraya gelmesi ne sürer? Ve bunu herhangi bir şüphe uyandırmadan yapabilir miyiz?"

"Aslında burada," dedi Amon. "Görev odasında. Gelirken yanından geçtik. Ondan birkaç günlüğüne buraya, Fellsmarch'a gelmesini istedim. Kendisini sınırdaki mevcut durum hakkında bilgilendirmek istedim. Güney komşumuza o kadar çok dikkat ediyoruz ki Batıdan gelen herhangi bir riski kaçırmadığımızdan emin olmamız gerekiyor."

Tipik Amon Byrne, sorunları öngörür ve onlarla başa çıkar yönetilemez hale gelmeden önce. Sorunlar için sorumluluk almak

tam olarak ona ait değildi.

"İçeri gelmesini söyle o zaman," dedi Raisa. Amon giderken Raisa, Averill ve Jemson'a duvar kenarındaki sandalyelere oturmalarını işaret etti. "Siz ikiniz dinleyin ve ne düşündüğünüzü bana bildirin."

Amon uzun boylu, iri yarı, alacalı dağ üniforması giymiş bir muhafızla döndü. Raisa'nın önünde durdu ve selam verdi.

"Majesteleri," dedi. "Yüzbaşı Byrne bana yamaç boyunca sahip olduğumuz toprakların durumunu öğrenmek istediğinizi söyledi."

Dunedain'in gözleri bakırımsı tenine karşı ürkütücü bir gri renkteydi. Saçları güneşten kavrulmuş kahverengiydi ve bir iple arkadan bağlanmıştı. Burnu kırılmıştı ve kötü bir şekilde onarılmıştı.

"Sen melezsın," diye ağzından kaçırdı Raisa.

"Evet, öyleyim," dedi Dunedain. "Sanırım sen de öylesin. Bu bir sorun mu?" Raisa'nın bakışlarını açık yüreklilikle karşıladı. savunmacılık.

"Hayır, Çavuş, bu beklenmedik bir şey. Highlanders'da çok fazla klan yok."

"Hayır, Majesteleri," dedi Dunedain. "Daha fazlası olmalı."

"Sence neden daha fazlası yok?" Raisa sordu.

Dunedain sanki yol göstermesini istercesine Amon'a baktı.

"Rahat ol Çavuş," dedi Amon. "Kraliçe ile aklınızdan geçenleri konuşabilirsiniz."

Dunedain biraz rahatlayarak, "Birkaç nedeni var," dedi. "Eskiden Highlanders'da daha fazla klan vardı. Biz bu iş için çok uygunuz. dağ savaşı. Ama bugünlerde ordu düz arazi manevralarında çok fazla zaman harcıyor. Bir amaç uğruna arazide bir ileri bir geri yürümekten hoşlanmıyoruz. Düşmanlarımız ya da denizden gelecekler. Buraya gelmenin başka yolu yok. Düşmanı Vadi'ye ulaşmadan durdurmak en iyisi olacaktır, çünkü avantajlı oldukları yer orası." Kendini kontrol etti. "Bana göre, Majesteleri."

Raisa, "Ama düzlüklerde nasıl savaşacağımızı da bilmemiz gerek," diye karşı çıktı. "Her ihtimale karşı."

"General Klemath'ın çizgili balıkları zaten nasıl savaşacaklarını biliyorlar.

düzlükler, hanımefendi," dedi Dunedain. "İhtiyaçları olan şey dağlarda nasıl savaşacaklarını öğrenmek."

"Başka ne var?" Raisa söyledi.

Dunedain, "General Klemath'ın Ruh klanlarına pek faydası yok," dedi. "Sanırım dağlarda vakit geçirmek istememesinin bir nedeni de bu. Selefi General Fletcher tarafından göreve getirildim. General Klemath ordunun başına geçtiğinden beri dağ doğumlular hizmetten ayrıldı. Yerli güçler olarak yıpranarak azalırsa, onların yerine çizgili balıkları koyar. Eğer yeterince yerli bulamazsa bu kendi hatası olur."

"Neden gittin?" Raisa sordu. "Rütbe olarak büyük bir bedel ödediğın için."

Dunedain, "General Klemath ve benim felsefi farklılıklarımız vardı," dedi. "Belki de bu konuyu burada bırakmalıyız." Raisa'dan Amon'a ve geriye baktı. "Şimdi, Batı Duvarı hakkında bilgi edinmek ister miydiniz?"

"Evet," dedi Raisa. "Lütfen."

Dunedain yamaç boyunca yaşanan siyasi, askeri ve ekonomik sorunları kısa ve öz bir şekilde gözden geçirdi. Söyledikleri Raisa'nın orada geçirdiğı kısa süreye dair hatırladıklarıyla .

", yol onarıldı ve havalar iyileştikçe ticaret artacaktır. Daha fazla fon yatırımı yapmanızı tavsiye ederim.

Waterwalker'ları desteklemek ve bizi iyi komşular olarak görmelerini sağlamak. Bu, askeri masraflardan tasarruf etmekten daha fazlasını sağlayacaktır.

ilk savunma hattı olarak görev yaparlar. Onlar izin vermezse kimse Fens'ten geçemez."

Dunedain, Raisa'nın daha fazlasını istediğini doğrulamak istercesine durakladı, ardından Raisa devam etmesini işaret edince devam etti. "Dyrnnewater'da belirgin bir iyileşme var ve bu da yardımcı oluyor. Dyrnnewater'da

Suda yürüyenler, yaralandıklarını ya da kendilerine saygı gösterilmediğini düşündüklerinde kin besleyen tiplerdir."

Raisa, "Hepimiz o türdeniz, Dunedain Çavuş," dedi. Bir an düşündü. "Söylesenize, büyücülerle aranız nasıl Çavuş?"

Dunedain, "ne hoşlanıyorum ne de hoşlanmıyorum, hanımefendi," dedi. "Açıkçası onlarla çok az etkileşimim oldu. Ben Demonai değilim, ama olabilirdim . Demonai olarak adlandırıldım ama onun yerine Wien House'a gitmeye karar verdim."

"Neden?" Raisa duvara yaslanmış Averill'i izleyerek sordu. Ellerini kavuşturmuş, tüccar yüzünü takınarak oturuyordu. "Çoğu kişi bunu nadir bir onur olarak görür, özellikle de melez bir kan için."

"Demonai çok dar görüşlü, klan çıkarlarına çok odaklanmış durumda. Daha geniş bir bakış açısına ihtiyacımız var, yoksa istila edileceğimize inanıyorum." Çavuş ensesini ovuşturdu. "Bir asker her zaman iş bulabilir," dedi. "Dünyanın düzeni bu - insanlar birbirleriyle savaşıyor."

"Eğer orduların generali olsaydınız, ne yapardınız? farklı mı?" Raisa sordu. "Eğer istediğinizi yapma yetkiniz olsaydı."

"Striptizcileri yere geri gönderirdim."

Dunedain çenesini meydan okurcasına kaldırarak şöyle dedi. "Ordu, Fells'te olduğu gibi halkların aynı karışımından oluşmalı; klan, büyücüler ve Valefolk.

Eğer kalıcı olarak buradalarsa, aşağı-gerçekçiler. Büyücüler orduya katılmayacaksa, onlarla çalışmanın başka bir yolunu bulmalıyız. Ayrıca ordu ve muhafızların koordinasyon içinde olduğundan emin olurdum. Bazen ben

"Sanırım karşı karşıyayız, Majesteleri."

"Raisa, "Orduya komuta etseydiniz kraliçenizden ne isterdiniz?" diye sordu.

"Askerleri etkili bir şekilde silahlandırmak ve donatmak için yeterli kaynak isterdim. Beni ve dünyamı anlayan ve söyleyeceklerimi dinleyen birini isterdim. Askeri hedeflerimizin ne olduğunu bana bildirmesini isterdim. Ve sonra da işimi yapmam için bana güvenmesini isterdim," dedi Dunedain açıkça.

Raisa gülümsedi. "Görüşleriniz için teşekkür ederim, Çavuş Dunedain.

Açıkça konuşma isteğinizi takdir ediyorum."

"Beni görev odasında bekle, Çavuş," dedi Amon. "Geri dönmeden önce biraz daha konuşuruz."

Dunedain her ikisini de selamladı, topuklarının üzerinde döndü ve gitti.

Raisa başını eğmiş, alt dudağını çiğneyerek durdu. Sonra Jemson ve Averill'e baktı. "Eee? Siz ne düşünüyorsunuz?"

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Jemson. "Düşünme ve kendini ifade etme biçimini seviyorum."

Averill kaşlarını çatı. "Onun güçlü fikirleri var," dedi. "Senin de Briar Rose. Bu ne kadar işe yarar?"

Raisa, "Sadece Demonai hakkında söyledikleri hoşuna gitmedi," diye karşılık verdi.

"Hayır, bilmiyorum," diye itiraf etti Averill. "Arkamızda bu kadar tarih varken hepimizin bir araya gelip aynı şarkıyı söyleyebileceğimizi düşünmek saflık olur."

Toplantı dağılırken Raisa, Amon'u bir kenara çekti ve Batı Duvarı'nda Char Dunedain'in yerine geçecek birini ayarlamasını istedi.

Raisa, "Onu Fellsmarch'a geri götürmek istiyorum," dedi. "İyi bir sebep uydur."

"Klemath'ın yerine geçebilecek biri olarak mı?" Amon onun kulağına konuşmak için yaklaşarak sordu.

Raisa başını salladı. "Güvendiğim birine ihtiyacım var. Gerektiğinde Klemath'la her savaşımdan cesurca hareket edebilmek istiyorum. Dunedain onay verirse, geçiş yapacağım. Yine de sessiz olun. İhtiyacım olan son şey sahada görevden alınacağını bilen bir general."

Amon başını salladı. Ayakta durmaya devam etti, Raisa'ya baktı, kara kaşlarının arasında bir kırılganlık vardı, ta ki Raisa oldukça sert bir şekilde "Ne?" diyene kadar.

"Değişmişsin Rai," dedi. "Kendinden çok emin görünüyorsun. Sanki ne yaptığını biliyormuşsun gibi."

Bir başka ters Byrne iltifatı. Birkaç ay önce olsa buna tepki verirdi. *Oh? Yani benim çekingen olduğumu söylüyorsun. Daha önce?*

Bunun yerine omuz silktili ve "Ne yaptığımı bilip bilmediğimi göreceğiz. Bunu için alabileceğim tüm yardıma ihtiyacım olacak."

C H A P T E R N I N E

EŞLERİN VE KRALLARIN

Han, iç pusulasına göre kabaca kuzeye ve dağın derinliklerine doğru ilerleyerek geçitte yürümeye devam etti.

Tünel, Han'ın bir mil kadar olduğunu tahmin ettiği bir mesafe boyunca dümdüz ilerliyordu ama yeraltında çok daha uzak görünüyordu. Büyücü ışığının birkaç metreden daha fazla ileriye nüfuz etmesine izin vermedi. İlerideki tünelde olabilecek herhangi birine varlığının reklamını yapmak istemiyordu. Sonunda patika batıya döndü ve yukarı doğru eğim kazanmaya başladı.

Han, dağın içinden Gri Leydi'nin batı yamacına doğru yürümesinin ne kadar süreceğini bilmeden, cesaret edebildiği kadar hızlı adımlarla ilerledi.

Bir zamanlar, neredeyse saydam bir büyü örümcek ağı ve Han zar zor kayarak zamanında durmayı başardı. Bu özel bariyer onun notlarında yoktu. Farklı görünüyordu - gördüğü diğerlerinden daha kaba. Standart bir düzeltmeyle onu devre dışı bıraktı.

O andan itibaren yol açıktı, sadece önemsiz tuzaklar ve tehlikeler vardı. Doğal barikatlar bulmayı umuyordu -geçen bin yıldaki göçüklerden dolayı- ama bu tüneller iyi aydınlatılmıştı ve tozdan ve kaya kalıntılarından arınmıştı.

Han, kıyıları mineral lekeleriyle donanmış buharlı havuzların, yeraltı nehirlerini besleyen fokurdayan sıcak su kaynaklarının, kükürt kokan buhar gayzerlerinin yanından geçti. Kimseyi görmedi, gerçek bir kanıt da yoktu.

bin yıldır bu yoldan birinin geçtiğini hatırlamıyordu. Görünmeyen kaynaklardan gelen temiz hava akımları yüzünü okşadı.

Dallanan tünellerin bazıları haritalanmıştı, bazıları haritalanmamıştı, girişleri sadece Crow'un ona verdiği tılsımla ortaya çıkan büyü perdeleri altında gizlenmişti. Nereye gidiyorlar? Han merak etti. Hiç kimse sebepsiz yere sağlam kayalara tünel açarlardı.

Ama onu bu engellerden geçirecek hiçbir tılsımı yoktu ve zaten bunun için zamanı da yoktu.

Tünel hafifçe yukarı doğru eğimlendikçe, yan tüneller ve kavşaklar daha sık ortaya çıkıyordu. Büyülü bariyerler yeniden ortaya çıktı - daha basit, daha az zarif tılsımlar.

Han'ın notlarına göre, *tünel görünürde bir çıkmaz sokakta, bir kaplıcanın ortasındaki büyük bir odada* buluyordu. Duvarlar açılmış, tavan yükselmiş ve o da oradaymış.

Önündeki havuz, Fells'in dört bir yanına dağılmış dipsiz pınarları andırıyordu - yeryüzündeki ateşlerin çıktığı yerler yüzeye yakın. Derin ve berrak, sıcaklıkla dalgalanan bu su, bir leşin etini birkaç dakika içinde kaynatabilecek görünüyordu.

Han'ın notlarına göre *kaynak bir serapmış. Uzak tarafta suya inen taş bir merdiven bulacaksınız. Kaynağın dibinde, Konsey'in mahzenlerine açılan bir kapı var.*
Ev.

Han kaynağın etrafında döndü. Elini uzatarak daha fazla ışık çağırdı ve berrak suyun içine doğru uzanan basamakları gördü. Pınarın nemli sıcaklığı açıkta kalan derisini haşladı. Sülfür kokusunu alabiliyordu.

Derinliklerinden fokurdayan, yüzeyinden yükselen buharı görmek. Eğer bu bir serapsa, ikna ediciydi.

Tılsımını parmakladı, tartışıyordu. Ya gerçekse? Ya Han'ın not alması hatalıysa? Ya geçen bin yıl içinde bir şeyler değiştiyse?

Geç kalmak istemiyorsa bunu düşünecek zamanı yoktu. Onu dinliyor olabilecek herhangi bir tanrıya bir dua gönderdi.

Onun gibi biri, havuza adım attı, ayağıyla ilk adımı aradı, kalbi çarpıyor, tüm sinirleri ateşleniyordu.

Gözlerinden anlaşıldığı kadarıyla dizlerine kadar kaynayan bir kaplıcanın içinde duruyordu. Ama kabarcıklı bir acı yoktu, içine su dökülmüyordu.

klan yapımı botlar. Bir adım daha attı, sonra bir adım daha, dişlerini sıkarak dişlerini sıktı, kendini devam etmeye zorladı. Beynindeki savaşı hisleri sınırlamaya çalışarak gözlerini kesti.

Şimdi beline kadar gelmişti, sonra boynuna kadar. İki adım daha attı ve kaynar su başının üzerine kapandı. Normal nefes almaya devam etti, basamakların dibine ulaşana kadar inmeye devam etti.

Serap çözüldü ve Han bir kaya odasında hâlâ canlı ve kupkuru bir halde duruyordu. Duvarlar nemli bile değildi.

Kalbi göğsünde güm güm atıyor, başı dönüyor ve midesi bulanıyordu. Şüphesiz Alger Waterlow her geldiğinde bu travmayı yaşamıyordu. ve tünel sisteminden çıktı. İçeri girmenin başka bir yolu olmalı, diye düşündü.

Basamakların karşısındaki bir büyü ağı çıkışı işaret ediyordu. Han'ın kalbi biraz yatıştığında, barikat tılsımını kaldırdı ve yavaşça kapıyı itti.

Kapı, toprak ve taş kokan bir mahzene açılıyordu. Han odayı taradı. Orada, bir köşede, duvarlarla tavanın birleştiği yer büyülerle lekelenmişti. Hassas parmaklarını yüzeyde gezdiren Han, duvarın içine gömülü iki uzun cıvata buldu.

Taş. Onları geriye kaydırıldığında bir kapak açıldı.

Han sıçradı, ambar kapağının kenarlarından tuttu ve Kendini yukarı kaldırdı ve içeri girdi. Tozlu fıçı ve bidonlarla dolu küçük bir depodaydı.

Yolculuğundan dolayı kendini kirli ve pis kokulu hisseden Han, heybelerini yere bırakıp büyücü kıyafetlerini giydi ve parmaklarının ısıyla kırıklıkları buharla açmak için elinden geleni yaptı. Bitirdi Willo'nun onun için yaptığı, Waterlow kuzgunlarıyla süslü şallarla birlikte. Eski kıyafetlerini tekrar heybesine dolduruyordu, Onları kapaktan aşağı bıraktı, sonra da üzerini örtmek için bir varil sürükledi.

Labirentin içinde, çıkışa doğru olduğunu umduğu yöne doğru ilerledi. Herhangi bir mahzen kadar iğrençti. Hiç kimse burada gereğinden fazla zaman harcamak. Her seferinde

Bir merdivenle karşılaştı, tavanların daha yüksek ve duvarların daha az nemli olduğu yere tırmandı. Neredeyse tırısla bir köşeyi dönerken, elma yanaklı bir kızla yüz yüze geldi, önlüğü yüklüydü soğanlı. Gözlerini kocaman açarak ona baktı.

"Üzgünüm aşkım," dedi Han. "Yolumu kaybettim." Yanından geçerken parmaklarını alnında gezdirdi, hafifçe gözyaşlarını sildi. karşılaşmalarını hatırladı. Varlığının daha kolay açıklanabileceği ana kata ulaştığında memnun oldu.

Hizmetkârların koridorlarını kullanarak kilerden çıktı ve daha resmi alanlara doğru ilerledi. İleride, karmakarışık bir ses duyabiliyordu. blueblood sesleri. Sağ tarafta merdivenler görünce, yolculuğunun izlerini temizleyebileceği bir yer arayarak merdivenleri tırmandı.

Han bir koridordan geçip, lüks ve özel bir alana girdi. Her iki taraftaki kapıları da test etti. İlk denediği birkaçı yerinden kımıldamadı ama bir kapının kilitli olmadığını gördü ve içeri dalarak kapıyı arkasından kapattı.

Bir bayanın yatak odasıydı ve belli ki yakın zamanda kullanılmıştı.

A

Elbise yatağın yanında yerde buruşuk bir şekilde duruyordu ve küçük bir giysi felaketinden arta kalanlar gibi şemsiyeler, tulumlar ve kombinezonlar etrafa saçılmıştı. Yatağın üzerine yeni bir elbise serilmişti.

Tuvalet masasının üzerindeki saat, toplantının başlamasına yarım saat olduğunu söylüyordu. Eğilerek aynaya baktı. Kıyafetleri temizdi ama burnunun kenarında bir kir lekesi ve yanağından aşağıya doğru uzun bir çizik vardı.

kan, Gri Leydi'nin üzerinde bir yerde toplanmıştı. Leğenden bir el bezi alarak yüzünü ovaladı.

"Sen kimsin ve burada ne arıyorsun?" dedi arkasından biri, ölümcül soğuk bir sesle.

Hâlâ elinde havluyla duruyordu.

Fiona Bayar ipek ve terlikleriyle orada duruyordu, beyaz saçları başının üstünde toplanmıştı. Arkasındaki açık kapıyı gördü ve banyodan yeni çıkmış olması gerektiğini anladı.

Han'ın söyleyebildiği kadarıyla (ve çok şey söyleyebiliyordu) İpeğin altında hiçbir şey yoktu. Şey, diye düşündü, en azından

bir muska taşıyor.

"Alister!" Sanki onun düşüncelerini duymuş gibi, el yordamıyla flaşını aradı, ama orada değildi.

"Fiona! Ah... Burada ne yapıyorsun?" Ki bu da Söylenecek en akıllıca şeydi, çünkü onu konseyden uzak tutan oydu. Ve o da kin tutacak türden biriydi.

"Ne yapıyorum *ben* burada? Burada ne yapıyorsun?" O Han'ın yanından geçip tılsımının yatağın üzerinde, kıyafetlerinin yanında durduğu yere baktı.

Fiona tılsımına doğru sıçradı, tam o sırada Han onun önünü kesmek için hamle yaptı. Fiona ona çarptı ve ikisi de yatağa yuvarlandı, Fiona üstteydi. Han onun tılsımını omurgasının altında hissedebiliyordu ama Fiona onun yakasına dalmakla meşguldü ve yılan tılsımını ele geçirmeye çalışıyordu. Fiona'nın ellerini tutup sıkıca kavradı, yüzü burnuna birkaç santim uzaklıktaydı.

"Yerinizde olsam bunu yapmazdım," dedi.

"Konsey toplantısında olacağını sanıyordum," diye soluk soluğa kendini kurtarmaya çalıştı.

"Yola çıkıyorum," dedi Han.

Bir de baktı ki Fiona uzun bacaklarını onun etrafına dolamış, nefesini kesmeyi umuyormuş gibi onu öpüyor. İpek pek de engel teşkil etmiyordu ve zaten cübbesi kayarak açılmıştı. Han tepki vermekten kendini alamadı. Ne de olsa o bir insandı.

Fiona sonunda hava almak için ayağa kalktı ve sanki etkiyi değerlendirmek istercesine parlayan gözlerle ona baktı. "Aslında seni gördüğüme sevindim, Alister," dedi. "Seni konsey toplantısından sonra yakalamayı planlamıştım. Beni nasıl bu kadar çabuk buldun? Umarım buraya geldiğini kimse görmemiştir." Onu tekrar öptü, vücudunu onunkine yasladı. "Sana yeni bir teklifim olacağına söz vermiştim," diye mırıldandı kulağına. "Umarım beni dinlersin."

Yeni teklif mi? Oh. Doğru. Şimdi geldi. Daha önce birlikte dans ettikleri bir etkinlikten bahsetmişti.

taç giyme partileri.

Fiona dudaklarını adamın boynuna, sonra da kulağının arkasına bastırdı ve ceketinin kapağını kurcalamaya başladı.

Sonunda gelen Han, kadının altından yuvarlanıp yataktan kalktı ve bunu yaparken muskasını eline aldı. Ayaklarını hafifçe açarak ayağa kalktı, tılsım bir yumruğundan sarkıyordu, paltosundan memnundu

uyluklarının üstüne kadar uzanıyordu.

Yataktan kayarak ona doğru yürüdü, bornozunun önü açıktı. Han gözlerini onun yüzünde tutmakta zorlandı. Muhtemelen onu toplantıya geç bırakmaya çalışıyordu.

"Bana bir teklifin olduğunu söylemiştin," dedi Han. "Çabuk söyle, yoksa giderim. Bildiğin gibi, bir yerlerde olmam gerekiyor."

Fiona birkaç adım ötede durdu. "Seni hafife almışım," dedi. "Çekici ve zeki olduğumu biliyordum. Tahmin etmiştim ki tehlikeli bir şekilde ilginç düşündüm. Açıkça söylemek gerekirse, yararlı ve eğlenceli olabileceğinizi düşündüm, ve artık hizmetinize ihtiyacım kalmadığında kolayca bir kenara atılır."

Dalkavuk, diye düşündü. "Peki ya şimdi?" dedi.

"Kendi işinizde başardıklarınızdan çok etkilendim. kendi. Ve sanırım istediğimi elde etmeme yardım edebilirsin. Benimle ortak ol, kraliçe olduğumda seni eşim yapacağım."

Şimdi onun tam önünde duruyordu. Eteklerini kavrayarak başını aşağı çekti ve onu tekrar öptü. Düşünce seline kapılmış Han karşı koymadı.

"Yine de hızlı hareket etmeliyiz," diye fısıldadı. "Ailem -babam- bazı siyasi ittifakları sağlamlaştırmak için beni evlendirmek niyetinde."

"Şanslı damat kim?" Han sordu.

Fiona ürperdi. "Adam Gryphon. Hayal edebiliyor musun? *Ben* Adam gibi neşesiz, kitap kurdu, buruşuk bir sakatla mı evlendin?" Kendini ona doğru bastırdı. "Bunun olmasına izin veremeyiz."

Han eski öğretmenine karşı bir sempati duydu.

"Bir düşünsene," diye mırıldandı Fiona onun göğsüne doğru. "Sen Kraliçenin koruması, onu ortadan kaldırmak için mükemmel bir konumda.

o solgun kız kardeşi. O zaman halefiyette bir değişiklik yapmaktan başka çareleri kalmayacak. Ben orada olacağım ve sen de Konseyde beni destekleyin. Kraliçe olduğumda artık emirleri babam vermeyecek."

Raisa'yı öldürmek. Fiona Raisa'yı öldürmek ve kendisi için taht. Han'ın nabzı kulaklarında atıyor, iki düşünceyi bir araya getirmesini zorlaştırıyordu.

Öldürölmesi gereken sensin, diye düşündü.

Adamın arkasına yaslandı, yüzünü inceledi, hâlâ eteğini tutuyordu. "Eee? Bir pazarlığımız var mı?"

Çok kolay olurdu, diye düşündü Fiona'nın gözlerinin içine bakarak. sabırsız bir yüz. Konsey Binası'nda olduğunu kimse bilmiyordu. Hızlı bir öldürme tılsımı ya da boğazına bir bıçak, Raisa'ya yönelik bu tehdit halledilmiş olacaktı.

Ama birçok tehdit arasından sadece bir tanesi. Oyununu sürdürmek zorundaydı.

Raisa'yı güvene almak istiyorsa her şey için oynamalıydı.

Raisa'yı öldürmek için imza atmış gibi davranamazdı ama Fiona'nın da gidip bu iş için kendi bravo'sunu tutmasını istemiyordu. Bu küçük planın içinde olmak daha iyi.

Sesindeki öfkeyi kontrol etmek, tonunu soğuk ve alaycı hale getirmek için mücadele etti.

"Ölümçöl nevergreen'e tırmanırken ve cinayet için sallanırken *beni* desteklemek için orada olacak mısınız?" Han dedi ki. "Görünüşe göre senden çok daha fazla çaba sarf ediyorum."

Fiona şaşkın görünüyordu, sanki onunla çift olma teklifi umabileceği tek şeymiş gibi. "Başka ne istiyorsun?"

"Beni eş yapacağını söylüyorsun," dedi Han. "Eğer öldürme işini ben yapacaksam, daha yükseği hedeflemeliyim."

Şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Eşten daha mı yüksek? Sen mi? Başka ne isteyebilirsin ki?"

"Belki de kral olmak istiyorum," dedi. "Bana yardım et, ben de *seni* eşim."

Fiona Bayar'ı daha önce hiç tamamen suskun görmemişti. Bu onu konuşurken duymaktan çok daha hoştu.

"Sen mi? Bir kral mı?" Yüzünün rengi soldu ve öfkeden bembeyaz .
"Zıpçıktı, aşağılık bir hırsızın oğlu.
paçavracı? Size ciddi ve cömert bir teklif sunuyorum ve siz bu akıl almaz teklifle cevap veriyorsunuz-"

Ve sonra Han kendini kaybetti. Bayarlardan "*sen kendini ne sanıyorsun*" lafını duymaktan o kadar sıkılmıştı *ki*. Ve o Korkuyordu. Yanlış bir adım atıp Raisa'nın ölmesinden korkuyordu.

Fiona'nın dirseklerini sıkıca kavradı. "Bu saçma *mı*? Öyle mi?" Fiona'nın gözlerinin içine baktı. "Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Fiona'nın genellikle buzgibigözleri irileşmiş ve biraz da korkmuştu. "Sen Han Alister'sın. Bir... sokak hırsızı büyücüye dönüştü."

"Bana bak, Fiona," dedi Han. "Bana gerçekten bak. Sadece bu kadar olduğumu mu sanıyorsun?" Kanalize edilmemiş büyü, derisinin altında vızıldayarak içinden geçti.

Başını salladı ve ipucu arar gibi adamın yüzüne baktı. "Ben... Ne söylememi istediğinizi bilmiyorum."

"Siz mavi kanlılar kan bağına takılıp kalmışsınız," dedi Han. "Ben kraliyet soyu ile büyücülüğün, meşruiyet ile sihrin mükemmel bir evliliğiyim. Siz Bayarların bile erişemeyeceği, yüzyıllar önce bizden çalınan bir mirasın varisiyim."

"Kraliyet soyu!" Fiona küçümsemeye çalışıyordu ama bunu tam olarak başaramıyordu. "Sen kim olduğunu sanıyorsun-"

"Bilmen gereken şey, istediğimi elde edene kadar durmayacağım. Benimle ya da bana karşı olabilirsin. Ama dikkatli seç."

Fiona'nın tılsımını fırlattı ve Fiona tılsımı iki eliyle yakalamak için öne doğru sıçradı.

"Ne karar verdiğinizi bana bildirin." Han topuklarının üzerinde döndü ve dışarı çıktı.

C H A P T E R T E N

YILAN ÇUKURUNA

Han koridorda ilerledi, geldiği yoldan geri döndü, Fiona'nın ona saldırmak ya da teklifini kabul etmek için peşinden gelme ihtimaline karşı tüm duyuları tetikteydi.

Yürürken kendini azarladı, sinirlerine hakim olamayıp bu kadar açık konuştuğu için üzgündü. Bir şey bir kez söylendi mi, geri alınamazdı.

Bunu nasıl unutabilir?

Her şeyi anlatmamıştı ama ona verdikleriyle Fiona bunu anlayabilirdi. Ve eğer yaparsa, babasına söyleyebilir. Ya da belki Kendi planlarına o kadar dalmıştı ki.

Eğer ondan haber alırsa, Fiona kraliçeyi susturduktan sonra yeniden görüşmek istese bile, Raisa'yı bir süre daha güvende tutabilirdi. Ama eğer onunla iletişime geçmezse-

Toplantı odasını bulmak için on dakikası vardı. Son dakikada gelmek istememişti ama artık bundan kaçış yoktu.

Merdivenleri ikişer ikişer tıkırdatarak indi ve birinci kat koridoruna döndü. Artık aşağıdan gelen sesleri duyamıyordu. Koridorda.

Koridor, iki kat yüksekliğinde geniş bir fuayeye açılıyordu. Büyük ceviz kapılar ön kapının karşısında duruyordu. Sıkıca kapatılmışlardı.

Kılıklı ve alevli Yüksek Büyücü'nün gergin görünümlü hizmetkârı Han'ın önünü kesmek için aceleyle ileri atıldı. "Özür dilerim lordum, ama Konsey şu anda toplantı halindedir ve kesintiye uğratılamaz." Ana fuayenin dışındaki bir salonu işaret . "Eğer orada beklemek isterseniz, size içecek bir şeyler getirebilirim. Belki biraz şarap?"

"Konsey zaten oturumda mı?" Han yukarı baktı büyük bir saat var. "Şimdiden mi? Erken değil mi?"

Hizmetkâr başını salladı. "Herkes gelmişti, bu yüzden Lord Bayar toplantıyı düzene soktu."

Han, "Eğer konsey toplanıyorsa, ben de orada olmalıyım," dedi. "Ben Hanson Alister, kraliçenin temsilcisiyim."

Hizmetçi bembeyaz kesildi. "Lord Alister? Ama Lord Bayar gelmeyeceğinizi ." Sanki Han'ın onu oracıkta öldürebileceğini düşünüyormuş gibi iki elini birden kaldırdı.

"Adın ne senin?" Han titreyen adama sordu.

"H-Hammersmith, lordum," dedi hizmetçi. "Sizi temin ederim, bunu bilseydim-"

"Merak etme, Hammersmith." Han adamın omzunu sıvazlayarak neredeyse nöbet geçirmesine neden oluyordu. "Başın belada değil. Lord Bayar planlarımdan değiştiğini bilmiyordu, hepsi bu. Ben sadece devam edeceğim içeri."

"Ama kapı, efendim. Büyülü. İçeri giren herkes -"

"Sanırım anahtar bende olabilir," dedi Han. "Bir ."

Tılsımını eline alarak, Karga'nın tılsımını kullanarak Kapıyı kaplayan büyü. Tanıdıktı; Crow ona karşı büyüü Oden's Ford'da öğretmişti.

"Bunu ben halledebilirim." Han tılsımı devre dışı bıraktı ve kenara çekildi. "Beni anons eder misiniz lütfen?"

Hammersmith kapıya bir fiyaskonun yaklaştığı gibi yaklaştı. havai fişek. Alnında ter çakılları bir halde, çekiştirerek açtı. Sonra hiçbir şey patlamayınca Han'a gülümsedi.

Kapıları aralayarak öne çıktı ve gür bir sesle seslendi: "Lord Hanson Alister, Majestelerini temsilen, Kraliçe Raisa *ana*'Marianna."

Han kapıdan içeri girdi. Odanın her yerinde kafalar döndü.

Kesinlikle lüks bir yerdi. Bir duvarın tamamı camdı, Vadi'ye ve Fellsmarch şehrine bakıyordu. Diğer üç duvarda büyücü evlerinin sancakları asılıydı.

Ortam tuhaf bir şekilde şenlikli ama bir o kadar da cenaze gibiydi. Süslü yiyecek ve içecekler bir büfenin üzerine dizilmişti ve kolları oymalı süslü sandalyeler büyük ceviz bir masayı çevreliyordu. Masayı boydan boya kaplayan şamdanlarda siyah mumlar fokurduyordu ve masanın çevresinde oturanların yüzlerinde sert ve ciddi ifadeler vardı. Siyah kurdeleler muskalarını süslüyordu.

İki sandalye boş duruyordu. Biri siyah kreple sarılmıştı. Han bir an için bu anma töreninin kendisi için yapıldığını, ölümünün çoktan ilan edilmiş olduğunu düşündü.

Ama sonra burada belki de Abelard dışında kimsenin onun yasını tutmayacağını hatırladı.

Lord Bayar masanın bir ucunda hafifçe yükseltilmiş bir kürsünün üzerinde oturuyordu, önünde bir yığın belge vardı. Han'la göz göze geldiğinde kara kaşları şaşkınlık ve kızgınlıkla birbirine yaklaştı.

Buraya gelmemem gerekiyordu, diye düşündü Han. Peki pusu nerede kurulacaktı? Yol boyunca bir yerde mi? Ben şehirden ayrılmadan önce mi?

Dekan Abelard, Lord Bayar'ın sağında oturuyor ve asık suratlı görünüyordu. Han'ı görünce doğruldu ve tepkisini ölçmek istercesine gözlerini Bayar'a çevirdi. Sonra sandalyesine geri oturdu, parmakları masaya muzaffer bir staccato vuruyor.

Sanırım bana o kadar da güvenmiyordu, diye düşündü Han.

Micah Bayar masada onun karşısında, babasının solunda oturuyordu,

Han'a küçümseyen bir ifadeyle bakıyordu. Şaşırmış görünmüyordu. Ya Han'ı tuzağa düşürme planından haberi yoktu ya da Han'ın bir şekilde bundan kaçacağını tahmin etmişti.

Adam Gryphon kapıya en yakın koltuğa oturmuş, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Han'ın eski öğretmeni Han'ın hatırladığından daha zayıf ve solgun görünüyordu, sanki kuzey iklimi ona iyi gelmemiş gibiydi.

Çemberi bir büyücü daha tamamlıyordu; tombul, gergin görünümlü, mavi kan kıyafetleri içinde bir adam.

"Alister," dedi Lord Bayar. "Zamanında başlayabilmemiz için konsey üyelerinin birkaç dakika erken gelmesi adettendir. Sen gelmeyince, bu forumda kraliçeyi temsil etme kabiliyetin konusunda tereddüt ettiğini düşündüm."

"Ben olsam kaçırmazdım," dedi Han ve masanın etrafından dolaşarak büfeye doğru ilerledi. Küçük bir tabağı peynir ve meyvelerle doldurdu ve şarap da olmasına rağmen kendine biraz şarabı doldurdu. Orada olması beklenmediğinden, yemek yemenin güvenli olduğunu tahmin etti.

Han tabağını Adam Gryphon' karşısındaki koltuğa taşıırken konseyin geri kalanı şaşkınlıkla karışık bir ifadeyle ona bakıyordu hakaret. Han ağzına bir üzüm atarak, "Büyücü politikaları hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyorum," dedi.

Gryphon ve Abelard gülümsemelerine karşılık verdiler.

"Gündemde dört konu var Alister," dedi Baş Büyücü. "Son zamanlarda yaylalarda işlenen büyücü cinayetleri, şehirdeki üstün yeteneklilerin öldürülmesi, Lord deVilliers'in konseyi ve yeni taç giymiş kraliçemizin yanında hizmet edecek yeni bir Baş Büyücü seçimi." Sanki Han'ın yetişmesini bekliyormuş gibi durakladı.

Lord deVilliers? Han düşündü. Lord deVilliers'in neden değiştirilmeye ihtiyacı olsun ki?

"Madde bir," dedi Lord Bayar. "Şu anda bildiklerimiz bunlar. Marisa Pines Kampı yakınlarındaki bir çatışmada dört büyücü bakır başlı vahşiler tarafından öldürüldü. Lord deVilliers ile birlikte akademiden üç öğrenciyi öldürdüler. Biri Dolph'un yeğeniydi."

Kanlı kemikler, diye düşündü Han. Demek Hanalea'da öldürülen yaşlı büyücü, Abelard'ın müttefik olarak gösterdiği konsey üyesi deVilliers'ti. Bu kadar kötü görünmesine şaşmamalı. Yüzü Indio boyunca uzanan kayalıklar kadar sert ve kireçliydi.

"Lord deVilliers'ı çok özleyeceğiz." Bayar siyah örtülü boş sandalyeyi işaret . "Demonai kabul etti Sorumluluk. Büyücülerin klan topraklarında öldürüldüğünü iddia ediyorlar.

kaçırmakla suçlanıyor. Çocuklar geri alınmış olsa da, olay sırasında birinin yaralandığı tahmin edilmektedir."

Han, "Biri yaralandı," dedi. "İyileşiyor. Altı yaşında bir çocuk kızı

m." "Bunu sana kim söyledi?" Bayar gözlerini devirdi.

"Kimse söylemedi. Ben oradaydım."

"Sen de mi oradaydın?" Abelard ona ters ters baktı. onunla birlikte temizledi. "Ne için?"

"Marisa Pines Kampı'nda işim vardı," dedi Han, kovalamacadaki rolünü kendine saklamaya karar . "Kızı gördüm. Adı Skips Stones."

Han, onun adını kullanmanın bu kalabalıkta herhangi bir merhamet uyandıracağını düşündüyse yanılmıştı.

"Ben buna inanmıyorum," dedi tombul ve endişeli görünen büyücü. Kadife ve dantel giymişti, elinde bir tılsım vardı. tapınak tütsü yakıcısı. "Büyücüler çocukları mı hedef alıyor? Elbette Randolph böyle bir girişimin içinde yer almazdı."

"Normalde size katılırdım Lord Mander," dedi Abelard, "ama genç büyücülerimiz arasında özellikle de miras olarak kullanabilecekleri bir parıltıları olmayanlar arasında öfkeler çok yüksek. Birkaç kayıtlı Mystwerk Evi öğrencileri temin edemedi. Dolph'un yeğeni Jeremy de onlardan biriydi. Bu sonbaharda akademiye gelecekti."

Durakladı, başını geriye eğdi ve burnunun ucuyla Baş Büyücü'ye baktı. "Ama belki de tılsımların azlığı Bayarlar için bir sorun değildir. Bu da konseyin neden bakır kafalıları bu konuda daha fazla zorlamadığını açıklayabilir."

Lord Bayar omuz silktilti ve kazıyı görmezden geldi. "Güçlü bir adam gönderdim

Lord Averill'e, Demonai yeteneklilere tılsım satışını yasakladığı sürece bu üzücü olayların devam edeceği mesajını ilettili."

"Güçlü bir mesaj mı?" Abelard söyledi. "Eminim bu onları geceleri uyutmuyordur." Kadın homurdandı. "İkinci maddeye geçelim. Cinayetler

başkentte daha acil bir konudur. Meclisten bazıları

sert önlemler alınması gerektiğine inanıyorum. Eve dönmemin bir nedeni de bu."

Arkasına yaslandı ve ellerinin topuklarını masaya dayadı. "Neredeyse bir düzine büyücü öldü, Gavan. Konsey harekete geçmeli. Kimin sorumlu olduğu çok açık. Büyücüleri öldürmek ve tılsımlarını çalmak için Demonai'den daha fazla sebebi olan kim olabilir?"

"Bunu başka birinin yapıyor ve suçu onların üzerine atmaya çalışıyor olması mümkün değil mi?" Han, Abelard'ın kaşlarını çatmasına karşılık verdi.

"Suçu arkadaşların Demonai'nin üzerinden atmaya çalışıyor olman mümkün değil mi?" Micah siyah gözlerini Han'a dikerek konuştu.

"Herkes sizin bakır kafalıların savunucusu olduğunuzu biliyor. Sanırsınız ki Majestelerini değil de *onları* temsil ediyorsunuz."

"İlginç bir nokta," dedi Lord Bayar başını sallayarak. "Bunu bir Alister sokak cinayetleri konusunda bir çeşit uzmandır. Ve ölülerin çoğu Ragmarket'te bulundu."

"Ne öneriyorsun, Gavan?" Abelard gözleri parlayarak konuştu.

"Belki de genç Alister söylediğinden daha fazlasını biliyordur," dedi Bayar. "Görünüşe bakılırsa, hâlâ o çürüyen gecekondü mahallelerinde bağlantıları var.

geldi. Ne de olsa cinayetler Fells'e döndüğünde başlamıştı." Durakladı. "Belki de bir tesadüf."

Masada bir mırıltı dolaşıyordu.

On dakikadır burada değilim ve şimdiden cinayetle suçlanıyorum, diye düşündü Han. Hem de en büyük katil tarafından.

Han, "Eğer elinizde bir kanıt varsa, bunu siyah-beyaza yazmanızı öneririm," dedi. "Ya da yemin etmesi için bir şövalye kiralayın. Bir düzine profesyonel yalancı tutmuş olmalısınız."

Bayar, argo ve saray konuşmalarının karmaşası karşısında şaşkına dönmüş gibi gözlerini kırıştırdı. "İçiniz rahat olsun, sorumluları tespit edeceğiz ve

cezalandırıldıklarını görmek istiyorum. Bu arada, onlarla aramızdaki geçmiş göz önüne alındığında, bu konseyin bir üyesinin bakır kafalarla bağlarını sürdürmesi uygun değildir. Bu bir çıkar çatışmasıdır."

"Kraliçe'nin temsilcisi olarak buradayım," dedi Han. "Kraliçe Raisa herkesi yönetmek zorunda -klanları, Valefolk'u ve büyücüleri. O

insanları bir araya getirmek istiyor, onları ayırmak değil."

"Öyle mi?" Micah, duruşu sert ve düşmanca, dedi.

"Gündeminizin ne olduğunu gerçekten bilmiyoruz. Kraliçeyi sizi bu konseye ataması için zorlamayı başarmış olsanız bile, bu onun çıkarlarını temsil ettiğinizi garanti etmez."

"Bak," dedi Han. "Yakın zamanda aşağı âlemlere gittin. Neler olduğunu gördün. İkimiz de Gerard Montaigne ile tanıştık." Micah ile bakışlarını kilitledi. "Seni bilmem ama benim üzerimde bir etki bıraktı. Birleşik bir cephe oluşturmalıyız."

Micah ifadesiz bir şekilde Han'a baktı. "O halde klanlar yasağı kaldırmalı. Potansiyel istilacılara karşı kendimizi korumak istiyorsak tılsımlara ihtiyacımız var."

Bu her zaman senin çözümündür, diye düşündü Han. Daha fazla silah.

"Ruhlar'daki kamplarda bulundum," diye devam etti Han. "Klanlar güçlü ve kararlılar. Onlarla bir savaşa girerseniz bu sonsuza dek sürer. Ticaret tamamen duracak ve sırtınıza ok yemeden Vadi'den çıkamayacaksınız. Ama Ruh klanları ve büyücüler işbirliği yaparsa bizi durdurabilir." Han masanın etrafına baktı ve mesaj

"Sanki böyle bir şey olacaktı gibi. "Ya da Montaigne gibi birinin bizi avlayabileceği kadar zayıflayana kadar birbirimizle didişmeye devam edebiliriz. Ve güneyde büyücülere ne yaptıklarını biliyorsun."

Abelard kaşlarını çatarak Han'a baktı, sanki güzel çocuk kuklasının yoldan çıktığını düşünüyordu.

Gavan Bayar'ın mavi gözlerinde zafer parlıyordu. "Sanırım bu tür konuşmaları yeterince duyduk. Bakır kafalılar en iyi ihtimalle elleri becerikli, zıpçıktı tüccarlardır. En kötü ihtimalle de, inşa ettiğimiz toplum için ciddi bir tehlike arz eden, zar zor uygarlaşmış vahşilerdir."

Kollarını düzelterek iç çekti. "Mükemmel bir dünyada, ihtiyacımız olan flaşı sorgusuz sualsiz tedarik ederlerdi; ticaret ve krallığa sunduğumuz koruma için minnettar olurlardı. Sahip olduğumuz dünyada, olabilecek en iyi şey başka bir

tılsım kaynağı ve bakır kafalar yok edilecekti." Durakladı, meramını anlatmaya çalışıyordu. "Benim fikrime göre, herhangi bir büyücü bakır kafalılarla arkadaşlık etmesi şüphelidir."

Masanın etrafında bir anlaşma mırıltısı dolaşıyordu.

"Gerçekten mi?" dedi Han. "Konsey bu yüzden mi büyücülerle Ruh klanları arasında kongre yapılmasını yasaklıyor?"

"Sebeplerden biri bu," dedi Gavan Bayar, sanki bu fikir bile iğrençmiş gibi ağzı buruşarak. "Diğeri ise," dedi Gavan Bayar. üstün yetenekli bir melez çocuk doğurmak. Bu bir felaket olur. Kamplarda çok zaman geçirdiğini biliyorum Alister. Bir vahşiyle yatmak senin gibi eğilimleri olan birine uygun olsa da, iştahını başka bir yerde tatmin etmeni öneririm."

Han, Baş Büyücü'nün gözleriyle karşılaştı ve uzun süre bakışlarını üzerinde tuttu.

ve o sert sokak gülümsemesiyle gülümsedi. "Hepimiz için iyi bir tavsiyeye benziyor," dedi.

Bayar'ın gözleri kısıldı ve konuyu değiştirmeden önce uzun bir süre Han'a sabitlendi. "Madde üç. Randolph'un bu yaz Oden's Ford'da kalan kızı Mordra deVilliers ile temasa geçtik. Konseyde babasının yerini alacak. Geri dönmek üzere ama birkaç hafta içinde dönmesi beklenmiyor. düzlüklerdeki koşullar."

Han neşelendi. Micah ve Fiona Oden's Ford'da ona bir serseri gibi davrandıkları için Mordra'nın Bayarlara pek ihtiyacı olmayacağını tahmin ediyordu.

Yine de Mordra'ya katlanmak zor olabilirdi. Ne düşünürse düşünsün Dekan'ın yemeğinde Han'a görgü kuralları konusunda ders verdiği zamanki gibi, ağzından çıkma eğilimindeydi. Han düşüncelerini kendine saklamıştı.

Onun bakış açısına göre belki de iyi anlaşıyorlardı.

"Ne yazık ki," dedi Lord Bayar, "acil işlerimiz var - Profesör deVilliers gelene kadar bekleyemeyecek işlerimiz. "Ne yazık ki Yüksek Büyücü seçimi."

Abelard kaskatı kesildi. "Acelen ne, Gavan? Acele bir karar vermektense iyi bir karar vermek daha iyidir."

"Konu *çok* acil Mina," dedi Mander. "Kraliyet büyük bir tehlike altında. Alister'ın da belirttiği gibi Montaigne, krallığın Güney. Fells'i er ya da geç ilhak etmek istediğini açıkça belirtti. Sadece bu da değil.

Genç kraliçenin hayatı, bir koruması olmasına rağmen." Mander dudaklarını yalayarak Han'a bir bakış attı. "Fellsmarch'ta büyücüler öldürülüyor ve bakır kafalılar bizimle savaşmaya görünüyor. Genç kraliçemizin bir Yüksek Büyücü'ye ihtiyacı var. ona tavsiyede bulun."

"Beş kişi yeterli çoğunluktur, değil mi?" Micah kayıtsızca konuştu.

Her biri sahnede replik söyleyen oyuncular gibiydiler. Han bunun nereye varacağını hemen anladı. Ama o bir şey söyleyemeden Gryphon konuştu. "Evet, beş kişi yeterli çoğunluktur. Ama ben Mordra'yı beklemeyi tercih ederim. Onun da dinlenmesine izin vermek adil olur."

Han şaşkınlıkla Gryphon'a baktı, kafasında teoriler dönüp duruyordu. Belki de Gryphon Bayar'ın bu konudaki tutumunu bilmiyordur, diye düşündü. düşündü. Ya da belki Han, Gryphon'un Fiona hakkındaki hislerini yanlış değerlendirmişti. Ya da belki Gryphon, Ragmarket'te Fiona'yla hiç şansı olmadığını biliyordu.

"Gryphon'a katılıyorum," dedi Abelard. "Sanki Yüksek Büyücülük makamı boş - eğer yenisi seçilene kadar görevde kalmaya istekliysen." Sorgularcasına bir kaşını kaldırdı.

Bayar, Willo'nun bunca yıldır sakladığı yüzükle aynı olan çift şahin tılsımını parmaklayarak iç çekti. "Kraliçe Raisa taç giydiğine göre, açıkçası, Baş Büyücü ataması meselesinin hızlı bir şekilde halledilebileceğini umuyordum, böylece Son zamanlarda ihmal ettiğim işime daha fazla zaman ."

Han öne doğru eğildi. "Ama senin gibi katillerle başa çıkma konusunda deneyimli birini tutmak daha iyi olmaz mı?" O Bir kalp atışı kadar durakladıktan sonra ekledi: "Tüm bu cinayetler devam ederken yani."

Bayar yavaşça başını çevirdi ve mavi gözleri buzla kaplı Han'a baktı.

"Tabii ki, eğer kalamazsanız, size bir görev verebiliriz. Mordra gelene kadar yerine başka biri geçsin, biz de oylama yapalım," diye önerdi Han masumca. "Belki Dekan Abelard istekli olabilir."

Abelard gülümsedi, çırağı partiye geri döndüğü için sevinçliydi. Hat.

Bayar, "Böyle bir düzenleme risk teşkil edecektir," dedi, parmaklarını dikleştirdi. "Bu meseleyi tatmin edici bir şekilde çözene kadar hizmet etmeye hazırım."

"Pekâlâ, o zaman sanırım işleri aceleye getirmeye gerek olmadığı sonucuna varabiliriz," dedi Abelard gergin bir gülümsemeyle. "Mordra'yı bekleyebiliriz."

Mander, "Lord Bayar'dan süresiz olarak hizmet etmesini isteyebileceğimizi sanmıyorum," dedi. "İki hafta sonra tekrar buluşacağız. Önerim, eğer Proficient deVilliers bir sonraki toplantımıza kadar gelmezse, Yüksek Büyücü seçimine devam edeceğiz."

Gryphon başını salladı. "Bu makul, sanırım," diye kabul etti.

Umarım Mordra yol boyunca dikkatli olur, diye düşündü Han, burunları sayarak. Abelard, Han'ın cebinde olduğunu düşündü. Muhtemelen Mordra'nın desteğine güvenebilirdi. Abelard'ın Bayar'ın Yüksek Büyücü için eşitliği bozmasını önlemek için bir oya daha ihtiyacı var. Abelard, Bayar'ın Gryphon, ama Han parasını ona yatırmazdı, en azından şimdi.

Daha da kötüsü, Han Baş Sihirbazlık için adaylığını koysa, odada -kendisinden başka- ona oy verecek tek bir kişinin adını bile söyleyemezdi. Kazanmak için hiçbir yol göremiyordu. Sanki düşüncelerinin dönmesini engelleyebilecekmiş gibi ellerini başına bastırdı.

Birkaç ufak tefek iş görüşmesinden sonra toplantı sona erdi. Han hemen ayrılmak istiyordu, böylece yeni bir pusu kurmaya zaman kalmayacak ve kimse onu gizli girişine kadar takip edemeyecekti. Ama o çıkamadan Micah onunla kapı arasına girdi. "Bekle, Alister,"

dedi Micah. "Seninle konuşmak istiyorum."

Diğerleri onları yalnız bırakarak kapıdan çıkıp gittiler.

"Buraya nasıl geldin?" Micah sorgulamak için başını eğerek sordu. "Uçarak mı geldin?"

"Ne demek istiyorsun?" Han duruşunu genişleterek ve tılsımını eline alarak konuştu.

"Atınızı ahırda görmedim. Seni yol boyunca hiçbir yerde görmedim. Çok gizemli."

"Neden?" Han sordu. "Buraya birlikte mi gelmek istediniz? Keşke bilseydim."

"Hırsızların kralı olabilirsin ama Ragmarket değil." Micah dedi ki. "Oyununuz ne olursa olsun, artık bizim oyun alanımızdasınız." "Bunun bir oyun olduğunu hiç düşünmemiştim," dedi Han.

"Kraliçe Raisa'ya karşı ne tür tehditlerde bulunduğunu ya da sana neden müsamaha gösterdiğini bilmiyorum ama ona ihanet eder ya da herhangi bir şekilde zarar verirsen *peşine düşerim*." Micah, Han'ın anlamaması ihtimaline karşı son birkaç kelimeyi vurguladı.

"Merak etmeyin, kraliçeyi incitmek ya da ona ihanet etmek gibi bir niyetim yok." Han durakladı ve Micah'nın bakışlarını tuttu. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

Micah gülümseyerek, "Çok yakında kendimi daha iyi hissedeceğimi umuyorum," dedi. "Kendine iyi bak." Arkasını döndü ve kapıdan çıktı.

Han tünellere dönerken takip edilmemek için her türlü önlemi aldı, düşmanlarının harekete geçmeden önce Konsey Binası'ndan uzaklaşmasını bekleyeceklerini düşünse de.

Büyülenip tekrar mutfaklarda dolaşmaya başladı.

büyülü ağlar örerek peşine düşenleri tuzağa düşürdü. Kimsenin onu takip etmediğine ikna olduktan sonra en alttaki mahzene indi. Geçtiğine dair kanıtları elinden geldiğince temizledikten sonra tünelin kapağını açıp kendini aşağıya bıraktı ve kapıyı arkasından kilitledi. Heybeleri hâlâ bıraktığı yerde duruyordu.

Onları omzunun üzerinden geçirerek kaynayan kaynağın bulunduğu kaya odasının kapısını açtı. Buna tekrar katlanmak için sabırsızlanıyordu. Ama kendini kuru bir kaya odasında buldu. Basamaklar yukarıdaki odaya çıkıyordu.

Basamakları çıkarken burnuna bir sülfür kokusu geldi. Gözlerini ileride tutarak tepeye tırmandı ve kaya odasından  ıktı. Arkasına dönüp baktığında, mavi pınar yine oradaydı, dumanı tüten, pis kokulu ve ölümcül görünüyordu.

Hafif eğimli tünelden tırıs la aŗaęı indi. Konsey toplantısında otururken biraz daha parıltı biriktirmiŗti. İçeri girerken karŗılaŗtıęı büyülü engelleri teker teker devre dıŗı bıraktı. Koŗarken zihninde yolu haritalandırdı.

Sonunda tünel düz ve geniŗ bir patıkaya d n ŗt . giriŗ mağarasına geri döndü. Burada daha az engel vardı ve Han hızla ilerledi.

Dancer'ı bıraktığı mağaranın giriŗine ulaŗtıęında, mağara hâlâ büyülü bir sisle kaplıydı. Bu taraftaki taŗa da bir kuzgun kazınmıŗtı. Bir kez daha, dıŗarıyla arasında sadece tek bir ince katman kalana kadar tılsım katmanlarını kazıyıp attı.

Avucunu kuzguna bastırıp son tılsımı söyleyerek içinden geçti.

Minnetle ciğerlerine soğuk temiz hava çekti. Orada, geri döndü ve hâlâ hayattaydı. Bu minnettar olunacak bir Şeydi.

Artık dıŗarısı karanlıktı ve büyücü ıŗıęının giremediği mağaranın i i de zifiri karanlıktı. Sadece zayıf bir parıltı ona  ıkıŗın nerede olduğunu gösteriyordu.

"Dancer?" diye seslendi

usulca. Cevap vermedi.

Han mağaranın etrafında dönerek karanlık k ŗeleri aydınlattı.

Dansçı yok.

Açıklığa doğru yürüdü ve dıŗarı baktı.

Dancer mağaranın hemen dıŗında yerde yatıyordu, vücudu parlıyordu ve gözleri kapalıydı. Asma dalları bacaklarına ve kollarına dolanmıŗtı. Ondan yayılan parıltı olmasaydı, Han onu gözden ka ırabilirdi.

"Dansçı mı?"

Dancer duymamış gibiydi.

Endişe Han'ın midesini düğümledi. Dancer'ın yanına diz çöktü ve onu sertçe sarstı. "Dancer! Hey, şimdi uyan!"

Dancer gözlerini açtı ve Han'a baktı. Birkaç kez göz kırptı. Sanki transa geçmiş gibiydi. Sonra gözleri Han'a odaklandı ve hülyalı bir şekilde gülümsedi.

"Ne yapıyorsun sen?" Han topuklarının üzerinde geriye yaslanarak konuştu. "Düşündüm de... ne düşüneceğimi bilemedim."

"Dağın içinde seni takip ediyordum," diye fısıldadı Dancer. Sırtına yapışan nemli yaprak parçalarıyla doğrulup oturdu. "Deney yapıyorum," dedi yaprak küflerini ve dalları silkeleyerek. "Ruh klanları gücünü topraktan alır. Ani zanaatkârlığı, iyileştirmeyi ve geri kalanı. Ruhların içindeyken bu doğal olarak gerçekleşiyor. Yüksek büyü kullanarak süreci hızlandırabilir miyim diye merak ettim."

"Ve?" Han başını öne eğdi.

Dancer omuz silkti, hâlâ kadehlerinin içindeymiş gibi görünüyordu. "Sanırım işe yaradı, ama büyüünün nerede emin değilim, tılsımda mı yoksa... başka bir yerde mi? Bu... daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu. Topraktan akan enerjiyi hissedebiliyordum, tıpkı bir kan kaynağı gibi, kendi ürettiğim büyüüyü arttırıyordu. Kendimi... kucaklanmış hissettim." Sevinçle gülümsedi.

"Hmmm," dedi Han. "Umarım bu gemide flaşınız olduğu anlamına geliyordur, çünkü neredeyse bitmek üzere."

"Merak etme," dedi Dancer belli belirsiz, Han'ın kolunu okşayarak. "Her şey yoluna girecek."

Umarım haklısındır, diye düşündü Han. şu anda bunu göremiyorum.

CHAPTER ELEVEN

GECE YARISI TOPLANTIL ARI

Raisa fincandaki zarları salladı ve duvara çarptı. Dizlerinin üzerine çökerek sonucu incelemek için öne doğru eğildi.

"Öldünüz, Majesteleri!" Kedi öttü. "Bütün kemikler. Yine." Zarları toplayıp fincana geri koydu.

Raisa, "Sanırım bu zarlarda bir sorun var," diye homurdandı.

"Her şey bilekte bitiyor," dedi Cat kendini beğenmiş bir tavırla. "Ragmarket ve Southbridge'de bize öğretili."

"İşte bu yüzden krallığın kraliçesinin çentik ve kemiklerle oynaması yakışıklı." Magret ocağın köşesinden konuştu, onları korkuttu. Raisa sandalyesinde uyuduğunu sanmıştı. Ağrıyan kemikleri için yine şeri içiyordu. "Caterina, sen Kraliçe Raisa'dan sana avcılar ve tavşanları öğretmesini istemelisin. Bu bir hanımefendiye daha uygun. *Ve* bir hanımefendinin hizmetçisine."

Cat omuz silkti. "*Benden ona* öğretmemi istedi," dedi. "Şanssızsa elimden bir şey gelmez. Annem derdi ki, ya mezarlıkta ya da aşkta."

Ve ikisinde de şanslı değilim, diye düşündü Raisa.

"Oynamaya devam etmek mi istiyorsun, yoksa hazır mısın?" Cat fincanı Raisa'nın burnunun altında baştan çıkarıcı bir şekilde sallayarak sordu. "Şansın dönmeye hazır olabilir."

"Ödeyeceğim," dedi Raisa esneyerek. "Geç oldu ve bu gece zaten çok fazla öldüm."

Saat geç olmuştu -gece yarısından sonra- ama Raisa oyalanıyor, Han Alister'in bu akşam saklandığı yerden dönmesini bekliyordu. O tuhaf, umutsuz danslarından beri onu neredeyse hiç görmemişti. Marisa Pines. Han, Büyücü Konseyi'yle görüşmesinden dönmeden önce Tebeşir Kayalıkları'na doğru yola çıkmıştı. Üç gün boyunca Amon Byrne ve Char Dunedain ile birlikte Indio boyunca uzanan tahkimatları inceledikten sonra, amansız bir dizi toplantıya geri dönmüştü. Gerçi o odanın öbür ucundan Han'ın bakışlarının sıcaklığını hissederci, özel olarak konuşma şansı yoktu. Ve akşamları, boş olduğu zamanlarda, Han her zaman kayıptı.

Biriyle mi görüşüyor? Raisa bu düşüncayı bastırmak için elinden geleni yaptı.

Bu gece ondan kaçmasına izin veremezdi. Büyücü Konseyi'nin bir sonraki toplantısından önce onunla konuşması gerekiyordu.

Asık suratla kronları ve bakırları sayarken, bir ses duydu Koridorda yumuşak bir ayak sesi, dışarıda nöbet tutan mavi ceketlilerden gelen sessiz bir selam, yandaki kapının mandalının tıkırtısı.

Hem Magret hem de Cat, Raisa ve Han'ın odalarını birbirine bağlayan kapıya, sonra da Raisa'ya baktı. Magret kaşlarını çattı, Cat ise ağzı tüy dolu bir tilki gibi sırıttı.

Sırıtan, kaşlarını atan hizmetkârlardan bıkan Raisa, "İkiniz de yatmaya gidebilirsiniz. Lord Alister geri dönmüş gibi görünüyor ve bu gece başka bir şey yok."

"Kalabilirim Majesteleri," dedi Magret ve Cat, neredeyse hep bir ağzdan ama muhtemelen farklı nedenlerle.

"Hayır," dedi Raisa. "Ben iyi olacağım. Cat, Hayden Fire Dancer'ın şehre döndüğünü biliyorum. Belki gidip onu bulmak istersin?"

"Eğer eminseniz, Majesteleri," dedi Cat, yüzündeki ifadeyi gizleyemeyerek hevesle. "muhtemelen çoktan yatmıştır. O güneşle birlikte doğar ve batar."

"Ve sen de ayakta uyuyorsun Magret," diye devam etti Raisa. "Koridorda dört muhafız var. İnsanların ayak altında olmasından bıktım," diye ekledi, Magret itiraz etmek için ağzını açtığında.

Magret ve Cat'in gittiğinden emin olunca bağlantı kapısına . "Han!"

Han sanki kulağı kapının diğer tarafında duruyormuş gibi kapıyı sürükleyerek açtı. "Sorun nedir?" diye sordu. eli üzerinde, onun yanından geçip odaya girmesini istedi.

Raisa şaşkınlıkla ona göz kırptı. Haftalardır onu saray kıyafetleri içinde gördükten sonra, görünüşü biraz şok ediciydi. O yalınayaktı, gömleği açıktı, bu yüzden onu soyunurken yakalamış olmalıydı.

Giysileri yeterince iyiydi, ama yırtık ve kirliydi - gerçekten de mahvolmuşlardı, sanki onları sokağı süpürmek için kullanmış gibiydi. O Parlak saçlarının üzerine kadife bir şapka takmış, ellerinde parmaksız eldivenler vardı. Çıplak göğsünde üç kolye vardı; yılan tılsımı, Yalnız Avcı tılsımı ve klan tılsımı, üvez ağacına oyulmuş dans eden bir kavalcı figürü.

Ağır bir içki kokusu ve kollarının manşetleri koyu renkli bir maddeyle lekelenmişti.

"Cat nerede?" dedi, sanki bir şey arıyormuş gibi odayı tarayarak. davetsiz misafirler. "Ne oldu?" Görünüşü ve sesi tamamen ayıktı.

"Hiçbir şey olmadı," dedi. "Sadece vardı... Nerede ?"

"Ragmarket'te bulundum," dedi neredeyse savunmaya geçercesine. Kasketini çekip çıkardı ve cebine soktu.

"Ama, sen-"

"Eski püskü," dedi, önleyici bir itirafta bulunarak. "Kirli. Biliyorum. Kimsenin beni görmesini planlamamıştım. Hâlâ ayakta olmanı beklemiyordum."

Yorgun ve yıpranmış görünüyordu, savunmasızdı. Kıyafetlerinden fazlası vardı. Mor gölgeler gözlerini bulandırıyor ve yüzü kir içindeydi. Sanki içinde her zaman yanan iyimserlik kıvılcımı sönüyor gibiydi.

Raisa düşüncesizce uzandı ve avucunu onun yanağına koydu. "Sorun nedir?"

Elini onunkinin üzerine bastırđı ve derin bir nefes aldı. "Pinbury Sokağı'nda başka bir ölü büyücü daha buldular. Hadria Lancaster adında yaşlı bir kadın. Onu tanıyor musun?"

Raisa başını salladı. "Birazcık. Sarayda fazla zaman geçirmezdi. En son bildiğim kadarıyla taşradaki evinde ikamet ediyordu. Ragmarket'e nasıl geldiğini merak ediyorum."

"Asıl soru , değil mi? Keşke bilseydim." Han, sanki onun vereceğı hükmü bekliyormuş gibi bakışlarını doğrudan ona yöneltti. Kadın gözlerini kapattı ama adamın görüntüsü göz kapaklarına kazınmıştı. Lamba ışığında parlayan altın sarısı saçları, elmacık kemiğinin üzerindeki silik zikzak yara izi, çamurlu kıyafetlerinin altındaki yırtıcı zarafeti.

Raisa isteksizce elini geri çekti. "Şimdi konuşacak vaktin var mı?"

"Şimdi mi?" Kendine baktı, utanmış gibi kıyafetini fırçaladı. "Emin misiniz? Özür dilerim. Ben sadece... Kirliyim."

"Yorgun olduğunu biliyorum," dedi Raisa. "Ama ben yoktum ve sen de müsait değildin. Bir sonraki toplantıdan önce seninle konuşmam gerek. toplantısının ne zaman olduğunu bile bilmiyorum."

"Önce biraz temizlenebilir miyim?" diye sordu, elinin topuğıyla çenesini şiddetle ovalayarak.

"," dedi. "Ama çabuk ol. Ben de yorgunum."

Beş dakika sonra kapıyı usulca çaldı ve iterek açtı.

Hâlâ yalınayaktı ama bol bir keten gömlek ve temiz bir pantolon giymişti. Şapkası yoktu, saçları parmakla taranmıştı ve yüzünü yıkamıştı. Bu yeni fırçalanmış haliyle neredeyse çocuksu görünüyordu.

"Kulak misafirlerine karşı barikatlar kurabilir misiniz lütfen?" Raisa söyledi.

Han itaatkâr bir şekilde odanın içinde dolaştı, tılsımlar mırıldanarak elini karlı keten gömleğinin altına sokup tılsımını kavradı.

Bitirdiğinde Raisa ona masada kendisinininkinin karşısındaki sandalyeyi işaret etti. Oturdu, ellerini masaya dayadı, yüzünde

Yüzünde temkinli ama bir şekilde savunmasız bir ifade vardı. Artık elleri temiz olduğu için, parmak eklemlerinin derisinin soyulmuş olduğunu gördü. kabuk bağlamıştı. Onun baktığını fark ettiğinde, onları masanın altına itti, ama çok geçti.

"Ellerine ne oldu?" diye ağzından kaçırdı.

Han yüzünü buruşturarak, "Pazarda bir kazaya karıştım," dedi. "Biraz antrenmansızım."

"Neden oraya gidiyorsun?" Raisa sordu. "Tüm zamanını orada mı geçiriyorsun?"

Han bakışlarını başka yöne çevirdi. "Sadece kim olduğunu anlamaya çalışıyorum.

Büyücüleri susturup, cinayet işleyen birini yakalamaya çalışıyorlar. Aşağıda gözlerim ve kulaklarım var ama eğer öldürme işini bir büyücü yapıyorsa, halkımın buna karşı mümkün değil. Ve bir şeye tanık olup hayatta kalsalar bile, bu onların sözlerine karşı Katilin."

"Bir büyücü olduğunu düşünüyorsun?" Raisa söyledi. "Bir sokak çetesi değil mi?" "Gerçekten bilmiyorum. Ama Ragmarket'ten bir çete olsaydı, Kedi şimdiye kadar bilirdi." Yırtık bir çiviye kemirdi. Ne zaman ki Yorgun düşmüştü, tüccar yüzü ve saray terbiyesi bazen kayboluyordu. "Aldıkları tek şey flaş, diğer eşyaları geride bırakıyorlar. Yani büyücü büyücüyü öldürüyor olabilir. muska kıtlığı."

Ve sonra Raisa'ya geldi - neyin peşinde .

Sandalyesinden yarı doğruldu, korku ve öfke sesini bastırıyordu. "İtiraf et, bütün gece sokaklarda dolaşıp katilin peşinden gelmesini umuyorsun!"

Sözlü saldırıya karşı omuzlarını kamburlaştırdı. "Bu iyi bir plan. Eninde sonunda şansım yaver gidecek."

"Bu korkunç bir plan! Kendini hedef haline getirmeni yasaklıyorum." Han çenesini yukarı kaldırdı, inatçılığın resmiydi.

"Ben ciddiylim." Onu etkileyecek bir şeyler aramaya başladı. "Lütfen. Seni kaybetmeyi göze alamam. Benim korumam olman gerekiyordu. Burada benimle olmalısın, değil-"

"istediğın başka bir şey mi vardı?" Adamın çenesi, daha fazla tartışmanın onu hiçbir yere götürmeyeceğini söylüyordu.

Bu konuşma daha bitmedi, diye düşündü Raisa. Ama geç oldu. Boğazını temizledi. "Sizi adil bir şekilde uyarmak istedim. Gelecek ay Çavuş Dunedain'i Highlander Ordusu'nun generali olarak atayacağım, General Klemath'ın yerine."

Han bir an için şaşkın görünüyordu ve sonra yüzü aydınlandı. "Ah. Doğru ya. Onunla sabah toplantılarımızdan birinde tanıştım. O geldi Yüzbaşı Byrne ile. Yani... düzenli ordunun başına bir mavi mi getiriyorsunuz?"

Raisa başını salladı. "Yüzbaşı Byrne, bir süredir askeri Mali işler. Satın alma alanında bazı muhasebe usulsüzlükleri tespit ettim, bu da genel müdürümüzün kendi işlerini yürüttüğünü gösteriyor. yıllardır ceplerinde. Bir de paralı askerler meselesi var." Han, "O da büyük ihtimalle bu işin içinde," dedi.

"Klemath'ın bu haberi nezaketle karşılayacağını sanmıyorum," diye devam etti. "Ona sadık olan doğrudan rapor verenler de öyle, çünkü çoğu aşağı diarlardan. Yüzbaşı Byrne ve General Dunedain bu değişikliği kabul etmeyi reddedebilecek memurların yerine geçecek bir aday listesi hazırlıyor, ancak bu zaman alacak. Sanırım bizi zor birkaç ay bekliyor."

"Özellikle de Klemath oğullarından birini seninle evlendirmeyi umduğu için," dedi Han.

"Doğru," dedi Raisa, "Bunu nereden biliyorsun?" diye merak ederek.

Bir şekilde taliplerimin kaydını mı tutuyorsun? Bu da ona Marisa Pines'ı düşündürdü.

"Bütün bunlar da neyin nesiydi?" diye ağzından kaçırdı. "Marisa Pines'da."

"Tüm bunlar da neydi?" Han kaşlarını çatarak sordu.

"Davranışların. O dans."

Han yaralı bir takındı. "Başka kimse gönüllü olmadı, ben de öyle düşündüm..."

"Ve not."

Şimdi gerçekten şaşkın görünüyordu. "Ne notu?"

"Matriarch Lodge'da yastığının altına koyduğun not," dedi Raisa. "Beni Nightwalker'dan uzak durmam için uyarmıştın."

"Yastığının altına herhangi bir not koymadım," dedi Han. Bir kalp atışı kadar durakladıktan sonra ekledi: "Yine de Nightwalker'dan uzak durmak bana iyi bir fikir gibi geliyor."

Raisa, "Bu babamın tercih ettiği bir maç," dedi.

"O zaman baban yanılıyor," dedi Han. "Gecegezen dünyanın onun bağırsak deliğinden çıktığını sanıyor."

Raisa bu görüntüyü biraz zorlukla reddetti. "O zaman sen *yaptın* Notu bırak!"

"Ben söylemedim. Sadece başka biri de benimle aynı fikirdeymiş gibi görünüyor." "Aşk için evlenmeyeceğim," dedi Raisa. "Bu evliliği yapmak zorundayım.

Bu kurtulmak istiyorsak politik olarak en iyi eşleşmeyi yapmalıyız."

"Öyle demiştiniz." Han başını geriye eğdi ve burnunun ucuyla Raisa'ya baktı.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu. "Ne?"

"Yüzündeki o ifade."

"Senin krallığın kraliçesi olduğunu düşünüyorum. Aşk için evlenebilecek biri varsa, o da siz olmalısınız."

"Nasıl olduğumu anlamıyorsun-"

"Haklısın. Haklısın. Ben sadece kadife paltolu bir sokak serserisiyim. *Artık* yatabilir miyim?" gibi yaptı.

"Henüz değil," dedi Raisa, bu konuyu kapatmamız gerektiğini düşünerek. "Büyücü Konseyi hakkında konuşalım."

"Ne olmuş ona?" Han sandalyesine geri yaslanarak konuştu.

"İlk toplantı nasıl geçti? Üyeler Lord deVilliers'in ölümüne nasıl tepki verdi? Şehirdeki cinayetlere karşı herhangi bir tepki vermeyi planlıyorlar mı?"

Han uzun bir süre Raisa'ya baktı, sanki sözlerinin ardındaki anlamı okumaya çalışıyordu. "Eğer öyleyse, masanın altındadır. Değil

açık konseyde tartışıldı." Bir kalp atışı kadar durakladı, gözleri kısıldı. "Lord Bayar şimdiden suçu benim üzerime atmaya çalışıyor."

"*Senin* üzerinde mi?" Raisa öne doğru oturdu. "Neden dışarıda büyücü öldürüyorsun ki?"

"Sana benden bahsetmediler mi?" Han'ın gözleri onu olduğu yerde sabitlemiş gibiydi, rengi safirden lapise, koyu çivit rengine dönüşüyordu. "Ben bir katilim. Arada sırada biraz pratik yapmam gerekiyor. Ve cesetler benim bölgemde bulundu. Açık ve kapalı bir dava."

"Kimse ona inandı mı?" Raisa endişeyle sordu. "Sorumlu olanın sen olduğuna?"

Han parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Daha önce benden nefret edenler ona inanıyor. Bayarlardan nefret edenler, muhtemelen onların -ya da Demonai."

"Demonai olabilir mi?"

Han bakışlarını başka yöne çevirdi. "Ne düşüneceğimi bilmiyorum. *Belki de* ol. Bu kolay bir cevap."

"Büyücü politikası olabilir mi?" Raisa sordu.

"Olabilir. Ama katiller rastgele seçiyor gibi görünüyor. Örneğin Bayarlar olsaydı, bu fırsatı düşmanlarını susturmak için kullanacaklarını ve suçu benim üzerime atacıklarını düşünürdünüz."

"Şey. Belki de bunun çok açık olacağını biliyorlardır," dedi Raisa.

"Belki de." Han ikna olmamış görünüyordu.

"Konseyde beni destekleyen kimse var mı?" Raisa söyledi. "Güvenebileceğim biri var mı?"

Han bunun hakkında düşündü. "Pekâlâ," dedi. "Dekan Abelard sizi kraliçe olarak Mellony'ye ya da kral olarak Micah Bayar'a tercih ediyor."

"Sanırım bu da bir şeydir," dedi Raisa. "Peki ya Adam Gryphon? O nerede duruyor?"

"Bilmiyorum," dedi Han. "Bayarlar Baş Büyücü için bir oylama yapmaya çalıştılar ve o buna . Ama önemli bir oylamada onlara karşı çıkacağını sanmıyorum."

Raisa açıkça, "Güvenebileceğim bir Baş Büyücü istiyorum," dedi.

"Elbette var," dedi Han. "İşin püf noktası bunu nasıl . Bu yüzden Baş Büyücü konsey tarafından seçilir ve konsey üyelerinin nasıl seçildiğini biliyorsunuz."

Raisa, "Sadakati yalnızca üstün yeteneklilere bağlı olan bir Baş Büyücüye sahip olamam," dedi. "Krallığın iyiliğinden çok büyüçü politikalarına odaklanmış birine ihtiyacım yok. Birlikte çalışabileceğim birine ihtiyacım var."

"Demek Baş Büyücü'nün rolünü değiştirmek istiyorsunuz," dedi Han. "Bu mudur yani?"

Raisa başını salladı. "Yüksek Büyücü'nün rolünün başından beri olması gerektiği gibi olmasını istiyorum - benim büyü kolum Hükümet. Onunla bütünleşmiş, ona karşı değil."

"Sana katılıyorum ama bir seferde ancak bu kadar kavga çıkarabilirsin." Han içini çekti, suratı asıktı. "Şu anda yeni Baş Büyücü'nün Micah Bayar olacağını tahmin ediyorum. O olmazsa, Mina Abelard.

Hangisini tercih edersiniz?"

"İkisi de değil," dedi Raisa. "Ben seni istiyorum."

"Ben mi?" Han sanki gafil avlanmış gibi ona baktı.

"Ciddi misin?" "Neden bu konuda şaka yapayım ki?"

"Az önce Lord Bayar'ın beni açık konseyde büyüçüleri öldürmekle suçladığını söyledim," dedi Han. "En azından konseydeki bazıları ona inanıyor. Seçilmek hiç de kolay olmayacak."

"Kimse bunun kolay olacağını söylemedi," dedi Raisa parmağındaki kurt yüzüğünü çevirerek.

"Rakamları nasıl hesaplarsanız hesaplayın, ortaya çıkmıyor."

"O zaman diğer konseylerle ittifaklar kurmalısınız. Üyeler. Bu görevi isteyen sizdiniz. Doğrudan baskı uygulayamam - bu muhtemelen tam tersi bir sonuç doğuracaktır."

"Hayır!" dedi Han, başını kararlı bir şekilde sallayarak. "Baş Büyücü olmam için beni gerçekten desteklediğini bilmemeliler." Oturup düşünmeye başladı,

Alt dudağını çiğniyor, saçını parmaklıyordu. Sonunda başını ona baktı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapmamı mı istiyorsun? Hoşuna gitmeyecek şeyler mi?"

Sanki henüz işlenmemiş suçlar için koşulsuz bir af talep ediyor gibiydi. Raisa'nın bunu kabul etmesine imkân yoktu.

"Şey," dedi, "kimseyi öldürmeni istemiyorum." "Kısacası mı?" Han ısrar etti.

Raisa buna nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. O yüzden cevap vermedi. "Konsey üzerinde nüfuz kazanmam gerekiyor," dedi, "eğer kraliyette barış olacaksa."

". " Han bir süre düşündükten sonra tüccar yüzünü takınarak başını kaldırdı. "Eğer Baş Büyücü seçilirim -ki bunun olacağını söylemiyorum- konseyde yerime geçecek kişiyi seçmek istiyorum." Raisa itiraz etmek için ağzını açtığı anda elini kaldırdı. "Bir pazarlık yapmıştık. Ben senin koruman olmayı kabul ettim, sen de beni konseye atamayı kabul ettin. Baş Büyücü olarak, eşitlik bozma dışında oy hakkımı kaybedeceğim."

Raisa, "Seçiminizi onaylamam gerekir," diye karşı çıktı. "Kim o?" Han sanki cevabı hazırmış gibi, "Hayden Ateş Dansçısı," dedi.

"Ateş Dansçısı!" Gözlerini Han'a dikti. "Bunu asla kabul etmez! O şehirden nefret ediyor. Dağlara dönmek için sabırsızlanıyor."

"Kabul edecektir," dedi Han. "Onu ikna edeceğim."

Raisa, Micah Bayar'ın kendisiyle görüşmek için izin istediği gün söylediklerini hatırladı. Ona büyük bir tehlike içinde olduğunu söylediği gün.

Bir sokak hırsızına isim verme işini Büyücü Konseyi'ne götürün. Konsey öfkelenir. Bunu saygı eksikliği olarak görürler. Onları kasıtlı olarak değiştirdiğinizi düşünüyorlar.

"Konsey ne olacak?" Raisa söyledi. "Nasıl tepki vereceklerdir? En önemli kararlarına bir melezin adı veriliyor- vücut yapmak?"

"Bu senin seçimin, değil mi?" Han dedi ki. "Konsey'i hükümetinize *entegre* etmek istediğinizi söylemiştiniz -neydi o kelime-. Dancer güvenilir bir müttefik olacaktır."

"Onu öldürecekler," diye fısıldadı Raisa. "Bunun vicdanımı rahatsız etmesini istemiyorum."

Han ve Raisa onu etkilediğini anladı. Uzun bir an boyunca umutsuzca yalnız görünüyordu. Ama kendini toparladı. "Şey," dedi, "muhtemelen beni de öldürecekler, ama bu henüz olmadı." Çarpık bir şekilde gülümsedi. "Onlar yapmadan önce elimden geldiğince sorun çıkaracağım."

"Pekâlâ," dedi Raisa. "Eğer sen Baş Büyücü seçilersen, Ateş Dansçısı'nı ben atayacağım."

"Bunu yazılı olarak alabilir miyim?" Han boş bir sayfayı masanın üzerinden ona doğru itti.

Raisa kaskatı kesildi. "Benim sözüm yeterince iyi değil mi?"

"Benim için yeterince iyi," dedi Han. "Ama Bayarlar için kanıta ihtiyacım olacak, çünkü *benim* sözüme . Konseye gittiğimde yanımda olmasını istiyorum. Oylamayı kazanmadığım sürece bunu kullanmayacağım."

Raisa başını sallayarak bir kalem aldı ve sayfanın üzerine bir yazı karaladı.

Han Alister'ın Fells'in Yüksek Büyücüsü seçilmesi veya Büyücü Konseyi'ndeki temsilcim olarak görevlerini yerine getirememesi durumunda, Hayden Fire Dancer'ı onun yerine atıyorum. HRM Raisa ana'Marianna.

Han öne doğru eğilmiş, baş aşağı okuyordu, başı neredeyse onunkine dokunuyordu. Raisa bitirdiğinde, ona doğru kaydırıldı. "Bu yeterli olacak mı?"

Han parmaklarını sayfaya vurdu. "Teşekkür , Majesteleri. Neler olduğunu size bildireceğim."

Umarım doğru şeyi yapıyorumdur, diye düşündü Raisa. Lütfen, lütfen, lütfen ona bir şey olmasına izin vermeyin.

Garip bir sessizlik içinde oturdular. Sonunda Han ayağa kalktı. "Peki. Başka bir şey yoksa..."

Raisa da ayağa kalktı, aniden onun biraz daha kalmasını sağlamak için çaresiz kaldı.

"Umarım dikkatli olursun," dedi, boğuk sesi ona ihanet ediyordu. "Çünkü sen benim için gerçekten... çok önemlisin ve-"

Ne yaptığını anlayamadan kollarını adamın beline doladı ve kendini ona doğru bastırdı.

Önce sertleşti, direndi, sonra teslim oldu ve kolları onu sardı, içine çekti. Başını yukarı kaldırdı ve adamın dudakları onunkilere değdi. Ağzı onunkine karşı açıldı ve ter, odun dumanı, mavi harabe ve temiz hava. söylenmemiş binlerce kelime aktı.

Karmaşık. Karmaşık. Ve yine de basit. Onlar başarısız bir yıldızın iki parçası gibiydiler, ortak bir tarih ve bir Yasak öpücüklerin anısı.

Ellerini gömleğinin altından geçirdi ve parmakları teninde tısladı, omurgasını aşağı doğru izledi, arka tarafını avuçladı. Kadın boğazında nabzının en güçlü attığı çukuru, sonra da köprücük kemiğini öptü ve kaba dokunmuş kumaşın altında kalbinin gümbürdediğini hissetti.

Adam onu kaldırdı, elleriyle destekledi ve kadın bacaklarını adamın etrafına sararak göğüslerini adamın göğsüne bastırdı. Elleri araştırdı, giysilerindeki açıklıkları buldu, çıplak tenini okşadı. Adam Titredi ve arzu zihnindeki her şeyi silip süpürürken adamın vücudunun kendi vücuduna şekil hissetti.

Sonunda ürpertici bir iç çekişle ellerini kadının beline doladı ve kollarını düzelterek kucaklaşmayı kesti. Birbirlerine bakarak durdular, ikisi de zor nefes alıyordu.

Raisa, Han'ın elini tuttu ve onu nazikçe yatak odasına doğru çekti. Bir an için onun da geleceğini düşündü ama o topuklarını dikti, direndi ve başını hayır anlamında salladı.

"Lütfen," dedi, artık hiç gurur duymadan iki eliyle birden çekerek.

Yüzünde hayal kırıklığı, arzu ve o bildik inatçılığın karışımı bir ifade vardı. "Taç giyme töreninden önce size söylemiştim," dedi. "İ senin arka kapı sevgilin olmayacağım. Artık bir hırsız değilim. Başkasının sofrasından artık çalmayacağım."

"Bana bunu söylediğini biliyorum," dedi Raisa, "*Ama bunu gerçekten kastettiğini düşünmemiştim.*" Ama eğer sahip olabileceğimiz tek şey buysa ve eğer sen bunu istiyorsan ve ben de istiyorsam, o zaman-

"," dedi Han yumuşak bir sesle. "Eğer pes edersem, düşük seviyede yaşamaya razı olmak çok kolay olur. Buna ihtiyacım var-" Boş ellerini ona doğru uzattı, sonra yumruk haline getirdi. "Zor olanı yapacaksam buna *ihtiyacım var.*"

"Zor bu!" Raisa bağırdı, sonra ellerini ağzına bastırdı.

Hırpalanmış elleriyle çenesini kavrayarak yüzünü yukarı çevirdi ve onu tekrar öptü, bu sefer nazikçe ve tatlı bir şekilde, sanki daha sonrası için saklıyormuş gibi. Alnını onunkine yaslayarak derin bir nefes aldı. Sonra bir adım geri çekilerek onu serbest bıraktı.

"Benden ne istediğini söyle," diye fısıldadı Raisa.

"İyi geceler, Majesteleri." Han'ın sesi titriyordu. Raisa'nın yazısını kaptığı gibi, kedi gibi adımlarla bağlantı kapısına gitti, içeri süzüldü ve kapıyı arkasından kapattı.

C H A P T E R T W E L V E

TOPLANTILAR ARA GÜN

Averill ve Raisa şatonun zemin katındaki bahçelerde yürürken birbirlerine yaklaştılar; bu günlerde birlikte olmak için buldukları nadir fırsatlardan biriydi. Ona sarayda bir süit oda vermiş olmasına rağmen, nadiren orada bulunuyordu. Ama bugün Demonai Kampı'ndan gelmişti. Çünkü kâhya ile tüccarlık işi vardı.

Raisa, "En azından yanımda bir maiyet olmadan kalenin etrafında dolaşabileceğim gün gelecek mi merak ediyorum," diye homurdandı, omzunun üzerinden muhafızına baktı. "Kimse bana kraliçe olmanın bu kadar... kalabalık olacağını söylememişti." Bu, onu kuşatan sıkıntıların sadece bir belirtisiydi.

Averill, "Taç giyme töreninden sonra gerginliğin azalacağını ummuştum," dedi. "Ama Arden ve Tamron'la savaş tehdidi tencereyi kaynıyor. Sokaklarda işlenen büyücü cinayetleri de yardımcı olmuyor. Lord Bayar'ı Demonai'nin bu işle hiçbir ilgisi olmadığına ikna edemiyorum."

"Olmadığına emin misin?" Raisa sordu. "Her iki tarafta da asabi insanlar var."

Averill sanki bir darbe almış gibi yüzünü buruşturdu. "Elena *Cennestre* ve benim seni tehlikeye atacak bir şeyi onaylayacağımızı gerçekten düşünüyor musun, Briar Rose?"

Raisa kolunu onunkinin arasından geçirdi. "Hayır, istemiyorum."

"Hunts Alone olabilir mi?" Averill sordu. "Bunu hiç düşündün mü?"

Raisa kolunu geri çekme isteğine direndi. "Kendisi de bir büyücü," diye belirtti. "Neden dışarı çıkıp

büyücüler, görünüşe göre rastgele?"

Averill, "Suçlanacağımızı bildiği için bunu klanlardan intikam almanın bir yolu olarak görüyor olabilir," dedi. "Cinayetler geçmişte sık sık gittiği bölgelerde gerçekleşti."

Raisa sesini sabit tutmaya çalışarak, "Haksızlık ediyorsun," dedi. "Önce Büyücü Konseyi'ne karşı ondan yardım istiyorsun. *Sonra* onu büyücülerle komplo kurmakla suçluyorsun. *Şimdi* de onları öldürmekle suçluyorsun." Onun gözlerini aradı. "Seni hiç böyle görmemiştim."

"Bu benim için çok zor." Averill gözlerini başka yöne çevirdi, çenesi sıkışıyor. "Büyücüler bizim gibi değildir, Briar Rose. Geleneksel düşmanlarının yanı sıra birbirlerini de avlıyorlar. *Bizim* bir şey yapmayacağımızı , çünkü-"

"olmadığını söylüyor," diye araya girdi Raisa. "Ve ben ona inanıyorum. Neden kötü bir şey olduğunda suçu Han Alister üstleniyor?"

Yüzeye çıkmakla tehdit eden duygularını saklamak için mücadele etti.

"O bir katil," dedi Averill. "Ve bir hırsız. Ve bir büyücü." Her bir kusuru parmaklarıyla işaretledi.

"Yine de onunla bir anlaşma yaptınız," dedi

Raisa. "Belki de bu bir hataydı."

"Neden? O ne yaptı?" Raisa'nın yüzü kızardı ve babasının görmemesi için arkasını döndü.

Averill, "İşte bu, bir sonraki adımda ne yapacağını asla bilemeyiz," diye homurdandı. "Nasıl olduysa, seni onu senin yerine atamaya ikna etti."

Sonra da yanınıza taşındı. Şimdi de onu Büyücü Konseyi'ne atadınız." Averill bir kalp atışı için durakladı, sonra "*Hırslı* biri." diye ekledi. Bu kelime anlam yüklüydü.

Babam aptal değil, diye düşündü Raisa. Bir şekilde benimle Han arasında bir şey olduğunu biliyor. Bu düşmanlığın sebebi bu. Han'a baktığında, Gavan Bayar'ın Marianna'nın baştan çıkarılması mı? Eğer öyleyse, Han'ın sırtına bir hedef tahtası çizebilirim.

"O bir insan," dedi Raisa. "O sadece nişan alabileceğiniz bir silah değil.
ve ateş. Ona yapması için bir iş verdiniz; bunu yapacağına güvenmelisiniz."

Averill başını salladı. "Sorun da bu ya, ona güvenmiyoruz. Geçici olarak çıkarlarımız örtüşüyor. Ama saf değiliz. Bize ihanet etmeyeceğinden emin olduk."

Raisa dönüp babasıyla yüzleştii. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu. "Ne yaptınız? Ne yapmayı planlıyorsun? ne yapacaksınız?"

"Bu Demonai'nin işi kızım," dedi Averill.

"Ne. Var. Sen. Yaptın?" Raisa babasına dik dik baktı, yumrukları sıkılıydı, çok fazla şey anlattığını biliyordu ama kendini tutamıyordu.

"Briar Rose," dedi Averill, ellerini tutup onu yatıştırmaya çalışarak. "Lütfen. Sadece onu yakından izlediğimizi söylüyorum. Kendisine söyleneni yaptığı sürece endişelenmesini gerektirecek bir şey yok."

Bana yalan söylüyor, diye düşündü Raisa. Babam bana yalan söylüyor ve bunun benim iyiliğim için olduğunu düşünüyor. Her zaman çok yakın olmuşlardı.
artık ona sır vermemesi kalbini kırdı.

Ve ona güvenemiyordu.

"Bunu duyduğuma sevindim, Peder," dedi. "Hunts Alone'un hayatımı kurtardığını hatırlatmak isterim. Bu sayılmalı bir şey. Ve herkes gibi ben de Demonai'nin hukukun üstünlüğüne bağlı kalmasını bekliyorum."

Tekrar yürümeye başladılar, Raisa'nın koruması hâlâ . Averill onlara tekrar baktı, Han Alister konusunu hevesli görünüyordu. "Bekâr kaldığın sürece Büyücü Konseyi seni kendilerinden biriyle evlendirmeyi umuyor," dedi. "Bir evlilik bu seçeneği masadan kaldırır. Bu aslında sizi daha güvenli hale getirebilir."

Raisa bunun nereye biliyordu. Bir , bu hâlâ Han Alister'la .

"Olabilir. Ya da kiminle evlendiğime bağlı olarak beni daha az güvende hissettirebilir" dedi. "Örneğin, eğer Türkiye'den biriyle evlenirsem

Ruh klanları, üstün yetenekliler bana suikast düzenlemeye karar verebilir ve şanslarını Mellony ile deneyebilirler." Durakladı.
"Mellony'den bahsetmişken, keşke onunla daha fazla zaman geçirsen. Annemiz öldüğünden beri kayıp. O ve Marianna çok yakınlardı."

"Biliyorum," dedi Averill. "Dağlarda biraz zaman geçirmenin ona iyi geleceğini düşünüyorum. Ama Daylily tekliflerime direniyor. Neredeyse Marianna'nın ölümü için beni suçluyor."

"Denemeye devam et," dedi Raisa. "Onun için endişeleniyorum."

"Yapacağım," diye söz verdi Averill, sonra hemen en sevdiği konuya döndü. "Şimdi, evlilik konusuna geri dönelim. Umuyorum ki Reid Nightwalker'ı ciddi olarak düşüneceksiniz. Güçlü bir lider ve yetenekli bir savaşçıdır, tüm kamplarda saygı görür. Kraliyet ailesinden. ve benim halefim." "Çok , de öyle değil mi?" Raisa söyledi.

Averill güldü. "Benim o yaşta olduğum gibi. Bence bu kadar çok takipçi çekmesinin nedeni sahip olduğu tutku. Ve ondan hoşlanıyorsun, değil mi? Sen Demonai Kampı'ndayken, bir zamanlar-"

"Ondan hoşlanıyorum - çoğu zaman," diye itiraf etti Raisa. Bir zamanlar onu sevdiğimi sanıyordum, diye düşündü. Ne oldu? Yoksa Han ile karşılaştırma mı? Yoksa Elena ve Averill onu bana ittikleri için mi? Yine de onu hayatı boyunca tanıdılar ve benim için en iyisini isterler, değil mi?

"anneminki gibi bir eşleşme yapmalı mıyım?" dedi Raisa. Bu iyi oldu, demek istedi. Ama söylemedi. Bunun yerine, acısını biraz olsun dindirmek için babasının kolunu sıktı.

Averill cevap vermeden önce birkaç adım daha yürüdü.
"Marianna'yla evliliğimin her şey olmadığını biliyorum," dedi sonunda.
"Ama anneni gerçekten sevdim -bilmelisin ki
Bu. Ve Lord Bayar'ın yokluğunda, aramızdaki yaş farkına rağmen onun sevgisini kazanabileceğimi düşünmek hoşuma gidiyor. Sen ve Daylily her türlü acıya değersiniz."

"Yani acı ve dölle mi yetineceğim?" Raisa, "Yani acı ve ama sesi titriyordu. "Nightwalker'ın durumunda, bu ben olacağım

"Kimin yatağında uyuduğunu merak ediyordum."

"Yolunu değiştirecektir," dedi Averill. "Bunu gerçekten istiyor, biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Raisa. "Nightwalker'ı ciddi olarak düşüneneğim ama beni şahsen mi istiyor yoksa sadece kraliçeyle evlenmek mi istiyor diye düşünmeden edemiyorum."

"Fark eder mi?" Averill onun gözlerinin içine baktı. "Biri diğerinden ayrılamaz."

Raisa güldü. "Bazen alaycı yoksa romantik mi bilemiyorum."

"İkisi de," dedi Averill. "Aşkta ve politikada böyle hayatta kalırsın." Onu kucakladı, sonra Factor House'a doğru döndü.

Süitinin kapısının dışındaki koridorda duraklayan Raisa, içeriden gelen tatlı fesleğen müziğini duyabiliyordu. Kedi, diye düşündü, gülümseyerek.

Kapıyı hafifçe araladığında Cat'in ocağın kenarında oturduğunu, fesleğenini çaprazlamasına kucağına koyduğunu, esmer başını tellerin üzerine eğdiğini gördü. Onun yanında da Magret ateşe doğru çekilmiş bir sandalyeye yayılmış, başını arkaya atmış, gözleri kapalı, alnına bir bez örtmüştü.

Cat başını kaldırıp Raisa'yı gördü ve müzik aniden kesildi. Ayağa fırladı ve basilkayı boynundan tutarak reverans yaptı.

Müzik durduğunda Magret gözlerini açtı ve gözlerini kırptırarak . Raisa'yı gördüğünde, o da aynı şekilde ayağa fırladı. suç peşinde koşarken yakalandı.

"Majesteleri!" diye mırıldandı ve reverans yaptı. "İçeri girdiğinizi duymadım."

"Rahat ol Magret," dedi Raisa. "Görünüşe göre baş ağrılarından birini çekiyorsun."

"Biliyorum hanımefendi," dedi Magret. Boğazını temizledi. "Ama Müzik yardımcı oluyor gibi görünüyor," dedi. "Kız bunu önerdi." Başını Cat'e doğru eğdi.

Raisa kaşlarını kaldırarak, "Kızın bir adı var," dedi.

"Caterina önerdi," dedi Magret itaatkâr bir tavırla.

Raisa ikisine de, "İsterseniz devam edin," dedi. "Okumam gereken bazı şeyler var."

Magret, "Hanımefendi, eğer sizin için de uygunsa, gidip biraz uzanmak istiyorum," dedi. "Akşam yemeğine kadar kendimi daha iyi hissedeceğim, bundan eminim."

"Elbette," dedi Raisa onu sallayarak. "İstedığınız kadar zaman ayırın."

Magret gittikten sonra Raisa onun boşalttığı sandalyeye oturdu ve portföyünden bazı evraklar çıkardı. Bu, Klemath'tan bir araya getirmesini istediği sınır tahkimatlarının bir incelemesiydi. Rapora göre tahkimatlar iyi durumdaydı.

Hmmm, diye düşündü. Son bildiği, Marisa Pines Geçidi yakınlarındaki duvarın fena halde onarıma ihtiyacı olduğuuydu.

Yine de Han'a yöneltilen suçlamalar zihnini meşgul ederken odaklanmak zordu.

Bu arada Cat de yapacak bir şeyler bulmaya çalışır gibi koşturuyor, çamaşırhaneye götürülmesi ya da kaldırılması gereken giysi yığınlarının arasında dolaşıyordu.

Raisa ocağı göstererek, "Otur," diye emretti. Kedi itaat etti. "Bana Ragmarket ve Southbridge'de neler olduğunu anlat. Ne yapıyorsun? büyücü cinayetlerini duydun mu?"

Cat'in yüzü buğulanmış bir pencere gibi donuklaştı. "Yok bir şey," dedi kolundaki kabuğu karıştırırken. "Onu Cuffs'a götürürdüm -Lord Alister ya da Yüzbaşı Byrne."

Bu hızlı bir cevaptı -gerçek olamayacak kadar hızlı. Raisa Cat'le göz göze gelmeye çalıştı ama hizmetçisi/spymaster'ı ona bakmayı reddetti.

"Mutlaka bir şeyler duymuşsundur," diye ısrar etti Raisa. "Söylentiler, dedikodular..."

Cat dar omuzlarını silkti. "Kimse bir şey görmedi ya da gördüyse bile söylemiyor. "Kimse bir şey görmedi. Pazar. Katiller cesetleri bozmamışlar bile."

"Eee? Herhangi bir teorin var mı?" Raisa sabırsızlanmaya başlamıştı.

"Geçen yaz işlenen cinayetlerin intikamını alan biri olabilir mi diye düşündüm - Güneyliler ve Raggerlar." Cat boğazını temizledi. "Yani, büyücülükle yapıldıkları için, ve büyücüler öldürülüyor. Ama hiç Güneyli kalmadı ve sen ve Lord Alister için çalışanlar dışında Raggerlar da yok."

Raisa onu bastıramadan küçük bir şüphe içeri sızdı. Cat ve ekibi bir şekilde bu işe karışmış olabilir miydi? Han'ın bilgisi olmadan? Cat'in bu kadar ürkek olmasının nedeni bu olabilir mi?

"Sizce cinayetler hakkında bir şey bilen biri Muhafızlara konuşur mu?" Raisa sordu. "Eğer görselerdi bir şey var mı?"

"Muhtemelen hayır," dedi Cat. "Jinxflinger'lar Southbridge ya da Ragmarket'te hoş karşılanmaz. Çoğu kişi onların battığını görmekten mutlu. Halk onların onların hesabına risk alacaklar. Hoşlandıkları tek kişi Cuffs, çünkü o kendilerinden biri. Daha önce ona saygı duyuyorlardı. Şimdi onun taş çiğneyip elmas tükürebileceğini düşünüyorlar."

"Tek başına hareket eden biri olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Olabilir. Eğer çeteler olsaydı, birileri bir şeyler bilir ve bana söylerdi. Her kimse, görünmeden etrafta dolaşmakta çok iyiler." Cat sanki büyük bir sırrın etrafından dolaşıyormuş gibi kelimelerini dikkatle seçiyor gibiydi.

Raisa'nın düşünceleri babasının Han'a yönelttiği suçlamalara kaydı. "Bir büyücü olabilir mi?"

Cat sonunda Raisa'nın gözleriyle karşılaştı, yüzünde mutsuz bir ifade vardı. "Sanırım olabilir, çünkü kendilerini saklayabiliyorlar." Durakladı.

"Ne düşünüyorsun?"

Raisa, Cat'in işaretlerini nasıl yorumlayacağından emin olamayarak, "Bilmiyorum," dedi. "Yani, ölenlerin hiçbiri büyücülükle öldürülmemiş."

"Bu onu ele verirdi, değil mi?" Cat dedi ki, neredeyse kendisi. "Her neyse, kılıçlar daha hızlıdır. güvendikleri için bir büyücünün diğerini sopalaması zor olmaz sanırım."

Güven kısmını bilemiyorum, diye düşündü Raisa. Acaba tılsım sıkıntısı bu şekilde ortaya çıkıyor-büyücüler öldürüyor ve onları birbirlerinden çalmak mı? Ne de olsa bazıları aynı amaçla klan çocuklarını kaçırmaya hazırdı. Konseydeki anlaşmazlıklar sokaklara taşıyor olabilir mi? Yine de bu pek mantıklı gelmedi. Kurbanların hiçbiri özellikle önemli değildi. Tek ortak noktaları büyücü olmalarıydı.

"Neden oynamıyorsun?" Raisa sonunda ocağa yaslanmış fesleğene doğru başını sallayarak sordu. Ama tam o sırada kapıya sert bir vuruş geldi. Cat cevap vermeye gitti ve kısa bir süre sonra Raisa bir tartışma sırasında yükselen sesleri duydu.

"O burada değil," diyordu Cat. "Daha sonra gel. Ya da asla." "Kim o, Leydi Tyburn?" Raisa omzunun üzerinden seslendi.

Raisa'nın sesi oyunu verince Cat irkildi. "Hiç kimse," dedi. "Görmek isteyeceğin hiç kimse."

Zaten kulağa yakın bir tehlike gibi gelmiyordu. Raisa ayağa kalktı ve

kapıya doğru baktı. Cat'in ötesinde, kapının çerçevesini dolduran Micah Bayar, bir eli muskasının üzerinde, diğer elini Cat'e doğru uzatmıştı.

Farklı bir tehlike.

"Saldırgan köpeğini geri çek Raisa," dedi Micah.

Cat Micah'ya bir bıçak salladı. "Beni dene. Kimin daha hızlı olduğunu göreceğiz," dedi gözleri parlayarak. "Hızlı bir olsa iyi olur."

"Alister'ın seni öldürdüğünü sanıyordum," dedi Micah Cat'e. "Bana öldürdüğünü söylemişti. yaptı."

"Lord Alister'ın öldürmek istediği insanlar söz konusu ilk sırada ol," dedi Cat.

"Kes şunu, Caterina," dedi Raisa. "Bırak girsin. Ona beni arayabileceğini söyledim."

"Ne?" Cat'in yüz ifadesinden Raisa'nın muhtemelen akli dengesinin yerinde olmadığı anlaşılıyordu. "Neden?"

Raisa, "Bu benim işim," dedi.

Micah gözlerini kapıya dikerek Cat'i odadan çıkarmaya çalıştı. "Şimdi, eğer sakıncası yoksa..."

bir şey olmayacaktı. Micah her zamanki gibi Raisa'nın sınırlarını zorluyordu.

"Caterina, biz konuşurken çalabilir misin?" Raisa parmaklarını basilka'nın boynu boyunca gezdirerek konuştu. "Yoksa arpi dinlemeyi mi tercih edersin?" diye sordu Micah'a.

Micah öfkeli bir ifadeyle, "Müzik dinleyecek havada değilim," dedi.

"Güven bana Micah, Leydi Tyburn fikrini değiştirecek." O fesleğeni kızgın hizmetçisine uzattı. "Neden 'Hanalea'nın Ağıtı' ile başlamıyorsun? Bu benim favorim." Ateşin önündeki sandalyeleri işaret etti. "Buraya oturabiliriz." "Buraya oturabiliriz. kendini minderlerin üzerine bıraktı ve diğer sandalyeye doğru işaret etti.

Micah isteksizce kendini diğer sandalyeye bıraktı. Kedi , kapıya yakın bir sandalyeye , fesleğeni kucağındaydı.

"*Onun* burada ne işi var?" Micah sert bir fısıltıyla sordu. "Yaşlı cadının gittiğini gördüğümde yalnız olduğunuzu düşündüm."

"Odamın dışında mı gizleniyordun, Micah?" Raisa sordu. "Bu rahatsız edici."

Tanıdık şarkının ilk birkaç notası yükseldi. İşte ardından yüksek sesli, öfkeli uyumsuz notalarla bir akort dalgası geldi. Cat enstrümanı aracılığıyla konuşma konusunda yetenekliydi.

"Rahatsızlıktan bahsetmişken, hizmetkarınızın kim olduğunu biliyor musunuz?"

Micah demir bir maşayla ateşe şiddetle vurarak sordu. "Eskiden Alister'la birlikte bir sokak çetesindeydi. O bir hırsız ve muhtemelen bir katil. Ama son zamanlarda bu niteliklere sahip olduğunuz görölüyor. arıyorum. Umarım mücevherlerinizi kilit tutuyorsunuzdur."

Sonunda Cat ciddi bir şekilde çalmaya başladı. Önce "Hanalea's Lament," sonra da "High Country Air."

Micah iç çekti. "Madem yalnız kalamıyoruz, o zaman Büyücü Konseyi hakkında konuşabilir miyiz?"

"Ne olmuş ona?"

"Alister sana ne söyledi?"

"Alister'ın bana söyledikleri arasında," diye tersledi Raisa. "Neden söyleyeceklerini söylemiyorsun, Micah? Seninle tartışmayacağım."

Micah parmaklarını saçlarında gezdirdikten sonra iki elini de kucağına koydu. "Konseydeki bir sonraki işimiz sizinle birlikte görev yapacak bir Yüksek Büyücü seçilmesi. Ne yazık ki bu konu bir sonraki toplantımıza ertelendi."

"Sanırım acelesi yok," dedi Raisa, "eğer baban hizmet etmeye devam edecekse."

Micah onun tepkisinin ne olacağından emin değilmiş gibi uzanıp eline dokundu. "Dinle," dedi alçak bir sesle. "Babam ne kadar çabuk ederse, sen ve soyun için o kadar iyi ve güvenli olur." Sanki devam edip etmemeyi düşünüyormuş gibi durakladı. "Baş Büyüclük için aday olacağım ve kazanma şansım yüksek. Bu beni sizi korumak için daha iyi bir konuma getirecek. Belki o zaman Alister'ı koruman olmaktan çıkarmayı kabul edersin."

Raisa elini geri çekti. "Bunu neden yapmak isteyeyim ki?"

Micah daha yakına eğildi. "Bunu anlamıyorum. Alister'a neden bu kadar çok erişim izni verdiğinizi anlayamıyorum. Eğer seni tehdit ettiyse, sana şantaj yaptıysa ya da bir şekilde ona uyum sağlaman için seni zorladıysa, bana söyle. Ben halledeceğim."

"Ben ne yaptığımı biliyorum," dedi Raisa. "Bana olan güvensizliğiniz büyüklük taslıyor."

Micah, "Kendine güvenmiyorsun, gözünü karartmışsın," dedi.

"Oh? Kime karşı dikkatli olmalıyım?" Raisa söyledi. "Han Alister Marisa Pines Geçidi'nde hayatımı kurtardı. Peki ya sen? Bir bakalım, isim günü partinde bana büyü yaptın, beni zorla evlendirmeye çalıştın ve sonra beni okuldan kaçırdın. Pek de iyi bir değil."

Micah ellerine baktı. "Açıklamaya çalıştım ama sanki beni duymuyorsun." Sesi hafifçe titriyordu.

"Ben gördüğüme inanırım."

"mi?" Micah doğruldu. "O zaman Alister'a iyice bir bak. Onun tamamen farklı bir yönünü görüyorum. Bence o

seni büyüledi." Ayağa kalktı. "Gitmeliyim."

Raisa da ayağa kalktı, konuşmanın gidişatına sinirlenmişti. "Seni yönlendiriyormuşum gibi davranman için hiçbir neden yok," dedi alçak sesle, sert bir fısıltıyla. "Bana daha güvende olacağımı söylemiştin.

Bana içinde kur yapmana izin verdim. Bu oyunu oynamayı kabul ettiğimde sana kuralları söylemiştim."

"Bu bir oyun değil," dedi Micah. "Benim için değil." Başını eğdi. "Majesteleri."

CHAPTER THIRTEEN

ÇAPRAZ AMAÇLARD A

Han, Büyücü Konseyi toplantısından sonra Crow'la buluştuğunda, Crow her zamankinden daha karamsar ve iletişimsiz görünüyordu. O Han tünellerdeki yolculuğunu anlatırken dikkati dağılmış bir şekilde parmaklarını saçlarının geçirerek bir ileri bir geri yürüyordu.

"O zaman geçitler sağlamdı," dedi Crow, dönüp ona bakarak. "Ben yokken geçitlere girildiğine dair bir kanıt yok muydu?"

Han omuz silkti. "Söylemesi zor. Hiç bahsetmediğin bazı büyülü engeller vardı. Yine de, sizden koçluk almadan herhangi birinin bu şekilde nasıl ilerleyebileceğini anlamıyorum. Senin yardımıyla bile, bariyerleri devre dışı bırakmak bir tekne dolusu güç yakar."

"gibi," dedi Crow, ulaşamaz tünelleri boşa harcanmış bir hayatın mirasıymış gibi bir an için memnun görünüyordu.

Han, "Konseyde durum pek iyi görünmüyor," dedi. "Şu anda Bayar, eşitliği bozan oyu kullandığı için kazanacak oya sahip."

Crow bir kez daha Han'ın Aediion'daki planına uymuş olsaydı, iki Bayar yavrusunun ölmüş olacağını ve bu yüzden hiç sorun çıkmayacağını belirtmek zorunda kaldı.

Han kötü bir karşılık verdi. Pek iyi bir ruh hali içinde değildi. Kendisi. Her dövüşte kazanmanın bir yolunu bulabileceğine her zaman güvenmişti ama şu anda onu oraya götürecek bir yol göremiyordu. Bayarların hırsları için yoldaki geçici bir tümsekten başka bir şey olmayacaktı.

İki gece önce Raisa'nın yatak odasında ona hayır dediğinden beri kendini sorguluyordu. Vücudu tüm gece boyunca ona . Ve kafasının içinde bir ses fısıldadı: *"Aptal! Sen kim olduğunu sanıyorsun? Yapabildiğin en iyi şey mavi kanlı bir kraliçeden beklenir."*

Daha da kötüsü, imkansız denemeye, yani Baş Büyücü oylamasını kazanmaya evet demişti.

"Alister," dedi Crow yumuşak bir sesle ve Han'ı şimdiki zamana geri döndürdü. Atasının gözlerindeki beklenmedik şefkatle karşılaşmak için başını kaldırdı.

"Düşün. Gözden kaçırdığınız bir şey olmalı - kazanmanın bir yolu."

"Bir de şu var," dedi Han. "Bayarların pek çok düşmanı var ama yüzyıllardır kimse onları alt etmeye cesaret edemedi çünkü saldırıya karşı savunmasız görünüyordu. Eğer Bayar'ın itibarını sarsarsam, bu zırhta bir gedik açmış olurum. Bu, insanları benim istediğim yönde oy kullanmaya ikna etmek için yeterli olabilir."

"Peki bunu nasıl yapmayı düşünüyorsunuz? Yani onu gözden düşürmek." "Ateş Dansçısı ve annesini Konsey'e sokmam gerekiyor."

Gri Leydi'nin Evi," dedi Han. "Bana nasıl olduğunu anlatmalısın."

"Gri Leydi'ye bakır başlıları mı getireceksin?" Crow bir kaşını kaldırdı. "Asla canlı çıkamayacaklar."

"Bu riski göze almalıyız," dedi Han. "Bayar'la konseyin önünde yüzleşeceğiz."

"Ne amaçla?" Crow sordu. "Eğlence değeri dışında yani."

Han, "Bu adaletle ilgili," dedi. "Bu bir yanlış düzeltmekle ilgili."

Crow güldü. "Siyaset adaletle ilgili değildir. Bu hakkında İnce bir uygarlık örtüsü altında kişisel kan davalarının çözülmesi. Tüm siyaset kişiseldir."

"Sorun değil," dedi Han. "Bu kişisel bir mesele."

"Bayarları gözden düşürseniz bile, Yüksek Büyücülük makamını kazansanız bile, Bayarlar kazanmanın bir yolunu bulacaktır," dedi Crow usulca. "Verecekleri tek yol, alternatifin çok korkunç olmasıdır. düşünmek." Elini Han'ın omzuna koydu. "Güven bana, biliyorum. I

Bayarlarla yüzleşen son kişiydi ve bakın bana ne oldu. Şimdi karşınızda hem Ruh klanları hem de Büyücü Konseyi var Büyücüler sizi desteklerse, bakır kafalılar size karşı çıkacaktır. Ve tam tersi."

Şu anda ikisi de beni desteklemiyor, diye düşündü Han. "Ne öneriyorsun?"

"İstediğinizi elde etmenin tek yolu, birbirlerinden korktuklarından daha fazla sizden korkmalarını sağlamaktır. Onlara bir gösteri yapın. Konsey binasını yok edin. Bakır kafa kamplarından birini havaya uçurun. Onlara ciddi olduğunuzu gösterin."

"İlk önceliğim kraliçeyi kazanmak," dedi Han. "Fells'teki hizipleri bir araya getirmek istiyor, onları ayırmak değil. Kraliçede delikler açmanın davama yardımcı olması pek mümkün değil."

"Riske girecek kadar güçlü olduğunuzu göstermelisiniz destekliyorum. Ve karşı çıkılamayacak kadar da güçlüler," dedi Crow. "Bana güvenin, meclis de kraliçe gibi hizaya gelecektir."

Han, Crow'un işleri büyücülerin yönetmesine alışkın olduğunu düşündü. Klanları ve kraliçeyi hesaba katmaya alışık değil. Ve Raisa'yı hiç tanımıyor.

"Onları yok etmek istesem bile nasıl yapacağımı bilemem," dedi Han. "Konsey Evi büyüye karşı korumalarla dolu. Aksi takdirde uzun zaman önce yok edilmiş olurdu."

"Kendini küçümsüyorsun," dedi Crow. "Sadece daha iyi silahlara ihtiyacın var." Sanki devam edip etmemeyi tartıyormuş gibi durakladı. "Ve ben nerede olduklarını biliyorum."

Han'ın zihni labirentteki bir fare gibi koşturmayı bıraktı ve Crow'a odaklandı. "Ne? Sen neden bahsediyorsun?"

Crow, "Öncelikle, kazanmak için ne gerekiyorsa yapmaya istekli olduğunuzu bilmem gerekiyor," dedi.

"Bak," diye patladı Han. "Çuvaldaki bir domuz için takas yapmayacağım. Bilmece gibi konuşmayı bırak, yoksa giderim."

Crow sonunda pes etti. "Birkaç silahım var," dedi, kollarını kavuşturup duruşunu genişleterek, sanki bir şey bekliyormuş gibi

bir meydan okuma.

"Silahlar mı?" Han tekrarladı. "Hangi silahlar?"

"Yetenekli Kralların Cephaneliği diye bir şey duydun mu hiç?" Crow sordu.

Han ona baktı. "Herkes onu arıyor; Bayarlar, Dekan Abelard, hatta belki klanlar bile."

"Gerçekten mi? Hepsi varlığından haberdar mı?" Crow kaşlarını çattı. "Bayarların bilmesini beklerdim ama..."

"Şey, bu şeyden çok bir efsane," dedi Han. "Bazıları hâlâ var olduğuna inanmıyor. Nerede olduğunu bildiğinizi mi söylüyorsunuz?"

Crow omuz silkti. "Yetenekli kralların sonuncusu kimdi?" dedi, Waterlow'dan beri giymeye alıştığı Waterlow etolünü düzeltirken. Büyük ifşaat.

"Nerede o?" Han kalbi hızlanarak sordu. "Nerede bu cephanelik?" Sokaklarda öğrenmişti ki bazen sadece büyük bir güç gösterisi düşmanlarını pes etmeye zorlayabilirdi. Ve şu anda içinde bulunduğu çalıktan başka bir çıkış yolu düşünemiyordu.

"bakalım," dedi Crow, Han'ı istercesine iki elini birden kaldırarak. "Bunun bir bedeli var."

"Bir bedeli var da ne demek?" Han dedi ki. "Ben kazanırsam Bayarlar kaybeder ve senin istediğin de bu, değil mi?"

"Lucas'la konuşmak istiyorum," dedi Crow.

"Lucas mı?" Han başını iki yana salladı. Dancer'la birlikte haftalar önce onunla yüzleştiklerinden beri Lucius'u görmemişti.

"Benim fiyatım bu," dedi Crow. "Senin de dediğin gibi, al ya da git."

"Ama bu nasıl olacak?" Han dedi ki. "Sen sadece Aediion."

"Bir yolu var," dedi Crow, parlak mavi gözlerini Han'a dikerek. "Bir olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

Ve sonra aklına Crow'un önerdiği şey geldi.

"Hayır," dedi Han, geri . "Bana tekrar sahip olmana izin vermeyeceğim. Bu konu kapanmıştır."

"Gel ," dedi Crow. "Korkak olma. Eskiden haftada en az iki kez sana sahip ve hiç de kötü durumda değilsin."

"Hayır," dedi Han. Bir alternatif aramaya koyuldu. "Bana sorular sorabilirsin, ben de onları sorar ve cevaplarını sana getiririm."

Crow başını salladı. "Yeterince iyi değil. Yüzünü görmek istiyorum. Tepkilerini görmek istiyorum. Senin süzgecinden geçmesini istemiyorum. Tüm bunların temeline inmek zorundayım."

"Üzgünüm," dedi Han. "Kullanılmaktan bıktım."

"Anlıyorum. Madem bu kadar güçlü hissediyorsunuz..." Crow omuz silkti, Paltosundaki hayali tozu silkeledi. "Çok kötü. Onu asla kendi başına bulamayacaksın."

"Buna inanamıyorum. Bana yardım etmeyeceğini söylüyorsun çünkü sana izin vermeyeceğim-"

"Lucas'la konuşmam gerek," dedi Crow. "Şartlar bunlar."

Han Crow'u seviyordu, ona gittikçe daha çok güveniyordu ama... Han teklifini kabul ederse, Crow emrindeki cephanelik ve elinin altındaki düşmanlarıyla Gri Leydi'nin üzerine salınacaktı. Crow-

Kim intikam alma isteğine karşı koyabilir ki? Breaking tekrar yaşanabilirdi. Ama bu sefer suç Han'ın olacaktı.

Yine de. Kendini koruyabileceği bir yol olmalıydı. "Bir düşüneyim," dedi sonunda.

"Çok uzun düşünme," dedi Crow. "Düşmanlarımla pazarlık yapmak için zamanım olduğunu düşündüm ve o zamandan beri bedelini ödüyorum."

Han, "Bu aynı durum değil," dedi.

" değil mi?" Crow acı acı güldü. "Bayarların bakış açısına göre yavaş ve tatsız bir ölümü çoktan hak ettiniz. Ben kendi açımdan konuşuyorum.

Onlarla karşı karşıya gelerseniz, kazanmak için ne gerekiyorsa yapmaya istekli olsanız iyi edersiniz. Ve bu bile yeterli olmayabilir."

CHAPTER FOURTEEN

KRALİÇE NİN EMİRLE Rİ

Raisa omuzlarını vücudundaki gerginliği hafifletmeye çalıştı. kaskları. Saat geç olmuştu -gecenin bir yarısı- ve sayfalardaki yazılar, yanmaya devam eden tek lambanın ışığında bulanıklaşıyordu. Yağmur panjurlara çarpıyor ve gök gürültüsü tepeden tepeye yankılanıyordu.

Hanalea konuşuyor, diye düşündü Raisa.

Tüm gürültüye rağmen, Cat divanın üzerinde bir o yana bir bu yana dönerek ve kendi kendine mırıldanarak seğirmeli bir uykuya dalmıştı.

Han hâlâ dışarıdaydı, Ragmarket sokaklarında dolaştığına şüphe yoktu, bir katili ayartmaya çalışıyordu. Sonuç olarak, Raisa'nın kulakları dışarıdaki koridorlara sabitlenmişti. küçük ses dikkatini dağıtıyordu. O sağ salim dönene kadar rahat etmeyecekti.

Sonunda koridorda ayak sesleri duydu, ama bu Amon'un kapısının dışındaki tanıdık sesiydi ve orada görevli mavi ceketlileri selamlıyordu.

Cat'i uyandırmamayı umarak sandalyesinden kayan Raisa, Amon kapıya vurduğunda odanın yarısını geçmişti.

"Bekle! Bırak beni," dedi Cat, yataktan yuvarlanarak.

Raisa kapıyı çekip açarak, "Sorun yok, ben Yüzbaşı Byrne," dedi.

Talia ve Pearlie hemen arkasında, kapı aralığında çerçevelenmiş bir şekilde duruyordu. Sırılsıklam görünüyordu, saçları ve pelerini sıırılsıklamdı. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim, Majesteleri. I gerekli-"

Amon, Raisa'nın omzunun üzerinden baktı ve gözleri Cat'e takıldı. Onu gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyordu. "Leydi Tyburn," dedi başını eğerek.

Her ne söyleyecekse Cat'in duymasını istemiyordu.

"Artık gidebilirsin, Cat," dedi Raisa. "Kaptan Byrne burada ve seni yeterince geç saatlere kadar ayakta tuttum. Bütün gece ayakta kalman için bir neden yok."

"Kalabilirim," dedi Cat, Amon'dan Raisa'ya bakarak. "Belki yardım edebilirim-"

"Buna gerek yok," diye araya girdi Amon. "İyi geceler." Başıyla kapıya doğru işaret etti.

Kedi, birçok ters bakışla birlikte odadan dışarı yığıldı.

Talia ve Pearlie'ye bir şeyler mırıldanan Amon, Cat'in arkasından kapıyı kapattı. Raisa'ya dönerek derin bir nefes aldı. "Geç olduğunu biliyorum ama seninle hemen şimdi konuşmam gerekiyor."

"Hâlâ uyanıktım," dedi Raisa, dirseklerini iki yanında kavrayarak, aniden üşümüştü. Amon'un ifadesindeki bir şey kötü haberler getirdiğini söylüyordu. Çok kötü haberler.

İlk aklına gelen Han oldu ve kalbi durdu. Ya peşinde olduğu katilleri sonunda yakaladıysa? Ya onu gafil avladılarsa?

Amon Raisa'nın ellerine bir tomar kumaş tutuşturdu. "Bunu giy. Dışarı çıkıyoruz." Han'ın süitinin bağlantı kapısına gitti, kapıyı denedi ve kilitledi. "Bunu kilitli tutmalısın Rai," dedi.

"Ne oldu? Ne oldu? Nereye gidiyoruz?"

Başını iki yana salladı. "Ragmarket. Sana göstermem gereken bir şey var."

Raisa bohçayı açtı. Kapüşonlu bir pelerin, Kraliçe Muhafızları'nın standart giysisiydi. girdi, alt kısmını bağladı ve yerde sürüklenmemesi için beline soktu.

"Gidelim," dedi.

Amon kapının dışındaki mavi ceketlilere, "Siz bizimle gelin," diye emretti. Talia ve Pearlie ile birlikte altı muhafız onları takip ediyordu. yan kapıdan yağmurun içine girdi. Raisa kaputu yukarı çekti, tutarak

fırtınaya karşı birlikte. Asma köprüyü geçtiler ve kapıdan geçerek mürekkep gibi yağmur sularının aktığı sokaklara girdiler. Bu en karanlık gecede büyücü ışıkları çok az görünüyordu, Sadece dar sokaklara şimşek girdiğinde aydınlanıyordu.

Raisa, Amon'a doğru eğilerek, "Konuş benimle," dedi. "Neler oluyor ne oldu?"

Amon, "Ragmarket'te iki büyücü daha ölü bulundu," dedi, Başını eğerek neredeyse onun kulağına doğru konuştu. "Diğerleriyle aynı. Boğazları kesilmiş, tılsımlar gitmiş."

"Kim?" Raisa dudaklarını zorlukla oynatarak fısıldadı. "Farrold ve Alexa Gryphon," dedi Amon.

Han değil o zaman. Adam Gryphon'un ailesi. Raisa rahatlamış ama başkasının kaybı karşısında sevindiği için utanmış bir şekilde nefes aldı.

"Ragmarket'te ne işleri olabilir ki?" Raisa kuru boğazının her kelimeyi zımparaladığını söyledi. "O ikisinin o mahallede yürüdüğünü hayal bile edemiyorum."

"Görünüşe göre başka bir yerde öldürülmüşler ve cesetleri Ragmarket'e taşınmış."

"İki cesedi Fellsmarch sokaklarında fark edilmeden taşımak zor olmaz mıydı?" Raisa söyledi.

"Bir büyücü için belki de değil," dedi Amon, sözleri ölçülüydü. "Ya da mahalleyi çok iyi bilen biri için."

"Neden? Bir şey ya da birini mi gördün ya da..." Sesi Amon'un gri gözlü bakışlarının baskısı altında kayboldu. Midesi sefilce sıktı. Birdenbire kulaklarını tıkamak istedi. Amon tekrar öne döndü, şimdilik konuşması bitmişti.

Raisa tökezledi, ayakları artık korkuyla ağırlaşmıştı. Amon onun dirseğini tutarak pelerinine takılmamasını ya da ayağının kaymamasını sağladı.

ya da saraya geri kaçıp yorganın altına saklanmak.

Çok geçmeden Kraliçeler Yolu'ndan saptılar, belli belirsiz tanıdık ara sokaklardan dönüp durdular.

geldi. Bu taşlı tünellerde gezinmişti.
Kendisi, kötü şöhretli sokak ağası Cuffs Alister'ın onu kaçırdığı ve saklandığı yerden kaçtığı günün ertesi sabahı.

Bir köşeyi daha döndüler ve işte Mick, Raisa'nın onu hiç görmediği kadar mutsuz .

Raisa'nın gözlerinden kaçarak, "Hallie birlikte," dedi.

Amon hâlâ Raisa'nın dirseğini tutuyordu ve onu sokağın sonuna, Gryphon'ların Hallie ve bir avuç muhafız tarafından korunduğu yere doğru itti. Sahneyi iki lamba aydınlatıyordu. Işık, rüzgârda savrulan sokak duvarlarına çarpıyordu.

Orta yaşlarda, ince giyimli iki büyücü sırt sırta, yan yana yatıyorlardı. Raisa kendini çelikleştirerek yüzlerine baktı. Gryphon'lardı, tamam. Büyürken onları yüzlerce kez görmüştü. Saray toplantıları - keskin yüz hatlarını, küçük, cimri ağızlarını tanıdı.

Ölümler hakkında kötü düşünme, dedi kendi kendine ve Yaratıcı'nın işaretini yaptı.

Beklediğinden daha az kan vardı ama belki de yağmur kanı yıkayıp götürmüştü. Ya da Amon'un dediği gibi, belki de başka bir yerde öldürölüp buraya getirilmişlerdi. Tılsımları kayıptı ama diğer mücevherleri oradaydı; sertleşen ellerinde yüzükler ve Alexa Gryphon bir servet değerinde olması gereken küpeler takıyordu.

Raisa arkasını dönecek oldu ama Amon onun omuzlarını kavradı. "Yakından bak," dedi. "Kıyafetlerinde boyalı bir şey var. Yağmurda görmek zor ama-"

Raisa diz çökerek Farrold Gryphon'un ceketinin önünü taradı. Üzerine bir şey karalanmıştı; bir şimşek gibi, üzerinde zikzak çizen düz bir çizgi olan bir sembol. Raisa'nın kalbine de bir şimşek gibi saplanmıştı.

Ürpererek Amon'a baktı, kirpiklerindeki yağmur ve gözyaşlarını kırıştırdı. "Anlıyorum. Daha önce görmüş müydün?"

Amon başını sallayarak onu ayağa kaldırdı. "Bunu tanıyabileceğini umuyordum. Bütün cesetlerin üzerine boyanmış. Hadi içeri girelim. ıslak."

Muhafızlar yakındaki bir dükkâna el koymuştu ve Amon Raisa'yı içeri soktu. Sıcak bir geceydi ama Raisa sıırılsıklamdı ve titremesini durduramıyor gibiydi. Amon onun sıırılsıklam pelerinini çıkarmasına yardım etti, dolaptan bir battaniye çıkardı ve omuzlarına örttü. Diğer muhafızları odadan dışarı gönderdi, Mick ve Hallie hariç.

Yanına çömelip yüzünü silmesi için ona bir bez uzattı. "bir gecede seni buraya getirdiğim için üzgünüm," dedi yumuşak bir sesle. "Ama bunu kendi gözlerinle görmeni istedim." Durakladı ve Raisa bir şey söylemeyince devam etti.

"Ragmarket'te her gece nöbetçi devriyelerimiz vardı ve Southbridge, geçmişte cesetlerin atıldığı yer olduğu için," dedi. "Bu gece devriyelerimizden biri bir ara sokağa girdi ve iki cesedin yanında diz çökmüş birini gördü.

Gryphon'lar olabilir. Bu bir büyücüydü; karanlıkta parlayan tılsımını görebiliyorlardı ama tamamen gizlenmişti. Elini bir tılsımın üzerine koymuştu.

ve bir çeşit büyü yapıyor gibi görünüyordu.

"Devriyenin yaklaştığını duyunca koşmaya başladı. Ona durması için bağırılmışlar ama o sokağın diğer ucuna doğru koşmuş. Peşinden gitmişler ama caddeye ulaştıklarında ortadan kaybolmuş."

Amon Mick ve Hallie'ye döndü. Ayaktaydılar, ağırlıklarını bir ayaktan diğerine kaydırıyorlardı, sanki öyle olmak istermiş gibi görünüyorlardı. başka bir yerde.

"Kraliçeye ne gördüğünü anlat," dedi Amon.

Hallie ve Mick birbirlerine baktılar, sanki her biri diğerinin konuşmasını umuyordu.

Sonunda Hallie pes etti. "Yolun hemen dışındaki Elliott's Tavern'de bir şeyler atıştırıyorduk. Bir kargaşa duyduk ve devriyenin geçtiğini görmek için tam zamanında dışarı koştuk. Onlar geçtikten sonra birinin kaydığını gördük.

bir kapıdan çıkıp diğer gitti. Şüpheli davranıyordu, bu yüzden

Biz de gittik. Yolun aşağısına döndüğünde Büyücü ışıklarının altında yüzüne iyi bakın." Islak saçlarından bir tutamı yüzünden sildi. "Han Alister'dı, şapkası saçlarının üzerine düşmüştü, o kadar silikti ki neredeyse hiç belli olmuyordu."

Raisa'nın aklına hemen Han'ın birkaç gece önce eve geldiğinde giydiğı kıyafetler geldi.

Sonra Mick konuştu. "Onu takip etmeye devam ettik ama Ragmarket onu kaybettik. Bizi gördüğünü sanmıyorum."

Han'ın sadece birkaç gün önce söylediklerini hatırladıkça Raisa'nın kalbi göğsünde bir taş gibi yatıyordu. *Lord Bayar suçu benim üzerime atmak için elinden geleni yaptı.*

"Şey." Boğazını temizledi. "Han, Ragmarket'teki büyüü cinayetlerinden kimin sorumlu olduğunu bulmaya çalışıyor. Bu yüzden neredeyse her gece sokaklarda dolaşıyor."

Amon'un dudakları gerildi. "Hallie ve Mick ne yapacaklarını bilemediler, çünkü Alister'in senin hemen yanında kaldığını biliyorlardı," dedi. "Bu yüzden geldiler ve beni aldılar."

"Ama... sokaktaki kişinin Han olduğundan emin değiliz, değil mi?" Raisa bir umutla yüzüne bakarak konuştu.

"Hayır," dedi Amon. "Kesin olarak bilmiyoruz ama muhtemel görünüyor.

Biz de-" Sözüünü keserek Hallie ve Mick'e döndü. "Verandada bekleyin."

"Peki efendim." Aceleyle dışarı çıktılar, Raisa'nın varlığından kaçtıkları için memnun görünüyorlardı.

Kapı arkalarından kapandığında Amon, "Bir de bu var," dedi. Cebinden küçük bir kese çıkardı. "Bunu cesetlerin altında buldular." İçindekileri kızın eline tutuşturdu. "Bunu daha önce hiç gördün mü?"

Raisa elini eğerek ışığı yakalamasını sağladı. Gümüş bir zincire asılı, üvez ve meşe ağacından oyulmuş bir klan kavalcısı figürüydü. Gümüş ve turkuaz eklentileriyle bir eserdi.

Sanki onu gözlerden saklayabilecekmiş gibi parmaklarını parçanın üzerine kapattı. Güç teninde karıncalandı. "Bu kesinlikle klan işi," dedi.

dedi. "Herhangi bir büyücünün böyle bir şey giydiğini hayal bile edemiyorum." Başını kaldırıp Amon'a baktı. "Bu bende kalsın. Yarın Ateş Dansçısı Hayden'ı görmeye gideceğim. Ona bunu soracağım. Ağzı sıkıdır."

"Pekâlâ." Amon'un gözleri sıkıntılı ve . "Bu *bir* kanıt. Ve Ateş Dansçısı Alister'ın arkadaşı." İma ettiği şey açıktı: *Nereye götürürse götürsün onu takip etmeliyiz.*

"Ona dikkat edeceğim," dedi Raisa, Amon geri istemeden önce onu bir kenara koydu. "Nereden geldiğini Dancer'a söylemem."

Amon başını sallayarak, "Majesteleri," dedi, "ben daha iyi olurum. _"

Raisa, "Han Alister bir katil değil," dedi. Sonra durdu. "Katil değil. artık," diye düzeltti. "Çete bağlantılarını bizim adına. O ve Cat, Ragmarket ve Southbridge'in dört bir yanından kraliyetin gözü kulağı olmaları için yardım topladılar."

"Ya onları başka nedenlerle işe aldıysa?" Amon söyledi. "Örneğin büyücüleri öldürmek için."

Raisa başını salladı. "Hayır. Buna inanmıyorum."

"Ben de buna inanmak istemiyorum," diye itiraf etti Amon. "Ondan hoşlanıyorum. değil." Bir anlık ölümcül bir sessizlikten sonra, "Bu İntikam için büyücüleri öldürüyor ve bunu size hizmet etmek için yaptığını söylüyor olabilir mi? Bunu bu şekilde meşrulaştırıyor olabilir mi?"

"Hayır."

Büyücülerin boğazları kesildi. Ve Han Alister iyi bıçak . Ragmarket'teki yüzlerce çete üyesi gibi. Cat Tyburn dahil.

Raisa kendisiyle bir tartışma içindeydi. Sadece kimin kazandığından emin değildi.

Kraliçeliğim bir anarşist için mükemmel bir yer, Raisa. düşündüm. İnsanları birbirine düşürmek çok kolay. Bir yangına sebep olmak için küçük bir kıvılcım yeter. Han'ın Dancer'ı konseye alma önerisi bile konseyi şiddete itmek için olabilir miydi? Ya kendisinden çok şey almış olan kraliçeliği yok etmek niyetindeyse?

Hayır. Buna inanmıyorum.

Han'ın yaptığı her şeyin, onun hakkında neye inanmak istediğinize bağlı olarak ikili bir anlamı varmış gibi görünüyordu.

"Peki, şimdi ne olacak?" Raisa kendini hasta ve bitkin hissederek konuştu. Bir süreliğine başka birinin kraliçe olmasını diliyordu.

"Alister senin yanında yaşamaya devam edemez," dedi Amon. "Bu çok riskli."

"Birinin beni öldürmeye çalıştığını biliyoruz. En azından Han beni hayatta tutmak istiyor gibi görünüyor."

"Belki," dedi Amon. "azından şimdilik."

"Sence hangisi daha riskli?" Raisa dedi ki. "Eğer Gavan Bayar Hayatıma kastedenlerin arkasında, yanımda bir büyücü olmadan savunmasız kalacağım. Büyücü Konseyi'nde ya da mecliste güvenebilirim." Amon'a doğru eğildi ve başını ona yasladı. Bir anlık tereddütten sonra kolunu onun boynuna doladı. "Belki de amaç budur, Han'a şüphe düşürmek, beni izole etmek, beni savunmasız."

"Peki ya Cat Tyburn?" Amon söyledi. "Ya Hayden Ateş Dansçısı? Eğer Alister büyücüleri öldürüyorsa, onlar da bu işin içinde mi?"

"Kes !" Raisa söyledi. "Han Alister büyücüleri öldürmüyor." Amon'un elini tuttu ve iki elinin arasına sıkıştırdı. "Bir ordu Birisi beni öldürmeye kararlıysa korumalar beni güvende tutamaz" dedi. "Eğer herkes beni güvende tutma sorumluluğuna sahipse, kimse yapmaz. Burada çözüm siyasi, askeri değil."

"Belki," dedi Amon. "Ama benim işim sizi hayatta tutmak ki siyasi sorunları çözme şansınız olsun."

Raisa hiçbir şey söylemedi. Dümdüz önüne baktı, zihni hızla çalışıyordu, riskleri tartıyordu.

"Peki ya Alister?" Amon sonunda şöyle dedi. "Onu ne kadar çabuk taşıyabiliriz? Bir bahane uydurabiliriz ve-"

"Bence yapmamalıyız," diye araya girdi Raisa.

Amon kaskatı kesildi ve başını yattığı yerden kaldırdı. "Ne?"

Raisa, Amon'u tatmin edecek bir gerekçe bulmakta zorlanarak, "Niyeti buysa beni öldürmek için yeterince fırsatı oldu," dedi. "Eğer büyücüleri öldüren oysa, elimizde hiçbir şey olmadan onu serbest bırakmak istemeyiz.

Gözetim. Onun burada, bizim gözetimimiz altında olması daha iyi."

"Kendall House'da ona göz kulak olabilirim," diye homurdandı Amon. "Ve bu senin için daha güvenli."

"Belki öyle, belki değil," dedi Raisa. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin, o Bayarlara karşı bir koruma."

"Ragmarket'te dolaşıp büyücüleri öldürüyorsa hayır," dedi Amon açık açık. "Majesteleri, beni bağışlayın ama aklınızı mı kaçırdınız?" Ona doğru döndü ve dirseklerini kavradı.

Amaçlanan. "Gerçekten onu olduğu yerde bırakmak mı istiyorsun? Tüm bunlar nefesimi boşa harcamak ve ikimizin de uykusunu kaçırmak için miydi?"

"Amon. Han'ın sorumlu olduğuna dair elimizde kanıt yok," dedi Raisa, kafasındaki sesleri bastırarak.

"Kanıt *ihtiyacımız* yok," dedi Amon. "Onun hakkında hüküm vermiyoruz. Sadece makul önlemler alıyoruz. Her *makul* insanın anlayacağı gibi."

Raisa, "Han hayatı boyunca işlemediği suçlarla itham edildi," dedi. "Geçmiş yüzünden kolay bir hedef."

"Geçmiş nedeniyle olası bir *şüpheli*," diye karşı Amon, kara kaşları fırtına bulutu gözlerinin üzerinde birleşmişti.

"Bu işi kabul ettiğinde ona bazı sözler vermiştim," dedi Raisa. "Bunlardan biri, benimkinin yanında bir odası olması ve beni daha iyi koruyabilmesi için kolay erişebilmesiydi."

"Doğru. Ve suikastçılar dairelerinize girdiğinde, o hiçbir yerde değildi."

Raisa dilini ısırды. Han'a onun bu olaydaki rolünü açıklamayacağına söz vermişti. Onun hayatını nasıl kurtardığını. "Ya onu koruma görevinden almalıyım ya da olduğu yerde bırakmalıyım," dedi. "En güvenli şey onu olduğu gibi bırakmak ama ona göz kulak ol."

Amon ayağa kalktı, Raisa'nın üzerinde yükseldi. "Keşke işimi yapmama yardım ederken bana da Alister'a davrandığın kadar saygılı olsaydın," dedi.

"Başka ne istiyorsun?" Raisa ayağa kalkarak sordu. "Kısacası Alister'ı oldukça zayıf ikinci derece kanıtlara dayanarak reddetmek mi?"

"Etrafına bir kalabalık toplayacağım," dedi Amon, sesi alçak ve öfkeliydi. "Ve Alister'ı sürekli gözetim altında tut. Babanın Demonai'yi Muhafızlarla birlikte çalışması için görevlendirmesini istiyorum. riski dengeleyecektir."

"Tamamdır," dedi Raisa, Demonai'nin ona büyücülere karşı koruma sağlamaktan büyük mutluluk duyacağını düşünerek. Özellikle de bir Özellikle de Demonai. Ama Demonai'lerden herhangi biri gururlu başını Amon Byrne'ün önünde eğecek miydi? "Bu konuyu babamla konuşacağım. Konuşacağız. onları elle seçmek istiyorum."

Başını kaldırıp Amon'a baktı ama yüzü gölgeler içindeydi. "Teşekkür ederim Amon. Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum."

Gecenin ilerleyen saatlerinde yatağında uzanırken, yorgunluktan bitap düşmüş olmasına rağmen uyuyamadı. Kaval oymasını yatağın altına sıkıştırmıştı. en derin çekmecesindeki kıyafetleri.

İnce bir kapının diğer tarafındaki Han Alister'ı düşündü. Acaba o da uyanık mı yatıyordu?

Amon Byrne'e güveniyordu ama gerçeği, yani cesetlerin üzerindeki sembolleri tanıdığını bilmesi konusunda ona güvenemezdi. Bunu daha önce Han'ın Ragmarket ekibinin taktığı tılsımlarda görmüştü.

Kavalcı oymasını hemen tanımıştı. Son kez Han Alister'ın boynunda, muskalarının yanında asılı olduğunu görmüştü.

Belki de Raisa, Hanalea'nın İblis Kral'a güvendiği zamanki kadar Han Alister'a aşıktı ve bu ona pahalıya mal olabilirdi. Hayat.

C H A P T E R F I F T E N

SOKAK KURAL LARI

Han elini pazar saatinin altındaki boşluğa soktu ve buruşuk bir not çıkardı. *Geliyor. Darkman'in saati.* Saat imzasız.

Saate baktı. Acele etmezse geç kalacaktı. Ama bu toplantıya geç kalmak o kadar da kötü değildi.

Tanıdık sokaklardan geçerek, acele etmeden, eski püskü cazibesinin içinde rahat bir şekilde ilerledi. Pinbury'ye saptı, bir Gimp ve Scuttle adında iki gözü ve kulağıyla konuşuyordu. Sokak serserilerinin olabileceği kadar saygılıydılar, ona Lord Alister diye sesleniyor ve gözlerinin ucuyla ona bakıyorlardı. Hayır, Lord Alister. Rapor edecek yeni bir şey yok.

Bottoms'a indi, buluşma yerine yöneldi ve iki gece önceki eylemleri için zihinsel olarak kendini dövdü.

Han sokak kurallarını biliyordu. Temiz bir şekilde emin değilsen asla bir mavi ceketliden kaçma. Kaçmak suçlu gösterir. Gözden kaçmak istediğinde kaçmak dikkat çeker.

Hiç kaçmamalıydı.

Gözleri ve kulakları onu ara sokaktaki cesetler konusunda uyarmıştı.

İki ölü büyücüyü inceliyor, büyü arıyor ve neler olmuş olabileceğini çözmeye çalışıyordu. Bildiği tek bir şey vardı: Parıltı ve asa işareti, büyücüleri susturan kişinin Han'ın çete işaretinin ne olduğunu bilen biri olduğunu ve suçu onun üzerine atmaya çalıştığını söylüyordu.

Sonra mavi ceketli devriye onu şaşırttı. Ömrü boyunca aldığı sokak eğitimine rağmen içgüdüleri devreye girdi ve kaçtı.

Han, Hallie ve Mick'le karşılaşma şanssızlığına sahip olmasaydı temiz bir şekilde uzaklaşacaktı - iyi bakarlarsa onu tanıyabilecek iki mavikuş.

Umarım yapmamışlardır. Sadece şüpheli görüldüğü için onu takip ettiklerini umuyordu. kasketi vardı, saçlarını aşağı çekmişti ve onu orada görmeyi beklemiyorlardı.

Eskiden olsa, yere kapanır, güvenli bir beşiğe yerleşir ya da çok sevdiği dağlarda kaybolurdu. Ama onun için bir sığınak yoktu. artık. Kendisini kor haline getirecek bir aleve çaresizce çekilen bir pervaneydi.

Ve böylece bekledi-odasından atılmayı bekledi, hapse atılmayı bekledi, hiç gelmeyen bir hesaplaşmayı bekledi.

Raisa'dan açık bir şekilde yönlendirme istemişti - Yüksek Büyücü seçilmek için ne gerekiyorsa yapmasını istiyor muydu? Gerçekten de yanıt verdi, ama cevap açıktı.

Gavan Bayar'dan önce harekete geçmeliydi ama zamanlaması çok iyi .

Han, Flinn ile Smiling Dog'un ortak salonunda tanıştı. Hırsızlar akademisi ve baş kurbanlar, çitler ve yeminli erkek ve kadınların uğrak yeri olan bir han. Ve şimdi de Flinn de dahil olmak üzere Han'ın ekibinden altı kişinin uğrak yeri.

Flinn yaklaşarak, "Arka odada," dedi. "Yanmış bir porsuk kadar kızgın. Onu Southbridge ve Ragmarket'in her yerine götürdüm. Southbridge Market'te üç ayak yastığı salladı. Artık temiziz."

Han başını salladı. "Güzel. Her zamankinden getir, iki kişiye yetecek kadar ve iki çingiraklı stingo."

Flinn sanki şaşırmış gibi kaşlarını çattı. "Önce onu yumuşatmak mı istiyorsun?"

Han başını salladı. "Ben açım, mı?" Flinn'e el salladı.

Han arka odaya girdiğinde Fiona dönüp ona baktı, eli tılsımının üzerindeydi. Acımasız sığağı rağmen, üzerinde tepeden tırnağı siyah deri, sanki yolculuk için zırhlanmış gibi.

Han da bu durum için sade yün pantolon ve pamuklu gömlek giymişti, klan yapımı çizmeleri onun tek savurganlığıydı. Ragmarket, servetinizi göstermemenin en iyisi olduğı türden bir yerdi.

Bunun, soyu hakkında söylediklerini hatırlama ihtimalini azaltacağını umuyordu. Ağzından çıkanlar için bininci kez kendine lanet okudu. Han Alister, sözde o kadar sır saklamakta iyidir.

"Hoş geldiniz Leydi Bayar," dedi ciddiyetle. "Bu kadar kısa gelebildiğimize sevindim." Bir sandalye işaret etti ve karşısındakine oturdu. "Bizim için akşam yemeğı sipariş ettim."

Fiona başını salladı, solgun saçlarını geriye savurdu ve kollarını kavuşturdu. "Bu müessesede yemek yemek için açlıktan ölmem gerekir."

"Burada yemekler gerçekten güzel," dedi Han. "Eminim seni baştan çıkarabilirim." En iyi çapkın gülümsemesini takındı. Onunla bir kez olsun kendi sahasında buluşmaktan zevk alıyordu. En azından burada Fiona'nın onu üst kata çıkarmak istemesi pek olası değildi.

Fiona sanki alt metni okumaya çalışıyormuş gibi onu inceledi. Sonra kendini boş sandalyeye bıraktı. "Beni şehrin pis yeraltı dünyasına sürüklemen gerçekten gerekli miydi?"

"Kaleden ayrıldığından beri peşinde üç koy var. Yaklaşın," dedi Han. "Sarie seni buraya getirmeden önce onları silkelemek için emir almıştı. Çok iyidiler. Biraz zaman aldı."

"Kim beni takip eder ki?" Fiona dudaklarını ıslatarak mırıldandı, biraz sarsılmış görünüyordu. "Peki neden?"

Han sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bu oyunu oynamaya hazır olduğuna emin misin?"

Bu ona battı. "Bu kadar ukala olma Alister," dedi. "Görünüşte hızlı bir başlangıçtan sonra, son zamanlarda *senden* pek bir şey görmedim."

Flinn yiyecek ve içecekleri getirdi, gitmeden önce Fiona'ya sert bir bakış attı. Han ekmeği dilimledi ve kendine bir sandviç. "Bir tane ister misin?" diye sordu, sandviçi ona doğru sallayarak.

Fiona'nın gözleri hareket eden sandviçi takip etti. ", " diye kabul etti ve adamın sandviçi birleştirmesini izledi.

"Bu ne?" diye sordu kuşkuyla, stingoyu koklayarak. Temkinli bir yudum aldı ve gözleri büyüdü. "Nedir bu?" diye sordu. tekrarladı, kekeledi, ama masanın üzerine kusmamayı başardı.

"Stingo," dedi Han, sandviçini uzatırken. "Bu biraz sert."

Tekrar yudumladı, bu sefer daha iyi hazırlanmıştı ve bardağı yere bıraktı. Sandviçi aldı ve iyice bir göz gezdirdi bir ısırik almadan önce.

"Pekala," dedi Han, "bu sizin toplantınız. Ne istiyorsunuz?"

"Büyücü Konsey Evi'nde sana ne istediğimi söyledim," dedi Fiona. dedi. "Bunun aciliyetini anlamış gibi görünmüyorsunuz. İnanın bana, eğer harekete geçmezsek Micah Baş Büyücü olacak ve kraliçeyle evlenecek."

"Bu da istediğinizi elde etmenizi zorlaştıracak," dedi Han başını sallayarak. "Senin için acil o zaman. Onu kabul edeceğinden bu kadar emin misin?"

"Micah her zaman istediği kızı baştan çıkarabilmiştir," dedi Fiona acı acı. "Raisa çoğundan biraz daha dirençli, hepsi bu. Sonsuza dek direnmeyecektir."

Han, Fiona'nın buz mavisi gözlerinin içine bakarak, "Pekâlâ," dedi.

"Sen

Micah'ı öldürebilir. O zaman babanın seni desteklemekten başka çaresi kalmazdı."

"Söyledikleri kadar soğukkanlısın," dedi Fiona hayranlık dolu bir ifadeyle. "Bu yine de Raisa sorununu çözmiyor."

Senin için çözmemi istediğin bir sorun, diye düşündü Han.

"Son konuşmamıza dayanarak, şimdiye kadar kraliçeyi öldürüp kendini kral ilan etmişsindir diye düşünmüştüm." Fiona bir ısırik aldı sandviç ve çiğnenmiş.

Han, "Bir öpücük ve bir söz karşılığında kirli işlerinizi yapmayacağım," dedi. "Benimle çalışmak istiyorsan, kendini ortaya koymalısın."

Fiona masanın diğer tarafına uzandı ve elini onun koluna koydu. "Seni çekici bulduğumu söylemiştim," dedi, sesi alçak ve gırtlaktan geliyordu. "Bence çok iyi olabiliriz-"

Han açıkça, "Büyücü Konseyi konusunda yardımına ihtiyacım var," dedi. Fiona elini geri çekti, solgun yanaklarına renk gelmişti.

"Ne?"

Han, "Baş Büyücü olmak istiyorum," dedi.

"Yüksek Büyücü mü?" Fiona soluk kaşlarını birbirine yaklaştırarak, "Kral olmayı mı hedefliyorsun?" dedi. "Kral olmayı hedefliyorsun. Neden Baş Büyücü olmak isteyesin ki?"

Han, "*Çünkü Kraliçe Raisa ve ölü atam İblis Kral bunu istiyor*" diyemezdi. Ya da *babanın planlarını bozmak için*.

O da dedi ki, "Kardeşinin kazanmasını engellemek için. Şu anda sarayda Kraliçe Raisa'nın yanındayım. Şu anda kolay bir işim var. Erişim. Micah Baş Büyücü olursa, beni kıcıma basacağından emin olabilirsiniz. Etrafına her türlü korumayı yerleştirmekten bahsetmiyorum bile." Durakladı. "Ayrıca, gerçekten de onun bir Onunla o kadar zaman geçirmek için bahane mi? Özel süitinde rahat toplantılar ve tüm bunlar?"

Fiona kaşlarını çattı. "Hayır, tabii ki hayır. Ama de kraliçeye erişiminiz varsa neden daha önce harekete geçmediğinizi anlamıyorum."

"Herkesin kralı olmak istiyorum," dedi Han, ikna edici olmak için elinden geleni yaparak. "Sadece Valefolk değil. Bu da demek oluyor ki

Büyücü Konseyi. Aksi takdirde kraliçe gittikten sonra onlarla savaşmak zorunda kalacağım. Özellikle de *senin* ailenle," dedi sert bir şekilde.

"Gerekçenizi anlıyorum," dedi Fiona, stingosunu yudumlarken. "Ama ben konseyde değilim. Size yardım etmek için yapabileceğim pek bir şey yok.

Baş Büyücü olmak. Bana öyle geliyor ki babam Micah'ı göreve getirecek oylara sahip."

Han, "Konseyde değilsiniz ama konseyde olan biri üzerinde etkiniz

var," dedi. "Adam Gryphon."

"Adam mı?" Fiona'nın kafası tamamen karışmış gibiydi. "Benim herhangi bir şeyim olduğunu düşündüren ne-"

"Senden hoşlanıyor, Fiona," dedi Han. "Nişanlı sayılırsınız. Onu benim oy vermeye ikna edebilirsin."

Fiona, "Sana söyledim, Adam Gryphon acınacak halde," dedi. "Yıllardır peşimde dolanıp duruyor. Sanki bunu hiç düşünecekmişim gibi..." Fiona kaşlarını çattı ve düşünmeye başladı.

Han sandviçinden bir ısırık aldı ve ardından bir yudum stingo içerek suçluluk duygusunu bastırmaya çalıştı. Gryphon onu sınıfta yeterince taciz etmiş olsa da eski öğretmenine karşı özel bir husumeti yoktu. Gerçek şu ki, Han'ın onun oyuna ihtiyacı vardı ve bunu başka türlü elde etmesi pek mümkün değildi. Sadece Fiona'yı onun üzerine salmaktan nefret ediyordu, özellikle de yakın zamanda ailesini kaybetmişken.

"Adam'dan kendi kardeşime karşı oy kullanmasını istemek için nasıl bir neden gösterebilirim?" Fiona söyledi.

"Hadi ama Fiona, eminim kendi başına bir neden bulabilirsin," dedi Han. "*Onu* eş yapmak istediğini söyle. Ama bunun benden hoşlandığın için olduğunu söyleme, tamam mı?" Han Ciddi olmadığını göstermek için sırtıttı. Aynen öyle.

"Ne zaman olmasını bekliyorsun?" Fiona söyledi. "Oylama, yani?"

"Dört gün sonra tekrar buluşacağız," dedi Han. "Baban, Mordra deVilliers buraya gelmeden önce Micah'nın seçilmesini isteyecektir. Bu yüzden biz de muhtemelen bir sonraki toplantıda oylayacağız."

"Dört gün içinde Adam Gryphon'u yenmemi mi bekliyorsun?" Fiona homurdandı.

"Çok zor olmamalı. Micah'ya o kadar da düşkün değil, biliyorsun," dedi Han.

"Gerçekten mi? Senin hakkında ne hissediyor?" Fiona alaycı bir tavırla sordu. Han omuz silkti. Gerçekten de bilmiyordu.

," dedi Fiona. "Onu ikna edeceğim." Ellerini inceledi ve burnunu çekti. "Herhangi bir sorun çıkacağını sanmıyorum."

"Güzel. Çabuk ol, mı? Senden haber almam lazım. Böylece oylama söz konusu olduğunda ne beklemem gerektiğini biliyorum. Aksi takdirde bir uğruna kendimi tehlikeye atmış olurum."

Han

parmaklarını yalayarak sandviçini bitirdi. "Bu sadece başlangıç. Bilmem gereken bir şey var: İstediyini elde etmek için ne kadar ileri gitmeye hazırsın? Büyücüleri Fells'in tahtına oturtmak için. Sen ve ben, özellikle."

"Fiona, "Buraya gelebilmek için hayatımı riske atarak, iltihaplı bir gecekondlu mahallesinde beş mil yürüdüm bile," dedi.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek. Ben her gün bu kadarını yapıyorum ve Pazar günleri iki kez yapıyorum."

Fiona'nın sesi yükseldi. "Sana söyledim ben..." Sesini alçaltarak etrafına bakındı. "Kraliçe Raisa ve kız kardeşinden kurtulmamız gerektiğini kabul ettim."

Han alaycı bir tavırla, "Kraliçeyi öldürmeme izin vereceğini biliyorum," dedi. "Ailene karşı gelmeye istekli misin?"

"Onların evlilik planlarına isyan ediyorum. Seninle buluşacağım," diye tısladı Fiona. "Sence nasıl hissederler-"

"Ve sözüm ona beni aptal yerine koyuyorsun," dedi Han.

"Güvenimi kazanıyorsun, değil mi? Hikâye bu. Burada fazla riske girmiyorsun. Benim gibi değilsin." Durakladı. "İstediyimi elde etmek için babanı alaşağı etmem gerekiyor. İş pisliğe bulaştığında, sen de buna razı olacak mısın?"

"Onu indirelim mi?" Fiona sanki babasının casusları onları takip ediyormuş gibi etrafına bakındı. "Yani... onu öldürmek mi? Ya da..."

"İşler o noktaya gelebilir," dedi Han. "Bu kadar romantik olmayalım Bu konuda. Micah'ı tahta geçirme planını engellediğinde nasıl tepki vereceğini düşünüyorsun? Adam'la evlenmeyi reddettiğinde. Sence buna boyun eğer mi? Sence?"

Fiona başını iki yana salladı. "Hayır," dedi.

"Sana bir söz vereceğim," dedi Han. "Babanı yok edeceğim. Onu rezil edeceğim. Tehdit olmamasının tek yolu bu. Onu yok etmeyeceğim."

kalmadıkça onu öldürmeyeceğim. Ama iş ona ya da bana kalırsa, onu öldürürüm. Ve senin de cesaretini kaybetmeyeceğini bilmem gerekiyor."

Fiona Han'a baktı. Sertçe yutkundu. Saçını parmakladı. Ve başını salladı. "Hayır," diye fısıldadı. "Cesaretimi kaybetmeyeceğim."

C H A P T E R S I X T E E N

KAYIP UÇLAR

Han, Gülen Köpek'ten ayrıldığında, takip edilmediğinden emin olmak için çatılara çıktı. Takip edildiğinde Bundan emin olduktan sonra sokak seviyesine indi ve Pilfer Alley'e ve depo inine doğru yol aldı.

Ateş Dansçısı her zamanki gibi birinci kattaki dökümhanesindeydi, metal parçalar ve bağlantı parçaları önündeki masaya dizilmişti. Opallerle süslenmiş özenli bir boyun parçasını bitiriyordu, koyu renkli kalpleri

tavan penceresinden süzülen güneş ışığında alev alev yanıyordu.

Sarie Dobbs köşede tek başına bir kemir-kemir oyunu oynuyordu. Ateş Dansçısı'nı izlemek kolay bir işti ama büyücü suikastçılar onu öldürmek için ortaya çıkarsa zor bir işe dönüşebilirdi.

Han, Sarie'nin yanında durdu. "Şüpheli birini gördün mü? takılıyorsun?" diye sordu. "Flaş ve asa hakkında soru soran oldu mu?"

Sarie gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Çete tabelanız tüm pazarda ve Southbridge'de biliniyor. Böyle olmasını sen istedin, değil mi?"

Evet, vardı. Sadece kimsenin planlamamıştı.

Han elinin bir hareketiyle Sarie'yi kovdu, sonra Dancer'ın geçip karşısına oturdu.

Dancer'ın elleri çalışmasının üzerinde hareketsiz kaldı. "Hunts Alone!" Gözleri, ayaklarını sürüyerek dışarı çıkan Sarie'ye kaydı. Sonra tekrar Han'a. "Haberler ? Perşembe günü için hâlâ hazır mıyız?"

Han başını salladı ve işaret parmağıyla emaye boncukları karıştırdı. Midesine endişe oturmuştu. Ya da belki de stingo yüzündendi. "Baş Büyücü için ayağa kalkacağım," dedi.

"Gerçekten mi?" Dancer başını eğdi. "Kazanma şansın var mı?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Han. "Oyları toparlamaya çalışıyorum ama başarılı olup olamayacağım konusunda hiçbir fikrim yok."

Dancer, bunu gerçekleştirmek zorunda olmayan birinin güveniyle, "Eminim işe yarayacaktır," dedi.

"Kraliçe ile yerime geçecek kişi hakkında konuştum. aslında oy verdi," dedi Han. "Konseyde arkamı kollayacak, güvенеbileceğim birini istiyorum."

Dancer hafif bir merakla kaşını kaldırdı. "Kim ? Gerçekten güvenebileceğiniz büyücüler var mı?"

Han derin bir nefes aldı ve Raisa'nın yazısını onunkinden çıkardı. cebinde. Kâğıdı masanın üzerine vurarak, "Ondan seni atamasını istedim," dedi.

"Hayır," dedi Dancer. "Başka birini bul."

"O oya ihtiyacım var," dedi Han. "Baş Büyücü olarak sadece eşitlik bozucu olarak oy kullanıyorum. Eğer yerime Bayar'ın kampından biri geçerse, bir oy kaybederim."

Dancer inatla başını salladı. "Başka birini bul." "Dediğin gibi, başka kime güvenebilirim?"

Dancer eliyle çevresini işaret etti. "Bundan nefret ediyorum."

"Bundan mı?"

"Şehir." Dancer boyun parçasının eğildi ve metali bir törpüyle düzeltti.

Han birkaç dakika boyunca Dancer'ın çalışmasını izledi. Bir süre sonra Dancer daha fazla dayanamadı ve başını kaldırıp baktı. "Ne?"

"Sonsuza kadar konseyde kalmak zorunda değilsin," dedi Han. "Sadece istediğimi elde edene kadar. Sonra Kraliçe Raisa başka birini atayın."

Dancer, "İstediğiniz şey sürekli değişiyor," dedi.

"Hayır, değişmedi," dedi Han. "Hiç değişmedi. Sadece taktiklerim değişti."

Dancer içini çekti ve çalışıyormuş gibi yapmayı bıraktı. "Tek istediğim Marisa Pines'a geri dönmek ve huzur içinde yaşamak," dedi.

Han, "İşler bu şekilde devam ederse bu gerçekleşmeyecek," dedi. "İş savaşa kadar gidecek."

"Ve sen bunu önleyeceksin?" Dancer gözlerini ovuşturdu. "Bence bir savaşı önlemektense başlatma ihtimalin daha yüksek."

"Zaten muhtemelen seçilemeyeceğim," dedi Han.

"Hayır."

"Bayar'ın annene yaptıklarının intikamını almak istiyor musun, istemiyor musun?" Han en keskin bıçağını kınından çıkararak konuştu. "Marisa Pines'da ne konuştuğumuzu hatırlıyor musun? Biri onu tutmalı hesap verebilir. Birilerinin ona karşı durması gerekiyor."

"Hiç kimse size acımasız olduğunuzu söyledi mi?" Dancer söyledi. ". Seçildiğinizi ve hepimizin bunu başaracağını varsayarak hizmet edeceğim.

Gri Leydi'yi canlı yakalayacağız. Hazır , bunu bitirsem iyi olacak."

"Teşekkür ederim," dedi Han. "Sizden bunu yapmanızı istemek zorunda kaldığım için üzgünüm."

"Willo'ya söylemesi gereken kişi sensin," dedi Dancer. "Bu fikir hiç hoşuna gitmeyecektir."

Han başını salladı. "Başımı sallayacağım. Ama Perşembe gününden önce ihtiyacım olan bir şey daha var."

Dancer ellerini tiksintiyle havaya kaldırarak, "Tabii ki ," dedi.

"Nasıl olduysa bana verdiğin kavalcı tılsımını kaybettim," dedi Han. "O konsey toplantısına bir şeyler almadan girsem iyi olmaz sanırım.

bir tür koruma. Elinizde hazır var mı?"

Dancer başını salladı. "Sokak koşucularınız için yaptıklarımdan bende de var. O kadar ayrıntılı değiller ama..." Eğildi ve Masanın yanındaki sandığı karıştırdı ve üzerinde İblis Kral işareti olan, tanıdık dövülmüş bakır kolyelerden birini çıkardı; kolyeden bir üvez tılsımı sarkıyordu. "İşte. Bu iş görür."

Han boynundaki tılsımla kendini daha güvende hissediyordu.

Özellikle de

çünkü bir sonraki görüşmesi Dekan Abelard ile olacaktı. Ama henüz bunu bilmiyordu.

Dekan Abelard haftada iki kez Regent Caddesi'nde, kalenin hemen dışındaki nadir kitapçıları ziyaret ediyordu. Han'a atadığı gözleri ve kulaklarıyla orada buluşurdu. Son zamanlarda verdikleri raporlar pek aydınlatıcı olmamıştı, çünkü artık onun için çalışıyorlardı.

Elinde bir kucak dolusu kitapla dükkândan çıkmak üzereydi ki Han Alister yandaki meyhaneden çıktı ve onu öyle bir şaşırttı ki neredeyse elindeki yükü düşürecekti.

"Dekan Abelard!" Han şaşırmış gibi yaptı. "Bu iyi şans! Sizinle konuşmam gerek."

Abelard'ın gözleri kısıldı. Bir adım geri çekildi ve sanki bir pusudan şüpheleniyormuş gibi sokağa bir aşağı bir yukarı baktı.

"Uzun sürmez," dedi Han. Tavernaya doğru başını salladı. "Gidelim mi?"

"Burada konuşmayı tercih ederim," dedi Abelard ve dönüp kitapçıya doğru yürüdü. Han için sorun yoktu, çünkü başından beri niyetlendiği şey buydu.

Bu zor olanıydı. Abelard kabul etmezse planları suya düşecekti. Kadının o meşhur öfkesine yenik düşüp onu küle çevirmeye çalışabileceği gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

Arka odada, küf kokan deri ciltli kitap yığınlarının arasında buluştular. Onunla genellikle orada buluşurdu. ayak yastıkları. O her sandalyesine otururken Han da yüksek raflara ulaşmak için kullanılan merdivene oturdu.

"Vay, vay, Alister, bugün çok , değil mi?" Abelard hızla ayağa kalkarak şöyle dedi. "Bir saldırı mı bekliyorsun? Bu bana hoşuma gitmeyecek bir şey söyleyeceğin anlamına mı geliyor?" Eli tılsımına doğru yaklaştı.

Han sessizce yemin etti. Güçlü dekanın büyüleri korumayı fark edebileceğini bilmeliydi. En azından bu sayede gündeme getirilmesi zor bir konuya kolayca girebilmişti.

"Bu mümkün," dedi kayıtsızmış gibi davranarak. "Gerçekler bazı insanların hoşuna gitmiyor."

"Bana gerçeği mi söyleyeceksin? Ne kadar canlandırıcı," dedi Abelard, saçlarını geriye doğru tarayarak. "Devam et."

Han, "Baş Büyücü oylamasını kazanma şansınız yok," dedi. "Eğer oylama planlandığı gibi giderse, Micah Bayar kazanacak."

"Bu oldukça kasvetli bir tahmin, benim gibi birinden geliyor. destekçileri." Bu konuda tartışmamış olması Han'a aynı. "Belki de Lord Bayar'ı Mordra gelene kadar oylamayı tekrar ertelemeye ikna edebiliriz."

Han başını salladı. "Pek olası değil. Neden geciktirsin ki? Lord Gryphon bile Mordra olsun ya da olmasın bu toplantıda oylama yapmayı kabul etti."

"Gryphon'un, bir daha böyle bir şey yapmayacağını düşünmüştüm. katılıyor," dedi Abelard kaşlarını çatarak. "Ailesine olanları duydun mu?" Keskin bakışlarını Han'a dikti.

Han başını salladı ve Gryphon'un ailesinin ölümü hakkında söylediğinden daha fazlasını bilip bilmediğini merak etti. "Ama o geliyor?"

"Evet." Abelard omuz silkti. "Bu çok soğukkanlı görünüyor, sence de öyle değil mi?"

Belki de dekan Gryphon'la görüşmüş, onun oyunu kazanmaya çalışmış ve başarısız olmuştu.

Bu tehlikeli kısımdı. Han'ın bir hikâyesi vardı ama Abelard'ın bunu yutup yutmayacağını bilmiyordu. Ona Fiona Bayar'ın müttefiki olduğunu söyleyemezdi.

Han, "Gryphon ve benim Oden's Ford'da anlaşmazlıklarımız vardı ama eve döndüğünden beri bunu çözdük," dedi.

"Gerçekten mi?" dedi Abelard kuşkuyla. "Bu seni sınıftan kovan Gryphon Usta mı?"

Doğru, diye düşündü Han. Sonunda konseye gireceğini bilmeden pislik muamelesi yaptığın Gryphon. İşte o.

"O farklı biri," dedi Han. "Artık öğretmen rolünde olmadığı için daha iyi anlaşıyoruz."

Han, dekanın ifadesinden bunu yutmadığını anlayabiliyordu. Sekmeleri tutuyordu ve Han ile

Gryphon bardakları birbirine değdirmiyordu.

"Size oy vermesi için onu ikna etmeye çalıştım," dedi Han. "Reddetti. Nedenini söylemedi." Omuz silkti. "Ben de sadece senin ve benim oyumla kazanmanın mümkün olmadığını düşündüm. Micah Bayar'ın seçilmesini istemiyorum, bu yüzden Gryphon'un seni destekleyip desteklemeyeceğini sordum. Ben."

"Ve o da evet mi dedi?"

Han başını salladı. "Sanırım beni Yüksek Büyücü olarak görmeyi Micah." Durakladı. "Mordra'nın yokluğunda, Lord Bayar'ı saymazsak toplam beş oy var. Senin, benim ve Gryphon'un oylarıyla kazanabilir ve eşitliği bozmaktan kaçınabilirim."

"Her şeyi çözdün, değil mi?" Abelard mırıldandı, gözleri bir kedininki gibi kısılmıştı.

"Başka bir alternatif göremiyorum," dedi Han. "Ya ben ya da Micah. Hangisini tercih edersin?"

Doğrusu, onun bu soruya nasıl cevap vereceğinden tam olarak emin değildi.

"Hoşuma gitmiyor," dedi Abelard, ayağa kalkıp bir ileri bir geri volta atarak. "Bu kalıcı bir atama. Bir sokak hırsız konseyi yönetiyor. Kraliçeyle iç içe yaşamak."

"Bu Gavan Bayar'ın kalbini kıracak," dedi Han, başını geriye atıp burnunun ucuyla Abelard'a bakarak. "rolde benim yerime *senin olmanı* tercih eder."

Aniden güldü. "Haklı olduğunuza inanıyorum." Döndü ve parmaklarını başlıkların üzerinde gezdirerek bir dizi kitap sırtını inceledi. Onun oyuna ihtiyacı varsa kendisine saldırmayacağına karar vermiş olmalıydı.

"Baş Büyücü olarak tam olarak ne yapmayı planlıyorsun?" diye

sordu. "Gavan Bayar'ı mahvetmek niyetindeyim," dedi Han.

Abelard başını kaldırıp Han'a baktı, gülümsemesi kaybolmuştu. "Sen bir yilansın Alister, sinsi bir yalancı ve bir hırsız. Sana zerre kadar güvenmiyorum."

"Aynı düşmanları paylaşıyor olmamız iyi bir şey, değil mi?" dedi

Han. "Evet," dedi Abelard. "Şimdilik." Durakladı. "Eğer Mordra

deVilliers

gelmedi ve eğer oylamanın yapılmasını engelleyemezsek

İleriye dönük olarak, Yüksek Büyücü için sizi destekleyeceğim," dedi.
"Aksi takdirde, hiç şansın yok."

"Teşekkür ," dedi Han.

"Umarım haklısınızdır - Adam Gryphon size oy verir."

Abelard devam etti. "Yüksek Büyücü'yü temsil etmem ve kaybetmek. Bayar ve ben yıllardır rakibiz. O bunu bekliyor ve ben de kendimi koruyacak kadar güçlüyüm. Müttefiklerim var. Sen, diğer tarafta

Eğer Bayarları küçük düşürmeye çalışırsan, eğer Baş Büyücü'nün tarafını tutarsan ve kaybedersen, dostun kalmaz. Seni koruyamayacağım. Gavan Bayar seni paramparça edecek ve her şeyi yakıp kül edecek.
kalır."

CHAPTER SEVENTEEN

YILAN ÇUKURUNDAN ALEVLERE

Gray Lady'ye ikinci kez binmek daha kolay oldu. Bu sefer, ezberlenmesi gereken engeller ve anahtarlar listesi yerine, Crow'un Han'a bir tuzağı nasıl tespit edeceğini, doğasını nasıl belirleyeceğini ve onu etkisiz hale getirmek için nasıl bir tılsım seçeceğini öğretti. Ona kalıcı bir anahtar vermişti.

Han, Willo ve Dancer'ı Gray Lady'ye getirecek.

Han, arkadaşlarını bir tuzağa sürükleyebileceğinin farkında olarak onları Konsey Evi'nin hemen içinde, mahzendeki depo alanında bırakmıştı.

"Zor olacak," dedi büyücü şallarını ince ceketinin üzerine örterek. "Zamanlama önemli. Eğer Baş Büyücü için oylama yapılmadan önce gelerseniz, her şey altüst olur."

Dancer, "Sana yarım saat vereceğim ve sonra seni Aediion'da bekleyeceğim," dedi. "Oylama bittiğinde bana işaret ver. Hemen geleceğiz."

"Konsey kilitlerinin nasıl devre dışı bırakılacağı ile ilgili sorularınız varsa odaları?" Han seyahat kıyafetlerini çantasına yerleştirirken sordu. Dancer başını sallayınca ekledi: "Ve unutma, ana koridorlara girmeden önce gözlerini kamaştırdığından emin ol."

Dancer elini Han'ın koluna koydu. "Unutmayacağım," dedi.

Han, "Eğer Aediion'a gelmezsem, her şey iptal olur," dedi. "Beni beklemeyin. Geldiğiniz yoldan geri dönün ve olabildiğince çabuk dağdan inin."

"Merak etme," dedi Willo. "Her şey yoluna girecek, Hunts Alone, göreceksin." Hem o hem de Dancer kendinden emin, sakin ve kararlı görünüyordu.

Han bodrum koridorlarında kıvrıla kıvrıla ilerlerken, bu işin sadece tek bir doğru gidebileceğini düşündü. Yanlış gidebileceği binlerce yol var.

Endişeler aklının bir köşesini kemiriyordu. Fiona'dan haber alamamıştı. Gryphon'a ulaşmayı başarmış mıydı? Yoksa Babası için tayfalık mı yapıyordu? Belki de tüm Bayarlar Han'ın acınası planlarına gülüyorlardı.

Abelard'ın uyarısını aklından çıkarmaya çalıştı.

Gavan Bayar sizi parçalayacak ve geriye kalan her şeyi yakacak.

Eğer Han Gryphon'un oyunu alamazsa, en iyisi Baş Büyücülük için hiç aday olmamak olurdu. Raisa hayal kırıklığına uğradı ve Han'ın da bir stratejisi olmazdı. Ama biraz daha hayatta kalabilirdi.

Konsej Binası'nın geniş ve özenli koridoruna başka bir olay olmadan ulaştı. Bu kez yarım saat erken gelmişti ve bu sayede Bayar'ın oyunlarından vazgeçeceğini umuyordu.

Hammersmith onu sıcak bir şekilde karşıladı. "Lord Alister, sizi tekrar görmek çok güzel. Lord Gryphon, Dekan Abelard ve Lord Bayar çoktan yerlerine oturdular. Sadece Lord Mander'i bekliyoruz."

"Teşekkür ," dedi Han. Kapıları iterek açtı ve tüm gözler ona çevrildi.

Odadaki gerilim yaz sonu balı kadar yoğundu. Gryphon tamamen siyah giyinmiş, anne ve babasının yasını tutuyordu, Yüzü okunmuyordu. Abelard'ın ifadesi "*Bakalım*" der gibiydi. *Neyden , Alister*. Sözde müttefikleri bile onu desteklemiyordu.

Micah sandalyesinde arkasına yaslanmıştı, kendisi oturuyor ve Han ayakta olmasına rağmen bir şekilde burnunun ucundan aşağı bakıyordu.

"Alister," dedi Lord Bayar. "Tam zamanında, görüyorum."

Geçen sefer tam zamanında geldim, demek istedi Han ama diyemedi. Gryphon'un yanından geçerken eski öğretmenin yanına durdu ve söyleyecek bir şeyler aradı.

"Lord ve Leydi Gryphon'un başına gelenleri duyduğuma üzüldüm." Boğazını temizledi. "Ben de bir yıl önce annemi kaybettim. Aynı anda iki ebeveynini birden kaybetmek çok daha zor olmalı."

Gryphon mavi-yeşil gözlerini Han'a kaldırdı, solgun yüzü mermer kadar sertti. "İnsan öyle düşünüyor, değil mi?" dedi.

Bu da ne demek oluyor? Han masanın etrafından dolaşıp yerine oturdu.

Lord Mander sadece beş dakika erken gelmiş, herkesin oturduğunu görünce şaşırılmış ve telaşlanmıştı. Kayınbiraderi Gavan'ı sıcak bir şekilde selamladı, yeğeni Micah'ın sırtını sıvazladı ve onun yanına oturdu.

"Düzene girelim, olur mu?" Lord Bayar söyledi. Herkesin dikkatini çektiğinden emin olmak için etrafına uzun uzun baktı. "Konsey adına, Lord Gryphon, başsağlığı dileklerimizi iletebilir miyim? ailenizin trajik ve acımasız cinayeti. Bu Konsey ve Meclis için büyük bir kayıptır. Annen burada görev yaptığı süre boyunca konseye büyük katkılarda bulundu."

Masanın etrafında bir anlaşma mırıltısı yuvarlandı.

"Şehrin varoşlarındaki kanunsuzluğa yeterince tahammül ettik," dedi Bayar. "Ailenizi geri getiremeyecek olsa da, buna izin vermeye niyetli olmadığımızı bilmek sizi biraz rahatlatılabilir. suç faaliyetlerinin devam etmesine izin vermeyeceğiz." Bakışları her bir konsey üyesinin üzerinde kayarak Han'ın üzerinde bir an durdu.

Han daha dik oturdu, midesinin çukurunda bir batma hissi vardı.

"Biraz daha açabilir misin, Gavan?" Dekan Abelard söyledi.

Bayar, lanetlenmeyle ilgili kötü haberi veren puding kollu bir rahip gibi konseyi ciddiyetle inceledi. "Cinayetlerden kimin sorumlu olduğunu bilmiyoruz, ancak şüphelerimiz var," dedi.

dedi. "Bakır kafalılar olabilir. Başka biri de olabilir, sokak şiddeti konusunda daha deneyimli biri." Gözleri yine herkesin dikkatini çekecek kadar uzun bir süre Han'ın üzerinde kaldı. "Ya da bir ikisi arasında işbirliği.

"Şunu biliyoruz: Öldürülen tüm üstün yetenekliler Ragmarket'te bulundu. Ve bu yüzden sorumlu her kimse bu sefil mahallede üslenmiş olmalı. Ya da en azından gecekondü sakinleri tarafından korunuyor ve destekleniyorlar."

Bayar dirseklerini masaya dayadı ve çenesini ellerinin üzerine koydu.

eller. "Geçmişte, Kraliçe Muhafızları Ragmarket'teki suç unsurlarıyla etkili bir şekilde mücadele edemediğinde ya da edemediğinde ve Southbridge, belediye müdahale etti. Bazılarınızın bildiği üzere, bir yıl önce Southbridge ve Ragmarket'teki çeteleri temizleyen bir operasyon başlattık. Geçici olarak etkili oldu. Çete faaliyetler azaldı - en azından yakın zamana kadar."

Başlar masanın etrafında sallandı. Abelard'ınki de dahil.

Han sokaktaki yüzünü olduğu yerde tutarken, içi kaynayan bir tencere gibi fokurduyordu. Sesini kontrol edebileceğinden emin olana kadar konuşmak için bekledi.

Ve başardı. Konuştuğunda sesi alçak ve düzgündü. "Kraliçe Marianna'nın bunu kabul ettiğini mi söylüyorsun? Konseydeki temsilcisi kimdi?"

"Kraliçe Marianna'nın temsilcisi ve Yüksek Büyücü olarak ikili bir rol üstlendim," dedi Lord Bayar, sesi mavi kanlı küçük giysiler kadar ipeksi. "Bu da şu anki durumdan daha mantıklı. düzenleme. Tabii ki kraliçe bilgilendirildi. O da kabul etti - bir şeyler yapılması gerekiyordu."

Han bunun böyle olduğundan şüphelenmişti ama şimdi doğrulanmıştı. Güneylileri öldüren iblisler. Bulabildikleri tüm Ragger'lara işkence edip öldürmüşlerdi. Bluejacket'ler Mam ve Mari'nin içinde olduğu ahır ateşe vermişti - bu Büyücü Konseyi ve kraliçenin resmi bir operasyonuydu. Sadece Bayarların gizli bir kampanyası değil.

Bayarlar Büyücü Konseyi'ydi. Bu onların çetesi idi ve kararları onlar verirdi.

Bayar'ın sesi Han'ın düşüncelerini böldü. "Bir yıldan kısa bir süre önce en önde gelen suç çetelerinin üyelerini bertaraf edip dağıtmış olmamıza rağmen, Southbridge ve Ragmarket'in

yeniden istila edildi. Fareleri inlerinden çıkarmadan onları yok edemezsiniz. Ben de tam olarak bunu öneriyorum." Bunu söylerken doğrudan Han'a baktı.

"Bu mükemmel bir fikir," dedi Lord Mander. "Bu soruna kalıcı bir çözüm bulmamız gerekiyor."

Han masanın etrafına baktığında, orada anlaşılmadan başka bir şey göremedi.

"Ne demek istiyorsun?" dedi dilinin ucunda metalin tadını alarak. "Ne öneriyorsun?"

Bayar gülümsedi. "Eğer konsey onaylarsa görev için sorumluluk. Bence konsey ne kadar az şey bilirse o kadar iyi olur; bu şekilde inkar edilecek bir şey kalmayacaktır."

Ve Han'ın müdahale etmesine imkan yok.

Bayar ikiz şahin tılsımını okşadı, krem rengi bir kedi kadar şık görünüyordu. "Şunu bilin ki onlara asla unutamayacakları bir ders vereceğiz."

Meslektaşları mırıldanırken Han'ı öfke kapladı anlaşma. Bayar, Han'ın böyle bir hamleyi desteklemesinin mümkün olmadığını biliyordu ve bu onu diğer herkesle Konsey. Özellikle de ailesini öldürenlerden intikam alma planını memnuniyetle karşılayacak olan Gryphon.

Daha da ileri gidersek, Ragmarket ve Southbridge'deki cesetler bu sonucu sağlamak için orada bırakılmış olabilir. Hatta Bayarlar'ın soğukkanlılıkla kendi adamlarını öldürmüş olmaları bile mümkündü. Han'a şüphe düşürmek ve onun güç tabanını yok etmek için bir bahaneleri olsun diye. İşin tuzu biberi de Han'ın kazanmasının mümkün olmadığı bir oylama ayarlamış olmalarıydı.

Ama denemek zorundaydı. Aksi takdirde, burada olması için hiçbir neden yoktu.

Han, "Kraliçe Raisa'nın bu konseydeki temsilcisi olarak size şu anda kraliçenin bunu onaylamayacağını söyleyebilirim," dedi. "O Hedeflediğiniz mahallelerin sakinlerini beslemeye ve eğitmeye yönelik programlarıyla tanınıyor."

"Kraliçe Raisa'nın onayını istemiyoruz," dedi Lord Bayar. "Bu konsey -siz hariç- Kraliyet'teki üstün yeteneklileri temsil ediyor. kraliçelik." Bu cümlelerin kafasında yer etmesi için durakladı. "Öncelikli görevimiz temsil ettiğimiz kişileri korumaktır. Eğer kraliçenin muhafızları bizi korursa, meseleyi kendi elimize alırız." *Artık benim bölgemdesiniz*, dedi yüz ifadesi.

Han, "Cinayetlerden sokak çetelerinin sorumlu olduğuna dair bir kanıt yok," diye ısrar etti. "Onlar tarafından yapılmış olabilirler. siyasi rakipler."

"ama Alister," dedi Lord Mander. "Bu kadar saf olma. Üstün yeteneklilerin diğer üstün yetenekliler tarafından hedef alınması pek olası değil."

"Kim saflık yapıyor?" Han karşılık verdi. "Bundan kim kazançlı ?" *Ve kim kaybedecek?*" diye sessizce ekledi kendi kendine.

Han paçavra toplayıcılarını, sokak serserilerini, satıcıları düşündü. pazarlarda. Mumpers'ı, fantezileri ve sokak müzisyenlerini hayal etti; Southbridge Tapınağı'na gelen 'prentices' Üstelik tam gün çalışıyorlardı. Kapı önlerinde oturup yaprak tüttüren ve dedikodu yapan yaşlı kadınlar. Hayatlarını yüzlerinde taşıyorlardı- ve göründüklerinden çok daha gençtiler.

"Eğer yanılıyorsak, agresif adımlar atarak kaybedecek çok az şey var.

Mander yılmadan devam etti. "Eğer katiller gerçekten de Demonai'yse, bu her şeyi açığa çıkaracaktır."

Lord Bayar başını salladı. "Eğer bölge sakinleri doğrudan sorumlu olanları koruyorlar. Krallığı tamamen terk etmeleri kamu yararına olacaktır. Onlar neredeyse hiç özlenmeyecek. Arazi de serserilerden ve onların barakalarından temizlendiğinde çok değerli olacaktır."

Han, sokaklarda koşuşturan çocuk sürülerini hayal etti- Jemson'ın kurtarmak için mücadele ettiği çocuklar. Raisa'nın değiştirmeye çalıştığı çaresiz hayatları.

"Peki ya kraliçe hayır derse?" Han sordu, sözleri sessizliğin içine yumuşak ve ölümcül bir şekilde düşüyordu.

Lord Bayar, "Gri Kurt kraliçeleri diğer tarafa bakma konusunda her zaman pratik olmuştur," dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Han dedi ki. "Fellsmarch'ın yarısını yok etmeyi, yaşlıları ve küçük insanları öldürmeyi planladığınızı söylediğimde Kraliçe Raisa'nın bu kez pratik bir bakış açısıyla yaklaşacağını düşünüyor musunuz? çocuklar?"

Lord Mander, "Kimse cinayetten söz etmedi," diye kabalaştı.

Ama Han Micah'yı izliyordu. Lord Bayar, Raisa'yı ne yapabileceğini tahmin edecek kadar iyi tanıma zahmetine hiç girmemişti. Öte yandan Micah onu çok iyi tanımaya çalışmıştı. Ve belki de başarmıştı.

Micah'nın gözleri kısıldı ve yüz ifadesinde bir şüphe izi belirdi.

Han, karşılık vermek için kendini açtığıнын farkında olarak hamlesini sürdürdü. "Ne dersin Micah?" dedi. "Bir dahaki sefere kraliçenin kapısını çaldığında ne kadar iyi karşılanacaksın? Ne kadarını affetmeye hazır?"

Micah'nın yüzü bembeyaz oldu, gözleri kömür gibi parladı.

Lord Bayar aynı sakin ve makul ses tonuyla, "Eğer konsey olumlu oy verirse, o zaman devam edeceğiz," dedi. "Hiç şüphe yok ki kraliçe bu soruna çözüm bulmanın avantajlarının farkına varacaktır. kendi ellerini kirletmeyi içeriyor."

"Baba," dedi Micah dudaklarını yalayarak, "bu bir sonraki toplantımıza kadar bekleyemez mi? Bu bize Kraliçe Raisa'ya yaklaşmak için zaman verir. ve ne yaptığını gör-"

Lord Bayar oğluna sert bir bakış atarak, "Kraliçenin bu organın müzakereleriyle hiçbir ilgisi yok," dedi.

"Bunun farkındayım," dedi Micah. "Ama daha sonra herhangi bir yanlış anlamayı önlemek için planlarımızı ona bildirmek daha iyi olmaz mı?"

"Kraliçe Raisa'nın bunu asla bilmesine gerek yok," dedi Lord Bayar. "*Bu* herhangi bir yanlış anlamayı önleyecektir." Bakışlarını Han'a çevirerek ekledi: "Eğer ona bu projeden bahsetmeyi seçersen, o zaman bu görüşmenin gerçekleştiğini inkâr ederiz." Gülümsedi. "Sence kime inanacak?"

Han'ın güvercinleri gerçekten tünemek için eve gelmişti. O bilerek Bayarları, Raisa'nın ikisini de korumak için kendisini konseye zorla ikna etti. Sonuç olarak konsey, Raisa'nın çıkarabileceği her türlü sorunun üstesinden gelebileceklerini düşündü. Çünkü.

Han hiçbir şey söylemedi. Oyun dışı bırakıldığını biliyordu.

"Başka bir tartışma var mı?" Lord Bayar masanın etrafına baktı. "Hayır mı? O zaman oylamaya sunalım."

Oylamaya gelindiğinde büyük bir sürpriz vardı. Han elbette karşı oy kullandı. Abelard, Gryphon ve Mander kabul etti. Ama sıra Micah'a geldiğinde o da karşı oy kullandı. Bu da ona babasının bir başka sert bakışını kazandırdı.

Ama fark etmedi. Önerge yine de üçe karşı iki oyla kabul edildi, böylece Baş Büyücü'nün eşitliği bozan oyuna gerek kalmadı.

"Bu ne kadar sürede gerçekleşecek?" Han stratejisini dayandırabileceği bir kanca bulmayı umarak sordu. "Ve bunu kim yapacak?"

Bayar tablete birkaç not kazıdı. "Baş Büyücü olarak bu operasyon benim sorumluluğumda. tüm konseye rapor vereceğim."

Han'ın midesi bulanıyor, dikkati dağılıyor, Konsey Binası'ndan ayrılıp Fellsmarch Kalesi'ne geri dönmek, Raisa'yı müdahale etmesi için uyarmak ve Ragmarket'teki arkadaşlarını uyarmak için çaresiz hissediyordu.

Sonra kulağında bir şey yankılandı - Bayar'ın söylediği bir şey. Baş Büyücü olarak Bayar bu işin yapıldığını görmekten sorumluydu.

Ama Bayar uzun süre Baş Büyücü olamayacaktı. Bu konuda bir oylama yapmayacaklar mıydı?

Bayar sanki Han'ın düşüncelerinden haberdarmış gibi bir sonraki konuya geçti. "İkinci gündem maddemiz bir Yüksek Büyücü'nün seçilmesi.

yeni kraliçemizle birlikte hizmet edecek," dedi Lord Bayar.

"Hatırlayacağınız üzere, Leydi deVilliers'in bize katılabileceği umuduyla son toplantımızda bu konuyu masaya yatırmıştık. Ne yazık ki kendisi henüz gelmedi."

"O halde oylamaya geçmeliyiz," dedi Lord Mander. "Hepimiz yapacağımız konusunda anlaştık." Kimseye bakmamayı başardı

özellikle de bunu söylerken.

Adam Gryphon öne doğru eğildi. "Şimdilik Lord Bayar'ın Baş Büyücü olmasından memnunum. Bence Leydi deVilliers'ı beklemeliyiz."

Han'ın umut ateşi endişeyle söndü. Eğer Fiona onu ele geçirdiyse, Gryphon'un böyle bir şey söylemesi garipti.

Abelard şaşkınlıkla başını kaldırdı ve yüzündeki asık surat ifadesi biraz azaldı. "Katılıyorum. Hepimiz burada olana kadar beklemeliyiz. Belki de bu konuda bir oylama yapmalıyız." Burunları saymış ve Han, Abelard ve Gryphon'un bekleme yönünde oy kullanmaları halinde bir Baş Büyücü seçimini geciktirebilecekleri sonucuna varmıştı.

Ama Han . Eğer Mordra gelene kadar beklerlerse, Ragmarket ve Southbridge gitmiş olabilir. Han'ın şu anda Baş Büyücü olması gerekiyordu.

Han, "Bence oylamaya geçmeliyiz," dedi.

Bununla herkesi şaşırtmıştı. Lord Mander'in çenesi düştü ve yüksek, gergin bir kahkaha attı. Micah irkilmiş görünüyordu ve sonra Han'ın neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi gözleri kısıldı. Gryphon hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

Lord Bayar ince ince gülümsedi. ",," dedi. "Devam edeceğiz. Konseyden herhangi bir aday var mı?"

Abelard Han'a, *seninle sonra ilgileneceğim*, der gibi bakış attı.

"Micah Bayar'ı aday gösteriyorum," dedi Lord Mander hemen. "Babasının cazibeli yayıncılık yeteneğini miras almış ve yaşına rağmen siyasetten anlıyor. Genç yaşta olduğu için, bu göreve hizmet edebilecek.

Kraliçenin yanında tüm günlerini geçirdi. Hem akranları hem de büyükleri arasında büyük saygı görüyor. Bu kuruma ustalıkla rehberlik edecektir.

bu hain zamanlarda. Baş Büyücü olarak hizmet etmek Bayar ailesinde bir gelenek olmuştur. Genç Micah bunun için yetiştirildi."

Lord Bayar ciddiyetle Micah'ya baktı. "Seçilirseniz hizmet etmeyi kabul ediyor musunuz?"

"Hizmet edeceğim," dedi Micah. "Hem konseye hem de kraliçeye hizmet etmekten onur duyarım."

Han merak ediyordu: Micah Baş Büyücü olsaydı Ragmarket ve Southbridge'i yok etme planına devam eder miydi? Hem de karşı oy kullanmışken?

Muhtemelen babası da görecekti. Ne de olsa önerge kabul edilmişti.

"Başka aday var mı?" Lord Bayar parmaklarını masaya vurarak sordu. "Dikkate almamız gereken başka biri var mı?"

Han bekledi. Abelard hiçbir şey söylemedi. Oturdu, dümdüz baktı çenesindeki bir kas seğıriyordu. Onun kendi suyunda pişmesine izin veriyordu.

Micah'nın oylamayla Baş Büyücü seğılmesine gerçekten izin verecek miydi? Kendisini aday göstermesi gerekir miydi?

Lord Bayar tokmağıını kaldırdı. "Pekala, eğer başka kimse yoksa, o zaman..."

"Hanson Alister'ı aday gösteriyorum," dedi Abelard, kelimelerin tadı kötüymüş gibi gıcırdatarak.

Han onları şaşırttıysa bile, bu Abelard'ın az önce yaptığıının yanında hiçbir şeydi.

Micah başını öne eğerek kara kaşlarının altından dekana baktı. Sonra başını hafifçe salladı ve oturdu Han'a bakmayı reddederek geri döndü.

Gryphon ise sanki eski öğrencisinin uzun tüylü bir kuyruğı varmış gibi başını eğmiş Han'a bakıyordu. İlginç ve daha fazla çalışmaya değer.

Ama Gryphon şaşırmamalı, diye düşündü Han. Gryphon bunu bekliyor olmalıydı. Tabii...

"Mina, ciddi ol!" Lord Bayar patladı. "Bu oylamanın yapılmasına karşı olduğunuzun farkındayım, ancak konseyin iradesi-"

"Ben ciddiylim," dedi Abelard, eteğini düzelterek ve Bayar'a hançer gibi bakarak. "Tamamen."

"Bu akıl almaz bir şey," dedi Lord Mander, çenesi öfkeyle titreyerek. "Neden israf ediyorsunuz-"

"Adaylığı kabul ediyorum," dedi Han, masadakilerin duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Seçilirsem hizmet edeceğim." Bakışları Lord Bayar'ınkilere kilitlendi, bir sokak efendisi meydan okuyordu.

Bayar uzun bir süre kıpırdamadan oturup Han'a baktı. Sonra notlarını kendisine doğru çekti ve kalemini eline aldı. "Alister seçilirse hizmet etmeyi kabul ediyor," dedi ve bir not daha karalarken iç geçirdi. "Kısa bir ara vereceğiz," dedi ve kalemini yere bıraktı. "Mina, lütfen beni odamda gör."

Baş Büyücü ayağa kalktı ve ardında garip bir sessizlik bırakarak özel ofisine açılan kapıdan içeri .

Dekan Abelard ayağa kalktı ve Bayar'ı takip etti, cübbesi mermer zemin üzerinde sallanıyordu. Kapı arkasından tıkırdayarak kapandı. Başka kimse kımıldamadı.

Boğucu odayı geride bırakmaya hevesli olan Han ayağa kalktı ve resepsiyon alanına doğru yürüdü.

"Bir şeye mi ihtiyacınız vardı Lord Alister?" Hammersmith endişeyle sordu. "Yiyecek ve içecekler hoşunuza gitmedi mi?"

"Ne zamandır oturumdayız?" Han sordu. "Bir saattir," dedi Hammersmith.

"Tuvalet nerede?" Han söyledi. "Küçük bir mola veriyoruz."

Hammersmith işaret etti. "Şu koridorun sonunda. Toplantı yeniden başladığında oturum zilini çalacağım."

Han, Bayar'ın ofisinde neler olup bittiğini, kendi aleyhine bir anlaşma yapılıp yapılmadığını merak ederek koridorda aceleyle ilerledi.

Yan kapıdan çıkıp mahrem avluya girdi. Aediion'da fazla zaman geçirmeyi göze alamazdı, sadece Dancer'ı uyaracak kadar uzun süre. Her zaman Bayar'ın Dancer'ı onu öldürecek birini. Hazırda bir suikastçı bulunduracak türden biriydi.

Ama Han çan kulesinde cisimlendiğinde Dancer orada değildi. "Dancer!" diye seslendi. Dancer'ın orada olduğunu ya da olmadığını bilmesine rağmen, "Uzun süre kalamam," diye uyardı.

Bir iki dakika daha telefon görüşmesi yaptıktan sonra Han seansına geri dönmek zorunda kaldı.

Dancer neredeydi? Vaz mı geçmişti? Ragmarket hakkındaki tartışma nedeniyle Han'ın beklediğinden daha uzun bir oturum olmuştu.

Han binaya yeniden girdiğinde, oturum zillerinin koridorda yankılandığını duydu.

"İşte buradasın!" diye tısladı biri, tam kulağının dibinde.

Dönerek bıçağına sarıldı. Bu Fiona Bayar'dı.

"Neredeydin?" diye sordu. "Seni ahırda bekledim ama hiç gelmedin."

"Ben başka bir yoldan geldim," dedi Han. "Bak, geri dönmek zorundayım." "Sana Gryphon'la hiç konuşmadığımı söylemek istedim," dedi.

"Birçok kez denedim ama beni görmeyi reddetti."

"Ne?" Han ona baktı, son umudu da sönmüştü. "Bana söylemek için iyi bir zaman."

"Bu benim suçum değil," diye parladı Fiona. "Ailesi öldüğü için çok meşguldü. Anma törenlerinde onu kenara çekmeye çalıştım. ama o ailesiyle kalmakta ısrar etti." Onu yuvarladı gözleri. "Kendini kapattı, bu yüzden bahçede yolunu bile kesemedim. Micah'a Baş Büyücü için karşı çıkmanın bir faydası yok çünkü kazanma şansın yok."

"Bunun için çok geç," dedi Han. "Adaylığı kabul ettim." "Bu çok kötü bir fikir," dedi Fiona, parmaklarını kazıp koluna girdi. "Babam seni öldürecek, hem de bir hiç uğruna."

"Gitmem gerekiyor. Sonra konuşuruz." Han çekildi ve Fiona'yı yalnız bıraktı.

Lord Bayar beni kaç kez öldürebilir ki? diye düşündü.

Han konsey odasına girdiğinde Lord Bayar, Lord Mander'le konuşurken başını baktı. "Belki de yeniden düşünmüşsünüzdür diye düşünmüştüm, Alister," dedi.

"Tabii Dekan Abelard'ın fikrini değiştirmeyi başaramadıysanız."

"Hayır," dedi Lord Bayar. "Görünüşe göre bu saçmalığa devam etmeliyiz." İçini çekti. "Şimdi, çoğunuzun bildiği gibi, seçim basit çoğunluk, sesli oy. Ben sadece eşitlik durumunda oy kullanırım. Masanın etrafında saat yönünde döneceğiz. Lord Mander?"

"Micah Bayar," dedi Mander hemen.

"Micah mı?"

Micah, "Oyumu kendime veriyorum elbette," dedi. "Dekan Abelard?"

"Oyumu Han Alister'e veriyorum," dedi.

"Alister mı?"

Han, Micah'yı taklit ederek, "Oyumu kendime veriyorum elbette," dedi ve "En azından şimdi toplantı bitecek ve buradan çıkabileceğim," diye düşündü.

"Lord Gryphon?"

Gryphon çarpık bir şekilde gülümsedi. "Bu toplantıya geldiğimde, bu kadar ilginç bir şeyle karşılaşacağımızı hiç düşünmemiştim. seçim. Başka bir seçeneğimiz olabileceğini düşünmemiştim." O durakladı, ocaktaki bir kedi gibi herkesin ilgisinin tadını çıkarıyordu.

"Oyumu Han Alister'e veriyorum," dedi.

CHAPTER EIGHTEEN

GEÇ MIŞ SUÇLAR VE KABAHATLER

Han uzun bir an için yanlış duyduğunu düşünö. Adam Gryphon'a göz kırptı, sonra masadaki diğerk şaşkın yüzlere baktı. Bu da ona doğru duymuş olması gerektiğini fark ettirdi.

"Affedersiniz?" dedi Lord Bayar. "Ne dediniz?"

Gryphon, "Senin yerine Yüksek Büyücü olarak Hanson Alister'a oy veriyorum," dedi. "Sanırım bu onun kazanacağı anlamına geliyor."

"Neden aileni öldüren sokak serserisine oy veriyorsun?" Mander bağırdı. "Bu hiç mantıklı değil!"

Han, Mander'in konseydeki rolünün bu olduğunu düşünö. Herkesin düşündüğü ama söylemediğı şeyleri kaçırıyor.

Gryphon soğuk bakışlarını Mander'e çevirdi. "Ben hiç duymadım Alister'ın ailemin ölümüne karıştığını gösteren kanıtlar var. Eğer bu suçla itham edilirse, her zamanki gibi adli prosedürler uygulanacaktır. Suçlu bulunması halinde elbette görev yeri değiştirilecektir."

"Soyu sopp olmayan, geçmiş olmayan, sarayda hiçbir bağlantısı olmayan birine mi oy verdiniz?" Mander feryat etti. "Onun o kadar uzun süredir büyücü bile değil. Herkes bu çocuğun iblislerle işbirliği içinde olduğunu biliyor."

Sanırım bu bir bakıma doğru, diye düşünö Han. Şaşkındı, neredeyse başı dönüyordu ve konuşmayı takip etmekte zorlanıyordu.

Gryphon, "Ofise yeni bir kan gelmesinin... canlandırıcı olabileceğini düşündüm," dedi.

"Lord Gryphon," dedi Lord Bayar diplomatik olmaya çalışarak. "Anne ve babanızın son ölümlerinin aceleci ve oldukça aptalca bir seçime ilham vermiş olması mümkün mü?"

"Aksine, ben bunu cesur ve yaratıcı bir seçim olarak nitelendiriyorum."

Abelard neşeyle gülümseyerek şöyle dedi. Belki de o Yüksek Büyücü değildi.

ama düşmanlarının canına okuyordu. O ve Gryphon eğleniyor gibi görünen tek kişilerdi.

Elbette Abelard'ın, Han'ın Gryphon' kazanma planlarının suya düştüğünden haberi yoktu.

"Belki de bu oylamayı Lord Gryphon konuşana kadar ertelemeliyiz. Akli başına geldi," dedi Lord Mander aceleyle. "Bu kadar erken bir zamanda bir toplantıya katılmasına izin vermek hataydı."

"Aslında aklım hiç bu kadar net olmamıştı. Ve bu tartışma da kararımın doğruluğunu pekiştiriyor." Gryphon doğruldu, ağzı ince bir çizgi halinde sertleşti.

Han sonunda kendine geldi. "Bana öyle geliyor ki oylama adil bir şekilde yapıldı ve sonuçlar kabul edilmeli. Lord Gryphon'u sorgulamayı bırakmalı ve diğer işlere geçmeliyiz."

Mander acı bir ifadeyle, "Tabii ki söyleyeceksin," dedi.

"Şimdilik ara vermeyi ve daha soğukkanlı düşünmeyi öneriyorum." dedi Lord Bayar tokmağını kaldırarak. "Bunu bir sonraki toplantımızda yeniden değerlendirebiliriz."

"Karar vermemizin son derece acil olduğunu düşündüm," dedi Abelard

dedi. "Ve aldık. kendi notlarımı alıyorum, Gavan ve senin tutanaklarının dürüst olduğundan emin olacağım."

"Konseyin iradesi bu yönde," dedi Gryphon başını sallayarak. "Şimdi, bunu nasıl yapacağız? Alister'a tokmağını vermek mi gerekiyor? Lord Bayar'ın mı yoksa kendisinin mi bir tane satın alması gerekiyor?" Gözleri bastırılmış bir neşeyle parlıyordu.

Han, Lord Bayar'ın tokmağı ona doğru savurması ihtimaline karşı eğilmeye hazırlandı. Ama Bayar sokak yüzünü geri kazanmıştı. Tokmağı masanın üzerinden Han'a doğru kaydırdı.

"Teşekkür ederim Lord Bayar," dedi Han. "Beni onurlandırdığınız için

Bana güvenin ve rakibime oy veren sizleri rahatlatmak için elimden geleni yapacağım." Başıyla, kendisine ters ters bakan Micah'ı işaret etti. "Ertelemeden önce biraz daha işim var. İlk olarak Ragmarket *projesi*. Baş Sihirbaz olarak Bunun sorumluluğunu üstleniyorum Lord Bayar ve ilerlememi konseye rapor edeceğim."

Han'ın hayal gücü olabilirdi ama Micah gerçekten de rahatlamış görünüyordu.

Yine de Lord Bayar'ın yüzünde Han'ı tedirgin eden bir şey vardı. Hiç de yenilmiş gibi görünmüyordu. Han'ın derinliklerine bir ürperti yerleşti.

Kemikler. Buradan çıkmalıyım, diye düşündü. Raisa ile konuşmalıyım.

Abelard'ın sert sesi düşüncelerine karıştı. "Bizim Devam edilmesi yönünde oy kullan, bu konuda ayak sürümene müsamaha göstermeyeceğiz, Alister, bu konudaki kişisel hislerine rağmen." Durakladı. "Gerekirse bu görevi başka birine veririm."

Abelard'ın onu sıkı bir tasma altında tutmak istediği açıktı.

"Anlıyorum," dedi Han. Belki Ragmarket ve Southbridge'in yok edilmesini geciktirebilirdi ama cinayetleri durdurmanın bir yolunu bulması gerekiyordu, yoksa imkânsız bir duruma düşecekti. "Bizden önce

Konsey'de yerime geçecek kişiyi açıklamak istiyorum."

Micah sonunda sesini bulabildi ama sesi boğuk ve oldukça gergindi. "Senin yerine mi? Bu kraliçenin kararı değil mi?"

Han, "Her ihtimale karşı toplantıdan önce onunla konuştum," dedi. "Tabii ki bunun gerçekten hiç *hayal etmemiştim*."

"Kraliçenin şimdiden senin yerine birini seçtiğini mi söylüyorsun?" Micah şüpheci bir tavırla konuştu.

Han, "Kraliçe Raisa, Hayden Ateş Dansçısı'nı seçti," dedi.

"Hayden?" Gryphon gözlerini kırıştırtarak Han'a baktı. "Kim-?"
Sonra . "Konseydeki temsilcisi olarak bir *bakırbaş* mı seçti?"

Masadaki herkesin kafası titriyordu. Abelard kaşlarını kaldırarak Han'a baktı, sanki "*Delirdin mi sen?*" der gibiydi.

"Raisa gerçekten bir bakır kafa mı seçti?" Micah alay etti. "Yoksa sen mi seçtin?"

"Hayden'ın klan kanı taşıdığı doğru," dedi Han. "Ama aynı zamanda büyücü kanı da taşıyor. Belli ki." Han ceketinin içinden Raisa'nın fermanını çıkardı ve masanın üzerinden Abelard'a uzattı, çünkü o onu olasılığı en düşük gibi görünüyordu.

Abelard balmumu mührü kırdı, açtı ve hızlıca taradı. "Pekâlâ," dedi ve sayfayı masaya fırlattı. "Kraliçe'nin eliyle yazılı olarak vermiş."

Gavan Bayar ayağa kalktı, mavi gözlerinde zafer parlıyordu, sanki yenilgiden kurtarılacak zengin bir zaferin kokusunu alıyordu. "Eğer bu doğruysa,

ki bundan kesinlikle şüpheliyim, o zaman ya Kraliçe Raisa aklını kaçırmış ya da siz bir şekilde onun kontrolünü ele geçirmişsiniz gibi görünüyor."

Han da ayağa kalktı ve eteğini düzeltti. "Kraliçe Raisa Fells halklarını bir araya getirmeyi amaçlıyor," dedi. "Bunu konseye farklı bir ses katarak yapmaktan daha iyi ne olabilir?"

"Çeşitlilik bir şeydir," dedi Bayar. "Çeşitliliğe sahibiz. *Doğal olmayan* ise bambaşka bir şey." Kendini toparladı. "Kraliçe Raisa'nın genç ve naif olduğunun farkına vararak attığı yanlış adımları hoşgörülle karşıladık. Kuşkularımıza rağmen sizi konseye kabul ettik ve Kraliçe Raisa'yı Size geleneklerimizi ve prosedürlerimizi öğreteceğiz."

Döndü, cüppesi etrafında büyük bir yay çizerek sallanıyordu. "Aramızda bir yer edinmek için alçakgönüllülük gösterdin, üstlerini dinledin ve çok çalıştın mı? Hayır." Başını iki yana salladı. "Hayır. Görünüşe göre ikinci toplantınızda bu kurumun kontrolünü ele geçirmek için bir komplot kurdu.

"Ama bu tahammül edilemez. Suç işlemiş bu melez kanı en güçlü organımıza kabul edeceğimizi düşünmek.

Bizimle masaya oturmasına ve *burada* eşit olarak yer almasına izin vermemiz hoş görülemez."

Han tokmağı kaldırdı. Ancak tokmağı indirmeden dış odadan sesler duydu; Hammersmith konseyin oturum halinde olduğunu ve kimsenin içeri giremeyeceğini söylüyordu.

Dancer'ın, "Sanırım Lord Alister beni bekliyor," dediğini duydu.

Dancer ve Willo gelmişti. Ve şimdi Han'ın harekete gerekiyordu - kasabaya dönme arzusuna rağmen planı uygulamak için. Bunun çok fazla, çok erken olabileceğine dair endişelerine rağmen.

Han her an açılmasını beklediği kapıya bakmamaya çalıştı. *Bekle, bekle, bekle*, diye Dancer'a mesaj göndermeye çalıştı. *Bırak önce Bayar konuşsun. Bırak önce o kendini yok etsin. Eğer cennette bir tanrı varsa, bekle.*

Masanın başından Bayar'ın sesi yükseldi. "Çünkü Yüzyıllar boyunca atalarımız burada bir araya tarihi şekillendiren kararlar aldılar. Ve alınan kararlardan biri de kongrenin büyücüler ve bakır kafalılar arasında yasaktır. Bizim için anathema. Üstün yetenekli ırkın saflığı için tehlike arz etmektedir. Bu tam da kuralların önlemeye çalıştığı türden bir durum - bin yıldır uygulanan kurallar. Daha iyi olurduk
"Eğer melez doğduğunda boğulmuş olsaydı hizmet ederdi."

"Hayden Fire Dancer şans eseri bir çocuk olabilir," dedi Han, "ama krallığın en önde gelen yetenekli ailelerinden birinin kanını taşıyor."

Bayar'ın kibirli ifadesi bir an için duraksadı. Sonra Han'dan uzaklaşıp konseyin geri kalanına döndü.

"Yapacağımız şey şu," dedi Lord Bayar. "İlan edeceğiz Hanson Alister bu konseyde görev yapmaya uygun değildir. Bu konuda kraliçe. Son oylamamızın sonuçlarını bir kenara bırakıyoruz, zira Alister'in oylamaya katılması oylamayı geçersiz kılıyor. Ben Alister konseydeki yerini alana kadar Yüksek Büyücü olarak görev yapmaya devam edecek. Yerine geçebilecek çok sayıda yetenekli kişi önerebilirim..."

Hammersmith kapıyı iterek açtı. "Çok üzgünüm Lord Bayar, ama bu *insanlar*... Lord Alister'in onları beklediğini söylüyorlar. Israr ettiler.

kabul edildiğinde."

Ateş Dansçısı ve Willo Watersong onun yanından geçerek konsey salonuna girdiler.

Willo işlemeli yünden bölünmüş bir etek, omuzlarında tüy kadar hafif bir şal, ince boyalı ve benekli çizmeler giymişti. Saçları uzun bir örgü halinde toplanmış, tüyler ve tılsımlarla süslenmişti. Hiç bu kadar güzel, bu kadar dingin görünmemiştir.

Dancer bir klan prensi gibi giyinmişti, Bayar Eğik Şahin şalları omuzlarına dökülmüş, Yalnız Avcı tılsımı da üzerindeydi. Birlikte ilerlediler, klanın birkaç metre yakınına kadar geldiler. Bayars'ı hayrete düşürdü.

Şimdi Dancer ve Lord Bayar yan yana durduklarında aralarındaki benzerlik açıkça .

"Lord Bayar," dedi Willo, anlaşılır bir dille. "Beni hatırladınız mı?"

Öyle de yaptı. Han bunu anlayabiliyordu. Sokaktaki yüzü bir anlığına kaymış, çıplak korkuyu, arzuyu ve suçluluğu ortaya çıkarmıştı.

" ne cüret?" Bayar başladı ama sesi gücünü biraz kaybetmişti. "Bu kutsal salona girmeye nasıl cüret edersin? suçlamalar?"

Willo, "Henüz herhangi bir suçlamada bulunmadım," dedi. "Belki kulaklarınızda çınlayan kendi suçluluğunuzdur."

Şaşkın şaşkın oturan diğer konsey üyelerine döndü. "Söyleyecek bir şeyim var."

Bayar el yordamıyla muskasını aradı ve titreyen elini muskaya doğru uzattı.

Onu.

Dancer girdi, bıçağı ışıltı ışıltı parlıyordu. meşale ışığı. "Bırak o ," dedi sessizce. "Ve annemin konuşmasına izin ver. Yoksa boğazını keserim."

Lord Bayar zor nefes alarak, oğluyla göz göze uzun bir süre durdu. Sonra jinxpiece'i bıraktı.

Willo konuşurken, Bayar'ın müttefikleri bile büyülenmiş görünüyor. Micah önce Willo'ya, sonra Dancer'a, sonra tekrar Willo'ya baktı ve başını salladı.

yüzünde mide bulantısı ve öfkenin güçlü bir karışımı vardı. Lord Mander dudaklarını tekrar tekrar yalayarak masaya baktı. Gryphon avucuyla çenesini ovuşturdu, alnı düşünceli bir şekilde kırışmıştı, gözleri Willo'daydı.

Abelard sandalyesinde arkasına yaslanmış, hem şaşkın hem de çok eğlenmiş görünüyordu. Arada sırada kendini hatırlıyor ve dehşete düşmüş bir onaylamama ifadesi takındı. Ama herkes onun odadaki en mutlu kişi olduğunu söyleyebilirdi.

Sonunda bitmişti. Willo, "Hayden Fire Dancer'dan utanmıyorum," dedi. "Kendisine yürümesi için zor bir yol verilmiş olsa da, o benim hayatımın nimetidir. Ama artık Lord Bayar'ın işlediği bu suçtan sorumludur. inanıyorum. Özellikle kınanması gereken husus, kendisinin işlediği fiillerden başkalarını sorumlu tutmasıdır."

Şimdiye kadar Bayar kendine hâkim olmuş görünüyordu. Han onun dinlemediğinden bile şüpheleniyordu -ne de olsa hikâyeyi biliyordu- ama kendi hikâyesini hazırlıyordu.

"İşin bitti mi?" dedi sertçe.

"Daha bitirmedim," dedi Willo, "ama söylediklerimle ilgili konuşmanızı duymak isterim."

Bayar masanın etrafına baktı ve sanki dünya onu bir kez daha hayal kırıklığına uğratmış gibi kederli bir şekilde başını salladı.

"Bu... bu *kadın*," dedi, sanki başka bir kelime düşünüyormuş gibi. "Bu kadın tesadüfen bir çocuk doğurdu ve benimle doğurduğu çocuk arasındaki zayıf benzerlikten yararlanarak bu saçma iddiayı ortaya atmak.

"Evet, bu melez kanın babasının bir büyücü ya da büyücü kanı taşıyan biri olması muhtemel görünüyor. Hatta belki de Bizimle uzaktan akraba. Krallığın önde gelen yetenekli ailelerinin çoğuyla kan bağıımız var. Bu benzerliği açıklıyor. Bu dağlık çit cadısının üstün yeteneklilerden birini bu amaçla baştan çıkarmış olması beni şaşırtmaz. Elbette bu durum büyücüyü bu konudaki sorumluluktan kurtarmaz. Buna karşı dikkatli olmak bizim görevimiz. bir tür tuzak. Herkes bakırbaşların tavşan gibi ürediğini bilir."

Dancer sertleşti ve Han elini arkadaşının koluna koydu. "Seni kızdırmaya çalışıyor," diye mırıldandı. "İkinizi de susturması için ona bir bahane vermeyin. Bırak kendine daha derin bir kuyu kazsın. delik."

Bayar, "Alister ve bakır kafalı arkadaşları belli ki beni gözden düşürmek için bu hikâyeyi uydurmuşlar," diye devam etti. Sonunda Dancer ve Willo'ya baktı. "Siz ikiniz bakır başlıların Konsey Binası'na girmek yasak mı? Gidin, yoksa sizi tutuklatırım."

Han, "Kimsenin tutuklanmasını emretme yetkisine sahip değilsin," dedi. "Artık Baş Büyücü değilsiniz."

"Daha kalmayacağız," dedi Willo. "Burası sihrimi tüketiyor." Bayar'ın gözlerinin içine baktı. "Gitmeden önce, sana geri vermem gereken bir şey var." Kemerinden bir kese çıkardı ve konseye doğru döndü. "Bu, Gavan Bayar'ın beni savunmasız hale getirmek için kullandığı jinxpiece."

Adam Gryphon'a uzattı. Adam kravatı aldı ve Bayar'ın yüzüğünü avucuna bıraktı. Elini masanın ortasına doğru uzatarak eğdi, yüzük ışıktaki suçlayan bir göz gibi parlıyordu. İki şahin, pençelerini uzatmış, arka arkaya. Zümrüt gözlü.

"Bu bir jinxpiece," dedi Gryphon işaret parmağıyla onu dürterek. "Gerçekten de çok güçlü."

Herkesin bildiği şeyi söylemedi; yüzük, Gavan Bayar'ın Adlandırılmasından beri taktığı muskaya tıpatıp uyuyordu. Sanki onu gözlerden saklayabilecekmiş gibi elini muskanın üzerine kapattı.

"Demonai savaşçıları, düşmanlarınızı işaretlerseniz, onları her zaman tekrar bulabileceğinizi söyler," diye devam etti Willo. "Sen beni işaretledin Bayar. Bana yaralı bir ruh ve bir oğul bıraktın." Durakladı. "Ama ben de senin üzerinde izimi bıraktım."

"Bu iş yeterince uzadı," dedi Bayar. "Biz de-"

"Bırak konuşsun Bayar," dedi Gryphon. "Bunun için zamanımız var."

"Sağ avucunu konseye göster," dedi Willo. "Sana yaptığım işareti göster."

Bayar onun yerine ellerini yumruk yaptı. "Kim kimi baştan çıkardı, cadı?" dedi, sesi alçak ve zehirliydi. Bir girdabın içinde dönerek kumaş, odadan çıktı.

Uzun ve sersemletici bir an boyunca kimse kıpırdamadı. Sonra Micah Bayar ayağa kalktı ve babasını takip etti. Ama Han ve Dancer'a saf nefret dolu bir bakış fırlatmadan önce değil. Amcası Lord Mander onun peşinden dışarı fırladı.

Masada kalanlar onların ardından bakakaldı.

Han tokmağı elinin üzerinde dengeledi. "Sanırım yeterli çoğunluğumuzu kaybettik," dedi. "Bu yüzden bugün başka bir iş yapabileceğimizi sanmıyorum."

Abelard gülümseyerek başını salladı. "Vay, vay, Alister. Genellikle bu toplantılar ölümcül derecede sıkıcı. Gerçekten de yeni kan. Bu duruşmalara yeni bir hayat kattınız." Abelard, herkes gibi Dancer'ı kabul etmeye istekliydi, eğer böyle yaparak Gavan Bayar'ı küçük düşürürse.

Han o anda pek de neşeli hissetmiyordu. Eğer tencere daha önce kaynamışsa, onu kesinlikle kaynatmıştır. O toplantı salonunun sonundaki büyük şömineye baktı. Yeşil gözlü gri bir kurt ona baktı, muhafız tüyleri diken dikendi omuzları boyunca.

Ne ? Söylemek istedi. Bana ne anlatmaya çalışıyorsun?

Han'ın çok fazla zayıf noktası vardı; önemseydiği çok fazla insan, Bayarların uzun menzilleri ve çok sayıda müttefikleriyle ona ulaşabilecekleri çok fazla yol. Fellsmarch'a geri dönmesi gerekiyordu.

Han tokmağı yere vurarak, "Bu toplantı sona ermiştir," dedi. "Dekan Abelard, bir dakika kalabilir misiniz?"

Abelard konsey toplantısının sonucuna o kadar sevindi ki, muhafızlarından üçünü atlarından indirdi ve bineklerini soru sormadan Han ve ekibine bağışladı. Ayrıca onlara Abelard renklerinde, Abelard kitabı ve alevi yazılı pelerinler verdi.

Han, Willo ve Dancer pelerinlerini giysilerinin üzerine çektiler ve takip edilmediklerinden emin olduklarında ayrılıp on dakika içinde ahırlarda buluşmak üzere sözleştiler.

Han önce konsey odasından çıktı ve koridor boyunca aceleyle Konsey Binası'nın arka tarafındaki ahırlara doğru ilerledi.

"Alister!"

Han nefesinin altında küfrederek arkasını döndü. Fiona perdelerin arkasından çıktı, kolunu tuttu ve onu görüş alanının dışına çekti.

Ona bir aşağı bir yukarı baktı. "*Abelard* renkleri mi? İblis kanı, Alister, nasıl bir oyun oynadığını bilmek istiyorum."

Han sarsılarak kurtuldu. "Şu anda bunun için zamanım yok," dedi. "Gitmem gerek." Onunla duvar arasına girmeye çalıştı ama kadın yoluna çıktı.

"Abelard için mi çalışıyorsun, yoksa benimle mi çalışıyorsun?" dedi. "Micah ve babamı gördüm ve bana orada ne yaptığını söylediler. *Deli* misin sen?"

"Muhtemelen," dedi Han. "Görünüşe göre aileden geliyor. Şimdi, ben gerçekten-"

"Beni dinle." Fiona onun pelerinini tuttu. "Baş Büyücü olmana yardım etmeyi kabul ettim ve karşılığında sen-"

"Ama bana yardım etmedin," dedi Han. "Gryphon'la hiç görüşmediğini bana kendin söyledin. Başarısız oldun, Fiona ve ben seni ödüllendirmiyorum. başarısızlık."

"Adam neden sana oy versin ki?" Fiona talep etti. "Ailesini öldürmüşken neden oy versin ki?"

"Belki de suçlu olduğumu düşünmüyordur," dedi Han. "Ki değilim."

"Nasıl olduysa oldu, istediğinizi aldınız. Peki neden bakır kafaları getirmek zorunda mısınız?" Fiona neredeyse ona tükürüyordu. "Bayarların vahşilerle arkadaşlık ettiği hikayesiyle lekelediğiniz şey benim ailemin adı ve itibarı. Biliyorsun ki Bu doğru olamaz. Ve eğer öyleyse, saldırgan bakır başlı cadı olmalı."

Han sabrını kaybetti. "Siz Bayarlar vahşisiniz," dedi. "Size babanızı rezil edeceğimi baştan söyledim ve . Sakın uyarılmadığınızı söylemeyin. Şimdi çekil yolumdan." Onu iterek koridora çıktı.

"Ben babama gideceğim!" Fiona arkasından bağırdı. "Bunu ödeyeceksin!"

Muhtemelen, diye düşündü Han. Ama artık oynayamayacağım bazı oyunlar var.

CHAPTER NINETEEN

SICAK BİR YAZ GECESİ

"Daha kaç sınıf ?" Mellony kendini yelpazeleyerek Raisa'ya fısıldadı.

"Sanırım iki kişi daha var," dedi Raisa, nemli saçlarını alnından sıyrarak. "İsimlendirme yaşındakiler ve yetişkin sanatçılar."

"Haklıymışsınız. Çok yetenekliler. Ama burası çok boğucu." Mellony arkalarında oturan Jon Hakkam'a döndü. "Biz geldiğimizde hazır olması için arabamızı çağırabilir misin?"

Jon, "Elbette Majesteleri," dedi ve koridora doğru ilerledi.

Dansçılar artık sahnede idi, bu yüzden Raisa tekrar öne doğru baktı.

Southbridge Tapınağı çiçeklerle bezenmiş, Briar Rose Bakanlığını kutlayan pankart ve flamalarla süslenmişti. Sıra sıra koltuklar, sanatçıların en iyi kıyafetlerini giymiş aileleri ve arkadaşlarıyla doluydu ve birçoğu muhtemelen daha önce hiç tapınağa gitmemiştir. tek başına bir dans resitaline katıldı.

Raisa'nın partisi ön sıralarda onurlu bir yere oturmuştu. Maiyeti her geçen daha da büyüdü. Bugün her ikisi de Klemath kardeşler, ikisi de Raisa'nın sevgisinde diğerinin avantaj elde etmesine izin vermeyeceğinden, birbirlerine bağlı görünüyorlardı.

Kuzenleri Missy ve Jon da oradaydı ve tabii ki Cat Tyburn, Gece Kuşu Demonai ve her zamanki mavi birlik-Hallie Talbot da dahil olmak üzere ceketli muhafızlar.

Raisa resitalin onu Han'la ilgili endişelerinden uzaklaştıracağını ummuştu ama her yerde hatırlatıcılar vardı.

Sözlerine sadık kalan Amon ve Averill, Demonai savaşçılarını Raisa'yı çevreleyen koruma kordonuna dahil etmek için birlikte çalışmışlardı. Averill onlara çok güvendiği için Demonai korumaları arasında genellikle Gece Kuşu ya da Gecegezen bulunurdu. Nightwalker ve Amon hâlâ yağ ve su gibi karışıyorlardı ama gerekli ölçüde işbirliği yapmayı başarmışlardı.

Raisa'nın düşünceleri Han'a kaydı. Şu anda Büyücü Konseyi'nin toplantısında olacaktı. Nasıl giderdi? Herhangi bir Baş Büyücü seçilme ihtimali var mı? Ve eğer öyleyse, Ateş Dansçısı'nın üye olarak kabul edilme ihtimali var mı?

Han'a güvenebileceği bir Baş Büyücü'ye ihtiyacı olduğunu söylemişti. Han Alister'a güveniyordu. *O bir katil değil*, diye tekrarladı. Bininci kez.

Ve yine de... Raisa kavalcı tılsımını Dancer'a göstermemiştir. Kimseye göstermemiştir. Amon'un bunu bir daha sormayacağını umarak ve eninde sonunda soracağını bilerek saklamıştı.

"Resepsiyona kalacak mıyız?" Mellony, Raisa'nın asık suratlı düşüncelerini bölerek sordu. "Micah bizi daha sonra kâğıt oynamaya davet etti."

Raisa, "Çok döneceğiz, merak etmeyin," dedi, Mellony gibi benim de dikkatim dağıldı. Sahneye doğru başını salladı. "İzle. Sıradaki numara inanılmaz."

Raisa Mellony'yi resitale getirmişti, belki Briar Rose Bakanlığı'na ilgi duyar, hatta belki kendisi de orada bazı dersler verir umuduyla. Kız kardeşi yetenekli bir müzisyen ve dansçıydı; Raisa'nın asla olamayacağı kadar yetenekliydi.

Raisa, bakanlığa benim adımın verilmiş olmasının bir faydası olmayabilir, diye düşündü. Mellony dünyada kendine yer edinmek için çok uğraşıyor.

Resital bittiğinde Raisa, Mellony'yi Konuşmacı Jemson ile tanıştırdı.

Mellony konuşmacıya reverans yaptı. "Ne muhteşem bir performans," dedi gülümseyerek. "Bu çocuklarla harikalar yarattınız."

Jemson baş dansçılardan birini öne doğru itti. utangaç bir şekilde başını eğdi. "Hastings yıldızlarımızdan biri. Oden's Ford'daki Temple School'a yeni kabul edildi. Sonbaharda ayrılıyor."

Raisa elini onun omzuna koyarak, "Bu harika, Hastings," dedi. "Orayı çok seveceksin."

Hastings pek emin görünmüyordu.

Mellony, "Belki de yaz bitmeden Fellsmarch Kalesi'nde bir düzenleyebiliriz," dedi. "İnsanlar için çok isterim Bu yetenekleri görmek için Southbridge'i hiç ziyaret etmemiş olanlar."

"Ne kadar iyi bir fikir, Majesteleri," dedi Jemson gülümseyerek. "Öğrencilerin de sarayı ziyaret etmeleri ilham verici olur."

Mellony, "Sonrasında bir resepsiyon düzenleyebilirim," diye önerdi. "Bakanlık yararına."

Teşekkürler Mellony, diye düşündü Raisa, duygulanmıştı. Bu harika bir fikir.

Tapınaktan sokağa çıktıklarında Mellony burnunu kırıştırdı. "Buranın havası her zaman çok yoğundur ama bu gece daha da kötü. her zamankinden daha fazla." Burnunu çekti. "Bu nehir değil. Daha çok duman gibi. Böyle bir gecede kim ateş yakar ki?"

Doğruydu: Hava yoğundu ve Raisa'nın gözlerini rahatsız ediyordu. "Onlar

yemek pişirmek için odun yakıyorlar," dedi. "Hava bu kadar sıcakken, sanırım dumanın gidecek bir yeri yok." Yine de bu yanlış görünüyordu. Ragmarket'ten nehrin karşısına doğru sert bir rüzgâr esiyordu.

Bir sıra araba onları bekliyordu. Raisa, Mellony ve her ikisi de Klemath kardeşler, atlı muhafızlar tarafından kuşatılmış bir şekilde bir araya sıkışmışlardı. Kedi ve Gece Kuşu tepeye çıktı.

Raisa'nın Mac Gillen'la ilk karşılaştığı yer olan Southbridge Muhafız Evi'ni geçtiler ve köprüyü geçerek Ragmarket.

Cat Tyburn arabanın yan tarafına doğru eğilmiş, kaldırım taşları üzerinde takırdarken bir çapak gibi yan tarafa yapışmıştı. Yol. "İleride bir yerde yangın var," dedi. "Belki yakınlarda

Pazar. Büyük bir pazara benziyor. Etrafından dolanmamız gerekecek."

Mellony Raisa'nın kolunu tuttu. "Bir yangın!" dedi, gözleri kocaman, yüzü iki kat yanmış kül gibi solgun. "Biz de bu yüzden kokluyor. Yakın olmalı."

Keith Klemath, Mellony'nin dizini okşayarak, "Merak etmeyin, Majesteleri," dedi. "Tehlikede olmadığımıza eminim."

Tipik Klemath, diye düşündü Raisa. Tehlikede olup olmadığımız hakkında hiçbir fikrin yok.

Raisa, Mellony'nin yangın korkusunu paylaşıyordu. Bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce Mellony ile birlikte Hanalea'da yanarak ölmenin eşiğinden dönmüşlerdi. Acaba onda, sürekli çarpan yıldırım ağaçları gibi alevi çeken bir şey mi vardı? Boğucu sıcağa rağmen titriyordu.

Araba bir yan sokağa keskin bir sola dönüş yaparken bir tarafa fırlatıldılar. Dar yolda zıplaya zıplaya ilerlediler, sonra sağa, saraya doğru döndü. Raisa, Cat'in şoförle şakalaşarak yol tarif ettiğini duyabiliyordu. Cat bu sokakları herkesten iyi biliyor, diye düşündü Raisa. Bir yolunu bulacaktır.

Bir iki blok at sürdüler ve sonra Cat küfretti. Tekrar döndüler.

Raisa başını pencereden dışarı uzattı, ciğerlerine çektiği duman onu öksürmeye itti. Dumanlı pus, sokakları kaplayan büyücü lambalarının ışığında kıvrılıyor, acı bakla gövdelerine dönüşüyordu. Gri Kurtlar, onun tehlike ve değişim kehanetinde bulunan totemiydi.

" oluyor?" Raisa, sesi amaçladığından daha keskin bir şekilde talep etti.

Cat , Ragger atkısıyla bir haydut gibi görünüyordu ağzının ve burnunun üzerine bağlanmıştı. Resepsiyonda giydiği elbiseyle tuhaf bir uyumu vardı.

"Bu yol da kapalı. Ya gerçekten büyük bir yangın ya da birkaç küçük yangın var."

Birkaç küçük yangın mı? Nasıl birkaç küçük yangın olabilir?

Birkaç blok daha ilerledikten sonra tekrar geri döndüler. Şimdi de kurtlar arabanın önünde, sanki onu geri çevirmek istercesine dolanıyordu.

Geri dön, dedi gri gözlü Hanalea, dudaklarını dişlerinden uzaklaştırarak, tüyleri omuzlarında diken diken oldu.

Raisa arabanın tavanına . "Durun!" diye bağırdı.

Sürücü atları biraz zorlukla dizginledi. Kedi tekrar eğildi.

Raisa, "Bu şeye daha iyi bakmamız gerekiyor," dedi. "Ateşin nerede olduğunu ve ne kadar büyük olduğunu görmeliyiz. Yükseklerle çıkmamız gerek."

Cat omuz silkerek, "Buradaki en yüksek şey Southbridge Tapınağı," dedi.

"O zaman nehre geri dönelim," dedi Raisa. "Aksi takdirde, kaleyle aramızda olduğu için nehrin içine doğru sürebiliriz. Diğer arabalara haber gönderin. Yolda gördüğünüz herkesi nehre doğru gönderin."

Dyrnnewater'a doğru geri koştular. Hepsi sessizliğe gömülmüştü, Klemathlar bile.

Tapınağın önünde durdular. Artık herkes bir yangın olduğunu biliyordu. Dansçılar ve aileler adanmışların etrafında toplanmıştı. Sanki tüm Ragmarket ve Southbridge tapınağın içine .

Bir kadın "Ragmarket'e geri dönmeliyim," diye feryat ediyordu. "Sahip olduğum her şey nehri geçti. Belki bir şeyler kurtarabilirim."

"Karım eve döndü," diye yalvardı yaşlı bir adam. "O iyi değil. Gidip onu görmem gerek."

"Neyin ne olduğunu görene kadar kimsenin gitmesine izin vermeyin," diye tersledi Raisa. "ama Cat, Hallie, siz de şehri herkes kadar iyi biliyorsunuz. Jemson, çan kulesine nasıl çıkacağız?"

Tapınağın serin karanlığına daldılar. Jemson onları bir merdivene yönlendirdi. Basamakları koşarak çıktılar, Raisa

Bacaklarını serbest bırakmak için elbisesini kalçalarına kadar sıyırdı, Jemson'ın cüppesi iki kat üzerinde sallanıyordu.

Merdivenler onlar daralıyor, dikleşiyor, dönüyor ve dönüyordu. Sonunda merdiven boşluğundan çan kulesine adım attılar ve sıcak rüzgâr kıyafetleriyle dalga geçti. Raisa eğildi pencereden güneybatıdaki şehre baktı. Cat ve Hallie onun iki yanına geldi.

Burada hava aşağıdan daha temizdi ama onları karşılayan manzara korkutucuydu. Kızgın mor-turuncu ateşten bir yarık Ragmarket'i güneyde ve batıda, kale ile pazar arasında . Yokuş aşağı, nehre doğru kükrüyordu. güçlü doğu rüzgarı.

Cat boynundaki atkıyı bir düğümleyip bir yeniden düğümleyerek, "Pazar çoktan bitti," dedi.

Hallie derin bir nefes aldı. "Kızım aşağıda," diye fısıldadı. "Ragmarket'te annemle kalıyor." Hallie'nin kızı Asha sadece üç yaşındaydı.

"Böyle bir yangın nasıl başlayabilir?" Jemson başlarının üzerinden bakarak fısıldadı. "Bütün mahalleyi çevreliyor. İnsanlar yangın ve nehir arasında sıkışıp kalacak."

Hafıza Raisa'nın üzerine titredi. Alevler ona Hanalea'daki garip ateşi hatırlattı; acımasız ve acımasız.

"Hadi," dedi ve merdivenlere doğru döndü. "Hadi yer seviyesine inelim. Yangını nehirde durdurmalıyız, yoksa daha önce. Ve bu rüzgarla kolay olmayacak."

Merdivenlerden takırdayarak indiler, aşağıya doğru çılgınca bir koşuşturmayla kendilerini köşelere attılar. Tapınağın yakınına vardıklarında Raisa tanıdık uzun boylu bir figür gördü. mavi ceketliler, bağırarak komutlar veriyor, kaostan düzen çıkarıyorlardı.

Amon Byrne'dü ve Talia, Pearlie ve Mick ve diğerleri.

"Amon!" Raisa bağırdı. Adam döndü ve Raisa üniformasının bir kolunun yanmış olduğunu gördü. Yüzünde is lekeleri vardı.

"Yaratıcıya şükürler olsun! Sen nereden geldin? Buraya nasıl geldin?"

"Şatonun yakınlarındaydım. Burada, resitalde olduğunu biliyordum ve bu yüzden-"

"Ateşin içinden mi geldin?" Cat araya girdi.

Amon başını salladı. "Siperlerden aşağılara kadar uzanıyor. Ragmarket'in yarısını şimdiden kaybettik ve geri kalanı da bir saat içinde yok olacak."

Hallie, "Ragmarket'e girmek için izin istiyorum, efendim," dedi. "Ve insanları köprüye yönlendirin."

Amon dimdik ayakta duran, dudakları birbirine kenetlenmiş, gözleri dosdoğru ileriye odaklanmış kıza baktı. "Talbot, biliyorum ki Ragmarket'teki aile, ama yangın bize doğru geliyor. Riske atılamayacak kadar öngörülemez-"

"Ben ve Pearlie de sizinle geliyoruz," dedi Talia.

"Ben de varım," dedi Mick.

"Ve ben," dedi Raisa.

"Hayır Majesteleri, Ragmarket'e gitmiyorsunuz, o yüzden unutun gitsin." Amon uzun bir süre diğer dördüne baktı. "Zamanı geldiğinde geri döneceğinize söz verir misiniz?"

"Evet, efendim," diye koro halinde söylediler.

Amon, "Eğer orada ölürsen, seni mahkemeye çıkaracağım," dedi.

"Evet, efendim."

Ve gittiler, dumanın içinde kayboldular.

Raisa onların gidişini izledi, kalbi içinde sıkılmış bir yumruk gibiydi göğüs. "Jemson," dedi konuşmacıya dönerek, "binaları ıslatmak için kovalara, varillere, kullanabileceğimiz her şeye ihtiyacımız var. Ve Kıvılcımları söndürmek için battaniyeler. Ragmarket tarafından başlayacağız ve gerekirse nehrin karşısına çekileceğiz. Adanmışlardan çocukları tapınağın yakınına götürmelerini isteyin, böylece hiçbir köprüden geçemez. Gözcü olabilirler ve yanan kor olursa işaret verebilirler.

Yakala."

Jemson, "Nehir suyunu yakınlardaki bahçelere getirmek için kullandığımız pompalarımız var," dedi. "Ne bakacağım." Sonra da gitti.

Raisa nehrin karşısında ağzı duran Klemath'lara döndü. "Baban nerede?" diye sordu. "Bu konuda ordunun yardımı işimize yarayabilir."

"Babamız mı?" İçlerinden biri -Kip olabilir- başını salladı. "İ Sanırım şu anda sınır bölgelerinde. En azından nalbantımız savaş atının yeniden nallanması gerektiğini söyledi."

Keith kardeşini susturmak için elini ırttı. "Nerede olduğunu bilmiyoruz, Majesteleri. Ama gidip güney kışlasında kimin görevli olduğuna bakacağız." İki Klemath hızla uzaklaştı.

Raisa onların ardından kaşlarını çattı. O anda Klematlar hakkında endişelenecek zamanı yoktu. Amon'a geri döndü.

Gavan ve Micah Bayar ile kuzenlerinin Hanalea'daki yangını nasıl sndrdklerini hatırlayarak, "stn yeteneklilerin yardımına ihtiyacımız var," dedi. "oğu ya Gri Leydi'de ya da sıcaktan kaçmak için dağlar. Siz ayrıldığınızda kalenin yakınlarında büyücü var mıydı?"

Amon başını salladı. "Hayır, ama belki bazıları şimdiye kadar buluşmuşlardır. Gelir gelmez buraya gelmeleri için haber bıraktım." Raisa'ya biraz umutla baktı. "Sanmıyorum ki Tapınağın avlusundaki çocuklara yardım etmeye hazırım," dedi. "Bu beni rahatlatacaktır."

Raisa başını salladı. "Bazen bir kraliçenin halkıyla birlikte olması gerekir," dedi. "Ragmarket yanarken benim saklanmam yanlış olur."

"Ben giderim," dedi Mellony, birden Raisa'nın omzuna atılarak. "Onları meşgul edeceğim." Eteklerini iki yanına tutarak tapınağın girişine doğru yürüdü.

"O zaman lütfen bana yakın durur musun?" Amon dedi ki. "İşler giderse seni avlamak zorunda kalmayayım diye mi?"

Raisa başını salladı. Amon'un endişelenerek dikkatinin dağılmasına ihtiyacı yoktu.

onun hakkında. "Birlikte çalışacağız," dedi. metal üzerinde kayarken çılgılığı duydu. "Jemson'ın pompaları orada. Nehri geçelim ve neleri kurtarabileceğimize bakalım."

C H A P T E R T W E N T Y

KAN VE ASHES

Şansları yaver giderse, Bayarlar Han'ın grubunun Gri Leydi'ye yoldan inmesini beklemiyordu, çünkü o yoldan ve ahırlarda at bırakmamışlardı. Yine de Han ve Dancer kalkanlarını kaldırdı. büyümlü saldırılara karşı. Elbette, son derece güçlü veya olağandışı bir öldürme tılsımı dışında her şeyi köreltecek tılsımlar takıyorlardı.

Han, tek yolun aşağı yamaçlardaki sihirbaz evlerine giden bir patika ağına dönüştüğü dağın yarısında biraz daha rahat nefes aldı. Bunların hepsinin üstesinden gelmek zor olacaktı.

Bayarlar da dağdan aşağıya iniyor olacaktı. Raisa'ya ulaşmaya, önce kendi hikâyelerini anlatmaya, hikâyelerine iltihaplanma ve büyüme şansı vermeye hevesli olacaktı.

Han tehlikenin her yönden kendisine doğru geldiğini hissediyordu; sadece hangi darbenin önce düşeceğini bilmiyordu. Kürek kemikleri arasındaki huzursuz karıncalanma bir şeyi gözden kaçırdığını söylüyordu - bir tehlikeyi tahmin etmediği bir şey.

Yolda giderken, Willo ve Dancer'a onlar gelmeden önce konsey toplantısında neler olduğunu anlattı. Neden geldikleri yoldan geri dönmek yerine dağdan aşağıya doğru koştuklarını sormadılar.

Sorsalardı Han ne diyecekti?

Şömine mi? Tek bildiği, Bayarlara yaramazlık yapmaları için zaman tanımak niyetinde olmadığıydı.

Marisa Pines sapağında Dancer atını Han'inkinin yanına yanaştırdı ve beceriksizce onu kucakladı. "İyi iş çıkardın Yalnız Avcı. Konseye liderlik etmek için çok uygunsun."

Han, "Böyle düşünen tek kişi sen olabilirsin," dedi.

"Onlara biraz zaman verin," dedi Dancer. "Annemin Marisa Pines'a sağ salim vardığını görür görmez şehre geleceğim."

"Dikkatli ol," dedi Han. "Ortadan kaybolursan Lord Bayar bunu kutlar."

Dancer'ın dişleri azalan ışıktaki parladı. "Ben de onun için aynı şeyleri hissediyorum," dedi.

Han şehre doğru inmeye başlamak için dağın yamacını döner dönmez onu gördü. Ham bir alev hattı Fellsmarch'ı enfekte olmuş bir yara gibi yırtıyor, aşağıdaki şehri kemiriyordu.

Gözlerini dikmiş bakıyordu. Ragmarket'te yangınlar yaygındı ve her zaman kötü haberdı. Bütün binalar ahşaptan yapılmıştı, Bazıları samanla kaplanmıştı ve pazar günündeki domuzlar gibi birbirlerine yakın duruyorlardı.

Ama bu daha kötüydü. Han uzaktan bile büyücü alevinin uhrevi mor ve yeşil tonlarını fark etti. neredeyse imkânsızdı, özellikle de sıcak doğu rüzgârı onu Ragmarket üzerinden Southbridge'e doğru sürüklerken.

Lanet olası kemikler, diye düşündü, Han Baş Büyücü oylamasını kazandığında Lord Bayar'ın yüzündeki kendini beğenmiş küçümseme ifadesini hatırlayarak. Gavan Bayar konseyin oylamasını beklememişti, çünkü nasıl sonuçlanacağını biliyordu. Suçlu taraflar Gri Leydi'de çok uzaklardayken yapmıştı bunu. Han'ın müdahale edecek zamanı olmadan saldırmıştı.

Han, tapınak kulelerinde yer işaretlerini buldu ve kale ile nehir arasındaki ön kenar. Yağlı bir duman tabakası yükselen ayı yuttu. Görünüşe bakılırsa Yangın Ragmarket'in yarısını tüketmişti bile. Kontrol altına alınmazsa nehri aşıp Southbridge'i de kasıp kavuracaktı.

Han, sarp ve kayalık patikada hayatını riske atarak Ragmarket'e doğru zorlu bir yolculuk yaptı. Şehre vardığında, kalabalıklar arasında savaşarak ilerledi.

kale yakınlarına doğru kaçıyor. Ödünç aldığı atıyla da savaşmak zorunda kaldı. Sonunda onu terk etti ve çatılara çıkarak

bir dizi açık meydan onu zemin seviyesine geri zorlayana kadar daha iyi ilerledi.

Koşarken, dönen dumanların yabancı kıldığı sokaklarda dönüp dururken, zihni çalkalanıyordu. Bayar bu intikamı bilerek seçmişti. Önce Mam ve Mari'yi yaktı. Şimdi de Han'ın geçmişinin geri kalanını ve gelecek hayallerini de. Han'ın içi neredeyse nefes alamayacak hale gelene kadar düğümlendi.

Kararmış taş duvarları aç alevlere direnen, uzun süredir terk edilmiş Pazar Tapınağı'nda yangın hattında bir mola buldu. Şimdi insanlar diğer yöne, nehre doğru kaçıyordu, bohçalar ve çantalarla, çığlık atan çocukları ellerinden tutup sürüklüyor, ezilmelerini önlemek için yavrularını taşıyorlardı.

Ama burada yol yine kapalıydı. Alevler geniş bir yola sıçramış ve Han'ın hayatı boyunca hiç koyun ya da çayır barındırmamış olan Koyun Çayırı'na doğru kükrüyordu. Sıçanlar akıyordu Alev alev yanan evlerin yarıklarından fırlayarak kalabalığın ayakları altında çılgınca koşuyor ve panik içindeki karmaşaya katkıda bulunuyorlardı.

"Alister!" diye bağırdı biri. Arkasını döndüğünde Hallie Talbot ve Mick Bricker'in yüzlerce kişiyi eski tapınağın önündeki meydana topladığını gördü. Talia ve Pearlie çoban köpekleri gibi kalabalığın kenarlarını tutmuş, ara sokaklara sızmalarını engelliyorlardı.

Hallie'nin kalçasına tünemiş küçük bir kız vardı; üç yaşlarında, belki de Hallie'ninkiyle aynı inatçı çeneye ve gri gözlere sahipti. Çocuk Hallie'nin üniforma tuniğini avuçlamıştı ve hiç bırakmak istemiyormuş gibi görünüyordu.

"Bir çıkış yolu var mı?" Hallie soluk soluğa kaldı. Yüzü is içindeydi, üniformasının tuniği yanmıştı. "Seni kraliçe mi gönderdi?"

"Kraliçe mi?" Han'ın kalbi göğsünün duvarına çarptı. "Neden? Nerede o?"

"Onu son gördüğümde Southbridge Tapınağı'nda yangınla mücadele ediyordu."

"Yani o da mı bu işin *içinde*?"

Hallie başıyla onayladı. "Yüzbaşı Byrne de orada."

Hayır, diye düşündü Han, ağzı kupkuruydu. Böyle bir olamazdı. Raisa neden Fellsmarch Kalesi'nin taş duvarları güvende olmak yerine Southbridge'de olsun ki?

Belki de Bayar Raisa'nın nerede olacağını biliyordu. Belki de bu yüzden şimdi planlamıştı - Bayar açısından mükemmel bir zamanlamaydı.

Öfke Han'ın boğazında safra gibi yükseldi. *Eğer ona bir şey olursa, Ben-*

Hallie, "Nehre geri dönmeye çalışıyoruz," dedi. Han'ın düşünceleri. "Ama ateş her yönden üzerimize geliyor."

Han bu şekilde planlandığını düşündü. Hallie de Ragmarket'i en az Han kadar iyi tanıyordu. Eğer bir yol bulamadıysa, muhtemelen bir yol da yoktu. Han yüzlerce insanın kapana kısıldığını ve yanarak öldüğünü hayal etti.

ölüm. "Onları tapınağa getirin," dedi. "Onları mahzenlere götürün. En kötülerini uzak tutmak için büyü barikatlar kuracağım."

"Tapınağa," diye kükredi Hallie. "Önce çocuklu aileler. Kimseyi kaybetmeyin. Kımıldayın, bütün gün bekleyemeyiz! Lord Alister ateşi yakacak."

Han onun kendisine olan inancı karşısında hem duygulanmış hem de suçluluk duymuştu. Ya işler ters giderse, diye düşündü, Mam'ın anısını aklından uzaklaştırmaya çalışarak. ve Mari.

Mabede akın ettiler toplayıcıları, kaydırakçılar, ışıltılı ipekleri içindeki fanteziler, aceleciler, çamaşırcılar, pazarlardan gelen tüccarlar-alevler onlara doğru kükrerken Ragmarket'in tüm katmanları bir araya toplandı.

Pearlie ve Hallie herkesi içeri yerleştirirken Mick ve Talia avludaki kuyunun başında tulumbayı çalıştırıyor, kovalara su dolduruyor, tapınağın dışını ıslatıyor, giysileri yanmaya başlayınca kendi üzerlerine de su döküyorlardı.

Han onları kapıya doğru yönlendirdi. "İçeri gerseniz iyi olur. Umarım yanar ve işimiz biter."

"Peki ya sen?" Talia sordu.

"Nehre gitmem gerekiyor," dedi Han. Raisa bu işin tam ortasında olacaktı. Korkusuz kraliçesinin kendini öldürmesini engellemeye çalışmalıydı.

"Ama buradan geçmenin bir yolu yok," diye itiraz etti Mick.

"Benim için var," dedi Han. "Kimse sana söylemedi mi? Ben bir rom büyücüsüyüm."

Talia onun yüzünü aĞağı çekti ve dudaklarından sertçe öptü. "Şans için," dedi. Adam gözlerini kırptırınca ekledi: "Ben sadece Kraliçe Raisa'ya göz kulak ol. O biraz mutluluğu hak ediyor. Eğer kendini öldürtürsen, Majesteleri acı çeken yaşlı bir kadına dönüşecek ve ben de senin mezarına acı biber ve devedikenini ekeceğim."

Mick, Han'ın omzunu okşayarak, "Senin bir katil olduğuna asla inanmadım," dedi. "Bil diye söylüyorum."

"Ne?" Han ona göz kırptı ama Mick topuklarının üzerinde döndü ve kapıyı çekerek karanlık tapınağın içinde kayboldu.

Han durumu inceledi. Tapınak ahşap ve taştan yapılmıştı. Sıradan bir yangına dönüşebilirdi ama bu değil. Kereste çoktan için için yanmaya başlamıştı, pencereleri çevreleyen kurşun eriyor, akıyor, avludaki kaldırım taşları radyan ısıyla parıldıyordu. Han başarısız olursa, herkes yok olacaktı.

Tapınağın çevresinde yürüdü, giysilerindeki kıvılcımları savurdu, saçlarındaki kolları silkeledi, eli muska. Çatıların üzerinde spiraller çizerek büyü yayları gönderdi ve alevleri çevirmek için bir bariyer ördü.

Han aniden hâlâ konsey kıyafetlerini giydiğini fark etti; en güzel paltosu artık yer yer kömürleşmiş, Waterlow kuzgunları hırslı planlarının yanmış kalıntıları gibi omuzlarına dökülmüştü.

Tapınak parıldayan tılsımlardan oluşan bir perdeyle çevrelendiğinde Han işini kapının üzerine bir büyü bağlayarak bitirdi. Bir peri masalı şatosuna benziyordu - tabii etrafındaki yırtıcı alevleri görmezden gelebilerseniz.

Bariyer dayanıyor gibi görünüyordu.

Saçlarının yanık kokusuna dayanamayana kadar çalıştı, sonra kendi kefenini yapmaya başladı, sırtına ve omuzlarına büyü dalları ördü, Crow'un ona öğrettiği gibi zırhlandı, neredeyse bir yıl önce. Büyücü alevine karşı işe yarayacak mıydı? Bunu öğrenecekti.

Batiya, nehre doğru döndü, alevlerin etrafında zikzaklar çizerek yapabildiği her yerde. Birinin evi. Birinin işi. Birinin geçim kaynağı. Öfke onu boğdu. Acımasızca onu uzaklaştırdı. Şu anda öfkelenecek zamanı yoktu.

Önünde, tepesinde yağlı siyah dumanların yükseldiği alevden bir duvar uzanıyordu. Sığır ve domuz yağları ile sakatatların alevleri beslediği mezbahalara gelmişti. İki yanında yükselen tuğla duvarlar etrafı kapatıyordu. Ciğerlerinin korunmadığını bilerek derin bir nefes aldı,

Han gözlerini sıkıca kapadı ve cehennemin içine daldı. Kulaklarında kükrüyor, üzerindeki her damla nemi cızırdatıyordu. Göz kapaklarının arkasında turuncu ve mor alevler parlıyordu. Alev alev yanan derisi çatlayacak gibi görünüyordu.

Ve sonra, alev yerine duman emerek, mümkün olduğunca ilerlemek için hızla koşmaya başladı, Büyülü zırhının korumasını kaybederse, yakıttan başka bir şey olmayacağını biliyordu. Sonunda arkasına baktığında alev ve dumandan başka bir şey göremedi. Bir şey olması pek mümkün görünmüyordu.

hayatta kaldı. Tapınakta mahsur kalan tüm aileler için bir dua gönderdi.

Şimdiye kadar nehirden o kadar uzaklaşmış olamazdı. Sağ tarafta Pilfer Sokağı ve Han'ın inşa ettiği küçük krallık vardı - Dancer'ın metal dükkânını barındıran mabedi. Dönme isteğine direndi ve kurtarabildiği kadarını kurtarmaya çalıştı. Bu bir binaydı. Binalar değiştirilebilir.

Ve aniden orada, nehrin kenarında, asık suratlı itfaiyecilerle çevriliydi. Adanmışlar, fanteziler, mavi ceketliler ve hatta bazı İskoç askerleri - barakaları ve Ragmarket'i temizliyorlardı molozlar, yangını durdurmaya çalışmak, binaları ıslatmak, alevleri durdurmak için mücadele etmek.

Nehir kıyısına kurulan iki büyük pompa, ekiplerin kova ve varilleri doldurabilmesi için Dyrnnewater'ı yükseltti. Hatta bir tanesi deri bir hortum takılıydı, ucundan alevlerin içine su püskürtüyordu. Yine de cehenneme karşı bir damlaydı; üzerine tükürmek gibi o.

Han itfaiyecilerin arasında Raisa'yı aradı. İşte buradaydı.

Konuşmacı Jemson uzun boylu, kararmış bir kargaya benziyordu. Nehir kıyısından aşağı iniyor, dedektifleri ve rahipleri işlerinin başında yönlendiriyordu. Han, bağırmaktan sesi kısılmış olan Yüzbaşı Byrne'ı duydu. Şimdiden iyice kızarmış görünüyordu.

Gece Kuşu da dahil olmak üzere, tılsımları onlara biraz koruma sağlayan bir avuç Demonai bile vardı. Duman ve alevlerin arasında ruhlar gibi hareket ediyorlardı.

Nehir kıyısında göze çarpan bir yere konuşlanmış olan Micah'yı gördü, güç patlamalarıyla yaklaşan alevleri geri püskürtüyor, dikkatlice yerleştirilmiş büyücü aleviyle rakip yangın hatları oluşturuyordu. Micah oraya nasıl ondan önce varmıştı? Bir tür kestirme yol falan mı biliyordu?

Raisa'yı görmedi.

Han izlerken Micah omzunu tekerlekli pompaya dayayarak diğer dört kişinin pompayı daha iyi bir yere taşımasına yardım etti. Micah pompadan uzaklaşırken döndü ve Han'ı gördü. Sanki onu gözlüyormuş gibiydi. Gözle görülür bir tedirginlikle ona doğru yürüdü ve Han içgüdüsel olarak muskasını tuttu.

"sen?" Micah tısladı. "Ortaya çıkmadan önce tüm kasabanın yanmasını mı bekliyordunuz?" O isle kirlenmiş, ince dikilmiş giysileri kavrulmuş ve yer yer yanmıştı.

Han sadece ona bakabildi.

"Kraliçeye bunun benim hatam olduğunu söylemek için sabırsızlandığına şüphe yok," dedi Micah, kendisi de kıvılcımlar saçarak.

Han çenesini kaldırarak, "Bu senin hatan," dedi. "Öyle olmadığını nasıl söylersin? Ben de tam olarak bunu söyleyeceğim."

Micah yumruklarını sıktı. "Raisa'ya zarar verecek bir şey asla yapmam. Bu olayla hiçbir ilgim yok ve suçu üstlenmiyorum, bu konuda bana güvenebilirsiniz."

"Sana hiçbir konuda güvenmiyorum," diye karşılık verdi Han.
"Nerede o?"

Kraliçe nerede? olduğunu umsanız iyi olur."

"Gerçekten sana söylememi mi bekliyorsun?" Micah arkasını dönerek yangın hattına geri döndü.

Han öfkeyle nehir kıyısını taradı ve oradan geçen bir mavi ceketliyi durdurarak köprünün karşısını işaret etti. "Sanırım şu tarafta

Southbridge Tapınağı," dedi. "Tıbbi malzemelerle ilgili bir şey."

Nehrin diğer tarafındaki yoğun sıcaktan sonra tapınak serin ve gölgeliydi. Han sadece birkaç yıl önce mi Sokakların siren sesi onu çekip götürmeden önce öğrenciyken orada bulunmuş muydu?

Kapının hemen içinde onu gördü. Uzun bir an boyunca, Han donup kalmış, onu içine çekmiş, rahatlamaktan çaresizdi. Süslü tapınak kıyafetlerini giymişti ama daha fazla hareket özgürlüğü sağlamak için eteğini dizlerinin üstünden yırtmıştı.

Taş zeminde diz çökmüş, bir taşıma çantasına sargı bezi doldururken, genç bir adanmış bir o yana bir bu yana kayarak bekledi. Torba dolduğunda, genç adamın kollarına attı.

"Revir kutsal alana kuruldu," dedi. "Bunları şimdi istiyor olacaklar."

Çocuk sanki Raisa onun altında bir ateş yakmış gibi kaçmaya başladı. Sonra Raisa başını kaldırdı ve Han'ı gördü.

"Han! Hanımefendiye şükürler olsun!" Ona doğru koştu, çok daha iri bir insanın gücüyle ona çarptı, kollarını ona doladı ve neredeyse onu devirecekti.

Sadece onu kendine doğru çekip sıcaklığını hissedebiliyor ve hâlâ nefes aldığına ve Bayarların onu kendisinden almayı başaramadığına -en azından henüz başaramadıklarına- inanabiliyordu.

Raisa başını kaldırıp Han'a baktı, yeşil gözleri çok kirli bir yüzün içinde parlıyordu. Elmacık kemiği morarmış ve şişmişti ve odun kokuyordu.

Duman.

"Sen gelmeyince çok korktum," dedi. "Alevler çok yoğundu ve Micah toplantının saatler önce bittiğini söyledi. Hemen arkasında olacağını düşünmüştü."

Toplantı biteli *o kadar* da uzun zaman olmadı, diye düşündü Han. "Yaralısın," diye fısıldadı, hafifçe yanağına, boğazına dokunarak dumandan ve bağırmaktan sesi kısılmıştı.

Raisa, "Pompa kolu tam yüzüme geldi," dedi. Gözleri yaşlarla doldu. "Bu bir şey değil. Kaç ölü olduğunu bilmiyoruz ama elimizde ciddi yaralılar var ve bu insanların nerede yaşayacağını bilmiyorum." Sesi titriyordu.

Kendine hakim olarak bir adım geri çekildi ve onun ellerini tuttu. "Dancer nerede? Seninle olacağını sanıyordum."

Han başını salladı. ". Buraya geliyor ama başarabilecek mi bilmiyorum. Cat'i de görmedim. Onun da bu işin içinde olduğunu sanıyordum."

Raisa başını salladı. "Nereye gittiğini bilmiyorum. Daha önce buradaydı. Hallie, Talia ve diğerleri de bir saat önce Ragmarket'e gittiler ve geri dönmediler."

"Az önce gördüm onları," dedi Han. "Birkaç yüz kişiyle birlikte eski Pazar Tapınağı'nda saklanıyorlar. Sanırım şimdilik güvendeler."

"Amon'a söylemelisin. Oraya girmelerine izin verdiği için kendine kızıyor."

"Yapacağım." Han tereddüt etti. "Micah konsey toplantısı hakkında bir şey söyledi mi?"

Raisa başını salladı. "Zamanımız olmadı. Her santim toprak için savaşıyorduk." Durakladı. "Neden?"

Han, "Bilmeniz gereken bir şey var," dedi.

Raisa ellerini geri çekip kollarını kavuşturarak, "Devam et," dedi.

"Toplantıda Lord Bayar, Ragmarket'e ve Southbridge'e asla unutamayacakları bir ders verdi. Bölge sakinlerinden 'fareler' olarak bahsetti ve onları yok etmek için

onları inlerinden çıkarmalıyız." Han öfkesini bastırmak ve gerçeklere bağlı kalmak için elinden geleni yaptı.

"Gerçekten mi? Bunu açık konseyde mi söyledi?"

Han başını salladı. "Konsey ona verdi. Sonra şehre geri döndük ve Ragmarket yanıyordu."

Raisa'nın gözleri kısıldı. "Bu bir tesadüf olabilir mi? Bunu nasıl bu kadar çabuk başarabildi?"

"Daha oylamayı yapmadan önce oylamanın nasıl sonuçlanacağını biliyordu." "Kimse karşı oy kullanmadı mı?"

"Evet," dedi Han. Sonra isteksizce ekledi: "Ve Micah."

Raisa onun yüzünü aradı. "Gerçekten mi? Micah buna karşı mı oy kullandı?" Kaşlarını çattı ve üzerinde çalışmaya başladı. "Daha fazlası olduğunu biliyorum," dedi sonunda, "ama geri dönmeliyim. Beni arıyor olacaklar."

Han onun haklı olduğunu biliyordu ama gitmesine izin vermek istemiyordu.

Uzanarak saçından bir kül kopardı ve kız parmak uçlarında ayağa kalktı ve aniden öpüşmeye başladılar, uzun ve tatlı, son zamanlarda yeterince olmayan bir şey.

Kalbi küt küt atıyordu. Durmaları gerektiğini biliyordu -burası çok halka açık bir yerdi- ama kendine engel olamıyordu. Ona sıkıca sarıldı,

Her zaman ölüme bu kadar yakınken ona hayır demekle aptallık ettiğimi düşünüyorum ve *bu* utanç verici olmaz mıydı?

Han'ın arkasında biri boğazını temizledi.

O ve Raisa soluk soluğa birbirlerinden ayrıldılar. Raisa, Han'ın omzunun üzerinden baktı ve gözleri büyüdü. Han arkasını döndüğünde, elinde bir kol dolusu çamaşırıla Konuşmacı Jemson'ı gördü.

"Hanson," dedi ciddi bir şekilde başını sallayarak. "Seni hâlâ iyi görmek güzel.

Yaşıyor." Raisa'ya baktı. "Majesteleri, böldüğüm için özür dilerim ama klan şifacıları ile Lord Vega arasında bir yetki anlaşmazlığı var. senin akıllıca müdahalene ihtiyacı var."

"Teşekkür Jemson," dedi Raisa, yanakları alev alev yanarken. "Sonra konuşuruz Han, tamam mı?"

Han, "Ben gidip Yüzbaşı Byrne'ü bulayım," dedi.

Han, Yüzbaşı Byrne'e Hallie ve diğerleri hakkında bildiklerini anlattığında Byrne sertçe başını salladı, gergin yüzü yumuşadı Biraz.

"Ne ki?" Han sordu.

Yüzbaşı Han'ı sonraki bir saat boyunca koşturdu, alevleri geri püskürttü, barikat kurdu ve Breaking'den kalma binaları korudu. Bir keresinde, bir avuç itfaiyecinin üzerine devrilme tehlikesi olan bir binayı destekledi.

Kaybedecekleri bir savaş veriyorlardı. Büyücü alevinin direnci ve doğu rüzgarı arasında, ne zaman Yangın bir yerde söndürülürken, başka bir yerde daha da büyüdü. İki pompa çalışsa bile alevleri söndürmeye ya da amansız ilerleyişlerini durdurmaya yetecek kadar su dökemediler.

Han yangından sonra Ragmarket'i hayal etti, yanmış bir Tanrıların kaprislerinin tapınakları gibi birkaç taş yığınıyla noktalı çorak arazi.

Bir bariyer kurabilirdi, ancak yangın hattı çok geniş olduğu için Southbridge'i koruyacak kadar hızlı bir bariyer inşa edemezdi. Uzun. Rüzgar ederse, yangını nehirde durdurabilirlerse şanslı sayılırlardı. Ve eğer köprü yanarsa, nehrin yukarısında ya da aşağısında uzun bir yol boyunca karşıya geçmek için kolay bir yol olmayacaktı. Bir çözüm bulmak için beynini zorladı.

Cat ve Dancer dumanın içinden ruhlar gibi çıkarken ön saflarda bulunanlar arasında bir çığlık yükseldi, birbirlerine sıkıca sarılmış, sihirli bir örtü ile örtülmüşlerdi.

Han onlara doğru koştu. "Nereden çıktınız?" diye sordu. "Nasıl geçtiniz?"

"Cat geldi ve beni aldı," dedi Dancer. "Sanırım Ragmarket'te yolumu kendi başıma bulamayacağımı düşündü."

"," dedi Cat, burnundaki bir lekeyi silerken ve kollarını kaşınıyormuş gibi fırçalarken. "Sana şunu söyleyeyim, büyüyle kafese kapatılmaktan hoşlanmıyorum."

"Ragmarket gitti," dedi Dancer. "Ama-" Cat'e baktı ve o da başını salladı. "Şey, birkaç istisna dışında. Özür dilerim."

"Southbridge'i de kaybedeceğiz," dedi Han, sesine umutsuzluk karışmasına izin vererek. "Şu cehennem rüzgârı bir dinseydi, bir şansımız olurdu." Büyüsüyle rüzgârı biraz itti ama bu, fırtınaya karşı yelpaze kurmak gibiydi.

Dancer, Southbridge Tapınağı'nın üzerinde dalgalanan ve kopan Briar Rose afişlerine baktı. "Burada yeşil bir yer var mı?" diye sordu aniden, kırık bir kaldırım taşına tekme atarak. "Toprağa ulaşabileceğim bir yer?"

"Tapınak bahçeleri var," dedi Cat. "Nehre kadar uzanıyor, hemen diğer tarafta." Adamın kolunu çekiştirdi. "Sana gösterebilirim."

"Aklında ne var?" Han umutları yeniden alevlenerek sordu.

Dancer, "Rüzgârı tersine çevirip çeviremeyeceğime bakacağım," dedi. "Hayır. söz veriyorum, ama..."

"Rüzgârı çevirmek mi?" Han'ın umutları büzüştü ve öldü. "Sadece bilmiyorum eğer..." Şüphelerinin geri kalanının ortaya dökülmesini engellemek için dudağını ısırdı.

Dancer ona baktı, mavi gözleri derin bir orman gölü kadar dingindi. "Yine de denememe izin ver."

O ve Cat köprüye doğru koştular.

CHAPTER TWENTY - ONE

TOPRAK BÜYÜSÜ

Han, Dancer'ın şansı konusunda iyimser değildi. Büyücüler Breaking'den beri havayı kontrol etmeyi başaramamışlardı. Teorik olarak bu yapılabilirdi ama sadece birazcık sisi karıştırmak için muazzam bir güç harcamak gerekiyordu. Bugünlerde muskalar bu işin üstesinden gelemiyor.

"Dancer nereye gidiyor?" Raisa'nın sesi Han'ı irkiltti, neredeyse kulağının dibindeydi. Micah elbette onun hemen yanındaydı.

Han, "O ve Cat tapınak bahçesine doğru gidiyorlar," dedi.

"Tapınak mı?" Raisa kaşlarını birbirine yaklaştırdı. "Ona burada ihtiyaç var. Eğer yangın nehri geçerse Southbridge'in işi biter."

Han tereddüt etti. Micah'yla orada tartışmaya girmek istemiyordu. "Rüzgârı durdurmaya çalışacak."

"Nasıl?" Micah alaycı bir tavırla cevap verdi. "*Dua* ederek mi?"

Han sırtını Micah'ya döndü ve nehrin karşısına baktı. Dancer ve Cat çoktan yamaçtan aşağı, bahçelerin tapınak rıhtımlarını çevrelediği su kenarına doğru inmeye başlamışlardı.

Neredeyse köprünün gölgesinde bir yer seçen Dancer oturdu. Toprakta bağdaş kurdu. İki eliyle tılsımını tuttu ve gözlerini kapattı.

Yanan yün kokusu Han'ı paltosunun yeniden alev aldığı konusunda uyardı. Koluna vurarak etrafında döndü. Ragmarket'teki alev alev yanan binalardan sıçrayan kıvılcım ve cüruflar etrafa yayılıyordu.

Onlar. Vatandaşlar, askerler, klan, tugay nehrin kenarına yapışmış, her santimlik alan için savaşıyordu. Han kavurucu rüzgâra karşı gözlerini kısmış, flaşının en çok nerede işe yarayacağını görmeye çalışıyordu Güzel.

"Köprüyü geçin!" Byrne kükredi. "Hadi! Hadi! Gidin! Gidin! Herkes, hemen şimdi!"

Han arkasını döndüğünde köprünün batı ucundaki nöbetçi kulesinin arkalarında alev aldığını, korların köprü döşemesine ve onu destekleyen ahşap kalaslara düştüğünü gördü. Şimdi gitmezlerse nehirle alevler arasında sıkışıp kalacaklardı. Kaçmak için Dyrnnewater'a atlamak zorunda kalacaklardı ve birçok şehir sakini yüzme bilmiyordu.

Panik halindeki itfaiyeciler köprüye akın etti. Byrne Raisa'yı kucağına aldı ve kalabalığın arasında ezilmesini önlemek için diğer tarafa taşıdı.

Han arkadan geldi ama yolun ortasında durdu ve alevlere doğru döndü. Ellerini kaldırarak cehennemi bir flaş patlamasıyla geri püskürttü ve tüm öfkesini ona yöneltti. Köşesinden Micah'nın yanında hizalandığını ve kendi saldırısını başlattığını gördü. Yan yana, onu geri, geri ittiler. Han'ın tüm cephesi Kavrulmuştu, teni Mam'ın kömürden çıkardığı çıtırtılar gibi gevrekti.

Birkaç dakika boyunca alevler bıçak sırtında asılı kaldı ve Han kazanıyor olduklarını umdu. Sonra alev, amansız rüzgârla onlara doğru sürüklenen kıvrımlı bir dalga gibi yükseldi. Yukarı, yukarı, yukarı, Gökyüzünü lekeleyen, eğilmiş bir ejderha üzerlerine düşmeye hazırды. Nehrin diğer tarafındaki kalabalık bir uyarı çığlığı attı.

Tehlikenin varan Han, aniden tükenen flaş kaynağının farkına vararak kalkanlarını kaldırdı.

Ve sonra, sanki sihirli bir değnek değmiş gibi, alevler geriye doğru kayarak bir kıvılcım patlamasıyla doğu kıyısına çöktü.

Rüzgar kesilmişti.

Nehrin Southbridge tarafındaki işçilerin bunu fark etmesi bir an aldı. Başlarını kaldırıp önce batıya, sonra da doğuya baktılar. Yüzlerindeki teri sildiler. Rüzgarın çıkmasını beklediler tekrar. Bir süre sonra tekrar başladı, ama bu kez batıdan geliyordu, dostane bir esinti, ateşi kendi üzerine çekerken bir fırtınaya dönüştü.

Han döndü ve Dancer'ı aradı. Hâlâ bahçede gömülü olan Dancer, karanlık bir sokaktaki fener gibi parlıyor ve tapınağın etrafını aydınlatıyordu. Kedi bir tapınaktaki adanmış gibi onun başında nöbet tutuyordu.

Alevlerin durduğunu ve sonra geri çekildiğini gören nehir kıyısındaki itfaiyeciler alkış tutarak çabalarını iki katına çıkardılar.

Dancer'ın rüzgârlarının etkisiyle Ruhlar'dan aşağı yuvarlanan bulutlar ağır, siyah ve yağmura gebeyken ışık değişti. Alt tarafları şimşeklerle parlıyor, gök gürültüsü patlamaları gelişlerini haber veriyordu. Şehrin üzerine yığıldılar, gittikçe yükseldiler.

Büyük bir yağmur damlası Han'ın yanındaki iskeleye sıçradı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha, sıcak taşlara çarptıkça cızırdıyorlardı. İlk başta hemen buharlaştılar, ancak yoğun ve hızlı bir şekilde geldiler, nehirler halinde pıhtılaştılar, çatılarda yankılandılar ve Han'ı derisine kadar ıslattılar.

Yağmur! Grace'in tatlı hanımı, yağmur yağıyordu.

Southbridge tarafında, Raisa direnen Amon Byrne'ı doğaçlama bir dansla çekeştiriyor, aptal mavi kanlı terlikleriyle ayakları su birikintilerinde sıçırıyordu.

Diğerleri de katıldılar - ürkütücü bir mezarlık dansındaki kararmış korkuluklar gibi hoppa, pis, yanmış kutlayıcılar.

Alevlerin ön kenarı azaldı ve söndü, geriye binaların hâlâ yandığı yeşil-turuncu alev cepleriyle süslü vıcık vıcık bir çorak arazi kaldı. İtfaiye ekibi, Ragmarket tarafına geri dönerek sıcak noktalara yeni bir güçle saldırdı.

Han, Southbridge'e giden trafiğe karşı karşıya geçti ve çamurlu yokuştan aşağı nehir kenarındaki bahçeye ulaştı. Dansçı yığıldı Cat'e karşı, gözleri kapalı, parlaklığı donuk bir ışıltıya dönüştü.

"İşi bitti," dedi Catislak örgülerini geriye doğru tarayıp endişeyle yüzüne bakarak.

Han onların yanına oturdu, Dancer'ın tılsımını tuttu ve tükenen kaynağından ona biraz güç verdi.

Dancer gözlerini açtı ve parıltıyı hissetti.

"Yaptığın şey inanılmazdı," dedi Han. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

Dancer gülümsedi. "Siz uğursuzluk saçanlar toprak büyüsünün gücünü hep hafife alırsınız," diye fısıldadı. "Odak noktası dar, ama o aralık içinde..."

"Toprak büyüsü ve yüksek büyü bir arada," dedi Han. "Bu sadece birbirimize hırlamayı bırakırsak neler yapabileceğimizi gösteriyor."

Yağmur nihayet diniyordu, ancak su birikintileri vardı. Her yerde. Ve işte Raisa ve Konuşmacı Jemson onlara doğru iniyordu. Jemson bir elinde bir sepet taşıyordu.

Raisa kayarak Dancer ve Cat'in önünde durdu; kelp cinsi bir kraliçe, sıırıslıkam kıyafetler içindeydi. "Ateş Dansçısı," dedi. "İtiraf etmeliyim ki şüphelerim vardı ama sen onları yok ettin. Southbridge'i ve belki de şehrin geri kalanını kurtardın."

"Teşekkür ederim Majesteleri," dedi Dancer. Jemson, Han ve Cat'e doğru başını salladı. "Sadece ben değildim."

"teşekkür ederim!" Raisa önce Dancer'ın, sonra Han'ın, sonra Cat'in, sonra da Jemson'un ellerini tuttu.

Jemson sepetini boşalttı ve Dancer'a ekmek, peynir ve bir sürahi elma şarabı verdi.

Ama Han yemek yiyemiyordu, midesi endişeyle dolup taşıyordu. "Kedi. Benimle eski tapınağa gelebilir misin? Hallie, Talia ve bir grup insan orada saklanıyordu. Yardıma ihtiyaçları olabilir."

Cat Dancer'a baktı. "Git," diye ısrar etti. "Kendimi daha iyi hissediyorum. Sadece yemek yemem ve biraz dinlenmem gerekiyor."

"Ona iyi bakıldığını göreceğim," dedi Raisa. Han'ın koluna dokundu. "Yanına birkaç muhafız al. Ve dikkatli ol."

Han ve Cat yarım düzine mavi ceketliyi engellerin etrafından dolaştırarak için için yanan harabelere götürdü. Nehirden uzaklaşıp Pazar Tapınağı'na doğru gittiler. Yol boyunca alevleri bastırdılar. ve hayatta kalanları köprüye doğru yönlendirdi. Han sihrinin tuttuğunu ve tüm bunlardan bir şeyler kurtarmayı başardığını umuyordu.

Kömürleşmiş bir çorak araziden geçtiler, duman tütüyordu. Han'ın iyimserliği azalmış, yıkım yüzünden tükenmişti. Cat birbiri ardına yok olmuş simge yapıları işaret etti. Birçoğu geçmişte işlenen suçların ve sokak kavgalarının mekanlarıydı.

"Ferkin's gitti!" diye inledi. "En güzel tatlı pastaları onlar yapardı. Elbette beni bu pastaneye getiren yaşlı Ferkin'di. sokaklara ilk çıktığımda bluejackets. Üç ya da dört yaşındaydım. O zaman rozet taktım ve o zamandan beri rozetim var." Ellerini havaya kaldırarak sırtlarındaki hırsızlık izlerini gösterdi. "Yine de tükenmeyi hak etmedi."

Sinirler her zaman Cat'in aşırı kurulmuş bir saat gibi çalışmasına neden olmuştur.

Pazar gitmiş, için için yanan, vıcık vıcık bir harabeye dönüşmüştü. Taz Mackney'nin eski dükkânı -Han'ın Lord Bayar'la yüzleştiği, onu bıçakladığı ve ömür boyu düşmanlığını kazandığı yer- kendi üzerine çökmüştü, sadece birkaç Ahşaplar ve taş yığınları Han'ın bir zamanlar çok iş yaptığı yeri işaret ediyordu.

Burada, geçen yaz Han'ın paçavraları kana buladığı kasap dükkânının kalıntıları vardı. mavi ceketlileri sırtından indirdi. Arnavut kaldırımından Cobble Sokağı'nın nerede olduğunu hâlâ anlayabiliyordu ama sokak boyunca sıralanan köhne ahşap yapılar artık yoktu. Yıkıntıları tekmeledi Bir zamanlar Waterlow tilsimini sakladığı demirci .

Bayar başladığı işi bitirdi, diye düşündü Han. Sanki hiç var olmamışım gibi. Beni kara bir gibi silip attı.

İyi, diye düşündü. Artık kim ya da ne istersem olabilirim.

Önünde, Han'ın beşiğinin ve Dancer'ın metal dükkanının Pilfer Sokağı vardı. Han'ı hayrete düşüren şey, yıkılmış iki blok arasında uzanan sokağın neredeyse hiç bozulmamış olmasıydı. Gözlerini ovuşturdu, gördüklerine inanmakta güçlük çekiyordu. "Pilfer Alley nasıl hayatta kalmış ?" diye mırıldandı.

Kedi Han'ın omzuna dokunarak yüzünü inceledi. "Dancer ve ben nehre giderken buraya uğradığımızda yangının deponun etrafında bir tur attı. Etrafına büyü bir çit çektiğinizi tahmin ettik, alevleri çevirecek bir şey."

Han şaşkınlıkla başını salladı. "Ben yapmadım." Bunu kim yapmış olabilirdi ki? Han Alister'a ait olan bir şeyi kurtarmak için Ragmarket'e inecek bir büyücü düşünemiyordu.

Gerçek, Han'ın üzerine kaçak bir araba gibi çarptı. Serseri Sokağı'nın binaları, yıkıntılar arasında suçlayan bir parmak gibi göze çarpıyordu. Han Micah'ın sözlerini hatırladım. *Bunun için suçu üstlenmiyorum.*

Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyordu ama Bayarlar yangının suçunu onun üzerine atmak istiyorlardı. Bu da saklandığı yeri bildikleri anlamına geliyordu. Bir kez daha kanunun pençelerinin üzerine kapandığını hissetti ve gidecek hiçbir yeri kalmamıştı.

Artık bunun için endişelenemezdi. Pilfer Alley'i geçip tapınak meydanına doğru yürüdü.

Arada o kadar çok şey yanmıştı ki Han, Pazar Tapınağı'nın karanlık gecede gökyüzüne doğru yükseldiğini görebiliyordu. Yani ayakta duruyordu, Yanmış olsa da taştan inşa edildiği için hâlâ ayakta duruyordu. Duman ve buluttan oluşan kasvete karşı ışı l ışı l, tuhaf bir şekilde parlak görünüyordu. Yaklaştıkça Han bunun ne olduğunu anladı; büyü örtüsü tapınağı hâlâ bir isim günü hediyesi gibi sarıyordu.

Büyük çift kapının altından geçip çan kulesine baktılar. Han onları izlerken pencerede küçük bir kız belirdi. Hallie'nin kızı, adı neydi? Hallie onu geri çekmeden önce elini pencereden dışarı uzatıp büyülü örtüyü tutmaya çalıştı.

"Asha! Sakın ona dokunma!" Kızı hayal kırıklığı içinde feryat ederken Hallie azarladı. "Lord Alister onu bizi güvende tutmak için oraya koydu. Her neyse, sana diğerlerinin yanında kalmanı söylemiştim. Buraya nasıl geldin?"

Han'ın içinde sevinç alevlendi. "Hallie!" diye bağırdı. "Hallie! Ateş söndü. Dışarı çıkmak güvenli!"

Hallie ona baktı, sıırttı ve sonra gözden kayboldu.

Han büyülü örtünün eteklerini kavrayıp kapıdan uzağa doğru yırttı ve Cat büyük kapıları ardına kadar açtı. Talia ve Pearlie onlara göz kırptı. Han ve Cat'i kucakladılar ve

sonra birbirlerine. Sonra Mick'in taşı merdivenlerin tepesinden mahzene indirmesine yardım etmeye gitti.

İnsanlar mahzenden dışarı döküldü, nef boyunca aktı. ve çift kapıdan geçtiler. Kucaklarında bebekleri olan ya da küçük çocukları ellerinden tutup çeken kadın ve erkekler. Birçoğu meydanda donup kaldı, Bildikleri dünyanın kalıntılarına bakıyorlardı.

Han, yeterince şey yapmadığımı düşünerek öylece durdu. Yeterli değildi.

Yaşanacak yeri olmayan bir hayat ne yarar ki? Hiçbir yerde yaşamak. Bir yangında ölmeyi mi yoksa daha sonra açlıktan ölmeyi mi tercih ederlerdi?

Bu benim hatam, diye düşündü. Bayar bunu büyücü cinayetlerini durdurmak için yaptığını iddia edebilir ama bu oku tam kalbime nişan aldı. Onun dikkatini buraya çekmek benim hatam.

Sonra garip bir şey oldu. Hayatta kalanlardan bazıları kayıplarının üstesinden gelerek ağlarken, diğerleri kurtuluşlarına hayret ederek gözyaşlarının arasından gülümsedi. İkili ve üçlü gruplar halinde Han'a doğru yürüdüler, başlarını eğdiler, utangaç bir şekilde ona dokunmak için uzandılar Giysileri, kolları, Waterlow damgası taşıyan kömürleşmiş etoller, sanki bir tür azizmiş gibi.

"Teşekkürler Lord Alister," dediler. "Bizi kurtardığınız için teşekkür ederiz." "kurtardığınız için teşekkür ederim. Sahip olduğum tek şey onlar."

"Teşekkür ."

"Teşekkür ."

"Teşekkür ."

Hatta bir çift kendini yere atıp harap olmuş pantolonunun paçasını öpmeye çalıştı ama o buna engel oldu.

Han onların minnettarlığı karşısında utandı, mahcup oldu. Bunu saptırmaya ya da paylaşmaya çalıştı. "Hallie, Mick ve diğerlerine teşekkür edin, sizi buraya onlar getirdi." Ve "Hayden Ateş Dansçısı rüzgârı değiştirdi ve yangının nehri geçmesini engelledi."

Ama gülümseyip başlarını sallıyorlar, ceketinin kumaşını okşuyorlar ve bir şekilde ona geri ödemeyi teklif ediyorlardı.

Bir işiniz mi düştü Lord Alister, gizli saklı bir işiniz mi var, kime gideceğinizi biliyorsunuz.

Nancy'm, rom terzisidir. Yeni kıyafetlere ya da en azından tamirata ihtiyacın var gibi görünüyor. yoluna girdiğinde uğra da ölçünü alsın.

Piyasadaki en iyi fantezilere sahibim. Ve seninle tanışmaktan gurur , ne demek istediğimi anlıyorsan.

Ne zaman bir demirciye ihtiyacın olursa, bana gel. Nehrin bu tarafında en iyi işi yapın. Ücretsiz.

Han, yanında duran Cat'e, "Anlamıyorum," diye mırıldandı. "Neredeyse her şeylerini kaybettiler."

"Daha önce hiç kimse onlardan herhangi birine ne olduğunu umursamadı," dedi Cat. "Lord Bayar ya da Kraliçe Marianna'nın Ragmarket ya da Bottoms'taki insanları kurtarmak için hayatlarını tehlikeye attıklarını hayal edebiliyor musunuz?" O homurdandı.

Han, Bayar'ın konsey toplantısında Ragmarket hakkında söylediklerini hatırladı.

Krallığı terk etmeleri kamu yararına olacaktır. Hep birlikte. Neredeyse hiç özlenmeyeceklerdi. Arazi de serserilerden ve onların temizlendiğinde çok değerli olacaktı.

Diğer sakinler nehrin karşısındaki sığınaklarından geri dönmeye başladılar, şaşkınlık içinde başlarını sallayarak yer işaretleri sonsuza dek yok oldu. Anlatacak başka hikâyeleri de vardı. Kraliçeleri hakkında vızıldıyorlardı.

"Onu görmeliydiniz," dedi bir kadın. "Bu duvarın, bu küçük şeyin üzerinde durdu ve emir verdi, omzunu tulumbanın tekerleğine koydu ve tıpkı geri kalanımız gibi su taşıdı. Onu sürekli Southbridge'e götürmeye çalışıyorlardı.

Tapınak, güvende olacağı yer, ama o buna izin vermedi. Hiçbir şey olmamış gibi büyücülere emirler yağıdırıyordu."

"Bu bina neredeyse Yüzbaşı Byrne'ün üzerine yıkılıyordu," dedi bir adam. "Kraliçe Raisa, bir çaycı gibi küfretti. Sesi daha önce gördüğüm hiçbir kraliçeye ."

"Belki de daha önce onun gibi bir kraliçe görmedik," dedi kadın,
"ama şu anda elimizde olduğu için mutluyum."

CHAPTER TWENTY - TWO

KÜLLER VE SUÇLAMALAR

Han ve Cat ayrıldıktan sonra Raisa, Dancer, Mellony ve Missy'yi arabasıyla Fellsmarch Kalesi'ne geri gönderdi. Lord Vega yanında bir O ve Konuşmacı Jemson yaralıları değerlendirerek hangilerinin Şifacılar Salonu'na gitmesi gerektiğine ve hangilerine Southbridge Tapınağı'ndaki adanmışların bakabileceğine karar verdiler.

Adanmışlar ayrıca ölülerin sorumluluğunu da üstlenmişlerdir.

Raisa, Southbridge Tapınağı'nda doğaçlama bir toplantı düzenledi. Konuşmacı Jemson, Amon Byrne ve Char Dunedain, Ragmarket'in temizlenmesini koordine etmek için. General Klemath hâlâ ortaya çıkmamıştı, Gerçi bazı yerli subaylar da katılmıştı. Han ve Cat de geri dönmemişti. Raisa bir endişe hissetti.

Nightwalker da geldi. Demonai Kampı'ndan döndüğünde kasabanın yarısını harabe halinde bulmuştu. Ve Micah, bir yer kazanmıştı nehir kıyısındaki eylemleriyle masaya yatırdı.

Micah yorgun olmalı, diye düşündü Raisa. Yangınla mücadelede bu kadar sıkı çalışması, her zamanki kibrinden çok azını göstermesi ve geçmiş günahlarını telafi etmeye hevesli görünmesi onu etkilemişti.

Neden eve gitmiyor? diye merak etti. Sonra fark etti, benimle konuşmak için bekliyordu.

Raisa kendini elindeki konuya geri dönmeye zorladı. Highlander subaylarına, "General Klemath'ın yeri bulunana kadar, Çavuş Dunedain yangın nedeniyle yerlerinden olan insanların barınmasını koordine edecek," dedi. "Onun emri altındasınız."

"Bunu zaten konuşmuştuk," dedi Dunedain. "Beş yüz kadar kişiyi barındırabilecek sahra çadırlarımız var. Düzlük arazideki mültecileri nehir boyunca temizlediğimize göre, Ragmarket'i temizlerken onları oraya yerleştirebiliriz."

Raisa içini çekerek alnını ovuşturdu. "Orada olduğundan emin ol yeterli tuvalet mevcut. Nehre tekrar pislik atmak istemiyorum."

"Ragmarket'te kullanılabilir konut var mı?" Konuşmacı Jemson sordu. "İnsanlar mümkünse evlerine daha yakın bir yerde kalmak istiyorlar."

"Ragmarket'teki eski tapınak hâlâ ayakta," dedi Pearlie. "O ve Pilfer Alley'deki bazı binalar. Hepsi bu kadar."

"Gerçekten mi?" Raisa şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Tapınak kurtuldu mu?
Bu iyi bir haber."

"Ve Pilfer Alley de mi?" Micah bir kaşını kaldırarak, "İlginç," dedi. "İlginç."

Pearlie başını salladı ve Micah'nın ilgisi karşısında şaşırılmış gibi başını yana eğdi. "Pilfer Alley'i bilmem ama tapınak Lord Alister'ındı. yapıyor. Talia, Mick, Hallie ve ben bir grup insan toplamıştık. ama alevlerin arasından bir yol bulamadık. Bu yüzden bizi tapınağın içine gönderdi ve onu korumak için büyüdü bir duvar ördü."

"mi?" Raisa tepkisini anlamak için Amon'a baktı ama o her zamanki gibi okunamaz haldeydi. "Orada insanlar olduğunu söyledi. tapınak, ama fark etmedim-"

"Eğer o olmasaydı, yüzlerce insan hayatını kaybedecekti. Ben, Talia, Hallie ve Mick de dahil." "Ve Pilfer Alley," dedi Micah.

Ne demek istiyorsun, Micah? Raisa sinirli bir şekilde düşündü.

Pearlie başıyla onayladı. "O bir kahraman ve Ragmarket'teki herkes bunu biliyor. Her neyse, tapınak konut olarak kullanılabilir ve bazıları için eve daha yakın."

Nightwalker, "Klanlar olarak gelen her türlü yardımı yapacağız," dedi.

"Teşekkür Gecegezen," dedi Amon. "Uzun vadede ne kadar yardıma ihtiyacımız olduğunu ve bunu en iyi nasıl kullanacağımızı göreceğiz."

Jemson, "Briar Rose Bakanlığı'nda ihtiyacı olanları beslemek ve giydirmek için hala fon var," dedi. "Ama bu uzun sürmeyecek, ihtiyaç göz önüne alındığında."

Raisa, "Fona bağış yapılması için acil bir kampanya düzenleyeceğim," dedi. Ayağa kalktı ve harap olmuş giysilerini düzeltti. ". Hepimiz yorgunuz ve sorunlarımız yarın sabah da burada olacak. Hepinize biraz uyumanızı emrediyorum."

Tepemizde Southbridge Tapınağı'nın çanları sabahın dördünde çalıyordu.

Eve gitme zamanı. Raisa, Han ya da Cat'in Nehrin karşısından dönmüşlerdi ama . O doğru döndü ve sonra arabasını saatler önce şatoya geri gönderdiğini hatırladı.

"Arabamı paylaşıyor mısınız, Majesteleri?" Micah sordu, hemen arkasında cisimlendi. "Şato yakınlarındaki ahırlardan aşağıya gönderttim."

"Şey..." Raisa bir alternatif aramaya başladı.

"Muhafızlarınız bize eşlik edebilir, ancak günün erken saatlerinde yaşanan bazı olaylar hakkında sizinle özel olarak konuşmak istiyorum." Raisa

Micah tereddüt etti ve ekledi, "Lütfen Raisa. Yangın soruşturmasıyla ilgili. Sana göstermek istediğim bir şey var."

Raisa onu inceledi. Micah yoğundu, neredeyse yalvarıyordu, bir ip gibi gergindi. Aynı zamanda hırpalanmış, morarmış ve kabarmıştı. kullandığı büyüleri korumalar. Han, Micah'ın Lord Bayar'ın teklifine karşı çıktı. Micah babasının Ragmarket'in yok edilmesindeki rolünü itiraf etmek mi istiyordu?

"," dedi Raisa.

Gri Kurt muhafızına işaret eden Raisa, Micah ile birlikte dışarı çıktı. Yan tarafında Aerie Evi'nin bulunan bir araba tapınağın yakınında bekliyordu, altı siyah at kişiyor ve Duman kokusu yüzünden tedirgindi. Micah Raisa'nın arabaya binmesine yardım etti, şoförle birkaç kelime konuştu, sonra koltukta bolca yer olmasına rağmen Raisa'nın yanına sıkıştı karşısında. Raisa direnemeyecek kadar yorgundu.

Amon'un Kurtlarından ikisi arabanın üzerine tırmanıp koltuğu soförle paylaşırken, iki kişi de arabanın yanında ilerledi.

Raisa kadife minderlerin üzerine yerleşti, acaba odun dumanı kokusunu teninden çıkaramayacağını düşündü. "Ee," dedi. "Bana ne söylemek istiyordun?"

"Alister'ın bugünkü konsey toplantısında kendisini Baş Büyücü seçtiğini biliyor muydun?" Micah açık açık söyledi.

Raisa gözlerini kısarak Micah'a baktı. Han bundan bahsetmemişti. "Ciddi misin?" Han'dan Baş Sihirbazlık için aday olmasını istemiş olsa da, oyları nasıl toplayacağını hayal etmek zordu. "Bu nasıl oldu? Ona kim oy verdi?"

"Abelard, elbette." Micah kolundaki bir kesiği kaşıdı.

"Ama Abelard oylara sahip olsaydı neden görevi kendisi talep etmedi?" Raisa sordu.

"Bu iyi bir soru," dedi Micah. "Sürpriz oy Adam Gryphon'un oyuydu. Alister'a oy verdi."

"Şey. Sanırım birbirlerini Oden's Ford'dan tanıyorlar." Kadın kaldırıp baktığında Micah'nın siyah gözlerinin kendisine dikilmiş olduğunu gördü ve ağzını kapattı. Bitkin haliyle neredeyse çok fazla şey söylemişti. Micah onun ve Han'ın Oden'in Ford'unda birlikte olduklarını bilmiyordu. "Yani, Üstat Gryphon senin öğretmenin değil miydi?" dedi.

"Evet," dedi Micah, ". Bu da Alister'a oy vermesini daha da şaşırtıcı kılıyor. Alister'la sürekli anlaşmazlık içindeydiler. okulda. Gryphon onu sınıftan bile attı." Sesi alçaktı ve duman solumaktan sesi kısılmıştı. "Raisa, sözde korumanın ne kadar acımasız olduğunu farkında olduğunu sanmıyorum."

"Bana patronluk taslama!" Raisa tersledi, Micah'ya duyduğu sempati azalıyordu. "En önemsiz şeylerde bile anlaşamayan, kavgacı insan gruplarını yönetmeye çalışıyorum."

Micah, "Eğer patronluk taslıyor gibi görünüyorsam, öyle olmak istemem," dedi. "Ama demek istediğim şu: Alister, Alister'ı elde etmek için ne gerekiyorsa yapacaktır. ne istediğini. Bugünkü toplantıda bunu çok açık bir şekilde ifade etti." O

durakladı. "Örneğin, babam Alister'ı Ragmarket cinayetlerinin arkasında olmakla suçladı. Alister elbette bunu reddetti."

"Masum olduğu için olabilir mi?" Raisa el yordamıyla karşı atağa geçmeye . "Bana babanın ne yaptığını anlattı.

Ragmarket'i yok etmeyi önerdi ve konsey de kabul etti. Başka bir deyişle, konsey yüzlerce masum insanı öldürmek için oy kullandı. İnsanların evlerini, işyerlerini yok etmek, tüm kasabayı riske atmak."

"Sanırım Alister karşı oy kullandığımdan bahsetmedi."

"Aslında bundan bahsetmişti," dedi Raisa. "Sadece ikinizin olduğunu söyledi."

"Gerçekten mi?" Micah ona baktı. "Şaşırdım. Her neyse, Alister Baş Büyücü seçildiğinde, bu işi halledeceğine söz vermişti. Ragmarket 'projesi' diyordu." Sertçe yutkundu ve umutsuz gözlerle ona baktı. "Bana inanmalısın, Raisa. Oylamadan sonra bile bunun olmasına asla izin vermek istemedim. Hemen sana niyetliydim. Bu kadar çabuk hareket edeceğini hiç düşünmemiştim."

Raisa'nın Micah'nın ne ima ettiğini anlaması bir an aldı. Ve sonra bir yanıt bulmak için bir tane daha. "Sen Konsey toplantısından sonra Han'ın dağdan aşağı koşup siz müdahale edemedi Ragmarket'i ateşe verdiği inanamı mı bekliyorsunuz?"

Micah gözünü kırpmadan onun bakışlarını karşıladı. "Buna inanmanı beklemiyorum, hayır. Ama denemek zorundayım. Sahip olduğum tek şey bu."

"O zaman bana bunu açıkla," dedi Raisa. "Han'ın stratejisi nedir? Neyi başarmayı umuyor? Büyücüleri öldürdüğünü iddia ediyorsun. Amacı ne?"

Micah omuz silkti. "Belki de krallığı yıkmak istiyordur, bizi bir iç savaşa sürüklemek istiyordur. Önce Lord deVilliers Demonai tarafından öldürülür ve sonra-"

Raisa kuru bir sesle, "Anladığım Lord deVilliers klan çocuklarını kaçırmış," dedi.

"Bakır kafa hikâyesi," dedi Micah acı acı. "Neden hep bakır kafa hikâyesine inanmak zorundasın?" Durakladı ve Raisa

hiçbir şey söylemedi ve devam etti. "Önce deVilliers, şimdi de Lord ve Leydi Gryphon. Alister, Gryphon'ların bir daha böyle bir şey yapmayacağını biliyordu. bir sokak oy vermeyi destekliyor. Böylece onların etkisini ortadan kaldırır ve -"

"Han Alister asla Ragmarket'i yakmaz," diye araya girdi Raisa. "Her neyse, o da oradaydı, yangınla mücadele ediyordu. Onu gördünüz."

"Sadece beni dinle," dedi Micah. Kendini toparlamak için durakladı. Belki yorgunluk Micah'nın her zamanki sosyal kalkanlarını zayıflatmıştı ama

Raisa onu hiç bu kadar duygusal . Elleri gerçekten titriyordu. Gerçeğin tamamını söylemiyordu ama söylediklerinde temel bir gerçeklik payı vardı.

"Alister oyunu kazanır kazanmaz bakır kafalı arkadaşının konseyde onun yerine geçeceğini söyledi. Bunu seninle konuştuğunu ve senin de kabul ettiğini söyledi. Bunu yazılı olarak verdi." Raisa'ya baktı, gözleri sitemle parlıyordu.

Raisa, "Alister'la bu konuyu konuştum ve Ateş Dansçısı benim tercihim," dedi. "Ne olmuş yani?"

Micah sessizliğe gömüldü, ellerine baktı, yüzüğünü çevirdi, tek ses tekerleklerin taş üzerindeki şingirtisi ve tepeden konuşma.

Sonunda başını kaldırdı ve "Görünüşe göre Ateş Dansçısı benim üvey kardeşim." dedi.

Raisa karnına yumruk yemiş gibi hissetti, tüm nefesi içinden kovuldu. "Ne?" diye fısıldadı, sözcük boğazında düğümlendi.

"Görünüşe göre annesi ve babam yıllar önce bir karşılaşma yaşamışlar," dedi Micah. "Olayın nasıl gerçekleştiğine, kimin kimi baştan çıkardığına dair farklı hikâyeler anlatıyorlar."

"Baban ve Willo?" Raisa başını salladı. "Hayır. Bu mümkün değil." Bunu söylerken bile bunun doğru olması gerektiğini biliyordu, yoksa Micah bu konuyu asla açmazdı.

"Ateş Dansçısı ve Alister bunu başından beri biliyorlardı," dedi Micah. "Ve itibarsızlaştırmak için konsey toplantısında bunu açıklamayı seçtiler.

Babam." Uzandı ve Raisa'nın saçlarını taradı. Alnından. Karşı koyamayacak kadar sersemlemişti. "Söyle bana Raisa, madem Alister'a güveniyorsun, neden senden bu kadar çok sır saklıyor?"

Bu kadarı doğru, diye düşündü Raisa, huzursuzdu. Han benden sır saklıyor. Bilmediğim başka ne var?

"Her neyse," diye devam etti Micah, "toplantı biter bitmez Alister ortadan kayboldu. Ben böyle düşünüyorum. Kasabaya benden önce için Gray Lady'den aşağı koştu. Kasabayı ateşe vermek istedi.

Ragmarket'i durdurmak için sizi zamanında uyaramadım. Sonra da Ragmarket'in yangını söndürmesine yardım ediyormuş gibi yaptı. gitti."

"Buna inanmıyorum," dedi Raisa inatla. "Bunu kaç kez tekrarladığın umurumda değil. Orası onun eviydi. Arkadaşları orada yaşıyor."

"Ve bazılarının hayatını kurtardı," dedi Micah. "Bunu inkar etmiyorum."

Araba yavaşladı, sonra şoförün dizginleri çekmesiyle durdu. içi

nd "Lordum Bayar!" diye seslendi şoför. "."

e. Micah başını pencereden dışarı çıkardı, uzun uzun baktı ve sonra Raisa'nın manzarayı izlemesine izin vererek arkasına yaslandı. "Alister'ın evinden bahsetmişken, Pilfer Alley'e hoş geldiniz."

Raisa dışarı bakmak için Micah'ya doğru eğildi. Arnavut kaldırımlı sokak, kenarları biraz yanmış ama hepsi hâlâ ayakta duran depolarla kaplıydı. Tanıdık geliyordu. Bir mahzende, Cuffs Alister tarafından esir tutulduğu geceye dair bir anı canlandı zihninde.

Ve orada, kapının üzerinde, karalanmış bir sembol vardı - üzerinde zikzak olan düz bir çizgi. Aynı işaret ölü büyücüler.

"Burası Alister'ın Ragmarket'teki sığınağı," dedi Micah. "Sokak serserilerinin toplandığı eski bir depo." Raisa'nın gözlerinin içine . "Tüm Ragmarket'te alevlerin dokunmadığı tek sokak. İlginç, de öyle değil mi?"

Her suçlama, korunmasız ete vurulan bir darbe gibiydi. Raisa daha fazla duymamak için ellerini kulaklarına götürmek istedi.

"Belki Han sır saklıyordur ama Ragmarket'i yaktığına inanmıyorum" demek istedi. *O çok akıllı. Karargâh, mahalle küller içindeyken ayakta duruyordu. Ama belki Bayarlar ondan şüphelenebilirdi.*

Bunun yerine, "Bunlar ciddi iddialar, Micah. Ama daha önce de söylediğim gibi, onun gerekçesi ne ve kanıtın nerede?"

"Daha ne kadar kanıtı ihtiyacın var?" Micah sinirli bir şekilde tısladı.

"Ne yaptığınızı bildiğinizi, riskleri yönettiğinizi söylüyorsunuz ama Alister'ı korumanız olarak tutmak istemezsiniz . Onu ait olduğu yere, hapishaneye koymalısınız. Ya da onu Aerie'ye götürelim. House. Zindanlarımızda birkaç gün kalırsa itiraf edecektir."

"Peki Büyücü Konseyi buna nasıl tepki verir - eğer yeni Baş Büyücüyü hapse atar ve itiraf etmesi için ona işkence edersem Belki de yapmadığı bir şey?" Raisa tereddüt etti ve sonra devam etti. "Kaybetmeyi hiç sevmedin, Micah. Kaybetmeyi sevmediğine emin misin?"

Alister'ın konseyi kazanmasını biraz fazla kişisel mi algılıyorsunuz?"

"Daha iyi bilmesem, aranızda bir şey *var* derdim," diye hırladı Micah. "Neden ısrar ettiğinizi başka nasıl açıklayabilirim bilmiyorum-"

Raisa, "Ben hukukun üstünlüğünü açıklıyorum," dedi. "Ben insanlara işkence yapmam ve kanıt olmadan insanları hapse atmam. Bana kanıt getirin ya da suçlamalarınızı kendinize saklayın."

Micah, "Kanıt bulmaya niyetliyim ve eğer siz Alister hakkında resmi suç duyurusunda bulunmazsanız, ben bulunacağım," dedi.

Asma köprüden hızla geçtiler ve kale yakınlarında durdular. Sonu gelmeyen at arabası yolculuğu nihayet sona ermişti.

Micah dümdüz önüne bakıyordu, yüzü mermer sert ve kireçliydi, çenesinde bir kas seğiriyordu.

"Açık sözlülüğün için teşekkür ederim, Micah," dedi Raisa. "Söylediğin her şeyi çok dikkatli bir şekilde değerlendireceğim. Söz verebileceğim tek şey bu."

Refakatçisini beklemeden arabanın kapısını kırarak açtı ve yere doğru kayd.

C H A P T E R T W E N T Y - T H R E E

VAHİYLER

Crow, Han'a baktı, parlak mavi gözleri değerlendirmek için kısılmıştı. "Seni anladığımdan emin olmama izin ver. Pazarlığımı kabul etmeye karar verdin. Lucas'la buluşabilmem için sana sahip olmama izin vereceksin."

Han bir ayağından diğerine geçerek, "Doğru," dedi. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi."

"Belki de bu konuda sizi zorlamamalıyım, ama bu ani fikir değişikliği neden?"

"Baş Büyücü seçilmeyi başardım," dedi Han. "Sonra Lord Bayar şehrin yarısını yaktı. Şimdi de suçu benim üzerime yıkmaya çalışıyorlar."

"Ah, şu Bayarlar," dedi Crow. "Onlar çok iyi suçu başkasına atıyorlar, değil mi?" Uzun ve gergin bir duraksamadan sonra ekledi: "Avantaj elde edeceğimden korkmuyor musun? Düşmanlarımdan intikam almak için seni kullanacağımdan? Dünyayı yerle bir etmekten falan?"

Bu, hedefe o kadar yakındı ki Han irkildi.

"Ah." Crow yüzünü buruşturdu. "Demek endişelisin. Ve seni kim suçlayabilir ki? Sana zaten bir kez ihanet ettim. Ben acı ve kinci biriyim bir adamın gölgesi ve benim itibarım-"

"Kapa de işimize bakalım," diye Han. "Başka seçeneğim yok ki."

Crow burnunun kenarını ovuşturdu, tepesindeki çanlara baktı ve iç çekti. "Aslında bir seçeneğin var."

"Ne demek istiyorsun?" Han şaşkınlıkla, "Ne demek istiyorsun?" dedi.

"Özür dilerim, Alister. Size daha önce söylemeliydim." Karga Tükürmeden önce kelimeleri çiğnedi. "Sana sahip olmama gerçekten gerek yok. Lucas'ı Aediion'a kendin götürebilirsin."

"O artık yetenekli değil, unuttun mu?" Han söyledi. "Buraya gelemez."

"Yetenekli olmayanları Aediion'a götürmek mümkün," dedi Crow. "Lucas ve ben Wien House öğrencileri kupalarının dibindeyken onlara oyunlar oynardık. Onları Aediion'a götürür ve uydurma bir dünyada bıraktık."

"Gerçekten mi?" Han ona şüpheyle baktı. "Bu aklımdan mı çıktı yoksa?"

Crow soruyu bir kenara itti. "Önemli olan Lucas'ı bana nasıl getireceğini sana gösterebilirim."

"Ya gelmek istemezse?" Han, Alger Waterlow'un hâlâ hayatta olduğu haberine Lucius'un verdiği tedirgin tepkiyi hatırlayarak, "Ya gelmek istemezse?" dedi.

Crow, Han'ın böyle bir soru sormasına şaşırmış gibi, "Biz çok iyi arkadaşık," dedi. "Elbette gelecek."

"Orada olmak istiyorum," dedi Han. "Lucius'la konuştuğunda orada olmak istiyorum. Onun söyleyeceklerini duymak istiyorum."

Crow gözlerini devirerek, "Tabii ki orada olacaksın," dedi. "Tüm iğrenç sırlarımı öğreneceksin. Şimdi, madem acelemiz var, sana nasıl yapıldığını göstereceğim."

Tılsım, Han'ın bir ömür önce Abelard'ın mürettebatını Aediion'a getirmek için kullandığı tılsımın bir varyasyonuydu. Sadece Han'ın yolculuğa güç vermesi dışında.

Crow, "Gemide hatırı sayılır bir güce sahip olduğunuzdan emin olun," dedi. "Cimrilik etmeyin. Onu burada mahsur bırakmak istemezsiniz."

"Yarın bir ara olacak," dedi Han. "Lucius kasabaya hiç gelmez, bu yüzden onun evine gitmem gerekecek."

"Burada olacağım. Her zamanki gibi." Crow arkasını dönerek onu kovdu. Han, "bakalım," dedi, yerinde durarak. "Hâlâ . Neden fikrini *değiştirdin*? Neden bana nasıl getireceğimi söyledin? Lucius'tan Aediion'a mı? Sana istediğini vermeye hazır olduğumda mı?" "Gerçeği mi istiyorsun?"

"Ben de bunu umuyordum."

"Korkuyordum." Crow mavi gözlü bakışlarıyla Han'ı kıstırdı.

"Korktun mu?"

"Seni kontrol altına aldığımda, senden faydalanma arzusuna karşı koyamayacağımdan korkuyordum. Fazlasıyla hak ettiğim intikamı almaktan korktum. Ve sonra kendimi asla affetmeyecektim."

Han'ı şaşırtan bir şekilde, Adam Gryphon kısa bir görüşme talep eden bir mesaj gönderdiğinde görüşmeyi hemen kabul etti. Gryphon malikânesi Gray Lady'nin en alçak yamacındaydı; sosyal açıdan kabul edilebilir bir yerdı.

Aerie Evi kadar büyük değildi. Kapılar evin ikiz griffin amblemlerini taşıyordu.

Han ön verandaya yaklaştığında marangozların evin dışına üşüştüğünü ve çatı hattını bir pastane pastası gibi süsleyen özenli pervazların bir kısmını söktüklerini fark etti.

İçeride daha fazla duvarcı ve marangoz çalışıyordu ve mobilyaların çoğu sanki gönderilmeye hazırmış gibi üst üste yığılmış ve brandayla örtülmüştü.

Gryphon'un hizmetkârı Han'ı evin arka tarafındaki, taş döşeli bir verandaya ve bahçelere açılan, kitaplarla kaplı bir kütüphaneye götürdü.

Gryphon verandada, tekerlekli sandalyesinde kitap okuyordu.

Han'ın eski öğretmeni onu gülümseyerek karşıladı ve başka bir sandalyeyi işaret etti. "Alister. Hoş geldiniz. Lütfen otur. Otur. İster misin Yiyecek bir şey? İçecek?"

Han başını salladı. "Daha yeni yemek yedim, teşekkürler." Gryphon hizmetkârını kovdu.

"Hareket ediyor musunuz?" Han içerideki düzensizliğe doğru başını sallayarak sordu.

Gryphon başını salladı. "Hayır, ailem gittiğinden beri bazı değişiklikler yapıyorum." Etrafına eleştirel bir gözle baktı. "O kadar da kötü değil ," dedi alt dudağını çiğneyerek. "Sanırım burayı yaşayabileceğim bir yere dönüştürebilirim."

"Daha önce beğenmemiş ?" Han ağzından kaçırıldı. Bir saray gibi görünüyordu

Onu.

Gryphon yüzünü buruşturdu. "Benim ailem ... Sakat halime uyum sağlayarak," dedi. "Bu ev bir sürü basamaklar, dar geçitler ve benzerleri. İsim bittiğinde, bu arazide istediğim yere yardım almadan gidebileceğim."

"Anlıyorum," dedi Han.

Gryphon kollarını başının üzerine uzatıp sırtını dikleştirerek, "Anladığınızdan emin değilim," dedi. "Sanırım kendinizi buraya benim tadilat projelerimi tartışmak için davet etmediniz," dedi. "Muhtemelen Yüksek Büyücü için neden sana oy verdiğimi merak ediyorsundur."

"Evet," dedi Han. "Evet. Ailenizin Bayarlara yakın olduğunu biliyorum. Ve siyasi açıdan bakınca, ben sadece-"

"'Bayarlara yakın,' diye tekrarladı Gryphon. "Bazılarımız bazı Bayarlara yakın." Han'ın yanından geçip evin içine baktı. "Ah, Evet. İşte geldik. Bu toplantıya başka birini davet etme cüretini gösterdim, açıklama yapmak için."

Han sandalyesinde döndü, eli tılsımının üzerindeydi, hisleri tehlike çığlıkları atıyordu. Tüm bunlar onun güvenini kazanmak, onu yalnız ve savunmasız bırakmak için bir oyun muydu? Fiona'yı mı, Micah'yı mı yoksa tüm Bayar klanını mı bekleyeceğini bilemiyordu.

Mordra deVilliers'i görmeyi beklemiyordu.

Avluya çıktı ve Gryphon'un sandalyesinin arkasında durarak ellerini onun omuzlarına koydu. Birkaç tane daha biriktirmişti Han onu en son Oden's Ford'da gördüğünden beri dövmele ve piercingler yaptırmıştı. Vücudunun yerine ve saçlarına tılsımlar takmıştı ve şallarının üzerinde deVilliers'in altın dalgacıkları vardı.

Kızıla çalan saçları hatırladığından daha uzundu ve omuzlarına kadar sarkıyordu. İyi görünüyordu -daha az yaralı, her nasılsa -Ve onu hiç görmediği kadar mutluydu.

"Sanırım birbirinizi tanıyorsunuz," dedi Gryphon hınzır bir gülümsemeyle.

Mordra başını geriye attı ve güldü. "Ah, Alister," dedi. "Yüzünü görmelisin. Paha biçilemez."

"Mordra," diye kekeledi Han. "Geri döndüğünü bilmiyordum."

"Daha dün geldim." Sanki hâlâ yolculuğun tozunu taşıyorlarmış gibi giysilerini fırçaladı. "Bir daha ata bineceğimi hiç sanmıyorum," dedi. "Anladığım kadarıyla tebrik etmek gerekiyor. Artık Baş Büyücü olduğunuza göre size Lord Alister demem gerekiyor mu?"

Han, "Han olur," dedi. Boğazını temizledi. "Bilmiyordum... Beklemiyordum-"

Mordra eğildi ve Gryphon'u dudaklarından öptü; güzel, derin bir . "Yakın olduğumuzu... um... bilmiyordun, değil mi?" Tekrar güldü.

"Hayır," diye itiraf etti Han. "Hayır, yapmadım. Ne zaman... ah... bu ne zaman oldu?"

"Fiona Bayar'a aşık olduğumu sanıyordun," dedi Gryphon. "Zavallı, üzgün Gryphon, ona asla ama asla sahip olamayacak buz prensesinin peşinden koşuyor."

"İtiraf etmeliyim ki, merak ettim-"

"Alister'in acısına son ver Adam," dedi Mordra. "Az önce tokatlanmış bir köpek yavrusu gibi görünüyor."

"Hepimizin oynaması gereken roller var, Alister," dedi Gryphon. "Sen sokaklarda doğmuş olabilirsin. Ben soylu bir ailenin çocuğu olarak doğdum. Ama Bazılarımız aile beklentilerinin altında kalıyoruz. Benim durumumda, çok eksik." Acı acı güldü. "İşte kısaltılmış versiyonu: Şekilsiz bir bacakla doğdum, ama en azından yürüyebiliyordum - belirgin bir topallamayla.

Ancak bu ailem için yeterince iyi değildi. Gerekli onarımları yapması için bir büyücü şifacıyla anlaştılar.

Bekledikleri mükemmel evlat. Ne yazık ki"-kömürleşmiş bacaklarına baktı-"işler kötü gitti.

"Ama ellerinde bir tek ben vardım. Ailem beklentilerini düşürmek zorunda kalsa da hala umutları vardı. Örneğin, politik olarak güçlü olabilirdim. Ve Fiona Bayar'la evlenebilirdim."

Gryphon kafesli tavanda salkım salkım çiçeklerin açtığı yere baktı.

"Bayarlar'ın bana her zaman böyle davranmış olması önemli değildi.

-Sen buna ne diyorsun, Alister?"

Han başını salladı, eski öğretmeninin bu kelimeye aşına olmasına şaşırıyordu. "Scummer."

"nefret ediyorum, her birinden," dedi Gryphon. üzerinde. "Oden's Ford, kendimi değerli hissettiğim ilk yer oldu. Bir akademisyenin yaşamına daldım ve memnuniyetle gördüm ki beynim hiç zarar görmemiş. Master çalışmamı bitirdim ve tamamen Ailemden olabildiğince uzakta ders vermeye ve araştırma yapmaya devam etmek niyetindeydim.

"Sonra Mordra ile tanıştım ve olaylar birbirini izledi ve birbirimize aşık olduk. Hayatımda ilk kez mutluydum.

"Ama ailemin başka planları vardı," dedi. "Mordra'yla değil Fiona'yla evlenecektim ve FellsMarch'a geri dönüp Büyücü Konseyi'nde kalıtsal bir yerim olsun ve hayatımı bana acıyan ve beni hor gören insanlarla siyaset yaparak geçireyim."

Han, Gryphon ile ortak noktalarının daha fazla olduğunu fark etti. hayal etmişti. Kim olursanız olun, ebeveyn beklentileri bir lanet olabilirdi. Han'ın annesi onun şeytan tarafından lanetlendiğine inanmış ve bunu asla aşamamıştı. Gryphon'un ailesi de ondaki değeri hiçbir zaman görememişti çünkü fiziksel kusur.

"Ailemin benim için özel bir planı yoktu," dedi Mordra, Han'ın düşüncelerini bölerek. "Evlenmemi içermemesi dışında Adam gibi...engelli...biri. İlişkimizi gizli tutmak zorundaydık. Akademide bile çok fazla dedikodu var. Micah, Fiona ve kuzenleri geldikten sonra daha da kötü oldu. Birlikte olabilmemiz umutsuz görünüyordu."

Han, Bayarlar hakkında gerçekten ne hissettiğini anlamak için Oden's Ford'daki Gryphon'u okuyamadığını hatırladı. "Ben... Bunu nasıl ifade edebilirim? Sizin öğrencinizken, Bayarlar hakkında beni hor gördü."

"Kişisel bir şey değildi," dedi Gryphon. "Ben hemen hemen O zamanlar Mordra hariç herkesten nefret ediyordum. Sadece, ben Bayarları küçümsemişmiş gibi davranmak kolay değildi. Ya sen? İnanılmaz derecede yetenekliydin ve diğer öğrencilerime hiç . Nereye uyduğunu anlayamadım. Aramızda bir gerginlik olduğunu söyleyebilirim.

Micah ile aranızda. Sonra da Fiona ile aranızda bir tür romantizm olduğunu düşündüm."

Han yüzünü buruşturarak, "Ben buna tam olarak romantizm demedim," dedi.

Mordra güldü. Gerçekten de nefis bir kahkahası vardı-Han bunu Oden's Ford'da pek duymamıştı. "O kadar paranoyaklaştık ki senin bir tür casus olduğunu düşündük."

Gryphon hikayeye devam etti. "Aldığımız önlemlere rağmen, birisi aileme planlarına katılmadığımı haber vermiş.

Kraliçe öldürülmeden ve siz gelmeden hemen önce beni kelimenin tam anlamıyla kaçırdılar ve tekmeleyerek ve çılgılık atarak kuzeye sürüklediler. Onlar

Beni konseydeki aile koltuğuna itti ve direnirsem Mordra'yı öldürteceklerini söyledi." Uzandı ve elini Mordra'nın elinin üzerine kapattı. "Ve evet, bunu yapabilecek durumdaydılar."

Han nefesinin altından küfrederek, mavi kanlıların en acımasız katiller olduğunu bir kez daha hatırladı; işledikleri suçların bedelini asla ödemiyor gibiydiler.

"Ve sonra kader araya girdi," dedi Mordra neşeyle. "Babam Demonai tarafından öldürüldü."

Gryphon, "Benimki de bilinmeyen kişiler tarafından," dedi. "Birdenbire her şey değişti." Durakladı ve doğrudan Han'a baktı. "Birdenbire

Bayarlar ailemi senin öldürdüğünü iddia ediyor. Yaptınız mı bilmiyorum, sormayacağım da. Ama şunu bil ki, eğer yaptıysan, sonsuza kadar borç."

"İkimiz de öyleyiz," diye ekledi Mordra, ellerini Gryphon'un omuzlarına koyarak.

Benim yaptığımı inanıyorlar, Han fark etti. Ve söyleyebileceğim hiçbir şey muhtemelen fikirlerini değiştirmeyecek.

Ve yine de... birbirleri için mükemmeller. Ben neden görmedim? Bir şekilde imkansız bir aşkın meyve vermeye başladı. Bu onu kendi imkânsız aşkı konusunda biraz daha iyimser yaptı.

"Büyücü Konseyi toplantısında'ydım ve Yüksek Seçim Kurulu'nun tek adayı olarak Micah Bayar'a oy vermek zorunda kalacağımı düşünüyordum.

Büyücü. Bir Bayar'ın başkanlık edeceği toplantıları ömür boyu dört gözle beklerdim. Ve birdenbire karşıma çıktınız, adaylığınızı açıkladınız. İnanın bana, mutluluktan havalara uçuyordum." O gözlerindeki yaşları silerek güldü. "Ama sen daha yeni başlıyordun. Bakır kafalılar gelip o kibirli piç Bayar'a hesap sorduğunda kendimi zor tuttum."

"Keşke ben de orada olabilseydim," dedi Mordra kıs kıs gülerek. "Ama sonra orada olacağım. Ve konseyde bizim desteğimize güvenebilirsiniz."

C H A P T E R T W E N T Y - F O U R

ESKI BİR İHANET

Han atını Lucius Frowsley'nin evinden biraz uzakta bıraktı. Ona gizlice yaklaşmak istediğinden değildi. Aslında biliyordu. Neredeyse Lucius ondan kaçıyor gibi görünüyordu.

Alger Waterlow hakkında bir toplantı. Southbridge meyhaneleri Lucius'un içki fabrikasından ürün alamadıklarından şikâyet ediyorlardı.

Han, Yaşlı Kadın Deresi'nden Lucius'un her zamanki balık tutma yerine doğru yürüdü ama onu orada bulamadı. Dere kıyısı ıssız bir görünüme sahipti, otlar sanki uzun zamandır orada kimse oturmamış gibi büyümüştü.

Endişe Han'ın içini kemiriyordu. Ya Lucius ölmüş olsaydı? Ne de olsa bin yıldan daha yaşlıydı. Güya Crow onu sonsuza dek yaşaması için büyülemişti ama garanti. Yüzlerce yıl ağır içki içen bir vücut ne kadar dayanabilir?

Belki de Lucius'un ürünü bir tür koruyucu görevi görüyordu.

Han yıkık dökük kulübeye yaklaştığında, Köpek onu avluda karşıladı, tüm arka tarafı sallanıyordu, biriyle karşılaştığı için çok mutlu görünüyordu. Ziyaretçi.

"mi?" diye sordu Dog'a. Dog tabii ki cevap vermedi. Ama kabinin içinden yüksek sesli horultular geliyordu.

Han diz çöktü ve Köpek'in kulaklarını okşadı. Yavrunun bakımsız bir görünümü vardı, kaburgaları hırpalanmış paltosundan görünüyordu. Han suyunu taşıdı kaseyi dereye doldurdum. Köpek kibarlık olsun diye birkaç tur attı.

Han kapıya vurdu. "Lucius! Benim, Han Alister. Orada mısın?"
Bekledi, sonra tekrar çaldı. "Lucius! Seninle konuşmam gerek."

Horlama aniden kesildi. Yerini küfürler aldı. "Lucius?"

"Atlarınızı tutun!" Lucius böğürdü. "Bir adamı gecenin ortasında uyandır-"

"Günün ortasındayız," diye karşılık verdi Han. "Bil diye söylüyorum."

Han önce itiş kakış sesleri, sonra da birinin lazımlığa işeme sesini duydu. Sonunda Lucius kapıyı çekerek açtı.

Yaşlı adam son zamanlarda edindiği saygınlık görüntüsünü kaybetmişti. Eskisinden daha dağınık, daha yırtık pırtık görünüyordu, uzun zamandır ihmal edilmiş, büyümüş bir bahçe gibi. Her zamankinden daha zayıftı.

Köpeğiyle eşleşiyordu, kolları ve bacakları giysilerinin altında iskelet gibiydi. Yanık elini Han'a doğru uzattı ve eli felçli bir şekilde titredi. Ürün ve yıkanmamış et kokuyordu.

"Lucius," diye fısıldadı Han. "Ne oldu?"

Lucius buğulu gözlerini silerek, "Faydası yok, evlat," dedi. "Ne kadar içersem içeyim, her zaman ."

Tavernaların Lucius'tan mal almamasına şaşmamalı. Hepsini kendisi tüketiyordu.

"," dedi Han, yaşlı adamın koluna girerek. "Seni biraz temizleyelim."

Lucius başını sallayarak geri çekildi. "Sadece . Git ve bir daha asla geri dönme."

"Seninle konuşmak istiyorum," dedi Han. "Daha doğrusu başka biri istiyor."

Han bunu söylediğinde Lucius olduğu yerde dondu kaldı ve üç hırıltılı nefesler. "Bu o, değil mi? Alger. Bunca yıldan sonra beni görmek istiyor."

"Doğru," dedi Han. "Benden seni Aediion'a getirmemi istedi. Bazı soruları var ve biz de düşündük ki-"

Ama Lucius tökezleyerek tırısa kalktı ve yamaçtan aşağı, dereye doğru koşmaya başladı. Bir anlık tereddütten sonra Han onun peşine takıldı, Köpek de peşindeydi.

Lucius dereye daldı, ortasına kadar yürüdü ve yüzeyin altına eğildi.

"Lucius!" Han onun peşinden suya girdi. Dere o kadar da büyük değildi.

Bu yüzden onu bulmak zor olmadı. Han kollarından tuttu ve onu çırpınarak ve itiraz ederek kıyıya çekti.

"Ne yapıyorsun sen? Kafayı mı yedin sen?" Han onu yere yapıştırdı, Dog aralarına girmeye çalışıyordu.

"Merak etme," dedi Lucius, öksürerek su çıkarırken, tel tel beyaz saçları yüzüne yapışmıştı. "Boğulma tehlikesiyle karşı karşıya değilim, ne yazık ki."

Yavaş yavaş çırpınmayı bıraktı ve sessizleşti. Han tutuşunu gevşetti.

"Özür dilerim," dedi Lucius. "Bugünün geleceğini hep biliyordum, ama sen beni avladın ve sanırım paniğe kapıldım." Dereye dalması yaşlı adamı değiştirmiş gibiydi. Hâlâ pejmürde görünüyordu ama mavi kanlı sesi ve tavrı geri gelmişti.

Han, "İstemiyorsan seni Waterlow'la konuşturmayacağım," dedi.

Lucius derin bir iç çekti ve oturur pozisyona geçti. "Hayır. Zamanı geldi. Onunla konuşacağım. Gerçeği bilmesi gerekiyor. Cesaretimi kaybetmeden önce bunu şimdi yapalım."

"Eve geri dönmek istemez misin?" Han dedi ki. "Biraz kurulansak?"

"Hadi içki fabrikasına gidelim," dedi Lucius. "Ev şu anda misafirler için uygun değil." Han onun kalkmasına yardım etti ve Han'ın birçok kez ziyaret ettiği kulübeye geri döndü.

Büyük şıra fiçileri arka planda hafifçe fokurduyordu, havayı maya ile yoğunlaştırıyordu. Han ve Lucius havluyla kurulandıktan sonra yere bağdaş kurup diz dize oturdular. Han bir elini tılsımının üzerine koydu ve diğer eliyle Lucius'un elini kavradı.

Köpek kapı aralığından endişeyle izliyor, biraz mızızlanıyordu.

Parmakları tılsımına değerken Han tılsımı söyledi ve Aediion'a girdiler.

İlk olarak Han, Crow'la yaptığı görüşmelerde genellikle giydiği kıyafetle ortaya çıktı.

Crow bu tarihi buluşma için ortamı hazırlamıştı. O ayakta durdu Mystwerk avlusunda, Han'ın hatırlamadığı bir ağacın gölgesinde. Mystwerk Hall'un kuleleri arkasında yükseliyordu. Han gözlerini kısarak binaya baktı ve neyin farklı olduğunu anlamaya çalıştı.

Doğru. Kanatlar eksikti. Bayar Kütüphanesi henüz inşa edilmemişti.

Crow bir süredir bekliyormuş gibi görünüyordu. Hem endişeli hem de hevesli bir şekilde bir ayağından diğerine geçti. Kıyafetleri de sürekli değişiyordu; öğrenci cübbelerinden kraliyet kıyafetlerine, en sonunda da üzerinde Waterlow kuzgunları olan sade bir siyaha bürünüyordu.

Bir an sonra hava parıldadı ve üçüncü bir kişi ortaya çıktı. Bu Lucius'tu ama buluşma için temizlenmemişti. Giysileri eski püskü ve lekeliydi, saçları ve sakalı dağınıktı. Yüzü, yapılmamış bir yatak gibi kırıksıklıklar içinde sarktı. Onun Ama gözleri farklıydı; artık süt gibi kör değil, berrak ve canlı bir kahverengiydi.

Crow kaşlarını çatı ve sanki bir takas yapmış gibi Hana baktı. "Bu Lucas mı? Olamaz."

Lucius titrek bir sesle, "Merhaba Alger," dedi. "Tıpkı hatırladığım gibi görünüyorsun. Seni öldüresiye dövüp işkence etmeden önceki halin."

Crow bir adım öne çıkarak elini uzattı. "demek. Yılların bu kadar acımasız olacağını hiç tahmin etmezdim."

"Sanırım genç ölmenin avantajlarını hiç takdir etmedin." Lucius yüzünü buruşturdu. Han'a döndü. "Şimdi nihayet neye benzediğini görüyorum, evlat. Alger'i seviyorsun, gerçekten ."

"Ama... ama sen *sarhoşsun*," dedi Crow, Lucius'un ayaklarının dibindeki şişelere bakarak. "Anlamıyorum."

"İçkimi her zaman sevmişimdir. Eskiden ne yapardık biliyor musun-"

"Hayır." Crow başını salladı. "Hayır. Bu şekilde değil. Ne oldu sana böyle?"

"Ne dilediğine dikkat et," diye mırıldandı Lucius. "Sonsuz yaşam için ödediğim bedeli görmeni istedim. Seni merhamete teşvik etmeyi umuyordum. Ama belki de bu konuşmamızı kolaylaştırır...."

Görüntüsü değişti, değişti, daha uzun, daha dik, omuzları daha geniş oldu, ta ki Han karşısında saçları ipeksi kızıl-kahverengi renkte, eski moda kesilmiş genç bir adam görene kadar. Ciddiyeti Öğrencinin kıyafeti Crow'unkine benziyordu, ancak cübbesinin üzerinde çapraz anahtarlar vardı.

Ama yüz hatlarında tanıdık gelen bir şeyler vardı; burnunun genişliği, çenesinin şekli. Han'ın Lucius olarak tanıdığı yaşlı adamın çok daha genç ve uygar bir versiyonuydu.

"Ah," diye nefes aldı Crow, yüzü ışıltı ışıltı. "Ben de seni böyle hatırlıyorum." Lucius'un omuzlarını kavradı. "Seni görmenin ne kadar güzel olduğunu anlatamam. Sormak istediğim o kadar çok soru var ki. sen."

Genç Lucius yeni saçlarını parmakladı ve dudaklarını yaladı. Han neredeyse cesaretinin tükenmekte olduğunu görebiliyordu. "Oluruna bırakmak istemediğine emin misin? Gerçek gerçekten de bunca zamandan sonra bir fark var mı?"

"Sanırım öyle olacak," dedi Crow. "Sen bin yıldır hayattasın, ben de ölüyüm ve ikimiz de yolumuza devam edemedik. Ben şeytanlaştırıldım ve Hana aziz ilan edildi ve bugün bu hikayelerin ikisinin de doğru olmadığını bilen tek kişi sensin."

"Hayır," dedi Lucius. "Hana bir aziz değildi, sen de öyle. İblis. Sen insandın, hepsi bu, hırslıydın ve yanlış insanlara güvendin." Başını eğdi, alnını ovuşturdu. Sonunda Başını kaldırdı, gözleri parlıyordu. "Soracağın her soruya cevap vereceğim ve doğruyu söyleyeceğim," dedi, "tek bir şartla."

Crow, Lucius'un tedirginliği karşısında şaşırmış gibi başını eğdi. "Neden?" yapar mısın-?" Sonra durdu ve başını salladı. "Pekâlâ, ne ?" "Eğer sana gerçeği söylersem, laneti kaldırır mısın?"

"Ne laneti?" Crow şaşkınlıkla sordu.

"Bu sonsuza dek yaşama laneti," dedi Lucius. "Benden bu kadar. Artık bunu istemiyorum."

Crow omuzlarını silkti. "Ben ölüyüm," dedi. "Işığım yok. Aediion dışında hiçbir şey çağıramıyorum."

"Bilgiye sahipsin," dedi Lucius. "Ve çocuğun da Flaş. Birlikte çalışabilirsiniz. Geri al. Lütfen. Tek istediğim bu." Lucius'un bu genç adamın bedeninden konuştuğunu duymak sarsıcıydı.

"Hayır!" diye itiraz etti Han. "Seni öldürmek için işbirliği yapmayacağım."

Lucius öne doğru eğildi ve Han'ın gözlerinin içine baktı. "Düşünsene evlat, sonsuza dek tüm suçlulukların ve pişmanlıklarınla yaşamak zorunda kalsaydın ve hiçbir zaman kaçışın olmasaydı. Bunu hayal et ve kendine sor; biri sana bir çıkış yolu verse merhametli olmaz mıydı?"

"Hayır," dedi Han, daha az kesin bir ifadeyle.

Lucius Han'ın koluna dokundu. "Doğrusu, bin yıl önce ölmüş olmam gerekirdi."

"," dedi Crow. "Eğer istediğin buysa elbette tılsımı kaldıracığım. Konuştuktan sonra. Eğer senin deyimimle 'çocuk' kabul ederse." Han'a uyarıcı bir bakış fırlattı.

Lucius gülümsedi, Han'ın onu hiç görmediği kadar mutlu görünüyordu. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Gel. Oturalım," dedi Crow, sanki bu ana tutunmaya, eski dostunu rahatlatmaya çalışıyormuş gibi. Sahne değişti ve Köprü Caddesi'nde, Mystwerk'in sonundaydılar. Kış gündönümüne yakın bir zaman olmalıydı; hava keskin ve soğuktu. Crow eski moda kıyafetler giyen öğrencilerle dolu bir tavernaya doğru ilerledi. Han, boyunlarında parıldayan tılsımlardan hepsinin büyücü olduğunu tahmin etti.

Ocağın yanında bir masa buldular ve her biri bir sandalyeye oturdu. üç çingiraklı bira belirdi.

Crow fincanından uzun bir yudum aldı ve etrafına bakındı. "Burası anılarımı canlandırıyor, değil mi? Bazen keşke okulu hiç bırakmasaydım diyorum."

Lucius oturduğu yerde kıpırdanarak ellerini gömleğinin ön kısmına sildi ve birasına dokunmadı. Açıkça görölüyordu ki Anımsıyorum.

Karga iç çekti. ". Gri Leydi'deki kuşatmadan beri aklımı kurcalayan bir soru var. Hanalea bana neden ihanet etti?"

Lucius başını sallamaya başladı ama Crow devam etti.

"Fikrini değiştirmesine neyin sebep olduğunu hiç söyledi mi?" diye sordu. "Neredeyse herkes bize karşı olmasına rağmen beni sevdiğini söyledi. Ve... ve biz kazanabilirdik, mesele bu. *biliyorum*."

Sanki Crow, Han ve Lucius'u ikna etmeye çalışıyordu. "İyi tahkim edilmiştik, iyi silahlanmıştık ve ihtiyaç duyduğumuzda cephanelik emrimizdeydi. Diğer herkesi dağdan indirmiştik. Elimizde konseydeki genç seslerin neredeyse tamamının desteğini aldı. Bayarlar, kafalarını Gri Leydi'nin duvarlarına vurmaya devam ederlerse sadece kendilerine zarar vereceklerini bilecek kadar zekiydiler. Er ya da geç anlaşmaya varacaklardı."

"Alger," dedi Lucius, sesi boğuk ve tuhaftı. "Her şeyi yanlış anladın."

"Ve onlarla uzlaşmaya varırdım," diye etti Crow. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Onları küçük düşürdükten sonra," dedi Lucius, çaldığı şeyi parmaklarının arasından geçirerek. "Onlara asla unutamayacakları bir ders verdiğinde."

Crow uzun bir süre Lucius'a baktı. "Sanırım bunu hak ediyorum," dedi usulca. "Ama tek istediğim Hana'ydı. Ben ne yaptıysam Çünkü birlikte olabilmemizin tek yolu buydu. Ve o bana ihanet etti." Sesi kırıldı. "Yani... Bayarlar ona ulaştı mı? Yoksa ona şantaj mı yapıyorlardı, ona yakın birini rehin mi tutuyorlardı? Yoksa onun hakkında tamamen yanılmış mıydım?" Ellerinin topuklarıyla gözlerini sildi ve başını kaldırıp Lucius'a baktı.

"Hanalea hakkında hiç yanılmadın," dedi Lucius. "Ve o sana asla ihanet etmedi. Ben ettim."

C H A P T E R T W E N T Y - F I V E

DOĞRU YA DA YALAN

Bir an için taverna sahnesi kaydı, Crow'un kaybolmasıyla dağıldı. odaklanmak. Araya başka görüntüler girdi: zarif bir balo salonu, mavi kanlıların dansı, arka planda çalan bir orkestra. Bir taş oda - hayır - yeraltının derinliklerinde, işkence aletleriyle kaplı, zemine ve duvarlara kan sıçramış bir zindan.

Camdan bir bahçe, taş yola serpilmiş gül yaprakları.

Görüntüler silikleşti ve sonra sarsıcı bir anilikle Crow, Lucius ve Han, etraflarında soğuk bir rüzgârın uğuldadığı , boş bir arazide yalnız kaldılar.

"Sen mi?" Crow parçalandı, spiral çizdi, kendini yeniden birleştirdi. "Bana ihanet mi ettin? Buna inanamıyorum."

"İnan buna," dedi Lucius. "Çünkü gerçek bu. Sana sadece bir kez değil, birkaç kez ihanet ettim."

Crow Lucius'a baktı; yüzünde şaşkınlık, incinmişlik ve öfke birbirini kovalıyordu.

"Ama... sen benim arkadaşımydın," diye fısıldadı. "Sana güvenmiştim. BEN... BEN-"

Görüntüsü dalgalandı, boyutu, parlaklığı ve tehdidi büyüdü, ta ki hikâyelerdeki İblis Kral'a dönüşene kadar.

Lucius onunla yüzleşti, kelimenin tam anlamıyla titriyordu ama yine de onu teşvik .

", Alger," diye alay etti. "Öldür beni şimdi ve bitsin bu iş. Bunu istediğini biliyorsun ve bunu hak ettiğimi de biliyorsun."

Crow Lucius'u boğazından yakaladı ve havada asılı kalacak şekilde kaldırdı. Lucius'un yüzü morarmış, gözleri şişmişti. Karga onu bir bez bebek gibi salladı. "Bunca zamandır Hanalea'yı suçluyordum. Burada Bayarların hakkını teslim ettim. Neden ben hiç

seni düşündün mü?" Lucius'u yere çarptı ve vahşice tekmeledi. Büyük bir kaya parçası bulup başının üzerine kaldırdı.

Han donmuş gibi duruyordu ama şimdi ileri atılarak taşı . "Alger! Hayır! Hayır! Bu zaman . Onu öldüremeyeceğini biliyorsun."

Crow'un yüzü bembeyazdı, gözleri ikiz mavi kömürler gibiydi. "Belki değil ama denemekten zevk alacağım." Han'ın etrafında dönmeye çalıştı ama Han yanlara doğru dans ederek Crow'un Lucius'a ulaşmasını engelledi.

Crow tekrar denediğinde, Han ayaklarını altından çekerek sırt üstü yere düşmesini sağladı. Atası yetenekli bir büyücü olabilirdi ama sokak dövüşlerinde hiç iyi değildi.

"Seni uyarıyorum Alister," diye homurdandı Crow, ayağa kalkarken. "Yolumdan çekil."

Lucius tıkrıtlı bir nefes aldı. "Ona yardım et, evlat! İşimi bitirmesine yardım et."

Han onu görmezden gelerek Crow'a . "Beni dinle. Sen cevaplar için bin yıl bekledi. Ne söyleyeceğini duymak istemiyor musunuz?"

"Hayır!" Crow gürledi. "Mazeret duymak istemiyorum."

"O zaman söyle *bana*," dedi Han Lucius'a, bir yandan da gözlerini Crow'dan ayırmadan. "Bu benim de mirasım. Neler olduğunu duymak istiyorum. Ben anlatana kadar ikiniz de istediğinizi elde edemeyeceksiniz."

Şimdi ikisi de Han'a dik dik bakıyordu.

Han duruşunu genişletti ve kollarını kavuşturdu. "Eee? Doğruyu söyleyeceğini söylemiştin. En iyi arkadaşına nasıl sırtını dönersin?"

Lucius içini çekti ve kollarını dizlerine dolayarak doğrulup oturdu. "Sen kazandın. Size genç Alger'den bahsedeyim." Durakladı ve düşüncelerini topladı. "Tanıdığım en zeki büyücüydü ve iş parlamaya geldiğinde de en güçlüsüydü. O Yakışıklı ve çekiciydi ve bir kez bir şey yapmaya karar vermişti, kimse onu durduramazdı." Zehirli bir ilaç içiyormuş gibi sertçe yutkundu. "Ona verilen tüm hediyeler adaletsiz görünüyordu. Bazıları dedi ki

kibirliydi ve öyleydi. Diğerleri onun acımasız ve hırslı olduğundan şikayet ediyordu ve haklıydılar.

"Ama ben? Ben her zaman onun gölgesinde yaşamaktan memnundum.

yansıttığı şöhretin tadını çıkarıyordu. Etrafta hep kızlar vardı, bala üşüşen arılar gibi ona üşüşüyorlardı. Hatta bazıları benimle evlendi."

Han, gözleri kısılmış ve yumrukları sıkılmış bir halde kendisini dinleyen Crow'a baktı.

"Kısacası," dedi Lucius, "Alger düşmanlarına karşı çok sertti ama bana karşı ondan daha sadık bir dost yoktu." Sesi kesildi.

"Görünüşe göre, karşılık verme zorunluluğu hissetmemişsin." Crow'un sesi karla karışık yağmur gibi buz gibiydi. Oturdu, uzun bir hikâye boyunca oturmaya razı olmuş gibi yerleşti.

Lucius omuz silkti. "Hırslı *değildim*, bizi bu kadar uyumlu yapan da buydu. Dünyada istediğim tek bir şey vardı- Her şeyden çok arzuladığım bir şey. Asla sahip olamayacağımı bildiğim bir şey." Han'a bakarak çenesini ovuşturdu. "Ve bu Hanalea. Onu bu ikisi tanışmadan çok önce sevmiştim."

"Hanalea!" Crow şaşkınlıkla tekrarladı. Han'a döndü. "Bu bir yalan," dedi. "Ben onları tanıştıran kadar birbirlerini tanımıyorlardı bile. onları."

"Babam bir saray memuruydu," dedi Lucius, hâlâ Han'la konuşurken. "Çocukluğum Fellsmarsh'ta geçti ve kraliyet ailesini çok gördüm. Ne olduğunu bildiğimden beri ona aşkıttım. . Başta *küçük* bir aşk, sonra ergenlik saplantısı. Onun benim ulaşamayacağım bir yerde olduğunu biliyordum. O bir kraliçeydi ve herkes onun Kinley Bayar'la evleneceğini biliyordu."

"Onun hakkında hiçbir şey söylemedi," dedi Crow Han'a. "Peki nereden bilebilirdim ki?"

"Hiçbir nedeni yoktu," dedi Lucius. "Boş bir hayaldi, bir fanteziydi, paylaşmak utanç vericiydi. Gördüğünüz gibi, ben onun gibi aptal değildim." Başını Crow'a doğru eğdi.

"Bir aptal... benim gibi mi?" Karga, duvara çarptıktan sonra sendeleyen bir kua benzediğini söyledi.

"O herkes gibi değildi," dedi Lucius. "*İmkânsıza* inanmazdı. Benimkinden daha aşağı bir aileden geliyordu ama olabildiğince kendine güveniyordu. Engeller varsa, etrafından dolaşmanın, içinden geçmenin ya da aşmanın bir yolunu bulurdu."

Bu insanların benim hakkımda söylediklerini duyduğum şey, diye düşündü Han. "Alger'in Hanalea'ya sinsice kur yaptığını öğrendiğim zaman, birbirlerine sırlıslıkla aşıklandı." Lucius homurdandı. "Her nasılsa, ben bana söylemeyerek ihanet ettiğini düşündüm. Yarışabileceğimden değil. Ama mantıklı düşünemiyordum."

"Lucas sırrımı açtığım ilk kişiydi," dedi Crow. "Uzun zamandır tek kişi. Bir arabulucuya, bir gözcüye ihtiyacımız vardı, bize yardım edecek biri. Ve o da yardım etmek *istiyor* gibiydi."

"Tabağındaki her kırıntıya, benimle paylaştığı her ayrıntıya açtım. Çok şey paylaştı, çok fazla. Ve her öpücük, her kucaklaşma beni bir ok gibi delip geçti. Kıskançlıktan deliye dönmüştüm."

"İnan bana Alister, bunların hiçbirinde hakkında hiçbir fikrim yoktu." Crow burnunun kenarını ovuşturdu.

"Elbette fark etmedi," dedi Lucius Han'a. "Hanalea'ya o kadar kaptırmıştı ki hiç fark etmedi. Ayrıca başka şeylerle de meşguldü. Kendisini Büyücü Konseyi'ne atattı, Gri Leydi'deki o kaleyi inşa etti ve tüm o tünelleri temizledi." Durakladı. "Kimseye haber vermeden cephaneliği bile alıp kaçtı. Ben hariç.

"Bir plan üzerinde çalışıyordu. Konsey neyin peşinde olduğunun yarısını bile bilmiyordu ama yine de ölümüne korkuyorlardı." Sonunda Crow'a baktı. "Eskiden eski muhafızlarla nasıl dalga geçtiğimizi hatırlıyor musun? Sen sana tamamen sadık genç ve güçlü büyücülerden oluşan bir kalabalığın vardı. Ben de dahil. Ya da sen öyle sanıyordun. Ama tüm bu güç ve bunun nerede biteceğini kim bilebilirdi?"

"Sen benim en iyi arkadaşımıydın," dedi Crow. "Benimle bu konu hakkında konuşmak hiç aklıma gelmedi mi?"

"Denedim, hem de birkaç kez," dedi Lucius. "Hiçbirini istemedim. tavsiye. Ondan sonra da benden daha fazla sır sakladın."

Crow konuyu tartışmak istercesine ağzını açtı ama sonra başını sallayarak Lucius'a devam etmesini işaret etti.

"Bayarlara Hana görüştüğünüzü ihbar ettim. Kinley ile evlendirilinceye ve sen de talihsiz bir kaza geçirinceye kadar onu odasına kilitlediler. Ama hayır, bunu da planlamıştın." Lucius Han'a baktı. "Gelip gidebilmek için Hanalea'nın odalarına tünel kazmıştı bile. Ama bunu bana hiç söylemedi."

"Kaçtık," dedi Crow Han'a. "Bizimle evlenecek bir konuşmacı bulduk ve Gri Leydi'ye sığındık."

"Yani bunların hiçbiri doğru değil," dedi Han, dansını düşünerek Marisa Pines'daki performans. "Kaçırılma yoktu. İşkence yoktu. Bunların hiçbiri yoktu."

"İşkence gören tek kişi daha sonra Alger oldu." Lucius sert ve acı bir sesle güldü. "Bayarlar ve müttefikleri henüz olsalar bile onun kazandığını biliyordum. Eninde sonunda onun Ona kimin ihanet ettiğini öğrendim. Ve buna dayanamıyordum, o kadar çok istediğim şeye sahipti.

"Kendime bir büyücünün bu kadar güce sahip olmaması gerektiğini söyledim.

-Yedi Diyar için bir tehlike olduğunu. Öyleydi , ama kimsenin beklediği şekilde değil.

"Ben de ona tekrar ihanet ettim. Küçük bir grup büyücüyü tünellerden geçirerek Gri Leydi'nin kalbine götürdüm ve orada saklanıp geceyi beklemeye başladılar. Sonra Alger'e gittim ve ondan beni ölümsüz."

"Bunu neden istedin?" Han dedi ki.

"Hainlerin başına neler gelebileceğini biliyordum." Lucius yüzünü buruşturdu. "Ve sanırım Alger'i yenmenin tek yolunun ondan daha uzun yaşamak olduğunu biliyordum. onu."

"Bunu yapmak istemedim," dedi Crow. "Daha önce hiç denememiştim. Nasıl sonuçlanacağını bilmiyordum - genç kalıp kalmayacağını ve

sağlıklı ya da yaşlı ve sefil yaşamak. Kendini korumak için sürekli bir güç akışına ihtiyacı olacağını düşündüm. Bunun bir hata olduğunu düşündüm."

"Öyleydi," dedi Lucius. "Ölmekten daha kötü şeyler de var, artık yaşamaya değmeyen bir hayata hapsolmak gibi. Ama ben ısrar ettim." İçini çekti. "İstediğimi yaptığında, artık bir büyücü değildim, çünkü tüm ışığım beni hayatta tutmaya harcanmıştı. Yakalandı, bağlandı ve Aerie House zindanlarına atıldı."

Tekrar Crow'a döndü. "Kinley sana ihanet edenin Hanalea olduğunu söyledi, çünkü onun kendisini değil de seni sevmesine katlanamıyordu."

"Ona inanmak istemedim," dedi Crow. "Ama başka türlü nasıl olabileceğini anlayamadım. Bana bizim hakkımızda... sadece Hana'nın ona anlatabileceği ayrıntılarla alay etti."

"Sadece Hana ve ben, yani en iyi arkadaşın," dedi Lucius. "Ama cephaneliğin nerede olduğunu bilmiyordum." Lucius Han'a baktı. "Bunu bana söylemeyecek kadar akıllıydı."

"Hiç kimseye söylemedim," dedi Crow. "Hana ile evliliğimin eninde sonunda kabul edileceğini ve huzura kavuşacağımızı umuyordum."

"Doğru," dedi Lucius. "O her zaman bu şekilde iyimserdi. Bayarlar onu sadece cephaneliği nereye sakladığını bulmak için vahşileştikleri için hayatta tuttular. Sonra bir şekilde tılsımını geri aldı."

"Onlara cephaneliğe giden geçidi açmak için tılsıma ihtiyacım olduğunu söyledim," dedi Crow. "Tılsımı bana verdiklerinde, beni asla dışarı çıkmaya zorlamayacaklarını bildiğim kadar güçlü korumalar altında içeride saklandım. Öldüğümü düşüneceklerini umarak bedenimi geride bıraktım."

"Seni paramparça ettiler," dedi Lucius. "Hanalea'ya izlettiler ve bu onu neredeyse delirtiyordu. Bir şekilde onu bunu kendisinin yaptığına inandırdılar; seni yok eden iblisi yok etmişti. onu . Gördüğünüz gibi revizyonistler çoktan iş başındaydı.

"Bu arada Bayarlar hala cephaneliği bulabilmek için tılsımın sırrını keşfetmeye çalışıyorlardı. Ama senin yaptığın şey onların yapabileceklerinin çok ötesindeydi. Geri alamadılar. Sonunda, Waterlow tılsımını kırma girişimleri neredeyse dünya."

Crow başını salladı. "Alister bana bundan bahsetti. Tam olarak ne oldu?"

"Açığa çıkan enerji bir olaylar zincirini harekete geçirdi. Depremler, volkanik patlamalar, büyük fırtınalar ve seller. Binlerce kişi öldü ve felaket büyümeye devam etti. Büyücü Konseyi bile suçu size atmak dışında ne yapacağını şaşırdı."

Crow başını salladı. "Nasıl anlayabiliyorum. Çok fazla enerji-Sahip olduğum her şeyi o bariyerin içine koydum. Bayarların ulaşamayacağı bir yerde durmaya kararlıyım; en azından bu konuda onları hayal kırıklığına uğratacaktım."

"Kırılma," diye fısıldadı Han, afallamıştı. "Buna Bayarlar mı sebep oldu?"

Sen değil misin?"

"Neden şaşırdın?" Crow mavi gözlerini Han'a çevirdi. "Kendi deneyimleriniz size bunu söylemeli; onlar suçu başkasına atmakta ustadır."

Han, bin yıl boyunca bir tılsımın içine hapsolmuş, onca yalanın kurbanı olmuş ve sesini duyuramamış Alger Waterlow için bunun nasıl bir şey olduğunu düşündü.

"Dünya hâlâ burada," diye işaret Crow. "Nasıl durdurdular Bu mu?"

"Bayarlar bile korkmuştu," dedi Lucas, "bu yüzden sonunda Hanalea'nın yardım için klanlara gitmesine izin verdi."

"Klanlar mı? Bakır kafalıları mı kastediyorsun?" Crow burnunu . "Gerçekten mi? Hatırladığım kadarıyla çok... marjinalerdi."

"Büyücüler tarafından marjinalleştirildiler," dedi Han. "Yeniden güç kazandılar

Kırılma yüzünden. Bunu toprak büyüleriyle durdurdular - doğal dünyayla her zaman bizden daha yakın bir bağlantıları oldu.

Bedelleri Büyücü Konseyi'ni dizginlemektir. Hanalea ve Ruh klanları bir anlaşma yaptılar - biz buna Næming diyoruz. Büyücüler artık yetkili değil."

"Ama olmak istiyorlar," dedi Lucius. "Hâlâ olmak istiyorlar, hem de en kötü şekilde."

"Hana ile evlenmeye nasıl karar verdiğini söylemedin?" Crow ona sordu. "O neden Kinley'le evlenmedi?"

"Hanalea Kinley Bayar'dan nefret ederdi," dedi Lucius. "Gerçi o Ölümün için kendini suçluyordu, asıl sorumlunun Bayar olduğunu biliyordu. Ve senin çocuğunu beklediğini biliyordu. O Bayar'ın Waterlow'un yavrularının yaşamasına asla izin vermeyeceğini anladı ve çocuğunu kurtarmaya kararlıydı - ortaya çıktığı gibi çocuklarını. Ben senin en iyi arkadaşındım ve o sana ne yaptığımı bilmiyordu.

O da bana geldi ve Kinley Bayar'ı öldürmemi istedi." "Bunu Hana mı yaptı?" Crow söyledi.

Lucius başını salladı. "Güçlüydü, herkesin bildiğinden daha güçlüydü. Hemen kabul ettim, ama bir şartla; benimle evlenmesi şartıyla. Çocuğunuzu kendi çocuğum gibi büyütür ve sırrını korurum. En iyi kısmı

Kinley'i öldürürsem Hanalea gerçeği asla öğrenemeyecekti."

"Ama artık yetenekli değildiniz," dedi Crow. "Bunu nasıl ?"

"O kadar da zor değildi. Büyücüler büyülü saldırılara aşırı odaklanma eğilimindedir. Kinley zehiri hiç düşünmüyordu." Lucius başını salladı.

üzüntüyle başını salladı. "Çok kolay bir ölümdü ama doğal görünmesini sağlamak zorundaydım. Klanlar o günlerde bile harika zehirler yapıyorlardı.

"Yani Hanalea ve klanlar Kırılma'yı durdurdu. Tılsımı bilmiyordu ve bunun sebebinin siz olmadığınızı da bilmiyordu. Bayarlar o tarihten sorumluydu ve tüm Suç senin üzerine atıldı. Seni hiç savunmadım.

"Yine de hayal ettiğim her şeye sahipmişim gibi görünüyordu; Hanalea ile evliydim, zengindim ve sonsuza dek yaşayacağımı biliyordum. Hanalea benden şüphelense bile benimle asla yüzleşmezdi, çünkü korkunç bir sırrı biliyordum -çocuklarının babasının gerçekte kim olduğunu.

"Bebekler doğduktan sonra onların üzerine titredi. Senden geriye kalan tek şey onlardı, Alger. Beni hiç sevmedi. Ve ben bir kez dışlanmıştım."

Lucius sanki son nefesini de vermiş gibi derin bir iç çekti. şeytanlar. "Sana ve Hanalea'ya bir kez daha ihanet ettim. Bakır kafalılara Alister ve Alyssa'nın babasının gerçekte kim olduğunu söyledim."

Karga tekrar alevlendi. Onun sıcaklığı Han'ın tenini kavurdu ve gözlerini parıltıya karşı gölgeledi. "Hana'yı sevdiğini mi iddia ediyorsun? O zaman böyle aşağılık bir şeyi nasıl yapabildiniz?"

Lucius yüzünü buruşturdu. "Çocuklar elinden alınırsa seni ve onları unutacağını ve kendi ailemize sahip olabileceğimizi düşünmüştüm. Ama ." Lucius'un gözlerinde yaşlar birikti. "Hanalea çocuklarınız zarar görürse kendini öldüreceğine yemin etti. Yemin etti. Benden ya da başkasından bir daha asla çocuk sahibi olamayacaktı. Bir iç savaş başlatacak ve Yedi Ülke'den geriye kalanları yok edecekti. Diyarlar. Hiç tereddüt etmedi ve klanlar ona inandı. Ben de ona inandım."

"So-Hana beni seviyordu," dedi Crow, bir tür melankolik merakla. "Gerçekten seviyordu."

"Gerçekten de öyle," dedi Lucius. "Ve klanlar sonunda Alyssa'nın Gri Kurt tahtının varisi olması konusunda anlaştılar. Alister götürülecekti ama ona iyi bakılacaktı. Herkes bir arada yaşamaya devam edecekti. Alyssa benim çocuğummuş gibi davranacaktım.

"Hanalea beni asla affetmedi. Beni bir daha asla yatağına kabul etmedi." Lucius başını kaldırıp Crow'a baktı. "Senden ve Hanalea'dan aldığım her şeyi telafi etmemin hiçbir yolu yok. Bunu yapmanın hiçbir yolu yok. Yapılanları geri almak, sana hayatını geri vermek için. Sana söyleyebileceğim tek şey, yaptıklarım için acı çektiğimdir. hayal et."

"Oh, sanırım hayal edebiliyorum," dedi Crow. Ayağa kalktı ve bir ileri bir geri volta attı. Bu ifşaatlar onu daha sert sarsıyor gibiydi daha önce olan her şey. "Sevdiğim kadın tarafından ihanete uğradığımı düşünerek, kaçmanın hiçbir yolu olmadan bin yıl boyunca bir tılsımın içinde kilitli kaldım. Ve artık gerçeği bildiğime göre, o yılları geri almanın hiçbir yolu yok."

"Hanalea seni sevmekten asla vazgeçmedi," dedi Lucius. "Seni ve çocuklarını ölene kadar sevdi. Alister'ı bile... ona her zaman göz kulak oldu. Kılık değiştirerek onu görmeye giderdi. Öğretmenleri ve kitapları olmasını sağlardı. Ancak o öldükten sonra Alister soyunun... ah... azalmasına izin verildi."

"Ve sen hiçbir şey yapmadın," dedi Crow, sesi elik gibi sertleşmişti.

"Klanlar Alister'ların izini sürdü, ben sürmedim. Yıllarımı ölene kadar içmeye çalışarak geçirdim ama senin caziben her zaman kırılmazdı." Lucius sertçe güldü. "Sonunda buraya, Hanalea'ya taşındım, Ortadan kaybolabileceğimi düşünürken bir gün çocuk geldi. Kapımı kasabadan bir şey isteyip istemediğimi ya da taşıyacak bir şeyim olup sordu. Kelepelerden bahsettiğinde senin olduğunu anladım. Onları çıkarabilecek birini bulmaya çalışıyordu."

"Kelepeler mi?" Crow Lucius'tan Han'a bakarak tekrarladı. "Ne demek istiyorsun?"

Han ellerini kaldırarak bileklerini gösterdi. "Klanlar, yaramazlık yapmamızı engellemek için yetenekli torunlarınızı kelepeledi. Bu Hanalea'nın pazarlığının bir parçasıydı."

Lucius başını salladı. "İşte buradaydı ve ağzını her açtığında senin sesini duyuyordum, o Ragmarket kantıyla bile, yıllar boyunca karışan tüm o düşük doğumlu kandan sonra bile.

"Belki yapabileceğim küçük bir şey vardır diye düşündüm. Ben de ona bir iş verdim. Artık okuyamıyor olmama rağmen ona kitaplar aldım ve bana okuması için para verdim. Sanki öğrenmek için yaratılmış gibiydi. Ve ben onun dünyada yükelebileceğini düşünmüştüm. Tılsımını Bayarlardan geri aldığında mutlu mu yoksa üzgün mü olacağımı bilmiyordum. Ama o zaman bir şeylerin değışeceğini biliyordum. Ve öyle de oldu, iyi ya da kötü."

Lucius bütün bunları biliyordu ve bana hiç söylemedi, diye düşündü Han.

Acıyla. Körlemesine seyahat etmeseydim, başta annem ve Marius olmak üzere ne kadar çok trajedi önlenebilirdi. Kendisi içki içip entrikalar çevirirken ve sırlarını kendine saklarken benim aylaklık etmeme izin verdi.

"Neden bana söylemedin?" Han talep etti.

"Utaniyordum," dedi Lucius başını eğerek. "Ben sadece yaşlı bir sarhoştum, ama sen bana hep saygılı davrandın. Çok sadıktın, tanıdığım en dürüst hırsızdın. Bana en yakın olan sendin. Uzun zamandır bir arkadaşına sahiptim. Ve bundan vazgeçmek için çok zayıftım."

"Her neyse, sen tutarlı birisin," diye mırıldandı Han. "Arkadaşlarına davranış şeklin tutarlı."

"Buna itirazım yok." Lucius tekrar Crow'a döndü. "Eğer başka bir şey yoksa, söz verdiğin şeyi yapabilir misin? Gitmeme izin verir misin?"

"İstediğin şeyi sana neden vereyim?" Crow dedi ki. "Sen benim hayatımı mahvettin. verdiğim her şeyi benden aldın. Ne aldın? tam olarak, şimdi sana borçlu muyum?"

"Hiçbir şey," dedi Lucius. "Hem de hiç. Ama senin hâlâ tanıdığım Alger olduğuna dair umutlarım var. Ve o Alger beni ıstıraptan kurtaracaktır."

"Hayır," dedi Crow. "O Alger arkadaşlarına güvenen bir aptaldı. Bence bunu düşünmek için bin yıla daha ihtiyacın var."

"Bekle," dedi Han.

Crow ve Lucius ona bakmak için döndüler.

"Sadece seni değiştirirlerse kazanırlar," dedi

Han. "Ne?" Crow'un gözleri kısıldı.

Han, "Bin yıl boyunca seni bir iblise dönüştürmeye çalıştılar," dedi.

"Başarılı görünüyor," dedi Crow.

"Hayır." Han başını salladı. "Sen kabul etmediğin sürece olmaz. Mesele insanların ne düşündüğü değil. Bu senin kim olduğunla ilgili."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun?" dedi Crow. Başparmağını Lucius'a doğru salladı. "Neden onun için ayağa kalktın?"

"Çünkü onu mutsuz tutmak hayatımı daha iyi hale getirmiyor," dedi Han. " olsaydı bile, bu takası yapar mıydım bilmiyorum."

"Belki de yapardım," diye homurdandı

Crow. "Hiç sanmıyorum," dedi Han.

Han ve Karga, aralarında binlerce yıllık kan ve tarih olan göz göze ve ayak parmağı parmağına uzun bir süre durdular.

Crow'un inatçı ifadesi yavaş yavaş yumuşayarak bir gülümsemeye dönüştü. Elini uzattı ve parmak uçları Han'ın yanağını okşadı. "Tılsımı bozmak için senin yardımına ihtiyacım var," dedi. "Bildiğin gibi, kendime ait bir flaşım yok."

"Biliyorum," dedi Han, Lucius'a bakarak. *Onu öldürecek değilim* ya, dedi kendi kendine. *Pek sayılmaz.*

"Eğer kafana girmeme izin verirsen cazibesi," dedi Crow. "Böylece bunu kendin yapmak zorunda kalmazsın. Ama belki de bunu riske atmak istemezsin?" Utanç yanaklarını boyadı.

Han, Alger Waterlow onca yaptıklarından sonra Lucas Fraser'a acıyabiliyorsa, belki ben ona güvenebilirim, diye düşündü.

"Bence Lucas'ı huzura kavuşturacak tılsımı senin yapman daha uygun olur," dedi Han. "Geri dönelim ve bunu birlikte yapalım."

Lucius'un ellerini tutup söyledi, sonra gözlerini açıp içki fabrikasının loş iç mekânına baktı, güneş çatıdaki ve duvarlardaki çatlaklardan içeri süzülüyordu. Karşısında, Lucius ve gülümsedi.

Güneş ışığına doğru yürüdüler. Köpek başını yaşlı adamın bacaklarına vurdu ve Han da onun kolunu kavradı. Tökezledi.

Daha önce birçok kez oturdukları Yaşlı Kadın Deresi'nin kıyısına . Köpek nefes nefese ayaklarının dibine uzandı. Han, bir zamanlar Crow'a ait olan, yıllar önce sığındığı muskayı eline aldı.

Lucius oturmuş, sanki bir hediye bekliyormuş gibi bekliyordu. Han dudaklarını yaladı.

"Orada mısın, Alger?" *Buradayım*, dedi

Crow, Han'ın kafasının içinde.

Han zihinsel bariyerlerini indirdi ve Crow'un sanki tanıdık bir zemini yeniden işgal ediyormuş gibi yerine yerleştiğini hissetti.

Elini Lucius' doğru uzatan Han, daha önce hiç duymadığı bir tılsımla konuştu.

Kanallar açıldığında aralarında güç dalgalandı. Parlaklık Lucius Frowsley'i sarmış, katedralin tapınağındaki aziz resimlerinden biri gibi aydınlatmıştı. Yaşlı adamın tanıdık dış görünüşü tel tel gri saçları, sakalla kaplı yüzünün sarı-gri teni yanıyor gibiydi. Parlaklığı soldu, genç Lucius'un yüzünde bir gülümseme belirdi ve gökyüzüne doğru baktı.

Ve sonra görüntü paramparça oldu, gümüşe dönüşerek toz haline geldi ve Hanalea'nın üzerinden hızla geçen rüzgârda dağıldı. Ölmekte olan güneşin altında bir an için parladı ve sonra yok oldu.

Köpek sızlandı ve kendini Han'ın dizlerine bastırdı.

"Lucius mu?" Han kararsızca konuştu. Yüksek sesle konuştuğunu fark etmesi bir anını aldı. Sesinin kontrolünü yeniden ele almıştı. "Crow?" dedi. Ve sonra, daha yüksek sesle, "Crow, hâlâ burada mısın?"

Sana bana Alger demeni söylemiştim, dedi Crow onun kulağına. Ve sonra gitmiş.

CHAPTER TWENTY - SIX

İSPATLAR VE İDDİALAR

Raisa oturma odasında bir ileri bir geri volta attı.

"Odun sobasının üzerindeki bir kedi kadar ürkeksin," dedi Cat, fesleğeninden başını kaldırarak.

"Eğer Han Alistar benim için çalışıyorsa, o zaman nerede?" Raisa homurdandı.

"O senin için çalışıyor," diye karşı çıktı Cat. "Sadece *burada* senin için çalışmıyor."

"Hanalea'da işi olduğunu söyledi," dedi Raisa. "Orada ne yapıyor olabilir ki? O bir büyücü. Hanalea'ya girmesine bile izin verilmiyor. Hanalea."

Cat, "İzin verildiği yer ile gittiği yer her zaman uyuşmuyor," dedi.

"Onu üç günde bir görürsem şanslıyım."

Han, Ragmarket yangınından bir gün sonra ortadan kaybolmuştu ve Raisa onu o zamandan beri görmemişti. Onunla konuşması, Micah'nın suçlamalarını ona anlatması ve bir tür yanıt bulması gerekiyordu.

"Sana bir soru sorsam bana karşı dürüst olur musun?" Raisa sordu.

Cat klavyesinin üzerinden Raisa'ya baktı. O da Raisa'yı bestelediği bir şarkıyı yazılı getiriyordu. Burnunun ucunda mürekkep vardı ve parmaklarının her yerine bulaşmıştı. "Ben "Cevap vereceğim, ama cevap size gerçeği söyleyeceğim."

Raisa Cat'in karşısına oturmuş, kurt yüzüğünü parmaklıyordu. "Neden kalıyor? Klanlarla bir pazarlık yaptığını biliyorum, ama bu

onu elinde tutması gerektiği anlamına gelmez. İsteddiği yere gidebilir ve yetenekli olduğu için asla para sıkıntısı çekmez. Gerçekten ne istiyor?"

"Emin değilim," dedi Cat. "Şu kartlarını oynuyor yakın. Ama bir tahminde bulunmam gerekirse, istediği kişinin *sen* olduğunu söyleyebilirim." "Ben mi?" Raisa gözlerini Cat'e dikti. "Ne için?"

Cat gözlerini kısarak ona baktı. "Belki de biraz konuşmalıyız," dedi kaşlarını kaldırarak.

Raisa, "Ama taç giyme töreninden bu yana onu neredeyse hiç görmedim," dedi.

"Bazen çok mesafeli görünüyor. Ve biz gerçekten... Yani... hiç göstermedi... ben..." Yanakları yanan Raisa pes etti.

Cat, "Cuffs gibi bir sokak ağasını strateji için hiç görmedim," dedi, Basilka'sını bir kenara bırakarak. "Geleceğe bakmaya ve istediği şeyi beklemeye istekli olduğu için. Bu yüzden bu işte çok iyiydi. Diğer herkes, er ya da geç, plansız bir şekilde belaya bulaşacaktı. Ve Cuffs bekliyor olacaktı." Cat kaşlarını çattı. "Jemson eskiden bundan bahsederdi. Buna... ah... ertelenmiş memnuniyet derdi, Gerçi aklında tam olarak sokak savaşları olduğunu sanmıyorum."

"Bir planı varsa bile benimle paylaşmadı," diye mırıldandı Raisa.

"Benimle de paylaşmadı," dedi Cat, ellerini esneterek Parmaklar. "Cuffs sır saklamakta iyidir. Hatta biz ortaklar, gerçekten değildik. Bir sonraki adımda ne yapacağını asla bilemezdim. Kimseye gerçekten güvenmezdi. Bu sayede hayatta kaldı."

"Ama... Bunu nasıl söylesem-" Raisa nasıl söyleyeceğini bilemedi, *İlk hamleyi yaptığımdaya bile beni çeviriyor.*

Ama Cat onun nereye gittiğini anlamıştı. "Bir adım ötede olan o, değil mi?" dedi. "Bunun için de tehlikeli bir alan olduğunu biliyor. Her şeyi kazanabileceğini bilene kadar hamlesini yapmayacaktır."

"Ama ya bu hiç gerçekleşmezse?" Raisa söyledi.

"Yerleşmeyecek," dedi Cat. "sonsuz kadar bekler."

Sonsuza dek, diye düşündü Raisa. Benim sonsuza kadar vaktim yok. Birimiz öldürülecek.

Kapı çalındı. Hayır, daha çok acil bir vuruş gibiydi.

Cevap verme, demek istedi Raisa. *Belaya benziyor.*

Ama Cat fesleğenini bir kenara bırakıp kapıya doğru ilerledi. "Kim o?" diye sordu tahtaların arasından.

Amon'un sesi geri geldi. "Ben Kaptan Byrne. Kraliçe ile konuşmam gerekiyor. Bu çok önemli."

Cat Raisa'ya baktı.

"İçeri alalım tabii ki," dedi Raisa sınırcasına. "Önemli olmasaydı gecenin bu saatinde burada olmazdı."

Cat kapıyı açtı ve Amon kapı aralığında çerçevelenmiş bir şekilde durdu.

Arkasında kirli giysiler içinde, ufak tefek, sıırım gibi bir çocuk sinmişti. Onun arkasında da Pearlie Greenholt ve diğer üç muhafız duruyordu.

Amon resmi bir görevdeymiş gibi asık suratlı ve mutsuz görünüyordu.

-Korktuğu bir işti. Raisa onu içeri aldığına çoktan pişman olmuştu.

"Flinn!" Cat, Raisa'nın omzunun üzerinden ağzından kaçırıldı.

"Burada ne işin var?"

Cat'i görünce Flinn'in gözleri büyüdü. Bir adım geri çekildi, Kaçacakmış gibi döndü, ama Amon kolundan yakalayıp onu sıkıca tuttu.

Flinn. Bu isim neden tanıdık geliyordu? Raisa onu daha önce nerede görmüştü?

"Burada olmamalısın," diye hırladı Cat Flinn'e. "Buraya yakın bir yerde yüzünü göstermemen söylenmişti sana."

"Majesteleri, sizinle özel olarak konuşmamız gereken bir konu var. hassas bir konu," dedi Amon. "Belki de bizi dinlemeli ve sonra bu bilgiyi kimin öğrenmesi gerektiğine karar vermelisiniz." Cat'e bakmadı ama kimi kastettiği belliydi. Raisa bunun Han'la ilgili olduğunu biliyordu.

"Caterina, lütfen bize izin verir misin?" Raisa başıyla iç kapıyı işaret etti. "İstersen yatağına gidebilirsin. Ben birazdan geleceğim."

Cat yarım bir reverans yaptı, Flinn'e kısık gözlerle baktı, kapıya doğru eğildi ve kapıyı arkasından çekti.

"Onbaşı." Amon başını yatak odasının kapısına doğru eğdi ve Pearlie gidip kapının önünde durdu.

"Gelmeliydim," diye mırıldandı Flinn, ayaklarını uzatıp Amon'dan uzaklaşmaya çalışarak.

"Kimse sana zarar vermeyecek," dedi Amon, Flinn'i yatak odasının kapısından en uzak köşeye çekerek. "Majestelerinin söyleyeceklerinizi duymaya ihtiyacı var." Pencereyi işaret etti çıkıntı. "Otur."

Flinn itaat etti, öyle titriyordu ki dişleri takırdıyordu.

Raisa çıkıntıda onun yanına oturdu. Kalbi göğsünde acıyla sıkışmasına rağmen onu rahatlatma ihtiyacı hissetti. "Korkma," dedi. "Sadece doğruyu söyle."

Flinn hiçbir şey söylemeyince Amon konuştu. "Kraliçeye bana neden geldiğini anlat. En başından başla."

"Ekselansları." Flinn kucağına doğru konuştu, öyle ki Raisa duyabilmek için ona doğru eğilmek zorunda kaldı. "Eskiden Cuffs Alister'ın çetesindeydim, Raggers. O gittikten sonra da Cat Tyburn ile birlikteydim." Hızlı bir bakış attı Yatak odasının kapısına bak.

Şimdi Raisa'nın aklına onun adını daha önce duyduğu yer geldi.

"Ama... ama sen öldün!" diye ağzından kaçırdı. Han'ın söylediği buydu.

Southbridge Nezarethanesi'nden kurtardığı Ragger'ların öldürüldüğünü.

"Ölmüş olacaktım ama onlar Ragger'ları öldürmeyi bırakana kadar kasabadan ayrıldım." "Ne zamandır dönmedin?" Raisa sordu, acaba Han'ın biliyordum.

"Cuffs döndükten hemen sonra ben de . O zamandan beri onun için çalışıyorum. Ragmarket'te onun gözleri ve kulakları oldum, biraz kayma ve ikinci kat işi yaptım. Takip edilmesini istediklerine kuyruk taktım."

Flinn, sanki kendini suçlamaktan korkuyormuş gibi Amon'a kaçamak gözlerle baktı. "İstedim ki... İblislerden intikam almak istedim.

Geçen yıl arkadaşlarımı öldüren uğursuzlar. Ve düşündüm ki Cuffs için çalışmak bir yol olabilir. Aynı tarafta olduğumuzu sanıyordum. Ta ki geçen geceye kadar. Smiling Dog'da."

"Smiling Dog'da ne oldu?" Amon sordu.

"Cuffs, Lord Bayar'ın kızını getirmemi istedi. Uzun boylu korkunç olanı.

Beyaz saçlı olan. Önce onu Ragmarket ve Southbridge'e sürükleyip ayak izlerini silmemi istedi. Ben, bunun bir tuzak olduğunu düşündüm. I

"Diğerlerine yaptığı gibi ona da yapmak istediğini düşündüm."

"Diğerleri gibi derken ne demek istiyorsun?" Raisa sordu. "Öldürdüğü diğer jinxflinger'lar."

Raisa dilinin arkasında kül tadı aldı. "Ne uğursuzluğu?"

"Bilirsiniz işte. Ragmarket'in her yerinde bulunanlar gibi."

"Büyücüleri öldürenin *Lord Alister* olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Raisa sesini kontrol etmek ve gerçekçi tutmak için mücadele etti.

Kaçınmak için

çığlık atıyor, *Yalancı!*

Flinn onun ses tonunda da aynı şeyi duydu ve koltuğa doğru büzüldü. "Geri kalanlarımızdan hiçbiri omuz vurma işinde yer almadı, en azından benim kadarıyla. Muhtemelen dillerin dolaşmasını istemiyordur." Flinn başını kaşıdı. "Benim bilmediğim şey de bu.

anlıyor. Onları gizlice öldürüyor ve sonra dönüp üzerlerine işaretini koyuyor." Kirli gömleğinin altından, üzerinde tanıdık işaretler olan dövülmüş bakır bir tılsım çıkardı. "Buna asa ve parıltı diyor. Eğer dikkat çekmemeye çalışıyorsa, bunu neden yapsın ki?"

"Neden, gerçekten mi?" Raisa mırıldandı. Amon'a bakmadı - onun da sembolü tanıyacağını biliyordu. "Onun gerçekten birini öldürdüğünü gördün mü?"

Flinn başını salladı. "O istemedikçe kimse onu , kimse duymuyor. Sizin için çalıştığından, mavi ceketlilerin başka yöne bakacağını düşündüm."

"Sırf benim için çalışıyor diye-" Sonra

Flinn'in önerdiği şey aklına geldi. "Dur bir dakika. *Benim* için büyücüleri öldürdüğünü düşündüğünü mü söylüyorsun?"

Flinn bu soru karşısında şaşırmış görünüyordu. "Elbette. Demek istediğim, büyücüler yaşlı kraliçeyi, anneni öldürdüler ve seni elinden almaya çalıştılar.

Taht ve her şey. Ben de Cuffs'ın -Lord Alister- rakip çeteyile uğraştığını düşündüm."

"Dağların Tatlı Leydisi!" Raisa ayağa kalktı ve bir ileri bir geri volta attı. "Lord Alister'ın benim kiralık katilim olduğunu mu sandın?"

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Flinn başını sallayarak ve Raisa'nın tedirginliğinden habersizmiş gibi göründü. "Hepimiz öyle yaptık. Ta ki ben onun seni öldürmeyi planlıyor."

Raisa dönüp onunla yüzleştirdi. "Ne?"

"Bayar Hanım ile buluşacağını öğrendiğimde onu sustururken, ne söylediklerini bilmek istedim. Smiling Dog'da mutfaktan arka odaya uzanan bir bulaşıklık var ve kulağımı duvara dayayarak oraya saklandım."

"Tam olarak ne duydun?" Raisa kalbi acıyla çarparak konuştu.

"Aşıklar gibi gizli gizli buluşup, stingo ve sandviç yiyorlardı." Flinn bir kez ısındıktan sonra, çok fazla istekli görünüyordu.

Konuş. "Leydi Bayar, Cuffs'ın seni neden hâlâ susturmadığını öğrenmek istedi, o da bütün riski kendisinin aldığını ve kendisinin de risk alması gerektiğini, onun kirli işlerini yapmayacağını ve onu Fells'in kraliçesi yapacakmış. Büyücü Konseyi'nde kendisine bir oy daha kazandırması için ona ihtiyacı olduğunu söyledi-" Burada duraksadı, renklendirdi, ama devam etti. "Leydi Bayar'ın kardeşini yatağa girmek ve etrafına korumalar koymak. O kısmı tam olarak anlayamadım."

"Leydi Bayar konseyde değil," dedi Raisa. "Ona orada nasıl yardım edebileceğini anlamıyorum."

"Başka biriyle anlaşmasını istedi. Sonra Cuffs kral olacağını söyledi ve Leydi Bayar'a kraliçe olup olmayacağını sordu.

İkisinin de istediğini elde edebilmek için kardeşini susturmaya ve babasını rezil etmeye razı oldu ve o da evet dedi."

Flinn sefil bir şekilde omuzlarını kamburlaştırdı. "Buna inanmadım. Sweets'e, Velvet'e, Shiv Connor'a ve diğerlerine işkence edip öldüren pislik iblislerden biriyle düşüp kalktığına inanmadım."

Bir kez daha yatak odasının kapısına baktı. "Artık ölü bir adamım sanırım."

Raisa Flinn'in yalancı olduğunu düşünmek istiyordu ama onunla ilgili her şey -vücut dili, Han'dan bariz korkusu- doğru söylediğini gösteriyordu. Gerçek. Ya da öyle inanıyordu.

"Neden Yüzbaşı Byrne'e geldin?" Raisa acısını yutkunarak söyledi. "Yani, zaten çok şey kaybettiniz. Ben olsam Sessiz kalırsan seni suçlarım."

Flinn ellerini keçeleşmiş saçlarında gezdirdi. "İçerideydim Geçen yıl Southbridge Muhafız Evi'nde ydım," dedi. "Çavuş Gillen tarafından kaçırılan Ragger'lardan biriydim. Siz muhtemelen hatırlamazsınız, ama ben, içeri girip bizi nasıl dışarı çıkardığınızı asla unutmayacağım; nasıl bizimle birlikte kafese girdi ve o meşaleyi yaşlı Gillen'ın suratına tuttu. Ve sen de bir mavi kanlısın." Dar omuzlarını silkti. "Benim için hayatını tehlikeye attın. Bu yüzden Lord Alister'ın sana zarar vermek istediğini öğrendiğimde sesimi yükseltmek zorunda kaldım."

Korkunç görüşme erdiğinde, Kurtlardan ikisi Flinn'i saklamak için götürdü. Pearlie ve diğer iki kişi kapının dışında kaldı.

"Kemikler," dedi Raisa. "Kanlı, kanlı kemikler." Geri geri yürüdü Amon sessizce izlerken bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Doğruyu söylediğini sanıyor. Ama yine de... bu . Bu doğru olamaz. Buna inanmayacağım."

Amon sonunda onun koluna girdi ve onu kanepeye götürdü. "Otur," dedi. "Kendini yıpratacaksın." Onun yanına oturdu.

Raisa öne doğru eğildi, elleri dizlerinin üzerindeydi, midesi çalkalanıyor, zihni kapana kısılmış bir fare gibi koşuşturuyordu. "Fiona ile konuşmamız gerek. getirip sorgulayacağız, bakalım hikayesi Flinn'inkiyle uyuşuyor mu? Ve...sonra da o gece orada olan diğer insanları bulacağız. Smiling Dog o gece."

Amon, "Fiona ile zaten konuştum," dedi.

Raisa ihanete uğramış bir halde ona baktı. "Sen... sen onunla konuştun mu? Bensiz mi?"

Amon iç çekti. "Bayarlar bana Flinn'den önce geldiler. Lord Bayar, Micah ve Fiona."

"Ah?" Raisa'nın sesi kırılıyordu. "Peki arkamdan ne dediler?"

"Lütfen yapma Rai," dedi Amon. Durakladı ve sonra devam etti. "Bana senin güvenliğine ilgili endişelerle geldiler. Fiona, Alister'ın ilk gece Konsey Evi'nde ona yaklaştığını söyledi. toplantı. Kraliyet soyundan geldiğini iddia etti ve ona bir teklifi olduğunu söyledi."

"Kraliyet soyu mu? Han Alister?" Raisa onunla tanıştığı ilk günü hatırladı, yediği dayaktan mosmor olmuştu, bıçağı boğazındaydı, hırsız konuşuyordu. "Hangi kraliyet soyundan?"

"Ben de aynı soruyu sordum," dedi Amon. "Biraz lafı eveleyip geveledikten sonra, hiçbir zaman açıkça söylemediğini itiraf ettiler. Kraliyet kanına sahip bir büyücü olduğunu iddia etti. Bayarlardan bile daha büyük bir büyülü mirasın varisi olduğunu söyledi."

Raisa bunu anlamaya çalıştı. Han'ın babası Arden. Arden veya Tamron'daki kraliyet aileleriyle bir şekilde akraba olabilir mi? Eğer öyleyse, neden ona söylemedi?

Başını iki yana salladı. "Buna inanmıyorum." Amon hiçbir şey söylemedi.

"Yani," demek için kendini zorladı Raisa, "Fiona için bir teklifi vardı...."

"Ona eş olmayı teklif etti. Seni ve Mellony'yi öldürüp tahtta hak iddia ettikten sonra."

Amon onun kafasına vurmuş da olabilirdi.

"Amon, bunun doğru olamayacağını biliyorsun," diye parladı Raisa. "Plan bu olsaydı aylar önce ölmüş olurdu. Ve neden Han Fiona Bayar'la işbirliği yapmak ister ?" Ürperdi.

"Fiona onun kendisine takıntılı olduğunu iddia ediyor. Henüz harekete geçmedi çünkü sana karşı harekete geçmeden önce Büyücü Konseyi'nin kontrolünü ele geçirmeyi beklemek istedi."

Raisa el yordamıyla bir karşı argüman aradı. "Bu konuşma güya Han'ın ilk konsey toplantısının olduğu gün mü oldu?"

Amon ihtiyatla, "Evet," dedi.

"Bayarlar size ne zaman geldi?" "Dün. Neden?"

"Han ihanetten bahsediyorsa, Fiona neden hemen bana gelmedi? Neden bu bekledi? Neden onunla tekrar buluştu? Karar vermesi bu kadar uzun mu sürdü?" Raisa'nın sesi neredeyse bağırana kadar yükselmeye devam etti.

Amon'un yüz ifadesinden Raisa'nın boşa kürek çektiği anlaşılıyordu. "Onlar bana getirmeden önce daha fazla kanıt elde etmek istediğini söyledi. Micah seni Alister konusunda uyardığını ama senin dinlemediğini söyledi. Bayarlar benden Alister'ı tutuklamamı ve sorgulamak için getirmemi istediler. Reddettiğimde, Büyücü Konseyi aracılığıyla suç duyurusunda bulunacaklarını söylediler."

"Red mi ettiniz?" Raisa bir umut kıvılcımıyla konuştu.

"Bu Flinn'le konuşmadan önceydi," dedi Amon. "Bayarların sözüyle hareket etmezdim."

"Bayarlar biliyor mu? Flinn hakkında yani?" Raisa bunun yanlış olduğunu biliyordu, ama içten içe bir umut beslemekten de kendini alamıyordu.

Gerçeği ortaya çıkarma şansı olana kadar bunu gizli tutacak, bu lanet olası kanıtı Han'ın düşmanlarının eline geçmesini engelleyecekti.

Amon başını sallayınca bu kırılğan umut suya düştü. "Biliyorlar. Flinn'le ilk konuşmamdan sonra Fiona'yı tekrar sorguladım, olayların örtüşüp örtüşmediğini görmek için. Ve aşağı yukarı uyuştı."

"Ne düşünüyorsun?" Raisa talep etti. "Benim Bir hırsız ve katil tarafından mı kandırıldım? O kadar kötü bir karakter yargıcı mıyım?"

"Beni de kandırdı." Amon parmağındaki kurt yüzüğünü çevirdi, kendi ordusu yerine Ardenine Ordusu'yla yüzleşmeyi tercih eder gibi görünüyordu.

Kraliçe. "Sana ödünç verdiğim tılsım nerede?" dedi sonunda.

"Ragmarket'te Gryphon'ların cesetleriyle birlikte bulunan tılsım."

Raisa'nın yüreği ağzına geldi. Amon'un eninde sonunda bunu hatırlamasını bekliyordu. Bir gün bunu soracağını biliyordu. Ama Şimdi onun bu konuyu açmasını bekliyormuş gibi görünüyordu. Bu unutmamıŐtı.

Kapana kısılmış bir halde ona bakıyor, bir yanıt bulmaya çalışıyordu. "Bunu daha önce de gördüm Rai," dedi Amon.

"Kimin olduğunu biliyorum. Ve Sen de yle."

Raisa dudağını ısırđı. "Ama hiç söylemedin..." "Ben de senin söylemeni bekliyordum."

"Yani beni kandırmaya mı çalıŐıyordun?"

"Aklından geçenleri, onun hakkında ne hissettiğini bilmek istedim."

Raisa, "Bu onun bu cinayetlerle bir ilgisi olduğu anlamına gelmez," dedi. "Bu ikinci derece bir kanıt. Herhangi biri oraya yerleŐtirmiŐ olabilir."

"Tek başına yeterli değil. Ama her Şey bir arada ele alındığında-" "Bu çok derli toplu bir paket Amon, bunu sen de biliyorsun. Mesela üretilmiŐ kanıt."

"Baban da Alister hakkında beni uyarmak için benimle konuştu." Amon başını salladı. "Anlamıyorum. Onu Demonai'ler işe aldı, eğitimini onlar ayarladı, buraya geri dönmesini onlar sağladı. onlar için alıŐıyor. Ama sanki sürekli onun kendilerine sırt çevirmesini bekliyorlarmıŐ gibi." Raisa'ya baktı. "Neredeyse biliyorlarmıŐ gibi "Onun hakkında bizim bir Şey var."

Bu doğruydı. Raisa'nın ailesi Han'a kuduz bir köpek gibi davranıyordu. Bu, yeteneklilere karşı duyulan olağan güvensizliğin ötesine geçti. Cevaplanmamış binlerce soru doğurdu. Neden onu seçmiŐlerdi? Neden kamplarında bir büyücüye dönüşen bir düz dnyalıyı beslemiŐlerdi? Bunun iddia ettiği kraliyet soyuyla bir ilgisi var mıydı?

Daha fazla kötü haber duymak istemiyordu ama bilmek zorundaydı.

"Babam ve büyükannemin şehirde olup olmadığını biliyor musun? Bir konuşma yapmamız gerekiyor."

"," dedi Amon. "Bir buluşma ayarlayacağım."

Raisa ellerine baktı, gözlerinden yaşlar akıyordu ve onları uzak tutmaya çalışıyordu.

Amon onun elini tuttu ama bu sadece gözyaşlarının daha hızlı akmasına neden oldu. "Üzgünüm Rai," dedi. "Tüm bunların iyi bir açıklaması olabilir, ama ne olabileceğini bilmiyorum."

Zorlukla yutkunarak sessizce başını salladı. Ben sadece başka bir Hanalea, yanlış adama mı aşık oluyor? Buna inanamıyorum, diye düşündü. İnanmayacağım.

"Alister'ın nerede olduğunu biliyor musun?" Amon onun yüzüne bakarak sordu.

Raisa başını salladı. "Birkaç gündür odasına dönmedi." Derin bir nefes alarak omuzlarını dikleştirdi.

"Bayarlar ne düşünürse düşünsün, bu işin aslını öğreneceğim. Ve şimdi başlasak iyi olur." Ayağa kalktı. "Hadi konuşalım Kedi. Han ve Flinn arasındaki bağlantıyı o sağlıyor. Onun söyleyeceklerini duymamız gerekiyor."

Amon kapıya doğru dönerek, "Bekle," dedi. "Sen gelmeden önce yardım getirmeme izin ver-"

Raisa, "Korumamla konuşmak için bir korumaya ihtiyacım yok," dedi. Yatak odasının kapısını sürükleyerek açtı. "Kedi?"

Yanıt gelmedi. Raisa odayı taradı. Panjurlar açıktı, fesleğen eksikti.

Cat Tyburn gitmişti.

C H A P T E R T W E N T Y - S E V E N

DEMONAI DELEGASYON U

Raisa'nın Demonai akrabaları şehirde değil, Vadi'nin sıcağından uzakta, Demonai Kampı'ndaydı. Raisa da birçok nedenden dolayı dağlara kaçmak isterdi ama General Klemath'la olan anlaşmazlığı sona ermek üzereydi ve uzun süre uzakta kalmayı göze alamazdı.

Averill ve Elena'nın kasabaya dönmesini beklemek istemiyordu. Dyrnnewater boyunca doğuya gitmelerini isteyen bir kuş gönderdi. Yolun yarısındaki nehir vadisinde buluşacaklardı.

Gece Kuşu ve Gecegezen, Amon ile birlikte muhafızlarının bir parçası olarak ona eşlik etti. Raisa onun diğer Kurtlara ne söylediğini merak etti. Söyleyecek çok az şeyleri vardı ve Gece Kuşu onun Her zamanki sessiz , gözleri sürekli ormanı tarıyor.

İçlerinde bu yolculuğu yapmaktan tek mutlu olan Nightwalker gibi görünüyordu. Dağlara doğru tırmandıkça, o Raisa'ya su tulumundan içecek ikram etti ve onunla ilgilenmeye çalıştı. konuşmaya başladı. Ancak kadının aklı başka yerdeydi ve sonunda pes etti.

Öğleden sonra geç saatlerde buluşma yerine vardıklarında Demonayların geyik derileri ve battaniyeler sererek ağaçların altında küçük bir çardak oluşturduklarını gördüler. Burada, Hanalea'dan gelen esintiyle kavaklar sarı sarı parlıyordu; bu da sonbaharın geldiğinin bir işaretiydi.

Averill ve Elena Raisa'yı kucakladılar, Nightwalker'a da en az onun kadar sıcak bir selam verdiler ve Amon ile diğerlerini karşıladılar kibarca. Kurtlar biraz çekilirken, Amon, Raisa,

ve Demonai'ler battaniyelerin üzerinde daire şeklinde oturdular. Elena dumanı tüten çay fincanlarını elden ele dolaştırdı.

"Keşke bizimle Demonai Kampı'na gelsen torunum," dedi Elena. "Ocağımızı ziyaret etmeyeli uzun zaman oldu. Umarız orayı hâlâ ikinci evin olarak görüyorsunuzdur."

Averill, Raisa'dan Nightwalker'a bakarak, "Ve çocuklarınız da sizin gibi orada büyüyecek," dedi.

Raisa'nın çift taraflı klan nezaketine hiç tahammülü yoktu. Raisa, "Geldiğiniz için teşekkürler, Baba, Büyükanne," dedi. "Sizinle görüşmek istedim çünkü Han Alister ile yaptığınız anlaşmayı sorgulamaya geldim. Ya da sizin deyiminizle Yalnız Hunlar."

Averill ve Elena karşılıklı bakiştılar. "Torunum," dedi Elena ciddiyetle. "Bizim de onunla ilgili endişelerimiz var."

Tüccar yüzü, dedi Raisa kendi kendine. *Konuşmaktan çok dinlersem daha çok şey öğrenirim - babam bana böyle öğretmemiş miydi?*

"Endişeler mi?" Raisa söyledi. "Ne gibi?"

Averill, "Hunts Alone'un yanınıza taşınması ve korumanız olarak hizmet etmesi gibi bir niyetimiz asla olmadı," dedi. "Bu bizim Bayarlara karşı yüksek büyü kullanabilecek ve böylece Fells'i koruyabilecek bir büyücüyü işe alma niyeti."

"Ama şimdi hemfikiriz - bu bir hataydı," diye araya girdi Nightwalker.

Başından beri bunun bir hata olduğunu düşünmüştü.

"Ve böylece Alister'ı klanlara karşı olan yükümlülüğünden kurtarmayı mı planlıyorsunuz?" Raisa cevabın ne olacağını bildiği için sordu.

"Hunts Alone bizimle bir pazarlık yaptı," dedi Elena. O her zaman tüccar oğlundan daha çok tüccar olmuştur. "Biz onu tutacağız Ama biz onu daha sıkı bir şekilde takip etmek niyetindeyiz."

Averill, "Bu haliyle Hunts Alone senin için bir tehlike, kızım," dedi. "Ve herkes için bir tehlike olabilir. Faaliyetlerini takip ediyoruz. Yüksek Büyücü seçildiğini biliyor muydun?"

"Biliyorum," dedi Raisa. "Ondan bu göreve talip olmasını ben istedim. Güvenebileceğim bir Yüksek Büyücüye ihtiyacım var."

"Ve sen *onu mu* seçtin?" Nightwalker yumruklarını sıktı, kasları kolları boyunca öne çıktı. "Büyücü Konseyi'ne *karşı çıkması* gerekiyordu, onu yönetmesi değil."

"Benim hedeflerimin sizinkilerden farklı olabileceği hiç aklınıza geldi mi?" Raisa dedi ki. "Benim amacım Fells halklarını bir araya getirmek. Bana karşı çalışmadıkları sürece Büyücü Konseyi'ne karşı değilim."

Elena parmağını Raisa'ya doğru uzatarak, "Size karşı çalışmak onların doğasında var," dedi. "Hunts Alone'un bizim için çalışıyor olması gerekiyor, bizim için değil..."

"Benim için değil mi?" dedi Raisa. "Bu bana karşı çalıştığınız anlamına mı geliyor?"

"Briar Rose, bunu nasıl söylersin?" Averill şaşkına dönmüş bir halde konuştu. "Sen benim kızımsın ve hepimiz Demonai'yiz."

Raisa, "Ben önce kraliçeyim," dedi. "Eğer Alister'ı korumam olarak görevden alırsam, her zamankinden daha savunmasız olurum."

"Seni koruyabilirim," dedi Nightwalker. "Eğer bana bir şans verirsen."

"Averill gittiğinde Demonai Kampının Patriği Nightwalker olacak," dedi Elena. "O bugün yaşayan en yetenekli Demonai savaşçısı. Sana evlenme teklif etti torunum ve bence kabul etmelisin."

Averill başıyla onayladı. "Nightwalker bir süredir Kaptan Byrne'ün muhafızları var ama her zaman görevde değil. Eşiniz olarak sürekli yanınızda olabilir."

Averill'in sözleri Raisa'nın kulaklarında yankılandı. Birdenbire anladı- O bunu istemedi. Marianna'nın sahip olduğu şeyi istemiyordu - mantıklı bir evlilik. En azından Averill Marianna'yı sevmiştii, hiç sevmemiş olsa bile.

onu geri sevdi. Raisa Nightwalker'ı sevmiyordu ve Ona olan ilgisi kişisel olmaktan çok politikti. Kız onun için bir amaçtı, isterse Bayarları engellemek olsun, Kraliçeyi etkilemek ya da Gri Kurt soyuna daha fazla klan kanı sokmak.

Raisa, Nightwalker'la su katılmamış bir öğleden sonra geçirmeyi zor buluyordu. Hayatının geri kalanını onunla geçirmeyi düşünemiyordu.

Babasına ve büyükannesine baktı, onlara gerçeği söyleyebilmeyi diledi. Birinin tamamen onun tarafında olmasını diledi. Ama burada bile, şimdi bile dikkatli davranmak zorundaydı.

"Reid Nightwalker," dedi yavaşça ve temkinli bir şekilde, "beni bir evlilik teklifiyle onurlandırdınız. Ve o zaman sana bir cevap vermeye hazır olmadığımı söylemiştim. Bu hâlâ . Teklifinizi geri çekmek isterseniz, bundan asla bahsetmeyeceğiz tekrar. Şimdi bana bir cevap vermem için baskı yaparsanız, hayır demek zorunda kalacağım."

"Torun!" Elena ağzından kaçırdı. "Acele bir karar verme." Raisa, "Ben de tam olarak bundan kaçınmaya çalışıyorum," dedi.

"Yapabilirim

Nightwalker'la evlenmek için can atacak üç kamptan on kadın düşünün. Ama bir evliliğe atlamayı göze alamam, cazip . Ben on yedi . Krallığın kraliçesi olarak, kendi güvenliğimi sağlamak için biriyle evlenmek zorunda kalmamalıyım." Nightwalker'a döndü. "Ben de onun sadık hizmetini güvence altına almak için biriyle evlenmek zorunda kalmamalıyım." Onun gözleriyle karşılaştı ve önce gözlerini kaçırdı.

Raisa, "Buraya evlilik konusunda nutuk çekmeye gelmedim," diye devam etti. "Ona açıkça güvenmediğin halde klanlara hizmet etmesi için neden Hunts Alone'u seçtiğini bilmek istiyorum. Ne sakladığını bilmek istiyorum. Onun hakkında benim ne biliyorsun?"

Averill derin bir iç çekerek, "Pekâlâ," dedi. "Hunts Alone hakkındaki gerçeği size anlatacağız."

"Lightfoot," dedi Elena elini onun koluna koyarak. "Sanırım biz..." Başını Nightwalker'a doğru eğdi.

Averill, "Nightwalker patrik olarak benim rolümü devralacak," dedi. "Burada neyin tehlikede olduğunu bilmeyi hak ediyor."

Nightwalker başını eğdi. "Bana olan güveniniz için teşekkür ederim, Lord Demonai," dedi. "Ne kadar çok şey bilirim, o kadar iyi olacağım çıkarlarımızı koruyabilir. Ve Briar Rose'un çıkarlarını."

"Ama, Kaptan Byrne..." Averill tereddüt etti, utandı ve Amon'un gözlerine .

Raisa sabırsızlanarak, "O kalıyor," dedi. "Şimdi, ne ? Han Alister bu kadar tehlikeli biriyse nasıl oldu da sizin için çalışmaya başladı?"

Elena ve Averill sanki her biri diğerinin bu görevi üstlenmesini umuyormuş gibi birbirlerine baktılar. Neredeyse... suçlu görünüyorlardı.

"Bize katlanın," dedi Elena. "Bu, klan büyükleri tarafından bin yıldır saklanan bir sır."

Raisa eteklerini dizlerinin üzerine kadar açtı. "Eee?" dedi, endişesi dilini her zamankinden daha fazla keskinleştirmişti. "Belki de bu sırrı zaten biliyordum. Alister'ın Baş Büyücü seçildiği gerçeği gibi."

"Hunts Alone senin soyunu paylaşıyor," dedi Elena aniden.

"*Benim* kan bağım mı?" Raisa doğru duymadığından emin bir şekilde başını salladı. Bu beklediği türden bir sır değildi.

"Han dediğiniz çocuk da Hanalea'nın soyundan geliyor," dedi Elena.

Birden isimler arasındaki benzerlik dikkatimi . "Yani... Han'ın benimle akraba olduğunu mu söylüyorsun?"

"Sadece çok uzaktan. Çok uzaktan," dedi Averill, sanki az önce söylenenleri geri almak istercesine hızla.

"Ama bu nasıl mümkün olabilir?" Nightwalker dedi ki. "O bir jinxflinger!"

Averill, Nightwalker'ın sorusuna cevap vermeden devam etti. "Demek istediğim, Hunts Alone'un Gri Kurt tahtında hak iddia edebileceğini söyleyenler var." Bunu sanki dünyanın duymasını istemiyormuş gibi alçak sesle söyledi.

"Bekle bir dakika!" Raisa onu durdurmak için elini kaldırdı, avuç içi dışarıdaydı. "Hatla bir ilişkisi olsa bile, bu adamın doğrudan soyundan gelebilir."

"Kraliçe Alyssa'nın bir ikiz kardeşi vardı," dedi Elena.

"İkiz kardeş mi?" Raisa başını salladı. "Hayır. Alyssa tek çocuktu, Hanalea'nın kızıydı ve o cariyeye ile evlendikten sonra

Breaking - adı neydi?" Bilmesi ; bu tarih üzerinde çok uzun süre çalışmıştı.

Averill, "Alyssa'nın ikizinin adı Alister'dı," dedi.

"Alister! Neden onun adını hiç duymadım?" Raisa büyükannesine, babasına baktı.

"Alister yetenekliydi," dedi Elena. "Gri Kurt soyu için bir tehlike arz ediyordu."

"Ama... Hanalea'nın hiç yetenekli torunu olmadı," dedi Raisa. "Her neyse, Han büyücü bir soydan geliyor Ragmarket'te yaşıyor olmazdı."

Averill, "Güçleri bastırılmıştı," dedi.

"Ne demek bastırılmış?" Raisa şüpheyile sordu. "Taktığı şu gümüş kelepçeler. Onlar büyüsünü tezahür ediyor. Bir yıl öncesine kadar üstün yetenekli olduğunu bile bilmiyordu."

Hikaye gerçek olabilecek kadar kopuk ve kabataslaktı. Eğer bu bir yalan olsaydı, anlatırken daha iyi bir iş çıkarırlardı. Ama Raisa onların kelimelerini ölçüp biçtiklerini görebiliyordu; ona sadece amaçlarına hizmet edecek kadarını anlatıyorlar, bazı karanlık ve önemli bir gerçek.

"Ama... neden ilk Alister yetenekli olsun ki?" Raisa ısrar etti. "Üstün yetenek özelliği Gri Kurt büyüsüyle uyumlu değil, bu yüzden Hanalea'dan gelmiş olamaz, babası bir büyücü. Ve Hanalea'nın eşi bir büyücü değildi - Kırılma'dan sonra buna izin verilmedi."

"Alister ve Alyssa'nın babası Alger Waterlow'du," dedi Elena sonunda, sanki kelimelerin tadı kötüymüş gibi.

Uzun bir sessizlikten sonra Raisa, "Bu bir yalan," dedi. Kollarını bir zırh gibi göğsünde kavuşturdu.

"Gerçek bu," dedi Elena. "Hunts Alone, İblis Kral'ın kanını taşıyor." Bunu bir lanet gibi telaffuz etti. "Görünüşe göre Gri Kurt büyüsüne karşı koyacak kadar güçlü."

"Briar Rose'un bitişiğinde yaşayan uğursuzun İblis Kral'ın getirisi olduğunu mu söylüyorsun?" Nightwalker Elena'dan

Averill. Başlarını salladılar. "Bunun olmasına nasıl izin verebildiniz?" sordu. "Ve o neden hâlâ hayatta?"

Raisa, "Eğer söylediklerin doğruysa, ben de onun soyundan geliyorum," dedi.

"Ama sen bir uğursuzluk getirici değilsin, Briar Rose," dedi Nightwalker, sanki bu her şeyi değiştirecekmiş gibi.

Raisa ellerinin topuklarını şakaklarına bastırarak gerginliğini azaltmaya çalıştı. "Beni dinle. Hem gerçek soydan olup hem de yetenekli olamaz. Gri Kurt büyüü yüksek büyüyle bağdaşmaz. Yani Gri Kurt soyu Alyssa'dan geçer, Alister'dan değil."

"Bunu biliyoruz kızım, ama bazıları bunu görmezden gelebilir, çünkü siyasi nedenler," dedi Averill. "Jinxflinger'lar Næming'i ortadan kaldırmak istiyorlar. Bunu başarmak için Fells'in tahtına bir büyücüyü oturtmaktan ve onun soydan gelen varis olduğunu iddia etmekten daha iyi ne olabilir?"

"Bayarlardan bazılarının, Bayar'ı ortadan kaldırmak istediğinden şüpheleniyorum. "dedi Raisa. "Ama Han Bayarlardan nefret ediyor ve bu duygu karşılıklı. Bu konuda işbirliği yapacaklarını sanmıyorum. Bayarlar gücü kendileri için istiyorlar. Han'ın çok istedikleri şeye sahip olmasına izin vermeleri mümkün değil."

"Bundan emin misin, Briar Rose?" Elena söyledi. "İblis Kral usta bir yalancıydı. Hanalea'yı bile bir süreliğine kandırdı. Neden onun soyundan gelenlerin de onun yalan söyleme yeteneğini paylaşmasını beklemeyelim ki?"

"Han'ın bundan haberi var mı?" Raisa sordu. "Benimle aynı kanı paylaştığını bilmiyorsa nasıl planlar olabilir?"

"Biliyor," dedi Elena ağır bir sesle. "Ona daha bebekken taktığım gümüş kelepçeleri çıkardığımızda söyledik. Bize hizmet etmeyi kabul ettiğinde onları çıkardım. Mecburdum, aksi takdirde yüksek büyü kullanamazdı."

"Onları sen mi çıkardın?" Nightwalker inanamayarak başını salladı. "Olduğunu anladığın anda onu öldürmek daha iyi olurdu. yetenekli. O zaman size savaşması için bir büyücüyü işe almanın kötü bir karar olduğunu söylemiştim."

", " dedi Averill. "Ve haklıydın."

Hayır, diye düşündü Raisa. No-no-no-no-no-no-no-no.

Fiona'nın söyledikleriyle çok yakından örtüşüyordu - Han'ın kraliyet soyu ve büyüünün bir evliliği olduğunu iddia etmesi. Ama Han'ın Bayarlarla komplo kurmasına imkân yoktu.

İçinden bir ses, "*O zaman neden onlara söyledi de sana söylemedi?*" diye sordu.

"Yani," dedi Raisa, boğazında safra yükselirken, "bu hikâyeyi bir yıldır biliyordum ve bana hiç anlatmadı."

Averill isteksizce, "Ona kimseye söylememesini emrettik, Briar Rose," diye itiraf etti. "Ama sana söylemeliydik. Böyle bir tehlikenin içine gözü kapalı girmene izin vermemeliydik."

Bu haksızlık, diye düşündü Raisa. Kendini savunmak için burada olmayan Han'a haksızlık bu.

Ama kendine engel olamadı. Bu onun içinde bir soru uyandırdı. Zihin. Han bir keresinde ona onu sevdiğini söylemişti. Onun uzaktan akrabası olduğu gerçeğinin en azından bir kez sohbet sırasında ortaya çıkması gerekmez miydi?

Neden bana söylemedi? Beni seviyorsa, neden bunu benden saklasın?

Bu yeni açıdan geriye baktığında, Han Alister tarafından kendisine söylenen dizi yalanı gördü. Ve çok az gerçek.

Cat ona Han'ın sır saklamakta iyi olduğunu söylemişti. Görünüşe göre haklıydı. Raisa saklayacak bu kadar çok şeyi olan birine güvenmeyi göze alabilir miydi?

Bilmiyorum, diye düşündü Raisa. Bilmiyorum, .

" ne olursa olsun, Alister istediğim her şeyi yaptı. Ondan Baş Büyücülük için aday olmasını isteyen bendim ve o oldu. Bu konuda mutlu da görünmüyordu. Bayarların ya da başka birinin onun gerçekte kim olduğunu bildiğine dair herhangi bir kanıt var mı?"

"Bayarlar bize sır vermezler," dedi Elena sert bir sesle.

Düşünmek için kendime zaman kazandırmalıyım, bunu için. Bir açıklaması olmalı.

Raisa, "Söylediğiniz her şeyi dinledim," dedi. "Yüzbaşı Byrne zaten bu olayla ilgili bir soruşturma başlattı. Lord Alister'a karşı iddialar. Bu arada, aptalca risklere girmeyeceğim."

Ona aşık olmak gibi mi? Kafasının içinde alaycı bir ses söyledi.

"Beni dinle kızım," dedi Averill. "Alister'ı koruman olmaktan çıkarmalısın. Bunu hemen yap. Sana bu kadar yakın bir bulunmamalı. Eğer sen harekete geçmezsen, biz geçeriz."

"Ne demek istiyorsun?" Raisa boğazı kurumuş bir halde, "Biz Demonai savaşçılarıyız," dedi. "Biz Demonai savaşçılarıyız," dedi Elena. "Ne yapacağımızı biliyoruz Gri Kurt hattı için tehlike arz eden uğursuzlarla."

Raisa başını kaldırdı ve gördüğü tek şey ona bakan amansız, affetmez klan yüzleriydi. Bunu yapacaklar, diye düşündü. Bunu yapacaklar ve kendilerine bunu beni sevdikleri için yaptıklarını söyleyecekler.

Ve bu konuşmanın içinde daha fazla kalmaya dayanamadı.

Kendini yukarı çekti. Averill'e, "Sen benim babamsın," dedi. "Ve sen de benim büyükannemsin," dedi Elena'ya. "Ve sen de bana bağlısın," dedi Nightwalker'a. "Eğer benim iznim olmadan Hunts Alone'a karşı harekete geçersen, savaşa gireriz."

C H A P T E R T W E N T Y - E I G H T

ÖLÜMCÜL NEVERGREEN' E TIRMANMAK

Alger ve Lucius arasındaki son görüşmeden sonra Han, Yaşlı Kadın Deresi'ndeki kulübede bir gün daha kaldı. Ne kadar uzun süre uzak kalırsa Bayar'ın yaramazlık yapma ihtimali o kadar artacaktı, bunu biliyordu. Raisa'nın güvenliğinden Cat'i sorumlu tutmaktan nefret ediyordu ama kasabaya dönmeden önce yapması gereken işler vardı.

Pazarlık kozu olarak cephanelikle geri dönmeyi umuyordu. Crow'u aramak için Aediion'u iki kez daha ziyaret etti ama Crow orada değildi. İçini bir endişe kapladı. Han pazarlığın kendi payına düşen kısmını yerine getirmişti, Crow da kendi payına düşeni yerine getirecek miydi?

Dancer Lucius'un az sayıdaki eşyasını karıştırmasına yardım etti. Konuşmacı Jemson'ın onun için hazırladığı vasiyetnameyi buldular. Han Alister'ı tek varisi olarak tayin etti. Yaşlı adam Han'ı terk etmişti. Sahip olduğu her şey - kulübesi, içki imalathanesi, olta takımları, köpeği ve hiç okumadığı kitaplardan oluşan kütüphanesi.

Lucius gittiğinden beri ıssız görünüyordu. Han, Lucius'un yaşlı adamın kapıya vurarak gelmesini beklerken, "Evlat! Sen misin evlat? Kasabaya gidecek malım var!"

Lucius korkunç şeyler yapmıştı. En iyi arkadaşına ve sevdiği kadına ihanet etmiş ve Han'a yalan söylemişti. Zayıf biriydi ama aynı zamanda Han'ın büyürken hayatını dayandırabileceği birkaç dayanaktan biriydi.

Bin yıldır anlatılan bir hikâyeyi değiştirmenin bir yolu var mıydı? Han kendini dekanların huzuruna çıkarken hayal etti.

Oden's Ford, kendisinin ve ölü atası İblis'in King, Hanalea'nın sarhoş münzevisiyle görüşmüş ve Alger Waterlow'un aslında bir şeytan olmadığı ortaya çıkmıştı. Güçlü Bayar'ın Breaking'e ailesi sebep olmuş, sonra da suçu ne zaman vazgeçeceğini bilmeyen, aşık genç bir büyücüye atmak için tarihi yeniden yazmıştı.

Köpek teselli edilemez bir şekilde etrafta dolanıyordu. Han köpeklerle ne yapacağını gerçekten bilmiyordu. Hiç kendi evcil hayvanı olmamıştı.

Besleyecek bir boğaz daha. Dog'un yatağının ayak ucunda uyumasına izin verdi ve sabah uyandığında kendisini yatağın kenarında, Dog'un burnunu sırtının küçük kısmına bastırılmış halde buldu.

Han ve Dancer Marisa Pines'a döndüklerinde, Han Dog'u da yanında götürdü. Kampta Dog, Han'a bir sarmaşık gibi yapışmış, hırıyordu

Kamp köpeklerine saldırıyor ve Han'ı hayali tehditlere karşı savunuyordu. Onu kazanabilecek tek kişi Willo'ydu.

Han son kez olabileceğini bildiği bir şekilde Willo'nun ocağının keyfini çıkardı. Elena ve Averill, Dancer'ın ailesini öğrendiklerinde her şey değişecekti, ki kesinlikle öğreneceklerdi.

Dancer, Cat'ten bu kadar uzun süre ayrı kaldığı için sinirlenmeye başlamıştı. Giderek daha fazla kasabaya dönmekten bahsediyordu.

Willo, Dancer'ın gitmesine izin vermeye pek niyetli görünmüyordu. "Bugünlerde ne zaman önünden kaybolsan senin için endişeleniyorum. Sanırım bu konuda haklıydık.

Bayar'la yüzleşmek. Hunts Alone'a yardım edecekse, bu iyi bir şey. Ancak Lord Bayar'ın bizden intikam almak için bir yol bulacağından hiç şüphem yok."

Akşam yemeğini henüz bitirmişlerdi ki kamp köpekleri ziyaretçilerin yaklaştığını belirten bir yaygara kopardı. Han ve Dancer dışarı çıktılar, Köpek Han'ın yanına yapışmış, kulaklarını arkaya yatırmıştı.

Standart Demonai eskortuyla yalnız bir atlı yaklaştı. Atlı, Matriarch Lodge'un önünde dizginleri çekti ve yere doğru kaydı.

Cat Tyburn, sarı bir elbise giymiş, altında uzun çizmeler vardı ve tanımadığı bir ata biniyordu.

"Kedi!" Dancer öne doğru koştu ve kucaklayarak etrafında bir daire çizdi. "Seni çok özledim. Geldiğin için teşekkür ederim."

Cat başını Dancer'ın göğsüne yasladı ve çekilmeden önce kucaklaşmanın tadını çıkarmasına izin verdi. Demonai'ye yan gözle bakarak, "İçeride konuşalım," dedi.

Dancer yakınlarda gezinen genç çocuklardan birine işaret etti. "Shadow, Catfire'in atına bakabilir misin?"

Kamplarda ona Catfire demeye başlamışlardı, Ateş Dansçısı ile olan bağlantısını ve kişiliğini onurlandırmak için.

Cat, Anaerkil Loca'ya doğru yürüdü. Willo ateşin yanındaki yerinden kıpırdamamıştı ama şimdi ayağa kalkmıştı. "Catfire!" dedi gülümseyerek. "Ocağımıza hoş geldin. Lütfen sahip olduğumuz her şeyi paylaşın. Sen yedin mi?"

Cat başını salladı. "Fellsmarch'tan bu sabah ve o zamandan beri ata biniyorum." Willo'nun çırağına baktı ve çenesini kapattı.

Kötü haber akşam yemeğini bekleyemez, diye düşündü Han, onun yüzünü okuyarak.

Parlak El biraz geyik eti ve tatlı patates hazırladıktan sonra geri çekildi ve onları baş başa konuşmaya bıraktı.

Ocağın önündeki halının üzerine bağdaş kurarak oturdular, Dancer Cat'in yanında, eli dizindeydi. Köpek halının üzerine uzandı. Başını Han'ın kucağına yasladı ve Han dalgın bir şekilde onu kulaklarının arkasından kaşıdı.

Willo kapının yanında, davetsiz misafirleri engellemeye hazır bir şekilde oturuyordu.

Cat konuşacak kadar kendine gelmeden önce yemeğinin yarısını mideye indirdi.

"Başın belada, Cuffs," dedi. Sözcükler, aralarında neredeyse hiç nefes almadan yuvarlanarak döküldü. "Bayarlar Kaptan'la buluştu Byrne ve ona kraliyet soyundan geldiğini iddia ettiğini ve tahta çıkmak istediğini söyledi. Fiona onunla çift olmak istediğini söyledi, Akli başında hiç kimse buna inanmaz ama hepsi inanıyor görünüyor."

"Bayarlar senin soyunu nasıl öğrendi?" Dancer söyledi.

"Fiona'ya söyledim sayılır," dedi Han dikkati dağılmış bir şekilde, zihni bu felaketin sonuçlarıyla çalkalanıyordu.

"Ona *söyledin* mi?" Dancer söyledi. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Kendimi kaybettim, tamam mı?" Han söyledi. Dancer gözlerini devirdiğinde, "Bir hata yaptım," diye ekledi. "Olur böyle şeyler."

"Bekle, bu doğru mu?" Cat ikisine bakarak, "Doğru mu?" dedi. "Cuffs bir mavi kan mı?"

Dancer, "Bu uzun bir hikâye," dedi.

"Yani Bayarlar benim kraliçeye karşı komplo kurduğumu mu iddia ediyor?" Han, Cat'i hikâyesine geri dönmesi için dürttü.

"Doğru. Ama en kötü kısmı bu değil," dedi Cat. "Flinn döndü Size karşı kanıt. O ve Yüzbaşı Byrne kraliçeyi görmeye geldiler. Flinn ona Fiona ile plan yaptığınızı duyduğunu, Kraliçe Raisa ve Prenses Mellony'yi susturup tahtı ele geçirmek istediğinizi söyledi. kendin."

"Kan ve kemik," dedi Han, yalanlar ve ihmallerden oluşan çürük yapısı kulaklarının dibine çökerken. Flinn, Fiona'yı Smiling Dog'a getirmişti. Kulak misafiri olmuş olmalıydı ve herhangi biri Konuşmalarına kulak misafiri olanlar en kötüsünü düşünebilirdi. "Raisa ne dedi? Flinn'e inandı mı?"

"Dahası da var," dedi Cat, sanki kıyamet habercisi rolünden hoşlanıyormuş gibi. "O aptal Flinn onlara uğursuzluk getirenlerden bahsetti. Kraliçe Raisa ona inanmak istemedi ama sonra, o gittikten sonra, Yüzbaşı Byrne eskiden taktığınız flütçü kolyesini gündeme getirdi."

Han'ın eli yakasına gitti ve sadece Dancer'ın ona yaptığı yedek tılsımı buldu. "Ne olmuş ona?"

"Yüzbaşı Byrne bunu Ragmarket'te cesetlerden biriyle birlikte buldu.

Kimin olduğunu bildiğini söyledi, Raisa da biliyordu, o yüzden-"

"Bekle bir dakika!" Han elini kaldırdı. "Onu Ragmarket'te mi bulmuş? Oraya nasıl gitmiş?"

"Büyücüyü yaptığında düşürmüştündür diye düşündüm," dedi Cat soğukkanlılıkla. "Her neyse, Yüzbaşı Byrne, o-"

"Büyücüyü yaptığım zaman mı?" Han topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu, şaşkına dönmüştü. "Büyücüleri öldürenin *ben* olduğumu mu düşünüyorsun?"

Sesi her yeni açıklamayla birlikte yükseliyordu ve artık neredeyse bağırıyordu. Köpek ayağa fırladı, tüyleri diken diken olmuştu. kalktı ve Cat'e hırladı.

Kedi Han'a göz kırptı. "Öyle olmadığını mı ?"

"Öyle olmadığımı söylüyorum," dedi Han dehşete kapılarak. "Neden böyle düşündün ki?"

"Kesin olarak bilmiyorduk ama onları her kim yaptıysa buhar kadar kurnaz ve rom kadar zekiydi, bu da uyuyor. Mam, Mari ve Ragger'lara olanlar yüzünden büyücüleri susturmak için bir nedeniniz vardı. Ayrıca her gece sokaklardaydınız...." Cat, Dancer'ın bakışları altında sustu.

Willo, "Hunts Alone insanları sokaklarda pusuya düşürmez," dedi. "Bunu bilmeniz gerekir."

Cat savunmacı bir tavırla, "Belki Hunts Alone yapmazdı ama Cuffs Alister ," dedi.

"Hepiniz benim yaptığımı mı düşündünüz?" Han dedi ki. "Beni mi koruyordunuz?"

Cat omuz silkti. "Ben, Sarie ve Flinn, yani seni daha önceden tanıyanlar."

"Demek Flinn cinayetlerin arkasında benim olduğumu söylediğinde bunun doğru olduğunu düşündü," diye mırıldandı Han.

Cat sanki açıklamaya hevesliymiş gibi aceleyle devam etti. "Demek istediğim, o zaman bile bunun mantıklı olmadığını düşündük, çete işaretinizi onlara koyduk ve her şey. Ve en azından onları atmalıydınız, böylece bir Soygun. Bilerek yakalanmak isteyip istemediğinizi merak ettik - bir noktaya değinmek için."

Dancer, "Bana başka biri Hunts Alone'muş gibi göstermeye çalışıyormuş gibi geliyor," dedi.

Han'ın kalbi burkuldu. Eğer onu en iyi tanıyan insanlar omuzdan dokunarak cinayet işleyebileceğini düşünüyorsa, o zaman diğerlerinden ne beklemeliydi?

"Kraliçe ne dedi?" diye sordu, cevabı gerçekten duymak istemiyordu.

Cat kaşlarını çatı. "Ağlıyordu ve işin aslını öğreneceğini söylüyordu, Kaptan Byrne de onu teselli etmeye çalışıyor ve üzgün olduğunu söylüyordu."

"Bütün bunlar sen odadayken mi oldu?" Dancer söyledi.

Cat başını salladı. "Tabii ki . Ben kapıyı dinliyordum," dedi. "Sonra kraliçe, arabulucu olduğum için benimle konuşmaları gerektiğini söyledi. Ben de bunu duyar duymaz pencereden çıktım. Kasabaya dönüp susturulmadan ya da tutuklanmadan önce sana ulaşmak istedim."

"Flinn şimdi nerede? Biliyor musun?" Han sordu.

Cat başını salladı. "Bluejackets onu da yanlarında götürdü. Umarım onu hapse atarlar. Sizi asla ispiyonlamamalıydı."

"İşte burada yanılıyorsun," dedi Han. "Eğer büyücüleri öldürdüğümü ve kraliçeyi öldürmek istediğimi düşündüyse, doğru olanı yaptı. Şey. Arkadaşlarını öldürenlerin arasına katıldığımı düşündü. Aksini bilmesine imkan yoktu. Ve bu benim hatam." Han başını salladı. "Onu bulmam gerek. Onunla konuşmam gerek."

"Kendine bu kadar yüklenme Hunts Alone," dedi Willo. "Ne olacağını bilemezdin."

"Belki değil, ama arkadaşlarıma güvenmeyi öğrenmeliyim." Cat'e döndü. "Özür dilerim. Senden bir iş yapmanı istiyorum ve sonra neler olup bittiğini bilmen konusunda sana güvenmiyorum. Sen, Dancer ve tüm arkadaşlarım Karanlıkta yürüyüşe , kötü bir şey olmasını bekliyordum."

"Her zaman ağzın sıkı olmuştur," dedi Cat. "Sokak lordları ol."

Han, "Ben artık bir sokak ağası değilim," dedi.

Kendisine ihanet edildiğini öğrendiğinde nasıl hissettiğini hatırladı. Rebecca olarak tanıdığı kız bir yıldan uzun bir süredir ona yalan söylüyordu. Şimdi ne düşünüyor olmalıydı?

"Onunla konuşmalıyım," diye mırıldandı Han, içi sele kapılmış Dyrnnewater gibi çalkalanıyordu.

"Kim? Fiona mı?" Cat söyledi.

Han başını salladı. "Raisa. Daha önce ona karşı dürüst olmalıydım. Ona ne yapmak istediğimi söylemeliydim."

"Ne yapmak niyetindesin?" Dancer söyledi.

"Onunla evleneceğim," dedi Han.

"Onunla evlenmek mi?" Cat ona bön bön baktı. "Neden?"

"Onu seviyorum," dedi Han. "Ve ona gerçeği söyleyecek kadar güvenmeliydim. Ve şimdi belki de onu kaybettim."

"Hayır," dedi Cat başını sallayarak. "Cuffs Alister evlenmiyor. Bu mümkün değil."

"Hunts Alone," dedi Willo. "Demonai seninle kraliçe arasında bir evliliğe asla izin vermez. Bunu sen de biliyorsun. Nightwalker'ın alevleri körüklemesiyle, her zamankinden daha da kudurmuş durumdalar."

"Kraliçe Raisa'ya tahtını elinden almak için planlar yaptığınızı söylediniz ve şimdi de ona evlenme mi teklif edeceksiniz?" Dancer elinin topuğuyla çenesini ovuşturdu. "Bunun için doğru zaman olduğunu düşünüyor musun?"

"Sahip olduğum tek zaman bu," dedi Han. Ayağa kalktı ve Dog da ayağa kalkarak ona yaklaştı. "Ben onu görmeye gidiyorum. Willo, ben yokken Dog'a göz kulak olur musun?"

Willo başını salladı. "Elbette."

"Eğer şehre inerseniz tutuklanırsınız," dedi Cat. "Eğer Demonai'ler seni önce yakalamazsa," diye ekledi Dancer.

"Her zaman söylediğin şey nedir?" Han dedi ki. "Her şey bir risktir." "O zaman ben de seninle geliyorum," dedi Dancer.

"Eğer Bayarlarla karşılaşsam, bu onlara bir bahane olur. seni de öldürmem gerekiyor," dedi Han. "Hiçbir şeyle suçlanmıyorsun. Ben bu işi kadar benden uzak dur."

Tabii bu mümkünse. Han sadece bunu düzeltmenin bir yolu olduğunu umabilirdi.

C H A P T E R T W E N T Y - N I N E

HANALEA'DA BAHÇE

"Kan ve kemik!" Raisa homurdanarak elindeki nakış kasnağını odanın diğer ucuna fırlattı. Duvara çarptı ve kayboldu. yatağın arkasında. "Bugün kendimi beşinci kez bıçaklıyorum ve şimdi de çarşaflarım kan içinde. Bu işte iyi değilim ve *asla* bu işte iyi olmak."

Magret kitabından başını kaldırdı. "Size bir şeyler okumamı ister misiniz, Majesteleri? Bazı şiirlerim var-"

"Hayır," diye mırıldandı Raisa. "Şiir okuyacak havada değilim."

"Sorun nedir, Majesteleri?" Magret sordu. "Dağlardan döndüğünüzden beri gerginsiniz."

"Gergin mi? Gergin olduğumu düşündüren ne?" Raisa tersledi. "Her zaman şiir havasında olmak zorunda mıyım?"

Magret uzun bir onaylamayan duraksamadan sonra, "Keşke Caterina burada olsaydı. Senin için çalsa, sinirlerin yatışırdı."

"Nerede olduğunu bilmiyorum," dedi Raisa. "Onu günlerdir görmedim." Han'ı suçlayanlar odasında geçit töreni yaptığından beri. Cat duymuş olmalıydı ve ne yapmıştı? Onu uyarmaya mı gitmişti? Kraliçeliği terk etmesini söylemeye mi gitmişti?

Belki de sonsuza dek gitmişti. Bu düşünce ortasında kocaman, aç bir boşluk bıraktı. Ama en azından hapse girmeyecekti. engelleyememiş gibi görünüyordu.

Bir keresinde *hapse girdim* demişti. *Geri dönmeyeceğim.*

"Majesteleri," dedi Magret, düşüncelerini bölerek. "Bu Cuffs Alister'la mı ilgili?" Ayağa kalktı, kitabını bıraktı ve

Raisa'nın adına savaşmaya hazırđı. "Ne oldu? O ne yaptı? Seni tehdit mi etti?"

İnsanlar onun beni öldürmeyi ve tahtımı çalmayı planladığını söylüyor, demiş olabilir Raisa. Ama Magret Gray'den *"Ben sana söylemiştim"* lafını duyacak havada değildi.

Her neyse, doğru ya da yanlış, Raisa hala buna inanmıyordu.

O bunun için fazla zeki, dedi kendi kendine. Herkes ona karşı. Kazanma şansı yok.

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi, kendisiyle tartışmaktan yorulmuştu. "Seni de perişan etmem için bir neden yok. Bu akşam için özgürsün."

Magret başını salladı. "Kaptan Byrne sizi yalnız bırakmak istemiyor," dedi.

"Yalnız olmayacağım. Koridorda yarım düzine muhafız var." "Yine de." Magret'in yüzünde o inatçı ifade vardı. direniş işe yaramazdı.

"Peki," dedi Raisa. "Kal o zaman. Ben yatmaya gidiyorum."

En hafif geceliğini giydi ve yatağa girdi ama tabii ki uyuyamadı. Hava korkunç derecede sıcaktı. Magret'in oturma odasından gelen horultusunu duyana kadar bir o yana bir bu yana dönüp durdu.

bir yerde kurtlar birbirlerine sesleniyordu. Onu çağırdılar. Buna odaklandıktan sonra hiç uyumadı.

Bahçeye çıkacağım, diye düşündü. En azından biraz temiz hava alırım. Belki bu uykumu getirir.

Duvarların içindeki tünel boyunca yalınayak ilerledi ve Çatıdaki bahçeye çıkan merdiveni tırmandı, metal basamaklar ayaklarını cezalandırıyordu. Bahçe tapınağına çıktıktan sonra Çeşme. Cam evdeki pencereler açık duruyor, günün sıcakını dağıtmak için gece esintisini içeri alıyordu.

Süs havuzunun kenarına oturan Raisa ayaklarını suyun içinde sallandırdı ve Japon balıklarının ayak parmaklarını kemirdiğini hissetti.

Kurtlar tekrar konuştu, bu sefer yakındılar ve daha da yaklaşıyorlardı.

Tehlike mi değişim mi, hangisi? Raisa onlara mesaj attı.

Onu görmeden ya da duymadan önce varlığını kürek kemikleri arasında bir karıncalanma olarak hissetti. Han'ı bulmak için yukarı baktı Alister camekânın kapısında siluet halindeydi ve tılsımının parlak yıldızıyla ortalanmıştı. Donmuş gibi duruyordu, yüz ifadesi arzu ve pişmanlık karışımı.

Raisa ayaklarını sudan çıkarıp geceliğinin eteğine kurulayarak, "Leydi'ye şükürler olsun ki hâlâ hayattasın," dedi. Garip bir şekilde sakindi, sanki bu buluşma uzun zaman önce kararlaştırılmış gibiydi. "Kedi seni buldu mu?"

Han başını salladı. "Ama onu suçlamayın. Ne olduğunu bilmeden kasabaya dönersem ne olacağından endişeleniyordu. aşağı iniyorum." Beceriksizce ayağa kalktı, nasıl başlayacağından emin değilmiş gibi ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı.

Tam o sırada Han'ın yanına bir köpek yanaştı; deri tasmalı ve yırtık kulaklı, cılız, ten rengi ve beyaz bir çoban köpeğiydi. Bir köpek için

Han bir an orada yokmuş gibi davranıp davranmamayı tartışır gibi oldu. Sonunda yanına diz çöktü. "Sana kalmanı söylemiştim!" diye mırıldandı. "Hiç dinlemez misin sen?"

Bu çok gülünçtü, köpek beklenmedik bir şekilde ortaya çıktı, Raisa gözleri yaşlarla dolmuş olsa da gülmekten kendini alamadı.

"Bir *köpek* mi? Sen aranan bir adamsın, ihanetle suçlanıyorsun ve bu işe bir köpek mi bulaştırdın?" Kadın başını salladı. "Bu köpek için adil mi?"

"Benim fikrim değildi," dedi Han. Raisa'ya baktı, yorgun, seyahat yorgunu ve çaresizdi. "Onu koyduğum yerde kalmadı. Beni takip etmeye devam etti, ben de sonunda kendisini ölüme sürüklememesi için onu gezdirmek zorunda kaldım."

Raisa'nın kalbi burkuldu. *Büyücüleri öldürmekle suçladıkları adam bu muydu? Bana karşı plan yapan acımasız katil bu mu? Ve içindeki inanç her zamankinden daha parlak bir şekilde alevlendi: Nasıl olduğu umurunda değil*

çok tanıkları var. Kanıtların ne dediği umurumda değil. Hiçbir yolu yok.

"Beni ," dedi Han. "Ve sonra beni tutuklatmak isterseniz, direnmeyeceğim."

Seni tutuklatmak istemiyorum, diye düşündü Raisa. Bunu isteyeceğimi nasıl düşünürsün?

Yine de tanıştığımız günden beri benden sır saklıyorsun. Bu şekilde devam edemeyiz.

"Dinleyeceğim," dedi Raisa, "eğer bana gerçeği anlatmaya hazırsan." Yanındaki bankı okşadı. "Gel, otur. Sanırım biraz zaman alacak."

Han bahçeyi geçti, köpek peşindeydi ve , ellerini taş banka dayadı, Hanalea'dan gelen esinti Sarı saçlarını karıştırıyordu. Nasıl başlayacağını bilemiyor gibiydi.

"Bu konuda pek iyi değilim," dedi, sesi o kadar yumuşaktı ki Raisa zar zor duyabiliyordu. "Hayatım boyunca bazı şeyleri kendime sakladım. Ne zaman

Etrafınızdaki herkes kan peşinde, daha güvenli." Boğazını temizledi ve ona baktı. "Bu bir bahane değil. Sadece bir açıklama."

Raisa bahçeye baktı, aralarındaki sessizlik kış balı kadar yoğun. Gri gölgeler onlara doğru ilerliyordu. Raisa'nın *ataları* -onların ataları- sanki onları dünyadan yalıtmaq istercesine etraflarında bir çember oluşturmuşlardı.

Köpek kendini onların bacaklarına yasladı, tüyleri diken diken oldu ve boğazından kısık sesle hırladı. Han onun başını okşadı ve gözlerini kurt çemberine dikti. "Sadece biraz ekstra baskı, değil mi?"

Raisa, ortak kanlarının bir oyunu, diye düşündü, bir anlayış telaşıyla. Kadim kraliçeleri görebilmesine şaşmamalı.

"Yani, konuşmaya başlayabilirim. Ya da siz bana sorular sorabilirsiniz." Han umutla başını kaldırdı. "Ve doğruyu söyleyeceğime söz veriyorum."

Raisa iç geçirdi, bunu gerçekten duymak isteyip istemediğini merak ediyordu. "Akraba olduğumuz doğru mu?"

"Evet."

"Ve atalarımız Kraliçe Hanalea ve Alger Waterlow mu?"

"Evet."

"Bu benim için yeni bir haber, ama görünüşe göre bir süredir biliyorsun

zaman." Bu bir soru değil, bir ifadeydi ama Han yine de başını salladı. *"Peki neden başka birinden duymak zorundaydım?"* Raisa aceleyle, alçak ve öfkeli bir sesle konuştu.

"Sana söylemek istedim," dedi Han. "Ama korkuyordum. Bilmiyordum... Zaten bana karşı yeterince saldırı vardı. Beni düşündüm."

"Yine de Waterlow renklerine büründün. Eğer bunu bir sır olarak saklamak isteseydiniz neden yapasınız ki?"

"Bunu tam olarak açıklayamam ama ilk defa bir geçmişim, bir kan bağım olduğunu hissettim. Buna sahip çıkmak istedim."

"Kan. Ve. Kemikler!" Raisa patladı. "Neden *bu* geçmişe sahip çıkmak istiyorsunuz? Biz gelmiş geçmiş en büyük kötü adamın soyundan geliyoruz."

"Aslında öyle değildi," dedi Han. "Hikayenin tamamını bilmiyorsun."

"Peki sen?"

Başını salladı. "Hemen hemen." Kadının bakışlarını açık yüreklilikle karşılayarak bir sonraki soruyu davet etti.

Raisa dikkatinin dağılmasına izin vermeyecekti. "Fiona Bayar'a söyledin, değil mi? Soyun hakkında?"

Han omuzlarını kamburlaştırdı. "Öyle sayılır," dedi.

"Sayılır mı?"

"Bu bir hataydı. Kendimi kaybettim. Benden kendisi için mürettebat olmamı, hisselere girmemi istedi."

"O öyle demedi."

Han bir kaşını kaldırdı. "Gerçekten mi? Fiona ne dedi?"

"Ona Gri Kurt kanı taşıdığını söylediğini ve kral olma niyetindeydi." Durakladı, boğazını temizledi. "Onu eşin olmaya ikna etmeye çalıştığını söyledi."

"Bu doğru değil!" diye parladı.

"Bunu hiç söylemedin mi?" Raisa çenesini kaldırdı.

"Pekâlâ." Han ellerine baktı. "Öyle bir şey söyledim."

"Yine de sana güvenmeli miyim?" Tüm çabalarına rağmen Raisa'nın sesi çatallaştı.

"Tahta için seni ve kız kardeşini öldürmemi istedi, tamam mı?" Han dedi ki. "Kraliçe olacaktı ve bana eşlik etmeyi teklif etti. Ben sadece belki de tam olması gerektiğini söyledim. Bunların hiçbirinin gerçekten istememiştim."

Etrafını saran kurtlar kıpırdandı, hafifçe yuhaladılar.

"Bu beni çok daha iyi hissettirdi," diye Raisa. "Micah, Fiona'nın kraliçe olmak istediğini biliyor mu?"

"Micah'nın ne bildiği hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Han. "Onunla çok daha fazla zaman geçiriyorsun."

Raisa sinirlendi. "Bu da ne demek oluyor?"

"Fiona, Micah'ya seninle flört etmesi için izin verdiğini söyledi." Han başını eğdi. "Doğruları söylediğimiz sürece."

Raisa ayağa kalktı, yanakları , yumrukları sıkılmıştı. "Micah Bayar'la evlenmeye hiç niyetim yok."

"Öyle mi? Yani sen Fiona'nın benim hakkımda söylediklerine inanabilirsin ama ben onun senin hakkında söylediklerine inanmamalıyım."

"Ama az önce ona söylediğinizi itiraf ettiniz-"

"Hayır dersem, işi yapacak başka birini bulacağımı düşündüm. İçeride olmak istedim, böylece onu durdurma şansım olacaktı. onu." Durakladı. "Her neyse, Yüksek Büyücü seçilmek için onun yardımına ihtiyacım olduğunu düşündüm. Benden yapmamı istediğiniz bir şey, Majesteleri."

Han ile yaptığı konuşma aklına geldi.

Baş Büyücü için aday olmasını istemişti. *Bu konuda açık olalım, demişti. Bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapmamı mı istiyorsun? Hoşuna gitmeyecek şeyler mi?*

Raisa, "Fiona seninle sadece daha fazla kanıt toplayıp bana getirebilmek için görüştüğünü söyledi," dedi.

Han gözlerini devirdi. "Neye istersen ona inan. Benim anladığım kadarıyla Dancer'ı ve Willo'yu buraya getirene kadar çok ciddiymi. konsey toplantısı. Benimle yüzleşti, öfkeliydi ve ben de ona yürüyüşe çıkmasını söyledim. Sonra sana geldi."

"Yine de... biri beni öldürmeyi planlıyordu ve sen bunu bana söylemeyi uygun görmedin mi?"

Han gülümsedi, bu akşamki ilk gülümsemesiydi. "Majesteleri, sizi öldürmeyi planlayan bir dizi insan var. Bir tane daha nedir?" Gülümsemesi soldu. "Ama haklısınız. Özür dilerim. Size söylemem gerekirdi.

Ben... Ben işleri kendim halletmeye alışkınım."

"Büyücü cinayetlerine de karıştınız. Gryphon'ların öldürüldüğü gece Ragmarket'te cesetlerin üzerine çömelmiş halde görülmüşsünüz."

"Mick ve Hallie, değil mi?" Han ellerinin topuklarıyla gözlerini ovuşturdu. "Bones. Umarım beni tanımamışlardır."

"Eee?"

"O gece Ragmarket'teydim," diye itiraf etti Han. "Sana söylemiştim. Sokaklarda dolaşıyor, katili peşimden gelmesi için ikna etmeye çalışıyordum.

İki ceset daha olduğu haberini aldım -taze cesetler- ben de ipucu aramak için onları kontrol etmeye gittim. İşte o zaman mavi ceketliler ortaya çıktı." Ellerini açarak anlayış gösterilmesini rica etti. "Kaçtım. Ben sadece... İçgüdülerim beni ele geçirdi, anlıyor musun? Sokaklarda durup düşünürsen ölürsün."

"Neden bunların hakkında bana gelmedin?" Raisa söyledi.

Han, "Çünkü suçlu olduğumu düşünmenizden korktum," dedi. "Neden yapmayasın ki? Geçmişim var, belki bir var ve kulağına fısıldayan, tehlikeli olduğumu söyleyen bir düzine insan var. Bu yüzden bunu gerçekten kimin yaptığını bulmak için bu kadar çaresizdim."

"Cesetlerin altında bir tılsım buldular," dedi Raisa. "Üvez ve meşe ağacından yapılmış, turkuaz kakmalı bir klan kavalı."

"Cat söyledi," dedi Han, yüzü sertleşmiş ve solmuştu.

"Eee?"

"O benim," dedi.

"Biliyorum. Seni bunu giyerken gördüm."

"Cinayetlerden bir hafta kadar önce kaybettim. Ona ne olduğunu bilmiyordum, bu yüzden Dancer'dan bana başka bir tane yapmasını istedim."

"Nerede biliyor musun?" Raisa söyledi.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Onu çoğunlukla... özel bir amaç için kullanıyorum," dedi. "O yüzden gittiğini fark etmedim, hemen değil. Oraya nasıl gittiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Raisa nefes aldı. "Cat sana Flinn'den bahsetti mi?"

Han ensesine masaj yaparak başını salladı. "Bu benim hatam. I onu asla ekibime almamalıydım. Geçmişime dayanarak, büyücüleri öldürenin ben olduğuma gerçekten inanıyordu. Fiona ile konuşmama kulak misafiri olduktan sonra seni öldürmeye çalıştığımı düşündüğü için onu suçlayamam. Sana gelerek doğru şeyi yaptı. bu konuda."

"Yani senin için mi çalışıyordu?"

"Sadece gözler ve kulaklar. Aynı anda her yerde olamam." Han durakladı. "O şimdi nerede?"

Raisa'nın yüzü kızardı. "Bilmiyoruz. Onu arıyoruz." "Bilmiyoruz da ne demek?"

"Flinn ve Amon beni görmeye geldiklerinde Cat buradaydı ve bu onu sinirlendirmiş gibiydi. Onu rahatlatmaya çalıştık ama anlattığına göre artık ölü bir adam olduğunu söyleyip durdu. Kurtlar onu korumak için Kendall House'a götürdüler ama bir şekilde oradan kaçtı."

Han usulca küfretti. "Dur tahmin edeyim, onu da benim susturduğumu düşünüyorlar." "Bazı insanlar, evet," diye itiraf etti

Raisa. "Eğer suç duyurusunda bulunmazsam, Micah, Büyücü Konseyi aracılığıyla ilerlemeyi planlıyor. Yani kötü görünüyor.

Sebebiniz, fırsatınız ve şiddet konusunda ününüz var ve onlar da bir dava hazırlıyorlar."

"Ben yapmadım," dedi Han, onun bakışlarına karşılık vererek.

"Ben yapmadım."

Raisa, "Masumiyet seni kurtarmaya yetmeyebilir," dedi. O bir nefes aldı ve yavaş bir ürpertiyle bıraktı. Yine oluyordu.

-Han Alister'ın büyüüne kapılıyordu. Her şeye rağmen ona inandı.

Kendini toparladı. "Sizi uyarıyorum, eğer tahtımın peşindeyseniz, elinizde bir savaş olacak."

Han, "Senin tahtını istemiyorum," dedi.

"O zaman ne istiyorsun?" Raisa sordu.

"Seni."

"Ben mi?" Raisa saçlarını karıştırarak, şuruptaki baloncuklar gibi yüzeye çıkan soruları geri püskürttü. "O zaman sende Bir kıza kur yapmanın garip bir yolu. Demek istediğim, geçtiğimiz birkaç ay boyunca, senin de -bizim de- yapabileceğimiz zamanlar oldu." Raisa utanarak yutkundu. "Geri çekilen sendin."

"Bunu istemiyorum," diye homurdandı Han, sonra gerçekten de rengi attı. "I

Yani, bunu istiyorum ama sadece bunu değil." Boğazını temizledi. "Bunun şehvetle ilgili olmasını istemedim. Seni seviyorum. Seninle evlenmek istiyorum."

Raisa ona baktı. "Benimle evlenmek mi? Ama bu-"

"İmkansız. Herkes böyle söylüyor." Han acı acı güldü. "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünen tek bir kişi bile yok."

"Ama. Neden sen...?"

"Sana daha önce söylemeliydim," dedi Han. "Söyledim sayılır, senin taç giyme töreninde dans ettiğimizde. Marisa Pines'da."

Raisa Hanalea, Han ise İblis Kral olarak dans etmişti. Sözleri ona geri geldi. *Raisa. Seni seviyorum. Evlen benimle. Lütfen. I Seni mutlu etmenin bir yolunu bulacağıma söz veriyorum.*

"Düşündüm ki... Metni takip etmediğini ama-"

"Gerçeği söyleyecek kadar sarhoştum. Babanı tanıyordum. Nightwalker'la evlenmen içindi ve neden evlenmeyesin ki? Arka koridorda bir tıngırtı için iyi olabilirim, ama iş Evlilik, senin gibi biri neden benim gibi biriyle evlensin ki? Biraz delirdim."

"Öyle bir şey değil. Yani... gerçek bir seçim şansım olmayacak."

"Kesinlikle," dedi Han, sanki konuyu kazanmış gibi. "Aşk için evlenmek istemediğinizi açıkça belirttiniz. Bir evlilik yapmak niyetinde olduğumu

Siyasi bir maç, kraliyetin iyiliği için falan. Bu standartlara göre ben bir yükten başka bir şey değilim."

"Bir... Seni hiç de öyle düşünmüyorum!" Yanakları pişmanlıkla kızardı.

"Yani, benim bir seçeneğim vardı. Kraliçeliği terk edip seni unutmanın bir yolunu bulmaya çalışabilirim. Kalabilir, sokaktaki yüzümü takınabilir ve senin Nightwalker, Micah ya da bir Klemath ile evlenmeni izleyebilirdim.

Aşağı diyarlardan bir eyaletin mavi kanlı prensi. Arka koridor olayını yapabiliriz ve bu sadece bir zaman meselesi olur.

Birisi kaburgalarımın arasına bir bıçak soktu." Belli belirsiz gülümsedi. "Geldiğinde bunu hoş bile karşılayabilirdim.

"Ya da senin için savaşabilirim. Oyunuma devam edebilirim. Sana mavi kan gölünde yüzebileceğimi gösterebilirim. Eğer kendimi Yüksek Büyücü seçtiyseniz, Bayarları alt ettiyseniz ve bu krallığın parçalanmasını engellemenize yardımcı olacak bir yol bulduysanız, belki de bana bir şans ver." Başını iki yana salladı. "Söylemesi yapmaktan daha kolay. Boyumdan büyük işlere kalkıştım."

"Tüm bunları bana neden en başında anlatmadın?"

"Çünkü sana hayır deme şansı vermek istemedim." "Ve şimdi köpekbalıkları etrafta dolaşıyor," diye mırıldandı Raisa.

Han acı acı güldü. "Taht umurumda değil. İronik olan ne? Ben hiç yapmadım. Dürüst olmak gerekirse, keşke kraliçe olmasaydın, çünkü bu istediğim şeyin önüne geçiyor." Yıldızlara baktı, gözyaşları yanaklarında parlıyordu. "Bencilce, biliyorum."

Uzandı ve ilk kez dokunmaya cesaret ettiği ellerini onunkilerin üzerinde birleştirdi. Onun gözlerinin içine baktı. "Kulağa küstahça gelebilir, öyle geliyorsa özür dilerim ama sen çok yalnızsın Raisa, ben de öyle... Hiç bir ortağın olmasını istemedin mi? Bir arkadaşın? Her şeyi söyleyebileceğin, pazardaki bir tüccar gibi kelimeleri seçip ayırmak zorunda olmadığın biri? Seni kendin için isteyen biri?"

Raisa birbirine kenetlenmiş ellerine, Han'ın taç giyme töreni için ona verdiği yüzüğe . "Bunu çok isterdim. Ama ortaklar birbirlerinden sır saklamazlar. Arkadaş, gerçeği söyleyebileceğin kişidir."

"Bunu biliyorum," dedi Han. "Elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum. Bu benim için de yeni bir şey." Düzensiz bir nefes aldı. "Gerçek şu ki, seni seviyorum. Seninle ilgili her şeyi seviyorum; insanları savunmanı bile seviyorum.

sana mal olduğunda. Doğru olanı yapmaya çalışman Doğru şeyin ne tam olarak emin olmasanız bile. Kelimeleri bir araya getirişine bayılıyorum. Sözcükleri kullanmakta, bıçaklı bir dövüşçü kadar yeteneklisin. Bir düşmanı sırt üstü yere yatırabilirsiniz ya da insanları kendilerinde en iyi olanı bulmaları için yükseltebilirsiniz." O durakladı. "Sen benim hayatımı değiştirdin. İstediğim her şey olabilmem için bana ihtiyacım olan kelimeleri verdiniz."

"Neredeyse hayatına mal oluyordum," demek zorunda hissetti Raisa kendini. "Bunu bilmiyorum-"

"*Lyttlinglerle* konuşma şeklini seviyorum," diye araya girdi Han. "Onları aşağılamıyorsunuz. Onlara saygı duyuyorsun ve herkes senin aslında söyleyecekleri şeylerle ilgileniyorum."

Daha fazla itiraz edilmesini önlemek için elini kaldırarak devam etti. "Ata binişine bayılıyorum. bir devedikeni gibi, bir Demonai gibi kükrüyorsun. Dans ederken başını geriye atmanı ve ayaklarını yere vurmanı seviyorum. İstediğin şeyin peşinden gitmeni seviyorum, ister öpücük olsun ister kraliçelik."

O zaman neden istediğimi nadiren elde ediyorum? Raisa düşündü.

Ama belki de bir şeyin peşinden gidip onu elde edememek, hiç denememekten daha iyidir.

Han onun ellerini avuçlarının içine alarak yukarı çevirdi. "Tenini seviyorum, altınla tozlanmış bakır gibi. Ve gözlerin, yaprak dökmeyen ağaçların gölgelediği bir orman gölünün renginde. Sadece Demonai'nin bildiği gizli yerlerden biri."

Ellerini bıraktı, uzandı ve saçlarını iki yandan kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Senin kokuna bayılıyorum.

temiz havada, ve kulaklarının arkasına sürdüğün parfüm Bazen." Parmakları nabız noktalarında gezinerek kızın derisinin kabarmasına neden oldu.

Onun fark ettiğinden haberi yoktu. Onun fark etmesine bayılmıştı. *Birini sevdiğinizde yaptığınız şey budur; fark edersiniz, fark edersiniz ve fark edersiniz.*

Han sanki onun düşüncelerini okumuş gibi gülümsedi. "İster inanın ister , yol kokunuzu bile seviyorum - ter, at, deri ve yün." Gözlerini kapadı, nefes aldı, sanki emin olmak istercesine gözlerini tekrar açtı
O hâlâ oradaydı. "Hayatımın sonuna kadar seni içime çekmek istiyorum."

Elleri kadının omuzlarına indi ve orada hafifçe dinlendi. "Taç giyme töreninden önceki geceyi hatırlıyor musun? Sana bunu yapmak zorunda olmadığını söylemiştim. birlikte kaçabilir, istediğiniz yere gidebilirdiniz." Adam ona , ölümüne. "Söylediğimde ciddiydim. Teklif hala geçerli. Bırak onları leş kargaları gibi kalıntılar üzerinde didişiyorlar."

Raisa'nın düşünceleri, berrak bir havuzun dibindeki çakıl taşları gibi birkaç düşünce ortaya çıkana kadar anı ve duyguları sürükleyerek dönüp durdu.

Yaygaracı seslerden oluşan bir koro, gerçekten istediği şeye sahip olmasının mümkün olmadığını, aşkın onun için söz konusu olmadığını kabul etmesi gerektiğini haykırıyordu. Kafasının içindeki kakofoni dikkatini dağıtmış, gerçeği bilmesini engellemişti.

Ona doğru eğildi, böylece dudakları birbirinden birkaç santim uzaktaydı. Onun dudaklarına bakmaktan kendini alamadı.

"Taç giyme törenimden önceki gece, tereddütler yaşadığım zaman mı?" Raisa söyledi.

Han başını salladı.

"Kraliçe olmaktan endişe ettiğim için değildi, belki de endişelenmeliydim. Annemin geride bıraktığı karmaşanın içine girmekte isteksiz olduğumdan değildi. Yıllardır kraliçeliğin yıkıma uğradığını gördüğüm için hayal kırıklığına uğramıştım.

bir şeyleri değiştirmek için çaresizdim. Şimdi, ilk kez, kazansam da kaybetsem de bir şansım olacaktı."

Durakladı ama Han hiçbir şey söylemedi, devam etmesini bekledi. "Gerçek ki, tereddütlerim vardı çünkü içimin derinliklerinde tacı kabul etmenin seni kaybetmek anlamına geldiğini biliyordum."

Han'ın mavi gözleri az önce duyduklarını doğrulamak istercesine Raisa'nın yüzünü taradı. "Ve yine de devam ettin," dedi dikkatle.

Başını salladı. "Devam ettim çünkü sana sahip olma şansım olmadığını düşündüm ve en azından bu şekilde bir tane olacaktı. istediğim şey." Gözyaşları gözlerini yaktı ve yüzünden aşağı döküldü.

Ve aniden öpüşmeye başladılar, Han'ın dudakları onunkilere karşı şiddetli ve sıcaktı. Kollarını onun boynuna doladı, gözyaşları onun yüzünü ıslatıyordu.

"Seni seviyorum," dedi Raisa onun boynuna doğru, sakalları tenine sertçe vuruyordu. "Hanalea bana yardım et, ama seviyorum."

"Hanalea," diye mırıldandı Han onun saçlarına. "Bunu yeniden yazmanın bir yolu olmalı."

"Ne?" Raisa geri çekildi ve ellerini yüzünün iki yanına koyarak gözlerinin içine baktı. "Ne dedin sen?"

"Boş ver," dedi. "Birlikte geçireceğimiz zamanı diğer yıldız çarpmış aşıklar hakkında konuşarak harcamak istemiyorum." Vahşi, vahşi bir gülümsemeyle gülümsedi. "Eğer tahtından vazgeçersen, pişman olmaman için elimden gelen her şeyi yaparım. Nasıl bir hayat istiyorsan, onu birlikte yaratabiliriz."

"İstediğim hayata *sahibim*," dedi Raisa. "Mükemmel olmadığını, insanların beni öldürmeye çalıştığını, kraliyetteki hiç kimsenin ve yakında istilaya uğrayacağımızı biliyorum, ama bunun dışında..."

Ortada gülünecek hiçbir şey yokken, beklenmedik bir şekilde ikisi de gülüyordu.

Öpüştüler, güldüler en kötü türden aptallar gibi tekrar öpüştüler. Ay doğdu ve battı ve onlar dünyadaki tüm zamana sahip aşıklar gibi kucaklaştılar. Hanalea'dan gelen esinti, ısınmış tenlerine bir lütuf, bir kutsama gibi dokundu. Gri gölgeler

Etraflarında parlak gözleri ve dişleriyle davetsiz misafirlere karşı bir kalkan oluşturdular.

"Güneş doğuyor," dedi Raisa sonunda, şafak gökyüzünü doğuya doğru kızılaştırırken. Çiçeklerle dolu bir yatakta sarmaş dolaş uzanmışlar, birbirlerini kucaklamışlar, camın ardından tepelerinde dönüp duran cennetin tonozuna bakıyorlardı. Uyumamışlardı - neden hayatlarının tek bir anını bile Birlikte vakit geçirmek mi?

Raisa, kafasının içindeki ses tarafından pusuya düşürüldü: *"Bu birlikte geçireceğiniz tek zaman olabilir."*

Sabah kızıl gökyüzü, denizci dikkat, diye düşündü.

Köpek kendini tuttuğu yerden tekrar ortaya çıktı ve Han'ın kolunu dürterek yüzünü yaladı ve huzursuzca sızlandı.

"Köpeğinin adı ne?" Raisa koklayabilmesi için elini uzatarak sordu. Onaylamış gibi görünüyordu, çünkü yerleşti Yanında.

"Köpek," dedi Han.

"Köpek mi?"

"Ona ben isim vermedim," dedi Han. "Onu eski işverenimden miras aldım."

Çok fazla soru, anlatılması gereken çok fazla hikaye vardı. Kendi hikayelerini yazmaları gerekiyordu. Mutlu sonla biten bir hikaye.

Fark edilmeden burada, çatıdaki bu küçük sığınakta ne kadar kalabilirlerdi?

Raisa çok uzun sürmeyeceğini tahmin etti. Önünde yapılacak işlerin sonsuz bir listesi uzanıyordu.

Başını Han'ın koluna yaslayarak ona doğru döndü. "Dinle. Amon'a haber gönderip buraya gelmesini söyleyeceğim. Biz de onunla birlikte konuşuruz. Onu senin masum olduğuna ikna edeceğiz."

Han başını salladı. "Elimizdeki tek şey benim sözüm," dedi. "Ve aksini gösteren bir sürü kanıt. Beni hapishaneden uzak tutmak söz konusu olduğunda, sözüm hiçbir zaman yeterince iyi olmadı." Nazikçe kendini onun kucağından kurtardı ve ayağa kalktı. Cocking

Başıyla güneşin açısını ölçtü. "Hava çok aydınlanmadan gitmeliyim. Şu anda mavi ceketliler için vardiya değişimi zamanı."

"Ben kraliçeyim," dedi Raisa. "Hapishaneye gitmene izin vermeyeceğim."

Han, "Kraliçesiniz ama herkese hukukun üstünlüğü altında yönettiğinizi söyleyip duruyorsunuz," dedi. "Benim durumumda bir istisna yapamazsınız."

"Ne zaman politikacı oldun sen?" Raisa homurdandı.

"Bu kraliyette herkes politikacı olmak zorunda," dedi Han. "Her şeyin çözülmesi biraz zaman alacak ve bu arada ben hapisteyim. girersem masum olduğumu kanıtlayamam. Ve eğer hapse girersem, Bayarlar sağ çıkmayacağımdan emin olacaklar."

Raisa'nın aklına sokak ağasıyla nasıl tartıştığı geldi. Kraliçenin adaleti hakkında Alister'ı kelepçeler. Artık *"Adil yargılanacaksın"* diye ısrar eden o saf kız değildi.

"Ama... tek başına dışarı çıkarsan Demonai ya da Bayarların seni yakalamasından endişeleniyorum." Raisa titremesini durdurmak için dudağını ısırıldı.

"Benim hakkımda bir şey duymadın mı?" dedi sert bir gülümsemeyle. "Ben gerçekten çok tehlikeli bir insanım." "Bak, ben yokken Köpek'e benim için göz kulak olur musun? Onu gideceğim yere götüremem."

Köpek yuvarlanmış ve kaşınmak için karnını ortaya çıkarmıştı.
Raisa

razı oldu. "Elbette, ama seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum. Korkarım seni bir daha asla göremeyeceğim."

"Sadece kısa bir süre için," dedi Han. Kızın önünde dizlerinin üzerine çökerek iki elini birden kavradı ve "Raisa *ana*'Marianna, Fells Kraliçesi, benimle evlenir misin?"

Adamın yüzünü inceledi ama orada mizahtan eser yoktu. "Ne yapmayı planlıyorsun?" Raisa söyledi.

"Eğer beni kabul edersen, seninle evlenirim." Onun gözlerinin içine baktı. "I

Eğer benimle evlenmeyi kabul edersen, bunu gerçekleştireceğime söz veriyorum." "Bu kimseyi mutlu etmez," dedi Raisa.

"İkimiz hariç," dedi Han. Sırıttı. "Ve belki Köpek."

Kraliyet evlilikleri bu şekilde yapılmazdı. Kraliyet evlilikleri, uzak saraylardaki elçiler arasında aylar ve yıllar boyunca süren, çeyiz ve veraset gibi çetrefilli konuların müzakere edildiği meselelerdi. Kraliyet evliliklerinde söz ve vaatlere yer yoktu. bahçeler.

Onlara karşı dizilmiş tüm güçleri düşündü. Acı tatlı, umursamaz bir sevinç onu ele geçirdi.

"Seninle evleneceğim, Hanson Alister."

Ayağa kalktı ve kadının damarlarındaki kanı bir kez daha harekete geçirecek şekilde onu dudaklarından sertçe öptü.

"Ama yine de ne planladığını bilmek istiyorum," dedi dudaklarını serbest bırakır bırakmaz. "Artık sır yok, unuttun mu?"

"Artık sır yok," dedi ağır bir iç çekişle. ". Yetenekli Kralların Cephaneliğini duydunuz mu?"

Raisa ona baktı. "Bu sadece çocuklara anlatılan bir hikâye. Öyle bir şey yok."

"Öyle. Atamız Alger Waterlow onu çaldı ve o zamandan beri görülmedi. Nerede olduğunu bilen birini tanıyorum. Onu aldığımında her şey değişecek." Onu tekrar öptü. "Bugünden bir hafta sonra, gece yarısı burada, bahçede buluşalım."

Camekândan çıkıp çatının kenarından atladı ve gözden kayboldu.

C H A P T E R T H I R T Y

ÖLÜMCÜL MÜZİK

"Neden tereddüt ediyorsun?" Han hırladı. "Bir anlaşma yaptık ve şimdi buna uyman gerekiyor."

Karga bir ileri bir geri volta atıyor, formu alev gibi titriyordu. "Bu Bin yıl oldu, Alistar. Kimsenin bulmasını istemedim, o yüzden çok iyi korunuyor. Küçük bir yanlış adım, ve sen ve benim hattım tarih olacak."

"Ne zamandan beri hattınla bu kadar ilgileniyorsun?" Han dedi ki.

Crow uzun bir süre ona baktı. "Bir tane olduğunu öğrendiğimden beri," dedi sonunda, mahcup bir omuz silkmeye.

Han, Fellsmarch'a yaptığı ziyaretten sonra Lucius'un Hanalea'nın alt yamaçlarındaki kulübesine çekilmişti. Marisa Pines'a dönerse bir Demonai okunun onu bulması çok muhtemeldi. Kendisine verilen sürenin son derece farkındaydı. Onu bulmak için bir haftası vardı. cephanelik, klanlar ve Büyücü Konseyi ile bir hesaplaşma yapın ve sonuçla Raisa'ya geri dönün.

"Demonai, Muhafızlar ve Bayarların hepsi kan peşinde. Bayarlar beni ihanetle suçluyor. Muhafızlar sadece beni tutuklamak ve soruşturma sırasında güvende tutmak istiyor." Han gözlerini devirdi. "Büyücü Konseyi de beni işlemediğim cinayetlerle suçlamak istiyor. taahhüt et."

"Bu bir sorun," dedi Crow. "Çözüm değil. Eğer bu tür bir risk alacaksanız, en azından cephanelikle ne yapacağınıza dair net bir fikriniz olmalı."

"Kaldıraca ihtiyacım var," dedi Han. "Ben politikacı değilim ama sokaklarda güçlü bir pozisyondan pazarlık yapılabileceğini öğrendim. Şov yapmalıyım. Kraliçelikteki her büyücü, Kraliçe'yi ele geçirmek istiyor."

cephanelik. Kraliyetteki her yaylacı bunun olmasından ölesiye korkuyor. Cephanelik, herkesin ilgisini çekecek tek kulüp. dikkat."

"Peki ya kraliçe? O ne diyor?"

Hanalea'nın bahçesindeki geceyi düşünerek, "Bana inanıyor," dedi Han. Buna sahibim, diye düşündü. Başka bir şey olmasa bile. "O benim tarafımda."

"Güzel," dedi Crow, elini Han'ın omzuna koyarak. "Bu önemli." Han'ın atası Han'a olan hevesini kaybetmiş gibi görünüyordu. kadınların hainliği üzerine ders veriyordu. "Sadece... cephanelik bariyerlerini uzun zaman önce, tünelleri güçlendirmeden yıllar önce koydum.

Gray Lady'nin çoğunda. Hafızam ayrıntılar konusunda o kadar net değil."

Han, aşağı yukarı birkaç yılın, bin yıldan sonra nasıl bir önemi olabileceğini düşünmeden edemiyordu.

Crow bir sandalye yarattı ve içine çöktü. "Hatırladığım tek şey lanetlerin ölümcül ve olabildiğince karmaşık olduğuydu. yapan genç bir büyücüydüm." Elinde büyük bir teneke bardak belirdi ve kadehini kaldırdı. "Genç bir adam olarak yaptığın her şeyi hatırlamak istiyorsan, mavi harabeden uzak dur." Uzun bir kadeh Yutkun. "Planı bir görebilseydim, hafızam canlanabilirdi." "Benimle gel o zaman," dedi Han.

"Ne demek istiyorsun?" Crow fincanı ellerinin arasına aldı.

"Lucas'ın üzerindeki tılsımı çözdüğün zamanki gibi. Paylaşım. Hayır.

Sahip olmak. Böylece benim gözlerimden bakabilir, benim görebilir ve bana yol gösterebilirsiniz."

"Emin misin?" Crow dedi ki. "Bu bile riskli."

"Hangisi daha riskli - tek başıma mı yoksa senin yardımınla mı?" Han durakladı. "Sana güvendiğimi söylüyorum."

"Ah, Alister," dedi Crow, mavi gözlerinin içi parlayarak beklenmedik gözyaşları. "Bunun için bir yardım yok. Bu güven dolu doğayı benden aldın." Elinin tersiyle gözlerini sildi ve başını salladı. ". Yanında kendimi daha güvende hissedirdim."

Han şüphe uyandıracak kadar cızırtılı olan boğazını temizledi. "Peki, Gri Leydi'ye geri dönmemiz gerekiyor mu?" Bunun zor ve tehlikeli olacağını biliyordu.

"Aslında tünellere iki giriş var," dedi Crow. "Her zaman bir arka kapım olmasını isterim."

Han'ın başı yukarı kalktı. Atasına bakarken ensesindeki tüyler diken diken oldu. Birbirimize sandığından daha çok benziyoruz. düşündüm.

"Gray Lady'den ya da Marisa Dağı'ndan girebiliriz," dedi Crow. "Ben Marisa rotasını öneriyorum, çünkü bu şekilde durdurulma ihtimalimiz daha düşük."

"Marisa Dağı mı?" Han, Crow'a baktı ve kalbi . Ya Crow artık var olmayan bir dönüm noktasından bahsediyorsa? "Bunu hiç duymamıştım."

"Adını duymuş olmalısınız," dedi Crow. "Bölgedeki en yüksek tepe, başkentten çok uzakta değil." Elini uzattı sert bir şekilde. "Harita nerede?"

Han onu açtı ve .

Crow kaşları çatılmış bir halde onu inceledi. "Tam burası," dedi işaret parmağını aşağı doğru saplayarak.

Han omzunun üzerinden baktı. "Hanalea'yı mı kastediyorsun? Orası civardaki en büyük tepe."

"Ah," dedi Crow başını sallayarak. "Onu Marisa olarak biliyordum. Hanalea hâlâ hayattayken." Acı yüzünü buruşturdu ve kaybodu.

"Yani cephaneliğe bir giriş olduğunu mu söylüyorsun? Hanalea?" Han başını salladı. "Bu çok ironik. Bugünlerde büyücülerin oraya gitmesi yasak."

"*Benim* büyücüler istedikleri yere gidebilirlerdi," dedi Crow. Han, "*Senin zamanında* büyücüler neredeyse dünyayı yok ediyordu," dedi.

Han, bir cazibeye bürünmüş bir şekilde kros atı sürüyordu. Şehirden Marisa Pines Kampı'na ve ötesine giden ana klan yolları.

Demonai devriyelerinden uzak durmayı umuyordu. Hanalea'nın bahçesinde Raisa ile geçirdiği geceden beri geleceğiyle de daha fazla ilgilenmeye başlamıştı.

Hanalea'ya giden yol boyunca Crow çok az konuştu. Ya kendi düşüncelerinde kaybolmuştu ya da Han'ın kafasının içindeki sesin itici olabilirdi. Yine de Han onun varlığını bir tür hafif baskı olarak hissetti, sanki gerçekten yer kaplıyormuş gibi.

Cephaneliğin girişi Hanalea'nın güneydoğu yamacında, Vale'nin karşısındaki Gri Leydi'ye bakıyordu. Bir alandı Gayzerler ve kaplıcalarla dolu, seyrek seyahat edilen fokurdayan çamur çukurları. Yüzey, dikkatsiz bir ayağın altında çökebilecek ince bir pişmiş çamur kabuğuydu. Han oraya daha önce de gitmiş, pazarlar için bitki avlamıştı.

Atını buharı tüten yarıklardan iyice uzaklaştırdı ve kaygan yüzeyden geçerek bir uçuruma doğru ilerledi. kükürtlü bir buhar püskürüyordu.

"İşte geldik," dedi Crow. "Şu fümerolden içeri giriyoruz." "Bu gerçek mi yoksa bir büyü mü?" Han sordu.

"Bu gerçek," dedi Crow. "Arkamda kimseye ipucu verecek büyülü bir kalıntı bırakmak istemedim."

Han ona kuşkuyla baktı. "Canlı canlı haşlanabilirim gibi görünüyor."

Crow, "Patlamaların arasına girmek zorundasınız," dedi.

"Hatırladığım kadarıyla doğru, her yirmi dakikada bir patlıyor."

Han, "Bu bin yıl içinde değişmiş olabilir," dedi.

"Willo gayzerlerin ve kaynakların gelip gittiğini ve zaman içinde alışkanlıklarını değiştirdiğini söylüyor. En son ne zaman patladığını bile bilmiyoruz."

Bu yüzden oturup püskürene kadar beklemeleri, sonra tekrar patlayana kadar izlemeleri ve aradaki zamanı Lucius'un eski cebine işaretlemeleri gerekiyordu İzle.

On beş dakika.

"Umarım normaldir," dedi Han. "Belki de tekrar zaman tutmalıyız."

Bu sefer on altı dakika.

Han yarığın kenarına oturdu ve ayaklarını uçurumun içine sarkıttı. Dizlerinin arasından aşağıya, buharlı suya baktı.

karanlık.

"Ne kadar aşıya iniyor?"

"Yaklaşık üç metre," dedi Crow. "Kemik kıracak kadar uzak değil."

"Dışarı nasıl çıkacağım?"

"Gayzere binmek istemediğinizi varsayarsak, Gray Lady üzerinden çıkmanız gerekecek."

Han, "Yani burası tek yönlü bir giriş," dedi.

"Eskiden bir ip merdiven vardı. Şimdiye kadar çürüyüp gitmiştir. Yanımızda bir tane getirmeliydik."

"Eğer bir şey söyleseydin söyledim."

"Bin yıl oldu. Unutmuşum."

Han buna itiraz edemezdi. "Dipte ne var? Kaynar su mu?"

"Kuyunun dibinde bir tünel her iki yöne doğru uzanıyor. Bir yol gayzer havuzuna çıkıyor. Önce o yoldan gitmelisiniz."

Han yanlış duyduğunu düşünerek, "Bir dakika," dedi. "Havuz *doğru* mu gitmem gerekiyor?"

"Evet. Tünelin yarısında duvara oyulmuş bir taş bulacaksın," dedi Crow. "Şu taşın arkasında bir anahtar var. Getir o anahtarı al ve sonra olabildiğince çabuk diğer tarafa git. Diğer tünel cephaneliğe çıkıyor." Durakladı ve Han hareket etmeyince, "Gitseniz iyi olur. Şimdiden dört dakikan gitmiş olmalı, Havuz ısınmaya başladığında da rahatsız edici bir hal alıyor."

Şaftın duvarına bakacak şekilde dönen Han, vücudunu yarığın içine kaydırды, parmak uçlarıyla shaftın ağzını kavradı ve Kolları düzleşene kadar kendini indirdi. Bıraktı ve kaygan taş zemine ayaklarının üzerine düştü, neredeyse düşüyordu.

Düşüp kafamı kırarsam diri diri haşlanırım, diye düşündü Han. Bu yüzden ayaklarını tuttu.

"Eskisinden derin görünüyor," diye mırıldandı Crow.

Sağ tarafta, tünel aşağı doğru eğimliydi. Kesinlikle sıcaktı ve kükürtlü sisler saçıyordu. Han iki taraftaki duvarları tarayarak aceleyle aşağı indi.

İşte oradaydı; Han'ın kafası büyüklüğünde, Waterlow kuzgunlarını taşıyan bir taş, solunda yüksekteydi. Parmaklarını taşın etrafına geçirerek onu yerinden söktü, yere bıraktı ve elini arkadaki boşluğa soktu.

Parmakları metal bir şeyin üzerine kapandı. Büyük altın bir anahtar çıkardı.

Han taşı yerine koyma zahmetine katlanmadan diğer tarafa döndü. Gayzer kuyusunu geçtikten sonra, tünelde dik duramayacak kadar uzundu, bu yüzden çömelerek koştu, o pozisyonda olabildiğince hızlı bir şekilde tökezleyerek ilerledi, yolunu hissetti, ışık için parmak uçlarını tutuşturdu. Gayzer patladığında taşın onu koruyacağını umarak her kıvrımı ve dönüşü kutsadı.

Ciğerlerinin patlayacağını düşündüğü sırada arkasında bir kükreme duydu. Kendini duvara yaslayarak Kabarcıklı bir buhar patlaması onu dümdüz etmekle tehdit ederken kendini büyüyle kapladı. Sürekli devam ediyor gibi görünüyordu ve yatıştığında kendini sert bir et parçası gibi haşlanmış hissediyordu.

"Bu yoldan geri dönmediğim için ben de memnunum," diye mırıldandı.

Bundan sonra tünel genişledi, düzleşti ve kilometrelerce devam ediyormuş gibi göründü. Arada sırada başının üzerindeki açıklıklardan ışık sızıyordu.

Uzun bir yolculuğa çıkmış küçük bir çocuk gibi, "Daha ne kadar var?" diye sordu.

"Bir yol," dedi Crow. "Aslında Vadi'yi Hanalea'dan Gri Leydi'ye çok doğrudan bir yoldan geçiyoruz. Bu tünel ağı benim ve arkadaşlarımdan Vadi'yi görünmeden geçmemizi sağladı."

Han, tepesindeki tarlaları ve köyleri, dolambaçlı sokakları ve çarpık insanlarıyla şehri düşündü. Kullanabilirdi bu tünellerde. Her zaman birilerinden kaçıyormuş gibi görünüyordu.

Sonunda tünel yukarı doğru eğim kazanmaya başladı ve Han tekrar yüksek arazilere doğru uzun bir tırmanışa başladıklarını anladı.

Zamanın nasıl geçtiğinin farkında olarak ve düşmanlarının ne yaptığını merak ederek yoluna devam etti. Yürürken kuru meyve yedi ve

su şişesinden içti. En azından artık içine atlayacağı gayzerler yoktu. Yine de, Şeytan Kral'ın Gri Leydi'nin altındaki inini oluşturan mağaralar ve tüneller geçidine girdiğinde ayakları yorulmuş ve acıkmıştı.

Han'ın düşüncelerine kulak misafiri olan Crow, "zgnm Alister," dedi. "Bir bedenim olmadığı için yemek yemenin gerekliliğini unutmaya meyilliyim. Ve Gray Lady'den Hanalea'dan daha kısa bir mesafe. Öyle olmalı

Gray Lady'deki yeni kamaranızdan oldukça ulaşılabilir."

Yeni çeyrekler mi? Doğru ya. Artık Baş Büyücü'yd, en azından tutuklanıp idam edilene kadar.

Şimdi de büyülü bariyerler ve tuzaklarla karşılaşıyorlardı. Han tehlikeli labirentte ilerlerken Crow fısıltıyla talimatlar veriyordu.

"Tuhaf," diye mırıldandı Crow. "Bu bariyerlerden bazılarını hiç hatırlamıyorum." Yine de Han'ın onları etkisiz hale getirebilmesi için gerekli tılsımları bulmakta hiç zorlanmadı.

Uzun bir aradan sonra tekrar buraya dönmek nasıl bir duygu?" diye sordu Han.

Uzun bir aradan sonra Crow, "Şimdi buradayım, hayallerim ve zlemlerim daha dönmüş gibi geliyor. Umutlar için gelecek. Hayatın kendisinden daha çok sevdiğim

bir kadın." Han bundan sonra sessiz kaldı.

"Yaklaşıyoruz," dedi Crow sonunda. "İleride bir kapı var, eğer büyüden sıyrılırsan."

Han baktı ve büyüye gömülmüş, üzerinde rnler olan bir kapı gördü. "Bekle. Sakın açma," diye ekledi Crow hızla, Han mandala uzanırken. "Şimdi bir şey hatırladım. Şarkı söylemede nasılsın?"

"Şarkı söylemek mi?" Han boş boş konuştu. "Doğruyu söylemek gerekirse pek iyi değilim." "En azından sesin yüksek mi?" Crow sordu. "Bir melodiyi taşıyabilir misin?"

"Bu özel zamanda bu neden önemli?" Han sinirli bir şekilde sordu.

"Eğer doğru hatırlıyorsam, bir sonraki oda ötücü kuşlarla dolu. Müzikleri kaplumbağa otu gibi. Dinlerseniz sizi uyutur. Çoğu zaman uyurlar, bu yüzden en iyisi onları uyandırmadan geçmektir. Eğer uyanırlarsa, o zaman şarkı söylemelisin müziklerini bastırarak kadar yüksek sesle."

"Harika," dedi Han. "Kimin fikriydi bu?"

"O zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti," diyor Crow. "Mükemmel bir şarkıcıydım."

"Ellerimi kulaklarıma üzerine koyamaz mıyım?" Han dedi ki.

"Onu da yap," diye önerdi Crow. "Ama her zaman bir şans vardır sesin . Uykuya dalarsanız asla uyanamazsınız."

"Bu kolay yol, değil mi? Böyle demiştin, değil mi?" "Şşşt," dedi Crow. "O kadar yüksek sesle değil."

Han kendisini kaya odasından geçirecek kadar uzun bir şarkı düşünmekte zorlandı. Aklına gelen tek şey Hanalea ve İblis Kral hakkında müstehcen bir taverna şarkısıydı.

Kapıyı yavaşça açtı.

Odada sıralanmış tüneklerin her birinde, abartılı uzunlukta kuyrukları olan, mücevher renginde çok sayıda kuş bulunuyordu. Birbirlerine sokulmuş, başlarını kanatlarının altına sokmuşlardı; yakut, zümrüt, safir ve parlak sarı.

Çok güzeller, diye düşündü Han. Yeraltında saklı olmaları ne yazık.

Gözlerini kuşlardan ayırmayan Han, yumuşak adımlarla odanın diğer tarafındaki kapıya doğru ilerledi. Yolun yarısında ayağının altında yuvarlanan bir şeye bastı ve duvara çarparak takırtı, neredeyse onu yere yuvarlıyordu.

Crow, Han'ın kafasının içinde küfretti. Han onun ne yaptığını görmek için baktı.

üzerine bastı ve bunun bir kafatası olduğunu fark etti. O zaman zeminin etten tamamen arındırılmış kemik yığınlarıyla dolu olduğunu fark etti.

Kafasını kaldırıp baktığında birkaç kuşun kanatlarının altından başlarını çıkarıp gözlerini açtığını gördü.

Kendini aptal gibi hisseden Han, ellerini kulaklarının üzerine kapattı ve odanın içinde ilerlerken yüksek sesle şarkı söylemeye başladı.

Gri Kurt Kraliçeleri şehvetli, olabildiğince şehvetli.

Eğer kadın doğmuş bir erkekseniz, size diz çöktüreceklerdir.

Savaşçı Hanalea, kuzey ordularına liderlik etti.

Ama kazandığı en büyük savaş yatak savaşıydı.

Ah, Şeytan Kral, silahı uzun ve sert.... ona doğru geldi.

Karga'nın dinlediğinin farkında olan Han bocaladı, utandı ve sonraki satırları unuttu. Ve sonra onu duydu; en muhteşem müziği, kalbini yerinden oynatan müziği. Ellerini indirdi ve başını kaldırıp baktı. Kuşlar gagalarını açmış, yakut rengi boğazları kafasını bulandıran ve endişelerini yatıştıran tatlı bir müzikle titreşiyordu.

Dizlerinin üzerine çöktü, , kendinden geçmiş, zevkten sarhoş olmuştu.

Yetenekli Kralların Cephaneliği'ni unuttu; artık kendi adını bile hatırlayamıyordu.

"Alister! Alister, sana ne demiştim?" Karga kulağına bağırdı ama bu güzel melodinin yanında iğrenç bir eşek arısının vızıltısı gibiydi. Han onu nereye götürürse götürsün takip etmek istedi. Düz yatana kadar öne doğru kaydı, başını kollarına yasladı, ne olursa olsun ne kadar uzun uyursa uyusun, rüyaları tatlı olacaktı.

Han, kuşlar üzerine konarken kanatların yumuşak fısıltısını duydu. sırtını ve omuzlarını. İğne gibi keskin gagaları giysilerini yırtıp etine battığında biraz irkildi. Ah, peki, diye düşündü. ne de ödemek zorundasınız.

CHAPTER THIRTY - ONE

SİLAHLI KUVVETLER YETEN EKLI KRALLARIN

Sonra aniden kendini yerden kaldırdı ve ileri doğru atıldı, kollarını salladı, vücudundaki kuşları çılgınca fırçaladı.

"Ama çok güzel," çalıştı Han ama artık sesini kontrol edemediğini fark etti. Lütfen, diye düşündü. Kalıp dinlemek istiyorum.

Ama yalvarışları dudaklarından öteye geçmedi. Bir bulantı dalgası üzerine hücum etti. Karga bir kez daha Han'ın bedenine hükmediyordu. Geçmiş ziyaretçilerden arta kalan kemik yığınları ve kumaş parçalarının yanından sendeleyerek geçip odanın karşı tarafındaki kapıya yöneldi.

Sessiz protesto çığlıkları atan Han, kapıyı çekerek açtı ve yarı yarıya kapı aralığına düştü. Dönerek mandalı kavradı ve çarptı. kapandı, birkaç kuşu kapı çerçevesi ile kapı arasında yakaladı, parlak tüyler spiraller çizerek taş zemine renkli cam parçaları gibi düştü.

Bir çift kuş elbiselerine yapıştı ve o da onları ezerek uzaklaştırdı. Sonunda kan ve tüy yığınları sessizliğe büründü. Cadı müziği gitmişti.

Kuşların sırtını deldiği yerden kan damlıyordu. deri. İpleri kopmuş bir kukla gibi, Han dehşet içinde soluk soluğa duvara yığıldı.

"Sana onları uyandırmamanı söylemiştim," dedi Crow, sesi alçak, sert ve korkmuştu. "Sana yüksek sesle şarkı söylemeni söylemiştim. İyi olması gerekmiyordu. En basit talimatları bile takip edemiyor musun?"

Han aniden konuşabildi. "Ben... kelimeleri unuttum," diye , kendini biraz baygın hissediyordu. "Beni lime lime edeceklerini söylememiştin."

"Kemikleri görene kadar bunu unutmuştum."

"Sen. Unuttun. Doğru ya. Bunun nasıl olabileceğini anlayabiliyorum," diye mırıldandı Han.

"Şimdi aklıma geliyor," dedi Crow. "Onlara büyü yiyiciler deniyor. Her türlü eti yerler ama özellikle yeteneklilere bayılırlar. Büyü onlara karşı hiçbir işe yaramaz; onlar için yakıttır. Bir cesedi birkaç dakika içinde temizleyebilirler. Bin yıl sonra çok aç olduklarını tahmin ediyorum. Gerçi, bıraktıklarına bakılırsa, birkaç kişi daha yollarını bulmuş gibi görünüyor."

Han ürperdi. "Onları nereden buldun? Kuşları yani." "Onları Carthis'ten bir korsandan aldım," dedi Crow. "Görünüşe göre onlardan kurtulmaya hevesli."

Han'ın kalbi biraz yavaşladığında ilk kez etrafına bakındı. Başka bir taş odadaydılar, daha küçük ve neredeyse yuvarlak. İçeri girmenin tek yolu geldikleri kapı gibi görünüyordu.

"Burası çıkmaz sokak mı?" Han, kuş odasından tekrar geçme düşüncesiyle ağzı kuruyarak sordu.

"Hayır," dedi Crow. "Açığa çıkarma kullan."

Tılsımını kavrayan Han itaat etti. Uzak uçta bir sihir duvarı belirdi, bu küçük ve sade olan başka bir kapıyı örtüyordu.

"Devam et," dedi Crow. "at."

"Bu kapının ardında başka et yiyen kuşlar yok, değil mi?" Han sordu.

"Kuş yok," dedi Crow. "Söz veriyorum."

Han duvarı kaplayan büyüü yavaşça sıyırdı, metalle güçlendirilmiş kemerli ahşap bir kapıyı ortaya çıkarıyor.

Bin yıldan fazla bir süre yeraltında kaldıktan sonra katı. Sanki bir dokunuşla açılacakmış gibi avucunu yüzeye bastırdı.

"Anahtarı kullan," dedi Crow.

Han cebinden anahtarı çıkardı ve kilide soktu. Mekanizma sorunsuzca hareket ediyordu, pas ya da yıkıntı izi yoktu. Kapıyı iterek açtı ve önünden bir ışık parlaması fırlattı. Işık tavana doğru yükselerek parıldayan bir yeraltı hazine mahzenini ortaya çıkardı.

Han önce bir adım, sonra bir adım daha attı ve yüzlerce yansıtıcı yüzeyin parlaklığına karşı gözlerini kısarak baktı. Asalar, değnekler ve göz mercekleri. Süslü kılıçlar, hançerler, zırhlar, muskalar ve tılsımlar. Rünlerle yazılmış kadehler ve içki fincanları.

Yetenekli Kralların Cephaneliği.

Taçlardan kemerlere, torclardan yüzüklere ve bileziklere kadar her türden başka büyümlü takılar da vardı. Masalar dumanlı kristal kehanet bardaklarıyla doluydu. Raflar maskelerle doluydu, pelerinler ve giysiler. Duvarlarda aynalar, boyalı paneller ve içinde hiçbir şey olmayan özenle hazırlanmış kafesler sıralanmıştı. Gümüşle vurulmuş kumaş parçaları ve altın, Han'ın büyümlü kargaşanın sırlarını içerdiğini varsaydığı kitap ve parşömen raflarının yanındaki kutularda duruyordu.

Kristal sürahilerde korkunç renklerde gizemli iksirler bulunurdu, toz ve macun kavanozlarının yanında. Bin yıl sonra iksirler işe yarayacak mıydı? Yoksa şansa bırakılamayacak kadar tehlikeli mi olurlardı?

Crow, "Bana sormadan hiçbir şeye dokunma," dedi, Han'ın düşüncelerine kulak misafiri oldu. "Çoğunlukla şu ya da bu türden silahlar ya da savaşta kullanılan nesneler ve cihazlar. Bunların çoğu Benim zamanımdan önce toplandı, bu yüzden asla emin olamadığım birkaç şey var."

Büyümlü bir orduyu donatmaya yetecek kadar var gibi görünüyordu. Sadece eski flaş muskalar bile bugünlerde bir servet değerinde. Han bunları satarsa Ragmarket'in her sakini için bir saray inşa edebilir ve Southbridge ve Firehole'daki şatosuna çekilecek kadar parası kalacak.

Bayarları, Büyücü'deki meslektaşlarını düşündü. Konsey ve bu hazineyi ele geçirmek için ne kadar hevesli olacakları.

"Tüm bunlarla ne yapmayı planlıyordun?" Han, atasının da tıpkı kendisi gibi bir hırsız olduğunu düşünerek sordu.

"Onu esas olarak düşmanlarımdan uzak tutmak için aldım," dedi Crow. "İşler giderse diye yedekte tuttum. Anlaşıldığı üzere, avlandığım için onu kullanma şansım hiç olmadı." Onun Sesi . "Bir sürü planım vardı ama sonra hiçbir şey olmadı."

"Bunu herkesin geri çekilip beni yalnız bırakması için kullanacağım."

Crow güldü. "İyi şanslar. Benim için pek de iyi olmadı."

Han odayı taradı, aldığı şeylerden bunalmıştı. "İhtiyacım var Bulduğumu kanıtlamak için kullanabileceğim, yerini belli etmeyecek, taşınabilir bir şey. Burada iyi bilinen parçalar var mı? Hata yapılamayacak kadar ayırt edici bir şey?" Han elini etrafındaki taşınabilir eşyalara salladı.

"Ben olsam cephaneliğin yerini bildiğini kimseye söylemezdim," dedi Crow. "Hayatta kalmak istiyorsan söyleme."

Han, "Yeri ve zamanı ben seçeceğim," dedi. "Bunu kendi bölgemde, kendi şartlarımla yapacağım."

"Benim de planım buydu."

Han etrafta dolaşarak yüzyıllar süren büyücü yönetimi boyunca toplanan silahları dikkatle inceledi.

"Bir şey var," dedi Crow sonunda. "Büyüsel açıdan o kadar da önemli değil ama tarihsel açıdan... Soluna bak. Şu rafta, başınızın biraz üstünde. Şu gümüş tabut."

Han tabutu yavaşça raftan indirdi ve yere koydu. "Bu neden önemli?" diye sordu.

"İçeri bak," dedi Crow.

Han karmaşık bir şekilde oyulmuş kapağı kaldırarak yakutlar, lal taşları ve ateş opalleriyle süslenmiş, alevlerden bir tacı andıran, kırmızı altından özenle yapılmış bir tacı ortaya çıkardı. İşaret parmağını uzatarak bir tanesine dokundu

en büyük taşlar. Büyüden eser yoktu. "Bu bir servet değerinde olmalı," diye mırıldandı.

"Gösterişli bir şey," dedi Crow küçümseyerek. "Ama kesinlikle tanınabilir."

Han tacı parçalanmakta olan kadife yuvasından yavaşça kaldırdı. Ağırdı, altın tek başına büyük bir yük olacaktı. "Kimin bu?" Han sordu.

"Ona Kızıl Taç diyorlar," dedi Crow. "Herkes tarafından giyilir Anakaraya geldiğimizden beri hediye edilen kral. Her gün giymek çok ağırdı, bu yüzden onu cephanelikte sakladılar. Ben Gri Leydi'de saklanırken Kinley Bayar'a taç giydiremesinler diye almıştım. Büyücü Konseyi'ndeki yaşlılar kaybolduğunda korkunç bir feryat kopardılar. İ şimdi bile hatırlanacağını düşünmek zorundayım. Eğer burada bulunduğunuza dair bir kanıt istiyorsanız, işte bu olabilir." Durakladı. "Dene bakalım devam edin," diye ısrar etti.

"Nuh-uh." Han onu taşıma çantasına yerleştirdi. Hantal, dikenli bir paket oluşturdu. "Pekâlâ," dedi. "Şimdilik alacağım bu kadar. Şimdi Gri Leydi'ye nasıl döneceğim?"

Crow haklıydı; cephanelikten Gri Leydi'ye olan mesafe Hanalea'daki girişten daha kısaydı. Han dağın derinliklerine tırmandı. Crow ona daha fazla bariyer, tuzak ve hileden geçmesi için rehberlik etti.

Bir çeşit kavşağa geldiler ve Crow onu sağa, boş bir duvarda son bulan bir patikaya doğru ilerledi. "Burada bir kapı olmalı," dedi Crow. "Aç onu."

Han, sihir katmanlarını soyarak pirinç ciltli bir ahşap kapı, taşa oyulmuş kemerli bir kapı aralığına uyacak şekilde yapılmıştı. Devasa bir kilitle sabitlenmişti.

"Hmm," dedi Crow. "Kilitli olmasını beklemiyordum." "Bu kilidi buraya sen koymadın mı?"

"Hayır." Kısa bir duraksamadan sonra Crow, "Bundan hoşlanmadım" dedi.

"Geldiğimiz yoldan geri dönemeyiz," dedi Han. Bıçağını çekerek ucunu anahtar deliğine soktu ve araştırmaya başladı.

mekanizmanın teslimiyetinin tatmin edici tıkırtısı.

"Yeteneklerinizin sonu yok mu?" Crow dedi ki.

Han kapıyı hafifçe araladı. İyi yağlanmış menteşeler üzerinde sessizce hareket ederek bir başka taş koridora açıldı.

Yan geçitten geçerken, sanki kısa bir süre önce birileri meşalelerle gelmiş gibi yanık zift kokusu aldı. Burada başka kim olabilirdi ki?

Han'ın boynu diken diken oldu. Davetsiz misafirlere karşı tetikte, eli tılsımının üzerinde, temkinli bir şekilde ilerledi.

Crow onu bir yan koridora yönlendirdi. Koridorun sonundaydılar. Bilmediği bir zeminde, Han'ın omuzları genişliğinde bir tünelde yürüyordu. Profilini daraltmak için elindeki çantayı sırtına doğru kaydırды. Şaşırtıcı bir şekilde tünelde büyümlü engeller ve tuzaklar yoktu ve hava nispeten temizdi.

Yüz metre sonra koridor başka bir koridorla kesişti. Han sağa döndü ve başka bir kilitli kapıyla karşılaştı. Hançerini çekerken arkasından gelen hafif bir ses yarı dönmesine neden oldu. Kafasının arkasına bir şey çarptı ve yere düştü. yüzüstü mahzen zeminine düştü. Bıçağı duvara çarptı.

Eller kollarını kavradı, bileklerini arkada birleştirmeye zorladı ve tılsımına ulaşamasın diye sıkıca bağladı. Bir kadın sesi duydu, alçak, soluksuz ve heyecanlı, bir tılsım söylüyordu.

Han vücudunu kamburlaştırarak başını tatmin edici bir çatırtıyla kıkırdağa çarptı. Arkasında biri uludu ve bir çift el onu . Tanıdık bir sesin "Dikkatli ol, onu istiyorum" dediğini duydu. canlı."

Onu kaldırdılar ve Fiona ile Gavan Bayar'ın yüzlerine baktı. Fiona'nın mükemmel burnundan kan damlıyordu.

Han bir darbe daha indirmek için ayaklarını havaya kaldırdı ama kadın kendini Han'ın ortasına atarak onu yere yapıştırdı. Ve sonra Gavan Bayar bir hareketsizleştirme büyüyle işini bitirdi.

Fiona onun yanına diz çöktü ve boynundaki zincirleri kavradı. Erimiş metal derisine damladı ve ılık atmamak için dudağını ısırdı.

Tılsımlarını ondan uzaklaştırdı ve iinin parçalandığını hissetmesine neden oldu. Ceplerini karıştıarak tılsımını buldu.

"İki tılsıma ihtiyaç duyacak kadar güçlü müsün Alister?" dedi Yalnız Avcı tılsımını ve bakır tılsımı bir kenara koyarken.

Akşam yemeğı için hazırlanmış bir rosto gibi sırtüstü yatıyordu ve iki Bayar sanki onu deşmeye hazırmış gibi ona bakıyordu. Fiona yılan tılsımlı zinciri avucunun içine aldı ve adamın yüzünün üzerinde ileri geri salladı.

Han gözlerini kapattı ama bu başının dönmesine neden oldu. tekrar açtı ve manzarayı mümkün olduğunca kapatmak için gözlerini kesti.

Crow'un sözleri geldi. *Bir sürü planım vardı ve sonra -Hiçbir şey.*

"Derinlere hoş geldin, Alister," dedi Gavan Bayar, dudakları soğuk bir gülümsemeye dönüştü. "Sizi karşılamak için burada olmamız ne kadar da tesadüf. Konsey Evi'ndeki bir toplantıdan dönüyorduk. Tartışma konusu sizdiniz ve şimdi buradasınız."

Bayar durakladı ve sonra sanki Han bir soru sormuş gibi, "Ah, evet, bu tünelleri uzun zamandır biliyoruz. Konsey Evi'ndeki odamıza doğrudan bir giriş var.

Aerie House'dan konsey salonuna görünmeden gitmemizi sağlıyor.

Başka bir yol olması gerektiğini fark ettik.

Gray Lady'den gizemli bir şekilde görünüp kaybolmaya başladı.

Görünüşe göre bu tünellerin henüz keşfetmediğimiz kısımları da var."

Fiona Han'ın hançerini ucundan tuttu. "Birini öldürmeyi mi planlıyorsun? Bu yüzden mi buradasın?" Cevap beklemeden Han'ın çantasını kaldırdı ve içindekileri yere attı.

"Baba!" Diz çöktü ve Kızıl Tacı iki eliyle kaldırdı. "İblis'in Kanı! Nereden buldun bunu? Bunu kimden çaldın?"

nereden?" Taçtan Han'a baktı ve parmaklarıyla alev desenini izleyerek tekrar geri döndü.

Gavan Bayar elini uzatarak, "Bir bakayım," dedi.

Fiona tacı . Lord Bayar tacı çevirdi, her tarafından inceledi, fener ışığının altında eğdi, içini taradı yapımcının işareti. Sonra Han'a baktı, mavi gözleri Buzun üzerindeki kış güneşi gibi parlıyordu. "Peki, şimdi," dedi. "Biz Hırslıyız, değil mi?"

"Görüldüğü gibi mi?" Fiona sordu. "Gerçek mi?" Lord Bayar başını salladı. "Bu yetenekli kralların tacı-bize ait olan bir şey. Bir hazine. Bin yıldır kayıp." Onu Fiona'ya geri verdi. "Cephanelikte saklanıyordu ve Kırılma'dan hemen önce İblis Kral tarafından çalındı."

"Kızıl Taç mı?" Fiona onu ellerinde tarttı. "Ama nasıl olur da-"

"Görünüşe göre Alister, İblis Kral'ın tılsımının sırrını çözmüş ve cephaneliği bulmuş," dedi Gavan Bayar. muazzam bir memnuniyet. "Ve şimdi tek yapmamız gereken bunu ondan çıkarmak."

CHAPTER THIRTY - TWO

BETRAYAL

Umut tehlikeli bir şeydir, diye düşündü Raisa. Bir kez tutuştu mu, söndürmesi zordur. Bilge insanları aptala çevirir.

Raisa kendini hiçbir zaman hoppa bir insan olarak görmemişti.

Aslında,

Hoppa insanlar onu rahatsız etmekte hiç başarısız olmamıştı. Ama Han Alister'la bahçede buluşmasını takip eden günlerde buna çok yaklaşmıştı.

Bazı günler kendini günlüğüne Han'ın ismini tekrar tekrar yazarken buldu, farklı türde senaryolarla. Müzisyenlerine aşk şarkıları çalmalarını emretti. Hanalea'nın okşadı, parmaklarıyla parlattı. Köpek'in yatağının ayak ucunda uyumasına izin verdi. İyice yıkandıktan sonra.

Bitmek bilmeyen toplantılardan sonra dikkati dağıldı. Öpücük anıları dikkatini dağıttığı için elindeki işlere odaklanmakta zorlanıyordu. Han'ın yeminini yeniden yaşadı, kelimeler üzerinde yıpranana kadar çalıştı.

Sana söz , eğer beni seviyorsan ve benimle evlenmeyi kabul edersen, bunu gerçekleştireceğim, demişti. Han Alister'ın istediğini elde etmenin yolu vardı. Herkesin söylediği bu değil miydi?

Bu benim yapacağım bir şey değil, diye düşündü Raisa. Ben bir şeyleri gerçekleştiren kişiyim. Başkasının yapmasını bekleyecek biri değilim.

Tekrar buluşacakları gece Raisa ve Dog, Eastgate'te şafak sökene kadar bahçede beklediler, her an tetikteydiler. küçük bir ses, ama Han hiç gelmedi. Sonraki iki gece bahçeye döndü ama Han hiç gelmedi.

Endişe, sıcak kadar bunalıcı bir şekilde içini kemiriyordu. Demonai ve Büyücü Konseyi peşindeyken nereye gidebilirdi?

Yetenekli Kralların Cephaneliğini arayacağını söylemişti. Nerede olabilir ki?

Gelmemesi için bir sürü neden var, diye düşündü. Pek çok şey onu geciktirmiş olabilirdi. Bu yüzden hem umutlu hem de umutsuzdu.

Mellony fark etti.

"Son zamanlarda neyin var senin?" diye sordu, iskambil kâğıtlarını yere bırakıp başını eğerek. "Kendinde değilsin. Hasta olmadığına emin misin?"

"Ben iyiyim," dedi Raisa çabucak, aklının başka yerlerde olmasından utanarak. Ragmarket yangınından bu yana kız kardeşiyle daha fazla vakit geçirmeyi öncelik haline getirmişti. O gece elli kişi ölmüştü ve bu ona insan hayatının ne kadar kırılgan olabileceğini hatırlatmıştı.

"Hava çok sıcak." Raisa terli saçlarını alnından sıyırdı. Bu yarı boş sarayı geride bırakıp dağlara çıkabilmeyi diledi. Büyücüler güney dağlarındaki yazlık evlerine gitmişlerdi. Klanlar Ruhlar'daki kalelerindeydi. Onun dışında herkesin gidecek bir yeri vardı.

Bu öğleden sonra, General Klemath'la, Highlander Ordusu'nun generalliği görevinden azledildiğini söylemek üzere uzun zamandır korktuğu bir toplantı yapacaktı. Bunu hemen ardından Char Dunedain'i yeni komutan olarak tanıtmak üzere büyük subaylarla bir toplantı yapılacaktı.

"Davranışlarınıza bakılırsa, sanırım aşık olmalısınız."

Raisa irkilerek başını kaldırdı ve tüccar yüzünü zamanında düzenleyemedi.

", " dedi Mellony sefilce. "Sen aşıksın. Micah, değil mi?"

"O Micah değil," diye ağzından kaçırdı Raisa.

"Bana yalan söylemek zorunda değilsin," dedi Mellony gözlerini silerek. "Onu özlüyorsun ve onun için endişeleniyorsun ve bu yüzden bu kadar huysuzsun ve... ve dikkatin dağınık."

"Yanılıyorsun," dedi Raisa. "Sadece orada-"

"Kimsenin bilmesini istemediğini biliyorum çünkü babam ve büyükannem de buna karşı. Beni fark edebileceğini düşünüp durdum, eğer... eğer sana bu kadar odaklanmasaydı, ama-"

"Ben Micah Bayar'a aşık değilim!" Raisa neredeyse bağıırıyordu.

Mellony ona göz kırptı. "Micah değilse, o zaman kim?" diye sordu,

Şaşkın.

Raisa tereddüt etti, el yordamıyla zaten söylemiş olduğu şeyi geri almanın bir yolunu aradı.

söylenmişti. Ve sonra pervasızca devam etti. "Bu Han Alister," dedi basitçe. "Ben Han'a aşığım. Micah'ya değil."

Mellony'nin gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?" diye fısıldadı, yüzü şaşkınlık ve rahatlama içindeydi.

Raisa başını salladı. "Eğer babam ve büyükannemin Micah'yı onaylamadığını düşünüyorsanız, bu onların gözünde çok daha kötü bir durum."

"Ah, Raisa!" Mellony kollarını ona doladı ve Raisa'nın yanaklarını gözyaşlarıyla ıslattı. "Senin için çok mutluyum! Merak etme. Eminim her şey bir şekilde yoluna girecektir."

Raisa ona sıkıca sarıldı. "Teşekkür Mellony," dedi sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında. "Umarım haklısındır."

"Elbette haklıyım," dedi Mellony. "Mantıklı düşünmek zorundalar. Ne de olsa annemin babamla evlenmesi biraz skandal oldu. Eski düşünce tarzlarını bir kenara bırakmaları gerekecek."

Raisa, bu eski düşünce tarzına uzun zamandır bağlı olduklarını düşündü. Yine de Mellony'nin iyimserliği dikkat çekiciydi.

Mellony ayağa kalktı ve bir ileri bir geri volta attı. "Oh, yapmalıydım Biliyordum, neden ? Çok yakışıklı ve aynı zamanda kötü biri. O yara izi ve yüzündeki

Her şeyi. Missy, Alicia ve Caroline aylardır onunla flört ediyor. Onlara karşı hep kibar davranıyor ama hiçbir zaman bir yere varmıyor ve bunu anlayamıyorlar. Biz hiç tahmin edemedik."

İyi, diye düşündü Raisa. O kadar belli olmadığımıza sevindim.

Mellony tekrar Raisa'nın yanındaki koltuğa yerleşti, onun ellerini tuttu ve yakınına eğildi. "Başka kim biliyor?"

"Hiç kimse," dedi Raisa. "Sadece . Ve kimse bilmemeli, bu çok tehlikeli. Şimdilik bunu bir sır olarak saklamalıyız, söz mü?"

"Asla söylemeyeceğim," dedi Mellony yüzünü buruşturarak. "Siz sevgili misiniz? Hayır, cevap verme. Cevap vermek zorunda değilsin. Ama bu çok romantik, bir kraliçe ve koruması, tıpkı bir hikâyedeki gibi." Han'ın yüzüğünü parmakladı. Raisa'ya taç giyme töreni için verilmiş. "Bu onun yüzüğü mü? Nişanlandınız mı?"

Raisa kendine rağmen gülümseyerek başını salladı. "Sanırım öyleyiz." Mellony'nin bu sırrı paylaşmaktan ne kadar keyif aldığını görünce kendini suçlu hissetti. Küçük kız kardeşine hiçbir zaman fazla sır vermemişti.

Aralarındaki yaş ve kişilik farkı her zaman aralarında bir engel oluşturmuştu -bu ve Mellony'nin Marianna'nın gözdesi olarak oynadığı rol.

Raisa, Mellony'nin umutlarının yeniden alevlendiğini biliyordu - bu şekilde sonuçlansa da sonuçlanmasa da, bunu Micah ile aralarında bir geleceğe giden bir yol olarak görüyordu. Küçük kız kardeşinin incinmeyeceğini umuyordu.

Mellony hala Raisa'nın söylediklerinin anlamını çözmeye çalışıyordu.

İtiraf. "Büyük bir düğün mü yapacaksınız, yoksa kaçacak mısınız? Umarım kaçmazsınız! Düğününüzde olmayı çok isterim." Dudağını ısırdı. "Eğer istersen, tabii ki."

Raisa, "Elbette düğünümde olmanı isterim ama plan yapmak için henüz erken," dedi. "Bunların hiçbirisi kolay ya da hızlı."

Kapıdaki tıkırtı konuşmalarını böldü. Köpek başını kaldırdı ve hırladı.

Mellony komplocu bir gülümsemeyle, "Ben bakarım," dedi.

Kapıyı açtığında Cat Tyburn'ü gördü; yüzü endişe ve temkinle gerilmiş, yol yorgunu ve bitkin bir haldeydi.

"Cat! Dönmüşsün!" Raisa ayağa kalktı. "Hanımefendiye teşekkür ederim."

Cat, Mellony'yi odada görünce irkilmiş gibi ona baktı, sonra Raisa'ya baktı ve kaşlarını kaldırdı. Mesajı açıktı: *Konuşmamız gerek.*

"Mellony, General Klemath ve diğerleriyle görüşmeden önce Caterina ile konuşmam gerekiyor. Seni akşam yemeğinde görebilecek miyim?"

Mellony başını salladı. "Akşam yemeğine kadar o zaman. Umarım toplantınız iyi geçer." Kadın reverans yaptı ve adımlarında daha önce olmayan bir sıçramayla oradan ayrıldı.

Kapı arkasından kapandıktan sonra Raisa, sertleşen Cat'i kucakladı ve elinden geldiğince hızlı bir şekilde çekip kurtardı.

Han Alister'ı Bayarlara ve Amon Byrne'e karşı savunmam gerektiğini düşünüyor, diye düşündü Raisa, suçluluk duygusu üzerine bir örtü gibi çökmüştü omuzlar. Cat'in kendisi hakkında ne düşündüğünü çok önemseydiğini fark etti.

"Seni özledim," dedi Raisa beceriksizce. "Döndüğüne çok sevindim. ... Nereye gittiğinden emin değildim."

Cat bir adım geri çekildi, kaşlarını çatı ve kara kaşlarını birbirine yaklaştırdı. "Lord Alister... burada mı?"

Raisa başını iki yana salladı, korku içini . "Hayır. Onu bir haftadan uzun süredir görmedim. Seninle birlikte olmasını umuyordum."

Cat başını salladı. "Onu son gördüğümüzde seni görmek için buraya geliyordu. Bu... şey... on gün önceydi. O zamandan beri onu görmedim." Köpek'i işaret etti. "Bu onun köpeği," dedi suçlayıcı bir ifadeyle.

"Biliyorum. Buraya geldi. Beni görmek için." Raisa onu temizledi boğaz. "Ve tekrar gitti. Onu uyardığınızı söyledi... Yüzbaşı Byrne onu tutuklamak istiyordu."

"Şey. Birinin ona bahşış vermesi gerekiyordu," dedi Cat, özür dilemeden. Raisa'nın yüzünü sanki tam olarak anlamamış gibi aradı. Kraliçesinin Han'ı bir yere kapatmadığına güveniyordu. "O... o ayrıldığında iyi miydi?"

"Evet. O... biz... uzun uzun konuştuk." Raisa yanaklarının yandığını hissederek boğazını temizledi. "Ve bir anlaşmaya vardık."

Cat'in gözleri kısıldı. "Bir konuşma mı?" Raisa dudağını ısırarak başını salladı.

Cat'in dudakları kıpırdadı, neredeyse bir gülümsemeye dönüşecekti. "Hah! O iyi bir *konuşmacı*. Bütün kızlar öyle söylüyor."

"Gerçekten mi?" Raisa gülümseyerek karşılık vermedi. "Şey, ayrıldıktan sonra nereye gittiğini bilmiyorum. Üç gün önce döneceğini söylemişti ama hiç gelmedi."

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi Cat. "Çok fazla insan onun adını yazmış."

Cat'i izleyen Raisa, "Yetenekli Kralların Cephaneliğini aramaya gideceğini söyledi" dedi.

"Ne?" Cat kaşlarını çatı.

"Sana bahsetmedi mi? Nerede olduğunu bilmiyor musun?" Cat başını salladı. "Hayır. Hiç duymadım."

Han Alister hâlâ sır saklıyordu.

"Ateş Dansçısı nerede?" Raisa sordu. "Birlikte olabilirler mi?"

"Dancer'dan yeni ayrıldım," dedi Cat. "Cuffs Marisa Pines'ta değildi ve

Ragmarket'teki beşikte de değildi."

Raisa'nın kalbi tekledi. "Eğer tutuklanmış olsaydı, bilirdim. Ama Cat, onu önce Demonai ya da Bayarların bulmuş olması mümkün mü?"

Bir anda gözyaşları sel oldu ve Cat kollarını Raisa'ya dolayarak sırtını sıvazladı.

"Asla bir sokak ağasına aşık olma," diye mırıldandı Cat. "Annem hep böyle derdi. Bu işte gelecek yok. Ama ben dinledim mi?"

"Cat, eğer ona bir şey olduysa ne yapacağımı bilmiyorum." Raisa gözlerini kırptırdı. "Ne olursa olsun, bu benim hatam olacak. Ya onunla birlikte gitmeliydim ya da onu tamamen göndermeliydim. Onu cesaretlendirmemeliydim...için-"

"Konu risk almak olduğunda Cuffs'ın cesaretlendirilmeye hiç ihtiyacı olmadı," dedi Cat. "En azından bu konuda iyi bir çiftsiniz."

Kapının çalınması onları böldü. Cat merakla Raisa'ya baktı.

Raisa, "Bak bakalım ," dedi.

Cat mırıldanarak kapıya doğru yürüdü.

"Majesteleri?" Amon Byrne kapıdan seslendi. "Bir randevumuz mu vardı?"

Kanlı, kanlı, kanlı kemikler, diye düşündü Raisa. Şu anda kraliçe olmak istemiyorum.

"Bana bir dakika ver," dedi Raisa. Yatak odasına kaçarak kızarmış burnunu pudraladı ve nemli gözlerini kuruladı. Saçlarını kabartarak omuzlarını geriye attı ve dış odaya döndü. Tüccar yüzü, diye düşündü.

Cat dönüşüm karşısında gözlerini kırıştırdı. Raisa başıyla onayladı ve Cat kapıyı açtı.

Amon Byrne ve Char Dunedain, her ikisi de asık suratlı ve boğucu güne rağmen mükemmel bir şekilde bastırılmış olarak orada durdular. Raisa'yı selamladılar.

"Yüzbaşı Byrne, General Dunedain," dedi Raisa. "General Klemath'tan bizimle seyirci salonunda buluşmasını istedim."

Amon başını salladı ama gri gözleri Raisa'nın yüzünden hiç ayrılmadı. "Bir sorun mu var Majesteleri?" diye sordu. "Eğer bunu ertelemek isterseniz-"

"Hayır," dedi Raisa. "Bu durum beklemekle düzelmeyecek. Gidelim mi?" İçinden gelen bir dürtüyle Cat'e döndü. "Leydi Tyburn, lütfen bizimle gelin."

Raisa memurlarını seyirci salonuna doğru yönlendirdi, muhafızları da onu takip ediyordu, Reid Nightwalker da onların arasındaydı. Cat, yan koridorlara ve pencerelere bakarak ilerledi.

"Herkes nerede?" dedi dövme kollarını ovuşturarak. "Bana bir sokak lordu kavgasından önceki Ragmarket'i hatırlatıyor."

Ama Raisa'nın gözünde koridorlar ıssız değildi. Kurtlar, tüyleri diken diken olmuş bir halde onun yolunda dolanıyordu. Onlar önünde toplandı, o ve ekibi geçerken dağıldı ve sonra yeniden ortaya çıktı. Sesleri kulaklarında yankılandı: *Dikkat edin!*

Raisa, yeni generalinin aklını yitirdiğini düşünmesinden korktuğu için onların varlığına tepki vermemek için kendini zor tuttu. *Bunun riskli olduğunu biliyorum.*

sessizce mesaj attım. *Ama başka seçeneğim yoktu.*

Barikatı geçerek bir kuleden ve dairesel seyirci odasının bulunduğu diğerine giden bir geçide çıktılar.

Neredeyse kapıya varmışlardı ki Cat aniden durdu ve Kraliçe'nin Kulesi'nden geçişteki yüksek pencerelerden birinden dışarı baktı. "Dışarıda bir sürü çizgili balık var, Majesteleri," dedi. dedi, Raisa ona doğru yaklaşırken.

Raisa kapıyı kapattı ve pencereden Cat'in yanına geldi. Nightwalker, Raisa'nın arkasında durmuş, başının üzerinden dışarı bakıyordu. Orada Orada paralı askerler olarak adlandırılan çok sayıda çizgili asker *vardı*; aslında nehrin her iki tarafında, perde duvarını çevreleyen gerçek bir denizdi.

"General Dunedain," diye seslendi Raisa, Char'a pencereyi işaret ederek. "Subayların yanı sıra askerlere de hitap etmek niyetinde miydiniz?"

"Eninde sonunda," dedi Char. "Ama bugün değil." Binlerce askere baktı, çenesini eğdi ve kaşlarının altından baktı. İçinden bir yemin geçirerek döndü; gözleri Amon'unkilerle buluştu ve aralarında bir bilgi çatırdadı. Nightwalker yaklaştı, karanlık gözleri sanki bir işaret bekliyormuş gibi onlara sabitlendi.

"Onbaşı Greenholt, bugün sarayda kaç muhafız görev yapıyor?" Amon alçak ve kararlı bir sesle sordu.

"Otuz, Kaptan," dedi Pearlie hemen. "Elli kişi de asma köprü'nün diğer tarafındaki nöbetçi kulübesinde."

"Köprü'nün karşısındaki nöbetçi kulübesine birini gönderin ve herkesi çift olarak kaleye getirin. Sessiz olun, tamam mı? Sonra da asma köprüyü kaldırın," dedi Amon, sanki hava durumundan bahsediyormuş gibi.

"Evet, efendim," dedi Pearlie.

"Ben giderim," diye gönüllü oldu Hallie.

"Ve ben," dedi Mick. Koşar adımlarla ayrıldılar.

"Majesteleri," dedi Amon yumuşak bir sesle, başını Kraliçe'nin Kulesi'nden gelen geçide doğru eğerek. "Kraliçe'nin 'ne dönün, bar

ve bizi orada bekle. Tyburn, onunla git ve kimsenin içeri girmesine izin verme."

Raisa seyirci odasının kapalı kapısına baktı.

Kurtlar kapının önünde toplanmış, kulaklarını kafataslarına dayamış, sanki yolunu keseceklermiş gibi dişlerini gösteriyorlardı.

Bir adım geri attı, sonra bir adım daha. Koşmak için döndüğünde, seyirci odasının kapısı çarparak açıldı ve bir yığın devetüyü ve striptizci üniforması dışarı döküldü.

"Git! Git! Gidin!" Amon kılıcını çekerek bağırdı. Kılıçlar etrafından serbestçe kayarken metaller cınladı.

Raisa koştu. Arkasından Klemath'ın "İşte orada!" diye bağırdığını duydu.

Kaçıyor!"

Muhafızlar koridorda dizilmiş, mavi ceketler ve kılıçlardan oluşan bir abluka oluşturmuşlardı. Nightwalker geniş taş pencere çıkıntılarından birine tırmanmıştı, uzun yayı ölümcül şarkısını söylemeye başlamıştı bile akıcı bir şekilde yerleştirildi ve ateşlendi.

Raisa ve Cat diğer kuleye , kapıyı kapatıp kilitlediler. Omuzlarını kapıya dayayarak mobilyaları kapıya doğru ittiler.

Magret Gray yatak odasından çıktı ve Cat onu tanıyamadan neredeyse boğacaktı.

"Tatlı aziz hanımefendi!" Magret dedi ki. "Mobilyalarla ne yapıyorsunuz? Neler oluyor?"

"Kesin olarak bilmiyorum," dedi Raisa nefes nefese. "Ama eski General Klemath'ın kraliyete karşı bir isyana öncülük ettiğine inanıyorum."

"Klemath!" Magret kaşlarını çatı. "Alçak herif! Ne kazanmayı umuyor?"

"Sanırım yakında rütbesinin düşürüleceği haberi bir şekilde dışarı sızdı."

Magret, "Siz yatak odasına geçin Majesteleri," dedi.

"Leydi Tyburn ve ben buradaki işleri halledeceğiz." Etrafta bir silah ararken, büyük bir bakır lambayı kaptı.

Raisa, Magret'in çatıya açılan tüneli düşündüğünü biliyordu; hainler dış kapıyı kırarsa Raisa kaçabilirdi.

Raisa başını salladı. "Şimdilik burada kalacağım," dedi. "Asma köprü'nün daha iyi bir görüntüsü var." Uzun yayını eline aldı, Bir kolunu ayak bileğine dayadı, yayı geriye doğru eğdi ve tatmin edici bir şaklamayla ipi yuvasına yerleştirdi.

Sadağını omzunun üzerinden kaydırarak girintili pencerelerden birine çıktı ve aşağıdaki avluya baktı.

"Geri çekilin Majesteleri," tısladı Magret arkasında. "Kendinizi göstermeniz güvenli değil."

Mavi ceketli muhafızlar asma köprüden geçip kaleye girdiler. Yerdeki paralı askerlerin görüşü engellenmişti. perde duvarının yanında. Eğer her şey yolunda giderse, Raisa'nın takviye birlikleri içeride olacak ve şeritçiler ne olduğunu anlamadan köprü oluyor.

Ama tam o sırada Raisa, Amon ve diğerlerinin Klemath ve paralı askerlerini tuttuğu karşı kuleden bir bağırış duydu. Klemath'ın askerlerinden biri pencereye çıkmış ve yerdeki paralı askerlere bağırıp el sallıyordu.

"Asma köprüye!" diye kükredi. "Asma köprüye!"

Aşağıdaki askerler başlarını kaldırıp gözlerini kapatarak adamın sözlerini anlamaya çalıştılar.

Raisa kendini destekledi, dikkatli bir şekilde nişan aldı ve oku . Oku adamın göğsüne saplandı ve adam geriye, kuleye doğru devrildi.

Bailey'nin karşısında, üç şeritli balık kendilerini perde duvarın üzerinden çekerek iç taraftaki duvarın üzerine düştü. Oradan asma köprüyü iyi görebiliyorlardı. İçlerinden biri döndü ve duvarın üzerinden yoldaşlarına bağırmaya başladı yere. Diğer ikisi oklarını yerleştirerek asma köprüden geçen takviye kuvvetlere nişan aldı.

Raisa yay kirişini geri çekip nişan aldı ama hedefi geriye doğru sendeleyip duvardan devrildi. boğazına ok sapladı. Raisa, Nightwalker'ın ikinci okçuyu vurduğunu görmek için tam zamanında diğer kuleye baktı.

Ama artık çok geçti. Duvarın dışında, bir atlı birliği ana ordudan ayrılmış ve çılgınca asma köprüye doğru at sürüyordu.

"Geliyorlar!" Raisa hâlâ köprüde olan ve son birkaç kişiyi karşıya geçiren Hallie'ye bağırdı. "Acele edin!"

Son muhafız da asma köprüye gelir gelmez, zincirler ırgatta şingirdamaya ve büyük köprü yükselmeye başladı, neredeyse son muhafızları da kalenin içine yuvarlıyordu. Atlıların ilki görüldüğü anda asma köprü kapandı. Nehrin karşısına. Nehrin kenarında durdular, yumruklarını salladılar, yeminleri suyun üzerinde süzülüyordu.

Magret arkasından, " teşekkür ederim," dedi.

Günler gibi geçen iki saat boyunca Raisa ve hizmetkârları Kraliçe'nin Kulesi'nde toplandılar. Koridorlarda bağırışlar, çelik şakırtıları ve koşan ayaklar duyuluyordu.

Sürekli pencereden dışarıyı gözlüyorlardı ama ne görececek çok az şey vardı ne de ateş edecek bir şey. Dışarıdaki askerler bir işaret ya da kapıların açılmasını bekliyor gibiydiler.

Sonunda Raisa koridordan Amon'un sesini duydu. "Kalenin güvenliği sağlandı, Majesteleri. Kapıyı açabilirsiniz."

Cat, Raisa'ya geri dönmesini işaret etti ve kapıyı açtı.

Amon Byrne kapının girişinde duruyordu, Leydi Kılıcı sağ elindeydi. Elindeki bıçak kullanılmaktan kararmıştı. Talia Abbott onun hemen arkasında duruyordu.

Amon'un sağ gözünün üzerinde bir kesik vardı ve yeni ütülenmiş üniforması lekelenmiş ve kan sıçramıştı. Talia da benzer şekilde kanlar içinde.

"Nasıl... Çok kişi öldü mü?" Raisa sordu. *Kurtlardan herhangi biri? Sevdiğim biri mi?* diye ekledi sessizce.

Amon başını salladı. "Yok, Leydi'ye şükürler olsun. Dar koridorda sayılarını kullanamadılar. Bize sadece ikişer ikişer gelebildiler. Takviye birlikler yukarıdan geldiğinde bekçi kulübesi, şeritler arasında yakalandı. Bu fark yarattı."

"Klemath?"

"Kaçtı," dedi Amon, yüzü sert ve acımasızdı. "Bu da dışarıda daha büyük bir sorunumuz olduğu anlamına geliyor. General Dunedain soruşturmaya gitti. Artık kaleyi temizlediğimize göre, içerideki herkesin sayımını yapmaları ve tereyağı ile mutfak depolarında ne kadar malımız olduğunu tespit etmeleri için ekipler gönderdim."

"O zaman kuşatma altındayız? Kendi ordumuz tarafından mı?" Raisa sordu, sesi inançsızlıkla çatlıyordu.

"Öyle görünüyor," dedi Amon. "Ne istediklerini yakında öğreneceğimizi umuyorum."

"Umarım benden Kip'le evlenmemi beklemiyordur," dedi Raisa titreyerek. "Kuleden ilk ben atlardım."

Kedi kıs kıs güldü, bu Magret'i güldürdü ve çok geçmeden hepsi kasılmaya başladı.

"Daha da kötüsü," diye kıkırdadı Cat, gözlerindeki sevinç gözyaşlarını silerek. "Belki de ikisiyle de evlenmeni istiyordur."

Magret, "Size bir ip yapacağım Majesteleri, böylece kendinizi asabilirsiniz," dedi.

Talia kule odasını kasıla kasıla geçerek kalçasını çıkardı ve elini hayali bir silahın üzerine koydu. "Majesteleri, Evlen benimle. Kafamda bir beyin yok ama gerçekten... büyük... bir kılıcım var." Sonra yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. "Umarım bana onu nasıl kullanacağımı öğretebilirsin."

Amon sanki hepsi delirmiş gibi onlara baktı. Ya da sersemlemiş gibi.

Raisa'nın umurunda değildi. Sadece önemseydiği kimsenin henüz ölmemiş olmasından memnundu. Ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu.

C H A P T E R T H I R T Y - T H R E E

DERİNLERDE

Han karanlık meşale ışığında uyandı, akla gelebilecek her yerde ve daha önce hiç bilmediği bazı yerlerde acı çekiyordu.

Acıya yabancı değildi. Geçmişte kraliçenin hapisane gardiyanlarının şefkatli dokunuşlarına katlanmıştı ve bunun atlatılabilir olduğunu biliyordu. Sokaklardaki hayat bıçaklanmayı, dayağı ve sokak ağası disiplinini de beraberinde getiriyordu - en azından kendi oyununuzu kurana kadar.

"Alger?" dedi, atasının varlığını ararken.

"Buradayım," dedi Crow, sesi alçak ve yatıştırıcıydı. "Uyuyabilirsen uyumaya devam et."

Lord Bayar hiç vakit kaybetmeden Han'ın sırlarını ortaya çıkarma işine girişmişti. Belli ki Han'ı hayatta tutmak istiyordu. kapsamlı bir sorgulama için yeterince uzun. Gerekirse onları cephaneliğe götürecek kadar da hareketli. Bu yüzden şimdilik Parmak vidaları, ayak takozlar ve kırbaçlar da dahil olmak üzere hafif ve dikkatli el aletleri. Arada sırada sihirbazla kabarcıklar çıkarırdı. alev, ama asla daha derine gitmedi.

Han, boynunu gergin tutmaya ya da çenesine ve göğsüne çivi batırmaya zorlayan bir tasmayla saatlerce kilitli kaldı. O asılı Günler ve geceler birbirini kovalarken, bileğindeki darbeler duvara çarptı. Bayar, Han'ın sağ elinin iki parmağını kırdı. Neden iki parmakla yetindiğini Han bilmiyordu.

Bayarlar hakkında söylemeniz gereken bir şey vardı; ellerini kana bulamaktan asla . Mavi kanlılar için alışılmadık bir durum.

Onu bol bol suladılar ve biraz beslediler. Han, bilinci yerine geldiğinde verilenleri yedi ve içti.

İyimser olduğum için bana lanet olsun, diye düşündü Han. Her zaman, zaman verildiğinde, kazanmanın bir yolunu bulacağımı düşünürüm. Beni buraya getiren de bu. Her seferinde dünya üzerinde hak iddia ederse, intikamcı tanrıların dikkatini çeker. Raisa'ya söylediği sözleri hatırladı.

Sana söz , eğer beni seviyorsan ve benimle evlenmeyi kabul edersen, bunu gerçekleştireceğim.

Şimdi onunla alay ediyor gibiydiler.

Kimse burada olduğumu bilmiyor, diye düşündü. Ve umursayacak olanları bir elin parmaklarını geçmez. Raisa'ya cephanelikten bahsetmişti, arkadaşlarına güvenme konusundaki yeni kararlılığının bir parçasıydı bu. Ama Raisa'nın tek bildiği cephaneliğin peşinden gittiği idi. Onu nerede arayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Micah bir kez bile zindanın derinliklerine gelmedi. Kına yak. Nerede o? Han merak etti. Rakibi zincirlenmişken Raisa'ya kur yapmakla mı meşguldü?

Gerçi Micah Han'ı rakip olarak görmezdi. Pek sayılmaz.

Hayatta kalmak zorundayım, diye düşündü. Aksi takdirde, Raisa Micah ile evlenecek.

İlk başlarda Fiona zindanda epey zaman geçirdi, ellerini birbirine kenetlemiş, babasının Han üzerinde çalışmasını izliyordu, yüzü solgundu ve taş gibi. Bundan zevk almaya çalışıyor ama başaramıyor gibiydi.

Han cesur görünmek için hiç çaba göstermedi. Çoğu zaman sesi kısık bir şekilde çığlık attı, ancak birkaç kez Fiona'nın adını çığlık atarak kendini eğlendirdi.

Tutku. *EEEE-OHHH-NAAA!* Lord Bayar ona bunun bedelini ödetti ama sonrasında Fiona bir daha aşağı inmedi, bu da Han'ın hoşuna gitti.

Bayar onun üzerinde doğruluk tılsımları kullandığında, Crow devreye girer ve saatlerce anlamsız ve saçma sapan konuşurdu. Bayar bunu durdurdu, muhtemelen Han'ın delirdiğinden endişeleniyordu. Han'ı iyi bir şekilde

Çılgın Tom'dan gelen bilgiler.

Karga kafamın içinde hapsoldü, diye düşündü Han. Kaçacak bir tılsımı da yok. Benimle birlikte yine acı çekiyor.

Han zayıfladıkça, Crow onu daha fazla kontrol etmeye başladı ve onun adına saatlerce süren işkencelere katlandı. Han Onu durdurmaya çalıştı ama bunu engelleyemeyecek kadar güçsüzdü ve bu sayede biraz uyuyabildi. Crow bedenini geri verdiğinde, Han onu dikkatle keşfedecek, tüm yeni incinmiş yerleri arayacak ve hiçbir şeyin eksik olmadığından emin olacaktı.

Han oturmak için mücadele etti. Gözleri o kadar şişmişti ki, etrafındaki dilimleri görebilmek için başını çevirmek zorunda kalıyordu. O zaman fark etti, Onu başka bir hapishaneye götürmüşlerdi; pislik, kan ve umutsuzluk kokan bir hapishaneye.

Artık duvardan sarkmıyordu ama taş zemindeki bir yığın pis battaniyenin üzerinde yatıyordu. El ve ayak bilekleri hâlâ darbeliydi, Ama Bayarlar ona yataktan çamur kavanozuna ve su derisine küçük bir yay çizerek hareket etmesini sağlayacak kadar zincir vermişlerdi.

" oluyor?" Han, Crow'a sordu.

"Bilmiyorum," dedi Crow. "Seni buraya aceleyle taşıdılar, zincirlediler ve tekrar gittiler." Durakladı. "Misafirin var."

Han odanın uzak tarafından gelen iniltileri ve hırıltılı nefes alışları şimdi fark etti. Karşıya baktığında uzak taraftaki duvarın dibinde küçük bir giysi yığını gördü.

"Merhaba!" Han aradı. "Kimsin sen?"

İnlemeler aniden kesildi ve yığın yerinden oynadı. "Cuffs?" "Flinn mi?" Han şaşırılmış bir halde, dedi. Aklından sorular geçiyordu. bağımlı beyin.

Flinn kendini oturur pozisyona itti ve duvara yaslandı. Her zaman ufak tefekti, ama şimdi sanki Kemiklerin üzerinde bir avuç kanlı paçavra. tanınabilirdi. Han, uzaktan bile onun kötü olduğunu anlayabiliyordu. Gövdesi kanlı bandajlarla sarılmıştı ve Han çürüyen etin kokusunu alabiliyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" Han usulca sordu.

"Seni buraya getirdiklerinde ben de aynı şeyi soracaktım ve nasıl çalıştığını gördüm." Flinn öksürdü, bir

uğursuz, ıslak bir öksürüktü. "Gördün mü, seni suçlayan bendim. Onlarla birlikte olduğunu düşündüm."

"Biliyorum," dedi Han. "Özür dilerim. Smiling Dog'da duyduğun şey Bayarlarla oyun oynuyordum ve işler ters gitti. Onların mürettebatından olduğumu düşündüğün için seni suçlamıyorum." Durakladı. "Şimdi sen söyle. I
Yüzbaşı Byrne'ün olduğunu sanıyordum. Seni Bayarlara teslim etmezdi."

"Ben kaçtım," dedi Flinn. "Kraliçeyi görmeye geldiğimde Cat oradaydı. Doğruca geleceğini biliyordum ve nöbetçiye bağırdığım için peşime düşeceğini düşündüm. Bu yüzden mavi ceketleri tekmeledim ve kaçtım.

Eşyalarımı almak için Pilfer'e döndüm ama Bayarlar nöbet tutuyordu - sanırım senin için- ve beni yakaladılar.

"Yine de savaşmadan ölmedim ve çok kötü yaralandım. Beni buraya geri getirdiler ve ilk başta beni hayatta tutmak için şifacılar üzerimde çalışıyordu, ama sonra aniden bıraktılar ve beni buraya attılar."

"Flinn. Özür dilerim," dedi Han, sesi pişmanlıkla kalınlaşmıştı. "Burada olman benim hatam."

"Senin de bu işe bulaşacağını düşünmemeliydim. Onlar," dedi Flinn, nefesi kırık dişlerinin arasından hırıldayarak. "Ben muhbir değilim Cuffs, bunu biliyorsun, değil ? Ama Kraliçe Raisa iyi biridir ve onun incindiğini görmek istemedim."

Han yumuşak bir sesle, "İyi bir kız," dedi. Boğazını temizledi. "Kraliçeyi öldürmeye çalıştığımı düşünüyorsanız, beni etmekle doğru olanı yaptınız. Şimdi dinlen ve bu konuda endişelenme."

Ama Flinn davasını savunmaya mecbur görünüyordu. ";
göreceksin," dedi hevesle. "Çok geçmeden ölmüş olacağım ve ölürsem aleyhinizde yemin edemem."

"Sadece dinlen," dedi Han. "Gücünü yüksek tut." Flinn'in o telaşlı halinde fark edemediği şeyi fark etti. Han ellerindeyken, Bayarların artık Flinn'e ihtiyacı yoktu, çünkü Han'ı asla buraya getirmek istememişlerdi. Duruşma. Flinn'i zincirlediler ve ölüme terk ettiler.

Han'ın öfkesi bir kez daha alevlendi ve onunla birlikte hayatta kalma dürtüsü de.

C H A P T E R T H I R T Y - F O U R

KATILMAMA KONUSUN DA ANLAŞMA K

Klemath ile ateşkes bayrağı altında bir görüşme ayarlamak iki gün sürdü. Anlaşılacağı üzere, iki tarafta da pek güven yoktu.

"Yazılı talepler gönderebilir," dedi Amon. "Senin yüz metre yakınına gelmesini istemiyorum."

"Hayır," dedi Raisa. "Adamın gözlerinin içine bakmak istiyorum. Bunu neden yaptığını anlamak . Gerçeği yalandan ayırmak istiyorum."

"Peki. Buraya gelmesine izin ver," dedi Cat, başını eğerek bileme taşı, vücudundaki bıçakları bilemek. "Onu kurtçukların bulamayacağı kadar küçük parçalara ayıracağım."

"Hayır," dedi Raisa. "Bir hükümdar olarak sahip olduğum tek şey sözümdür. Ve eğer buna güvenilemiyorsa, o zaman-"

"Bu küçük şeyi yapmama izin ver," diye yalvardı Cat. "Klemath'ten sonra senden bir daha asla iyilik istemeyeceğim. Bundan sonra daha da güvenilir olabilirsin."

Kalenin yakınlarında hiç yetenekli yoktu. En çok önde gelenleri saldırıdan önce Han'ın soruşturmasını başlatmak üzere Gri Leydi'de toplanmıştı. Geri kalanlar ise Vadi'deki olağandışı sıcaklardan kaçarak güney dağlarındaki yazlık evlerine gitmişlerdi.

Han neredeydi? Fellsarch şehrinde, kale yakınlarında bir yerde olabilir miydi? Dağlarda kaçıyor ? Kalenin kuşatma altında olduğunu biliyor muydu?

Raisa onun yanında olmasını dilemekle, tehlikeden uzak bir

verde olmasını ummak arasında gidip geldi. Han Alister'ın bir yolu vardı.

ve bu günlerde bulunacak çok fazla sorun vardı.

Raisa babasının ve büyükannesinin nerede olduğunu bilmiyordu, ikisi de değil. Muhtemelen yayla kamplarındaydılar, Gri Leydi'yi yakından izliyor, Han hakkında bir karar verilmesini bekliyorlardı. Vadi'de neler olduğunu biliyorlar mıydı?

Fark eder miydi? Klanlar düz arazi savaşında, yani düzenli bir orduyla karşı karşıya gelmekte usta değillerdi. Ama bunu başarabilirlerdi.

Paralı askerler ve müttefiklerinin Vadi'ye girip çıkmaları imkânsızdı.

Ne yazık ki Raisa ve müttefiklerinin kaynakları isyancı ordudan önce tükenecekti.

Böylece kraliçe ve hain, asma köprünün sonundaki Fellsmarch nöbetçi kulübesinin dışında küçük bir gölgelik altında buluştular. Raisa, Ateş Dansçısı tarafından kendisi için yapılan büyülü zırhı giymişti. Amon ısrar etmişti ve zaten savaşta bir kraliçe görüntüsü veriyordu.

Raisa'nın arkasında General Dunedain, Kaptan Byrne, dört mavi ceketli ve Cat Tyburn vardı. Klemath, bir grup striptizcinin başındaydı.

paralı askerler ve uzun burunlu, kibirli görünümlü Malthuşçu bir rahip. Rahip, boynundaki yükselen güneş kolyesi ve belindeki altın anahtarlar dışında tamamen siyah giysiler içindeydi.

Cat rahibi fark ettiğinde gözleri kısıldı. Rahipten Klemath'a ve tekrar geriye baktı, şaşkın görünüyordu. Ve telaşlanmış.

Onu tanıyor, diye düşündü Raisa. Klemath neden bir rahiple, hem de bir düz arazi rahibiyle gelsin ki? Keith'i gördü Klemath grubun arkasındaydı (yoksa Kip miydi?) ve bir an için ikincisi, adamın nikâh kıymak için orada olup olmadığını merak etti. Ancak Klemath'ın yüzü düğün günü için son derece asık görünüyordu.

Raisa bakışlarını tekrar eski generaline çevirerek, "Klemath," dedi. "Size kesinlikle hoş geldiniz diyemem, ama bu... kötü düşünülmüş maceranın açıklamasını duymak isterim."

"Majesteleri. Buraya açıklama yapmaya gelmedim. Teslim olma şartlarını görüşmek için buradayım," dedi Klemath.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Raisa. "Merhamet sözü veremem, ama size adalet sözü veriyorum." Sağında, Cat'in generale göz kırptığını ve parmağını boğazına götürdüğünü gördü.

Klemath telaşlı görünüyordu. Sonra sinirlendi. "Buraya sizin teslim olma şartlarınızı görüşmeye geldim Majesteleri, benimkileri değil." Eldivenlerini vurgulamak için avuçlarının içine vurdu.

"Teslim olmaya niyetli olduğumu nereden çıkardın?" Raisa başını eğerek söyledi.

Klemath küçük bir çocuğa ders verir gibi, "Sayıca çok azsınız," dedi. "Senin birkaç düzine muhafızın mı var? Benimse kalenin etrafını saran binlerce askerim var."

"Doyurulması gereken bir sürü aç boğaz var," dedi Raisa dudak bükerek. "Burada, kalede iyi erzakımız var ama size gelince, umarım uzun bir kuşatma için plan yapmışsınızdır." Adamın yanından geçerken gözlerini gözlerini Vadi'yi çevreleyen dağlara dikti. "Dağlardan erzak geçirmeye çalışmanızı tavsiye etmem," dedi.

Klemath, yüzü bir çilek gibi pembeleşerek, "Çok geçmeden geçitlere sahip olacağız," diye geveledi.

Rahip ona doğru eğildi ve birkaç kelime mırıldandı. "Sizi Kutsal Peder Cedric Fossnaught ile tanıştırayım, Malthus Kilisesi'nin İlkeleri," dedi Klemath.

Fossnaught ilerledi ve Raisa'nın onu öpmesini bekliyormuş gibi kolyesini uzattı.

Raisa iki elini kaldırdı ve Cat onunla Fossnaught arasına girdiğinde bir adım geri çekildi, kaşları çatıktı, en büyük bıçağı arka kolunun altından uzanıyordu. "Mesafenin kuru, seni paçavra-kuyruklu düzlük kargası, yoksa ben..."

Fossnaught geriye doğru sendeledi, neredeyse düşüyordu ve dehşet içinde görünüyordu.

Raisa onu dizginlemek için bir elini Cat'in koluna koydu. "Sanırım ne demek istediğinizi anlıyor, Leydi Tyburn," dedi. "Yani, Fossnaught. Ah... sizi Fells'in krallığına getiren nedir? Güneyde yapacak çok işiniz olduğunu düşünürdüm."

"Majesteleri Arden Kralı Gerard Montaigneden selam getirdim," dedi Fossnaught.

Bu hep böyledir, diye düşündü Raisa. Tam da işlerin daha da kötüye gidemeyeceğini düşündüğünüzde, gider.

Fossnaught, "Kral Gerard, bu krallığı istila eden vahşileri ve iblisleri yönetmekte yaşadığınız zorlukların farkında," dedi.

Kraliyet, diye düşündü Raisa ama bir şey söylemedi.

"Sınırlarımızdaki bir iç savaş, tam da on yıllardır ilk kez barış içinde olduğumuz bir dönemde Arden'de istikrarsızlığa neden olabilir." Fossnaught etti.

Huzurlusun çünkü Gerard son kardeşini de öldürmeyi başardı, diye düşündü Raisa. Ama bunu da dile getirmedi, dinlemeyi ve öğrenmeyi seçti.

"Bu yüzden Kral Gerard, egemenliğinize meydan okuyanlara karşı ordusunu sizi desteklemek üzere kuzeye gönderiyor."

"Kral Gerard *ne*?" Raisa bir adım öne çıktı ve Fossnaught'un rahip cübbesini avuçladı.

"Kral Gerard geçitlerden geçerek Fells'e doğru ilerliyor," dedi Fossnaught, solgun yüzü terden parlıyordu. "Birkaç gün içinde burada olacak. Bu arada beni gönderdi.

Arden'in önde gelen kilise adamlarından biri, sizi korumak ve iyi niyetinden emin olmak için. Aranızda gerçekleşecek bir evliliğin, Arden ve Ardenler arasında bir birleşme hedefini ilerleteceğine dair umutları var. ve Fells."

Peki böyle bir evliliğe ne kadar dayanabilirim? Raisa düşündü. Montaigne bir ortak aramıyor.

"Arden karşınızda gördüğünüz askerlerin kontratlarını satın aldı," diye ekledi Klemath biraz da kabadayılıkla. "Arden Ordusu gelene kadar meseleleri kontrol altında tutacaklar."

Lanet kemikler, diye düşündü Raisa. Yani kamplardan yardım almam pek mümkün değil. Montaigne'in ordusu Marisa Pines Geçidi'nden geçerken, klanların elleri dolu olacak. Tabii hayatta kalabilirlerse.

Savunmasız arkadaşları ve ailesiyle ilgili düşünceleri zihninin gerisine iterek mevcut karmaşaya odaklanmak için mücadele etti.

"Ardenine'lerin bu işte parmağı olduğunu bilmeliydim," dedi Raisa. dedi buz gibi bir sesle, Fossnaught'u tutmayı bıraktı ve Klemath'la yüzleşmek için döndü. "Ne zamandır kanlı kraliçene karşı komplo kuruyorsun? Ne zamandır Montaigne ile yatıyorsun?" O durakladı, elindeki kurt yüzüğünü çevirdi ve çenesini kaldırdı. "Sen benden daha iyisin."

Klemath'ın yüzü çilek renginden ravent rengine döndü.

"İkinize de cevabım hayır," dedi Raisa. "Teslim olmayacağım ve Gerard Montaigne ile evlilik de dahil olmak üzere hiçbir ittifak arayışında değilim. Korunmaya gelince, Yaratıcı'nın ve Leydi'nin beni sizin gibi aşıklık, macun suratlı yalancılardan koruyacağına güveniyorum."

Fossnaught, Fells'in cadısından korunmak için Malthus'un işaretini yaptı.

"Hanalea yardımınıza gelmeyecek Majesteleri," dedi Klemath. "Başka kimse de gelmeyecek. Size gerçekçi olmanızı ve olanları karşılamanızı tavsiye ediyorum."

"Ben bir Gri Kurt kraliçesiyim," dedi Raisa. "Biz hiçbir zaman zarif kaybedenler. Ve bu yüzden"-her birinin gözlerinin içine baktı-"Kaybetmeye niyetim yok. Son nefesimi verene kadar sizinle savaşacağım. beden. Beni canlı ele geçiremeyeceksiniz."

C H A P T E R T H I R T Y - F I V E

GERİ GAMON

Han, Bayar'lardan bu yana ne kadar zaman geçtiğini söyleyemezdi. onları terk etti. Karanlık derinliklerde günlerin izini kaybetmişti. Pencere yoktu, meşaleler sönmüştü ve dokunarak yönünü buluyordu. Midesindeki boşluk ve lazımlığın doluluğu ona epey zaman geçtiğini söylüyordu. Sonunda su bitti ve kimse onu doldurmaya gelmedi. Açlık ve susuzluktan halsiz düşmüş. Yine de Bayarlar geri dönmedi.

Uyandığında, gitmemek için etrafta dolaşıyordu. Tamamen kaskatı kesilmişti. Yine de dikkatli olmak zorundaydı. Darbelerin kendileri büyüdü işkence aletleriydi - bilekleri, daha önce onları çıkarmaya ya da kilidi açmaya çalışırken onu yaktıkları kabarcıklarla kaplıydı.

Kirli durumuna ve birçok yarasına rağmen gittikçe daha fazla uyudu. Ama rüyasız uyku çok çabuk geçti ve sonra tekrar uyanmış olacaktı. Rüyaları severdi - onu içinde bulunduğu durumdan uzaklaştıran rüyaları. Çoğunlukla Raisa'nın öpücüklerini hayal ederdi.

ve yıldızların altında kucaklaşmalarını, altın benekli yeşil gözlerini, kıvrak, kaslı vücudunu onunkine karşı.

Bazen Spirits'te geçirdiği çocukluk yazlarını hayal ederdi, Dancer ve Bird ile yeşil gölgeli patikalarda yürümek, Dyrnnewater'da su sıçratmak, yağmurdan sonra mantar avlamak.

Uyandığında orada kimse yoktu ve görececek bir şey de yoktu. Bayarların başka bir yerde acil işleri olmalı, Han Düşündüm. Belki de işkence edilecek daha önemli insanlar vardır.

Belki de cephaneliği bir şekilde kendileri bulmuşlardı ve artık ona ihtiyaçları yoktu. Belki de onu ve Flinn'i terk etmeye karar vermişlerdi.

açlığa. İnsanlar her zaman bunun kötü bir yol olmadığını söylerdi, ama onlar genellikle hiç aç kalmamış insanlardı.

Han uzak köşede zincirlenmiş olan Flinn'den hiçbir ses duymadı. Ona seslenmeyi düşündü ama uyumayı başarmışsa onu uyandırmak istemedi.

Karga'nın bile söyleyecek pek bir şeyi yoktu ama Han'ın kafasının içindeki sessizlik, sanki Han'ın atası kara kara düşünüyormuş gibi keskindi.

Han'ın göz kapaklarına vuran bir ışık parlaması onu uyandırdı. Parlaklığa karşı gözlerini sıkarak bekledi, davetsiz misafir ona ulaşmak için kapıları açarken anahtarların şingirtisi ve metalin metal üzerindeki gıcirtisiyle ilerlemeyi ölçtü.

Arayan Fiona'ydı ve yalnızdı. Garip bir şekilde bastırılmış, neredeyse korkmuş görünüyordu, burnu ağlıyormuş gibi pembeleşmişti. Omzunda büyük bir sürahi ve şişkin bir çanta taşıyordu.

Kim öldü? Han merak etti. Micah mı? Bu düşünce onu biraz mutlu etti.

Fiona el fenerini duvardaki metal desteklerden birine yerleştirdi, ondan bir tane daha yaktı ve diğer tarafa monte etti. Sonra gelip onun önünde diz çöktü.

"Ah, Alister," dedi, sıcak parmaklarıyla onun kirli çenesini kavradı, başını bir o yana bir bu yana çevirdi. "Daha iyi görünüyorsun." Burnunu kırıştırdı. "Ve daha iyi kokuyorsun."

"Kimin hatası bu?" Han fısıldadı. Boğazı fısıltıdan daha fazlasına izin vermeyecek kadar acıydı. "Sonunda aile işine girmeye mi karar verdin? Ben de birlikte bir geleceğimiz olduğunu sanıyordum."

"Kapa çenenini," diye tersledi. "Sen-" Sonra o Kendini toparladı, şüphesiz istediği son şeyin onun susması olduğunu hatırlıyordu.

Han, Fiona'nın yanına koyduğu sürahiye odaklandı. "Bu su mu?"

Fiona başıyla onayladı. Mantarı dişleriyle çekerek bir fincana doldurdu ve ona uzattı. Fincanı çabucak boşalttı ve dışarı fırlattı.

Yine, ona şimdi ne yapmak istediklerini söylemeden önce bu ziyaretten en iyi şekilde yararlanabileceğini düşündü.

"Yavaş ol, Alister," dedi Fiona, tekrar doldururken. "Daha çok var ve sana biraz yiyecek getirdim." Dudaklarını yaladı ve gülümsemeye çalıştı.

Bir sebepten dolayı beni etkilemeye mi çalışıyor? Han merak etti.

İkinci bardağı da içtikten sonra kelepçeli ellerini kaldırarak Fiona'nın çantasını işaret etti. "Yemekten mi bahsettin?"

Peçeteye sarılı bir çıkardı, açtı ve ona bir etli börek uzattı. Han yere çöktü, sırtını duvara ve böreğin yarısını birkaç ısırıkta yuttu.

"Geri gelmeyeceğini sanıyordum," dedi, etli böreği daha fazla suyla kovalarken.

Fiona cevap verircesine bir turta daha uzattı.

"Peki ya Flinn?" Han söyledi.

"Kim?"

Han başıyla karşı duvara yaslanmış arkadaşını işaret etti. "Ona da bir şeyler ver."

Fiona ürperdi. "O öldü," dedi, kolunu burnunun üzerine bastırarak. "Kokusunu alamıyor musun?"

Hayır, yapamazdı. Lazımlığının ve kendi pis vücudunun kokusu yüzünden yapamazdı.

Bones. Sıcak gözyaşları Han'ın gözlerini yaktı. Zavallı Flinn Ragmarket'teki katliamdan kaçmış ama sonunda karanlıkta tek başına ölmüştü. Han Flinn için içinden bir dua okudu, annesinin Flinn'den hâlâ umutlu olduğu zamanlarda ona ezberlettiği bir duaydı bu.

Diğer etli böreği aldı ve onu daha yavaş yedi.

"Feci bir şey oldu," dedi Fiona, artık ihtiyaç duymadıkları bir tanık için ellerini ovuşturmaktan bıkmıştı.

Han yukarı baktı. Bayarlar için felaket olan herhangi bir şey onun için muhtemelen iyi haberdı. Ama bunu söylemesine gerek olmadığını tahmin ediyordu.

"Paralı askerlerden oluşan bir ordu Fellsmarch Kalesi'ni kuşattı, teslim olmasını talep ediyor. Ardenine Ordusu güneyden istila etti. Bakır kafalılar onları durduramıyor gibi görünüyor."

Han çoktan kaybolmuştu. "Hangi paralı asker ordusu? Durdurulmadan Fellsmarch'a nasıl ?"

Fiona'nın yüzü tiksintiyle buruştu. "Fells Ordusu'ndaki çizgililer bize sırt çevirdi," dedi. "General Klemath, Montaigne'in tarafına geçti ve kraliçeye ihanet etti."

Raisa! Han öne atıldı, sonra geri çekildi, zincirleri şingirdiyor, haber almak için ne kadar hevesli olduğunu göstermemeye çalışıyordu. "Peki ya kraliçe? Nerede o?"

Fiona, "Görünüşe göre, Fellsmarch Kalesi'nde bir avuç muhafız ve birkaç bakırbaşla birlikte kapana kısılmış," dedi.

"Yetenekli yok mu?"

Fiona başını salladı. "Hepsi ya dağdaydı ya da burada, Konsey Evi'nde-ah-"

"Beni bir şeyden dolayı mahkûm etmeye mi çalışıyorsun?" Han tahmin etti.

Başını salladı. "Micah şehre indi. İçeri girmenin bir yolunu bulmaya çalışacak."

Bu Micah, diye düşündü Han. Her zaman içeri girmenin bir yolunu bulmaya çalışır. Fiona'nın yüzünü inceledi. Doğruyu mu söylüyordu, yoksa bu sadece onu mallardan vazgeçmeye ikna etmek için uydurduğu bir hikâye miydi?

Tahmin etmesi gerekse, yalan söylemediğini söylerdi. Ya da sadece biraz. "Peki ya Büyücüler Konseyi?" Han sordu. "Peki ya ne yapıyorlar?"

"Düz arazi ordusu güneydeki dağlarda bulunan malikâneleri istila etti," dedi Fiona. "Onlar - onlar yeteneklilerin çoğunu esir aldılar ve onlar..." Sertçe yutkundu. "Onları diri diri yaktılar," diye fısıldadı. "Yanlarında bir konuşmacı getirmişler. tasma kabul etmeyen herhangi bir büyücü."

Han yanlarında hangi rahibi getirdiklerini tahmin edebiliyordu. "Kaç tane?" diye sordu.

"Şimdiye kadar bir düzine. Gray Lady'dekiler hariç, çoğu Üstün yetenekliler müstahkem köy evlerinde saklanıyor ya da gemiye binme umuduyla doğuya kaçıyor. Daha fazla ve daha iyi silahlar olmadan bu büyüklükte bir orduya meydan okumaya isteksizler."

İşte ben de burada devreye giriyorum, diye düşündü Han.

"Dolayısıyla cephaneliği bulmamızın neden her zamankinden daha önemli olduğunu anlayabilirsiniz. Aksi takdirde Fells, Arden'in bir vasal devleti haline gelecek ve yetenekliler köleleştirilecek ya da yok edilecek."

Han etli böreği bitirdiğinden ve bir bardak su daha içtiğinden emin oldu. Sonra aklından geçenleri söyledi. "Sana neden inanayım? Ve eğer sana inansaydım, neden umursayayım?"

"Ne demek istiyorsun?" Fiona kekeledi. "Üstün yeteneklileri yakıyorlar, Alister! Ülkeyi istila ediyorlar. Malthus'un bağnazlarının boyunduruğu altına gireceğiz."

Bunu görmek için orada olamayacağım, Han söylemek istedi. Siz Bayarların yanacağını bilmek her şeye değer.

Ama mesele şu ki, Han'ın umurundaydı. Raisa evlilik teklifini alenen reddettiğinde Gerard Montaigne'in yüzündeki ifadeyi görmüştü. Raisa'nın güneylilerin eline düşmesi halinde Bu aşağılanmanın bedelini ağır ödeyecek. Han mahvolmuş olabilir ama onu kurtarabilir.

vazgeçerse, bu işe yarar mı?

Kafasında bir fikir tohumu yeşerdi. Harika bir fikir değildi ama dilenciler seçici olamazdı.

"," dedi. "Sana bilmek istediğin şeyi söyleyeceğim."

Fiona'nın gözlerinde zafer ateşi parladı. "Ben babamı getireyim," diyerek ayağa fırladı.

Han başını salladı. "Hayır. Bir anlaşma yapmak istiyorum. *Sana* söylemek istiyorum. Sadece sana. Eğer seni ikna edebilirsem, sen de babanla konuşup onu hayatımı bağışlaması için ikna edebilirsin."

Fiona diz çökme pozisyonuna geri döndü. "Elbette," dedi örgüsünü okşayarak. "Eminim bir şeyler ayarlayabiliriz."

Şimdi kesin yalan söylüyor, diye düşündü Han.

"Başından beri haklıydın, cephaneliğin anahtarı Waterlow tılsımında," dedi.

Fiona dudaklarını aralayarak, " et," diye ısrar etti.

"Babanızın şüphelendiği gibi cephanelik burada, tünellerde. Waterlow tılsımın içine nerede olduğunu gösteren bir harita saklamış."

"Sen de ," dedi Fiona. "Sadece söyle bize. Kağıt kaleme ihtiyacınız varsa, ben-"

"*Nerede* olduğunu bilmek yeterli değil. Tılsımlara ihtiyacın olacak içeri girmeyi güvenli hale getirmek için cephaneliğin kilidini aç. Aksi takdirde oraya asla canlı ulaşamazsınız."

"Peki ne olduklarını biliyor musun?"

Han başını salladı. "içine yerleştirilmişler."

Fiona sabırsızlanarak, "Peki," dedi. "O zaman bana tılsımı nasıl kullanacağımı söyle."

"İşte bu kadar. Yapamazsın. Waterlow ailenizin cephaneliği asla ele geçiremeyeceğinden emin olmak istedi. Bu yüzden flaş parçasına güçlü bir koruma yerleştirdi."

"Bunu *biliyoruz*, Alister," diye tısladı Fiona. "bin yıldır bizim elimizde."

"Waterlow kanı taşıyan biri dışında kimse kullanamaz. Benim gibi biri."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" Fiona şüpheyle sordu.

Bones. Bu sadece Bayarların bileceği bir hikayeydi - Kırılmanın nihai nedeni onlardı. Bunu bileceklerdi ve Şeytan Kral'ın hainiydi. Bunu doğrudan Lucius Frowsley'den aldığını söyleyemezdi.

"Hikâye muskanın içindeydi," diye tısladı Crow, Han'ın düşüncelerini bölerek. "Hikâye."

Doğru, diye düşündü Han. Crow daha önce Bayarları tılsımını geri vermeye ikna ederek onlardan kaçmıştı.

"Tılsımda da vardı," dedi Han yüksek sesle. "Hikâyede yani." Ezik, Alister, diye düşündü. Gerçekten ezik. Hiç de öyle bir durumda değildi.

Karmaşık hikayeleri çağırıştırıyor.

"Ama... Waterlow'un hiç ailesi olmadı," dedi Fiona kaşlarını çatarak. "Onun soyundan geldiğini söylüyorsun ama-"

"Bin yıl oldu, Fiona. Hiç ailesi olmadığını nereden biliyorsun? Şans eseri bir çocuk?"

Fiona ayağa kalktı ve bir ileri bir geri volta attı. "Bilmiyorum."

"Aksi takdirde, neden benim Waterlow tılsımını kullanabildiğimi ve senin kullanamadığını söyler misin? Cephaneliği bulmak istiyorsan, tılsıma ihtiyacım olacak.

orada. Tek yolu bu." Fiona volta

atmaya devam etti.

"Sen ve ben gidebiliriz," dedi Han usulca. "Sadece ikimiz. O zaman cephaneliğin kontrolü sende olur. Gücü elinde tutan sen olursun. Bu hoşuna gitmez miydi?"

Bu onu olduğu durdurdu. Duvara doğru gitti ve zinciri çekerek onu ayağa kalkmaya zorladı. Elleri başının üzerinde bağlanana kadar sarmaya devam etti.

Boynundaki zinciri tutarak onu kendine doğru çekti ve dudaklarından sertçe öptü. Ve sonra tekrar, daha uzun bir süre Fiona gülüp saçlarını karıştırana kadar içinde bir umut kıvılcımı alevlendi.

"Unut gitsin, Alister," diye nefes aldı. "Senin cazibene daha önce bir kez kapıldım. İkinci kez kanacak kadar aptal değilim."

Ah, pekala. Eski bir deyiş vardı: Beni bir kez , kendinden utanırsın. Beni iki kez kandırırsan, benden utan.

"Elimdeki tek şey gerçek," dedi Han. "Eğer bana inanmıyorsanız, devam edin ve beni öldürün."

Çantasını karıştıran Fiona yılan tılsımını çıkardı ve zincirinden sallandırdı.

Han, kadının onu vereceğini umduysa yanılmıştı. Bunun yerine, çıplak göğsüne dayanana kadar ona doğru uzattı. Bu içindeki parıltıyı emerken aydınlandı. Elleri başının üzerinde bağlı olduğu için ona dokunamadı ama uzun bir rahatlama nefesi bıraktı, o rahatlamayı -o bağlantıyı- tekrar hissetti.

"Bakalım bu işe yarayacak mı?" diye fısıldadı Fiona. Zinciri kavradı Bir eliyle kendini Han'a doğru bastırarak muskayı aralarına hapsetti. Sonra elini aşağı kaydırarak jinxpiece.

"İblis'in Kanı!" diye çığlık attı ve geri sıçrayarak yere düşürdü. Yanmış parmaklarını emdi ve Han'a öfkeyle baktı.

"Pekala, Alister. Babamla konuşacağım. Bu şartlar altında eminim bir anlaşma yapmayı düşünecektir." Tılsımı zincirinden tutup kaldırdı, jinxpiece'in kendisine dokunmamaya dikkat ederek onu sakladı. Ve onu sallanır halde bıraktı.

Han, tılsımın göğsünde bu kadar kısa bir süre durduğu yere odaklanmamaya çalıştı. Fiona'ya tepki vermesine şaşırılmıştı. Crow'un yokluğunda, onun...A Zihninde bir şüphe uyandı.

Crow? dedi, kafasının içinde. Ve tekrar, ! Cevap gelmedi. Crow gitmişti.

Tılsım. Karga tılsımın içine girmiş olmalı. o kısa bağlantı sırasında. Bu yüzden mi Han'ın onu tekrar ele geçirmesini istemişti, kaçabilmek için mi? Han, Bayarların kendisine yaptığı işkencelere tanık olmanın Crow'u perişan ettiğini biliyordu. Onu kim suçlayabilirdi ki?

Yine de Han kendini terk edilmiş hissetmekten alıkoyamadı.

CHAPTER THIRTY - SIX

GEÇİTLERDE

Dancer, şafağın nefes kesen sessizliğinde derin uykusundan uyandı. Ağustos ayındaki kanlı ayın boğucu geceleri boyunca kampın dışında, ağaçların bir hamakta uyumayı tercih etmişti. Bir süre sessiz kaldı, hâlâ orman ağına bağlıydı. Sonra bir

Yüzüne dokunan esinti, metal ve yayla atlarının, yabancı baharatların ve güneşli terinin kokusunu da beraberinde taşıyordu.

Hamaktan indi, hafifçe yere düştü ve kampa doğru koşmaya başladı.

Koşan ayak sesleri, havlayan köpekler ve alarm çığlıklarıyla karşılandı. Kamp, bohça taşıyan insanlarla kaynıyordu, Midillilere taşınır malları yüklüyorlardı. Tüccarlar mallarını kızaklara ustalıkla bağlarken, çırakları da çantaları ağızına kadar dolduruyordu.

Demonai savaşçıları midillilerinin üzerinde oturuyordu, yayları gerilmiş ve hazır, yüzleri bir amaç uğruna asılmıştı.

Parlak El, omzuna asılı taşıma çantaları ve kollarında bandajlarla hızla geçti.

"Neler oluyor?" Dancer onun yoluna çıkarak sordu. "Demonai nöbetçileri bir düzlük olduğu haberini getirdi. ordu geçitten geliyor," dedi Parlak El. "Bir saat içinde tepemizde olacaklar."

"Flatlanders? Kim?" Dancer sordu. Diğer tüm endişelerinin yanında bu zalimce bir oyun gibi görünüyordu.

"Bilmiyoruz," dedi Parlak El. "Öğrenmek için zamanımız da yok. Willo Watersong kampın boşaltılması emrini verdi."

"Tahliye edin! Durdurulamazlar mı?"

"İstila edilmeden önce olmaz," dedi Parlak El. "Çok kalabalıklar ve hazırlıksız yakalandık."

Dancer annesini aradı ve onun uzun boylu, zayıf halini padokların yanında, midillileri olmayanlara dağıtımını yönetirken gördü. Alıştırma yayı taşıyan çocuk gruplarının etrafından dolaşarak aceleyle oraya gitti.

"Ne ?" dedi, Willo'nun bakışları ona yöneldiğinde.

"İnsanları ve midillileri eşleştirin," dedi. "Her şeyi yanlarında götüremeyeceklerini anlamalarını sağlayın. Gideceğimiz yerde midilliler çok fazla yükü idare edemez. Mallar değiştirildi."

"Yardım yolda mı?" Dancer sordu.

"Fellsmarch'a ve Demonai Kampı'na atlılar gönderdik ama bu bizi kurtarmayacak." Willo, Dancer'dan uzaklaştı. "Silverthread!" aradı. "Dokuma tezgahını geride bırakman gerekecek. Zaten yüksek arazide kullanamazsınız." Dokuma tezgâhının göğüs girişini bir dokuma tezgâhına bağlamaya çalışan genç bir dokumacıya doğru kararlı adımlarla yürüdü. kederli görünümlü midilli.

Erken kalkanlar kamptan dışarı akın etmeye başlamıştı bile; küçük çocuklar dahil bir şeyler taşıyordu.

Demonai'gözleri önünde Hanalea üzerinde büyü kullanmak biraz riskliydi ama Dancer büyü'nün bir kısmını midillileri sakinleştirmek, huysuz midillileri ikna etmek ve Bebekleri uyutuyor, düğümleri hızlı atıyor ve kafası karışık koyunları yayla yollarına yönlendiriyordu. Çalışırken aklı Cat'e takıldı, Nerede olduğunu ve neler olduğunu bilip bilmediğini merak ediyordu. En azından şehirde buradan daha güvendeydi.

Peki Hunts Alone neredeydi? Kraliçenin yanında mıydı? Fellsmarch? zindanda zincire mi vurulmuş? Ya da bir yerden başka bir yere giderken mi?

Dancer parmağını büyü'nün nabzında hafifçe tuttu.

kayaya, toprağa ve yaşayan her nüfuz etti. Son olarak Kamp sakinleri ayrılırken, doğal dokuda çok sayıda insanın yaklaştığını gösteren yırtılmayı hissetti. Yakında dökülecek olan kanın kokusunu aldı ve kanalize edilmemiş yüksek büyü'nün tadını aldı.

Büyücüler mi? Düzlüklerden mi?

Gözlerini açarak Gece Kuşu'nun yüzüne baktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kaşları birbirine çatılmış bir halde.

Dancer güneye, geçide doğru işaret ederek, "Buradalar," dedi. Midillisinin dizginlerini çözerek atladi.

O gece dağların yükseklerinde, karların Yazları azalırdı ama asla tamamen yok olmazdı ve klanlardan başka kimse bunun yollarını bilmezdi. Çok aşağıda, Marisa Pines'in yandığını gösteren dumanı görebiliyorlardı.

"En azından Demonai Kampı'na gitmeleri pek olası değil." Shilo Trailblazer bir kemiği çöp yığınının üzerine atarak şöyle dedi. "Onlar düz arazi insanları; Vadi'deki şehirleri ve tarım arazilerini almak isteyeceklerdir."

"Onları avantajlı olduğumuz dağlarda durdurmalıydık," dedi Gece Kuşu. "Vadi'ye girdiklerinde, Fellsmarch'a kadar gidecekler. Bunu önceden tahmin etmeliydik. Kraliçe bunun olabileceği konusunda bizi uyarmıştı."

"Bunu tahmin etmiştik," diye verdi Trailblazer. "Ama aynı anda her yerde olamayız."

"Şehirde çok fazla Demonai var, uğursuzluk getirenleri izliyorlar," dedi Gece Kuşu. "Bu da dağlarda devriye gezen çok az kişi bırakıyor."

"Jinxflinger'ların izlediğini düşünmüyor musun?" Trailblazer Dancer'a bakmadan söyledi.

"Belki de öyle. Ama sorun da bu zaten, kaynaklarımızı birbirimizle savaşıarak harcıyoruz. Eğer birlikte çalışmayı öğrenemezsek, sonunda düzlük krallarına boyun eğeceğiz."

"En azından güneyliler bizi uğursuzluk getirenlerden kurtarabilir," dedi Trailblazer, hâlâ ateşe bakarak. O ve Nightwalker çıkmaktaşıydı Aynı kaynak kayadan yontulmuş.

"Ne dikkat et," dedi Gece Kuşu. "Unutmayın ki düzlüktekiler bize vahşi, kraliçelerimize de cadı derler."

"Her neyse," dedi Dancer tartışmayı bölerek, "düzlüktekiler yanlarında kendi büyücülerini de getirmişler."

"Bunu nereden biliyorsun?" Trailblazer kuşkuyla sordu.
"Flatland'liler uğursuzluk getirenlerden nefret eder."

Dancer, "Görünüşe göre onlarla çalışmanın bir yolunu bulmuşlar," dedi.

"Bunu yapsak iyi olur," dedi Bird.

Dancer kuzeninde gördüğü değişiklikleri beğendi. Yine de Nightwalker'dan etkilenen kız, artık onun fikirlerini alaycı bir kuş gibi tekrarlamıyordu. Kendi kendine düşünüyordu.

Ertesi gün boyunca Marisa Pines Kampı sakinleri haber beklerken, Demonai savaşçıları da keşif ve taciz faaliyetlerinde ilerleyen ordu. Gözcüler geri dönüp işgalcilerin kesinlikle Ardenine olduğunu ve onlar için çalışan paralı askerler olduğunu bildirdi. Beklendiği gibi, ordu güney dağlarından indi ve doğrudan Fellsmarch'a yürüdü.

O gün geç saatlerde Demonai Kampı'ndan aralarında Averill ve Elena Demonai'nin de takviye birlikler geldi. Ancak Fellsmarch'a giden atlılar şehre ulaşamadıklarını söyleyerek geri döndüler. Yolda başka bir ordu vardı.

"Bu ordu nereden geldi?" Willo, toplanan doğaçlama savaş konseyinde talepte bulundu. "Görünmeden nasıl geçebildi?"

"Bu bizim ordumuz," dedi Averill. "General Klemath ihanet etti ve paralı askerleri de onunla birlikte. Kuşatma altına aldılar Fellsmarch Kalesi." Durakladı, yüzü endişeyle kaplanmıştı. "Yani Demonai dışında Montaigne'inkine karşı koyacak bir ordumuz yok. Briar Rose bunun olacağını biliyordu. Klemath'ın yerine general olarak orduları. Ancak görünen o ki çok geç hareket etmiş."

"Peki ya kraliçe?" Willo sordu. "O şimdi nerede?"

Averill başını salladı. Birkaç gün içinde yıllarca yaşlanmış gibiydi. "Kalenin etrafını sardıklarına göre İçeride ama bundan emin olmamızın bir yolu yok. Eğer şehirdeyse, en azından Nightwalker onun yanındadır," diye ekledi yumuşak bir sesle, sesi duygu yüklüydü.

"Peki ya Büyücü Konseyi?" Willo söyledi. "Kraliçeyle birlikte şehirde kuşatma altındalar mı? Gri Leydi'nin peşindeler mi?"

Kimse bilmiyordu.

Willo'nun bakışları Dancer'a takıldı ve aynı şeyi paylaştıklarını anladı.

Aynı soru: *Hunts Alone nerede?* Aklında bir fikrin tohumu filizlendi.

Eğer şehirdeyse, ne olduğunu bulabilirim.

oluyor. Cat'in orada ve güvende olup olmadığını öğrenebilirim.

Toplantı bittikten sonra Dancer yatağını biraz uzağa taşıdı ve yere serdi. Annesinden kendisine göz kulak olmasını istemeyi düşündü ama annesi hâlâ Averill ile görüşüyordu. Yere uzandı, tılsımını eline aldı ve...

"Ne yapıyorsun sen?" Gece Kuşu ona doğru yaklaşarak sordu, şekli tepesindeki dalların ağını bulanıklaştırıyordu.

"Sihir," dedi Dancer dirseklerine dayanarak.

Onun yanına çömeldi. "Bu Elena *Cennestre*'nin Yalnız Avcı için yaptığı tılsım değil mi?" Parmağını uzattı, neredeyse Yalnız Avcı tılsımına dokunacaktı.

İnkâr etmenin bir anlamı olmadığını gören Dancer, "Evet. Biz... ah... değiş tokuş yaptık," dedi.

Gece Kuşu topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. Dancer onun kendisini Hanalea'da büyünün yasak olduğu konusunda uyarmasını bekledi. Adımlarına dikkat etmesini. Demonai onu izliyordu.

Bunun yerine, "Sizinle nasıl birlikte çalışabileceğimiz hakkında konuşmak istiyorum" dedi.

Şaşkınlığını gizleyemeyerek ona göz kırptı. "Kim? Sen ve ben mi?"

Başını salladı. "Başlamak için. Ama... sonunda, umuyorum ki *Demonai* -en azından bazılarımız- *büyücülerle* çalışmayı öğrenebilir -en azından bazılarımız."

Dancer ayağa kalktı, tılsımını bıraktı ve kollarını dizlerine doladı. "Şaşırdım. Fikrini ne değiştirdi?"

"İşlerin eskiden olduğu kadar basit olmadığını öğreniyorum. görünüyor," dedi Gece Kuşu. "Düşündüm ki insanların içinde iyilik var

kötüydü. Ve içinde de kötülük vardı." Öne doğru eğildi ve ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Birbirimizle savaşmak yerine birlikte çalışarak neler başarabileceğimizi bir düşünün." Burnunu ovuşturdu. "Olanlar göz önüne alındığında, başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum."

"Nightwalker aynı fikirde mi?" Dancer sordu.

Başını iki yana salladı. "Böyle bir şey söylediğimi bilseydi çok kızardı," dedi açık yüreklilikle, omzunun üzerinden sanki şehirden gelirken bir şekilde onları fark etmemiş olabilir.

Dancer söyleyecek birkaç şey düşünebilmesine rağmen şunları söyledi

Hiçbir şey. Kuzeni büyük bir risk alıyordu ve o da buna saygı duyacaktı. "Pekâlâ," dedi. "Bu gece başlamak ister misin?"

Başını öne eğdi. "Sen ne...?"

"Hunts Alone ile büyü kullanarak konuşmaya çalışacağım," dedi Dancer. "Bir tür trans halinde ve çaresiz olacağım. Bana göz kulak olabilir misin?"

Kızın kara gözleri büyüdü. "Bu konuda bana güvenebilir misin?"

"Sana her zaman güvendim kuzen," dedi Dancer. Arkasına yaslandı, tılsımını ellerinin arasına aldı ve Aediion'a geçti.

Dancer, Han'ın Aediion'da onu olma ihtimalinin çok düşük olduğunu biliyordu. Ama o zaman, sürpriz bir saldırıda iki büyük orduya karşı kazanma ihtimalleri de düşüktü.

Daha önce tanıştıkları Mystwerk Kulesi'ni seçti, Han'ın herhangi bir yerdeyse orada olacağını tahmin ediyordu.

Çan kulesi tozluysa, terk edilmişti, çan ipleri sallanıyordu, sıcakta gevşemişti. Bir yaz sonu güney akşamıydı, gök gürültüsü uzaklarda gümbürdüyordu. Dancer buharlı havayı içine çekti, yağmur kokusu aldı.

Ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırarak bekledi, sabırsızdı. Aşağı baktığında klan kıyafetlerini, tılsımını ve Bayar şallarını giydiğini gördü. Kaşlarını çatarak şalların kaybolmasını sağladı.

"Han?" dedi yüksek sesle, sanki bu arkadaşını yanına çağırmasına yardımcı olacakmış gibi. "Hunts Alone?"

Güneş ışığını yakalayan yağmur damlaları gibi, hava parıldadı ve birleşti. Ama karşısında duran Han Alister değildi. Solgun, bitkin ve endişeli görünen Crow'du.

"Sen!" Dancer söyledi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ben neredeyse her zaman buradayım, unuttun mu?" Crow tersledi. "Aslında ben de seni bekliyordum. Alister'ın yardımına ihtiyacı var."

"Öyle mi?" Dancer etrafına bakmaktan kendini alamadı. "Nerede o?" "Aerie House'daki zindanda," dedi Crow, sanki yüzünü buruşturarak

Bunu söylemek ona acı veriyordu.

"Ne?" Dancer fısıldadı. "Bu nasıl oldu? Ve sen nereden biliyorsun?"

Crow kaçamak cevaplar verdi. "Uzun hikâye ama kaçırıldığında ben... ah... onunlaydım."

"Ne demek istiyorsun, onunla birlikte miydin?" Dancer'ın kafasına çirkin bir şüphe dolmuştu. "Yani onu e/e mi geçirdin?" Crow'un Bayarlardan intikam almak için Han'ı kullandığını ve saldırının ters gittiğini hayal edebiliyordu.

Crow başını salladı. "Hayır, kendi başına belaya bulaştı. Ben... Vadi'nin altındaki tünellerde onun için yön buluyordum."

"Orada ne işi vardı?" Dancer kollarını kavuşturarak konuştu.

"Tünellerde saklanıyordu ve Bayarlar onu yakaladı." Karga'nın görüntüsü düzensiz dallara ayrıldı, sonra tekrar katılaştı.

Dancer, Crow'un bir iblise göre pek de iyi bir yalancı olmadığını düşündü. Kesinlikle bazı ayrıntıları atlıyordu. Han, Aediion'da yalan söylemenin zor olduğunu söylemişti çünkü duygularınız daha çok büyülenmiş yüzünüze yansıyor.

"Yirmi soru için vaktim yok," dedi Crow, Dancer cevap vermeyince sinirlenerek. "Ona işkence ediyorlar. Onlar bilmek istediklerini söyleyene kadar ona işkence edecekler ve sonra da onu öldürecekler. Onu kurtarmalısınız." Crow kendini sanki birden ironinin farkına vardı. "Bir Bayar'dan bir Waterlow'u bir Bayar'dan kurtarmasını istediğime inanamıyorum."

Dancer tereddüt etti. Belki Crow tüm gerçeği söylemiyordu ama gerçekten perişan görünüyordu. Yine de, gitmek istese bile Han'dan sonra Aerie Evi'ne girmeyi nasıl umabilirdi? Önüne çıkan iki ordudan kaçmayı başardığını varsayarsak.

Crow sanki Dancer'ın düşüncelerini duymuş gibi, "Aerie House'a girmene yardım edebilirim," dedi.

"Hunts Alone'a yardım ettiğin gibi mi?" Dancer söylemeden edemedi.

Karga sanki doğrudan bir darbe almış gibi irkildi. "Bak," dedi, "bunu yapman için sana yalvarıyorum. Alister... o benim bir hayat için gösterebileceğim tek şey. Aksi halde felaketle sonuçlanırdı. Hanalea ile yaşadıklarımın geriye kalan tek şey o. Onu görmek..." Crow'un sesi kesildi. "Benim hiç kendi flaşım. Tek sunabileceğim şey bilgi. Büyü hakkında bilmek istediğin her şeyi sana öğretirim. Hiçbir şey masanın dışında değil."

Dancer başını salladı. "Arkadaşlarıma yardım etmek için takas yapmama gerek yok. İşin zor kısmı sana güvenip güvenmeyeceğime karar vermek." İçini çekti. "Aerie Evi'ne nasıl girebilirim?"

"Marisa Pines yakınlarındaki tünellere girebilirsiniz," dedi Crow hevesle. "Seni Vadi boyunca Gri Leydi'ye götürecekler. Ama..." Burada duraksadı ve gözlerini başka yöne çevirdi. "Yol boyunca birçok hile ve tuzak var. Geçmekte zorlanacaksınız yardım almadan güvenli bir şekilde."

"Anlamı?" Dancer midesine bir şeylerin battığını söyledi. "Yani size yardım edebilirim ama bunu kabul etmeniz gerek-"

"Hayır," dedi Dancer. "Tılsımı çıkarmayacağım. Bana sahip olmana izin vermeyeceğim."

"Sana sahip olmak istemiyorum," dedi Crow çabucak. "Sadece ve sizinle konuşmak. Bir tür rehber olmak."

Dancer başını salladı. "Hayır. Risk başka bir şeydir, gözü karalık başka bir şey."

Karga bir ileri bir geri volta attı. "Bu tehlikeli bir yol ve bunu ortaya koyan da benim. Hepsini hatırlamana imkân yok, ve Aediion'daki notları gerçek dünyaya taşıyamazsınız." Dönüp Dancer'a baktı, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

"Lütfen. Ona yardım ediyorum, biraz rahatlamasını sağlıyorum ve kendi başına ne kadar dayanabileceğini bilmiyorum."

"*Ona yardım etmek mi?* Ne demek istiyorsun?"

"Ona sahip olarak, onun yerine geçebiliyor ve acısını biraz olsun dindirebiliyorum," dedi Crow, boş gözlü ve hüzünlü bir ifadeyle. "Fazla bir şey değil ama-"

"Sen... onun yerine geçtin," diye tekrarladı Dancer.

"Düşünün ki bir zindandasınız, tutsağınız Düşmanlar, kimsenin yardımına gelmeyeceğini biliyorlar," dedi Crow. "Onu bırakmak istemedim ama sizi burada bulacağımı ve ona yardım edebileceğinizi umarak bu şansı değerlendirdim. Şimdi geri dönemem."

Bu adam, diye düşündü Dancer, bunun bir şey olduğunu bilirdi. Bu Hunts Alone'u kurtarmayı başarmamı isterdi.

"," dedi. "Benim rehberim olarak gelebilirsin. Ama bir şartla."

"Yaradan beni yayla tüccarlarından korusun," diye mırıldandı Karga. "Durumunuz nedir?"

Dancer, "Bir arkadaşımı da yanımda getirmek istiyorum," dedi.

CHAPTER THIRTY - SEVEN

KUŞATMA ALTINDA

Kuşatma başladıktan sonra günler boyunca yapılacak çok şey vardı: çevre güvenliğini sağlamak, malzemeleri envanterlemek, çalışma ekiplerini organize etmek ve görev çizelgeleri. Raisa, konseyindeki içeriden kişilerle strateji toplantıları düzenledi. Amcası Lassiter Hakkam, Raisa ile Gerard Montaigne arasında bir evliliği savunduğunu unutmuş gibiydi. Surların dışındaki lüks malikanesi konusunda anlaşılabilir bir şekilde gergindi. Bu konunun neden müzakerelerin bir parçası olmadığını anlayamıyordu.

Gri Leydi'ye kuşlar gönderdiler ama cevap alamadılar. Demonai Kampı'ndan gelen kuşlar Montaigne'in ordusunun geçide ulaştığını ancak Demonai'nin onları dağlarda oyalamak için elinden geleni yaptığını söyledi. Han'dan hiç bahsedilmiyordu.

Char Dunedain ordusu olmayan bir generaldi - sadece o sırada yakınlarda olan birkaç dağlı Saldırı zamanı. Bölgedeki tüm güçlü kuvvetli erkek ve kadınları topladı ve onları etkili birer asker haline getirmeye başladı. savunucuları. Bailey'bir fletchery ve bir silah dökümhanesi kurdu. Devriye gezmeyenler ya da uyumayanlar ok uçları için tencere ve aletleri eritiyorlardı. Çocuklar fletchery için tüy topluyor ve büyüklerini eğitim için serbest bırakmak amacıyla mutfaklarda çalışıyorlardı. Dunedain ve Amon, Raisa'nın arzuladığı türden bir askeri ekipti. Ne yazık ki ilk meydan okuma bu olmalıydı.

Nightwalker ve diğer Demonai'ler de çok çalışarak yorulmak bilmeyen savaşçılar olarak ünlerini pekiştirdiler. Özellikle Nightwalker, adının hakkını veriyordu. Hiç uyumuyor gibiydi.

Neyse ki, soyguncu ordusunun kuşatma için çok az şeyi vardı. Kalelere girmeye gerek görmedikleri için ekipmanlarını yerinde kullanıyorlardı. Bir noktada, kaba bir kuşatma kulesi inşa etmeye başladılar, ancak Demonai'nin alevli oklar atması ve kulenin yanıp kül olması üzerine bundan vazgeçtiler. Bununla birlikte Raisa, Gerard Montaigne'in Düz arazi ordusu geldiklerinde bu tür bir savaş için daha donanımlı olacaktı.

Amon'un itirazlarına rağmen Raisa duvarda nöbet tutmakta ısrar etti. "Yay kullanmakta iyiyimdir," dedi. "Ayrıca, halkımın beni orada görmesi cesaret verici."

"En azından düşmanın görüş alanından uzak durabilir misin?" Amon dedi ki. "Sonunda ölürsen halkın için cesaret kırıcı olur."

"Klemath beni canlı yakalamak istiyor, hatırladın mı?" Raisa söyledi. "Orada muhtemelen herkesten daha güvendedim."

"Eğer seni tanırlarsa," diye homurdandı. "Eğer aniden fikirlerini değiştirir. Eğer bazı askerler kuzeyli bir kraliçeyi öldürmenin nasıl bir şey olduğunu merak etmezse."

Bu yüzden duvarlarda Gri Kurt zırhını ve Willo'nun onun için yaptığı parlak pelerini giydi. Onu öldürürlerse, bunu bilerek yapmaları gerekirdi. Ve çok dikkatli nişan almaları.

Raisa, gelmek isteyen herkes için çatı katındaki bahçede konserler düzenlenmesini istedi. Amon'un nişanlısı Annamaya Dubai etkinlikleri organize etti ve Cat Tyburn de dahil olmak üzere müzisyenleri ayarladı. Hatta bu konserlere Görevliler duvarlarda nöbet tutarken ya da dökümhanelerde çalışırken etraflarından süzülen müziği duyabiliyorlardı. Raisa yarışmalar düzenledi

En iyi vatansever şarkılar ve hikayeler için ödüller verildi. Birçoğu hala Savaşçı Hanalea'ya odaklanıyordu, ancak aceleyle bestelenmiş birkaç şarkı Savaşçı Kraliçe Raisa *ana*'Marianna'yı içeriyordu.

Kayıtlar arasında General Klemath'ın oğullarını nasıl doğurduğuna dair, bir ahır genelev zannetmesini içeren, son derece küfürlü bir türkü de vardı. Raisa gün boyunca rastgele zamanlarda kendini bu türküyü mırıldanırken buldu. Neşeli bir iyimserliği korumaya çalışıyordu ama Montaigne'in ordusunun gelişini beklerken gözleri sürekli güneye dönüyordu.

C H A P T E R T H I R T Y - E I G H T

ŞEYTANLA ANLAŞMA

Başkentten Gri Leydi'ye olan yolculuk Micah Bayar'ın üç gününü aldı; dönemeçler, sapmalar ve geri dönüşler.

Eski yol artık seyahat etmek için güvenli değildi - bir büyücü için bile. Başkentten uzakta, çiftlik evleri ve ambarlar dumanı tüten harabeler halinde yatıyordu. Ağaçlardan sarkan cesetler, kavurucu esintide yavaşça bükülüyordu. Micah birkaç kez Ardenine'in etrafında dönmek zorunda kaldı.

ve bir keresinde güneyli bir keşif grubuyla çarpıştı.

Aralarında, boynunda ağır gümüş bir tasma olan genç bir büyücü, şangırdayarak geçip gittiler.

Micah'ya iç savaş sırasındaki Arden'i ve istiladan sonraki Tamron'u hatırlattı. Şimdi sıra onlarda. Ancak onların durumu güneydekinden daha da umutsuzdu.

Buradaki herkes düşman, diye düşündü Micah, çünkü kendi ordumuz yok. Arden doğruca başkente yürüyebilir. Bunun olmasına nasıl izin verdik?

Arkasında Fellsmarch Kalesi uzanıyordu ve etrafı tanıdık şeritli atkılarıyla askerlerle çevriliydi. Arden tarafından satın alındı ve ödendi. Raisa

ve Micah'nın ona ulaşmasının hiçbir yolu yoktu. Kalbi acıyla çarpıyordu. Yardıma ihtiyacı vardı ve bunu almak istiyordu.

Karanlıkta, av patikalarını ve yetişkin izlerini takip ederek, Breaker'a kırık zeminde başını uzatarak arazide ilerledi. Bir eli muskasının üzerindeydi, gözleri etrafındaki ormanda.

Montaigne'in tasmalı büyücülerinden biri olarak işe alınmaya hiç niyeti yoktu.

Gri Leydi'ye tırmanırken, daha bir mil bile gitmeden üç farklı büyücü evinin hizmetkârları ona meydan okudu. Yavaş ilerliyordu çünkü her birkaç yüz metrede bir büyü bariyerleri devre dışı bırakması gerekiyordu. Darnleigh Evi'nin parçalanmış kalıntılarını geçti ve Aşağı yamaçlardaki Kinley Malikanesi. Büyücü aristokrasisinin olmasına şaşmamalıydı. Bayar atalarının daha yüksekte inşa etmeyi seçmiş olmalarına minnettardı.

Bayar yerleşkesi büyü katmanlarıyla iyi bir şekilde tahkim edilmişti ve Eğik Şahin'deki çok sayıda silahlı adam tarafından korunuyordu.
Renkler.

"Babam nerede?" Micah, kendisini Büyük Salon'da karşılayan kâhya Riverton'a sordu.

Riverton, "O ve genç Leydi Bayar güneş odasında," dedi. Kâhya genellikle bir tahıl ambarı kedisi kadar şık ve iyi beslenmiş görünürdü ama şimdi gergin, neredeyse midesi bulanmış gibiydi.

"Merak etme," dedi Micah, Riverton'ın omzunu beceriksizce sıvazlayarak. "Her şey yoluna girecek."

Riverton endişeli bir ifadeyle, "Endişeli değilim lordum," dedi. "Efendi babanıza güvenim ve itimadım tam."

Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim, diye düşündü Micah.

Micah güneş ışığına girdiğinde, hala yol kiri ve terlediğinde, babasını ve Fiona'yı küçük bir masada otururken buldu, başları ortak komplocular gibi bir aradaydı. Bu hiç hoşuna gitmemişti. Onu fark edip mırıltılı konuşmalarını aniden kesmeleri daha da az hoşuna gitmişti.

"Micah," dedi babası başını sallayarak. "Sağ salim döndüğüne sevindim. Annen günlerdir neredeyse histerik bir haldeydi."

Fiona uzun bacaklarını uzatarak, "*Kirlisin*," dedi. "Albert'a banyo yaptırayım mı?" Üzerinde bozulmamış kırmızı ipek ve siyah deri, saçları parlak bir örgüyle toplanmıştı.

"Bu devam edecek," dedi Micah. "Şimdi konuşmamız gerek." Büfenin üzerindeki kadehten doldurduğu kadehi uzun bir yudum aldı.

Cesaret. Sonra geçip masaya oturdu ve bardağını ellerinin arasına aldı.

"Her türlü söylenti havada uçuşuyor," dedi Lord Bayar. "Neler oluyor ne oldu?"

soru bu, diye düşündü Micah, ikisini incelerken. Fiona ağzı tüy dolu bir kedi gibi görünüyordu ve babası neredeyse muzaffer görünüyordu. Hayır. Kesinlikle muzaffer.

Micah dudaklarını yaladı. "... General Klemath hainlik etti ve Fellsmarch Kalesi'ni kuşattı. Bu arada Gerard Montaigne paralı askerlik sözleşmelerini satın almış ve güneyli bir orduyla oraya doğru yola çıkmış, yol boyunca büyücüleri ve Valefolk'u yakalamış ya da öldürmüştür. Gray'in alt yamaçlarındaki bazı evler Hanımefendi yok edildi."

"yle duyduk." Lord Bayar sanki uzak bir ülkeden gelen ilginç bir habermiş gibi başını arkaya eğdi. "Eğer ordu döndü, o zaman kaleyi kim koruyor?"

Micah, "Anladığım kadarıyla bir avuç sadık adam," dedi. "Yaklaşamadım."

"şehirde hiç üstün yetenekli var mı?" Fiona sordu.

Micah başını salladı. "Eğer varsa bile, saklanıyorlar. Hibiriyle temas kuramadım. Ve Fellsmarch Kalesi'nde büyülü savunmaya dair hiçbir iz yok."

"Yakma olaylarını duyduk," dedi Fiona hassas bir rpertiyle. "Bu korkunç bir şey."

"almayı kabul ederlerse yeteneklileri yakmazlar." Micah dedi ki. "İşin iyi tarafı, yeterince tılsım olmadığı için ellerindeki tüm büyücüleri kullanamıyorlar."

Lord Bayar Fiona'ya bir bakış attı. "O halde daha fazla büyücünün *ya da* parıltının kontrolünü ele geçirmemeleri çok önemli."

Babasının bunu söyleme biçiminde Micah'nın dişlerini kenetleyen bir şey vardı. Ama şu anda bunun için endişelenemezdi. Zaman boşa geçiyordu.

"Gri Leydi'de kaç konsey üyesi var?" Micah akli planlarla çalkalanırken sordu. "Ne kadar sürede toplanıp kuşatmayı yarmak için bir strateji tartışabiliriz?"

Babasının buzlu mavi gözleri uzun bir değerlendirme ona dikilmişti. "Bunu yapmak için acelem yok," dedi.

Micah ne yapacağını şaşırılmış bir halde babasından Fiona'ya . Anlamadıkları neydi?

"*Şimdi* harekete geçmeliyiz," dedi, avuç içlerini masaya bastırarak. Masanın üstündeki ferforje demir derisini kesti. "Güney ordusu birkaç gün içinde orada olacak. Montaigne'in ordusu mevzilenmeden şeritçileri dağıtabilirsek, kraliçeyi kurtarabilir ve hedeflerini bölmek."

"Kraliçeyi neden serbest bırakmak isteyeyim ki?" Lord Bayar kolundaki muskayı parlatarak sordu.

"Ne diyorsun baba?" Micah'nın parmakları, kontrolü yeniden ele almadan önce metal masadaki küçük su birikintilerini eritti. "Güneyli kasapların Fells'e gelmesini hoş karşılar mısın?"

"Elbette hayır," dedi Lord Bayar. "Kraliçeyi serbest bırakmanın ille de bizim çıkarımıza olmayacağını söylüyorum."

"Belki de-" Micah durdu ve sesini sabit tutmaya, öfkesini yüzünden uzak tutmaya çalışarak bir nefes aldı. "Belki de gerekçenizi açıklayabilirsiniz."

Lord Bayar, "Kırılma'dan bu yana kanlı Gri Kurt kraliçeleriyle çalışmanın bir yolunu bulmaya çalışıyoruz," dedi. "Biz Bin yıl önce olan bir şey için af dileyen yalvarıcılar olduk. Bakır kafalılar tapınak bahçesindeki başrahibeler gibi nöbet tutarken, onların yataklarına tırmanmak için yalvardık. O iş bitti."

Micah bakışlarını tarafsız bir ifade takınmaya çalışan ama pek de başarılı olamayan Fiona'ya çevirdi.

"Bu senin fikrin miydi?" diye sordu ona.

"Hayır, ama ona katılıyorum," dedi

Fiona.

"Kız kardeşinizin bana siyaset dersi vermesine hiç ihtiyacım yok."
Lord Bayar

ince bir gülümsemeye gülümsedi. "Sen Vadi'deyken manzara dramatik bir şekilde değişti."

"İşte tam da bu yüzden hızlı hareket etmeliyiz," diye homurdandı Micah.

"Başkentteki durumdan bahsetmiyoruz," dedi Fiona. "Üstün Yetenekli Kralların Cephaneliği'nden bahsediyoruz."

Micah sandalyesinde arkasına yaslandı, iki yanındaki kolları kavradı, hayal kırıklığı artıyordu. "Ne olmuş ona? Nerede olduğunu bilseydik bu yorgun tehdit çok daha etkili olurdu."

"İşte bu kadar," dedi babası, elini Fiona'nın koluna koyarak. "Biliyoruz."

Fiona'nın gözleri bir parça büyüdü ve konuşacakmış ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Çoğu kişi bunu fark etmezdi, Ama Micah kız kardeşini çok iyi tanıyordu.

Bu sırrı ondan saklamak niyetinde miydiler? Sandalyesinde biraz doğruldu, temkinliydi. "Devam et," dedi.

"Konsey toplantısından dönerken, Alister Aerie Evi'nin hemen dışındaki tünellerde bize sürpriz yaptı," dedi babası. "Ya da belki de biz onu şaşırttık demeliyiz."

Micah Fiona'dan babasına baktı. "Ne oldu?"

"Bana bıçakla saldırdı," dedi Lord Bayar. "O gün pazarda başladığı işi bitirmek istediğine şüphe yok."

"Neden bıçak kullansın ki?" Micah babasının hiç de kötü görünmediğini fark ederek sordu. "Bir tılsım-"

"Belki de Ragmarket'te ortaya çıkacak bir sonraki cesedin benimki olması gerekiyordu. Ya da Southbridge, Ragmarket küle için. Neyse ki onu alt etmeyi başardık."

Sandalyesinin yanındaki çelik kasaya uzandı ve bir nesne çıkardı. "Şaşkınlık ve sevinçle bunu taşıyordu." O Micah'a uzattı.

Kan rengindeki metal Micah'nın ellerinde alev gibi dalgalandı. Parmak uçlarıyla keskin kenarlarda gezindi, özenle yapılmış ayarlarındaki yakutlara dokundu. "Kızıl Taç" mı? Nereden bulmuş olabilir?

Bu mu? Ve neden yetenekli kralların tacını bir cinayete alet etsin ki?"

"Cephanelikten yeni geldiği için böyle olduğunu düşündük," dedi Fiona. "Önce onu yerleştirecek zamanı olmamıştı."

"Yani cephanelik *Alister*'da mı?" Micah afallamış bir halde konuştu.

"Öyle yaptı," dedi Lord Bayar vahşi bir gülümsemeyle. "Ve şimdi elimizde

o."

"Nerede o?" Micah, zihni ileriye doğru sıçrayarak talep etti. ile cephanelik, bir yolu olabilir ...

"Yuvarlak topuklu kraliçemizi kurtarmak için cephaneliği riske atmanıza izin vermeyeceğim," dedi Lord Bayar açıkça.

Micah ne yaptığını anlayamadan sandalyesinden kalkmış, babasının karşısında dikilmiş, yumruklarını sıkarak tılsımını tutmaya çalışıyordu. "Ne? Ciddi olamazsın."

Babası elini uzattı. "Otur." Micah için için kaynayarak oturdu.

"Bunun ne kadar mükemmel olduğunu görmüyor musun?" Lord Bayar dedi ki. "Biz üstün yetenekliler arasında gücümüzü pekiştirirken, güneyliler de Gri Kurt soyunun işini bitirecek. Ellerimiz tamamen temiz. Bu da iktidara geri dönmemizin yolunu açıyor - bu sefer kendi başımıza. Biz yetenekli krallardan oluşan daimi bir soy kurmak."

"Ve kraliçeler," diye Fiona, babalarına kaşlarını çatarak.

"Peki ya bakır kafalar?" Micah söyledi. "Ne olmuş onlara?"

"Artık onlara ihtiyacımız yok," dedi Lord Bayar, ellerini birbirine sürterek. "Şansımız varsa, melez kraliçemizi savunurken ölmeyi tercih edeceklerdir."

Micah dilindeki metalik tadı, ağzının içinde biriken ve söylenmesi için yalvaran sözcükleri yutmaya çalıştı.

Hayır. Bu Raisa'nın hayatı, diye düşündü. Bir yolunu bulmalıyım. Satın almak için

ayağa kalktı, büfeye geçti ve tekrar doldurdu. Sonra kalçalarını bara yasladı ve babasıyla kız kardeşine baktı. Eğer en ufak bir zayıflık belirtisi gösterirse, işi bitmişti.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Micah bardağındaki likörü döndürerek konuştu. "Sence güneyliler Gri Kurt soyunu bitirecek mi? Yoksa Gerard Montaigne yaz ortasında yapmayı teklif ettiği gibi evlenecek mi? Bu ona tahtta meşru bir hak kazandırır ve Valefolk'u da kazanabilir."

"İnatçı kraliçemiz seninle evlenmeyi reddettikten sonra Montaigne'le evlenir mi sanıyorsun?" Babası başını salladı. "Önce kendi boğazını keser."

Muhtemelen, diye düşündü Micah ama bunu yüksek sesle söylemedi. "Raisa'nın durum gerektirdiğinde ne kadar pratik olabileceğine şaşırırsın."

bir ses, "*Seninle evlenecek kadar pratik değil,*" dedi. Ama bu değişebilir.

"Montaigne Raisa ile evlenirse, bakır kafalılardan ne yapacağını kim bilebilir?" Micah dedi ki. "Güneylilerle ticaret yapıyorlar ve ikisi de tasmalı büyücüler fikrini seviyor. Bu fikri ilk ortaya atanlar Copperheads'ti. Bahse girerim daha fazlasını yapmak istiyorlardır."

Micah durakladı, söylediklerinin kafasında yer etmesine izin verdi. Babasına karşı ilerleme kaydediyordu; yüzündeki fırtına bulutlarından bunu anlayabiliyordu.

"Cephaneliği görmedim," dedi Micah, "ama muhteşem bir varlık olduğuna dair sözünüze güveniyorum. Tüm yeteneklileri sizin tarafınıza çekebilir, ama bu yeterli olmayacaktır."

Elindeki dokunulmamış bardağı yere bırakan Micah, ileri geri adımlar atarak her seferinde yumruğunu avucuna vurdu. "Üstün yetenekliler

Ardenine saldırılarından . Sayılarımız en düşük seviyede. yıllardan beri. Güneylileri kovmak istiyorsak bir orduya ihtiyacımız var ve ordumuz yok. Bir tane de bulamayız, en azından bir gecede. Arden hepsini satın aldı.

"Bakır kafalılardan sözünü hatırlayın - oklar Uğursuzluk. Bakır kafalara ihtiyacımız olmayabilir, ama *birilerine* ihtiyacımız var.

Ardenine Ordusu ile aramızda durup, okları yakalayıp

büyülerimizi kullanacağız. Ordu şehrin kontrolünü ele geçirir geçirmez bize döneceklerdir."

"Gri Leydi'de güvendeyiz," dedi Fiona. "Bırakın güneyliler başlarına tılsımlar yağdıran bir düzine büyücüyle barikatlarımızı aşmaya çalışsınlar."

"Bir düzine büyücü," dedi Micah alaycı bir ifadeyle. "Burada kaç kişi var? Şu anda Arden'de en az o kadar var. Biz daha iyi silahlanmış olabiliriz ama bunu sayılar gösterecek. Ayrıca, burada ne kadar dayanabiliriz? Yiyecek olarak neyimiz var? İkinizden biri biliyor musun?"

Uzun bir sessizlikten sonra babası başını salladı. "Çok nadiren ikamet ettiğimiz için elimizde fazla yiyecek bulundurmuyoruz. Buradaki aileler arasında neyin dağıldığını bilmenin bir yolu yok, ama eminim ki-

"Herkesin seninle paylaşacağından emin misin?" Micah güldü. "Belki yiyecek karşılığında muska takas edebilirsiniz."

"Belki de ," dedi Fiona sert bir sesle.

"Hayatım üzerine bahse girmezdim," dedi Micah. "Büyücüler birlikte iyi oynamazlar ve bizim tarafımızdan yönetilmekten nefret ederler. Senin bakır kafalı şans çocuğun hakkında konuşulmaya başlanması ne kadar sürer? Unutmayın, cephanelik İblis Kral'ın elindeydi ve bu onu kurtarmadı."

"Artık her şey farklı," dedi Fiona umutsuz bir ifadeyle. güven. "Güneylilerden gelen tehdit göz önüne alındığında, üstün yetenekliler kendi çıkarları için en iyi olanı yapacaktır."

"Hayatta kalmak için Fells'in tüm bölgelerine ihtiyacımız var," dedi Micah. "Yiyeceğin geldiği yer Vadi, özellikle de güneyle savaş halinde olduğumuz şu günlerde. Sadece bu da değil, Kraliçe Raisa Vadi'de çok seviliyor. Belki sen fark etmedin ama ben fark . Eğer müttefik olursak, onun için savaşacaklar. Dağlara çekilirsek, güney rejiminin bakır kafalıları oluruz. Yaylalarda gizlice dolaşan marjinaler oluruz, sırada kötü bir cazibeye kapılıyorum."

Lord Bayar ellerini masaya vurdu ve ayağa . "Bir kadına olan şehvetinizin aklınızı bulandırmasına izin veremezsiniz!"

Micah masanın karşısında babasıyla yüzleştii. "Hiç yapmadığın gibi," dedi, sesi alçak ve zehirliydi.

Lord Bayar'ın dudakları bembeyaz kesilmişti, mavi gözleri solgun tenine karşı safir gibi duruyordu.

"Bunu seninle ya da sensiz yapacağım," dedi Micah. "Gerekirse lanet olası bakır kafalılarla da yatağa girerim." Durakladı. "Senin sayende kendi büyücüleri var." Micah omuzlarını dikleştirdi ve babasının soğuk bakışlarıyla, geçmişte onu sık sık solduran o gözlerle karşılaştı.

Lord Bayar önce başını çevirdi. Büfeye doğru yürüdü ve Bir bardağa üç parmak konyak doldurdu. Micah'nın yüzüne döndü, gözlerinde belli belirsiz bir hayranlık vardı.

"Pekala o zaman. Demek istediğinizi anladım. Ama sizin deyiminizle sınırlı yetenekli *varlıklarımızı* kuşatmayı kırmak için riske atmayacağım. Fellsmarch kalesi kraliçenin taahhüdü olmadan."

"Baba," diye başladı Fiona hararetle, "onu dinleme. Bu sadece başka bir şey-"

"Kapa çeneni, Fiona." Lord Bayar ona uyarıcı bir bakış fırlattı ve masaya döndü. "Pekâlâ, Micah," dedi. "Bakalım nasıl ikna edici . Başkente git. Kraliçeye, canını kurtarmak istiyorsa seninle Gri Leydi'ye dönmesi ve seninle evlenmesi gerektiğini söyle. Burada bir saray kuracağız ve tüm kaynaklarımızı güneylileri ve müttefiklerini Fells'ten sürmek için kullanacağız."

"Ya reddederse?"

"O zaman tek başına." Babasının gözleri parladı. "Ama bunun olmasına izin vermeyeceğinden eminim."

Micah babasına ihtiyatla baktı. "Cephanelik nerede? Kraliçeyi ikna etmek için bir tür kanıt ihtiyacım olacak."

"Döndüğünüzde göreceksiniz. *Eğer dönersen*. Güney ordusunu yenmek istiyorsanız yola çıksanız iyi olur. Varsayalım ki Kişisel cazibe günü kazanamaz, kanıt olarak Kızıl Taç'ı alın." Durakladı ve alaycı bir gülümseme takındı. "Sana söyleyeceğiz

Bayan anne düğün hazırlıkları için. Kadının yapacak bir şeye ihtiyacı var."

Konuşma bitmişti, Micah bunu anlayabiliyordu. Olayların bu şekilde gelişmesi onu tedirgin etmişti. Babası ve Fiona onun evinde bir araya gelmişlerdi.

Yokluk. Sözünü tutması için babasına güvenebilir miydi?

Gerçekten başka seçeneği yoktu. Ardeninler büyücüleriyle bir kordon oluşturdıklarında, Raisa'yı uzaklaştırmak iki kat daha zor olacaktı.

kararlılık sertleşti. Babası onun Öyle ya da böyle, söz veriyorum. Micah Kızıl Tacı çantasına yerleştirdi, hâlâ oynamak için daha iyi bir el arıyordu. Belli ki babası ona cephaneliği göstermeyecekti. Onu kendi başına bulmanın bir yolu olabilir miydi? Tek başına bir işe yarayacağından değil tabii, ama... "Peki ya Alister?" Micah binici eldivenlerini tekrar giyerek kayıtsızca sordu. "Hâlâ aşağıda mı?"

"Hırsız mı?" Lord Bayar soruya şaşırmış gibi başını eğdi. "Öldü tabii ki." Yanındaki kasayı el yordamıyla karıştırarak aşağıya uzandı ve bez bir torba çıkardı. Onu Micah'ya doğru fırlattı ve bir şangırtıyla masanın üzerine düştü. "İşte bunlar Alister'ın eşyaları, Waterlow tılsımı hariç," dedi. "Onları kraliçeye sunmaktan çekinmeyin."

C H A P T E R T H I R T Y - N I N E

KRALİ ÇE DANIŞMANI

Raisa'nın yok edilen konseyi, General Klemath'ın onu pusuya düşürmek istediği salonda onu bekliyordu. Meclis Char'ı da içeriyordu Dunedain, Lassiter Hakkam, Amon, Cat ve babasının yerine geçen Nightwalker.

Aralarında bir büyücü yok. Ama en azından iki kadın vardı. Bu bir ilerlemeydi, değil mi?

Amon endişeden boş gözlerle bakıyordu. Raisa içeri girdiğinde ayağa kalktı ama Raisa onlara yerlerine dönmelerini işaret ettiğinde oturdu ve ellerini pantolonunun dizlerine dayadı.

Cat kapıya en yakın koltuğa oturdu. Raisa'nın amcası, Lord Hakkam, Cat'ten olabildiğince uzakta oturuyor ve onun varlığından duyduğu hoşnutsuzluğu belli ediyordu.

"General Dunedain ile başlayalım," dedi Raisa. "Char, bize bir güncelleme yapabilir misin?"

"Er Abbott döndü," dedi Dunedain. "Dün gece geç saatte, siz yattıktan sonra geldi."

"teşekkür ederim," dedi Raisa. Güçlü bir yüzücü olan Talia su geçidinden yüzerek geçmeye ve dışarıdaki destekçilerle temas kurmaya gönüllü olmuştu. "Onunla konuştun mu? Ne dedi?"

"Keşke daha iyi haberlerim olsaydı," dedi Dunedain. "Demonai'ler düzlüktekileri dağlar boyunca taciz ettiler ama onları durduramadılar. Sonra bir grup genç büyücü Montaigne'in güçlerini tam Vadi'ye inerken pusuya düşürdü. Biraz başarılı oldular ama Montaigne'in büyücüleri bir karşı saldırı başlattı,

ve bizimkiler geri çekildi. Bazıları yakalandı ve ya ya da diri diri yakılacaklar. Ardenine Ordusu iki gün önce yarıldı ve şimdi Vadi boyunca ilerliyorlar, onlarla aramızda birkaç sadık çiftçiden başka bir şey yok.

"Montaigne'in yarından sonra, en geç üç gün içinde burada olmasını bekliyoruz," diye devam etti Dunedain. "Ayrıca Chalk Cliffs'ten de bir kuş aldık. Dağlılardan oluşan küçük bir ordu uzak kalelerden buraya toplanmış, emir bekliyor. Neredeyse Montaigne'in yaklaşmakta olan ordusu bir yana, Klemath'ın paralı askerlerine bile meydan okuyacak kadar."

"Batı Kapısı'ndan haber aldık," dedi Amon. "Görünüşe göre Montaigne, Tamron üzerinden Fens'e küçük bir kuvvet göndermiş, kaleyi ele geçirmek ve bu şekilde kaçıışı önlemek anlamına geliyor." Bir soluk

Gülümseme geldi ve geçti. "Dimitri Fenwaeter, Montaigne'in askerlerinin sisli bataklıklarda gizemli bir şekilde kaybolduğunu bildirdi."

Bir kez daha Dimitri *Gylden*'e borçluyum, diye düşündü Raisa. Umarım bunu geri ödeyecek kadar uzun yaşarım. "Gri Leydi'den haber aldık mı?" diye sordu.

Amon başını salladı. "Onlardan yardım isteyebileceğimizi sanmıyorum. Mesajlarımıza cevap bile vermiyorlar."

"Neden gelmiyorlar?" Raisa kollarını etrafına sardı kendisi. "Neden şimdi, Ardenine Ordusu gelmeden önce gelmiyorlar?"

Amon çenesini sıktı. "Tahminimce Gri Leydi'yi savunmasız bırakılırsa Montaigne'in yoldan sapıp Avantaj. Montaigne'in büyücüleri hâlâ yetersiz donanıma sahipse, Konsey Binası'ndan flashcraft kurtarmayı umabilir. Daha iyi bir silahlarla Yedi Diyar'ın tamamının kontrolünü ele geçirebilir."

"Şu anda biz de daha iyi silahlar kullanabiliriz." Raisa durakladı, devam etmeden önce zorlukla yutkundu. "Peki Baş Büyücü? Lord Alister? Ondan haber var mı?"

Amon başını salladı. "Şey yok. Belki de diğerleriyle birlikte Gri Leydi'dedir."

Lord Hakkam, "Belki de Büyücü Konseyi, düzlüktekiler kendilerini adadıktan sonra harekete geçecektir," dedi.

"Etrafımızı sardıklarında mı demek istiyorsun?" Raisa tersledi. Kendine engel olamadı.

"Ya da..." Hakkam parmaklarını açtı. "Belki de Kral Gerard ile hâlâ pazarlık yapabiliriz."

"Pazarlık mı?" Nightwalker dedi ki. "Ordusunu düzlüklere geri götürmesine ve paralı askerlerini kovmasına izin verin, sonra konuşuruz."

Hakkam, "Belki de Arden'deki iç savaşın maliyeti ve sermayeye olan ihtiyacı göz önüne alındığında işgal etmekten başka çaresi olmadığını düşündü," dedi. "Çaresiz adamlar çaresiz şeyler yapar. Arden, Tamron ve Fells daha önce bir kez bir araya gelmişti; bu herkesin yararınaydı. Arden ve Tamron soylular mülklerini ve unvanlarını korurlarsa, belki de hayat-"

Raisa, "Fells'in Gri Kurt kraliçelerinin yönetimi altında birleştik," dedi. "Arden'in topuğu altında değil."

"Gevşek bir konfederasyon önerebiliriz," diye ısrar etti Hakkam. "Uluslararası ilişkiler dışında her diyarın bağımsız olduğu bir yer. Kral Gerard henüz evlenmedi. Kraliçe Raisa ve Gerard arasındaki bir evlilik, halklar arasındaki profilimizi yükseltecektir-"

"Fells sizin değil, Lord Hakkam," dedi Nightwalker. "Burası kutsal bir topraktır."

"Verin demiyorum," diye Lord Hakkam. "Sadece... ayağımızı yeniden yere basana kadar bir süreliğine ödünç verin."

"Kraliçemizi de mi vereceksiniz? Yoksa o da mı ödünç?" Nightwalker tiksintiyle homurdandı.

Tanrı seni korusun Gecegezen, diye düşündü Raisa.

Hakkam, "Bu durum kimsenin hoşuna gitmiyor ama gerçekçi olmak zorundayız," dedi. Mücevherli parmaklarıyla saydı. "Ordumuz yok. Büyücü Konseyi kargaşa içinde. Montaigne'in iki ordusu var, aralarında bu krallığı ve kalelerini en az bizim kadar iyi bilen paralı askerler de var. Ayrıca yetenekli destekleri de var, ama nasıl olduğunu bilmiyoruz. çok."

"Kral Gerard hakkında bildiklerimize dayanarak, kraliçenin bir teslimiyete çok uzun süre dayanabileceğini varsayamayız," dedi Amon. "Ve eğer zayıf bir pozisyondan pazarlık yaparsak, istediğimiz her şeyi elde etmemiz pek olası değil."

Raisa kendi kendine gülümsedi. Amon bu konferanslarda daha fazla konuşuyor, babasının üstlendiği danışman rolünü üstleniyordu. Oden's Ford'dan dönen o vakur, sessiz çocuktan çok daha ileriye gitmişti.

Sesi Raisa'nın düşüncelerini böldü. "Majesteleri. Sanırım sizi daha güvenli bir yere tahliye etmeyi tartışmamızın zamanı geldi - eğer hala mümkün."

Raisa kaskatı kesildi. Amon bu konuyu iki gece önce özel olarak gündeme getirmiş ve Raisa'nın verdiği cevaptan hoşlanmamıştı. Şimdi de konseyde müttefik bulma umuduyla konuyu herkesin önünde açıyordu. Bir Byrne için düpedüz sinsî olmaya başlamıştı.

Çenesini yukarı kaldırdı. "Kaçmamı mı öneriyorsun?" Amon, "Ben buna stratejik bir geri çekilme demeyi tercih ederim, Majesteleri," dedi.

Ona Majesteleri diye hitap ediyordu, yani duygularını korumaya çalışıyordu.

konuşmanın dışında. Ama adamın ellerini sıkıldığını fark etti.

sağ yumruğunu sıkı. "Nightwalker seni ve Mellony'yi nehir yoluyla hatlardan geçirmek için hâlâ zaman olduğuna inanıyor. Nehre girdikten sonra

Demonai Kampı'nda Lord Averill'e sığınabilir ve hükümetinizi orada kurabilirsiniz. Orası Fells'teki en zaptedilemez yer. Montaigne o sığınaklara ulaşırsa, zaten her şey biter. Ama bu olsa bile, oradan kaçabilirsin.

Westgate ve Fens."

Nightwalker geldi ve Raisa'nın sandalyesinin yanına diz çökerek gözlerinin içine baktı. "Lütfen güneylilerden önce şehri terk etmeyi düşün.

Majesteleri," dedi. "Bizi gizleyecek gölge pelerinlerim var. Bu sürgün gibi görünen durumun geçici olduğuna söz veriyorum. Bu sürgün geçici olacak.

seni tahtına geri döndüreceğim, yemin ederim. Düzlüktekiler buraya ayak bastıklarına pişman ."

Raisa ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü, pervaza yaslandı,

kabul edilebilir bir cevap formüle etmeye çalıştı. "*İstemiyorum*" diyemedi.

Demonai'nin kontrolü altında olmak. Ne de onlar onun ailesiydi.

Arkasını döndü ve pervaza yaslandı. "Peki bu arada siz ne yapacaksınız Kaptan Byrne?" diye sordu. *Majestelerine* her an kaptanlık yapabiliirdi.

Amon omuzlarını silkti. "Kraliçe ve kraliyet için en iyi olanı yapardım," dedi. "Ki bu da burada kalıp Fellsmarsh Kalesi. Seninle gelirim, görülme ihtimalimiz çok yüksek. Sonunda yine de galip gelebiliriz. Ama Montaigne gelene kadar beklerseniz, fikrinizi değiştirirseniz ayrılmanız daha zor olur."

"O zaman Kral Gerard kraliçenin kaçtığını anladığında geri kalanımıza ne olacak?" Hakkam itiraz etti.

"Lord Hakkam haklı," dedi Raisa, onunla müttefik olmanın . "Daha önce kaçtım ve Fells bunun bedelini hâlâ ödüyor. Halkımın benim acı çekmesini nasıl bekleyebilirim?"

"Zaten acı çekiyorlar," dedi Amon. "Sen hayatta kalsan da kalmasan da acı çekecekler. Ama özgür kalırsan, sen ve Demonai Montaigne'e karşı bir isyan başlatabilirsiniz."

"Kaçak olmaktan bıktım," dedi Raisa. "Bu durumdayız çünkü Kırılma'dan bu yana halk olarak bölünmüş durumdayız. Eğer hepimiz birlikte çalışırsak, bir şansımız olabilir. Bu işi kazanmak ya da denerken ölmek niyetindeyim. Eğer bir araya gelip bir Flatlander ordusunu yenemiyorsak, o zaman belki de egemen bir ulus olarak var olmayı hak etmiyoruzdur."

Birisi dinleyici odasının kapısına vurdu.

Şimdi ne olacak? Raisa kendi kendine homurdandı ama "Gel!" diye seslendi.

Kapı ardına kadar açıldı ve Mick ile Hallie'yi, onların arkasında da tanıdık, uzun boylu bir figürü gösterdi. Raisa'nın kalbi tekledi.

"Böldüğüm için özür dilerim Majesteleri," dedi Hallie. "Ama bu adam konseyin toplanacağını öğrenince, toplantıya katılmak için ısrar etti. duyurulur."

"Micah!" Raisa ona doğru bir adım atarak, "Micah!" dedi.

"Bayar!" Lord Hakkam ayağa fırladı, gözle görülür bir şekilde parlıyordu. "Gri Leydi'den haber mi getirdin? Konsey, Gri Leydi'ye

bizi rahatlatır mı?" Sanki arkasında bir büyücü ordusu görmeyi umuyormuş gibi Micah'nın arkasından baktı.

Micah Bayar selam verdi, cüppesi taş zemine sürtündü. "Majesteleri," dedi Hakkam'ın çıkışını görmezden gelerek. "Buraya daha erken gelmek isterdim ama sizi görmek için içeri girmek her zamankinden daha zor." Doğruldu, yoğun bakışları Raisa'yı tepeden tırnağa taradı.

"Gerçekten mi?" Nightwalker başını geriye doğru eğerek Micah'ya burnunun ucuyla baktı. "Bazılarımız kraliçenin evinden hiç ayrılmadı. tarafı."

Micah'nın bakışları Nightwalker'a kaydı. "Bazılarımızın başka rolleri ve sorumlulukları var," dedi.

"Çevreyi aşmayı nasıl başardınız?" Hakkam ısrar etti, belki de aynı yoldan çıkmayı umuyordu.

"Bir cazibe kullandım," dedi Micah. "Sanırım insanların içeri girmesinden çok dışarı çıkmasından endişe ediyorlar. Yine de iki kişiyi öldürmek zorunda kaldım. nöbetçiler."

Micah Fellsmarch Şatosu'na girmek için hendeği yüzerek ya da yeraltından tünel kazarak geçtiyse, buraya gelirken de temizlenmişti. Ceketinin altındaki keten gömlek tertemizdi, pantolonu yeni ütülenmişti, Yele gibi saçları meşalelerin ışığı altında parlıyordu. Ve yine de -Raisa gözlerini kısarak ona baktı-evet. Yüzüne bir darbe almıştı. Elmacık kemiğinde bir çürük vardı ve burnunun bir tarafı hafifçe şişmişti.

"Gri Leydi'den haberler getirdim - ne yazık ki çoğunlukla kötü haberler," diye devam etti Micah. Eliyle masayı işaret etti. "Oturabilir miyim?"

"Lütfen oturun," dedi Raisa, onu boş bir koltuğa oturtacak kadar kendine gelmişti. Masanın başındaki koltuğuna yeniden oturdu.

Micah bir sandalyeye yerleşti. Gergin, bitkin ve yay kirişi gibi gergin görünüyordu.

"Büyücü Konseyi'nin bu olaylar dizisine hazırlıksız yakalandığını itiraf etmeliyim," dedi. "General Klemath'ın ihanet olasılığına karşı daha uyanık olmalıydık. General Klemath'ın

Güneyliler işgal etti, dağlardaki yetenekli askerlerin çoğunu kaybettik. Bazılarını esir aldılar. Diğerlerini ise diri diri yaktılar."

"Montaigne bunun bedelini ödeyecek, söz veriyorum," dedi Raisa. Bunu nasıl yapabileceğinden emin değildi ama ödeyecekti.

Micah onaylarcasına başını eğdi. "Montaigne'in kampanyasında esir büyücüler kullanıyor olması durumu daha da vahim hale getiriyor. Gri Leydi silahlı bir kamp."

"Burada da durum vahim," diye haykırdı Lassiter. "Konsey çok geç olmadan bize yardım gönderecek mi?"

"Hayır," dedi Micah kesin bir ifadeyle. "Yapmayacaklar."

Herkes aynı anda konuşmaya, sorular sormaya, inançsızlıklarını ve dehşetlerini ifade etmeye başladı.

"Bırakın bitirsin!" Raisa bağırды ve gürültü kesildi. "Neler oluyor Micah? Neden gelmiyorlar?"

Raisa'ya minnettar bir bakış atan Micah devam etti. "Bu daha kötü bir zamanda olamazdı. Konsey tam bir kargaşa içinde. Konsey tam bir kargaşa içinde.

liderlik-" Boğazını temizledi. "Bu çok zor," dedi ellerine bakarak.

"Bazılarınız Konsey'in yeni Yüksek Lider hakkında bir iç soruşturma başlattığını zaten biliyorsunuz.

Büyücü, Lord Alister, şehirdeki üstün yeteneklilerin son cinayetlerine adı karışan kişi."

"Ne?" Lord Hakkam masanın etrafına ters ters baktı. "Bundan haberim yoktu!"

"Tek başına avlanmak mı? Gerçekten mi?" Nightwalker öne doğru eğildi, niyetliydi. "Başından *beri bizi* suçluyordun."

Micah ifadesiz bir şekilde Nightwalker'a baktı. "Bırak da konuşayım. Yakında bir fırsatınız olacak." Durakladı ve kimse konuşmayınca devam etti. "Alister kendisine yöneltilen suçlamaları öğrendi," dedi. "Babam ve kız kardeşim konsey oturumundan sonra Aerie House'a döndüklerinde, o bekliyordu. Saldırdı ve babamı öldürmeye çalıştı."

Bir anlık şaşkın sessizliğin ardından Raisa'nın ağzından tek bir kelime çıktı. "Ne?"

Micah başını salladı, siyah gözleri kireçli teninde parlıyordu. "Neredeyse başarıyordu. Bazılarınızın bildiği gibi, bu ikinci kez Lord Bayar'a saldırdı." Sanki kendisine inanmasını istermiş gibi gözlerini Raisa'ya dikti. "Babamın başka seçeneği yoktu," dedi. "Başka seçeneği yoktu."

Raisa gözlerini Micah'a dikti. Kafasının içinde bir ses *hayır-hayır-hayır* diye bağııyordu. Destek için masanın kenarına tutunarak ayağa kalktı. Ağzını açtığında kelimeler boğazında düğümlendi ve soruyu Amon Byrne sormak zorunda kaldı.

"Ne diyorsun Bayar?" dedi. "Ne oldu?" "Alister öldü," diye yanıtladı Micah. "Onu babam öldürdü."

C H A P T E R F O R T Y

ATEŞ RÜYALARI

Oda bir ses kakofonisine dönüştü.

"Alister öldü mü?" Lord Hakkam sanki tüm bu olanlardan rahatsız olmuş gibi homurdandı. "Şimdiden mi?"

Amon Raisa'nın omuzlarını kavrayarak düşmemesi için dik tuttu. "Bunun için kanıtınız var mı?"

Micah başını salladı. "Bunları Alister'ın cesedinden çıkardık." Elini ceketinin içine sokup bir bez torba çıkardı ve zincirleri şingirdayan iki nesneyi masanın üzerine bıraktı. Biri Han'ın Yalnız Avcı muskasıydı. Diğer ise üzerinde sokak lordu sembolü olan bakır tılsımdı; Dancer'ın kaybettiği tılsımın yerine yaptığı tılsım.

Raisa dehşet içinde onlara baktı. İstirap, diğer her şeyi silip süpürdü.

"Alister iki muska takıyordu," dedi Micah. İşaret parmağıyla Yalnız Avcı parçasını dürttü. "Bu ve diğer - bizden çaldığı bir yılan muskası. Bu eski bir aile yadigârı. Bulabildiğimiz tüm eski flaşlara ihtiyacımız olacağı için bunu sakladık."

"Sen bir yalancısın, Bayar!" Kedi tükürdü. "Cuffs seni asla öldürmeye çalışmadı!" Masanın üzerinden Micah'ya doğru hamle yaptı. Micah kendini yana doğru attı ve yere çarparken yuvarlandı. Bir eli muskasının üzerinde, diğer eli Cat'e doğru uzatılmış halde dizlerinin üzerine çöktü.

"Hayır, yapma Micah!" Raisa refleks olarak bağırdı, Amon'un elinden ve kendini ikisinin arasına attı.

Amon Cat'i bir ayı sarılmasıyla yakaladı, kollarını iki yanına sıkıştırarak Micah'dan uzaklaştırdı. Talia onu bıçaklarından kurtardı ve

Amon onu Mick ve Hallie'ye teslim etti. Micah'a ulaşmaya çalışarak ve giderek daha şiddetli küfürler savurarak onların pençesinde çırpınmaya devam etti.

Micah ayağa fırladı, gözleri Cat'e sabitlenmişti. "Bir sonraki Bana bir hamle yaparsan, bu son hamlen olur," dedi, sesi alçak ve öfkeliydi. "Sürekli arkamı kollamak zorunda kalmaktan bıktım. bir süre-"

"Yoruldu mu?" Raisa bağırdı. "*Yorgun* musun, Bayar? Ben hasta ve yorgunum!"

Hepsi dönüp ona baktı.

Raisa ayağa kalktı, elleri yumruk olmuş, gözyaşları akıyordu. "Belki de Arden tarafından istila edilmeyi hak ediyordunuz," dedi, sesi umutsuzluktan titriyordu.

"Hepiniz birbirinizi öldürebilirsiniz, umurumda değil. Benden bunu beklemeyin.

arkanızı temizlemek. Ya da sizi yönetmeye çalışacak. Bundan böyle kendi başınasınız."

Nightwalker sandalyesinde donmuş bir şekilde oturuyor, gözleri Micah'tan Raisa'ya ve tekrar geriye kayıyordu.

Micah ona doğru bir adım attı, ellerini uzattı, kara kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "Majesteleri. Raisa. I-"

Raisa arkasını döndü ve arkasında ölü bir sessizlik bırakarak odadan çıktı.

Koridora girdiğinde önce tırısa kalktı, sonra da koşmaya başladı; geçitten aşağıya, barikonun uzak kulesine doğru, odasının kapısında nöbet tutan polislerin yanından geçti. Yırtarak açtı Kapıyı açtıktan sonra oturma odasından geçerek karşı taraftaki yatak odasına doğru ilerledi.

Magret kitabından başını kaldırdı. "Majesteleri? Toplantı bitti mi?"

Raisa omzunun üzerinden, "Kimsenin içeri girmesine izin verme," diye seslendi. "Kim olursa olsun."

Kapıyı çarpan Raisa kendini yatağına attı, yüzünü yastığına gömdü ve iki yanındaki örtüyü yumruklarıyla kavradı.

Görüntüler zihninde çarpıştı - Southbridge Tapınağı'nda, sokak hayatından yara bere içinde ve kanlar içinde, Sözcü Jemson'la teslim olmayı tartışan Han Alister. *Hapisteydim*, demişti, bıçağının eliğı boğazını sıyrırken. *Geri dönmeyeceğim*.

Özel sırasında Oden'in Ford'undaki Han, politikanın ya da görgü kurallarının bazı ince noktalarını tartışıyor, sorular soruyor, her zaman Raisa'nın gitmek istediğinden daha derine iniyordu. O mavi gözlerin neredeyse fiziksel baskısı.

Annesinin ve kız kardeşinin ölümünden bahsettiğı gün, sesi öfkeden boğuk çıkmıştı.

Han'ın uzun ve zayıf bedeni Bridge Caddesi'ndeki bir tavernanın sandalyesine yayılmış, klan yapımı çizmelerinin topukları hırpalanmış ahşap zemine dayanmış, elleri ortasına bağlanmıştı. Sınıf ve kampüs hayatına dair gözlemleriyle Hallie ve Talia'yı nasıl kahkahalara boğduğunu.

Her zaman kapıya dönük otururdu.

Kelimeleri bir araya getirme şekli - istediğı zaman sokak argosundan mahkeme konuşmasına kolayca geçiyordu.

Öpücükler ve okşamalar, mavi harabeden daha sarhoş edici bir sevişme.

Gülümsemesi -arpık, alaycı ve dünyaya fazlasıyla aşına- ve aynı zamanda umut dolu.

Sonunda Han çatı katındaki bahçede, geri dönmenin ve onunla evlenmenin bir yolunu bulacağına söz , "*Benim hakkımda bir şey duymadın mı? Ben gerçekten çok tehlikeli biriyim*."

Çözümü bu muydu - Bayarları öldürmek? Bunu tek seçeneğı olarak mı görüyordu? Yoksa Han'ın düşmanlarının kendi cinayetlerini örtbas etmek için uydurduğu Han Alister hakkındaki yalanlardan biri daha mıydı?

Fark etmezdi. Her iki da, o gitmişti. Ve tüm umutlar sanki biri ruhunda bir musluk açmış gibi Raisa'dan boşaldı.

Hıkırıklar içini ürpertti, onu denize dökmekle tehdit eden devasa keder dalgaları. Bir süre direndi ama sonunda keder ve umutsuzluğ a teslim oldu.

İki gün sonra, Marin Karn Gerard Montaigne'in ordusu, General Klemath'ın paralı askerleriyle huzursuz bir ittifaka katılmak üzere Fellsmarch şehrine yürüdü.

Fellsmarch şehrinde bu kadar çok askerin yerleştirilebileceği çok fazla yer yoktu. Dar, kıvrımlı, neredeyse dikey sokakları çadırların sıralarını barındırıyordu. Mevcut tek yer, kalenin yakınındaki tepenin aşağısında, lanetli nehre karşı, yanmış bir gecekundu .

Klemath'ın ordusu şehri Karn'ın taze birliklerine teslim etti, şehir duvarlarının dışında pozisyon alıyorlardı. Soyguncu paralı askerler şehirden ayrılmaktan çok mutlu görünüyordu.

Karn çok geçmeden neden ayrılmak için bu kadar hevesli olduklarını anladı. Askerleri yerlerini alır almaz, taciz başladı. Gece vakti hamamböcekleri gibi yıkıntıların arasından çıkan kimliği belirsiz kişiler. Hamamböcekleri gibi, ordu kamplarına istedikleri zaman çıkıyorlardı. Yiyecek, silah ve diğer malzemeler sanki sihirli bir değnek değmiş gibi ortadan kayboldu.

Daha da kötüsü, askerlerin kendileri de ortadan kayboluyor, ölü bedenleri günler sonra çalılarla bağlanmış ve kafir tapınaklarının duvarlarından sarkıyor ya da arka sokaklarda yığılmış olarak ortaya çıkıyordu. Çok geçmeden, Arden ordusunun askerleri surların dışında görece güvenli bir şekilde konaklayan çizgililere imrenir oldu.

Karn geleni yaptı. Kısa bir süre önce Tamron Sarayı'nı yağmaladıktan sonra askerlerine yakalamayı başardıkları sokak serserilerine ve hırsızlara merhamet göstermemelerini emretti. Sığınaklarını yok etmeye gelince, bu konuda yapılacak pek bir şey kalmamıştı.

Fellsmarch Kalesi'nin kuleleri doğuya doğru yükseliyordu. Gökyüzü, hafifçe garnizonlanmış ama şimdiye kadar zaptedilememişti. Montaigne'in casusları, hayatta kalan kuzeyli büyücülerin çoğunun Gri Leydi'deki kalelerinde toplandıklarını ya da taşradaki evlerinde saklandıklarını rapor etmişlerdi. Ama ambarın duvarları, parlak bir ağın altında parıldıyordu. Bu yüzden kuzey kraliçesinin elinde en az bir büyücü olmalı.

Bu arada, Karn'ın komutası altındaki büyücüler ellerinde çok az büyü aleti olduğu için büyü yapma konusunda çok az şey yapabiliyorlardı. Bazıları gizemli hastalıklara yakalandılar ve tek bir büyü bile yapamadan yataklarına düştüler.

Karn kraliçeyle görüşmek istedi ama ona müsait olmadığı söylendi. Daha önce bir kez, Tamron ve Arden arasındaki sınırda, bir çatışmanın ortasında karşılaşmışlardı. Kraliçe bir kadın gibi giyinmişti. Hizmetkârdı ve kralı onu seçene kadar gözünden kaçmıştı. Ufak tefek ve ince yapıydı, Bruinswallow birası renginde bir teni, şaşırtıcı yeşil gözleri ve inatçı bir çenesi vardı.

Fosnacht ona cadı dedi ve onu yakmayı tercih etti. O da almayı reddeden büyücülerle biraz pratik yaptı. Montaigne ile anlaştı. Doğruyu söylemek gerekirse, fanatik rahip Karn'ı sinirlendiriyordu. Ateşi çok seviyordu.

Karn'ın emri kraliçeyi canlı olarak Gerard'a götürmekti. Karn aynı fikirde değildi. Kızın boynunu sıkıp bu işi bitirmek çok daha temizdi. Bir ceset isyan organize edemez.

Karn bu konuyu tartışmıştı ama çok uzun sürmemişti. Gerard Kuzeyli cadıya kafayı takmış gibiydi. Onun gururunu incitmişti. -Ve Arden Kralı bunu ona ödetmek istiyordu.

Er ya da geç kraliçe ve savunucuları pes zorunda kalacaktı elbette. Ama Karn, bu işin Sonbahar karları güneydeki geçitleri kapatmıştı. Yolda dağ vahşilerine yeterince adam kaybetmişti. Kuzey büyücüleri Şimdilik dağınık görünüyordu ve yeniden toparlanıp adam toplamaları için onlara zaman tanımak istemiyordu.

Marin Karn'ın kışı cadılı kuzeyde geçirmeye hiç niyeti yoktu. Ve bu yüzden geçmenin bir yolunu aramaya devam etti.

Raisa gözyaşlarıyla şişmiş gözlerini açtığında Magret Gray'in üzerine doğru geldiğini gördü. Gözlerini tekrar sıkarak kapattı ama yeterince hızlı değildi.

Magret ağır bir iç çekişle, "Geri döndüler, Majesteleri," dedi. "Kim döndü?" Raisa çatlamış dudaklarının arasından fısıldadı. Üç gün boyunca Günlerdir ateşli rüyalar görüyordu. Bu neredeyse bir

Uyanık olmak rahatlatıyor.

"Yüzbaşı Byrne ve diğerleri," dedi Magret, sandalyeye oturarak Yatağın yanında, son üç günün çoğunda işgal ettiği yerde. Köpek onun yanına sokuldu ve çenesini örtünün üzerine koydu.

Magret dalgınca başını kaşıdı.

"Bayar kapınıza musallat olmuş şeytani bir ruh gibi. Onu göndermeye çalıştım ama seninle konuşması gerektiğinde ısrar ediyor. Bu arada

Aziz Kraliçe, sanki onun size yüz metre yaklaşmasına izin verirmişim gibi."

Güzel, diye düşündü Raisa, gözlerini kapatarak. *Güzel.*

"Prenses Mellony senin için çok endişeleniyor," dedi Magret. "Saatlerdir başucunuzda bekliyor. Sonunda onu uyarmak zorunda kaldım, çünkü onun da ateşlenmesinden korkuyordum."

Raisa gözlerini açmadan, "Kimseyi görmek istemiyorum," diye fısıldadı.

"Özür dilerim, Majesteleri. Onlarla konuşmalısın. Hasta ya da değil, Siz krallığın kraliçesisiniz ve güneyden gelen o şeytan sizi beklemeyecek."

Raisa isteksizce gözlerini tekrar açtı. Magret elinin tersiyle Raisa'nın alnına bastırdı ve kaşlarını çattı, dudakları onaylamamaktan gerilmişti, yüzü endişe ve acıdan bitkin düşmüştü. Burnu sanki ağlıyormuş gibi pembeleşmişti.

Raisa'nın midesi çalkalanıyor, başı ağrıyor ve kaldıramayacağı kadar ağır hissediyordu. Üç gün boyunca hiçbir şey yememişti ve bu sürenin çoğunda yüksek ateşi vardı. Yüksek ateşten ölmek mümkün müydü?

Kırık kalp mi? Şimdiye kadar, bunun sadece Missy Hakkam gibilerin okuduğu aşk romanlarında olduğunu söylerdi.

Aşk insanı savunmasız yapar, diye düşündü Raisa. Acıya, kayba ve belki de ateşe karşı.

Oturur pozisyona gelene kadar kalçalarını geriye doğru kaydırды, başını yatak başlığına dayadı. Magret serin parmaklarıyla saçlarını düzeltti ve ona bir bardak su ile söğüt kabuğu uzattı.

"alın Majesteleri," dedi Magret. "Söğüt kabuğu midenizi zorlayabilir."

Raisa itaatkâr bir şekilde yudumladı.

"Kalede ne klan ne de yetenekli şifacılar var," diye devam etti Magret. "O lanet Klemath hepimizi gafil avladı. İçerideki tek büyücü o lanet Bayar."

Micah. Micah ve babası Han Alister'ı öldürmüştü. Ya da onları öldürmesini engellemek için onu öldürdü. Raisa'nın içinde bir alev tutuştu.

ve birkaç derin nefes aldı, bir şekilde az önce indirdiği söğüt kökünü kusmaktan kaçınmayı başardı.

Magret'in unutmuş olma ihtimaline karşı Raisa, "Onu görmek istemiyorum," dedi.

"Bayar, Yüzbaşı Byrne ve General Dunedain ve diğerleri güneylileri dışarıda tutmak için," dedi Magret isteksizce. "Yüzbaşı Byrne, Montaigne'in ordusu buraya gelmeden önce sizi bir şekilde kaçırmak istiyordu. Bayar yardım etmeye hevesliydi ama sen bu kadar hastayken, biz..." Sesi kesildi.

"Özür dilerim," dedi Raisa, sesi umutsuzluktan donuklaşmıştı. "Bu ne büyük bir felaket."

Magret'in gözlerinde yaşlar birikti ve tehdit ediyordu. Ayağa kalkmak ister gibi yaptı ama Raisa onun kolunu tuttu.

"Hançerim nerede Magret?" Raisa birdenbire çaresizce hançeri bulmak söyledi. "Kaptan Byrne'den gelen mi?"

Magret'in gözleri kısıldı. "Neden?"

"Nerede o?" Raisa tekrarladı. "Onu istiyorum."

Magret ona uzun uzun ve sertçe baktı. "Genç Alister hakkında," dedi sonunda. "Onunla aranızda bir şeyler olduğunu biliyorum-" Sesi bir an kesildi, sonra patladı: "Hiçbir erkek uğruna kendinizi öldürmeye değmez Majesteleri!"

"Kendimi öldürmeyeceğim," dedi Raisa. "Başka seçeneğim olmadığı sürece. Hançerimi tutacağım, her ihtimale karşı - Düzlülükler içeri girerse diye. Beni canlı ele geçiremeyecekler."

Magret Raisa'nın yüzünü inceledi. Sonra ayağa kalktı ve odayı geçerek duvara dayalı sandığa gitti. Derin bir kazı yaparak hançeri çıkardı ve yastığının altına koyan Raisa'ya uzattı. Magret yatağın üzerine ağır bir yün şal bıraktı. "Sıkıca sarın, Senin Majesteleri. Çay için tencereyi kaynattım." Dış odada gözden kayboldu.

Raisa bir an tereddüt etti, bu görüşmeyi yatağından yapmayı düşündü. Sonra, iç çekerek, bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. ve yere kaydı, baş dönmesi geçene kadar yüksek yatağa yaslanarak kendini sabitledi. Kendini şala sararak sendeleyerek ateşin yanındaki kanepeye gitti; bir zamanlar Han Alister'la öpüşüp kucaklaştıkları yere. Dizlerinin üzerine bir örtü çekerek kanepenin bir köşesine yerleşti. Köpek onun ayaklarının dibine uzandı. Onu uzatarak elini çevirdi, böylece parmağındaki yüzük ateş ışığını yakaladı. Ay taşları, inciler ve ametist-Han'ın Raisa'ya taç giyme töreninde hediye. Hanalea'nın nişan yüzüğünden esinlenilmişti.

İçini bir ürperti daha kapladı ve iki elini de ocağa doğru uzattı.

CHAPTER FORTY - ONE

YENİ BİR NESİL

Oturma odasının kapısı önce biraz, sonra da sonuna kadar açılarak sadece bir kişiyi, Amon Byrne'ü ortaya çıkardı.

"Majesteleri?" dedi, önce yatağa sonra da odaya bakarak.

"Amon. Gel ve ." Raisa onun duyabileceği kadar yüksek sesle konuştuğundan emin değildi.

Amon ocağa doğru ilerledi ve kanepenin yanına diz çöktü, yüzünde şok ve dehşet ifadesi vardı. "Rai," dedi kısık sesle, elini onun elinin üzerine kapatarak. "Bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum."

Canım. Blunt. Byrne. Mezarlıktan bir adım öteye bakmalıyım.

"İşte," dedi, elini yanındaki koltuğa koyarak. "Buraya otur."

Döşemenin üzerine yerleşti, hâlâ ona bakıyordu. "Bir şifacıya ihtiyacın var," dedi zorlukla yutkunarak. "Bir şekilde senin için bir tane getirmeliyiz."

"Bir şifacının yardımcı olabileceğinden emin değilim," dedi Raisa, başını onun sağlam omzuna yaslayarak.

"Bu Alister'la ilgili," dedi Amon. Bu bir soru değildi.

Raisa başını salladı. "Mesele sadece Alister değil, başka her şey de var ama kırılma noktası buydu. Dinleyici salonunda söylediklerimde ciddiydim - belki de bir ulus olarak var olmayı hak etmiyoruz." Boştaki elinin tersiyle gözlerini sildi.

Amon boğazını temizledi. "Bu konuda nasıl ilerleyeceğimden emin değilim... Alister'ın ölümünü kastediyorum. Gerçekte ne olduğunu araştıramam

Biz burada tıklıp kalmışken. Ve Micah, itiraf ki son birkaç gündür çok yardımcı oldu. Askerlerimizin çok ihtiyaç duydukları dinlenmeyi endişelenmeden yapabilmeleri için büyü lü bariyerler kurdu. sin si bir saldırı hakkında." Durakladı. "Yani bu bir saldırı gibi görünebilir. Soğukkanlı, hesaplı bir karar ama bu karmaşadan kurtulana kadar bu durumla başa çıkabileceğimizi sanmıyorum." Sanki gerçekten yaparlardı.

"Han'ı geri getirmeyecek, değil mi?" Raisa söyledi. "İş suçlamaya gelince, kendimden başlayacağım. Gerçek şu ki Mesele şu ki, onu seviyordum ve ondan vazgeçmek istemiyordum. Bu yüzden onu imkânsız bir duruma soktum. Başarılı olmasının hiçbir yolu yoktu. Ve şimdi o öldü."

"Alist er kendi kararlarını kendi verdi," dedi Amon. "Onu oraya sen koymadın, o koydu."

"Doğ ru yapmalıydım. Birlikte bir geleceğ imiz olmadığını biliyordum ve onu göndermeliydim. Gerçekte kim olduğumu öğrendikten hemen sonra, gidecek kadar öfk elendi. Ona ihtiyacı olan itici gücü vermeliydim."

"Ne bilmene imkân yoktu," dedi Amon. "Hem zaten burası onun da evi. Neden gitsin ki?"

"Onunla birlikte kaçabilirdim," diye devam etti Raisa, Amon'a olduğ u kadar kendisine de. "Tüm bunları geride bırakabilirdik." Elini salladı, kaleyi ve kraliçeliğ i içine aldı. "Geriye dönüp baktığımda, belki de bu daha iyi bir karar olurdu. Zaten her şeyimi kaybettim."

Başını kaldırıp Amon'a baktı ve tekrar ona odaklandı. "Ben de seninle aynı şeyi yaptım. Seni istedim ve bunun sana ya da bir başkasına zarar verip vermemesi önemli değildi."

"On sekiz yaşındayım," dedi Amon. "Ben de kendi seçimlerimi yapabilecek yaştayım."

Raisa başını salladı. "Ama bu benim konumum. İnsanlar bana hayır diyemez, çünkü ben kraliçeyim. Ve hatalı olduğ umda-" Durakladı ve sonra devam etti. "Oh, Amon, bunu yapamam. Bunu yapacak kadar güçlü ."

Amon tereddütle uzandı ve onun saçlarını okşadı. "Bunu yapabilirsin," dedi. "Sen tanıdığım en güçlü insansın."

"Daha da kötüsü, bunu *neden* yaptığımı bilmiyorum," dedi Raisa. "Eğer en yakınimdaki insanları kurtaracak gücüm yoksa, müttefiklerimi birbirlerinin boğazından uzak tutamıyorsam, o zaman ben ne işe yararım? Ben eskiden annemi eleştirmek. Daha iyi bir iş yapabileceğimi düşündüren neydi?"

Amon bir süre bunu düşündü, kaşları çatılmıştı. Sonunda başını kaldırdı, gözleri kışın okyanus kadar griydi. "Bence bir avuç dolusu ile başla ve oradan devam et."

"Ne demek istiyorsun?"

Amon ayağa kalktı, kapıya gitti ve başını dışarı uzattı. Birkaç dakika süren boğuk bir konuşmadan sonra geri döndü, ardından bir tür maiyeti geldi.

İlk olarak Güney Adaları'ndan, sokak efendisi ve bıçak dövüşçüsünden kraliyet korumasına dönüşen Cat Tyburn geldi. Gözü morarmıştı.

ve Raisa onu son gördüğünden beri şişmiş bir dudak. Amon Byrne'den boşalan yere çöktü ve kollarını Raisa'ya dolayarak sıkıca sarıldı. Raisa yüzünü Cat'in buklelerine bastırmış, Cat de sırtına küçük daireler çizerek masaj yapıyordu.

"Merak etme," diye fısıldadı Cat onun kulağına, sesi alçak ve sertti. "Bunu halledeceğiz, söz veriyorum."

Nedense bu Raisa'ya şeyden daha çok dokunmuştu.

Cat sonunda onu serbest bıraktı ve Raisa'nın yanındaki kanepenin koluna tünedi.

Onu, FellsMarch şehrinde doğup büyüyen Mick Bricker ve Hallie Talbot izledi.

Konuşmacı Roff Jemson ve Magret Gray birlikte içeri duvara karşı pozisyon aldılar.

Melez bir ay büyücüsü olan Talia Abbott, Talia'ya aşık olan ve onunla birlikte Fells'e dönen kızıl saçlı Ardenli silah ustası Pearlie Greenholt'la birlikte içeri girdi. Mavi üniformaları görevde olduklarını gösteriyordu.

Micah içeri girdi, siyah gözlerini Raisa'ya dikti ve onun görünüşünü incelerken acı ve dehşet içinde daraldı. Köpek boğazının hırladı ve Raisa'nın bacaklarına doğru bastırdı.

En arkada, Fells ordusundan geriye kalanların komutanı olan bir başka melez asker Char Dunedain vardı.

Dunedain kapıyı kapatmaya giderken, Reid Nightwalker onun yanından geçerek odaya girdi ve diğerlerine katıldı.

Duvar boyunca yerlerini koruyan Jemson ve Magret dışında, onun etrafında garip bir daire şeklinde durdular.

"Nedir bu?" Raisa ipucu bulmak için yüzüne bakarak sordu. "Bir toplantı mı yapıyoruz?"

"Bir çeşit," dedi Amon.

Cat, "Yapabilselerdi burada olacak başkaları da var," diye gönüllü oldu. "Ateş Dansçısı'nın geleceğini biliyorum." Başını geriye doğru eğdi ve burnunun ucuyla Micah'ya baktı.

Micah, "Eğer özgür olsalardı burada olacak başka büyücüler de var," dedi.

"Ve Demonai arasında da pek çok kişi," diye karşılık verdi Nightwalker, sanki geride kalmak istemiyormuş gibi.

Hallie, "Duvarlarda görev yapanlardan bazıları da burada olmak isterdi," dedi. "Ragmarket ve Southbridge'den de pek çok kişi."

"Pekâlâ," dedi Raisa, yorgunluğun verdiği sabırsızlıkla. "Diyorsun ki, ellerinden gelse kraliyetin yarısı bu odada olurdu. Ve hepiniz buradasınız çünkü...?"

"Bazılarımız anlaşıyor," dedi Cat tavana bakarak. "Pek çok konuda anlaşıyoruz," dedi Talia, alçak ve kaba sesiyle. Raisa'nın kapısının önünde bir suikastçının boğazını kesmesinden beri.

"Ve biz farklı şeylere inanıyoruz," diye ekledi Micah.

"Ama hepimizin bir şey var," dedi Mick. "Sana." Gafil avlanan Raisa başını kaldırıp baktı. "Ben mi?"

Mick başını salladı. "Sana daha önce seninle omuz omuza savaştıktan gurur duyduğumu söylemiştim. Bu hâlâ geçerli - Güneyliler dışarıdayken her zamankinden daha fazla."

"Ben Ardenine'im," dedi Pearlie, "ama kendimi evimde hissettiğim ilk yer burası." Talia'nın elini tuttu. "Aşk için geldim ama silahlarımı alıp evlat edindiğim kraliçem için hayatımı ortaya koyacağım ve ülke."

"Burası kutsal topraklar," dedi Nightwalker. "Ve onun kanı sizin damarlarınızda akıyor. İşgalcileri kovmak için gerekirse kendi kanımızı dökeceğiz."

Magret bir adım öne çıktı. "Ben bir Hanalea Bakiresi'yim," dedi. "Gri Kurt hattına hizmet edebilmek için emirlere girdim. I Kraliçe Marianna'yı severdim. Sonuna kadar ona hizmet ettim. Cesedini gömülmek üzere hazırladım ve prenses varisi yapamadığı için tapınakta nöbet tuttum." Sanki herkesin onu anladığından emin olmak istercesine durakladı. tüm dikkatiyle. "Ama sen" -Raisa'yı işaret etti- "şu anda ihtiyacımız olan kraliçe sensin. Ben de sana ve Prenses'e hizmet edeceğim. Son nefesimi kadar Mellony."

"Sadece birkaç aydır kraliçesiniz," dedi General Dunedain, "ama bu süre içinde krallığın uzun zamandır ihtiyaç duyduğu türden değişiklikleri başlattınız; orduda, kamu yönetiminde Konsey, düzlükteki mültecilerle ilgilenirken. Bu benim fikrim, Majesteleri," diye ekledi aceleyle, sanki kulağa hoş gelmeyeceğini fark etmiş gibi küstahça. "Ama böyle düşünen tek kişi ben değilim. Ordudaki yerli doğumlular arasında hatırı sayılır bir desteğiniz var."

Raisa kuru bir sesle, "Onlardan daha fazla olmaması çok kötü," dedi.

Dunedain, "Chalk Cliffs'te toplanmış ve emir bekleyen yüzlerce kişi var," dedi. "Bu da bir başlangıç. Ve eğer Dağlılar ile Demonai'nin birlikte çalışmasının bir yolunu bulabilirsek..." Gecegezen'e baktı, o da başını salladı, bakışları Dunedain'den Raisa'ya kaydı.

Büyücülere de ihtiyacımız var, diye düşündü Raisa. Ve Micah dışında büyücüler bu toplantıda gözle görülür bir şekilde yoktu.

Micah sanki onun düşüncelerini tahmin etmiş gibi, "Senin için her şeyi riske attım," dedi. Gözleri yüksek sesle söylediğinden daha fazlasını anlatıyordu.

General Dunedain, "Çok erken davranarak çok fazla şey yapmaya çalıştığınızı düşündüğünüzü biliyorum," diye devam etti. "Ama başka seçeneğiniz yoktu. Klemath bize ihanet etmek niyetindeydi. Onu zorlamış olabilirsiniz ama emirlerinize karşı gelmeye devam etmesine izin veremezsiniz."

Raisa başını salladı ve koluyla yüzünü sildi. Bir ara soğuk terler dökmeye başlamıştı.

Magret odayı geçip onun yanına gitti. Raisa'nın saçlarını geri fırçaladı.

nemli saçlarını okşayarak alnına dokundu. "düştü Majesteleri," dedi gülümsemeye yakın bir ifadeyle.

Jemson ilk kez konuştu. "Maiden Gray ve benim dışımda, bu odadaki herkes sizin yaşıınıza yakın Majesteleri," dedi. "Bence bu çok önemli. Siz ve sizin nesliniz yeni queendom. Her şeyin farklı olabileceğine dair umudu temsil ediyorsunuz." O

durakladı. "Birçok kayıp yaşadığınızı biliyorum. Tüm bunları giderseniz buradaki hiç kimse sizi suçlamaz. Ama umuyoruz ki bizimle biraz daha kalır ve bize bu en iyi hediye verirsiniz.

Fells dediğimiz bu değerli toprak parçasını kurtarmak için ileri gitme şansı."

Bununla ne demek istedi? Raisa merak etti. Kaçarak ya da kendi canıma kıyarak kaçmaya çalışabileceğimi mi düşünüyor? Ya da kederden delireceğimi mi?

Raisa şalını omuzlarına kadar çekti.

Bu kadar çok gözün baskısına karşı kendini savunmak. Sanki kendisine olan inançlarının ağırlığına karşı kendini koruyabilirmiş gibi.

Vicdanında zaten bu kadar çok ölüm varken, bir kez daha onları tehlikeye atmasını istiyorlardı. Tüm oda hayaletlerle ve gri kurtlarla doluydu.

Fısıltıları kafasını doldurdu - belki de sadece ateşli rüyalarının bir kalıntısıydı. *İleri git, Raisa ana'Marianna*, dediler. *Aşk seç.*

Aşk seç, diye düşündü acı acı. Bu şaka Hanalea'dan beri her Gri Kurt kraliçesine yapılmıştı.

Aşk, diye düşündü, acele bir anlayışla. Bu dağları seviyorsun. Eğri büğrü sokakları ve taş evleriyle bu kasabayı seviyorsun.

Merdivenler.

Bu odadaki insanları seviyorsun, en azından çoğu zaman. Bu onun kalbindeki boşluğu doldurmayacaktı. Ama bu da bir şeydi. "Pekâlâ," dedi. "Hiçbir yere gitmiyorum."

CHAPTER FORTY - TWO

DIŞARI ÇIKARKEN BAYARLAR

Han, Fiona'dan önce ne kadar süre duvarda asılı kaldığını söyleyemezdi.

geri döndü. Kolları ve bilekleri acıyla kavrulacak kadar uzun süre. Umudunu tam olarak yitirmemişti ama çok yaklaşmıştı.

Göz kapaklarına vuran meşale ışığıyla uyandı. Bayarlar, baba-kız, ellerinde meşaleler ve çantalar taşıyorlardı, sanki uzun bir yolculuk bekliyorlardı. Bayar Han'ı duvardan indirdi ve Han bir yığın halinde yere yığıldı.

"Fiona ve ben bunu uzun uzun tartıştık," dedi Bayar, gözlerini Han'a dikerek. "Çaresiz durumumuzu göz önünde bulundurarak bir anlaşma yapacağız Alister. Tüm silahlarımıza ihtiyacımız olacak ve her

Bu savaşı kazanmak için büyülü bir el. Bizi cephaneliğe götür, biz de seni zarar görmeden serbest bırakalım. Düz topraklılar Fells'ten sürüldükten sonra anlaşmazlığımızı çözeceğiz."

Ve eğer *buna* inanıyorsan, Alister, sen gerçekten bir nick-ninny mark'sın, diye düşündü Han. Ardenine istilas olmasaydı burada olmayacaklarını biliyordu.

Kelepçeli bileklerini uzattı. "O zaman bunları misin?" dedi, denemekten zarar gelmeyeceğini düşünerek. "Ellerim serbest kalırsa daha kolay olur."

Lord Bayar güldü. "Beni bir kez öldürmeye çalıştın, Alister," dedi, sanki kendi elleri kanla kaplı değilmiş gibi. "Vereceğim Tılsımını geri alacaksın ama cephaneliğe varana kadar ellerin bağlı kalacak. İzin almadan tılsıma dokunmayacaksınız. Her biri

Yaptığın zaman bize tam olarak ne yaptığını söyleyeceksin. Eğer unutursanız, Fiona hatırlamanıza yardımcı olacak."

"Beni test etme Alister," diye ekledi Fiona. Han'ın flaş bilekliklerine bir zincir taktı, diğer ucunu da kendi bileğine dolayarak birbirlerine bağladı. "Eğer bir şey yapmaya kalkarsan, ellerini koparırım."

", " dedi Han. "Elimden geleni yapacağım."

Kendini duvara yaslayan Han, olduğundan daha bitkin görünmek için ağırdan alarak ayağa kalktı. Kaskatı, ağrılı ve güçsüzdü ama hareket ediyor, kendini güçlendiriyordu. Bayarların dönüşünü beklerken.

Tek sıra halinde yürüdüler, Han ortadaydı. Dar, yıpranmış taş basamaklardan oluşan bir kat daha inerek zindanlardan daha da alçak, rutubetli ve küf kokan bir havaya girdiler. Onu zindanlara bu şekilde getirmiş olmalıydılar ama o sırada Han kapüşon takılmış ve hareketsiz bırakılmıştı. Elleri bağlı ve Fiona'ya bağlıyken engebeli, kırık dökük merdivenlerden inmek garipti.

Kendimi merdivenlerden aşağı atarsam onlar da yuvarlanırmıydı? Han merak etti. İşe yarayabilir, tabii kendimi aşağı atmazsam.

anlamsız. Açlıktan ve kan kaybından zayıf düşmüş, elleri birbirine zincirlenmiş bir haldeyken bu olası görünüyordu. Daha iyi bir fırsat için beklemeye karar verdi. Fiona'nın onu dürtmesi ve ilerlemesi için teşvik etmesiyle birlikte topallayarak ilerledi.

Tünellerin birleştiği yerde durdular. Lord Bayar paltosunun altından kadife bir çanta çıkarıp Han'a fırlattı, o da refleks olarak iki eliyle tuttu, parmakları sakattı. Biraz Zorlukla ipi çözdü ve deriye sarılı bir bohça çıkardı.

Han yüksek bir sesle, "Şimdi tılsımına dokunacağım," dedi. "Onu biraz güçle beslemem gerekiyor."

Bayar başıyla onayladı ve Han yılan tılsımını açmaya başladı.

Deriyi açtığında, içinden ışık saçılıyordu.

Tılsım dokunuşuna karşılık verdi. Jinxpiece'i iki elinin arasına aldı.

Günün ilk içkisini içen biri gibi. Büyünün serbest kalması, uzun süredir devam eden bir diş ağrısından kurtulmak gibiydi. günlerce onu takip etti.

Han fiziksel olarak tükenmişti ama kanalize edilmemiş bir parıltıyla hazırды.

Tılsım, Bayarların onu elinden almasından önce hâlâ yanıyordu. Belli ki, Fiona'nın başarısız girişiminden beri onu kurcalamaya çalışmamışlardı.

Bayarlar ona kıskançlıkla bakarken Han zinciri başının üzerinden . Acele etmedi, bir strateji bulmak için beynini zorladı, Onları Yetenekli Kralların Cephaneliği olmayan bir yere götürebilirdi. Kaçmak için bir fırsat yaratmanın bir yolu.

Onları şehre geri götürebilir ve tanıdık bir zeminde yüzeye çıkabilir miydi? Oraya vardıklarında, kaçmak mümkün olabilir. Özellikle de savaş devam ederken. Eğer devam ediyorsa.

Lord Bayar sanki Han'ın düşüncelerine kulak misafiri olmuş gibi, "Cephaneliğe tünellerden ulaşılabilirdiğini söylemişsiniz," dedi. "Savaş göz önüne alındığında en iyisi yeraltında kalmamız."

"Kaybolmadığımız sürece sorun yok," dedi Han. "Aşağıda ne yapacağımı bilmiyorum."

"Kaybolmadığımızdan emin olmanızı tavsiye ederim," dedi Bayar, her kelimeyi ısırarak. "Ailemiz tünelleri Kırılma'dan bu yana kullanıyor. Ben Micah'ın yaşındayken tünelleri iyice keşfetmiştim, cephaneliği arıyorum."

"Ama sen onu hiç bulamadın," dedi Han.

"Hanalea Tepesi'nde olduğunu tahmin etmiştim, bu yüzden büyücülerin oraya gitmesi yasaktı. Hanalea'daki tünel girişini buldum ama cephaneliği bulamadım."

Ve sonra konu Han'a geldi - Gavan Bayar'ın Willo'ya saldırdığı gün Hanalea'da ne yaptığı. Tünellerden gelmiş ve böylece Demonai devriyelerinden kaçmış olmalıydı.

Cephanelik Hanalea yönünde uzanıyordu. Han Bayarları o tarafa yönlendirirse, onları fümerolde kaybedebilir ya da bir kaplıcada kaynatabilirdi. Bu küçük bir ihtimaldi ama yine de bir şeydi.

"Pekâlâ," dedi Han. "Beni başladığımız yere geri götür. Seni oradan yönlendireceğim."

Bayarların özel tüneline geçerek, uğursuzluklarla sarılı, pirinç kaplı ahşap bir kapıya vardılar. Lord Bayar uzun bir alıştırmaların verdiği rahatlıkla onları sökü� attı. Geçtiler ve Bayar, kapının ana koridorun taş duvarına için gizleme tıslımları uyguladı.

"et," dedi Han. "Şimdi tıslımına dokunacağım." Elini yılan tıslımının üzerine kapatıp yalandan bir tıslım fısıldadı ve tıslımın derinliklerine baktı, keşke orada gerçekten takip edebileceği bir harita olsaydı. Keşke Crow rehberlik etmek için hâlâ burada olsaydı.

"," dedi kaşlarını çatarak. "Sanırım bu taraftan." "Önce sen git," dedi Lord Bayar.

Han tıslımını bıraktı ve Fiona'yı alevler içinde bırakacak ani hareketler yapmaktan çekinerek önden gitti.

Evet. Han daha önceki yer işaretlerini hatırlamaya başladığında rahat bir nefes aldı. Doğru yol buydu. Metodik bir şekilde tıslımını kullanarak bariyerleri ve tuzakları etkisiz hale getirdi. Lord Bayar nerede olduklarını bilirdi, bazılarını yerlerine koymuştu. Han tıslımına dokundu

sık sık, her seferinde Bayarların sabırsız ve dikkatsiz olacağını umarak uyarıda bulundu.

Han, sihirli duvarının arkasına gizlenmiş olan cephaneliğe giden sapağın yanından geçti.

"Alister," dedi Bayar sert bir sesle.

Fiona, Han bileklerindeki acıdan dolayı çığlık atmamaya çalışırken Han'ı sarsarak kendine yaklaştırdı.

"Belki de bir dönüşü kaçırdınız?" Bayar söyledi.

Han, Bayar'ın soğuk mavi gözleriyle karşılaştı. "Bunun doğru yol *olduğunu* düşünmüştüm. Tekrar bakmama izin verin. Şimdi tıslımına dokunacağım." Muskasını ellerinin arasına alıp şaş gözlerle ona baktı. "Oh.

Haklısın. Burada bir dönüş *var*. Bunu yakaladığınız iyi oldu."

Bayar, "Bizi bir kez daha yanıltırsan bu saçmalığa burada son veririz," dedi. "Aerie House'a geri ve orada seni yavaşça öldüreceğim.

ve nasıl olduğunu bildiğim kadar acıyla. Anlıyor musun?"

Bones, diye düşündü Han. Ne kadarını biliyor? Geçmişte ne kadar ?

Han, Waterlow tılsımını kullanarak büyüü bir kaplamayı kaldırdı ve ortaya sağlam bir ahşap kapı çıktı. Kilidini açtı ve çekerek açtı. Sonra kısa bir süre durdu ve nefesinin altında küfretti.

Önündeki tünel yoğun kükürtlü bir sisle doluydu, o kadar ki Han ellerini uzattığında onları göremiyordu.

"Bu da ne böyle?" Bayar talep etti.

"Ben... Bilmiyorum," diye kekeledi Han. "Daha önce böyle değildi." Crow'un onu uyarmayı ihmal ettiği bir tür zehirli duman olabileceğini düşünerek temkinli bir şekilde nefes aldı.

Hiçbir şey yoktu. Nemli ve sülfür kokuyordu. Hepsi bu kadardı.

"Bu fümeroller ve kaynaklar var," dedi Han. "Belki içlerinden biri az önce kustu."

Bayar Han'ı sisin içine doğru itti. Sonra geri çekildi, başına bir şey gelmesini bekliyordu. Hiçbir şey olmadı. Nem saçlarını sıvadı ve yakasına damladı.

Han, ne önerirse önersin Bayarların başka bir şey yapacağını bildiğinden, "Ortalık yatışana kadar beklesek iyi olur," dedi.

"Hayır," dedi Fiona. "edelim. Önce sen."

Han temkinli adımlarla ilerledi. Sisin içinde her şey farklı görünüyordu ve meşaleler sisi beyaz, donuk bir çorbaya dönüştürerek pek yardımcı olmuyordu. Onlardan kaçacak durumda değilim, diye düşündü Han. Ama bir saniyeliğine kurtulabilirsem ortadan kaybolabilirim.

Ancak Fiona zinciri gergin bir şekilde vücudunun alt kısmında tuttu, böylece ayrıcalık istemeden tılsımına ulaşamadı.

Sonra Han bir ses duydu, taşın taşa çarpma sesi. Bayarlar da duymuştu, çünkü ikisi birden dönüp karanlıklara baktılar.

"Kim o?" Bayar Han'a sesinin sert olduğunu söyledi. "Buraya başka kim indi?"

"Hiç kimse," dedi Han.

Bayar bağırdı, "Göster kendini yoksa Alister ölür!"

Hiçbir şey yok. Yanıt yok; sadece sessizlik ve dönen beyaz bir boşluk.

Fiona koridorda kükreyen bir alev patlaması gönderdi.

Bu sese, önlerinde bir yerden gelen uzun bir yayın kusursuz şaklamasıyla cevap verildi. Fiona geriye doğru tökezledi ve yere yığıldı, gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı, göğsünün ortasına saplanmış siyah oku tutuyordu.

Bir Demonai oku. *Demonai, Gri Leydi'nin içinde mi?*

Han, büyülu ipi Fiona'nın gevşemiş ellerinden çekip alarak koluna doladı ve Bayar, Fiona'ya doğru bir tılsım ateşledi.

Gizli okçu. Han boğuk bir çığlık duydu.

duvara çarptı. Sonra yere çarpan bir bedeninin sesi. Sonra hiçbir şey. Okçu düşmüştü.

Han tılsımını tuttu ve hasarlı elini uzattı, parmakları parıltıyla karıncalanıyordu. "Sana tek bir şans veriyorum," dedi. "Onu al ve git." Başını Fiona'ya doğru eğdi. Sırt üstü yattı, göğsü inip kalkıyor, nefesi uğursuz bir şekilde ıslaktı. "Sen Eğer onu bir şifacıya götürebilirseniz hala onu kurtarabilirsiniz."

"Beni aptal mı sanıyorsun?" Bayar küçümseyerek söyledi. "Ben dönmeden önce cephaneliği temizleyebilmen için gitmemi mi bekliyorsun?" Gözlerini Handan ayırmıyor, taş zemindeki kızına bir bakış bile atmıyordu.

Zavallı Fiona, diye düşündü Han. Seninki gibi bir babam olacağına yetim kalmayı tercih ederdim.

Bayar'ın sesi Han'ın düşüncelerini böldü. "Ya beni cephaneliğe götürürsün ya da burada ölürsün. Ya biri ya diğeri."

"Üçüncü bir seçenek daha var," dedi Han, sesi alçak ve düzgündü. "Burada öleceksin."

Bayar kolunu uzattı ve bir tılsım tükürdü, parmak uçlarından ışık cızırıyordu. Han bir bariyer fırlattı ve Bayar'ın büyülu füzesi parıldayan parçalara ayrıldı. Karşılıklı ateş ettiler, alev okları

Mağaralardan sekerek taş odayı gün ortası gibi aydınlatıyor ve yarasaları gizli tünelerden spiraller çizerek dışarı gönderiyor.

Büyüleri çarpıştığında, genellikle Han'ınki galip gelirdi. O Sürekli ilerleyerek büyücüyü geri püskürtüyor, her taraftan saldırıyormuş gibi görünen dikkat dağıtıcı büyüler yapıyordu. Bayar Gündönümünde patlayan fırlıdak havai fişeklerden biri gibi alev püskürterek dönüyordu.

Düello devam etti. Şimdi Bayar'ın yüzü şaşkınlık ve terle parlıyordu. Saldırıları daha rastgele hale geldi, Dağınık ve çaresizdi, savunması daha gözenekliydi. Han ne zaman kazanacağını bilecek kadar sokak kavgasına karışmıştı.

"Kaybeden tarafta olmak nasıl bir duygu?" Han dedi ki. "Biz Waterlowlar her zaman siz Bayarlardan daha zeki ve daha güçlü olduk. Bizden bu kadar nefret etmenize şaşmamalı. Alger Waterlow'dan başlayarak.

Bin yıldır onun hakkında yalanlar söylüyorsun."

Bayar, Han'ın yüzüne baktı, siyah gözleri kısılmış, dudakları hırıltıyla dişlerinden geriye çekilmişti.

"Bu annem ve kız kardeşim Mari için," dedi Han, her darbesi ete inen bir yumruk gibi olan bir başka alevli saldırıyla ona vurarak. "Onları hatırlıyor musun? Onları diri diri yaktın. Jonas ve Sweets'i de Jed ve Flinn'i de. Onlar benim arkadaşlarımdı ve sen onları öldürdün."

Bayar dalgalanan bir alev püskürttü ve Han bunu kolayca savuşturdu. "Peki ya Ragmarket'te hayatını kaybeden insanlar? evleri yaktığınızda? Ve kraliçenin peşinden gönderdiğiniz tüm o suikastçılar?"

Bayar döndü ve sisin içinde eridi.

Han onu takip etti. Ayak sesleri durduğunda Han da durdu, sonra en ufak bir sese karşı tetikte olarak ilerledi. Sis her taraftan bastırıyordu. Ensesi karıncalandı. Bayar birkaç santim ötede olabilirdi ve Han farkında olmadan onu geçebilirdi.

Gizemli okçuyu kontrol etmek için geri dönmeye cesaret edebilir miydi? Onu tekrar bulabilir ?

Hayır. Bayar geçitlerde serbestken olmaz. Labirentten kendisi kaçmak istiyorsa önce onunla ilgilenmesi gerekiyordu.

İlerideki koridorda belli belirsiz bir parıltı Han'ı Bayar'ın bir yayılım ateşi daha açtığı konusunda uyardı. Han'ın başının üstündeki kaya çatladı ve paramparça oldu ve üzerine taş parçaları yağdı. Bir tanesi şakağına çarparak onu sersemletti. Han'ın gözlerinden tipik bir kafa yarası fışkırması gibi kan aktı. Koluyla kanı sildi, yarasını temizlemeye çalıştı.

ve neredeyse bir yarığın içine düşüyordu. Sırt yere çakıldı, başı taşa çarptı, alt bacakları boşlukta sallanıyordu.

Bayar'ın soğuk kahkahası taş odada yankılandı. Cüppesini savurarak sisin içinden çıktı, tılsımlı eli genişletilmiş.

Han, Bayar'ın ayaklarının altındaki zemini kaplayan kükürtlü sisi dondurdu. Büyücü kaydı, neredeyse düşüyordu ve Han bir alev seliyle onu takip etti. Bayar'ı sağ omzundan vurdu ve etrafında döndürdü. Bayar yaralı omzunu tutarak gözden kayboldu.

Han ayağa yuvarlandı ve Bayar kendini toparlayamadan bir köşede tökezledi. Yaralı bile olsa Bayar tehlikeliydi.

Düşmanıyla arasına biraz mesafe koyduktan sonra Han gömleğini çıkardı ve kolundan uzun bir kumaş şeridi yırttı. Kanı gözlerinden uzak tutmak için başının etrafına sıkıca bağladı. Ama başı ağrıyordu ve vücudu günlerce süren işkenceden zarar görmüştü. Sihirsel olarak avantajlıydı ama fiziksel olarak neredeyse tükendi.

Tepesinden aşağıya doğru kayan bir kum parçası sıçramasına neden oldu

Tam Bayar ona bir hareketsizleştirme büyüü fırlatırken geri döndü. Han alevleri duvardan yukarı fırlatarak yukarıdaki çıkıntıyı taradı ama çıkıntı artık boştu.

Bir hareketsizleştirme tılsımı. Bunun önemi yavaşça içine işledi ve Han'a Bayar'ın onunla işinin bitmediğini hatırlattı. Bayar'ın Güçlü büyücü hâlâ onu canlı ele geçirmeyi umuyordu (görünüşe göre sakatlık kabul edilebilirdi). Bundan nasıl faydalanılır?

Daha fazla ayak sesi, siste daha fazla kıvrılma ve dönüş, Han tünellerde ve geçitlerde nerede olduklarını unutana kadar devam etti.

Er ya da geç Bayar, Crow'un büyü bariyerlerinden biriyle karşılaşacaktı; etkisiz hale getiremeyeceği bir bariyer. O zaman tuzağa düşecekti. Bu arada Han bir pusudan kaçınmak zorundaydı. O konsantre olmuş, Bayar'ın tılsımını ele geçirdiğini ve bir tılsım yapmaya hazırlandığını gösterecek ışık lekesini izliyordu.

Geldikleri yolu iki kez geri dönüyor gibiydiler. Han bir kez daha fokurdayan kaplıcalar ve kaynayan çamur çukurlarından oluşan bir mayın tarlasında ilerledi. Ya Bayar Aerie Evi'ne geri kaçmayı umuyordu ya da...

Bir beden Han'a çarptı ve neredeyse onu buharlı bir yarığın içine deviriyordu. Yarığın kenarındaki taş zeminde güreştiler, kaynayan buharlar Han'ın saçlarını sıvadı ve gözlerini yaktı. Bayar, Han'ın boynundaki zinciri kavradı ve tılsımını koparmaya çalıştı. Han bir eliyle tılsımı tuttu ve diğer elinin parmaklarını Bayar'ın gözlerine soktu. Büyücü çılgın atarak onu ve neredeyse fümerole yuvarlanıyordu. Sonra ayağa fırladı ve bir kez daha sisin içinde kayboldu.

Han bu kez daha temkinli bir şekilde onu takip etti. Artık Bayar'ın ayak seslerini duyamıyordu ve sis sesi yükseltip yönlendiriyor gibiydi, bu yüzden hangi yönden geldiğini söylemek zordu. Gözlerini kısarak sisin içindeki hareketleri ayırt etmeye çalıştı.

Han neredeyse Fiona'nın yattığı yere döndüklerini tahmin ediyordu. Hızını artırdı, Bayar'ı Aerie House zindanlarının girişine yakalamak istiyordu. Bir köşeyi döndü ve neredeyse alev alev yanan bir meşaleye çarpıyordu.

Geriye doğru sendeledi, geçici olarak kör oldu, boynunda bir çekilme hissetti ve tılsımının kayan bir yıldız gibi karanlıkta fırıl fırıl döndüğünü gördü, bir pırıltıyla yere çarparak sönüyor.

İkisi de jinxpiece'in peşinden koştu ama Bayar önce davranıp bir avuç zinciri kaptı ve yerden aldı. Han ama Bayar alevli meşaleyi ona sapladı, kolunu yaktı ve kolunun yanmasına neden oldu.

Bayar, Han'ın hayal kırıklığına uğramasına rağmen ne patlayan ne de onu ateşe veren tılsımı sakladı. Crow gemide değildi.

"Şimdi, o zaman," dedi Bayar, ikiz şahin tılsımını kavrayarak. "Bu saçmalığa bir son verelim. Bana bilmek istediğim şeyi söyle, belki seni çabucak öldürürüm." Ama yüzündeki gülümseme farklı şeyler söylüyordu.

"Tılsımı bırak, Bayar."

Ses Han'ın arkasından geldi. Hem Han hem de Bayar irkilerek döndüklerinde, klan kıyafetleri içinde, ortasındaki tılsım sisin içinden bir yıldız gibi parlayan hayalet gibi bir görüntüyle karşılaştılar.

"Bırak dedim," diye tekrarladı Ateş Dansçısı, sesi yoğun hava yüzünden garip bir şekilde kısılmıştı.

"Bu mükemmel," diye nefes aldı Bayar. "Cadıdan türemiş bakır kafa taklitçisinin ta kendisi."

Han, Dancer'ın Bayar'ın önündeysen ona net bir atış yapamayacağını hemen anladı. Ama Dancer kolay bir hedefti.

"Hayır!" diye bağırdı Han. "Geri çekilin! O-"

Bayar'ın uzattığı elinden fırlayan bir alev topu Dancer'ın göğsüne saplandı, içini yırttı ve mağaranın uzak duvarına kadar patladı.

Alev . Dansçı gitmişti, ama manzara Han'ın göz kapaklarına öyle bir iz bırakmıştı ki gözlerini kapattığında bile Dancer'ın bedeninin ikiye ayrıldığını görebiliyordu.

"Dansçı," diye fısıldadı Han, bir ömür boyu yaşadığı anılar zihninde dönüp dolaşıp bu korkunç yerde son buluyordu. O'na doğru hücum etti

Dancer çok geç olduğunu bildiği halde. Faydası yoktu. Kimse böyle bir darbeden sağ çıkamazdı.

"Geri dön, Alister," diye seslendi Bayar arkasından. "Seninle işim henüz bitmedi."

Bayar'ın alev selleri peşini bırakmazken Han bir taş sütunun arkasına yuvarlanarak uzaklaştı. Kollarıyla başını örttü. Sütun patlayarak enkaza dönüştü. Arkadaşına ulaşmanın hiçbir yolu yoktu.

-Ondan geriye ne kaldıysa.

Soğuk bir öfke Han'ı ele geçirdi. İyi, diye düşündü. Elinde ne varsa getir Bayar. Beni yakaladığında pişman olacaksın.

Han, düşmanınını onu takip edeceğini ve tam olarak nereye gitmeleri gerektiğini bilerek geçitte sendeleyerek ilerledi. Bir ağıt Annem ve Mari'den Flinn'e ve ölen diğer Ragger'lara ve şimdi de Dancer ve diğerlerine kadar kaybedilen tüm hayatlar için gizemli okçu. Artık bileklerindeki acıyı hissetmiyor, cephaneliği ya da başka bir şeyi umursamıyordu. Bir şekilde, her zaman Bunun bir sokak kavgasıyla sonuçlanacağını biliyordu ve bu onun oynayabileceği ve kazanabileceği bir oyundu.

C H A P T E R F O R T Y - T H R E E

STANDOFF

Raisa topuklarının üzerine oturdu ve ağrıyan dizlerini ovuşturdu. Ne zaman

Tapınağa geldiğinde, güneşin son ışıkları çevredeki şehrin kulelerini kana boyuyor, parıldayan bir tabakanın altından kayıyordu bulutlar. Artık güneş batmıştı ve gök gürültüsü Hanalea'nın üzerinde homurdanıyor, üst üste üçüncü gece için yağmur tehdidinde bulunuyordu.

İç çekerek ağır tapınak cübbesini çıkardı ve bir kitap sehпасının üzerine bıraktı. Kış bahçesindeki küçük tapınağa sık sık gelirdi. Hayaletler bahçede peşini bırakmıyordu ama aynı zamanda anılar da onu . Yine de dua etmeye çalışmanın bir faydası yoktu. Zihni son zamanlarda yaşadığı endişeler arasında gezinirken konsantre olamıyordu.

Nehri zehirlemeleri ne kadar sürer? diye merak etti. Şu anda Arden'in askerleri nehirden kendileri su içiyorlardı ama gerektiğinde su için daha uzaklara gidebilirdi. Kaleye hapsedilenler bunu yapamazdı. Bu hamlenin beklentisiyle büyük sarnıçlar suyla doluydu ve suyun her gün test edilmesi gerekiyordu.

Büyücüleri neden duvarlara saldırmadı? diye sordu kendi kendine. Micah'nın bariyerleri biraz koruma sağlayabilirdi ama şimdiye kadar duvarları aşmayı denemiş olacaklarını düşünüyordu.

Montaigne'in sahadaki komutanı Marin Karn ile görüşmeyi reddetti. Bundan iyi bir şey çıkmayacağını düşünüyordu ve Lord Hakkam ile diğerlerine bir fırsat vermek istemiyordu. tartışarak ne kadar bölünmüş olduklarını göstermişlerdir.

Neden soğumasın ki? Sonbaharın soğuk öpücüğü, Karn ve subaylarına, kış yaklaştıkça misafirperverliği azalacak, hatta tehlikeli hale gelecek bir ülkede misafir olduklarını hatırlatacaktı.

Raisa tapınaktan ayrıldı ve çatı bahçesinden geçerek şehre tepeden bakabileceği terasın kenarına doğru ilerledi.

Gözlerini kısarsa Southbridge'in yıkıntıları arasında yanan aşçı ateşlerini, her sokak köşesinde karanlıktan gelen şeylere karşı savunma için bir araya toplanmış askerleri neredeyse görmezden gelebilirdi. Bakışlarını kaldırarak Şehrin ötesine, Vadi'yi çevreleyen dağların duvarına. Ruhların arasında şimşekler çaktı ve rüzgâr tazelendi, yağmur ve toz kokusunu da beraberinde getirir.

Ateşi geldiği gibi hızla gitmiş, ardında derin bir yorgunluk bırakmıştı. Ama bunun fiziksel mi, duygusal mı, yoksa ikisinin bir kombinasyonu mu olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu.

Hanalea'dan gelen bir esinti yüzünü öptü ve terli saçlarını ensesinden kaldırdı. Sanki istilacılar buharlı güney havasını da beraberlerinde getirmişler gibi hava sıcak olmaya devam ediyordu.

"Raisa."

Raisa döndü, parmakları her yerde yanında taşıdığı hançerin üzerine kapandı.

Bahçeye açılan kapıda, ana merdivenin tepesinde duruyordu.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Seninle konuşmak istediğimi biliyorsun," dedi Micah. "Yine de yaklaştırmaya çalıştığım her seferinde beni reddettin." Ayağa kalktı

Kısmen gölgede olduğu için yüzünü göremiyordu.

"Benimle konuşmak için çok fırsatın oldu. Bütün gün birlikteyiz."

"Toplantılarda," dedi Micah, parmaklarının bir hareketiyle *toplantıları* yok sayarak.

Raisa, "Tüm zamanımı toplantılar alıyor," dedi. "Ya da malzeme dağıtımıyla ilgili anlaşmazlıkları çözmek. Ya da duvarlarda hapis yatmak. Bazen uyumak bile."

"Peki ya şimdi?" Micah kulak misafiri olup olmadıklarını anlamak için bahçeye baktı. "Şimdi konuşalım."

Raisa derin bir nefes aldı. "Micah, diplomatik olmaya çalışıyorum, Durumumuzu göz önüne alırsak, ama gerçekten seninle konuşmak istemiyorum." Tapınağa doğru döndü ama oradan ayrılamayacağını fark etti.

Tünelden geçerken Micah orada duruyordu.

Micah onun arkasından, "Bu, kraliçeliğin hayatta kalması için kritik önem taşıyan konularla ilgili," dedi. "Bazıları *sizin* hayatta kalmanız için kritik."

Raisa arkasını döndü ve kollarını kavuşturarak dirseklerini iki yana . "Dinliyorum."

Micah ona doğru bir adım attı. "Neyin var senin?" dedi. "Ben ne yaptım ki? Neden bana kızgınsın?"

"Seni ne...?" Raisa'nın sesi . İnkâr etmenin bir faydası olmadığını görebiliyordu. İnkâr etmek istemiyordu.

"Pekâlâ, ," dedi ve taş bir bankın üzerine çöktü. "Ben Sana kızgınlım." Micah'nın Han'ın ölüm haberiyle ilk geldiği zamana kıyasla şimdi kendini daha kontrollü hissediyordu.

Micah bankın ucunda, dikkatli bir mesafe oturuyordu. Hantal bir taşıma çantasını omzundan kaydırarak dizlerinin üzerine koydu. Ağır görünüyordu.

Raisa çantaya baktı ve içinde ne olabileceğini merak etti. "Bana kızgınsın çünkü...?" Micah sordu.

Raisa bir nefes aldı ve kelimeler ağzından döküldü. "Kraliyet krizde, Kırılma'dan bu yana en kötüsü. Fellsmarch Kale bir değil iki ordu tarafından kuşatma altındadır. Yetenekli olanlar Bir zamanlar Hanalea'nın Kılıcı olarak adlandırılan bu silah, düşmanlarımıza karşı en güçlü silahtır. Tek bir varlığımızı bile boşa harcayamayız. Peki Büyücü Konseyi ne yapıyor? Birbirlerini öldürüyorlar."

Micah'nın gözleri kısıldı. "Anlıyorum. Yani Alister ölümcül bir saldırı başlattı, sonunda öldü ve bir şekilde ben suçluyum."

Raisa, "Bunun için senin sözüne güveniyorum, başka kimsenin değil," dedi. "Tüm bu olanlardan sonra sana neden inanayım? Onu ben atadım

Büyücü Konseyi'ne girdi - siz Bayarlar buna şiddetle karşı çıktınız - ve şimdi o öldü. Sırada kim var - Ateş Dansçısı mı?"

Üvey kardeşinden söz edilince Micah'nın dudakları gerildi. "Belki de bunu, kraliçelikten kurtulmak için bir fırsat olarak görüyorsun. Ben güneylilerle tek başıma yüzleşirken siz düşmanlarınızla yüzleşin." Raisa'nın yüzü yandı ve yanaklarının alev aldığını biliyordu.

"Babamı ben seçmedim ve içinde yaşadığımız bu dünyayı da ben yaratmadım. Yine de seni korumak için elimden geleni yapıyorum."

"söyleyip duruyorsun Micah, ama ben göremiyorum. Çünkü Örneğin, güneyde büyücüleri yaktıkları gerçeği göz önüne alındığında, üstün yeteneklilerin krallığı Arden müdahalesinden uzak tutma konusundaki ilgimi paylaşacaklarını düşünürdüm. Oysa güneyliler Vadi'de, üstün yetenekliler ise dağlarda saklanıyor."

"Bakır kafalar da öyle," diye karşılık verdi Micah, siyah gözlerinde parlayan öfkeyle. "Boş durmuyoruz Raisa. Üstün yeteneklilerin çoğu yazlık evlerinde şaşkına döndü. Birçoğu çoktan öldü."

"Han Alister da dahil," diye tersledi Raisa.

"Onu ben öldürmedim," diye hırladı Micah. "Orada bile değildim." "Peki ne olduğunu nereden biliyorsun?"

Micah onun gözlerinin içine baktı. "Tam olarak bilmiyorum." "Ama öldüğünden eminsin. Ve buna seviniyorsun."

Micah gözlerini devirdi. "Evet, her iki açıdan da. Nasıl hissettiğime engel olamıyorum. Ölmüş olsaydım o da benim için aynı şekilde hissederdi."

"Ama sen değilsin."

"Öyle olmamı ister miydin?" Micah'nın sesi titredi ve yüzünü başka tarafa çevirerek uzun, titrek nefesler aldı.

Kemikler, diye düşündü Raisa. Elini onun koluna koydu. "Hayır. Ölmüş olmanı dilemiyorum."

"Birbirimizi hayatımız boyunca tanıdık," dedi Micah. "Ben senin neyle karşı karşıya olduğunu biliyorum, sen de benim neler yaşadığımı biliyorsun. Bizler hayatta kalanlarız. Nasıl pratik olunacağını biliyoruz."

Orada gizli bir savunma vardı ama ne için?

Ağız neşesiz bir gülümsemeye dönüştü. "Babamdan nefret ediyorum ama itiraf etmeliyim ki işleri hallediyor. Yakında güneylileri Bruinswallow'a kadar sürebilecek duruma geleceğiz."

"Yakında mı? Ne kadar yakında?" Raisa söyledi. "Karn ve haydutları duvarları yıktıktan sonra mı? Umarım Ardencourt zindanlarında bana haber gönderirler."

Micah uzun bir süre kaşlarını çatarak ellerine baktı. Sonunda bıkkın bir nefes verdi ve başını kaldırıp ona baktı. "Babam Yetenekli Kralların Cephaneliğini elinde tutuyor."

Cephanelik mi? Han nerede olduğunu bildiğini söylemişti. Onu bulacağını söylemişti. Onu Gavan Bayar'dan mı alacaktı? Gri Leydi'ye bu yüzden mi gitmişti?

"Raisa?" Micah söyledi.

"Ne?" diye tersledi.

"Ne dediğimi anlıyor musunuz? Artık ona karşı çıkan olmayacak. Diğer üyeler onun arkasında toplandıkça konseydeki çekişmelerin yok olduğunu göreceksiniz. Bakır kafalılar etkisiz hale getirilecek. Flashcraft üzerindeki tekelleri önemsiz olacak."

"Gerçekten gördün mü?" Raisa kuşkuyla sordu. "Cephaneliği mi?"

"Kanıtım var." Micah çantanın kapağındaki tokayı açtı, ısıltılı bir nesne çıkardı ve aralarındaki bankın üzerine koydu.

Gri Kurt kraliçelerinin tören tacından bile daha ağır, kırmızı altın ve platinden yapılmış, ateşten taşlarla süslenmiş bir taçtı.

Micah'nın yüzünün sert düzlemlerini ve açılarını aydınlatarak parlıyordu. Raisa ona uzandı, sonra aceleyle ellerini geri çekti. *Hediye taşıyan Bayarlara dikkat edin.*

"," dedi Micah kuru bir sesle. "İçinde yok."

Raisa tacı inceledi. Hemen tanımlanamasa da akıldan çıkmayacak kadar tanıdıktı.

"Bu da ne?" diye sordu, bakışlarını ayırıp Micah'baktı.

"Bir büyücü bunu hemen tanırdı," dedi Micah. "Bu bir Kızıl Taç, Yetenekli Kralların Tacı. İblis Kral'ın ölümünden beri, bin yıldır kayıp. Şimdiye kadar."

Hikâye tekrar geldi. Büyücü yönetiminin tüm izleri yüzyıllar önce saraydan ve tapınaklardan silinmişti. Ama eski resimler hâlâ yetenekli kralların anısını yaşıyordu.

Aerie House'un balo salonunda Bayar'ın atalarının portreleri duvarlara dizilmişti. Gri Kurt soyundan evlenenler kendilerini kral olarak görüyorlardı. Resimlerde bazıları bu tacı takıyor ya da arka planda sergiliyordu. Bazı portreler Tutsak Kurt kraliçelerin yetenekli kocalarına taç taç giyme sahneleri.

İblis Kral'ın resimlerini görmüştü, alev alev yanan bir öfke içindeydi, başında Kızıl Taç Tüm yetenekli krallar gibi bir taklitçiydi.

Raisa'nın kalbinde umut alevlendi. Eğer bu doğruysa -eğer Bayarlar cephaneliği gerçekten ortaya çıkardıysa- güneylileri kovmak mümkün olabilir miydi? Bu korkunç ikilemden bir çıkış yolu oluşturabilir miydi?

Micah'nın sesi düşüncelerini böldü. "Sen de ona karşı duramayacaksın."

Raisa'nın kafası bir sarsıntıyla yukarı kalktı. "Ne demek istiyorsun?" Micah ayrıntı vermedi, sadece sabit bir şekilde ona baktı.

Tutuşan umut, korkuyla birleşti. Fells için bir gelecek olabilirdi ama o bunun bir parçası olmayacaktı. O sonuncusu olabilir Gri Kurt kraliçeleri.

duran taç, Raisa'nın gözlerini bir kehanet camı gibi çekiyordu. *Bu gelecek*, der gibiydi.

Raisa sesini kontrol etmekte zorlanarak, "Şimdi bir ikilem içindeyim," dedi. "Kime teslim olmalıyım? Babana mı yoksa Gerard Montaigne'e mi? İkisinden birini nasıl seçeceğimi bilemiyorum."

Raisa'nın Kızıl Taç'a olan korkunç ilgisini fark eden Micah onu çantasına geri koydu ve bir kenara bıraktı.

"Babamı neyin harekete geçirdiğini biliyorum," dedi Micah. "Bayar onuru bin yıl önce yara ve o aile onurunu geri kazanmayı amaçlıyor. Yetenekli kralların soyunu yeniden kurmak istiyor." Micah durakladı, siyah saçlarını geriye doğru salladı. "Ve ben seni istiyorum." Gözleri buluştu ve bir sessizlik okyanusu doldu.

"Ne öneriyorsun?" Raisa sonunda ağzı açık kaldı. toz kuru. "Tahtı babana devrettiğimi ve seninle birlikte kırsalda bir aşk yuvasına çekildiğimizi mi? Peşimden suikastçılar göndermesi ne kadar sürer? Ya da zindanlarda bir dizi buluşma mı öneriyorsun? Aerie House?"

Micah başını salladı. "Bildiğiniz gibi babamın bazı sorunları var. Düşmanları bakır kafalı üvey kardeşimle ilgili skandalı çok büyüttüler."

"Yani şimdi bunun doğru olduğunu kabul ediyorsun," dedi Raisa, bir suçlama noktası arayarak.

"Neyin doğru neyin yanlış olduğunu ve hangi hafifletici koşulların devreye girmiş olabileceğini söyleyemem." Micah'nın çenesi gerildi. "Babam kesinlikle bundan daha kötüsünü yapabilir. Ben sadece Soğuk kalpli bir piçin böyle bir risk almasına şaşırdım." Parmağındaki mühür yüzüğü çevirerek hafifçe gülümsedi. "Belki de babamla birbirimize daha çok benziyoruz. Şehvet tarafından kötü kararlara sürüklendi. Fiona da kendine izin verdi. " gereken bir yere dolandı."

Fiona ve Han hakkında konuşuyor, diye düşündü Raisa acı acı.

"Toparla Micah," dedi kızgınlığını gizleme zahmetine girmeden. "Bilmeceler için sabrım tükeneli çok oldu."

Micah başını eğdi. "Açık konuşacağım o zaman. Benim babam Seni ortadan kaldırıp tahtı kendisi ele geçirmeyi planlıyordu. Onu bundan vazgeçirdim."

"Raisa, "Bu senin için bile güzel bir ikna yöntemi olmalı," dedi.

"Babam yüzyıllar boyunca sürececek bir hanedanlık kurmak istiyor. Cephaneliğin kontrolü ona muazzam bir güç veriyor. Sınırlarını anlıyor. Alger Waterlow cephaneliği kontrol ediyordu ama bu onu kurtarmadı.

"Güneylilerle bakır kafalıların yardımı olmadan başa çıkması gerektiğinden, hayatta kalan her büyücüye kendi tarafında ihtiyacı olacak. O olacak

Vale sakinlerini de kazanmamız gerekiyor. Bu zor olmamalı.

-Klanları zaten küçümsüyorlar. Ama sen çok popülersin.

Valefolk, özellikle de burada, şehirde. Normalde umurunda olmazdı ama gücünü pekiştirdiği bu dönem onun için hassas bir dönem."

"Ve babanın siyasi entrikaları benim için önemli çünkü...?"

"Babamın meşruiyete ihtiyacı var ve buna şimdi ihtiyacı var. İhtiyacı var.

ve şimdi onlara ihtiyacı var. Bu yüzden bir evlilik olmasını kabul etti. Benim bir sonraki yetenekli kral olarak taç giymem ve çocuklarımızın mirası devralması koşuluyla tahtta kalmaya devam edeceksin."

Şimşek çaktı, ardından bir gök gürültüsü patladı. İri yağmur damlaları seraya çarptı; önce birkaç damla, sonra alçak bir gürültüye dönüştü. Raisa bahçeye baktığında karanlığın içinden parlayan acı bakla gözlerini gördü; gri, yeşil ve mavi.

Titredi, yağmurun kesik kesik vuruşları konuşmayı zorlaştırdığı için minnettardı. Aytaşı ve inciye parmakladı.

Han'ın ona taç giyme töreni hediyesi olarak verdiği yüzük. Bu ve kalbindeki delik, yıldızların çarpıştığı bir aşktan geriye kalan tek şeydi.

Ya bir yıl önce Micah'la evlenmeyi kabul etseydi? Kaç kişi hala hayatta olurdu? Annesi? Han Alister? Marisa Pines Geçidi'nde onu savunurken ölen muhafızlar? Trey Archer ve Wode Mara? Tüm bu insanlar ölmüştü ve o bununla ne kazanmıştı? Şimdi eskisinden daha kötü bir durumdaydı.

Sonunda konuştuğunda sesi o kadar yumuşaktı ki Micah'ın duyabilmek için yaklaşması .

"Ve böylece... bir yıl sonra... başladığım yere geri döndüm. Aramızda zorla bir evlilik yapmayı düşünüyorum." Micah'a baktı ve gözyaşlarını sildi. "Klan mirasına sırtımı dönüyorum."

Micah rahatsız görünme nezaketini gösterdi. "Keşke başka türlü olsaydı. Keşke beni sevseydin."

"Bu aşkla ilgili değil Micah," dedi Raisa. "Bu hiç de aşkla ilgili değil."

"Senin için belki." Her zamanki pohpohlamalarını küçümseyeceğini bildiği için bir sonraki cümlesini nasıl kuracağını düşünüyor gibiydi. "Ben seni seveceğini umacak kadar kibirliyim. Ve şimdilik, sana sahip olmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey Raisa'nın kafasında bir uyarı uyandırdı. Sertçe başını kaldırdı ama adam ellerine bakıyordu.

Ne önemi var ki? Raisa yorgun bir şekilde düşündü. Geleceğin ne konusunda neden endişeleneyim ki? Şu anda, çok az geleceğim var. dört gözle bekliyorum. Kazanamayacağım bir savaşın arifesinde bir askerim. Bir büyücüyle evlenmek mi? O çizgiyi çoktan aştım. Han Alister olduğu sürece buna razıyım. Şimdi o öldü ve yerine başka bir büyücü geçti, kırılğan bir hayatta kalma umudu sunuyor.

Büyücüler tarafından yönetilen bir Fells, Gerard Montaigne tarafından yönetilen bir Fells'ten daha iyidir. Eğer çizgi hayatta kalırsa, gücü yeniden kazanmanın bir yolunu bulacağız.

", Micah," dedi. "Diyelim ki seninle evlenmeyi kabul ettim. Bunun için bir planın var mı?"

Micah doğruldu, sanki daha önce hiç bu kadar şaşırmamış gibi evet demesini bekledi. Sonra başını salladı. "Klemath'ın çizgilerine cazibe kullanarak nüfuz ettim. Şimdi daha zor, Montaigne'in ama sanırım ikimizi de çıkarabilirim. Cephanelik orada olduğu için Gri Leydi'ye gideceğiz. Evleneceğiz ve ardından taç giyme törenim olacak. Bu tüm yeteneklileri hizaya getirecektir."

Raisa bir kez daha içini ürperten bir tedirginliğe kapıldı. Bayarların kontrolü altında olacağı Gri Leydi'ye gitmek istemiyordu. Sahip olduğu tüm pazarlık gücü anında yok olacaktı. Micah ikna ediciydi ama Gavan Bayar'ın ne planladığını kim bilebilirdi?

"Şehri geri alana kadar Gri Leydi'den yöneteceğiz."
Micah, evlilik / taç giyme kısmını aceleyle geçerek şöyle dedi. "Umarım,

Bakır kafalılar bize katılmanın kendi yararlarına olduğunu anlayacaklardır. Her iki durumda da, elimizdeki cephanelikle-"

"Bekle bir dakika, Micah." Raisa iki elini de kaldırdı, avuç içleri dışarıdaydı. "Babana güvenmek için hiçbir nedenim yok. Onun kontrolü altına girdiğimde sözünden dönmeyeceğini nereden bileceğim?"

"Sözünü tutmasını sağlayacağım," dedi Micah, sesi alçak ve ölümcüldü. "Ya sözünü tutar ya da tutmaz."

"Bu zayıf söz üzerine Gri Leydi'ye gitmeyeceğim," dedi Raisa. dedi, ellerini kucağına bırakarak. "Beni aptal mı sanıyorsun?"

"O halde ne öneriyorsun?" Micah sesinde hayal kırıklığı olduğunu söyledi.

"Gri Leydi'ye geri dön," dedi Raisa. "Ruh klanlarıyla buluş ve bir karşı saldırı düzenlemek için onlardan yardım iste. Bana neler yapabileceğinizi gösterin."

Micah, "Bakır kafalılar aramızda bir evliliğe asla izin vermezler," dedi. "Bunu sen de biliyorsun."

"Evlenmeyi planladığımızı onlara söylemene gerek yok. Sana yardım etmeyi kabul etmeyebilirler ama denemeni istiyorum. Onların yardımı olsun ya da olmasın, kuşatmayı yarmak ve şehri özgürleştirmek için cephaneliği kullan. Bunu yaptığında, klanların onayı olsun ya da olmasın, seninle evleneceğim."

Micah'ı zor bir duruma sokmuştu. Ondan kendisine güvenmesini istemişti. Ya sözünü tutacağına dair ona güvenmediğini kabul edecekti ya da onun dediğini yapacaktı.

Micah kaşlarını çatarak yağmur lekeli cama baktı, çenesinde bir kas çalışıyordu. "Raisa, lütfen. Sana yalvarıyorum. Şimdi benimle gel. Seni bırakırsam bir daha asla göremeyeceğimden korkuyorum."

"Hayır."

İçini çekti ve başını salladı, yan gözle ona baktı. ". Aileme ve Büyücüler Konseyi'ne nişanlandığımızı kanıtlamak için senden bir işarete ihtiyacım var. Bakır kafalılara senin adına hareket ettiğimi gösterecek bir şey."

Raisa bir şeyler ararken, Micah'nın eli yılan gibi kıvrıldı ve bileğine kapandı. "Peki ya bu yüzük?" diye sordu, yüzüğe dokunarak. Han'ın ona verdiği yüzük.

"Hayır!" dedi, elini geri çekerek. "değil."

Micah kaşlarını birbirine çatarak ona baktı. Düşüncesizce, Raisa Bir zamanlar Hanalea'ya ait olan tılsımı, kurt yüzüğünü çekip çıkardı. Büyükannesi Elena'nın ona verdiği yüzüğü.

"Bunu kullan," dedi ve ona doğru uzattı. "Bu olacak anında tanınabilir. Sana söz vermediğim sürece bundan vazgeçmeyeceğimi bilecekler."

Avucunun içinde tarttı. "Isınıyor," dedi bir süre sonra.

"Bu bir tılsım, unutma. Yüksek büyüye tepki verir. Tılsımınızı taktığınız sürece sorun yaşamazsınız."

Micah yüzüğü onun küçük parmağına geçirdi. "Nişanlandığımıza göre, bence yüzüklerimizi değiştirmeliyiz," dedi aniden. Parmağındaki şahin mühürlü yüzüğü kaydırarak ona uzattı.

"Geçen sefer olanlardan sonra, gerçekten onu giymemi mi bekliyorsun?" Raisa kollarını kavuşturarak konuştu.

"Bir gün," dedi Micah, "umarım beni affetmenin bir yolunu bulabilirsin. Ve sonra bana güvenmenin. Ondan sonra da belki beni seversin." O hafifçe gülümsedi. "Bu sadece bir yüzük, Raisa. Başka bir şey değil. Sihirli bir yanı yok."

Raisa önce yüzüğe, sonra da Micah'nın yüzüne baktı. Gerçekten ne önemi vardı ki? Yüzüğü aldı ve işaret parmağının üzerine, kurt yüzüğünün olduğu yere kaydırıldı.

Micah ona doğru eğildi, kollarını ona doladı ve onu sıkıca kendine çekti. "Şimdi öp beni," dedi. "Şans için."

CHAPTER FORTY - FOUR

YERALTINDA BİR TOPLANTI

Han, tılsımını bir jilet yaprağı kullanıcısı gibi özlüyordu. doz. O olmadan, güvenilir bir şekilde ışık bile yaratamazdı. Bu yüzden Bayar'ın hemen önünde durdu, düşmanının önünden akan zayıf ışığı kullanarak onu yaklaşmasını sağlayacak kadar yakınında tuttu.

Bazen çok yakın. Bir keresinde, Bayar köşeyi döndü ve ona bir hareketsiz bırakma tılsımı fırlattı, tılsımının parıltısı Bayar'ın yüzündeki kibirli düzlemleri aydınlattı. Han kendini yana doğru fırlattı ve taş bir duvara kafa üstü çakıldı. Bir an için yıldızları gördü. Ama geriye doğru sendeleyerek başka bir darbeden kıl payı kurtuldu. Döndü ve koşmaya başladı, Bayar'ın bir daha temiz bir atış yapamaması için aralarına taş koydu.

"Teslim ol, Alister," diye arkasından seslendi Bayar, kötü kahkahası Han'ı koridorda takip ediyordu. "Daha ne kadar Bu dansa karanlıkta devam etmek mi? Bana bilmek istediğim şeyi söylemeden önce çok kötü yaralanmanı istemem."

Han tılsımını geri almak zorundaydı yoksa hayatta kalamazdı. Bu da onu Bayar'ın cesedinden çıkarması gerektiği anlamına geliyordu. İhtiyacı vardı.

Bu dövüş için daha iyi bir alan. Ve nerede biliyordu.

Koşmaya devam etti, doğrudan cephaneliğe yöneldi, gürültülü ve yavaş bir şekilde büyücüyü de yanına alarak, yol boyunca büyülü engelleri devre dışı bıraktı. Burası Bayar'a yabancı bir yerdi, bu da Han'ın avantajına oldu.

Yan koridorun sonundaki ahşap kapıya doğru koştu. Sihirle korunmayan tek kapı.

Bayar'ın tılsımının ışığı taşın üzerinden ona doğru süzülene kadar kapıyı kurcalıyormuş gibi yaparak bekledi.

Bayar cazibesini göstermeye hazırlanırken Han kapıyı açıp içeri süzüldü ve odayı geçerek uzak kapıya yöneldi.

"Bu işi uzatma," dedi Bayar, karşı kapıyı çarparak açtı ve gitti. "Yenildin, Alister." Parmaklarının ucunda ışık yaratarak odayı Han için taradı.

Han tavanı işaret ederek, "Yukarı bak," dedi. Bayar baktı, gözlerini hâlâ Han'dan ayırmıyordu.

Tepelerinde düzinelerce kuş gözlerini açtı, başlarını eğdi ve parlak tüylerini karıştırdı.

"Kuşlar mı, Alister? Tüm sahip olduğun bu mu?" Bayar küçümseyerek elini kaldırdı ve kapının yanında tünemiş bir sıra kuşa doğru bir alev topu fırlattı. Gösterişli bir havai fişek kabuğu gibi her yöne patladılar, sonra tekrar tüneklerine yerleştiler. Onlar Bayar'ın büyüsunü emdi ve eskisinden daha büyük ve parlak göründü.

Ve sonra kuşlar başladı.

Han kulaklarını kapadı ve küçük bir çocukken Mam'ın ona öğrettiği, Carthis'teki korsanlarla ilgili bir şarkıyı bağırarak söyledi. Şarkı Mari'nin de en sevdiklerinden biriydi. Karnı çok acıktığında bu şarkıyla uyuturdu onu.

*Baston Körfezi'nden üç kardeş yelken
açtı Baston Körfezi'nden üç kardeş
yelken açtı.*

*Adil Ailen onların gidişini görünce ağladı
Bana geri dönmeyeceğini .*

*Kardeşleri onun gözyaşlarını görünce
güldüler ve ", cesur olmalısın" dediler.*

*Kartaca'da doğan hiçbir
korsan beni köle
yapamaz.*

Bayar kaşlarını birbirine çatarak Han'a baktı. Sonra baktı kuşlara geri döndü, elini sanki onlara doğru uzattı

onları bir kez daha alevlendirmek için. Yavaşça kolunu yanına indirdi ve gözlerini dikmiş onlara bakıyordu.

Kuşlar ötmeye devam ederken Bayar, Tapınak Günü'ndeki bir akolist gibi dizlerinin üzerine çöktü ve iki elini de onaylarcasına kaldırdı. Göz kapakları Gözleri kapanmış, yüzü kaplumbağa izi gibi gevşemişti. Orada diz çökmüş, gözleri kapalı, yüzünde mutlu bir gülümseme vardı.

Kuşlar nazikçe ona doğru süzülüyor, omuzlarına, kollarına, sırtına konmak için daireler çiziyordu.

Bir avuç dolusu Han'ı gözlüyordu ama o yanına yaklaşanlara saldırdı. Bu sırada, ölümcül müziği engellemek için elinden geldiğince yüksek sesle şarkı devam etti.

*Sadece üç uzun gece ve üç kısa kış
günü yelken açmışlardı.*

*Ejderha batıdan yelken açıp hepsini ateşe
verdiğinde.*

*Şimdi Ailen Dullar Yolu'nda dolaşıyor ve
üç kardeşinin yasını tutuyor.*

*Çünkü Indio'nun üzerinde kan var ve
denizin altında üç mezar var.*

Bir ninni için oldukça acımasızdı ama Mari şarkıyı hep sevmişti.

Bayar yüzüstü öne doğru kaydı, kollarını önüne uzattı, yılan tılsımı hâlâ sağ yumruğundaydı. Üstü öylesine kaynayan kuşlarla kaplıydı ki tüyleri çıkmış gibi görünüyordu. Kendisi.

Hâlâ Deli Tom gibi şarkı söyleyen Han, Bayar'ın yattığı yere doğru ilerledi.

Elini sağ kulağından çekerek Waterlow'u aldı.

muska. Kuşlar Bayar'a odaklandıkları için onu fark etmediler bile.

Kan Bayar'bedeninin etrafındaki taş zemine sıçradı ve altında birikti. Kuşlar yükseldi, gagalarına kan ve et bulaştı, sonra tekrar yerleştiler, erişim için savaştılar.

Kırıcı'ya merhaba de Bayar, diye düşündü Han. Dancer ve diğerleri için cevap verme zamanı.

Titreyerek sendeleyerek kapıdan çıktı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı. Dizlerinin üzerine çöktü ve şiddetli bir şekilde hastalandı.

Son kez kustuğunda, topuklarının üzerine oturdu. Artık savaş sona ermişti ama kazanmaktan hiç keyif almıyordu. Sallandı, gözyaşları keder ve umutsuzluk gözlerini yakıyordu. Bayar gitmişti ama en iyi arkadaşı Dancer da gitmişti. Dancer ona yardım etmek için gelmişti ve şimdi ölmüştü.

Cat'e nasıl söyleyebilirdi ki? Eğer boğazını keserse. hak etmişti. Bir ömür boyu tek oğlunu korumaya çalışan Willo'nun kalbi kırılacaktı.

Parmaklarıyla başını yokladı ve duvara çarptığı yerdeki yumruyu buldu. Kederden bulanıklaşan zihninde hâlâ sorular dönüp duruyordu. Dancer bu bölgeye girmenin yolunu nasıl bulmuştu? Onu dışarıda tutması gereken bariyerleri nasıl aşmıştı?

Ayağa kalktı ve tılsımı yolu aydınlatırken koridorda ilerledi. Dancer'ın cesedini Hanalea'daki girişe taşıyacaktı, Marisa Pines Kampı'na yaklaşıp Willo'ya gidecek ve olanları anlatacaktı. Bir şekilde Cat'e haber ulaştırmalıydı; ama eğer giderse şehre indiğinde, tutuklanmayı bekliyordu.

Ama Bayarlar şehrin kuşatma altında olduğunu söylemişti. Adımları bocaladı, planları suya düştü. Bayarların ona cephaneliğin yerini söyletmek için anlattıkları hikâyeyi neredeyse unutmuştu.

Hayır, diye karar verdi. Bu doğru değildi. Doğru olamazdı.

İleride, meşale ışığı olabilecek zayıf bir parıltı gördü. Fiona'yı bıraktığı yere, Dancer'ın öldüğü yere yakındı. Han ilerledi, bir kayanın etrafından bakınca klan kıyafetli birini gördü. Bir cesedin yanında diz çökmüştü. Bir ruhu almaya gelen bir melek gibi parlıyor, ışık saçıyor gibiydi.

"Dansçı mı?" Han halüsinasyon görüyor olabileceğini düşünerek nefes aldı.

Dancer, Han'ın sesiyle başını kaldırdı. Uzun bir süre birbirlerine baktılar, her ikisi de şaşkınlıktan sessizliğe bürünmüştü.

"Hunts Alone!" Dancer ayağa kalkarak haykırdı. "Teşekkür ederim Yaraticım sen hayattasın! Yardıma ihtiyacım var." Daha yakına odaklandı. "Berbat görünüyorsun!"

Han konuşmaya başladı. "Sen öldün!" dedi. "Ben gördüm. Bayar seni yok etti."

Dancer başını salladı. "Bu bir gölgeydi," dedi. "A Projeksiyon. Crow, Bayarların ateşini çekmek için onu önden göndermemizi önerdi, çünkü tam olarak nerede olduğunuzdan emin değildik. İşe yaradı ama sonra..."

"Karga mı?" Kafası gittikçe karışan Han yaklaştı ve cesede baktı. Bu Gece Kuşu'ydu.

Han korkunç bir an için hâlâ duvara zincirli olduğundan ve halüsinasyonlar gördüğünden şüphelendi. Ellerini gözlerinin üzerine bastırdı.

Ama gözlerini çıkardığında Dancer ve Bird hâlâ oradaydı.

Han Dancer'ı kucakladı, onu kanlı canlı ve nefes alır halde bulduğu için rahatlamıştı.

Dancer onun omzunu güven verici bir şekilde sıktı. "Seni aramak için Aediion'a gittim ve Crow oradaydı. Bana senin Aerie House'da tutuldu. Bird ve ben sizi kurtarmaya geliyorduk ki burada, tünellerde karşılaştık."

Dancer tekrar diz çökerek Bird'ün alnını okşadı. "Bird Fiona'yı vurdu ama Bayar, Fiona yoldan çekilmeden önce ona bir darbe . Nabzı atıyor ve nefes ama onu . Bir şey yapabilir misin?"

Han, Dancer'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Kayboldum," dedi, Ellerini Bird'ün üzerinde gezdiriyor, bir yara ya da giriş noktası arıyor, ölümün Bird için geldiğini gösteren o soğuk yeri arıyordu. "Bu işe nasıl bulaştı?"

"Ondan gelmesini ben istedim," dedi Dancer. "Yardıma ihtiyacım olduğunu biliyordum."

Han'ın araştıran parmakları giriş noktasını buldu; göğüs kafesinin hemen altında. Üşüme orada merkezlenmişti. Yine de hafifti ve tüm vücuduna yayılmıştı.

Tuhaf, diye düşündü Han. Sonra aklına teşhis geldi ve aptal gibi gülümseyerek topuklarının üzerine oturdu. "Bayar'ın kafası karışmış," dedi.

"Ne demek istiyorsun?" Dancer söyledi.

"Bana hareketsizleştirme büyüü yapıyordu. Beni yeterince uzun süre hayatta tutmaya ..." Han tereddüt etti, sonra devam etti. Arkadaşlarından sır saklamayı bırakmıştı. "Onu Yetenekli Kralların Cephaneliği'ne götürmem için bana işkence etmek istedi."

"Ne?" Dancer fısıldadı.

"Bu uzun bir hikaye. Daha sonra açıklarım. Bird'ü öldürmek istediğinden eminim ama onun yerine bir hareketsizleştirme büyüü kullandı." Bird'ün ellerini kendi ellerinin alan Han, tılsımını tuttu ve tılsımı etkisiz hale getirdi.

Kuş , gözlerini kıstı ve sonra açtı, yüzünde boş bir ifadeyle Han'a baktı.

"Nasıl hissediyorsun?" Han alnındaki bukleleri fırçalayarak sordu, düştüğünde oluşmuş olması gereken bir çürük ortaya çıktı.

"Başım ağrıyor," dedi halsizce. Sonra da sinirlendi. "Neden gülümsüyorsun Hunts Alone? oluyor?" Büyücü ellerinden ürkerek . "Bana ne yaptın sen?"

"Hiçbir şey," dedi Han. "Sadece bir şeyi geri aldım, hepsi bu."

Bird oturmak için mücadele etti. Han ona yardım etti ve dengede olduğunu görünce onu bıraktı. "Ne oldu-?" Gözleri Fiona'nın bedeninde parladı ve sonra sustu. "O...?"

Fiona düştüğü yerde yatıyordu, gözleri açıktı, gümüş rengi saçları etrafına yayılmıştı, elleri ok sapını kavramıştı.

Han Fiona'nın yanına diz çöktü ve nabzını yokladı. "O öldü," dedi. dedi. Zavallı Fiona, diye düşündü, parmaklarını göz kapaklarında gezdirip onları kapatırken. Öz babası onun hayatını kurtarmak için kılını bile kıpırdatmıyordu.

Kırıcı'nın Gavan Bayar gibi ebeveynlerin çocukları için özel bir yeri olduğunu umuyordu.

Micah da dahil mi? Alaycı bir ses kafasının içinde konuştu. "Peki ya diğeri?" Bird söyledi. "Yüce Büyücü mü?" Dancer kaşlarını kaldırarak Han'a baktı.

"Lord Bayar'ı kastediyorsan, o da öldü," dedi Han, kuş odasının dehşeti aklına geldikçe ürpererek. Sonra Aerie House'da yaşadıklarını hatırlayarak pişmanlıktan kurtuldu. "Ben... O öldü. Hak ettiğini buldu. Keşke uyanık olsaydı da tadını ."

Dancer sanki bir açıklama bekliyormuş gibi Han'a bakmaya devam etti.

Başka bir şey gelmeyeceğini anladığında, "Seni takip etmeye çalıştım ama o kadar çabuk kayboldun ki seni kaybettim, bu yüzden Bird'e yardım etmek için geri geldim" dedi.

Dancer eğdi, gözleri kendi düşüncelerinde kaybolmuş gibi içe odaklanmıştı.

"Dansçı mı?" Han söyledi.

Dancer Han'a göz kırptı. Sonra Han'ın bileklerine odaklandı. "Crow sana ne olduğunu bilmek istiyor," dedi Han'ın kabarmış kollarını nazikçe çevirerek.

"Karga mı?"

Dancer neredeyse utanmış görünüyordu. Alnına vurdu. "O burada. Sen kapıdan girdiğinde yanında olduğu gibi tüneller. Yol boyunca bize rehberlik etti. Bayar'ı kandıran gölgeyi nasıl bana o söyledi. Görünüşe göre seni de."

Bu bazı soruları cevapladı ama diğerlerini de gündeme getirdi. "Ama sen... ona izin verdiğini mi söylüyorsun?"

Dancer yüzünü buruşturarak, "Gerçekten başka seçeneğim yoktu," dedi. "Bird'e eğer bir iblise dönüşürsem beni vurmasını söyledim." Sanki tekrar dinliyormuş gibi durakladı, sonra Han'a sordu. "Kolların mı?"

"Darbeler yüzünden... kelepçeler yüzünden," dedi Han, metal hassas tenine dokunduğunda nefesi tıslayarak.

Dansçı uzandı ve yılan tılsımını kavradı. Karga tekrar jinxpiece'e geçerken Han bilincinde bir dalgalanma hissetti.

Dancer ellerini bilek kelepçelerinin altına kaydırarak onları destekledi.

Uzun bir süre parladılar, sonra titreyerek parıldayan tozlara dönüştüler.

Han'ın bilekleri korkunç görünüyordu, sanki onlarca yıl kraliçenin hapisanesinde misafir edilmiş, duvara zincirlenmiş birine ait gibiydiler.

Han acıya karşı dişlerini sıkarak, "Belki Willo bu konuda bir şeyler yapabilir," dedi.

"Eğer onu bulabilirsek," dedi Dancer. "Şu anda tam olarak nerede olduğundan emin değilim."

"Ne demek istiyorsun?" Han, Kuş'tan Dancer'a baktı. "Ne oldu?"

"Marisa Pines Kampı yok edildi," dedi Dancer. "Klanlar yüksek yerlere gittiler. Gerard Montaigne'in ordusu da başkenti kuşattı."

CHAPTER FORTY - FIVE

İKİNCİ HİKÂYE

İŞ

Bir yıldan fazla süren entrikalar ve planlardan sonra -Bayar'la kılıç kılıca bir kapışmanın hayalini kurarken- Han, düşmanının ölümünü tuhaf bir şekilde tatmin edici bulmamıştı. Bayar ölmüştü ama görünüşe göre yerini almaya hevesli çok sayıda yeni düşman öne doğru dirsek atıyordu. Hedefine eskisinden daha yakın değildi. Aslında, bir ordu vardı şimdi Raisa ile arasında.

Her şeyden çok istediği şey, fırtına gibi geri dönmektir. Fellsmarch Kalesi'ne gidip onu kurtaracaktı. Ama bunu tek yapamazdı. Yardıma ihtiyacı vardı. Bunun için de Bayarların ondan aldığı taşınırı geri alması gerekiyordu.

Eğer Kızıl Taç Aerie House'da değilse, cephaneliğe dönüp başka bir şey bulması gerekecekti. Ama taç cephanelikteki en tanınmış parıltıydı; büyücüler ve klanları birlikte çalışmaya zorlamanın anahtarıydı.

Klanlarla zemin hazırlamaları için Bird ve Dancer'ı göndermişti. Üzerine düşeni yapmak zorundaydı.

Han, Aerie Evi'ne giden tek bir yol biliyordu, o da zindanlara giden tünellerdi. O yoldan bir daha geçmek istemese de, bunun avantajları vardı. Görünüşe göre Aerie Evi'nin sakinleri insanları zindanlarında tutmakla daha çok ilgileniyordu insanları dışarıda tutmaktan daha iyidir.

Bu sefer yollarında Bayarlar yoktu. Kalkanlı Han, göz alıcı bir şekilde mahzenlerden ana hizmetli koridorlarına doğru yumuşak adımlarla ilerledi.

Karanlık adam saatiydi ve koridorlar ıssızdı. Hizmetkârları ve gece geç vakitten dönenleri kollamak zorundaydı. buluşmalar. Fırıncının yardımcılarının ertesi gün için ekmek mayaladığı mutfaklardan uzak dururdu.

Soru şuydu: Bayar böyle bir şeyi nereye saklamış olabilir? Ödül mü? Bazı markalar değerli eşyalarını yataklarının altındaki kasalarda saklardı; diğerleri ise merdivenlerin altındaki kalelerde. İçinde birinin olduğu bir yatağın altından kaymak zorunda kalmayacağını umuyordu.

Micah Bayar neredeydi? Zindanlardaki işkence seansları sırasında neredeydi? Neden Fiona ile gelmemişti? ve Gavan cephaneliği aramaya gittiklerinde? Han yeraltında kapana kısılmışken ne tür bir yaramazlık peşindeydi?

Han ortak alanlarda hızlı bir arama yaptı. Mahzenlerde kale yoktu, merkez kalede de bir şey yoktu. Uyku kanadına gitmekten başka çare yoktu. Ama koridoru dönerken kapılardan birinin altından sızan ışığı gördü. Biri uyanıktı.

Aynı anda arkadan hızla yaklaşan ayak sesleri duydu. Han kendini duvara yasladı ve üzerine bir cazibe kattı.

Gelen Micah Bayar'dı, seyahat kıyafetleri ve omzunda bir çanta taşıyordu. Işıklandırılmamış kapıya sertçe vurdu. Bir kadın sesi içeri girmesini işaret etti ve o da girdi.

Han düşünmek için duraksamadan yandaki odaya daldı, neyse ki oda boştu. Kulağını duvara dayadı ama duvar çok kalındı, hiçbir şey duyamadı.

Şömine çağırıyordu. İçeri eğilen Han, ayaklarını destekledi. ve bacayı kaplıyordu. Şömineler yatay bir geçit aracılığıyla ortak bir bacaya bağlanmıştır. Elleri ve dizleri üzerinde, bitişik odadaki şömineye ulaşana kadar koridor boyunca süründü.

Aşağıdan boğuk sesler sızıyordu. Bir anlık tereddütten sonra Han ayaklarını iki yandaki yarıklara yerleştirdi ve neredeyse zemin seviyesine kadar indi. Baş aşağı tutunarak

Bir yarasa gibi taş işçiliği, şöminenin açıklığından dışarı bakana kadar başını eğdi.

Micah ve Leydi Bayar ocağın yanında duruyorlardı, neredeyse Han'ın uzanıp çimdikleyebileceği kadar yakındılar. Leydi Bayar'ın elinde bir kadeh şarap vardı. Masanın üzerinde boş bir sürahi vardı.

Leydi Bayar, "Babanızın emrettiği gibi misafir süiti kraliçenin gelişi için hazırlandı," dedi. Konuşmasındaki bulanıklık Han'ın kadehlere gömüldüğünü gösteriyordu. Micah'nın yanından geçip kapıya doğru baktı. "Nerede o? Onu resmi olarak karşılamak için biraz geç oldu ama-

"O gelmedi," dedi Micah açıkça ve konuşmanın akışını kesti. Elindeki çantayı dikkatsizce ocağın üzerine bıraktı ve şömine başındaki sandalyeye çöktü.

"Gelmedi mi?" Leydi Bayar suratını astı. "Neden gelmedi?"

"Güney sınırından geçmeye çalışarak risk almak istemedi. Satırlar," dedi Micah, bu konuyu kapatmaya hevesli görünüyordu. "Babam nerede? Onunla hemen konuşmam gerek."

Leydi Bayar sanki Raisa'nın yokluğu kişisel bir hakaretmiş gibi kaşlarını çatı. "Konuşmacı Redfern zaten burada. Güneyliler geldiğinde şehrin dışında. Ve çiçekler... Bütün ülke çiçeklerle doluyken çiçek bulmak kolay mı sanıyorsunuz? Kargaşa mı? Sonsuza dek sürmeyecekler, biliyorsun. Bu düğünü daha kaç kez planlamamız gerekecek?"

Han'ın kalbi göğsünün içinde dondu. Neredeyse tutunduğu yeri kaybediyor ve ocağın üzerine yuvarlanıyordu.

Leydi Bayar burnunu çekti. "Güzel bile değil, Micah. Çok küçük ve esmer, bir çingenenin şans çocuğu gibi. Umarım çocuklarınız sizin ten renginizi miras alır. Ve boyunuz."

"Kapa çenenini anne," dedi Micah, bitkin düşmüş gibi gözlerini kapatarak. "Nişanlım hakkında konuşuyorsun." Micah elini kaldırdı ve Han onun küçük parmağındaki Raisa'nın kurt yüzüğünü tanıdı. Onun yüzüğü hiç .

"Yani kabul etti mi?"

"Tabii ki kabul etti," dedi Micah. "Sana kabul edeceğini söylemiştim." Sanki canı yanıyormuş gibi elinin tersiyle alnını ovuşturdu.

"Bence seninle evleneceği için heyecanlanmalı. Sen de kraliyet soyundan geliyorsun, senin soyun da onunki kadar eski. Ve o sokak hırsızları ile ilgili dedikodulara bakılırsa, bence o-"

"Bu kadar yeter!" Micah annesini bastırmak için sesini yükselterek konuştu. "Onun Alister'la birlikte olacağına gerçekten inanmıyorsun, değil mi? Cidden mi?"

"Annesinin en kötü türden yuvarlak topuklu bir sürtük olduğu düşünülürse, bu beni şaşırtmaz."

Micah sanki onu görmemek için gözlerini kapattı. "Babam nerede?"

"Bana söyleyebileceğini umuyordum. Üç gündür onu da Fiona'yı da görmedim ve benim de planlamam gereken bir düğün var. Bu aile parçalanıyor."

Micah gözlerini açtı ve kalın kaşlarını çatarak birbirine . "Üç gün! Nerede olabilirler? Nereye gidecekler?"

"Bilmediğime eminim," dedi Bayar Hanım. "Kimse bana bir şey söylemiyor."

Micah ayağa fırladı. "Bir şeyi kontrol etmem gerekiyor," dedi.

"Ama daha yeni geldiniz," diye itiraz etti Leydi Bayar. "Açlıktan ölüyor olmalısın. Molly'ye hafif bir akşam yemeği getirmesini söyleyeceğim.

Brendi istersen. Unutmayın, terzilerin bu sabah son prova için sizinle buluşması gerekiyor."

Micah taşıma çantasını kaptı ve annesine doğru itti. "Bunu kasaya koy," dedi. "Çok uzun sürmez." Topuklarının üzerinde döndü ve kapıya çarparak çıktı.

Zindanlara gittiğine şüphe yok, diye düşündü Han. Ve oraları boş bulduğunda, tünellere yöneldi. Onu takip edebilirim ve asla geri dönmeyeceğinden emin olmak için. Avuçları çeliğin soğuk öpücüğü için kaşınıyordu.

Ama artık çok geçti. Kurt yüzüğü Micah'a bir tür koruma sağlıyordu. Eğer Raisa'nın onu seçmiş olma ihtimali bile varsa, Han'ın onu kendi haline bırakması gerekiyordu.

Eğer Raisa'nın hayatını kurtaracaksa, tüm yetenekli ellere ihtiyaı olacaktı. Gavan Bayar ve Fiona lmşt. Micah gibi sihir gücü yüksek birini susturmak işe yaramazdı.

Micah annesine yalan olabilirdi ama neden söylesin ki? Kanıt olarak da yüzük vardı.

Bunu neden yapsın ki? Raisa tüm olanlardan sonra neden Micah'a evet desin ki? Han'a evet dedikten sonra?

Eğer kraliçeliği kurtaracaksa, bunu gözünü kırpmadan yapardı, diye düşündü. Kraliyet her zaman önce gelir.

Hanalea'nın bahçesinde geçirdiği gecenin etkisinden kurtulmuş olan Han'ın tüm şüpheleri yeniden su yüzüne ıktı. Aralarında en önemlisi.

Raisa'nın onun gibi biriyle evlenmeyi kabul etmesi gibi mi?

Bu konuyu düşünmemek için dikkatini tekrar Bayar Hanım'a verdi. Gözlerini kapıya dikmiş, elindeki çantanın kayışına bakıyordu. Bir yumruğunda şarap, diğerinde şarap. Sonunda şarabın son damlasını da fırlatıp attı, çantayı sandalyenin üzerine bıraktı ve Han'ın yatak odası olduğunu tahmin ettiği yere doğru tökezleyerek yürüdü.

Han horultular duyana kadar birkaç dakika orada asılı kaldı. bitişik odadan yayılıyordu. Sessizce yere düştü. Taşıma çantasını kaptığı gibi kapağını kaldırdı ve içine baktı, Micah'nın tacı taşıdığını doğruluyordu. Han almaya geldiği şeyi almıştı ama nedense artık önemli görünmüyordu.

Kayışı kendi omzuna geçiren Han, koridora açılan kapıdan dışarı kaydı. Dakikalar sonra, odaya geri dönüyordu. Tüneller.

Sokak efendisi benliği, Gri Leydi'nin altındaki tünellerde Micah'yla karşılaşacağını ve kendini savunmak için onu öldürmek zorunda kalacağını umuyordu. Ama Hanalea'daki girişe kadar kimseyi görmeden geri dönmeyi başardı.

CHAPTER FORTY - SIX

İÇERİDE

Micah ile görüşmesinden sonraki öğleden sonra Raisa, Mellony'yi Kraliçe'nin Kulesi'ndeki suit odasında aradı. Kız kardeşiyle Micah hakkında konuşması gerekiyordu, hem de bir an önce. Bu bir Korktuğu konuşma.

Korumasını koridorda bırakan Raisa, kız kardeşinin güneşli oturma odasına girdiğinde Mellony ve Missy Hakkam'ı pencere kenarındaki bir masada kâğıt oynarken buldu.

Bones, diye düşündü Raisa. Missy ile uğraşacak durumda değildi. "Majesteleri!" diye koro halinde seslendiler, ayağa kalktılar ve reverans yaptılar. Missy yerine döndü ama Mellony Raisa'nın yanına gitti ve onu kucaklayarak yanağından öptü. Han'ın ölüm haberi geldiğinden beri küçük kız kardeşi Raisa'ya kırılgan bir Tamric cam parçası gibi davranıyordu.

"Bizimle oynamak ister misin, Raisa?" Mellony hevesle sordu. "Aklını... her şeyden uzaklaştırabilir."

"Magret artık bizimle oynamıyor bile," dedi Missy, elindeki kartları yere atarak. "Caterina'yı oynatırsak da hile yapıyor."

"Para için oynamadıktan sonra ne önemi var?" Raisa söyledi.

"Bu prensibi böyle," dedi Missy.

"Herkes yorgun," dedi Raisa. "Magret ve Caterina duvarlarda vardiyalı çalışıyorlar. Boş zamanı olan varsa da uyuyarak geçiriyor."

"Dün mutfakta çalıştım," dedi Missy, bir şehit havasıyla. "Babam ısrar etti, örnek olmam gerektiğini söyledi. Korkunçtu

sıcaktı ve tenceredeki yanmış arpayı temizlerken tırnağımı kırdım. Zaten arpayı lezzetli hale getirmenin bir yolu yok."

Dürüstlüğü karşısında sarsılan Raisa mırıldandı: "Bu konuda daha fazla endişelenmene gerek . Neredeyse bitti."

"Hanımefendiye şükürler olsun," dedi Missy. "Bir daha asla arpa yiyemesem de umurumda değil."

Açlıktan ölene kadar, diye düşündü Raisa. Yiyecek kaynakları hakkında bir iç karartıcı rapor duymuştu. Bir hafta daha dayanabilirdi eğer dikkatli davrandılar. Sonra ne oldu?

Mellony, "Mutfaklarda çalışmayı oldukça seviyorum," dedi. "Daha önce hiç yemek yapmamıştım ve çok şey öğreniyorum. Eğer çalışmaya istekli olduğunuzu gösterirseniz, Bayan Barkleigh iyi bir öğretmendir. Bir evi yöneten herkesin mutfaktan anlaması gerektiğini söyler."

Missy gözlerini devirdi. "Bayan Barkleigh huysuz bir cadıdır. Her neyse, belki teslim olmak o kadar da kötü olmaz. Arden uygar bir ülke, bizden çok farklı değil. Kral Gerard buradaki toprak sahiplerinin taleplerine saygı gösterecek. Toprakları yönetmek içinthane'lere ihtiyacı olacak."

"Montaigne Tamron Sarayı'nı aldığıında bir katliam oldu," diye tersledi Raisa. "Askerleri şehre saldırdı, tecavüz etti ve yağmaladı. Güneylilerin kadınlara karşı tutumu sizin alışık olduğunuzdan farklı."

Missy'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Buna inanmıyorum! Her neyse, General Klemath bunun olmasını engelleyecektir. O muhtemelen-"

"General Klemath bir hain," dedi Raisa. "Ayrıca, Marin Karn sorumlu. Daha önce tanışmıştık. Onunla tekrar karşılaşmak gibi bir niyetim yok."

"Zaten şehre girmişler," dedi Missy kızgınlıkla. "Herhangi bir yağmanın çoktan gerçekleşmiş olduğunu düşünmek mantıklı."

Ki bu doğruydı. Fellsmarch surlarla çevrili bir şehir değildi. Dağlar her zaman güvendikleri bir duvardı. Raisa bunu

kalenin dışında neler olabileceğini düşündü. Bu da ona elindeki görevi hatırlattı.

"Leydi Hakkam, kız kardeşime eşlik ettiğiniz için teşekkür ederim. Öğleden sonra izinlisiniz."

Missy kekeleyerek, "Gerçekten, kaldığım için mutluyum Majesteleri," dedi. "Gerçekten hiç-"

"Belki de Bayan Barkleigh'in biraz yardıma ihtiyacı olabilir." Raisa başıyla kapıya doğru işaret etti.

Missy eteklerini kabartarak ayağa kalktı. "Açıkçası kuşatmanın bitmesini bekleyemiyorum," dedi. "Her gün aynı yaşlı insanları görmekten bıktım." Raisa'ya reverans yaparak dışarı fırladı.

Bir konuda hemfikiriz, diye düşündü Raisa. Benim de bıktığım bazı insanlar var.

"Senin için çiçek topladım Raisa," dedi Mellony. Pencereye gitti ve solmakta olan siyah çiçeklerden oluşan bir vazoyla döndü. yıldızlar ve sonbahar zambakları. "Hakkam Hanım'ın bu sıcakta bile hâlâ çiçek açan bir gölge bahçesi var."

"Teşekkür ederim," dedi Raisa. Çiçekleri burnuna götürdü ve tatlı çürüme kokusunu içine çekti. Vazoyu yanındaki masanın üzerine koydu.

Mellony Raisa'nın yanına oturdu ve deri ciltli kalın bir kitabı kucağına aldı. "Size okumamı ister misiniz? Konuşmacı Jemson bana başka bir şiir kitabı ödünç verdi. Ya da klavsen çalabilirim. Leydi Dubai bana yeni bir parça gösterdi. Tam anlamadım ama bir deneyebilirim." Kelimelerin yuvarlanma şeklinden

Sanki Mellony kötü bir haber bekliyormuş da duymak istemiyormuş gibiydi. Ya da belki de Raisa'nın vicdanı onu rahatsız ediyordu.

Raisa, "Seninle Micah hakkında konuşmam gerekiyor," dedi.

"Nerede olduğunu merak ediyordum," dedi Mellony, ellerini kucağındaki kitabın üzerine koyarak. "Bütün gün onu görmedim. Görevde mi, biliyor musun?"

"Micah gitti."

"Gitti mi? Nereye gitti?" Mellony şaşırmış görünüyordu.

"Dağlara gitti," dedi Raisa iki elini saçlarında gezdirerek. "Bir kurtarma operasyonu düzenlemeye çalışacak."

"Neden gitsin ki?" Mellony fısıldadı.

"Ona gitmesini söyledim," dedi Raisa. "Ya öyle yapacak ya da teslim olacak. İki orduyu tek başına yenemez."

"Burada kalmalıydı," diye fısıldadı Mellony, mavi gözleri yaşlarla dolmuştu. "Ya ona bir şey olursa?"

Zincire vurulmuş tatlı kadın, diye düşündü Raisa. Keşke diğer her şeyle birlikte şimdi bununla da uğraşmak zorunda kalmasaydım.

"Dahası da var." Micah'nın yüzüğünü taktığı elini uzattı.

Mellony'nin eli yılan gibi uzandı ve Raisa'nın bileğini yakaladı. "Bu Micah'nın yüzüğü," dedi yüzüğü yaklaştırarak. "Onun mühür yüzüğü. Öyle değil mi?"

Raisa başını salladı.

"Bu ne anlama geliyor?" Mellony alt dudağının titrediğini söyledi. "Yüzük mü değiştirdiniz?"

"Bu nişanlandığımız anlamına geliyor," dedi Raisa. "Onunla evlenmeyi kabul ettim."

Mellony'nin gözleri büyüdü. "Ama... ama sen onu sevmiyorsun bile! Bana sevmediğini söylemiştin. Yoksa bu bir yalan mıydı?"

"Yalan değildi. Söylediklerimde ciddiydim. Onu sevmiyorum." Yapmak zorunda kaldığı seçimin tüm acısı içinde kabardı. Raisa. "Kraliçe olmak , değil mi? İşte böyle bir şey. Aşk için evlenemezsin."

"Ama... ama... onu *kullanıyorsun*! Onu kendi çıkarların için kullanıyorsun. bencilce nedenler. Sadece kuşatmayı kırmak için hayatını riske atmasını istiyorsunuz. Ve bu yanlış!"

Suçluluk duygusu Raisa'nın dilini keskinleştirdi. "Saf olma, Mellony. Herkes herkesi kullanır. Dünya böyle bir yer. Bunu ben yapmadım."

"Peki ya babam?" Mellony sordu. "Onun bundan haberi var mı?"

"Hayır, henüz bilmiyor," dedi Raisa. "Nasıl bilsin ki?"
Kendini toparlayarak Mellony'nin ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Bu çok önemli
Şimdilik bunu bir sır olarak saklayalım, çünkü klanlardan bazıları neden bu kararı verdiğimi anlamayacak."

Mellony ellerini geri çekti. "Ben de anlamıyorum. Babam burada olsaydı, ona hemen söylerdim. Bunu durdururdu."

"Mellony, anlamıyor musun? Eğer herhangi bir şansımız olacaksa birlikte çalışmamız çok önemli-"

"Bana ders verme!" Mellony araya girdi, sesi We'enhaven mermeri kadar soğuk ve sertti. "Emirleri sen verdiğin sürece birlikte çalışabiliriz. Sevgilin Lord Alister öldü ve şimdi de Micah'yı benden almaya karar verdin!"

"Mellony, sen daha on dört yaşındasın," diye tersledi Raisa. "Aşk hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Peki sen?" Mellony tükürdü. Ayağa kalktı ve boyunun ölçüsünü aldı. "Ben büyüdüm Raisa, evlenecek kadar büyüdüm. Bunu ne zaman fark edeceksin? Neden benden büyük olmak zorundaydın ki?
Abla?"

Topuklarının üzerinde döndü ve dışarı çıktı.

C H A P T E R F O R T Y - S E V E N

TÜCCAR

Bird ve Dancer, Lucius Frowsley'in kulübesinde Han'ı bekliyorlardı. Güneş doğmak üzereydi, ışık hâlâ zayıf ve eğikti, çimenlerin üzerinde ağır bir çiğ vardı.

Han ağaçların arasından çıkıp çalılıkları bir kenara fırçaladığında Bird, "şükürler olsun," dedi.

"Sorun nedir?" Dancer onu inceleyerek söyledi. "Bulamadın mı?"

"Bir şey yok," dedi Han. Sokağında bir şey olduğunu fark etmemişti.

Yüzü kaymıştı. Ağır taşıma çantasını tokatladı. ". Gördün mü?" Bird onun omzunu sıktı. "İyi iş, Yalnız Avcı."

"Bir toplantı mı düzenlediniz?" Han konuyu değiştirmek için sordu.

Bird başıyla onayladı. "Geçici kampa birkaç mil kaldı," dedi. "Siz varır varmaz buluşmayı kabul ettiler." Gözlerini kısarak parlayan gökyüzüne baktı. "Ağaçların altında toplanmamız gerekecek. Taşınabilir kulübelerin hiçbiri bu kadar çok kişiyi almaz."

Demonai savaşçılarından oluşan bir grup kampa doğru ilerliyordu. Savaş için boyanmış ve örülmüş, uzun yayları ellerinde gevşek, patikanın her iki yanında sımsıkı dudaklarını bükerek durdular.

Kulübelerin ve ocakların sayısına bakıldığında, Marisa Pines'in tamamının orada olduğu anlaşıyordu.

Güneylilerin gelişi, her neyse. Demonai Kampı'ndan her gün daha fazla savaşçı geliyordu. Burası, Marisa Pines Kampı yok edildiğine göre, başkentin yeniden ele geçirilmesi için hazırlanma alanı olacaktı.

Koşucular geldiklerini duyurmak için önden gittiler. Bird ve Dancer, onun kanla lekelenmiş rütbesinin yerine Han klanı kıyafetlerini getirmişlerdi.

giysiler giymiş ve yol boyunca bir derede kan ve pislikten arınmıştı. Bird kırık parmaklarını düzeltmiş ve atellemiş. diğer yaralarını elinden geldiğince tedavi etti. En azından görebildiklerini.

Han yılan tılsımını geyik derisi gömleğinin altına sakladı. Dancer'ın ona yaptığı Yalnız Avcı feneri Bayarlar arasında kaybolmuştu, Yedek Rowan Tılsımı ile birlikte.

Üzerinde hâlâ Bayarların işkencesinin ve Gavan Bayar'la yeraltında yaptığı savaşın izleri varken, topallayarak ilerledi.

Han, hayatını kurtardığı için Crow'a teşekkür etmek üzere Aediion'u ziyaret etmesi gerektiğini biliyordu. Ama intikamcı atasına, düşmanı Micah Bayar'ın kraliçeyle evlenmesine -eğer seçtiği kişi buysa- neden seyirci kaldığını açıklamak istemiyordu. Daha önce Yaşayan arkadaşlarından herhangi birine de bahsetmemiş. Hâlâ sır saklıyor, diye düşündü.

Bird ağır taşıma çantasını kendi omzuna attı. O sanki geçmişteki hatalarını telafi etmek istermiş gibi Han'a karşı özellikle ilgiliydi.

Willo onları kampın kenarında bekliyordu. Han'ı gördüğünde ve Dancer, ileri doğru koştu. Önce Han'a ulaştı, onu kucakladı, dokunuşu onun hasarlı bedenini ve yaralı ruhunu yatıştırdı.

Bir adım geri çekilerek onun gözlerinin içine baktı ve elini uzattı. yanağı boyunca. "Her şey yoluna girecek, Hunts Alone," diye fısıldadı, sanki kırık kalbini dışarıdan takıyormuş gibi.

Annesinin omuzlarını kavrayan Dancer'a döndü. "O öldü, Willo *Cennestre*," dedi. "Babam öldü."

Dancer'a baktı, neredeyse göze gelmişlerdi. "Bayar öldü mü? Ben düşündüm ki... Sen...?"

Dancer başını salladı. "Hak ettiği ölümü buldu ama onu ben öldürmedim. Hunts Alone size bu konuda daha fazlasını anlatabilir."

Willo ve Dancer kucaklaştı, hafifçe sallandılar, Willo Dancer'ın saçlarını okşadı, aynı anda hem gülümsedi hem de ağladı.

En azından bu var, diye düşündü Han. Bayar öldü. Bu kadar acı ve ıstırabın mimarı. Belki Willo artık daha rahat dinlenebilir.

Sonunda Willo ve Dancer birbirlerinden ayrıldılar. Koluyla yüzünü sildi ve "Seni bekliyorlar" dedi. Durakladı, sonra alçak sesle ekledi, "Dikkatli ol."

Diğer yaşlılar, küçük bir açıklıkta derme çatma bir taş ocağın etrafında sert yüzlü ve temkinli bir şekilde duruyordu. Klan liderlerinden birkaçı son çatışmaların kanıtı olarak sargılıydı.

Lord Averill diğerlerinden biraz ayrı duruyordu. Demonai savaş tuniği ve tozluk. Gri saçları örgülüydü ve giysileri kanla lekelenmişti ama Han kanın Averill'e mi yoksa başkasına mı ait olduğunu bilmiyordu.

Elena *Cennestre* de savaş kıyafetleri içindeydi, boynundaki zincire dizilmiş ve saç örgülerine örülmüş çok sayıda tılsım vardı.

"Hunts Alone," dedi obsidyen gibi siyah gözleriyle. "Ocağımıza hoş ." Duruşu ve vücut dili sözlerini yalanlıyordu.

"Sen kimin adına konuşuyorsun, Alister?" Averill sesinde alaycı bir tonla konuştu. "Yüksek Büyücü olarak Büyücü Konseyi adına mı?"

"Ben kendi adıma konuşuyorum," dedi Han. Yere oturdu ve Bird ile Dancer onun iki yanında yer aldı. Willo diğer klan asilzadeleri Elena ve Averill'le birlikte yerini aldı ve Shilo Trailblazer da elleri silahlarının üzerinde, bir avuç dikkatli savaşçıyla birlikte oturdu. Silahlar.

"Lord Bayar ve kızı Fiona öldü," dedi Han, başka bir giriş yapmadan.

"Bu nasıl oldu?" Elena bir anlık şaşkın sessizliğin ardından sordu. "Bu cinayet için övgüyü kim hak ediyor?"

Han tereddüt etti, Bird ve Dancer'a baktı, isimlerinin verilmesini isteyip istemediklerinden emin değildi.

Dancer, "Gece Kuşu Demonai, Hunts Alone'un hayatını kurtarmak için Fiona'yı öldürdü," dedi. "Hunts Alone Lord Bayar'ı öldürdü."

Bu durum karışık tepkilere yol açmıştır: Bayarların ölümleri onaylanmış, bağlam onaylanmamıştır.

Han elini kaldırdı. "Aslında hâlâ büyücüleri öldürüyor olmamız çok kötü, çünkü güneylileri kovmak için her yetenekli ele ihtiyacımız olacak."

Neredeyse her yüzdeki onay, onaylamamaya dönüştü.

"Türünüz şimdiye kadar ne gibi bir yardımda bulundu?" Shilo kaşlarını kaldırarak bakışlarını Han ve Dancer'ın üzerine dikti. "Çoğu kırsalda saklanıyor."

"Ateş Dansçısı, Kuş ve benim kuşatmayı kırmak için bir planımız var.

Fellsmarch Kalesi ve güneylileri geldikleri yere geri götürmek."

Averill kollarını kavuşturarak, "O halde dinleyelim," dedi.

Han, "Üstün yeteneklilerle birlikte çalışmanızı gerektirecek," dedi. "Bunu başarabilir misin? Aksi takdirde bu bir zaman kaybı olur."

"Onlarla çalışmak' derken ne demek istiyorsun?" Elena sordu.

Han öne doğru oturdu. "Üstün yeteneklilerin daha iyi silahlara ihtiyacı var ve bunları sağlayabilecek olanlar da sizlersiniz."

"Üzerimizde kullanacakları silahlar," dedi Elena.

"Bırak konuşsun Elena *Cennestre*," dedi Willo. "Senin de sıran gelecek."

Han devam etti. "Büyücü Konseyi'yle birlikte çalışmanız gerekiyor - sadece onlara güçlü flashcraftlar vermek söz konusu olduğunda değil.

Büyücü

Klanlar düz arazide savaşma konusunda yetenekli değiller ve sadece bir avuç dağlı askerimiz var. Kuşatmayı yarmak için herhangi bir şansınız olması için yeteneklilerle birlikte savaşmanız gerekecek."

"Jinxflinger'larla güçlerimizi birleştiremeyiz, Hunts Alone, bunu sen de biliyorsun," dedi Elena. "Næming-"

Willo, "Bayarlara karşı Hun Alone'u göndermekte hiçbir sorun yaşamadınız," dedi.

"Næming bizi bin yıldır parçalara ayırdı," dedi Han. "Ya onu bir kenara bırakacağız ya da Arden'e diz çökeceğiz."

Averill kaşlarını çattı. "Bu bana, tehdit ettiklerinden beri onlardan esirgediğimiz flashcraft'a erişmek için bir büyücü planı gibi geliyor.

Gray Wolf hattı."

"Bakın. Benim tek bir önceliğim var, kraliçeyi kurtarmak," dedi Han. "Ve bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Eğer sen değil, şey..."

Averill irkildi ve Han hedefi tam on ikiden vurduğunu .

"Güneylileri kovmak istemediğimizi mi sanıyorsunuz?"

Elena dizlerinin üzerine çöktü. "Şimdiye kadar kaçımızın dağlarda öldüğünü biliyor musun?"

Averill, "Kendi kızımı kurtarmanın benim için önemli olmadığını ciddi ciddi iddia edemezsiniz," dedi. "Ama istediğinizi yapamayız. Düşmanlarımızı silahlandıramayız."

"Sen yapmazsan ben yaparım," dedi Han. Bird'e işaret etti, o da ona taşıma çantasını uzattı. "Üstün Yeteneklilerin Cephaneliği'ni duydun mu?"

Krallar mı?"

Elena'nın yüzü karardı. "Tabii ki duyduk," dedi. "Neyse ki artık yok."

Han iki eliyle çantanın içine uzandı ve Crimson Crown. "Aslında öyle. Nerede olduğunu biliyorum ve işte kanıtı."

Han, ellerinde tuttuğu tacı tanıdıklarını ifadelerinden anlayabiliyordu.

"Bunu nereden buldun?" Averill sordu. "Yüzyıllar önce yok edilmiş olmalıydı."

"Dediğim gibi, cephanelikten geldi."

"Ver onu," dedi Elena, elini buyurgan bir şekilde uzatarak.

Bir anlık tereddütten sonra Han onu . Elena metali parmakladı, iki eliyle yukarı kaldırdı ve güneş ışığında o yana bir bu yana çevirdi.

Sonunda başını , yüz ifadesi ondan önce konuşuyordu. "Bu gerçek," dedi. Belli bir isteksizlikle geri uzattı.

"Bunun cephanelikten geldiğini nereden biliyoruz?" Shilo karşı çıktı. "Belki de Bayarlar onu bunca zamandır saklıyordu. Belki de o

onlarla çalışmak."

Bird elini 'ın koluna koyarak, "Bayarlar öldüğünde Ateş Dansçısı ve ben oradaydık, unutma," dedi. "Tabii hepimizin onlar için çalıştığımızı düşünmüyorsunuz."

Elena'nın gözleri Han'a sabitlenmişti. "Næming'i ne için bir kenara bırakmamızı talep ediyorsun?" dedi. "Takas nedir?"

Han, "Ya dediğimi yaparsınız ya da cephaneliği güneylilere karşı silahlandırmaları için Büyücü Konseyi'ne veririm," dedi. "O kedi dışarı çıktığında çantadan çıkarsa, geri doldurmak yok. Ve size hiç borçlu kalmayacaklar."

Averill ayağa kalktı, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Bize emir vermeye nasıl cüret edersin, seni iblis kanlı uğursuz?" Tüccar yüzü gitmişti. Baştan aşağı bir Demonai savaşçısıydı.

"O senin ve Elena *Cennestre*'nin yarattığı bir şey, Lightfoot," Willo dedi, ayağa . "Senin ona verdiğın seçeneğın aynısını o da sana sunuyor."

"Başka bir seçenek daha var," dedi Elena, vücudundaki her bir lif tehdit saçıyordu, eli Demonai tılsımının üzerindeydi. "Oklar uğursuzluktan daha hızlıdır."

Demonai savaşçıları yay kirişlerini gererek oklarını yerleştirdiler. Her nasılsa herkes ayaktaıdı, Dancer ve Bird Han'ı iki yandan kuşatıyor.

Han tılsımını eline almamak için kendini zorladı. Bunun yerine, hayal kırıklığına uğramış ama şaşırmamış gibi başını salladı. "Eğer bana bir şey olursa Gri Leydi'ye bir mesaj gidecek ve konseye cephaneliğın yerini bildirecek. Bu yüzden kaybetmeden önce düşünün."

Blöf yapıyordu, ama romlu bir blöfçüydü. Demonai, yaylarını çekili tutarak Averill ve Elena'ya baktılar. Gergin bir duraksamadan sonra, Averill elini yavaşça aşağı indirdi ve onlar da yaylarında gerginlik.

Han, "Al ya da bırak takası budur," dedi. "Sen işbirliğı yap onlara flashcraft sağılayıp onlarla birlikte savaşıyorum ya da onlara erişim izni veriyorum."

"Hunts Alone'un bu takas için bize gelmesine gerek yoktu," dedi Bird

dedi. "Cephaneliği Büyücü Konseyi'ne verip bizi bu işin dışında bırakabilirdi."

Averill, "Bunu değerlendirmek için zamana ihtiyacımız var," dedi. "Kararımızı yarın size bildireceğiz."

"Konsey toplandı." Han elini dairenin etrafında . "Şimdi karar verin. Sırada Gri Leydi var."

İlk olarak Gece Kuşu konuştu. "Ben Gece Kuşu Demonai," diye açıkladı. "Ve oyumu Hunts Alone'dan yana kullanıyorum."

"Ben Willo Watersong, Marisa Pines Kampı'nın Ana Reisi," dedi Willo. "Ve oyumu Hunts Alone'dan yana kullanıyorum."

Dancer, "Ben Hayden Fire Dancer, Willo Watersong'un oğluyum. Oyumu Hunts Alone'a veriyorum."

Averill ve Elena birbirlerine baktılar.

"Bu takası kabul ediyorum," dedi Elena, yıpranmış yüzü tiksintiyle çarpılmıştı.

Averill, "Demonai Kampı'nın patriği olarak ben de aynı fikirdeyim," dedi.

Shilo içini çekti. "Ben de katılıyorum," dedi. Onaylama çemberin etrafında yuvarlandı.

"Güzel." Han başını salladı. "Flashcraft'ın transferinden Ateş Dansçısı sorumlu olacak." Bu Dancer'ın önerisiydi. Demonai sabotajına karşı temkinli görünüyordu.

Averill ve Elena tekrar birbirlerine baktılar ve sonra başlarını salladılar.

"Bir şey daha var," dedi Han. "Açık olmak gerekirse. Næming'i ortadan kaldırıyoruz derken, sadece flashcraft'ın kullanımını kastetmiyorum. Eğer başarılı olursak, kraliçeyi serbest bırakmayı başarırsak, sonra istediği kişiyle evlenebilir. Büyücü, klan, vadi sakini, korsan, her kimse. Ailesinin ve konseyinin yardımıyla iyi bir seçim yapacağına güveniyorum. Sen de güvenmelisin."

Averill'in gözlerinde şüphe parladı. "Neden? Bu da demek oluyor? Ne planlıyorsun?"

Han çenesini kaldırarak Averill'in gözlerinin içine baktı.

Averill Han'a doğru bir adım atarak yaklaştı ve sadece Han'ın duyabileceği kadar alçak, sert bir sesle konuştu. "O sana göre değil, jinxflinger.

Bu asla . Önce senin öldüğünü görecekim."

Han sokaktaki yüz ifadesiyle ona baktı.

"Jinxflinger'ların bizimle çalışmak istediklerini nereden bileceğiz?" Shilo söyledi.

Han çarpık bir gülümsemeyle, "Senden daha mutlu olmayacaklar," dedi. "Ama o kısmı ben hallederim. Gray'i ziyaret etmeye ne dersin? Hanımefendi?"

C H A P T E R F O R T Y - E I G H T

BÜYÜCÜ İKNASI

Hammersmith, Han'ı konsey odasının dışındaki resepsiyon alanında sanki ölümden dirilmiş gibi karşıladı.

"Sizi gördüğüme çok sevindim Lord Alister," dedi alçak sesle eğilerek. "Lord Bayar'ın sizi bu toplantıya davet ettiğini bilmiyordum. Bana sizin... ah... ölmüş olduğunuz söylendi."

"Henüz değil," dedi Han. Aslında bu toplantıyı Lord Bayar'ın adına Han düzenlemişti. Başını kapıya doğru eğdi. "Hepsi içeride mi?" diye sordu.

Hammersmith başını salladı. "Korkarım yeterli çoğunluğumuz yok, Lordum Baş Büyücü. Dekan Abelard, Lord Gryphon, Lord Mander ve Leydi deVilliers burada. Copp-Lord Hayden...

Ah... Dansçı burada değil," dedi. "Genç Bayar burada ama Lord Bayar burada değil. Genç Bayar babasını sordu. Anlaşılan Gri Leydi'ye döndüğünden beri onu görmemiş. Çok tuhaf."

Ve onu da göremeyecek, diye düşündü Han. Konseye ilk kez geldiği ve Lord Bayar'ın yolda kendisine suikast düzenlediği on yıl öncesine benziyordu. Bayar, Hammersmith'e yanlışlıkla Han'ın konseyde olmayacağını söylemişti. Geliyorum.

So Han sinirlenmiş gibi kaşlarını çattı. "Lord Bayar bir toplantıya çağırıyorsa, zamanında geleceğini düşünürsünüz. Biz önden gidip başlayalım.

Ateş Dansçısı geliyor ama geç kalacak. Yanında bazı yoldaşlar getirecek. Geldiğinde sözümüzü kes ve burada olduklarını haber ver. Gündemin neresinde olduğumuza bağlı olarak onları kabul edeceğim. Ya da kabul etmem."

"Evet efendim," dedi Hammersmith, kafası karışmış görünüyordu. "Sizi anons edeyim mi?"

Han başını salladı. "Kendim anons edeceğim, teşekkürler." O Kapının önünde durdu, düşüncelerini sıraya koydu. İkna etmesi gereken kişi Abelard olacaktı. Abelard, Gryphon ve deVilliers. Micah onun söylediği hiçbir şeyden hoşlanmazdı. Micah'ın hoşlanmadığı şeylerden Mander da hoşlanmazdı.

Han, Micah ile aramda bir kalabalık olmasının en iyisi olduğunu düşündü. İkimizden birinin aceleyle hareket etmesini önlemek için. Mandalı kavradığında, kapının içinden gelen sesleri duyabiliyordu. Özel bir ses.

"Majesteleri benimle birlikte Gri Leydi'ye dönmeyi umuyordu ama bu riski almamaya karar verdik," diyordu Micah Bayar. "Kuşatma kırılır kırılmaz evleneceğiz. Söylemeye gerek yok, bu bilgi bu odadan çıkmamalı."

Başka biri konuştu, Han'ın anlayamadığı bir şey.

"Babamı beklememize gerek yok," dedi Micah. "Stratejiyi tartışalım - başkentteki kuşatmayı nasıl kırabileceğimizi."

Sokak yüzü, diye düşündü Han derin bir nefes alarak. Kapıdaki büyümlü kilitleri devre dışı bırakarak kapıyı itti ve açtı. İçeri girdiğinde, masadaki tüm kafalar döndü.

Masanın başındaki Baş Büyücü sandalyesi boştu. Micah o uçta durmuş, cümlelerin ortasında susturulmuştu. Arkasında, bir tahtaya iliştilmiş büyük bir Fells haritası vardı.

Micah sanki hiç uyumamış gibi bitkin görünüyordu, solgun derisi kemiklerinin üzerine sımsıkı yapışmıştı. Gözleri önce Han'a, sonra da Han'ın omzuna asılı çantaya takıldı. Sanki Han'ın varlığını inkâr edebilirmiş gibi başını hafifçe salladı. Tılsımına uzanırken sol elinin küçük parmağında bir şey parladı. Raisa'nın kurt yüzüğü.

Aralarında gerilim ve büyü çatırdadı. Han havayı emdi, kalbi çarpıyordu, savaşa hazırlanıyordu. Ama iki elini de kaldırdı ve şöyle dedi: "Buraya seni öldürmeye gelmedim Micah, bunu hak etsen bile. Sen de söyleyeceklerimi duyana kadar beni öldürmek istemezsin."

Mina Abelard, sanki sözcükler ağzında birikiyordu. Keskin bir ilgi ifadesiyle Micah'dan Han'a baktı.

"Vay, vay, Alister," dedi kuru bir sesle. "Sen... dirençlisin. Yine de büyük bir kavganın onur konuğu olmuş gibi görünüyorsun."

Adam Gryphon, Mordra deVilliers'in yanında oturuyordu. Tekerlekli sandalyesinde arkasına yaslanmış, alnına masaj yapıyordu. şiddetli baş ağrısı. Han içeri girdiğinde hızla doğruldu ve hafif bir şaşkınlık ifadesiyle Han'a baktı. Mordra memnun görünüyordu. Mavi-siyah dikenli saçlarını parmakladı, dili dudağındaki halkaya dokunmak için dışarı çıktı.

Her zamanki gibi Lord Mander partiye geç gelmişti. El yordamıyla aradı ve titreyen elini Han'a doğru uzattı. "Sen... sen... sen Gavan değilsin!" diye haykırdı, yüzü olgun bir domates rengindeydi.

Han başını salladı. "Hayır. Değilim."

"Bela istemiyoruz, Alister," diye Mander, Tılsımını sıkıca kavırıyor ve yol göstermesi için yan Micah'ya bakıyordu.

"O zaman elini tılsımından çek," dedi Han. "Zaten başımız yeterince belada."

"Ama... ama... senin ölmüş olman gerekiyordu!" Mander feryat etti, Aceleyle tılsımını bıraktı ve iki elini masanın üzerine koydu. Suçlayıcı bir ifadeyle Micah'ya baktı. "Onun öldüğünü söylemiştin!"

"Benim hatam," dedi Micah, vücudu tamamen hareketsiz, gözleri parlıyordu. "Alister, sana yöneltilen suçlamalar göz önüne alındığında burada yüzünü göstermene şaşırdım."

"Bunun için ne bir tanığınız ne de bir kanıtınız var," dedi Han. "Otur Bayar. Aramızda halletmemiz gereken bazı işler var ama şu anda kendi gündemim var ve kimsenin zamanını harcamak istemiyorum."

Micah uzun bir süre öylece durdu, gözleri Han'kilitlenmişti, ağzı söylenmemiş kelimelerle seğiriyordu. Sonra hafifçe omuz silkti ve sandalyesine geri döndü.

Han, Micah inene kadar bekledi ve sonra masanın başındaki Yüksek Büyücü sandalyesine oturdu. İlk kez Büyücü Konseyi'nin başkanı olarak yerini alıyordu.

"Neden bakır kafa kıyafetleri giyiyorsun?" Mordra ağzından kaçırdı. "Bir sorunla karşılaştım," dedi Han, doğrudan Micah'ya bakarak. "Genç Bayar az önce bize Kraliçe Raisa'nın Fellsmarch Kalesi'ndeki kuşatmayı kırabilirsek onunla evlenmeyi kabul etti," dedi Abelard, gözleri Han'ın arka cebinden bir çözüm çıkarmasını umuyormuş gibi ona sabitlenmişti.

"Gerçekten mi?" Han, öyle ya da umurunda değilmiş gibi konuştu. "Lord Bayar'ın gelmesini bekliyorduk ki Şehri geri almak için bir strateji tartışalım," diye devam etti Abelard ve Micah'a sorgulayıcı bir bakış fırlattı.

"Sence ?" Mander sordu, açıkça başka birinin görevi devralmasını .

"Bilmiyorum," diye yalan söyledi Han. "Ama Hayden Ateş Dansçısı klan büyüklerinden oluşan bir heyetle birlikte kısa süre içinde burada olacak."

"Copperheads?" Abelard başını salladı. "Burada mı?"

Han başını salladı. "Güneylileri ait oldukları yere geri sürmek için onlarla birlikte hareket edeceğiz."

"Bunu kabul ettiler mi?" Gryphon kuşkulu bir ifadeyle sordu.

"Gerçekten başka seçenekleri yoktu. Bizim de yok." Han taşıma çantasının kapağını açarak Kızıl Taç'ı serbest bıraktı. Onu tuttu yüksek. Masadakilere baktığında hepsinin onu tanıdığını görebiliyordu.

"Yetenekli Kralların Tacı mı?" Abelard elini uzattı ve Han tacı ona verdi. Tacı inceledi, ışığı yakalamak için çevirdi. "Bu bir üreme değil," diye mırıldandı. Sonunda Han'a bakarak, "Senin hırslı bir çocuk olduğunu hep biliyordum, Alister, ama-"

"Nereden buldun bunu?" Mordra öne doğru eğilip siyah uçlu parmaklarını masanın üzerine bastırarak sordu. "Gerçi ben

Tariflerini ve resimlerini gören çoğu akademisyen, Kırılma sırasında yok edildiğine inanmaktadır."

"Diğerleri bunun Üstün Yeteneklilerin Cephaneliğinde tutulduğunu söylese de Krallar," diye ekledi Gryphon, belli ki diğer ayakkabının düşmesini bekliyordu.

Han başını salladı. "Bin yıldır cephanelikte saklanıyordu. Ben de oradan aldım."

"Onu bizden çaldın!" Micah tısladı. "Cephanelik bizim."

Han gözlerini devirerek, "Lütfen," dedi. Masanın konsey üyelerinin her birine baktı. "Eğer Bayarlar cephaneliğin nerede olduğunu biliyorlarsa, neden bunu hepinizle paylaşmadılar? Özellikle de şimdi?"

"Bu iyi bir soru," dedi Abelard, sohbetin bu şekilde gelişmesinden keyif alarak.

Han, "Tüm bu cinayetleri benim üzerime yıkmaya çalıştılar çünkü cephaneliğin bende olduğunu biliyorlar," dedi. "Onu kendileri için istediler." Durakladı. "Eğer cephaneliğin nerede olduğunu biliyorsan Micah, neden bizi oraya götürmüyorsun?"

Han, Micah'nın birkaç farklı yalan arasında sıkışmış, öfkeli olduğunu söyleyebilirdi.

"Babam nerede olduğunu biliyor," dedi sonunda.

"O zaman baban nerede?" Han etrafına bakındı. "Bu toplantıyı o çağırmadı mı?"

Micah oturduğu yerden yarı kalktı. "Nerede olduğunu biliyorsun," dedi. "Bana nerede olduklarını söyle, Alister."

"Sana yardım edemem," dedi Han suçluluk duygusuyla. "Önemli şu: Cephaneliğin kontrolü bende ve bunu kraliçeyi ve şehri kurtarmak için kullanmak niyetindeyim."

"Sanırım bunu tek başına yapacaksın," diye mırıldandı Abelard.

Han, "Bir planım var ama herkesin yardımına ihtiyacım olacak," dedi. "Hem klanların hem de yeteneklilerin."

"Öyleyse bizi cephaneliğe götüreceksin," dedi Mordra sırtarak.

"Hayır." Han başını salladı. "Sizi ve klanları birlikte iyi oynamaya zorlamak için cephaneliği kullanacağım. Klanlar zaten Anlaştık. Eğer işbirliği yapmazsan, cephaneliğin anahtarlarını istedikleri gibi kullanmaları için onlara . Belki eritirler, umurumda değil. Gerçek şu ki, Montaigne'in ordusundan kurtulacaksak birbirinize ihtiyacınız var."

Abelard, "Bize nerede olduğunu söylemen için seni zorlayabiliriz," dedi.

"Bu doğru!" Mander tiz bir sesle bağırdı. "Bize söylesen iyi olur yoksa seni zorlarız."

Han kollarını geriye çekerek, "Bunun ne kadar işe yaradığını Micah'ya sorun," dedi.

Herkes Han'ın kömürleşmiş ve kabarmış bileklerine baktı. "İblis'in Kanı," diye fısıldadı Mordra.

Han tekrar Micah'yla yüzleşti. "Gerçeği biliyorsun, cephaneliğin nerede olduğunu biliyorum. Nasıl de biliyorsun. Kraliçenin kurtarıldığını görmek istediğini iddia ediyorsun. Eğer , bana destek olsan iyi edersin. Takas budur. Al ya da git."

Bu tür çağrının işe yarayıp yaramayacağı konusunda hiçbir fikri olmayan Micah'ya sabit bir şekilde baktı. Ama bu ona bir şeyler söyleyebilirdi.

Micah hakkında bilmeye ihtiyacı vardı.

Uzun bir süre birbirlerine baktılar. Sonunda Micah başını salladı.

Masanın etrafına bakındı. "Alister doğruyu söylüyor. Cephaneliğin nerede olduğunu biliyor. Ben bilmiyorum. Onun söyleyeceklerini dinleseniz iyi olur."

C H A P T E R F O R T Y - N I N E

HUZURS UZ İTTİFAK

Kapıya vurulunca irkilerek sessizliğe büründüler. "Gelin!" Han seslendi.

Kapı hafifçe aralandı ve Hammersmith kafasını uzattı. aracılığıyla. "Lord Dancer burada. Meslektaşlarıyla birlikte."

"Belki de ilerlemeden önce Lord Bayar'ı beklemeliyiz," diye kekeledi Mander. Belli ki işler onun hoşuna gitmeyecek kadar hızlı ilerliyordu.

"Toplantı şimdi," dedi Han. "Sizin bölgenize gelmelerini sağlamak kolay olmadı. Lord Bayar artık konseyde değil. Kalabilir ya da gidebilirsiniz." Hammersmith'e Dancer ve diğerlerini içeri almasını işaret etti.

İçeri girdiler önce oraya gitmiş olan Dansçı ve Willo, Averill ve Elena, Bird ve Shilo Trailblazer, oraya asla isteyerek adım

Han her rakip çete buluşmasında yaptığı gibi otomatik olarak sayım yaptı. Dancer'ı da sayarsak altı klan ve altı büyücü.

Demonai odayı taradı, vücutları kaskatı kesilmişti. Elleri fırlatma bıçaklarının kabzalarında, şüphe içindeydiler. Micah ve Dancer birbirlerine bakmaktan kaçındılar.

Bir anlık garip bir sessizlikten sonra Abelard konuştu. "Belki de ziyaretçilerimiz birlikte oturmadan önce kollarını indirse iyi olur," diye önerdi, kaşlarını kaldırarak Han'a baktı.

"Belki de getirenler tılsımlarını çıkarmalı," diye karşılık verdi Elena tavana bakarak.

Bird, "Birbirimize silahsızlanmadan birlikte oturacak kadar güvenemezsek birlikte savaşmamızın bir yolu yok," dedi. Boş bir sandalye seçti ve koltuğun kenarına tündü. Willo onun yanına oturdu ve diğerlerine dikkatle baktı.

Averill kapıya en yakın boş koltuğu seçti. Elena masayı çevreleyen özenli sandalyelere kaşlarını çatarak baktı ama sonunda birine bağdaş kurarak oturdu.

Herkes yerine oturduğunda Han, Dancer'a başıyla işaret etti. "Hayden Fire Dancer kraliçenin bu konseydeki temsilcisi. İlk olarak ondan konuşmasını istedim."

"Ben bir klanım... ve aynı zamanda yüksek büyü yeteneğine sahibim," dedi Dancer. "Bana bu iki şeyin uyumsuz olduğu öğretili. İlk başta kendimi uzaylı bir yaratık gibi hissettim, imkânsız bir şekilde bölünmüş, işlevini yerine getiremeyen." Yarı gülümsedi. "O zamandan beri ikili doğamın başka kimsenin şeyleri yapmama izin verdiğini öğrendim. Aynı şeyin bir büyücü-klan ittifakı için de geçerli olduğunu düşünüyorum. Næming tarafından dayatılan bölünmeler bizi zayıf ve savunmasız hale getirdi, farklı yeteneklerimizden yararlanamadık. Birlikte örüldüğümüzde, her birimizin ayrı ayrı olduğundan daha güçlü ve daha yetenekliyiz.

"Kırılma'dan önce Valefolk ve büyücüler savaşta işbirliği yapıyordu," diye devam etti Dancer. "Düz topraklılar da büyücüler yanlarında getirdiler. Ama klan halkı ve büyücüler daha önce hiç işbirliği yapmamıştı. Güneyliler bunu beklemeyecektir."

"Demonai'ler yetenekli savaşçılardır," dedi Han. "Birlikte çalışmaya, araziye ve stratejiyi kendi yararınıza kullanmaya alışkınsınız. Büyücüler bu konuda iyi değiller, yeterince iyi anlaşıyoruz. Büyücüler köylerinizden birine baskın yaptığında ne olduğunu hatırlıyor musunuz? Hepsi ölmüştü."

Trailblazer tembelce gülümsedi. "Jinxflinger'lar kibirlidir, ilerisini düşünmezler. Yüksek büyü'nün onları kurtarmasını beklerler."

"Olabilir," dedi Abelard, "eğer ihtiyacımız olan silahlara sahip olsaydık."

"Kuşatmayı kırmak için yeterli büyücü yok, hatta Tüm cephanelik emrimizde," dedi Han. "Bu konuda akıllı davranmalıyız. Demonai'nin yardımına ihtiyacımız var. Ama konseyden bir taahhüt almadan onlardan size katılmalarını istemeyeceğim."

"Bunu özel olarak konuşamaz mıyız?" Mander odadaki yaylacılara bakmamak için kendini zor tutarak sordu.

Han başını salladı. "Hayır, söyleyecek bir şeyiniz varsa şimdi . Sonra oylayacağız."

Sonunda oylama oybirliğiyle yapıldı; herkes oy kullandı. Lord Bayar ve Mander de dahil.

Han, "Şimdi birlikte nasıl çalışabileceğimizi tartışalım," dedi. "Birbirimize nasıl yardım edebiliriz?"

"Biz klanlar yetenekli düz arazi savaşçıları değiliz," dedi Bird. "Vadi'de hiç siper yok. Güneylileri öldürebiliriz ama şehri kurtarmak için yeterince hızlı geçemeyiz. Tek yapabileceğimiz onları kemirmek. Bu şekilde kazanmak için yeterli sayımız yok. Çok çoğumuz katledilecek. Normalde bu boşluğu Highland Ordusu doldururdu ama öyle bir ordu yok."

Gryphon, "Geçmişte büyücüler askerleri büyülerle gizleyerek hedeflerine fark edilmeden yaklaşmalarını sağladı," dedi. "Biz de yapabiliriz

Klan savaşçıları için de benzer bir şey, böylece işlerini yapabilecek kadar yakınlaşabilirler."

Mordra, "Eğer bize büyüye boyun eğecek kadar güvenebilirsiniz," diye ekledi.

Elena'nın yüz ifadesinden bu konuda şüpheleri olduğu anlaşılıyordu.

"Düşmanlarımıza karşı onları saldırıya daha açık hale getirmek için kullanabileceğiniz uğursuzluklar var mı?" Averill sordu. Belli ki güneylilere yönelik tılsımları tercih ediyordu.

Bir kez başladıktan sonra tartışma birkaç saat boyunca devam etti, zaman zaman hararetleniyordu. Savaşçı Demonai'ler strateji ve taktikler konusundaki uzmanlıklarını göstermekten keyif alırlardı.

Tarihi silahlar ve antik savaşlar konusunda uzman olan Gryphon ve deVilliers, Demonai flashcrafters'ın

üretebileceğini düşündü. Ateş Dansçısı'nın büyücülük ve klan sihrini birleştirmesinin nasıl faydalı olabileceğine dair bazı yaratıcı fikirleri vardı.

Hammersmith yiyecek ve içecek getirdi, birbirlerini henüz öldürmemiş olmalarına biraz şaşırılmış görünüyordu.

Sonunda, dağlık geçici kampta, klan çiminde yapılacak bir sonraki toplantıda parlatılmak üzere bir plan hazırladılar.

Han'ın hâlâ büyük kuşkuları vardı. Açık Vadi'yi geçecekler ve büyülü dikkat dağıtma, büyü ve hile kullanarak Ardenine Ordusu'nu şaşırtacaklardı. Ama Karn'ın da büyücüleri vardı ve bu tür bir saldırıyı bekliyor olacaktı. Han'ın komutasında bir katliam olabilirdi.

Han, "İçeridekilerle koordinasyon kurabilirsek daha iyi olur," dedi. "Ardenine'in gözlerini bizden uzaklaştırmak için dikkat dağıtıcı bir unsur yaratabilirler."

"Saraya bir kez girip çıkmayı başardım," dedi Micah. "Geri dönüp ne planladığımızı onlara bildireceğim."

"Düz arazi büyücüleri şu anda yerlerinde ve siz de yakalandı," dedi Shilo. "Birkaçımız farklı yollardan gitmeliyiz ve belki bir ya da iki kişi geçebilir."

Han bu planı beğenmedi. Sonunda beş ölü ile karşılaşabiliriz. bir yerine, diye düşündü. Ama daha iyi bir fikri yoktu. Micah, Han, Bird, Mordra ve Shilo'nun saldırıdan birkaç saat önce ayrı ayrı hatları yarmaya ve saraya girmeye çalışacakları kararlaştırıldı.

Tüm bunların sonunda Han, kendini bir savaştan çıkmış kadar bitkin hissetti.

Uzun bir tılsım yayını kuşatması. Odada kaldı, diğerleri ayrılırken notlarına bakıyormuş gibi yaptı ve herhangi bir Koridor konuşmaları.

Ama nihayet ayrıldığında, Micah onu resepsiyon alanında bekliyordu. Hammersmith görünmüyordu ve duvarlardaki gizlilik tılsımları Micah'nın samimi bir konuşma yapmak istediğini gösteriyordu.

"Demek istediğini aldın Alister," dedi yumruklarını sıkmış, bir ayağından diğerine geçerek. "Şimdi bazı cevaplara ihtiyacım var."

Han sadece ona baktı, bakışlarının diğer adama kaymasına izin vermemeye çalıştı. elindeki yüzük. İstedğim şeye sahip değilim, diye düşündü. Bil diye söylüyorum.

"Babam ve kız kardeşim nerede?" Micah Han'a doğru bir adım attı. "Ne oldu? Onlara ne yaptınız?"

Gittiler, demek istedi Han ama kelimeleri bulamadı. Bu tür bir haberi almanın nasıl bir şey olduğunu biliyordu.

"Tacı nasıl geri aldın?" Micah, Han'ın omzundan sarkan çantayı işaret etti. "Onları *öldürdün*, değil mi? Değil mi?"

Bahane üretmeyin. Hiçbir şeyi kabul etme. Bunlar eskiden beri sokak kurallarıydı. Bir şekilde, o ve Micah önümüzdeki günleri birlikte atlatmak zorundaydılar.

"Özür dilerim," dedi Han sessizce. "Senin için hiçbir cevabım yok."

"Onlar benim ailemdi," diye ısrar etti Micah, sesi titriyordu. "Onlar sahip olduğum tek şeydi. Fiona ve ben birbirimizi koruduk. Ve seni önemsedim. Hatalar yaptım ama bu hatalar yüzünden ölmeyi hak etmedi."

Bu bir sinire dokundu. Mari'nin bedeninin görüntüsü Han'ın gözlerinin önünden geçti.

"Benim küçük kız kardeşim de ölmeyi hak etmedi. Ve bunun için babana teşekkür etmeliyim." Han, Micah'nın yanından geçip gitmek istedi ama Micah kolundan tutarak onu kendine doğru çekti.

"Tılsımını göreyim," diye tısladı Micah. "Waterlow'un olduğuna bahse girerim. Onu geri almanın tek yolu babamın ölmüş olması."

Han, Micah'nın tutuşunu kolayca kırarak onu duvara çarptı ve kolu çocuğun boğazına dayandı. Micah'nın nabzının ön kolunda attığını hissedebiliyordu. Acısı ve öfkesi kabarak yüzeye çıktı ve harekete geçmemek için geleni yaptı.

Han, "Bana bir daha dokunursan seni öldürmemeye karar verdiğimi unuturum," dedi. "Yetiştirilme tarzım göz önüne alındığında, o tür bir öz kontrole sahip değilim."

Uzun bir süre neredeyse burun durdular. Sonra Han bir adım geri çekildi, döndü ve arkasına bakmadan uzaklaştı.

C H A P T E R F I F T Y

ZAYIF SEÇENEKLER

Raisa'ya göre arkadaş sahibi olmanın sorunu, onların size karşı birlik olma eğiliminde olmasıdır. Genellikle de bunun senin iyiliğin için olduğu bahanesiyle.

Bugünlerde herkes -Amon, Cat, Hallie, Talia ve Nightwalker- aynı telden çalıyor gibiydi. Öyle bir noktaya gelmişti ki Raisa kendisine en yakın olanlarla yalnız kalmaktan kaçınıyordu çünkü konuşulacak konunun ne olacağını biliyordu.

"Daha fazla bekleyemeyiz," dedi Nightwalker. "Eğer Bayar kurtulduysa, biz de kurtulabiliriz." Yani o ve Raisa.

Raisa, "Micah'nın kurtulup kurtulmadığını bilmiyoruz," diye karşı çıktı. "O zamandan beri ondan haber almadık. Her neyse, ona yardım edecek büyüsü vardı. Benim yok."

"Burada kalırsanız ne olacağını biliyoruz," dedi Amon. "Giderseniz, en azından bir şansınız olur."

"Bu çok düşük bir ihtimal," dedi Raisa. "Karn kaçmaya çalışmak için beni arıyor olacak. Bir korkak gibi sırtımdan vurulmaktansa şehri savunurken ölmeyi tercih ederim." Ya da canlı ele geçirilmeyi, diye düşündü.

Amon farklı bir yol denedi. "Sen ve Mellony buradayken Karn tüm çabalarını şehre yoğunlaştırabilir ve dağlarda olup bitenleri görmezden gelebilir. Eğer siz dağlık bölgedeyseniz, o zaman güçlerini ve dikkatini bölmek zorunda kalır."

Raisa bunun mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Şey, o aslında itiraf etmek .

Eğer o olmasaydı gitmeyi düşünmek daha kolay olurdu. Mevcut sorunların çoğunun daha önce kaçmasından kaynaklandığına ikna olmuştu. Kendisiyle konuşmayan bir kız kardeşe herhangi bir yere seyahat etmeyi de dört beklemiyordu. Konuşmalarından beri

Mellony, Micah hakkında konuştuktan sonra kendini odasına kilitlemiş ve kimseyle görüşmeyi reddetmişti.

Kalbini kırdım, diye düşündü Raisa. Belki başka seçeneğim yoktu ama onunla bu kadar sert konuşmak zorunda değildim. Suçlu hissedecek bir şey daha.

Amon'un sesi düşüncelerini böldü. "Gittiğinizde Karn'a gittiğinizi haber . Kaleyi kuşatmaktan vazgeçebilir ve bizi biraz rahatlatabilir."

"," dedi Raisa sonunda, daha fazla direnemeyecek kadar bitkin bir halde. "Hadi

Her neyse, bir plan yap. Fikirlere ihtiyacım var. Fark edilmeden şehirden sıvışmanın en iyi yolu ne olabilir?"

Biri kapıya vurdu. Mick kafasını içeri uzattı. "Yüzbaşı Byrne? Bir sorunumuz var."

Amon kaşlarını çatı, açıkça tam olarak geri çekilmek istemiyordu. zaferini güvence altına alıyordu. "En az bir saatimiz daha var, Er Bricker. Acaba-"

"Efendim. Bu genç Klemath. Kip. Majesteleriyle konuşmak istiyor. Ona bir mesajı olduğunu söylüyor."

Şimdi ne olacak? Raisa düşündü. Kip neden burada olsun ki? Kıdemli Klemath'ın yeni müttefiki hakkında tereddütleri mi var?

"Nerede o?" Amon sordu.

"O... o zindanda, efendim," dedi Mick.

"Zindanda mı?" Raisa boynunun arkasını ovuşturarak oradaki gerginliği gidermeye çalıştı. "Bu gerçekten gerekli miydi? O bir hain olabilir ama ben onun tehlikeli olduğunu hiç düşünmedim."

Mick, "Bu onun kendi güvenliği için Majesteleri," dedi. "Muhafızlar arasında sinirler geriliyor. Bazılarının şehir dışında aileleri var. Ve dışarıda olanlar göz önüne alındığında..."

"Ne demek istiyorsun?" Raisa söyledi. "Neler oluyor?"

Mick dudağını ısırarak Amon'a baktı. "Kötü bir şey," dedi.

Raisa ve Amon Mick'i izleyici salonundan çıkarken takip etti, diğerleri de arkalarından. Barbican boyunca bir noktaya kadar yürüdüler.

Perde duvarın üzerinden aşıya bakabilecekleri bir yer.

Gördüğü şey Raisa'nın kalbini dondurdu.

Tören alanında, Ardenine askerlerinden oluşan bir halka, erkek, kadın ve çocuklardan oluşan üç yüz vatandaşın ellerini elleri arkadan bağıydı. Yakınlarda, askerler derme çatma bir platformun tepesinde ikiz dikmeler ve bir çapraz çubuk vardı. Raisa bunun ne olduğunu anladı - Han Alister'ın "ölümcül nevergreen" dediği şey.

"Bir darağacı," diye fısıldadı. "Dağların Tatlı Leydisi."

Amon dirseğine dokunana kadar dehşet içinde yere baktı.

Etrafında döndü. "Gidip Klemath'ı görelim," dedi ve merdivenlere .

Kip Klemath gerçekten de zindandaydı, ancak üst kattaki en hoş hücrede tutuluyordu. Hain generalin oğulları Raisa'ya hep yarı büyümüş iri köpek yavrularını anımsatmıştı; sokulgan, arkadaş canlısı, zarar verebilecek kadar iri ve pek de zeki değillerdi.

Şimdi Kip çok fazla tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi görünüyordu. Hücresinin en uzak köşesine oturmuş, başı öne eğik, sanki parmaklıklara yaklaşmaya korkuyorlardı. Raisa ve Amon yaklaşırken iki asık suratlı muhafız bir kenara çekildi.

"Klemath!" Raisa bağırarak onu gözle görülür bir şekilde irkiltti. "Ben buradayım. Ne istiyorsun?"

Ayağa kalkarak, yalpalaya yalpalaya yanına geldi. "Majesteleri," dedi gülümsemeye çalışarak. "Zırh size yakışmış. Çok savaşçı görünüyorsunuz."

"Bana bir mesajınız olduğunu söylediler." Raisa kollarını kavuşturdu.

Kip önce Amon'a, sonra tekrar Raisa'ya baktı. "Komutan Karn Beni gönderdi," dedi. "Sabrının tükenmekte olduğunu sana söylememi istedi." "Benim de öyle," dedi Raisa tehlikeli bir şekilde.

Kip dudaklarını yaladı. "Neye bulaştığımız hakkında hiçbir fikrim yoktu," dedi. "Bu güneyliler bizim gibi değiller."

Raisa, "Eğer sen ve benim bir şekilde birbirimize benzediğimizi ima ediyorsan, buna katılmıyorum," dedi. İşi kolaylaştırmaya hiç niyeti yoktu.

Kip başını salladı, görünüşe göre bu değerlendirmeyi tartışmasız kabul etmişti. "Komutan Karn, size bugünden itibaren birer erkek, birer kadın ve birer çocuğu infaz edeceğini söylüyor. kaleyi gören geçit töreninde. Siz teslim olana kadar devam edecek."

Raisa hücre kapısından uzandı, Kip'in üniforma tuniğini tuttu ve onu parmaklıkların hizasına çekti, başını aşağı çekti ve göz göze gelmeleri için parmak uçlarında durdu. "Ve işte benim Komutan Karn için bir mesaj," dedi, ağzı metal ve kül tadındaydı. "Aldığı her masum can için Arden'in kanının aktığını göreceğim."

birkaç santim varken, Kip Raisa'nın ağzına bir şey soktu. Kalın, pütürlü bir zarf. "Yüzbaşı Byrne'ü dışarı gönder de özel olarak konuşalım."

Gafil avlanan Raisa tereddüt etti, sonra zarfı zırhının ve dolgusunun arasına sıkıştırdı. Kip'in elini bıraktı ve bir adım geri çekildi. "Bizi yalnız bırakın Kaptan Byrne," dedi.

"Majesteleri, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi Amon, gri gözlerinde şüpheyile Kip'ten Raisa'ya bakarak.

"Bizi bırakın dedim!" Raisa sesini yükselterek tekrarladı. "Tamamen güvende olacağım."

Amon başını eğdi. "Nasıl isterseniz Majesteleri," dedi, kuşkusu siteme dönüşerek sertleşmişti. Odadan geri çekildi ve kapıyı arkasından kapattı.

O gittikten sonra Raisa zarfı çekip çıkardı ve kapağını el yordamıyla açtı. İçinde elle yazılmış bir not ve bir kolye vardı - beyaz altın ve mavi elmaslardan oluşan tanıdık bir kurdele. Kraliçe Marianna'nın favorisiydi. Son zamanlarda da Mellony'nin.

Raisa'nın omurgasından aşağı soğuk bir korku damlası süzüldü ve ortasında birikti. Notu açarak sayfayı taradı. Gözyaşı damlalarıyla beneklenmiş, ilmekli karalama tanıdıktı.

Raisa, çok ama çok üzgünüm. Sana çok kızgındım ve Micah için korktum ve aptalca bir şey yaptım. Micah'ı uyarmak için peşinden gitmeye çalıştım. Ama duvarların dışında yakalandım.

Şimdi

Yüzbaşı Karn, teslim olmazsan bana ölene kadar işkence edeceğini söylüyor. Bunu yapacak, yapacağını biliyorum. Bir şeytanın gözlerine sahip.

Zaten kalenin düşmesinin an meselesi olduğunu söylüyor. Eğer teslim olursan, güneyde rehine olarak tutulacaksın. Arden soylularıyla evleneceğim ve Fells, Arden'e bir vasal devlet olacak. Belki de o kadar kötü olmaz.

Aksi takdirde, ben şimdi öleceğim ve kale ele geçirildiğinde sen de idam edileceksin.

Ne karar verirsen ver, seni anlayacağım. Bunu istemeye hakkım yok ama umarım kalbinizde beni affedecek gücü bulabilirsiniz. Çok korkuyorum. Kız kardeşiniz, HRH Mellony ana'Marianna.

Not: Eğer ölürsem, lütfen Micah'a onu sevdiğimi söyleyin. Ben de sizi seviyorum ve benim için dua edeceğinizi umuyorum.

Raisa'nın kalbi tekledi ve sonra göğüs kafesinin altında acı verici bir tutturdu. Bunun doğru olduğunu biliyordu - Mellony'nin odasına giderse boş bulacaktı.

Raisa'nın aklına Mellonynin çocukken tapınakta Marianna'nın yanında diz çökmüş, başını eğmiş, güneş ışığının saçlarını yaldızladığı bir görüntü geldi. Küçük kız kardeşi her zaman kurallara göre oynarsa, kötü bir şey .

Olması gereken de bu, diye düşündü Raisa. Mellony'nin basit inanç kırılğan ve değerli bir şeydi. Ama annesini ve Micah'yı kaybetmişti ve şimdi de korkunç bir ölümle karşı karşıyaydı. Raisa bunun olmasına izin veremezdi.

Kip sessizliği doldurmak zorunda kalmış gibiydi. "Komutan Karn bana ve Keith'e kalenin etrafındaki kordondan geçmeye çalışan herkesi kontrol etmemizi söyledi, çünkü kılık değiştirmiş olsanız bile sizi tanıyacağımızı biliyordu. Prenses Mellony bir erkek çocuğu gibi giyinmişti ama pek de çocuksu görünmüyordu. Onu tanıdım."

"Yani kız kardeşimi güneylilere mi sattın?" Raisa'nın sesi öfke ve kederle titriyordu.

Kip itirafın riskleri olduğunu geç de olsa anlamış gibiydi. "Neyi amaçladığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece tüm bunların bitmesini istiyorum. Sonunda ne olacağını biliyorsun. Neden düzinelerce hayatı ve haftalarca sürecek... sorunları kurtarmayalım?" İkisini de kaldırdı

Eller, avuç içleri yukarı. "Neden mantıklı olamıyorsun?"

"Makul mü?" Raisa yüzünün kanla dolduğunu hissetti. Yanaklar. "Makul mü? Bir hain olarak kelleni uçurmak benim için *makul* olurdu. Karn'ın teklifine cevap olarak seni duvara asmam makul olurdu."

Kip'in rengi soldu. "Aceleci olmayın Majesteleri. Kızgın olduğunuzu biliyorum ama sadece kendiniz için değil, herkes için en iyisinin ne olduğunu düşünün."

"Gerçekten bir yeteneğin var, Klemath," dedi Raisa. "Söylediğin her kelime, seni lime lime etmelerini emretme ihtimalimi artırıyor."

Kip neredeyse komik bir şekilde ağzını kapattı. *Neredeyse.*

"Burada biraz kafam karıştı," dedi Raisa. "Karn, Mellony'yi elinde tutuyor ve ikimizi de elinde tutmak için kaleyi teslim etmemi bekliyor. Ben ne kazandım?"

Kip gerçekten konuşmasını istediğinden emin olmak istercesine ona baktı. "Senden kaleyi teslim etmeni istemiyor. Özellikle seni istiyor."

Raisa'nın aklı karıştı. Karn neden böyle bir anlaşma teklif ediyordu? Neden Mellony karşılığında sadece kalenin teslim edilmesini talep etmedi? Beni ele geçirmesi neden bu kadar önemli?

Montaigne, diye düşündü. Montaigne beni canlı yakalamak istiyor. Taç giyme günündeki aşağılanması unutmamış. Bir kraliçe Kraliçeliğini savunurken şehit olması, Arden Kralı'nı yıllarca rahatsız edecek bir isyan sembolü olacaktı. Savunucularını ölüme terk ederek saraydan gizlice kaçarken yakalanan bir kraliçe, onun amaçları için daha iyi bir hikâye olurdu. Arden'e geri götürülen ve diğerlerine bir uyarı olması için işkenceyle öldürülen bir kraliçe ise daha da iyi olurdu.

Mellony, Ardenine soylularıyla evleneceğini söylemişti. Belki de Montaigne -Karn aracılığıyla- ona bir teklifte bulunmuştu:

Fells ve evlilik teklifi; Mellony'nin kabul edecek kadar saf olabileceği bir teklif.

Raisa Kip'e doğru eğildi. "," dedi. "Teslim olma şartlarım bunlar. Komutan Karn'a bir mektupla geri döneceksin.

Mesaj. Sadece ve sadece ona teslim olacağım. Eğlenmeleri için kendimi Güneyli askerlerden oluşan bir filoya teslim etmeyeceğim."

Kip ağzını açtı, sonra herhangi bir kelime dışarı sızmadan önce tekrar kapattı.

"Karn'a söyle, yarın akşam saat Gece yarısı, kız kardeşimle. Sadece ikisi. Kız kardeşimin zarar görmediğinden emin olduktan sonra takası gerçekleştireceğiz. Mellony kaleye dönecek ve ben de Karn ile gideceğim."

Kip dudaklarını tekrar ıslattı. "Prenses Mellony'yi duvarın bu kadar yakınına getirmeyecektir. İhanetten korkacaktır. Takas yapmak için kaleden daha uzağa gelmeniz gerekecek."

"İhanetten mi korkuyor?" Raisa'nın dudakları kendine kıpırdadı. "Zavallı Karn. Ne dünya ama, ne dünya."

Kip bir an tereddüt ettikten sonra, "Majesteleri," dedi. "Onu kandırmaya çalışmayın. Karn'ı . Kalenin içinde casusları var. Her zaman . Yani, ne yaparsan yap-"

"," dedi Raisa. "Takası Pazar Tapınağı'nda yapacağız. Kalenin güneyinde, yanmış alanın tam ortasında. Seçmesi kolay - ayakta kalan tek bina o. Ama Karn askerlerini kale ile tapınak arasına çekmek zorunda. Tüm bölgeyi temizlemeli, anladın mı beni? Ateşkes bayrağı altında geleceğim ve bir muhafız getireceğim."

"Bir muhafız." Kip kaşlarını çattı. "Komutan Karn yalnız gelmenizi söyledi"

"Komutan Karn benim aptal olduğumu düşünüyor gibi görünüyor," dedi Raisa. "Kız kardeşimi tek başına kaleye geri göndereceğimi mi sanıyor?"

Kip, "Pazarlık yapacak durumda değilsiniz Majesteleri," diye kabalaştı.

"Karn benden bir şey istediği sürece, bir takas yapmak zorunda kalacak," dedi Raisa. "Kale daha düşünmedi, henüz değil. Ona nöbet tutacak adamlarım olduğunu söyle. *Beni* kandırmaya çalışmamasını söyle, çünkü anlayacağım." Uzun bir süre ona baktı, sonra arkasını döndü. "Güle güle, *Lytling* Klemath. Senin için emir vereceğim
Güneyli müttefiklerinize geri salındı."

"Majesteleri!" Kip arkasından seslendi.

Kadın arkasını dönmeden durakladı.

"Cevabını size geri getireyim mi?"

Raisa başını salladı. "Seni bir daha görmek istemiyorum. Eğer kabul ederse, o iğrenç darağacının tepesinde bir bayrak dalgalandırır. Kabul etmezse, yanıt vermeye gerek yok."

"Raisa," dedi Kip, sesindeki pişkinlik gitmişti. "Özür dilerim. bu şekilde sonuçlanmak zorundaydı. Bir zamanlar seninle evlenebileceğimizi ummuştum."

Raisa buna cevap vermek için kendine güvenmiyordu, bu yüzden Kapıdan çıktı ve kulağını kapıya dayamış olan Amon'un yanından geçip gitti.

"Klemath'a güvenli bir şekilde geri dönüş izni verin," dedi durmadan. "Onunla işim bitti."

"Majesteleri!" Amon söyledi. Ve sonra, "Raisa! Bekle!"

Merdivenlerden yukarı, görev odasına ve Amon peşindeyken bailey'e doğru ilerlemeye devam etti.

Amon arkasından, "Teslim olmayı düşünmüyorsun," seslendi. "Bana bunu düşünmediğini söyle."

Hücum eden bir boğa gibi başını eğen Raisa, bailey'i geçti ve Kraliçe'nin Kulesi'ne çıkan merdivenleri tırmandı, Amon mavi ceketli bir gölge gibi onu takip ediyordu, çenesi dik ve ifadesi acımasızdı.

Kip'in doğruyu söylediğine dair donuk bir kesinlik hissetse de, kendisi de emin olmak zorundaydı.

Mellony'nin kapısının önünde tanımadığı bir muhafız duruyordu. Raisa'nın kendisine doğru geldiğini görünce dikkat kesildi.

"Prenses Mellony burada mı?" Raisa selamlamadan ya da tören yapmadan sordu.

"Hayır, ," diye kekeledi muhafız. "Göreve geldiğimden beri Ekselanslarını görmedim. Somerset dün gece geç saatlerden beri odasına dönmediğini söyledi."

"Onu kimin koruması gerekiyordu?"

"Şey, Majesteleri, ona saray içinde eşlik edecek muhafızları ayıramayız."

Raisa bunu biliyordu. Tabii ki biliyordu. Mellony'nin süitinin kapısını çarparak açtı. Kız kardeşinin odaları, çocukluk eşyaları ile yeni yetişkin duyarlılığının tuhaf bir karışımıydı. İşte porselen bebekleri tuvalet masasının üzerine dizilmişti.

babaları Tamron'dan ticaret gezilerinde. Burada boyaları vardı, bazıları açık bırakılmış ve kurumuştur. Aynasına tutturulmuş, geçmişteki bir turnuvadan kalma hediyeler vardı. Boya ve pudra kapları, fırçalar ve saç aksesuarları da kullanıma hazır.

Raisa, Mellony'nin yatak odasına baktı. Yatak hazırlanmıştı, elbiseleri hâlâ gardıropta asılıydı. Mücevher kutusunu açtı. komodinin üzerinde. Boş.

Raisa saç fırçasını eline aldı ve ışıltılı birkaç teli kopardı, ardından ellerinin tersiyle gözlerini kuruladı.

Kapıya doğru döndü ve Amon'u girişte buldu. "Ne oldu Rai?" diye sordu. "Neler oluyor? Klemath ne dedi?"

Raisa korsajının içindeki notun kırıksıklığını ve kolyenin ağırlığını hissedebiliyordu. "Karn, Prenses Mellony'yi tutuyor. O Onun için beni takas etmek istiyor. Eğer teslim olmazsam, ona ölene kadar işkence edecek. Eğer teslim , beni güneyde rehin tutacağını söylüyor."

"Ona , değil mi?" Amon söyledi. Odanın öbür ucundan Amon'un gözlerindeki sert baskıyı hissedebiliyordu.

"Neye inandığının ne önemi var?" Raisa mırıldandı, gözleri bir kez daha yaşardı. Kadere küstahça meydan okumuştur.

-Olayları kendine göre şekillendirmeye çalışmıştı. Dünya üzerinde küçük bir hak iddia etmeye çalışmıştı -aşk için evlenmek.

Şimdi Han gitmişti ve Mellony risk altındaydı.

Bu kanlı taht için her şeyini, değer verdiği her kişiyi feda etmesi mi gerekecekti?

Görünüşe göre öyle.

CHAPTER FIFTY - ONE

BİR YOL

"Alister!" Han Aediion'a girer girmez Crow tozlu kule odasını geçip onu kucakladı. " misin? Nerelerdeydin? Gelmeyince endişelendim."

"Özür dilerim," dedi Han, Crow'un hevesli karşılamasından etkilenerek. "Ben iyiyim. Sadece çok şey oluyor."

"Bayar'la aranızda neler olduğunu duymak için yanıp tutuşuyorum. Her ayrıntıyı isteyeceğim."

Bu artık eski bir hikâye gibi görünüyordu, Han'ın şimdiki sıkıntıları tarafından arka plana itilmişti. "Sana her şeyi anlatacağım, merak etme. Ama şu anda biraz tavsiyeye ihtiyacım var."

Bunu söylerken bile, Han bunun sonuncusu olabileceğini fark etti. Crow'la konuşma şansı buldu. Kuşatmayı yarma planı çoktan ortaya çıkmaya başlamıştı. Küçük orduları dağlık bölgede toplanmıştı ve Vadi'ye doğru iniyordu. Bir avuç insan da Gri Hanım'ın eteklerinde onu bekliyordu.

Arden'in çizgilerine nüfuz etmeye çalıştı.

"Devam et," dedi Crow.

"İşin özeti şu: Ardenine Ordusu Fellsmarch Kalesi'ni kuşatmış durumda, Kraliçe Raisa da içeride. Paralı askerlerden oluşan ikinci bir ordu şehrin dışında bekliyor."

Crow ona baktı, kaşları çatılmıştı. "Neyin var senin? Bir sebepten dolayı dövülmüş gibi görünüyorsun."

"Bir sebepten dolayı da ne demek? Az önce *söyledim*-"

"Hayır, hayır, hayır." Crow başını salladı. "Durum ne kadar umutsuz olursa olsun, daha önce hiç cesaretsiz görünmedin. Hiç mi bir şey mi oldu?"

Han'ın Raisa ve Micah'nın nişanlandığını Crow'a söylemesine imkân yoktu. Crow, Han'a Micah'ı öldürmesini söyleyebilirdi. zaten çok cazipti.

"Belki de sonunda bunu kazanmanın bir yolu olmadığını fark ettim. Orduyu geçip bir şekilde Fellsmarch Kalesi'ne girmeliyiz. Elbette büyü kullanacağız ama büyücülerin nöbet tutacağını biliyorum, Bunu arıyoruz. Eğer dikkat dağıtacak bir şey yapamazsak, çoğumuzun Vadi'yi geçerken hayatta kalacağını sanmıyorum. Sayımız bu kadar fazlayken kimseyi kaybetmeyi göze alamayız."

"Neden tünelleri kullanmıyorsunuz?" Crow dedi ki. "Yoksa kapatıldılar mı?"

Han başını salladı. "Tüneller bizi Hanalea Tepesi'ne ya da Gri Leydi'nin eteklerine götürecektir ama şehre girmemiz gerekiyor."

Crow'un ifadesi Han'ın oldukça kalın kafalı olduğunu gösteriyordu. "Hayır, Gri Leydi'den Fellsmarch Kalesi'ne giden Vadi'nin altındakileri kastediyorum."

"Fellsmarch Kalesi'ne tüneller mi var?"

"Şey, evet, elbette," dedi Crow. "Sence Hanalea ve ben evlendiğimiz sırada Gri Leydi'ye nasıl kaçtık? Büyü kullandığımı mı düşündünüz?" Homurdandı.

"Ben... nasıl bilmiyordum," diye itiraf etti Han.

"Sence biz ilişkimizi bir arada tutmayı nasıl başardık? bu kadar uzun süre gizli mi?" Crow dedi ki. "Bir sarayda çok fazla göz ve kulak vardır - çok fazla dil sallanır. Bayarlar kraliçeye asla yaklaşmamamı sağladılar. Ve tabii ki ben de kendi yolumu çizdim."

Han, Lucius'un söylediklerini, Alger Waterlow ve Hanalea *ana*'Maria'nın çatı katındaki bahçede nasıl buluştuklarını hatırladı. O da

Alger'in o sırada sarayda bir yerde kaldığını varsaydı.

"Tünel nereden çıkıyor? Kalenin ucundan yani," sordu Han, içinde küçük bir umut alevi tutuşmuştu.

"Kraliçenin yatak odasında tabii ki," dedi Crow, giysileri biraz parlayarak. "En azından o zamanlar kraliçenin yatak odasıydı."

Zaman. Söylediğim gibi, kış bahçesinin altında. Tabii ki hala var olup olmadığını bilemeyiz."

"Kraliçe Raisa'nın yatak odası hâlâ kış bahçesinin altında," dedi Han. "Bahçeye erişimi sevdiğini söylemişti." Onun bahçeye girip çıktığını hiç görmemişti. Sanki sihirli bir şekilde orada belirivermişti. Bu tünelin hâlâ var olduğu anlamına gelebilir miydi?

Ama Crow'un tarif ettiği daha uzun tünelle bağlantılı olabilir miydi? Yoksa yüzyıllar önce kapatılmış mıydı?

"Tünel gizli miydi?" Han sordu. "Bunu bilen başka biri var mıydı? Onda da büyü tuzaklar var mıydı?"

"İyi gizlenmişti. Onu korumak için büyü tuzaklar yerine buna güvendim. Hana ve ben, Kinley'i zorla evlendirmeye çalışırlarsa, tünelden Gri Leydi'deki arazime kaçacağına dair bir anlaşma yapmıştık. Bu yüzden büyü tehlikeler yol boyunca idare edemedi."

Han'ın zihni planlarla çalkalanıyordu. Eğer tünel hâlâ mevcutsa, Raisa ve Mellony savaş başlamadan önce kaleden Gri Leydi'ye kaçırılabilirdi. Bu onları güvende tutmanın bir yolu olabilirdi -hayır Ne olursa olsun.

Raisa Micah Bayar'la evlenebilsin diye mi?

Bu düşünceden vazgeçen Han, Crow'un kendisi için çizdiği Gri Leydi haritasını gözünün önüne getirdi. "İşte," dedi ve haritayı Crow'a doğru uzattı. "Bana tünele nasıl gideceğimi göster."

CHAPTER FIFTY - TWO

DARKMAN'S SAAT

Bir rehine değişimi için uygun kıyafet neydi? Raisa merak etti. Seyahat için mi giyinmeliydi? Göz korkutucu kraliyet tüyleri mi takınmalı? Eski hikayelerdeki bir şehit gibi tapınak cübbesi mi giymeli?

Bu, ameliyattan sonra ne kadar yaşamayı beklediğine bağlıydı. takas yapıldı. Karn'ın onu şimdi mi yoksa sonra mı öldürmeyi planladığı. Karn'ın Mellony'yi gerçekten toplantıya getirip getirmeyeceğı.

Sonunda hafif dolgular, Dancer'ın onun için yaptığı büyülu zırh ve Willo Watersong'un taç giyme töreni için hazırladığı Gri Kurt pelerinini giydi. Köpek o kadar yaklaştı ki neredeyse üzerine basmış.

Savaş için giyinmiş, hançerini ve dövüş esasını yanına almıştı.

Çatıdaki bahçeye çıkan tüneli kullanarak Magret'ten ve kapısının önündeki muhafızlardan kaçtı. Köpek onu metal merdivenin dibine kadar takip etti, sonra o tırmanırken orada oturup mızmozlandı.

Tapınağı terk ederek, kuşatma altındaki şehrine bakarak çatının kenarına doğru ilerledi.

Kalenin yakınından aşağıya doğru inen şehir bir örtü ile kaplıydı. kalın sis tabakası, sadece en yüksek binalar tarafından deliniyordu. Yerdeki bulutların üzerinde sihirli bir şekilde süzölüyorlardı. Sadece hemen yakınındaki alan sarayın etrafı açıktı. Tepede, Hanalea'nın üzerinde yuvarlanan gök gürültülü bulutlar, alt kısımları sıcak şimşeklerle aydınlatılmış, küçülen ayı gizliyordu. Raisa kaşlarını çatı. Hava bu kadar sıcakken sis görmek tuhaftı.

Güneyde ve batıda, kale ile Southbridge arasındaki en yüksek bina olan Pazar Tapınağı sisi deliyordu.

Tapınak, Raisa'nın sokak ağası Han Alister ile ilk tanıştığı yer.

Görebildiği kadarıyla Karn, Ardenine askerlerini saray ile tapınak arasındaki bölgeden temizleme sözünü tutmuştu. Ama o sis tabakasının altında gizlenmiş bir ordusu olabilirdi.

Karn'ın büyücüleri vardı. Bu dalgalanan düzlükteki ihaneti gizlemek için yaratmış olabilirler mi?

Manzaraya sırtını dönen Raisa, hizmetlilerin merdivenlerinden zemin kata indi.

Issız bailey'i geçerken gök gürültüsü Ruhlar'ın üzerinde gümbürdüyordu. Belki de hayatının son günü olabilecek bu günde, bunaltıcı sıcak nihayet bastıracaktı.

Dış duvarın gölgelerine ulaşmadan meydan okudu ve duvarı takip ederek posta kapısına ulaştı. Yine de sanki izleniyormuş gibi omuzları diken diken olmuştu. Bunu bekliyordu ama... dost muydu yoksa düşman mı? Ya da ikisi birden mi?

Gözleri karanlığa gölgeler arasında bir hareket gördü. "Majesteleri." Bu Amon'du. Diğerleri de selamlarını mırıldandılar. Sıcağa rağmen hepsi gizlenmiş olsa da onları seslerinden tanıyordu. Mick. Talia. Pearlie. Kedi. Nightwalker. Hatta Hallie, Raisa'nın onu caydırma çabalarına meydan okuyordu. Hallie üç yaşında bir kız çocuğunun tek ebeveyniydi. Raisa onu muhtemelen bir intihar görevinden vazgeçirmeye çalışmıştı.

"Muhafızlar arasında çok sayıda *lytling* var, Majesteleri," demişti. dedi. "Asha yüzünden geri çekilmeyeceğim. Bu zamana kadar seninleydim. Bu iş bitene kadar da seninle kalacağım."

"Majesteleri," dedi Amon, planlarda bir değişiklik yapmak için son bir çaba göstererek. "Nightwalker ve Mick etrafta bir tur attılar. Bu karanlıkta bir şey söylemek zor ama görünüşe göre Karn söz verdiği gibi bölgeyi askerlerden temizlemiş. Şehirden ayrılmak için en iyi şansınız bu olabilir. Geri kalanımız tapınağa gideceğiz. Talia senin yerine bakacak. Sanırım o da bizim gibi gizlenerek geçecektir, eğer izleyen biri varsa. Muhtemelen Ardeninler'den hiçbiri sizi şahsen görmemiştir."

Raisa, kısa boylu görünmek için elinden geleni yapan Talia'ya baktı.

Belki de Raisa'nın itiraz etmemesinden cesaret alan Amon devam etti. "Sen ve Nightwalker biz temizlenene kadar burada bekleyin, sonra diğer tarafa gidin." Bir bohça bezi ona doğru itti. "Bunlar Ardenine üniforma tunikler. Giyin ve hava henüz kararmamışken hatlardan geçin."

Raisa pamuklu bezi almak için hiçbir hareket yapmadı. "Peki ya kız kardeşim?" Amon, "Tıpkı planladığımız gibi olacak," dedi. "Okçular ikiye ayrılacak ve tapınağın çatısında pozisyon alacağız. Talia ve prensesi tapınaktan çıkarmaya çalıştıklarında, onları serbest bırakacağız ve kaleye geri dönün. Sen güvenli bir şekilde uzaklaştığında, muhtemelen Karn kuşatmadan vazgeçecektir." Onun gözleriyle karşılaşmadı.

Ya da kaledeki herkesi öldürürüm, diye düşündü Raisa. Nişanlın Annamaya da dahil.

"Mick," dedi Raisa aniden.

"Majesteleri?" dedi, belli ki irkilmişti, ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırarak.

"Aylar önce, suikastçılar odama girip Talia'yı ölüme terk ettiklerinde, benimle omuz omuza savaştıktan onur duyduğunu söylemiştin. Değil mi?"

Mick sanki bir tuzağı fark etmiş gibi başını salladı. "Tamam."

"Tüm bu insanlarla omuz omuza mücadele etmekten onur duyuyorum.

Sen," dedi Raisa. "Kız kardeşimi kurtarmayı ummasaydım seni tehlikeye atmazdım. Ben burada kalırken seni tehlikeye atmayacağım.

Güvenlik. Ben de sizinle geleceğim." Yükselen itiraz mırıltılarını bastırmak için elini kaldırdı.

"Briar Rose," dedi Nightwalker onun kolunu tutarak. "Acele bir karar verme. Henüz yenilmedik."

"Acele verilmiş bir karar değildi Gecegezen," dedi Raisa. Dönerek kurtulmaya çalıştı ama adam onu sıkıca kavradı, kendine doğru çekti ve kaslı koluyla belinin etrafında dolandı.

Nightwalker diğerlerine baktı. "Beni dinleyin," dedi. "Kraliçeyi isteyerek ya da istemeyerek şehrin dışına taşımalıyız. Dağlara çıktığında, mantıklı düşüneceğini biliyorum."

"Nightwalker," dedi Amon, sesi çelik gibiydi. "Ellerini kraliçenin üzerinden çek. Şimdi."

Nightwalker yüzlerden oluşan çembere baktı ve görünüşe göre orada hiçbir destek görmedi. Raisa'yı serbest bırakarak başını salladı, saç örgüleri birbirine karışıyordu. "Hayatını bu şekilde bir kenara atmasına gerçekten izin verir miydiniz, Kaptan Byrne?"

"O bu şekilde düşünmüyor," dedi Amon. "Fikrini değiştirmek istiyorsan doğrudan kraliçeye hitap etmelisin. Ben onun dediğini yapacağım."

İkisi uzun bir süre birbirlerine baktılar ve Nightwalker başını salladı. "Pekâlâ," dedi Raisa'ya dönerek ve yumruğunu göğsüne götürerek. "Seni güneylilerden korumak için kanımın son damlasını akıtacağım, nasıl seçersen seç."

Raisa, "Teşekkür Gecegezen," dedi. Ve sonra Amon'a dönerek, "Kaptan Byrne. Bir dakika lütfen."

Kolundan onu birkaç adım yana çekti. Diğerleri sanki duymalarını engelleyecekmiş gibi arkalarını döndüler. Uzandı ve Amon'un başını kendine doğru çekerek kulağına konuştu. "Arkadaşın ve kraliçe olarak senden bir iyilik isteyeceğim."

Ne biliyordu; bunu gözlerinde görebiliyordu. "Rai..." "Arden'in eline canlı olarak geçmeye niyetim yok. Eğer her şey yolunda giderse yanlış yaparsam ve yakalanırsam, kendi canıma kıyarım." Elini belindeki hançerine dayadı. "Eğer herhangi bir nedenle bunu yapamazsam, sizden bana yardım etmenizi istiyorum."

Amon zorlukla yutkundu. "Raisa. Benden bunu yapmamı isteme." Sesi hafifçe titriyordu. Gözlerinde yaşlar birikti. "Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Ama bunu değil."

"Sana soruyorum çünkü verdiğin sözleri tuttuğunu biliyorum," dedi Raisa. "Sana vermek korkunç, korkunç bir sorumluluk ama

Sen benim en iyi arkadaşımsın ve ben her zaman arkadaşlarımdan çok fazla şey talep etmişimdir."

"Ama... ben hattı korumakla yükümlüyüm," dedi Amon, sesi titreyerek. "Bilmiyorum eğer ben-"

"Eğer Arden'ın eline düşersem, beni hayatta tutmak ne soyun ne de Fells'in yararına olur," dedi Raisa, ellerini onun ellerinin üzerine kapatarak. "Sizden tek isteyebileceğim elinizden geleni yapmanız. Ben de elimden gelenin en iyisini yapacağım. seni o pozisyona sokmak."

Parmak uçlarında durdu ve onu yanağından öptü. "Şans için," dedi göz yaşlarının arasından gülümseyerek.

Kolları ona dolandı ve sıkılaştı. Bırakarak bir adım uzaklaştı, gözleri umutsuzca Raisa'nın yüzüne sabitlenmişti, sanki onsuz bir gelecek için para biriktiriyordu.

Raisa diğerlerinin duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Gitsek iyi olacak," dedi.

Karanlıkta, devasa ahşap kapının hemen içinde durdu ve diğer tarafta ne olduğunu merak etti. Zihni onu bu yere getiren olaylar dizisini gözden geçirdi. Neyi farklı yapabileceğini merak etti.

Hayır. Alabileceği en iyi kararları almıştı; alması gereken riskleri almıştı. Ve şimdi bir tane daha alıyordu.

Yaratıcı'ya bir dua göndererek, kapının karşısındaki çubuğu kaldırdı, iterek açtı ve diğerleri peşinden gelirken içeri adım attı.

Nemli ve ıssız sokaklardan geçerek tapınağa doğru yürüdüler.

Ragmarket'e vardıklarında bastırıcı sis o kadar yoğunlu ki Raisa tepede dalgalanan ateşkes bayrağını zar zor görebiliyordu. Sis Lupin şekillerine büründü; atalarının kraliçeleri bu zorlu yolculukta onunla birlikte seyahat ediyordu. Her şey nasıl sonuçlanacak? diye sormak istedi ama net bir cevap alamayacağını biliyordu.

Southbridge'e giderken Ragmarket'ten ilk kez geçtiği zamanı hatırladı, yanında asık suratlı ve onaylamayan bir Amon vardı

Konuşmacı Jemson ile Briar Rose Bakanlığı hakkında görüşmek için.

O sırada farkında olmasa da, Han Alister ile buluşmaya gidiyordu.

Refleks olarak, adamın ona verdiği aytaşı ve inci yüzüğe dokundu. Hanalea'nın yüzüğü. Başka bir mahkûmun sembolü. ilişki.

Binalar her iki tarafta da kayboldu ve Raisa tapınak meydanına ulaştıklarını anladı. Şimşek bir an için Önlerindeki karanlığı bir gök gürültüsü takip etti. Koruması Raisa onlar izin verene kadar avlunun kenarında beklerken dağıldı, çevreyi araştırdı.

Ön kapıya giden kaldırım taşlarını geçerken ilk büyük yağmur damlaları üzerlerine sıçradı. Camdan hiç ışık görünmüyordu. Tapınağın kurşunlu pencereleri. Meydan kadar ıssız görünüyordu.

Amon kapıyı denerken Raisa bir kenarda durdu. İtmesiyle kolayca açıldı. Girişte durakladılar, gözlerinin açılmasını beklediler. karanlığa uyum sağladı. Amon, Cat ve Nightwalker'a bir şeyler mırıldandı ve onlar da binanın iki gölgelerin içinde kayboldular.

Yağmurun temposu boğuk bir kükremeye dönüştü. Yağmur lekeli pencerelerden sızan ışık, mabedi aydınlatmaya yetmiyordu.

Raisa, Kurtlar tarafından kuşatılmış bir halde, ileriye doğru birkaç belirsiz adım attı.

Karn onu buraya çekmiş ve kendisi bile gelmemiş miydi?

Sonra kilisenin ön tarafından, mihrabın yanında bir yerden boğuk bir çığlık duydu. Kendi adı gibi geliyordu, çabucak boğuldu.

"Mellony?" Raisa seslendi. "Sen misin?"

Hemen önünde bir meşale parladı ve neredeyse onu kör ediyordu. Kimin tuttuğunu anlayamadı.

Koluyla gözlerini gölgeleyerek "Karn?" diye seslendi.

"Öne gelin, Majesteleri. Kapıdan uzak durun." Raisa, Karn'ın konuşmasını sadece bir kez duymuştu; Tamron ile

Arden, ama onun boğuk düzlük aksanı açıktı.

"Önce bana kız kardeşimi gösterin," dedi Raisa, kendini tutarak.

"Söz verdiğim gibi o burada," dedi Karn.

Geriye ve yana doğru adım attı. Raisa'nın daha önce görmediği şeyleri görebilmesi için ana mabedin orta cephesinde, sunağın her iki yanında meşaleler parladı.

Uzun sütunlar kilisenin merkezine yakın sunağı destekliyordu. Mellony, odun yığınlarıyla çevrili, mavi gözleri kocaman ve dehşete kapılmış bir halde, bunlardan birine bağlı duruyordu. Raisa ziftin keskin kokusunu aldı.

Mellony'nin dudaklarında *Raisa* kelimesi belirdi ama sesi çıkmadı.

Onun yanında, düzlükte yaşayan bir rahibin cüppesini giymiş, uzun boylu, zayıf bir adam duruyordu; Malthus'un doğan güneşi, boynundaki zincirden sarkıyordu. boynunda, krallığın anahtarları belinde sallanıyordu. Elindeki meşale yüzünün fanatik düzlemlerini aydınlatıyordu.

Raisa bir adım öne çıktı ve sanki aralarındaki mesafeyi bir şekilde aşabilecekmiş gibi ellerini kardeşine doğru uzattı. Ellerini yumruk yaparak, "Açıkla kendini Karn," diye seslendi.

"Oturan bir kraliçeyi küçük bir kız kardeşle takas etmek istediğine inanacak kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun?" Karn alaycı bir şekilde konuştu. "Başımdan beri ihanetin kokusunu almıştım. Şimdi, hepiniz! Silahlarınızı bırakın ve teslim olun, yoksa kızı diri diri yakarım."

C H A P T E R F I F T Y - T H R E E

ALTINDA VALE

Micah Bayar, Han'ın doğru şeyi yapmasını kolaylaştırmıyordu. Tünellerdeki yolculuklarına başladıklarından beri şüpheleri artıyordu. Aklında kayıp babası ve kız kardeşinin olduğuna şüphe yoktu. Han'ın onun da ortadan kaybolmasını isteyip istemediğini merak ederdi.

"İki gün önce Fellsmarch Kalesi'ne nasıl gireceğin hakkında hiçbir fikrin yoktu," dedi Micah. "Bugün var. Bunu nereden buldun? bilgi?"

Han homurdandı. Bu konuya girmek istemiyordu. Micah Bayar'a mümkün olduğunca az şey söylemeyi tercih ediyordu. Onunla vakit geçirmek yeterince zordu.

"Eee?" Micah ısrar etti. "Bizi bir tuzağa nereden bileceğiz?"

"Size söyledim. Güvenilir bir kaynaktan tünelin bir zamanlar var olduğunu duydum," dedi Han. "Eğer riskli bir şey yapmak istemiyorsan, burada olmamalısın."

Bu Micah'yı bir ya da iki mil boyunca susturdu.

Başka kimse fazla konuşmadı. Önlerindeki tehlikeler yüzünden ağırlaşan ve karışık topluluklara karşı temkinli olan Shilo ve Bird, Demonai'nin her zaman yaptığı gibi yumuşak adımlarla ilerlediler. Mordra bile sakın görünüyordu.

Plana göre Han, Mordra ve Micah bir saldırı düzenleyecekti. Şehirdeki düşman kuvvetlerinin dikkatini dağıtmak için kalenin içinden yapılan büyümlü saldırı yeterince etkileyiciydi, böylece Demonai ve dağlılar Vadi'yi geçip onları şaşırtabilirdi. Bird ve Shilo koruma sağlayacaktı.

Han önce Raisa ve kız kardeşini tehlikeden uzaklaştıracak, böylece yapmaya geldikleri işe odaklanabilecekti. Hayallerini tek bir şeye indirgemişti: Raisa'nın bu felaketten kurtulması ve Fells'in tahtında kalarak istediği kişiyle evlenmesi.

Gryphon da gelmek istemişti ama tekerlekli sandalyesi tünellerde ilerleyemiyordu. yüzden ana ekiple birlikte kalmıştı. güçlerini saldırıyı desteklemek için kullanmaya hazırdı. Dancer da dağ eteklerinde toplanan orduyla birlikteydi. O da Saldırı için büyülü bir siper oluşturacak ve başarı şanslarını artırmak için silah ve yeşil büyü bilgisini kullanacak.

Han ve ekibi önce biraz tanıdık olan Gri Leydi'den Hanalea'ya doğru tüneller ağı. Ta ki Crow'un talimatlarına uyarak Hanalea sapağını geçene kadar. Birkaç tünelin bir araya geldiği yerde doğuya doğru keskin bir dönüş yaptı.

Başka bir tünel kavşağına geldiklerinde Han, Aediion'dan döndükten sonra hafızasından çizdiği haritayı çıkardı. Bir de görsün, Micah omzunun üzerinden eğilmiş, haritaya bakmak için elinden geleni yapıyordu.

Han dönerek uzaklaştı ve onu tekrar ceketinin altına soktu.

"Sana bu talimatları kim verdi?" Micah homurdandı. "Kiminle konuştun? Son birkaç gündür Gri Leydi'den ayrılmadınız. Burada ne kütüphane ne de hoparlör var. Micah, Bird ve Shiloh'ya baktı. "Klanlar bu tür bir tarihi bilmiyor."

"Bırakacak mısın Micah?" Mordra bıkkın bir ifadeyle konuştu. "Alister sana söylemeyeceğini açıkça belirtti ve geri kalanımız da bunu duymaktan bıktı."

Micah sakinleşti ama elini tılsımından ayırmadı ve gözlerini Han'dan ayırmadı. Han artık yüksek bir yerden ayrıldıklarını tahmin ediyordu.

ve Vadi'nin altında yürüyorlardı. Tüneller düz bir çizgide ilerlese bile birkaç mil yürüyeceğini tahmin ediyordu.

"Bu ," dedi, bir yan koridora saptı ve neredeyse bir kaya parçasına çarpıyordu.

Micah kuru bir sesle, "Belki de tariflerinizi kaynağınızla tekrar teyit etmelisiniz," dedi. "Biz burada bekleyeceğiz."

Hayal kırıklığı Han'ın içinde alevlendi. Burası mıydı? Bin yıl önce tünelin kapatıldığı yer burası mıydı? Ellerini uzatarak duvarı flaşla aydınlattı. Görünüşe göre doğal bir taş duvar, insanoğlu tarafından inşa edilmiş bir şey değil.

Duvarı sertçe itmek için elini uzattı, sonra öne doğru sendeledi ve eli tam sağından geçerken neredeyse düşüyordu. içinden. Duvar bir illüzyondu, ancak büyümlü bir kaplamaya dair hiçbir kanıt yoktu.

Han, Crow'un daha fazlasını unuttuğunu bir kez daha hatırladı büyü hakkında Han'ın bilebileceğinden çok daha fazla şey biliyordu. Çenesini kaldırarak kasıtlı bir şekilde Micah'ya baktı, sonra duvardan geçerek ilerledi. Diğerleri de onu takip etti.

Yol boyunca artık büyümlü barikatlar yoktu. Hanalea sapağının bu tarafındaki tünellerin terk edilmiş bir havası vardı -Sanki bin yıldır bu yoldan kimse geçmemiş gibiydi. Koridor önlerinde ok gibi uzanıyordu, düz ve dümdüz, en kısa mesafe iki nokta arasında. Ne tür bir aşk bir adamı kilometrelerce kayanın içine sürükler?

Üzerlerinde hızla ilerleyen olayların bilincinde olarak Başları önde, öldürücü bir tempoda yürüyorlar, yürürken yiyip içiyorlardı. Sonunda taş zemin yukarı doğru eğimlendi. Han bunun varacakları yere yaklaştıkları anlamına geldiğini umuyordu.

Tünelin sonu aniden ve can sıkıcı bir şekilde bitti. Birdenbire artık sert taşların değil, taş ve üzerinde yürüyorlardı. Sonra yolları, görünüşte sağlam olan bir başka kale duvarıyla kesişti.

Han elini uzattı. Daha önce olduğu gibi eli kaydı. Gözlerini kapatarak, devam edebilmek için neredeyse iki kat eğilmek zorunda kalacağı kadar alçak bir tavanı olan dar ve karanlık bir tünele doğru yürüdü.

Ne mutlu ki, çok geçmeden küçük dairesel bir odaya çıktı. Bir tarafta metal bir merdiven uzanıyordu, sağlam görünümlü ahşap panel diğerine bakıyordu.

Han etrafına bakındı. Crow tünelin kraliçenin yatak odasına çıktığını söylemişti ama burası olmadığı açıktı.

Micah, Han'ın yanından geçip metal merdivenden yukarı fırladı. Metal metalin üzerinde gıcırdadı ve tepedeki dairesel bir açıklıktan geçerek gözden kayboldu.

Birkaç dakika sonra, açıklıktan aşağıya baktı. "İçerideyiz," dedi ilk kez gülümseyerek. "Burası kraliçenin odasının üstündeki kış bahçesi. Tapınağın zemininde bir açıklık var."

Han, Raisa ile çatı katındaki bahçede yaptığı görüşmeleri hatırladı. Oraya nasıl bu kadar kolay gelip gitmişti. Ahşap panele doğru dönerek avucuyla paneli itti. Sessizce içeri doğru süzüldü ve o da içeri girdi.

Sendeledi, Raisa'nın tanıdık kokusu tarafından pusuya
düşürüldü, bir

en sevdiği parfümün, dağ havasının ve taze-temizlenmiş ten. Donup kalmış, kalbi gümbür gümbür atıyor, onu içine çekiyordu. Öpücüklerin anısı altında ezilen adamın kendini toparlaması ve ilerlemesi biraz zaman aldı.

Yastıklı saten askılardaki elbiselerden oluşan bir ormanın içine girmişti. Kadife, saten ve tüylü ipekleri iterek neredeyse bir yığın ayakkabı ve çizmeye takılıyordu. Onları bir kenara itti ve bir kapının çerçevesinden sızan ışığa doğru yürüdü.

Kapıyı itti ama büyük ve ağır bir şey tarafından engellendiğini gördü. Omzunu kullanarak kapıyı zorladı ve daha fazla elbiseyle dolu büyük bir gardırobu iterek açtı.

Ani ışık ona nihayet Raisa'nın yatak odasında olduğunu söyledi. Suikastçılarla savaştığı yer burasıydı. savaşıran personel. Burada öpüşmüşler, kucaklaşmışlar, tartışmışlar ve planlar yapmışlardı.

Belki o da Micah Bayar'la aynı şeyi yapmıştı. Belki de ona evlenme teklif ettiği ve onun da evet dediği yer burasıydı.

Ona inan, dedi kendi kendine. *Ona , eğer bir şeye inanıyorsanız.* Ama daha önce kaç kez ihanete uğramıştı? inandin mı?

Bir kıpırtı gözüne çarptı ve ardından bir şey köpek sevincinin çığgınlığıyla ona doğru fırladı.

"Köpek!" Han güçlükle ayakta durdu. "Seni gördüğüme çok sevindim!"

Raisa'nın yatağının yanındaki lambalar yanıyordu ve uzun pencerelerden saatin hâlâ karanlık olduğunu, henüz şafak sökmediğini görebiliyordu. İyi, diye düşündü Han.

"Alister?" Mordra'sesi arkasından geldi.

Han, Köpek'i susturarak, "İşte burası," diye mırıldandı. "Bekle de içeride kimse var mı bir bakayım."

Raisa ile yüz yüze gelse ne yapardı?

Ama oturma odasının kapısını açtığında ona bakan Raisa değil, kolunu arkaya atmış, elinde yanmayan bir kandil olan Maiden Magret Gray'di.

Uzun bir süre, neredeyse göz göze, birbirlerine baktılar.

"Dağların Sevgili Leydisi!" Magret dedi ki. "Beni hayaletlerden ve kötü ruhlardan koru." Lambayı Han'a doğru tuttu.

Han eğildi ve lamba arkasındaki duvara çarptı. Onu.

"Maiden Gray! Benim-Han Alister," dedi, kadın etrafı kolaçan ederken

diğer silahlar için yer. Köpek hangi tarafı tutacağından emin değilmiş gibi Han'dan Magret'e baktı.

"Kim olduğunu biliyorum - ya da en azından eskiden kim olduğunu," diye hırladı Magret. "Leydime ihanet ettikten ve kalbini kırdıktan sonra bir gölge olarak ortaya çıkmamanın tam zamanı."

Han tekrar silahlanmasını engellemek için iki elini birden kavradı. "Ben hayalet değilim," dedi. "Sana bu fikri veren ne-"

Magret, "Çek o ateşli ellerini üzerimden, seni melun şeytan," dedi. Nefesini içine çekerek onun ellerine baktı. "Et ve kan gibi hissediyorsun," diye izin verdi. "Ama buraya gelmek için duvarlardan geçmiş olmalısın."

Han başını salladı. "Aslında oraya giden bir tünel var-" "Tünel!"

Magret, Han'ın ellerinden kurtuldu ve büyük bir kırılgan. "Bunu bilmemeniz gerekiyordu!"

"Tünelden haberin var mı?" Han irkilerek sordu.

"Majesteleri geçen sefer o aşağılık Bayar'dan böyle kurtulmuştu-" Magret, Han'ın omzunun üzerinden yatak odasına bakarken gözleri kısıldı. "Kan ve kemikler! *Onun* burada ne işi var?"

Han, Micah ve diğerlerinin yatak odasına görmek için etrafına bakındı. "Kraliçe Raisa ve Prenses Mellony nerede?" diye sordu dilini tutamayarak. "Onlarla konuşmam gerek."

Magret başını salladı, Han'ın yoldaşları dikkatini dağıtmıştı. "Prenses Mellony iki gündür kayıp ve şimdi kraliçeyi de bulamıyorum. Dövüş asası gitmiş. Belki de Yüzbaşı Byrne ile antrenman sahasında. Leydi Tyburn de gitti."

"Bir yerlerde birlikte olduklarını mı düşünüyorsun?" Han sordu.

Magret kolundaki Gri Kurt dövmesini parmakladı. "Keşke bilseydim." Durakladı, sonra umutla ekledi: "Belki de şehirden çıkmanın bir yolunu bulmuşlardır."

"Peki ya Nightwalker?" Bird kaşlarını çatarak sordu. "Nerede o?"

Magret, "Bunun tutmuyorum," dedi. "Ama şimdi Düşünsene, onu bütün gün görmedim." Omuzlarını dikleştirerek, "Bu da demek oluyor?" dedi.

"Maiden Gray," dedi Han. "Demonai kuşatmayı yarmak için Büyücü Konseyi'yle birleşti. Çevrenin dışındalar ve izin verilmesini bekliyorlar."

"Bakırbaşlar ve uğursuzlar, birlikte mi?" Magret başını salladı. "Ne tür bir büyüye sahipsen Alister, çok güçlü."

"Göreceğiz," dedi Han, Kırıcı'yı aşırı güvenle kışkırtmak istemiyordu. "Saldırı sinyali vermeden önce kraliçeyi bulmam gerek, böylece neler olduğunu bilir ve zarar görmeyeceğinden emin olabiliriz." Zamanı değerlendirmek için pencerelere baktı. "Çok fazla bekleyemeyiz yoksa hava kararacak. Kalenin savunmasından kim sorumlu?"

"Bu General Dunedain olmalı," dedi Magret. "Gecenin bu saatinde onu muhtemelen geçit kulesinde bulacaksın."

Han pencereye doğru yürüdü ve sis denizine baktı. Dancer'ın işi, Fellsian ilerleyişini gizlemek. Orada bekliyor olacaktı, onun işaretini arıyorlardı. Zaman kaybediyorlardı. Harekete geçmeleri gerekiyordu.

Han endişesini bastırarak diğerlerine döndü ve "Gidip güneylileri uyandıralım" dedi.

CHAPTER FIFTY - FOUR

MUHTEŞEM BİR SAPTIRMA

Han Alister doğduğu şehre doğru baktı.

Düşman kamp ateşleri kara şafakta için için yanıyor, kor haline geliyordu. Han bu mesafeden bile düşman kamplarının taşan tuvaletler. Ardeninler, kamp kuranlara yer açmak için kale yakınlarındaki bazı evleri yıkmışlardı.

ordular. Arden'in Kızıl Şahini, yakınlardaki mavi kanlı evlerin çoğundan uçuyordu. Güneyli subaylar sarayın önünde yatıyorlardı.

Ardeninler tören alanına aynı anda iki kişiyi sallandırabilecek büyüklükte bir darağacı kurmuşlardı. Kimi asacaklardı?

Firariler mi? Casuslar mı? Han, onları basitçe ezip geçmenin daha verimli olacağını düşündü. Tabii bir şey çalışmıyorsa.

Kalenin etrafı ve geçit töreni alanı açıktı; bunun ötesinde, Dancer'ın bağlı bulutu yere yakın duruyordu. Han, şafak öncesi karanlığında bir yerlerde olan arkadaşını düşündü. Klanlar ve büyücü müttefikleri dostane sisin örtüsü altında şehrin kenarlarına doğru ilerliyor olacaklardı.

Ardenine birlikleri üç tarafta kamp kurmuşlardı ama sarayın hemen güney ve batısındaki bölgeden çekilmişlerdi. Han kaşlarını çattı. Bu da ne demek oluyordu?

Kuşatma araçları geçit töreninin yapıldığı alanın kenarında, surlara çıkarılmak üzere hazır bekliyordu. Darağacına ve mahkûmların tutulduğu yere yakın bir yerdeydiler. Asılacak adaylar mı?

Han geri çekildi ve kapı kulesine doğru eğildi.

General Dunedain zaten görevde olmayan herkesi uyandırmıştı. Sayıları hâlâ çok değildi -toplamda yüzden azdı-. mavi ceketliler, birkaç dağlı ve bazı sağlam hizmetkarlar.

"Pekâlâ," dedi Han, bir avuç savaşıcısını bir araya toplayarak. "Sadece üçümüz yetenekliyiz, bu yüzden en az parıltıyı kullanarak olabildiğince büyük bir dikkat dağınıklığına neden olmak istiyoruz. Ne yaparsak yapalım, sihirli bir ordu gibi görünmek için bundan yararlanmak istiyoruz. Büyücü Alev ve öldürme tılsımları sihirli bir şekilde pahalıya mal olurken, cazibeler ucuzdur."

Micah kuru bir sesle, "Ne yazık ki bir büyüyle kimseyi öldüremezsiniz," dedi. "Tabii ki büyülü bir orduyla savaşmıyorsanız."

Han, "Onları diğer silahlarımıza karşı daha savunmasız hale getirmek için büyü kullanabiliriz," dedi. "Aksiyonun çoğunu duvarlara yakın tutmak istiyoruz. Bunların içine kaynayan alevler göndermek istemiyorum.

Güneyliler bizimkilerle karışmış durumda ve bu çok fazla masum insanı öldürecek. Hedefe yönelik bir yaklaşım kullanmamız gerekecek. Bence şu şekilde ."

On beş dakika sonra, Han, Kuş ve Shilo posta kapısından öteki sokaklara daldılar. Han'ın üzerinde Demonai gölge pelerinleriyle Bird ve Shilo. Ardenine nöbetçilerine doğru ilerlediler ve çadırların ve uyuyan askerlerin arasından geçerek tören alanına doğru ilerlediler.

Onlar geçerken Han kapılara ve çadır kapaklarına tılsımlar taktı - Crow'un Oden's Ford'da ona öğrettiği kara büyülerden bazıları. Bu işi acımasız bir amaçla yapıyordu, Kendisine bu askerlerin Raisa'yı öldürmek, büyücüleri yakmak ve Gerard Montaigne'i tahta geçirmek için burada olduklarını hatırlattı.

Han'ı duygusal ve fiziksel olarak beklediğinden daha fazla yordu. Micah'tan yardım alabilirdi ama bir Bayar'a bu tür tılsımlar öğretmeye hiç niyeti yoktu.

Shilo ve Bird, bunaltıcı sıcaktan kaçmak için açıkta uyuyan askerlerin boğazlarını metodik bir şekilde kestiler. Öldüremediler

Ama her kamp yerinde, aralarında haftalarca nöbet tuttuktan sonra yarı uykulu bir halde oturan iki tasmalı büyücünün de bulunduğu yarım düzine kişi vardı.

Kampın neredeyse tamamını geçtikten sonra, arkalarında cesetler bırakarak mahkûmların bulunduğu bölüme ve darağacına doğru ilerlediler.

Büyücülerinin geri kalanı nerede? Han merak etti. Ardenine büyücüleri hakkındaki raporlar abartılı mıydı? Yoksa yeterince büyücüleri yok muydu? etrafta dolaşmak için tasmalar?

"Karn nerede?" diye mırıldandı kendi kendine. kampın etrafında birkaç tur atıp aradı. Komutanın kayıp olması hoşuna gitmemişti. Neyin peşindeydi?

Esir muhafazasında Shilo ve Bird ayrılarak onları korumakla görevli nöbetçilerin işini kısa sürede bitirdi. Han, Kuş ve Shilo tutsakları uyandırırken *lytlingleri* sakinleştirmek ve sessiz kalmalarını sağlamak için bir tılsım kullandı.

Mahkûmları serbest bırakıp çobanlık yaparak dışarı çıkardılar. Hiçbir soru sormadılar ve geceleyin gelen bakır kafalardan şikâyet etmediler ama tanıdık bir yerde saklanacak yer bularak sokaklarda eriyip gittiler.

Bu sırada Han darağacının dibine yaklaştı. Tılsımını tuttu ve büyücü alevini ahşap yapıya doğru gönderdi. Tatmin edici bir vınlamayla yükseldi.

Bu, Mordra ve Micah'nın kalenin duvarlarının tepesinden kaleyi çevreleyen çadır kente alevli saldırılar başlatması için bir işaretti. Saldırı kısmen gerçek, kısmen de büyüdü, son derece gürültülü ve parlak. Bu, şehrin kenarındakilere ilerlemeleri için bir işaret olacaktı.

Ardenine askerleri canlandı. Ya da en azından bazıları Yaptım.

Çadırlarından dışarı fırlayıp silahlarına sarıldılar. Sonra da Han'ın kötü cazibesi etkisini gösterince çılgılık atmaya başladılar. Bazıları kör oldu. Diğerleri çıban ve kabarcıklar içinde kaldı. Bazıları delirdi, halüsinasyon gören canavarlardan kaçmaya çalıştı.

Hiçbir tılsım taşıyorlardı, tılsımlara erişimleri yoktu ve bu yüzden büyüldü saldırılara karşı hazırlıksızdılar. Ardeninler muhtemelen

Micah'nın ayrılışından bu yana onlardan hiçbir iz görmedikleri için Fellsmarch şehrinde üstün zekâlıların olmadığı sonucuna vardılar.

Bird ve Shilo tören alanının yanındaki muhafız barakalarının çatısına tırmandılar. Oradan, iyi bir şekilde uzun yaylar, Ardenine askerlerini tökezlediklerinde, panikle-kampın etrafını sarmışlardı. Ve yakınların dışında el koydukları evlerden yuvarlanan subayları. Han o kapılara müdahale etmemişti - içerde olabilecek masumlara zarar vermek istemiyordu.

O da üzerine düşeni yaptı, katliama yardımcı olmak için büyüyü akıllıca kullandı, ancak bu noktada gemide fazla parıltısı kalmamıştı.

Şimdi çevredeki sokaklardan gelen çatışma seslerini duyuyordu. Gök gürültüsü bulutlarının alt kısımları büyücü alevleriyle aydınlanmıştı. Fellsian kuvvetleri gelmişti ve şehrin dış mahallelerinde paralı askerlerle savaşıyorlardı. Ardenine Ordusu'ndan geriye kalanlar her şeyden çok kaçmakla ilgileniyor gibiydi.

"Hunts Alone!" Han döndüğünde Dancer'ın yanı başında belirdiğini gördü. "Elimden geldiğince çabuk geldim ama görünüşe göre burada yardıma ihtiyaçları var. Şehrin başka yerlerinde savaş çok şiddetli. Kraliçeyi güvenli bir yere götürebildiniz mi? Kedi'yi gördün mü?"

Han başını salladı. "Nerede olduklarını bilmiyoruz." Bir şey dikkatini çekti ve dikkatini dağıttı. Güneyde Tören alanının kenarında onları gördü - parlak gözlü gri gölgeler. Onlara odaklandığında, ağızlarını kaldırdılar ve kan donduran bir ulumaya başladılar.

Raisa tehlikede, diye düşündü Han, kalbi küt küt atıyordu.

"Beni dinliyor musun?" Dancer, Han'ın koluna dokunarak, "Beni dinliyor musun?" dedi. "Neyin var?"

"Kraliçeyi bulmalıyım. Hemen," dedi Han. "Başı belada." "Nereden biliyorsun?" Micah, Han'ın dirseğinde sordu. Han'ın dirseğindeki *O nereden geldi?*

Bird ve Shilo da Dancer'dan haber almak için oraya doğru sürüklenmişlerdi.

Han başını salladı. "Benim sözüme güven, tamam mı? Hadi dağılalım. Sadece şehri aramak zorunda kalacağız. O olmalı buralarda bir yerde." Bunu söylerken bile neredeyse umutsuzluğa . Etraflarını saran kaosun içinde onu bulmayı nasıl umabilirlerdi ki?

"Bekle," dedi Dancer elini kaldırarak. "Daha iyi bir yolu var." Han'ın eline bir şey sıkıştırdı, güderi kaplı küçük, sert bir nesne. "Onu bulabilirsin, Hunts Alone. Eğer üzerinde senin yüzük, ."

Han ona göz kırptı, sonra dikkatlice açtı. Bu bir yüzüktü, Bir erkeğe uyacak boyutta, beyaz altından, ay taşıyla süslenmiş. Bir açıklama için Dancer'a baktı.

"Briar Rose'un taş giyme töreni için yüzük yaptığımda senin için de bir tane yaptım," dedi Dancer. "Eşleştiler. Eğer bunu takarsan ve o da diğerini takıyorsa, onu bulabilirsin."

Han onu avucunda tarttı. "Bunların flashcraft olduğunu mu söylüyorsun?" Dancer başını salladı.

Raisa'nın Micah Bayar ile nişanlıyken hâlâ Han'ın yüzüğünü takıyor olması ne kadar olasıydı?

Han, gözleri yüzüğe sabitlenmiş olan Micah'ya baktı bir tür hastalıklı hayranlıkla. Bakışlarını Han'a çevirdi. "O yüzük -"Ay taşları ve inciler *senden* mi geldi?"

Han başını salladı. Umut etmekten korkarak yüzüğü denedi. Parmak eklemine üzerinden parmağına kolayca kayd. Gözlerini kapattı.

Görüntüler zihninde yuvarlanıyordu, görsel bir kakofoni herhangi bir şeye odaklanmayı zorlaştırıyordu. Bir tapınağın tonozlu iç mekânı -yüksek taş duvarlarıyla çok tanıdıktı. Gördü Nefin ortasındaki hareketlilik, pelerinli figürler taş bir sütunun etrafında dolanıyor, getirip götürüyorlardı. Bir şekilde sinsi görünüyorlardı, sanki iyi bir şey yapmıyorlardı.

Neredeydi ve neden tanıdık geliyordu? Çocukken okuduğu Southbridge Tapınağı değildi. Katedral de değildi. Tapınak, Raisa'nın kraliçe olarak taç giydiğı yer.

Kale duvarlarının dışında olmalı. Raisa gerçekten de şehir dışında, Ardenine Ordusu'nun ortasında olabilir miydi? Yoksa yüzüğü düşmanın eline mi geçmişti? Bunun nasıl olabileceğini düşünmek istemiyordu.

Döndü ve bir ipucu bulma umuduyla şehri inceledi. Dancer'ın sisi nihayet dağılmıştı. İçgüdüğü gözlerini güneşe, kurtların hâlâ mutsuz bir sürü halinde durup uyarılarını yineledikleri yere çevirdi. Onların ötesinde, eski Pazar Tapınağı yanmış yıkılmış binaların ortasında tek başına duruyordu.

Gecekondulu mahallesi. Bir ömür önce, Ragmarket yanarken Han insanları oraya saklamıştı.

Ve sonra aklına geldi - zihin gözüyle gördüğü tapınak buydu. Oraya sadece bir kez gitmişti. O doğmadan çok önce kapanmış.

Raisa neden orada olsun ki?

Han Dancer'a döndü. "Yüzük Pazar Tapınağı'nda," dedi. "Gidip onu orada arayacağım. Geri kalanınız dağılın ve Her ihtimale karşı şehri arayın. Ona verdiğim yüzüğü hâlâ taktığını varsayamayız."

"Onu giyiyor, Alister," dedi Micah.

Han dönüp ona baktı. "Nereden biliyorsun?"

Micah'nın yüzünde acı titreşti. Uzun bir an için şöyle dedi Hiçbir şey. Sonra sanki bu sözlerin ona pahalıya mal olacağını biliyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Eğer yaşıyorsa, bunu taktığını biliyorum. Onu çıkarmazdı."

Han gözlerini Micah'ya dikti, sonra ona inanmaya karar verdi. "Hepiniz benimle gelin," dedi, azalan büyü kaynağının farkındaydı. "Yardıma ihtiyacım olabilir."

CHAPTER FIFTY - FIVE

ATEŞE GERİ DÖN

Kurtlar etraflarında uluyor, şekilleri meşale ışığında titriyordu.

Amon'un gözleri Raisa'nınkilerle buluştu. Hızlı bir karar vererek başını salladı. Çıkış yolunu kazanmaları için çok az şansları vardı ama teslim olurlarsa hiç şansları olmayacaktı.

Ardenine askerleri her iki taraftaki şapellerden Pazar Tapınağı'nın kutsal alanına akın etti. Kurtlar Raisa'nın etrafında bir halka oluşturdu, kılıçları dışarıya karşı bir duvar oluşturuyordu.

"Savaşçı Hanalea için!" Raisa haykırdı.

Tepelerinde cam kırıldı. Parçalar yağdı ve taş zeminde takırdadı.

Uzun yayların sesi duyuldu. Raisa'ya en yakın iki Ardenine askeri geriye doğru sendeledi, göğüslerinden çıkan ok millerine tutunmaya çalışıyorlardı. Sallanmaya başladılar, sonra da yere yığıldılar. Yaylar tekrar çaldı ve iki kişi daha düştü. Ardenine askerleri eğildi taş çatının koruması altında, yan şapellere geri döndü.

Nightwalker nefin bir tarafındaki yüksek pencereden eğildi ve uzun yayını Karn'a doğrultarak bir ok daha attı. Kedi diğer tarafındaki açıklıkta durmuş, uzun yayını Karn'a doğrultmuştu. Fossnacht.

"Bıçak mı demiştin?" Cat aradı. "Benim hatam. Ok olduğunu sanmıştım." Sonra sesi ciddileşti. "Siz düzlük domuzlarından biri kılını kıpırdatırsa, ölürsünüz."

Raisa yanağındaki kanı silerken, "Arden söz konusu olduğunda her zaman ikili oynamaya güvенеbileceğimi bilmek ne kadar rahatlatıcı," dedi. "Şimdi kız kardeşimi serbest bırak ve bu gece başka kimsenin ölmesine gerek kalmasın."

Gözleri Fossnacht'a sabitlenmişti. Onun gözlerinin kaydığını, yüz ifadesinin değiştiğini gördü ve ne yapmak istediğini hemen anladı. Kara rahip elindeki meşaleyle Mellony'ye doğru döndü.

Her şey bir anda olmuş gibiydi. Raisa ileri atılırken Cat'in yayının sesi duyuldu, dövüş esasını tatmin edici bir gümbürtüyle Fossnacht'a çarptı ve onu yere serdi. Ama meşale elinden uçarak Mellony'nin ayaklarının dibine düştü. Mellony çığlık atarak Alevli meşaleyi tekmeleyip uzaklaştı.

Şimdi Karn Raisa'nın üstündeydi, etli elleri Raisa'nın etrafındaydı. hançerine ulaşmaya çalışırken boğazına saplandı. Büyü tenine battı, içine sızdı, yönlendirilmemişti ama yine de çarpıcıydı.

Karn yetenekli miydi?

Amon, Karn'ı en yakındaki duvara fırlatırken homurdanarak onu sürükledi.

Raisa daha fazla cam kırılması duydu. Daha fazla uzun yay sesi. *Daha fazla uzun yay mı?*

Raisa ayağa yuvarlandı, kesik kesik nefes aldı ve "Kardeşime yardım edin!" diye mırıldandı.

Alevler odunları tutuşturmuş ve Mellony'nin ayak bileklerini yalamaya başlamıştı bile. Amon uzun bir ve umutsuzca yanan odunları ondan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Ama Ardenine askerleri onu öldürmeye çalışırken dönüp kılıcını kullanmak zorunda kaldı. tepedeki okçuların bu dost ve düşman kalabalığına ateş edemeyeceğini bilerek geri çekildi.

Raisa esasını kaptı ve Mellony'nin yanına doğru bir yol açarak onunla birlikte uzandı.

Mellony çığlık atıyor, için çırpınıyordu. Raisa alevlere , ancak alevler zifte bulanmış sudan beslenerek daha da alevlendi. Odun. Hançerini çekti ve kız kardeşini bağlayan ipleri umutsuzca kesti. Küçük bıçağına meydan okuyorlardı.

Raisa göz ucuyla bir hareketlilik yakaladı.
Daha önce fark etmediği biri, metal şapkalı genç bir adam.
yakasını boynuna doladı. Elini yakasının içine sokarak onlara doğru fırladı. Ardenine renkleri giyen bir büyücü.

"et!" Amon onu durdurmak için ileri atıldı.
Ama devasa bir Ardenine askeri önüne çıktı ve bir sopa savurdu. Sopa isabet etti ve Amon uçtu.

"Amon!" Raisa bir çığlık attı, alevden bir duvar yükselirken vınlayarak onları kuşattı. Dehşet içinde fark etti ki Karn ve yandaşları, herhangi birinin kaçmasını ya da onları kurtarmaya gelmesini engellemek için sütunun etrafına ikinci bir ateş hattı oluşturmuşlardı. Ve bu alev yeşil yanıyordu. Büyücü ateşiydi, söndürülmesi neredeyse imkânsızdı.

Alevler yukarıya, neredeyse tavana doğru patladı. Kapana kısılmışlardı.

Gerard Montaigne ona boş zamanlarında işkence edemeseydi, şimdi onu diri diri yakardı.

"Savaş Alanının Leydisi, bana yardım et!" Raisa bağırdı, asasını yanan odunlara vurarak etrafında yer açmaya çalıştı ve Mellony.

Sanki dualarına cevap verircesine, birileri sürünerek Katedralin tavanında bir diğerine sallanıyor, tutunacak hiçbir yer bulamıyordu. Başlarının üzerinden sarktı, etrafındaki oklar şingirdadı, sonra Raisa'nın yanında yere düştü.

Han Alister'dı.

Raisa şaşkınlıktan dili tutulmuş bir halde ona baktı. Çürükler ve isle kararmış yüzünden yıldız mavisi gözleri görünüyor, sarı saçları ateş ışığında parlıyordu. Tümüyle siyah giyinmiş, silueti Alev, daha çok ölümden dirilmiş ve diğer tarafta ruh ticareti yapan bir şeytana benziyordu.

"Ama sen-ama sen-öldün," diye fısıldadı kendi kendine, parmağındaki yüzüğe bir tılsım gibi dokunarak.

"," dedi ve onu sıkıca kendine doğru çekti,
onu hafifçe kaldırıyor, elleri sırtının küçük kısmına bastırıyor, onun

başını çenesinin altına koydu.

Raisa'nın onun *kelimenin tam anlamıyla* yanmaktan bahsettiğini anlaması bir anını aldı.

Adam için için yanan ceketini göğsüne bastırırken yanık yün kokusunu aldı. Aralarındaki metalden bile adamın kalbinin çılgınca attığını hissedebiliyordu.

"Raisa," diye mırıldandı, sesi titriyordu. "Bana iyi olduğunu söyle." Adamın büyüsunün tanıdık sızısını hissetti, her zamankinden daha soluk ve zayıftı.

"Ben ," diye kekeledi. "Dancer'ın zırhı var."

Adam geri çekildi ve elleri dirseklerinin altında, yüz ifadesi hiç görmediği kadar çiğ ve aç bir şekilde kol uzunluğunda tuttu.

"Neden hep yangın çıkıyor?" diye sordu kimseye, sesi kısık ve tuhaftı.

Raisa suskun bir şekilde başını sallarken aklından binlerce soru geçiyordu.

"Kardeşini serbest bırak," dedi. "Ben ateşi uzak tutacağım."

Onu bırakarak döndü, eli tılsımının üzerindeydi, kolunu geniş bir kavis çizerek ayaklarının altındaki çırayı aklıkla yalayan alevleri geri püskürttü. Eğer tutuşursa, işleri bitmişti.

Raisa, Mellony'nin etrafına yığılmış olan odunları acımasızca tekmeledi,

Alevler pantolonunu yakıp tenini kavururken tıslıyordu.

Mellony'nin başı öne eğildi ve sütuna doğru yığıldı. Raisa önce bayıldığını düşündü ama dudakları hâlâ dua eder gibi hareket ediyordu.

Raisa'nın aldığı her nefes ciğerlerine alev çekiyor gibiydi. Küfrederek ipleri kesti. Lifler bıçağının altında boyun eğmiyordu.

İpler büyümlü olmalı, diye düşündü, gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Han'a baktı ama Han'ın elleri alevlerin dış çemberini uzak tutmakla meşguldü.

Mellony'nin pelerini tutuşup yanmaya başladı ve Raisa çılgınca alevleri söndürmeye çalıştı.

Mellony aniden gözlerini açtı. "Boğazımı kes ve git," dedi, sesi boş ve umutsuzdu. "Boğazımı kesin. Yanarak ölmek istemiyorum."

"Hayır," diye hırladı Raisa. "Buradan gidiyorum ve seni de yanımda götürüyorum."

Alev duvarından biri fırladı, uzun boylu, köşeli bir figür koruyucu büyüyle kaplanmıştı. Yere çarptı ve neredeyse diğer taraftaki alevlerin içine kayıyordu.

Micah Bayar her zamanki zarafetiyle ayağa kalktı ve Raisa'nın kolunu yakaladı. "Hadi," dedi onu çekiştirerek. "İkimize de kalkan olacağım. Alister'ın flaşı bitmeden gidelim."

Raisa ona baktı. *Sen aşağılıksın. Bana yalan söyledin. Bana Han'ın öldüğünü söyledin.*

Micah sanki onun ne düşündüğünü biliyormuş gibi meydan , biraz da umutsuzca ona baktı.

"Lütfen gel," diye yalvardı. "Seni çıkardıktan sonra Mellony için geri geleceğim."

"Hayır." Raisa başını salladı. "Mellony'yi yanmaya terk etmeyeceğim," dedi. "İpler büyü ve onları kesemem. Onu sen al. gevşek."

Micah'nın dudakları hayal kırıklığıyla gerildi ama Raisa'yı bıraktı ve Mellony'yi sütuna bağlayan ipleri tuttu. Birbiri ardına büyü sözler söyledi. Hiçbir şey olmadı.

Küfrederek ellerini düğümlerin üzerine kapattı. Sonunda, İsteksizce, düğümler kendiliğinden çözüldü, ipler yılan gibi sürünerek yere indi.

Mellony öne doğru yığıldı ve Micah yakalayarak kaldırdı. "Al onu," dedi Raisa.

"Geri döneceğim." İkisini de sihirli bir örtüyle saran Micah alevlerin içinde kayboldu.

"Mellony serbest. Gidelim," dedi Raisa, Han'ın yanına gelerek. Hâlâ alevlere karşı öfkeyle mücadele ediyordu ama bitkin, neredeyse bitkin görünüyordu, hareketleri giderek düzensizleşiyordu.

"Micah senin için geri gelecek," dedi ona bakmadan. "Onunla git. Ben takip edeceğim."

"Gidelim artık," dedi Raisa.

Adam cevap vermedi ve kadının içinde şüphe uyandı. "Geçecek kadar parıltınız kalmadı, değil mi?" dedi. "Sen bir kalkan oluşturabileceğinden emin ol."

Han, "Kendim geçebilirim ama ikimiz birden geçemeyiz," dedi. "Güvende olduğunu öğrendiğimde, söz veriyorum geleceğim." Genelde iyi bir yalancıydı. Kadının bu yalanı hemen anlaması onun yorgunluğunun bir kanıtıydı.

Micah yeniden ortaya çıktı, büyü sınırları alevin saldırısı altında çoktan yıpranmıştı.

"Micah'la git," diye tekrarladı Han. "Ben takip edeceğim."

"Hayır," dedi Raisa. "Micah, şimdi Han'ı al ve benim için geri dön."

"Bayar!" Han dedi ki, sesi sinirliydi. "Onu da yanında götür. Değil mi? Bunu daha önce de yaptın. Şimdi bana karşı alınganlık gösterme."

Micah Han'dan Raisa'ya baktı, sonra bir yılan gibi atılarak Raisa'yı kollarının arasına aldı ve kendisine doğru bastırdı. Raisa tekmeledi ve mücadele etti, sonra büyü'nün vızıltısını teninde hissetti ve onu hareketsiz bıraktı.

Artık Hanalea'nın yüzüğünü takmadığımı fark etti. Micah'nın onu giyiyor. Ben de onunkini takıyorum. Eline baktı, sonra Han'ın gözlerinin onunkileri takip ettiğini ve acıyla gerildiğini görmek için tam zamanında yukarı baktı.

Hayır. Oh, hayır. Han, Micah ve benim...

Micah pelerinini onun yüzüne örttü ve alev duvarından daldılar. Isı tenini yaktı, parlaklık ona çarptı göz kapakları. Alevi içine çekmemek için nefesini tuttu ve sonra bitirdiler ve nispeten daha soğuk havayı büyük ciğerlerine çekiyordu.

Micah, Han Alister'ı çevreleyen alev selinden uzaklaşarak yoluna devam etti. Yürümeye devam etti, sanki yürümek istiyormuş gibi ama Nightwalker ile yüz yüze geldi.

"Onu yere bırak, uğursuz," dedi Nightwalker. "Tapınağı temizledik ama Arden'in tüm ordusu dışarıda ve kapılarda sana ihtiyacımız var."

Micah sanki Raisa'yı son kez kucağına alacağını biliyormuş gibi, o anda bile bırakmaya isteksiz görünüyordu. Sonunda, İsteksizce onu ayağa kaldırdı ve tılsımı devre dışı bıraktı.

Adamın kurtuldu. "Han'ın peşinden geri dön," diye emretti, sesi alçak ve öfkeliydi. "Yap . Hemen şimdi. Yanmasına izin vermeyeceğim."

"Kendi başına geleceğini söyledi," dedi Micah. "Onu duydun."

Raisa"Gelmek için yeterli parıltısı kalmadı," dedi. "Büyücü alevine karşı savaşıyor, beni ve Mellony'yi canlı."

"Şey, içeri girip çıkmak için yeterince flaşım kalmadı. ve başka birini daha getir," dedi Micah. "Alister bunu biliyor. Bu yüzden beni seninle birlikte gönderdi."

"Yalan söylüyorsun," dedi Raisa, ağzı umutsuzluktan metalik bir hal almıştı. "Seni aşağılık, yalancı, yılan büyücü."

Micah ellerini uzatarak, parmaklarını yalvarırcasına açarak, "Bu doğru," dedi.

"Buna ihtiyacım olmayacak." Raisa, Micah'nın yüzüğünü çekiştirdi, parmağından çıkarıp ona doğru fırlattı. Adam başını eğince yere çarptı ve yuvarlanarak gözden kayboldu.

"Raisa," diye fısıldadı Micah, yüzü bembeyazdı. "Lütfen."

Avucunu açtı. "Yüzüğümü bana geri ver," dedi.

Bir an için onun reddedeceğini düşündü. Sonra kurt yüzüğünü parmağından kaydırıp ve kızın eline sıkıştırdı. "Ben giderim. Onu dışarı çıkaracağım." Micah dönerek uzaklaştı ve kaosun içinde kayboldu.

Cat Tyburn bir anda ortaya çıktı. "Cuffs nerede?" diye sordu etrafına bakınarak. "Seninle olacağını sanıyordum."

Raisa sessizce başını salladı ve kilisenin ön tarafındaki cehennemi işaret etti.

Tam o sırada kapıları koruyanlardan bir çığlık yükseldi. Raisa başını kaldırdı, yarı yarıya Ardenine Ordusu'nun içeri doluştuğunu görmeyi bekliyordu;

ama onun yerine gördüğü şey... suydı.

Su mu?

Masif ahşap kapının altından ve kapıdaki küçük açıklıklardan ve kusurlardan geçerek yolunu bulmuştu.

taş işçiliği. Taş zeminde koyu bir leke gibi ilerliyordu. Raisa dışarıdan gelen bağırıışları, çığlıkları ve yardım çığlıklarını duydu. tapınak, akan suyun sesi üzerine katmanlanmış.

Nereden gelmişti ve buraya nasıl ulaşmıştı? Nehirden birkaç blok ötedeyiz.

"Kapıdan uzaklaşın!" Amon bağırdı ve savunmacılar her yöne dağıldı.

Yaşıyor, diye düşündü Raisa, insan kalabalığının arasında Amon'u ararken.

Kapı şimdi kelimenin tam anlamıyla şişiyor, suyun ağırlığı altında içe doğru eğiliyordu. Su, pencerelerin taş eşiklerinden taşıyordu, yere sıcıyordu. Pencereler yüksekti, bu yüzden su çoktan katedralin kenarlarına doğru yükselmiş olmalıydı.

Kapı büyük bir çatırtıyla içeri doğru patladı ve mabedin içine bir su seli bırakarak mihraba kadar ilerledi. Katedralin içindekiler daha yüksek bir yere çıkmaya çalıştılar.

"Gel," dedi Nightwalker, Raisa'nın elini tutarak. "Tırmansak iyi olur."

"Bu Dyrnnewater," dedi Raisa, su dizlerine kadar yükselirken ayaklarını dikerek. "Dyrnnewater katedralin içine girdi."

"Hayden!" Kedi sevinçle öttü, işaret etti. "Hayden nehri çağırıyor."

Raisa, Ateş Dansçısı'nı sunağın solundaki Adlandırma Çeşmesi'nin üzerinde, beline kadar Dyrnnewater'a batmış halde gördü. Gözleri kapalı, iki eliyle tılsımını kavramış, dudakları sessizce kıpırdıyor, masallardan fırlamış bir su tanrısı gibi duruyordu.

Ateş Dansçısı. gelmişti? Nehri mi çağırıyor? Bu ne anlama geliyordu?

Han Alister'ı çevreleyen büyücü alevi duvarı tısladı ve suyun saldırısına direnerek şikayet etti. Buhar çatıya yükseldi ve orada toplandı.

Raisa, Nightwalker'ın bağırmasına aldırmadan ileri atıldı. Uyarılar. Su artık belindeydi, mahzenlere doğru kükrüyor, sunaktaki şamdanları süpürüyordu. Alevleri süpürüyordu.

Ama Raisa, Mellony'nin bulunduğu sütuna ulaştığında bağlı, etrafında su . Micah Bayar'ın zarif siyah başı yüzeyden çıktı. Etrafına bakındı, suyu savurdu, sonra tekrar suya daldı.

Alevler nihayet sönmüştü ama Han Alister ortalıkta görünmüyordu.

Raisa sütunun etrafında giderek genişleyen daireler çizerek yürüdü, defalarca suyun altına dalıp elleriyle aradı. Micah suyun altında kalabildiği kadar kaldı ve her seferinde nefes nefese kaldı. ortaya çıktı.

O sırada hem Nightwalker hem de Amon oradaydı. "Majesteleri," dedi Amon. "Raisa. Su yükseliyor. Daha yüksek bir yere çıkmalısın."

"Han buralarda bir yerde. Onu bulmadan buradan ayrılmayacağım." "Han!" Amon kaşlarını çattı. "Ama Alister'ın burada olduğunu söylediğini sanıyordum.

."

"Belki de çoktan gitmiştir," diye araya girdi Nightwalker. Raisa salladı

Başını. "Hayır. O burada. Burada olduğunu biliyorum."

Tam o sırada araştıran ayağı taştan daha yumuşak bir şeyle karşılaştı. Bir cesetle.

"Bana yardım edin," dedi nefes nefese ve kumaşı avuçlayıp kaldırarak, ayaklarıyla iterek daldı. Kömürleşmiş, sırlı kumaş ellerinin arasından çıktı. Tekrar daldı ve ellerini cesedin altından geçirdi. Çaresizlik ona güç verdi ve bu kez gevşek ölü ağırlığı suyun yüzeyini kırana kadar yukarı itti. yüzey.

Amon ve Micah Han'ın kollarından birer tane tutarak Raisa'nın başını ve omuzlarını sudan çıkarmasına yardım ettiler. Gözleri kapalıydı, kapakları solgun yüzüne karşı mavimsi bir renkteydi, morluklarla lekelenmişti, saçları kafasına saman gibi yapışmıştı. Raisa Han'ın başını öne eğerek ağzından su akmasını sağladı. "Nefes almıyor," dedi bir sesle. Panik.

Cat ve Dancer Han'ı sudan çıkarıp sunağın üzerine çıkardılar. Ona arkadan yaklaşan Dancer kollarını Han'ın ortasına doladı ve sıktı. Han'ın ağzından su döküldü ve zayıf bir şekilde öksürdü. Sonra bir dizi iğrenç küfür savurdu ve kurtulmak için çırpınmaya çalıştı.

Raisa titredi, rahatlamaktan başı döndü. Han'ın ellerini tuttu ve sanki kaçabilecekmiş gibi sıkıca kavradı. Büyünün yakıcılığı zayıftı ama oradaydı. Tılsımına ulaşabilmesi için elini ceketinin altından geçirdi. Parmakları tılsımın etrafında sıkıca kapandı ve Dokunuşuna karşılık olarak parladı.

"Su çekiliyor olmalı," dedi Dancer. "Nehri geri gönderdim."

Amon başını salladı. "Ateş Dansçısı sayesinde Ardenine Ordusu'ndan geriye kalanlar darmadağın olmuş durumda. Kuşatma teçhizatlarının çoğu sulara gömüldü. Çizgiciler neredeyse yok oldu."

Bağırışlar ve gürleyen toynak sesleri duydular, Demonai'nin kusursuz savaş çığlıkları.

Dancer yorgun bir gülümsemeye, "Bu Averill Lightfoot olacak," dedi. "Kırıp geçtiler."

CHAPTER FIFTY - SIX

BİR REMATCH

Gerard Montaigne'in Fells'i istilas1 bir bozguna d6nüşmüştü. Ardenine Ordusu güneye doğru yol aldı.

Yol boyunca askerlerini kaybettiler. Dancer'ın teşvikiyle toprak onlara karşı döndü, kar ve yağmur, çamur ve taşkın nehirler yağdırdı. Eğer karada uyurlarsa

Yerde çıbanlar ve kızarıklıklar çıktı. Çıkıntılar ayaklarının altında kaldı, geçitler ve geçit yerleri kayboldu.

Paralı askerlerin çoğu ve yerli Klematlar da onlarla birlikte gitti. Güneyli mahkumlar, Klemath'lar hakkında korku hikayeleri mırıldanıyordu.

Simli saçlı Yüce Büyücü, sık sık dağlı güçlerinin ortasında belirir, kendi güvenliğini hiçe sayarak onlara karşı korkunç büyüler gönderirdi. Bazen Han'ın tek yapması gereken kendini göstermekti ve güneyliler dönüp kaçıyorlardı.

Bazıları onu yeniden doğan İblis Kral olarak adlandırsa da, çoğu kişi ona isim vermekte tereddüt etti. Herkes bir iblise isim vermenin onu üzerinize çekebileceğini biliyordu.

Bu arada Micah, Mordra, Gryphon ve Abelard geri çekilen ordulara kendi büyüleri tahribatlarını yaptılar. Nightwalker, Bird, Shilo ve diğer Demonai'ler güneyli askerleri taciz etmekten ve onları istedikleri gibi avlamaktan zevk alıyorlardı.

Marin Karn bir şekilde onu avlayan tüm güçlerden kaçtı. Sonunda, güneydeki casuslarından Ardencourt'a geri döndüğü haberi geldi. Şimdiye kadar, Ardenine'in her zamanki başarısızlık ödülünden kaçınmayı başarmıştı.

Han, güneylilerin gerçekten gittiğinden ve Raisa'nın tahtta güvende olduğundan emin olmak için yeterince uzun kalacaktı. Sonra da kendisi giderdi. Sadece nereye gideceğinden emin değildi.

Git. Belki de Sarie ve Flinni örnek alıp Indio'ya yelken açacaktı. Carthis'in ıssızlığı ruhundaki ıssızlığa uyabilirdi.

Sonra bir gün Marisa Pines Geçidi yakınlarındaki çadırına döndüğünde ızgarada bir ateş ve Raisa'nın onu beklediğini gördü.

İlk başta onu görmedi. Karamsar bir şekilde Alevler içinde, kollarını dizlerine dolamış, Dancer'ın zırhı ve ısmarlama klan botları içinde kimsesiz ve savaşçının tuhaf bir yan yana gelişi.

Kapı aralığında donup kaldı, geri çekilmeyi düşündü, ama tam o sırada başını kaldırdı ve onu gördü, tüm kirli, yorgun, tıraşsız ihtişamıyla.

"İşte buradasın," dedi. Ve sonra, "Berbat görünüyorsun. Kilo vermişsin."

"Majesteleri," dedi Han. "Bu bir sürpriz."

Ayağa kalktı ve bir Demonai kadar sessiz bir şekilde ona doğru yürüdü. "Seni birkaç kez çağırdım ama gelmedin."

Han boğuk bir sesle, "Ben... Ben meşguldüm," dedi.

"Ben de öyle duydum." Raisa bir adım durdu ve yumruklarını kalçalarına dayayarak ona baktı. "Benimle konuşmadan nasıl böyle çekip gidebildin?"

Han bu soruya cevap vermek istemedi ve kendi sorusunu sordu. "Buraya gerçekten tek başına mı geldin?"

"Sen bana gelmedin, ben de sana geldim," dedi Raisa, yeşil gözleri kısılmış, sesi alçak ve sertti. "Konuşmamız gerek." Uzanarak ceketinin önünü tuttu ve başını kendi başına doğru çekti. Onu uzun ve yavaş bir şekilde öptü, içine doğru bastırdı.

Han tepki vermemek için çabaladı ama yorgun bedeni ona ihanet etti.

Kollarını ona doladı ve onu öpebildiği kadar çok öpmeye karşılık verdi. Ne kadar uzağa kaçtığı önemli değildi, bunu asla unutmayacaktı, unutamazdı.

Sonunda geri çekildi ama sanki kaçmaya çalışacakmış gibi adamın yakasını tutmaya devam etti.

"Ee," dedi Han, dili ağzında, nefes alış verişi düzensiz ve hızlıydı. "Şimdiden Micah'yı terk mi ediyorsun? Çoğu en azından tapınağa gidene kadar bekler." Durakladı ve kadın

"Büyük gün ne zaman?" diye ekledi. Korkunç bir olasılık aklına geldi. "Sen zaten evli değilsin."

"Micah Bayar'la evleneceğimi düşünüyorsan aptalsın," dedi Raisa, sesi biraz nefessiz kalmış gibi çıkıyordu.

"Bak," dedi Han. "Annesine, sana evlenme teklif ettiğini ve senin de kabul ettiğini söylediğini duydum." Başını öne eğdi. "Bunun doğru olmadığını mı söylüyorsun?"

"Şey," diye izin verdi Raisa. "Bu kısmı doğru."

"Ayrıca senin yüzüğünü takıyordu," dedi Han. "Ve sen de onunkini takıyordun."

Raisa ceketini bıraktı ve Han'ın burnuna birkaç santim mesafedeki elini kaldırdı. Altın kurt yüzüğü işaret parmağına geri takılmıştı. Dancer'ın yaptığı, Han'ın taç giyme töreninde ona verdiği inci ve ay taşı yüzük. Bayar yüzüğü kayıptı.

Han bir süre sonra, "Özür dilerim," dedi. "Burada biraz kayboldum. Micah ile aranızın açık olduğunu mu söylüyorsun?"

Raisa içini çekti. "Micah, Fellsmarch Kalesi'nde biz içerideyken yanıma geldi. Bana Gri Leydi'de babasını öldürmeye çalıştığını ve Bayar'ın seni öldürdüğünü söyledi."

Han'ın zihni çok ileri gitmişti ama şimdi tökezledi, sonra geri döndü. "Micah sana öldüğümü mü söyledi? Sen de ona inandın mı?"

Raisa gözyaşlarını tutamayarak başını salladı. "O sırada cinayet şüphesiyle arandığınızı hatırlayın. Onların seni Bundan yararlanarak seni yolumdan çekeceğim."

Han, Micah'nın sürpriz bir şekilde ortaya çıkmadan önce Büyücü Konseyi'ne Han'ın öldüğünü söylediğini hatırladı. Ve Magret Gray'in Raisa'nın yatak odasında ortaya çıktığında verdiği tepkiyi -ona iblis ruhu demişti.

"Micah ayrıca babasının Üstün Yetenekliler Cephaneliği'ni bulduğunu söyledi.

Krallar," dedi Raisa. "Bana kanıt olarak Kızıl Taç'ı gösterdi." Bekledi ve Han bir şey söylemeyince devam etti.

"Ona inandım," dedi Raisa gözlerini silerek. "Bana var olduğunu ve peşinden söylemiştin. Ben de düşündüm ki,

belki de onlardan almaya çalıştığında seni öldürürlerdi. Ya da onu senden alıp seni öldürdüler. Her iki şekilde de, Micah'ın hikayesi akla yatkındı.

"Cephaneliğin Bayar'a konsey üzerinde tartışmasız bir güç vereceğini söyledi. Montaigne'in ordusunu Fells'ten çıkarmaya zorlayacak, klanları yenecek ve tahtı benden alacak ateş gücüne sahip olacaktı. Ama onunla evlenmeyi ve ona kral tacını giydirmeyi kabul edersem, hayatta kalabilir ve kraliçe olarak devam edebilirdim."

Raisa dirseklerini iki yana doğru kavradı. "Eğer sana sahip olamayacaksam, kiminle evlendiğim umurumda değildi. En azından bu şekilde güneylilerden kurtulmuş olurum. Ve hayatta kaldığım sürece Bayarlardan kurtulmanın bir yolunu bulacaktım." Çenesini yukarı kaldırdı ve Han, Bayarların endişelenecek çok şeyi olacağını biliyordu.

Bir blueblood'a göre sert biri, diye düşünmüştü bir keresinde. Belki de benimle birlikte olacak kadar sert. Ta ki Rebecca olarak tanıdığı kızın prensesin varisi olduğunu öğrenene kadar. Onunla birlikte olmak için yeterince güçlü olmayabileceği ilk kez o zaman aklına gelmişti. Öyle bile olsa, bir içinde bir umut kıvılcımı

Raisa'nın sesi düşüncelerini böldü. "Ve şimdi babamdan anladığıma göre cephanelik sendeymiş. Üstün yeteneklileri ve klanları birlikte savaşmaya ikna etmek için kullandığınız sopanın bu olduğunu söyledi."

"Bu doğru," dedi Han. Kadının yüzünde biriken soruları görünce, "Bu uzun bir hikâye," diye ekledi.

"var," dedi Raisa, matın üzerine bağdaş kurarak oturdu ve boşluğu okşayarak. "Ben kendi hikayemi anlattım, şimdi sen kendininkini anlat."

Dizleri birbirine değecek şekilde onun yanına oturdu. "Bu... İnanması zor gelebilir."

"Dene beni," dedi.

Han, Hanalea'nın bahçesinde Raisa'ya söylediklerini hatırladı.

*Hiç bir partneriniz olmasını istemediniz mi? Bir arkadaş?
Her şeyi söyleyebileceğiniz, pazardaki bir tüccar gibi kelimeleri seçip ayırmak zorunda olmadığınız biri?*

Ve böylece başladı. "Öncelikle, Alger Waterlow ve Kraliçe Hanalea hakkında bildiklerinizin çoğu doğru değil," dedi.

Bir saatten fazla sürdü ve birkaç bardak çay içti. O bitirdiğinde kampın geri kalanı uykuya dalmış, ateş kısık yanıyordu.

"Micah'yı sana tercih edeceğimi nasıl düşünürsün?" Raisa parmak uçlarını onun su toplamış bileklerinde gezdirerek sordu.

"Hayatınız boyunca inandığınız her şeyi değiştirmek zordur
"Han, mavi kanlılarla ilgili olarak," dedi. "Sanırım içimde bir yerlerde her şeyin ters gitmesini, senin hatanı fark etmeni bekliyordum." Omuz silkti, utanmıştı. "Özür dilerim."

Ondan sonra daha çok öpüştüler ve hiç konuşmadılar. Sonunda bir köşede birbirlerine sokuldular, Raisa'nın başı Han'ın göğsünde, kolu Han'ın koluna dolanmıştı.

"Peki şimdi ne olacak?" Han dedi ki. "Madem evlenmiyorsun."

"Ah, evleniyorum," dedi Raisa uykulu bir sesle. "Seninle evlenmeyi kabul edersem bunu gerçekleştireceğine dair bana söz vermiştin." Han'ın ona verdiği yüzüğün takılı olduğu elini uzattı ve burnunun dibinde salladı. "Öyleyse ödeme zamanı geldi."

C H A P T E R F I F T Y - S E V E N

KUTSAMALAR VE CURSES

Amon, Raisa'nın omuzlarını kavradı ve gözlerini aradı. "Emin misin Rai? Bunu istediğine emin misin?"

"Eminim," dedi Raisa. "Onu seviyorum ve evleneceğiz."

Amon çevirdi ve ocaktaki soğuk külleri büyük bir ilgiyle inceledi. Raisa protokolü çiğnemeyi seçmiş ve Onu şatonun yakınlarındaki kışlasında aramıştı. Muhafızlarını dışarıda bırakarak onunla yalnız buluştu.

"Ragmarket'teki cinayetler konusunda hâlâ endişeliyseniz, bunun sorumlusu Han Alister değil."

"Biliyorum," dedi omuz silkerek. "Daha önce hiç olduğuna inanıyordu. İnsanları öldürüp her yere ipucu bırakmayacak kadar zeki." Ona doğru döndü, yüzü endişeyle gerilmişti. "Ama bunu şimdi açıklamak zorunda mısın? Ortalık biraz daha sakinleşene kadar bekleyemez misiniz?"

Raisa başını salladı. "Bazı şeyler olabileceğini düşünüyorum Herkes eski kalıplarına geri dönmeden önce, durum hala akışkanken harekete geçmenin avantajı." Buna gerçekten inanıyor muydu, yoksa sadece kendini mi ikna etmeye çalışıyordu?

"Baban ne diyor?" Amon sordu.

"Henüz bilmiyor. Bu gece Marisa Pines Kampı'na gidiyorum. Öğleden sonra. Özellikle Demonai'nin bana çok kızacağını biliyorum ama buna hazırlanmaktan başka yapabileceğim bir şey yok."

Amon açıkça, "Bu hayatınızı tehlikeye atabilir," dedi.

"Sanki zaten öyle değil mi?" Raisa gözlerini devirdi. Sonra onun yüzündeki acıyı görerek odaya geçti ve ellerini tuttu. "Kim bilir, belki de hepimiz bu amansız evlilik dansına dahil olmasaydık her şey daha iyi olurdu."

Gözleri buluştu - bir zamanlar kendileri de dansın parçası olan bu iki insan. Şimdi başkalarıyla nişanlılar.

"Yakında de evleneceksin," dedi Raisa nazikçe. "Önümüzdeki bahar, değil mi?"

Amon başını salladı. "Gelecek bahar, evet, Ardeninler'in güneyde kaldığını ve savaşta olmadığımızı varsayarsak." Sertçe yutkundu. "Henüz bir tarih belirlemedik."

Raisa ona gülümsedi. "Aramızda evlenen ilk olmayı hiç beklemiyordum," dedi.

"Ben de öyle," dedi Amon, gülümsemeyi başararak. Bir nefes aldı. "Evliliğinin hayırlı olmasını dilerim Rai. Ve çocuklarına da bereket."

"Lütfen ocağımızı ve sahip olduğumuz her şeyi paylaşın," Willo Watersong

dedi. Marisa Pines'teki ocakların çoğu Arden'in ordusu tarafından kırılmış ve yağmalanmış olsa da, Willo'nun halkı atalarının evine dönmüş ve yeniden inşa etmeye başlamıştı.

Willo sırayla Han, Dansçı ve Kuş'u kucakladı ve Raisa'yı selamlamak için yumruğunu göğsüne götürdü. "Ocağımıza hoş geldiniz, Hunts Alone, Fire Dancer, Night Bird ve Briar Rose," dedi. "Lütfen sahip olduğumuz her şeyi paylaşın."

"Hoş geldin torunum," dedi Elena *Cennestre*, Raisa'yı kollarının arasına alarak. "Sorunlarımız bitmemiş olsa da kutlayacak çok şeyimiz var."

Han ocağın başında durdu, ellerini uzattı ve sabah soğuğu. Dağlık bölgeye sonbahar gelmişti. Klan kıyafetlerini giydi - geyik derisinden tozluklar ve Willo'nun kendisi için yaptığı palto, onun tılsımı gözden uzak tuttu. Bu ona burada hiç dost kazandırmazdı. Gözünü Demonai'den ayırmadı. Averill ve Elena ile olan son etkileşimi en hafif tabirle suçluydu.

Raisa uzun bir süre başını büyükannesinin omzuna yasladı, sanki bunun son kez olabileceğinden endişe ediyormuş gibi. Sonra geri çekildi ve Averill'e döndü.

O da onu kucakladı. "Briar Rose," diye mırıldandı. "Seni güvende görmek çok güzel. Zor bir sezon geçirdik."

Boncuklu ve örgülü, boynunda Demonai tılsımı, savaş için giyinmiş sağlam gövdesiyle Averill Demonai zinde ve mutlu görünüyordu.

Bundan zevk alıyorlar, diye düşündü Han. O kadar uzun zamandır savaşıyorlar ki, bu onların kanında ve sinirlerinde var. Hiç durabilecekler mi?

"Nightwalker burada mı?" Raisa sordu.

Averill gülümsedi. "Onu görmek için , değil mi? Onu her an bekleyebiliriz. Geçide haber gönderdik, orada Demonai'ler düzlüktekileri güneye gitmeye teşvik ediyor."

Averill sonunda diğerlerinin varlığını fark etti ve Han, Dancer ve Bird'e başıyla selam verdi. "Hunts Alone, Fire Dancer, Night Bird. Güneylileri kovarak iyi iş çıkardınız." Ama Han'a çevirdiği yüz sert ve ihtiyatlıydı.

Bunu senin için yapmadım, diye düşündü Han. Ortak salondan geçip Raisa'nın gitti, kolunu ona doladı ve kendine çekti. Bird ve Dancer iki yanlarına geçtiler. Bir sokak lordu meydan okuması.

Elena'nın gözleri kısıldı ve dudakları onaylamadığını belli edercesine gerildi.

Raisa, "Büyükanne, Baba, size söylememiz gereken bir şey var," dedi.

Kurtlar gölgelerin içinde, ocaktan gelen ışığın hemen dışında hareket ediyordu; gözleri ve dişleri parıldayan hayaletlere benziyorlardı.

Averill Lightfoot onun sözlerini durdurmak istercesine iki elini birden havaya kaldırdı. "Briar Rose. Hayır."

"Hunts Alone ve ben evlenmek niyetindeyiz," dedi. "Onayınızı umuyoruz ama onayınız olsa da olmasa da devam edeceğiz."

Elena Han'a suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Torunum, bu olamaz," dedi. "Bunun imkânsız olduğunu biliyorsun. Næming yasaklıyor

o."

"Birkaç hafta önce, bunun imkansız olduğunu söylediniz. büyücüler ve klan omuz omuza savaşıacak," dedi Han. "Ama yine de oldu."

Elena parmağını Han'ın yüzüne soktu. " et. Ona uğursuzluk getirdin, değil mi?"

Raisa elini kaldırdı, Hanalea'nın yüzüğü işaret parmağında duruyordu, Han'ın yüzüğü de onun yanındaydı. "Hanalea'nın tilsimini, bana verdiğin yüzüğü hâlâ takıyorum. Bu seçimi özgürce yapıyorum."

"Bu seçimi yapmakta özgür değilsiniz!" Averill patladı. "Tam da zaferin eşiğine gelmişken, her şeyi bir kenara atıp "Şeytan Kral'ın kanını taşıyan bu kişiyle evlenerek" -ifadesi her türlü olası sonucu ortaya koyuyordu-.

"Ben de öyle," dedi Raisa kuru bir sesle. "Annem de öyle. Yine de işinize geldiğinde bunu görmezden gelmeyi başardınız, Baba."

Averill öfkeli gözlerini Han'a çevirdi. "Waterlow'un varisi olduğuna, yetenekli kralların soyunu yeniden kurmaya uygun olduğuna inandığına şüphe yok. Kızıl Taç zaten senin elinde."

"Ben kral olmak istemiyorum," dedi Han. "Taca gelince, onu eritip flashcraft yapabilirsin, bana . Ben kızını istiyorum, hepsi bu."

"Bunu istemek çok fazla," diye homurdandı Averill. Derin bir nefes aldı
nefes alıyor, tüccar yüzünü yeniden kazanmaya çabalıyordu. Konuşmak için ağzını açtı ama önce Elena konuştu.

"Senin için bir takasım var, uğursuz," dedi. "Fells'i terk et ve seni memnun eden yere git ve asla geri dönme. Bunu yaparsan yaşamana izin veririm."

Averill, sanki Han'ın ölümünü atlatmasının ne kadar süreceğini ölçmeye çalışıyormuş gibi kaşlarını çatarak Raisa'yı inceledi.

Han, Dancer ve Bird'ün biraz yana kaydığını hissetti. Dancer elini tuniğinin içine kaydırıldı.

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedi Han, sesi alçak ve ölümcüldü. "Benimle burun buruna gelmeden önce iki kere düşün."

Raisa, "Han Alister'e bir şey olursa, aramızda asla barış olmaz," dedi. "Biz Gri Kurt kraliçeleri uzun zamandır anılar."

Averill Elena ile bakıştı, aralarında gizli bir mesaj geçiyordu. Elena başını salladı.

Han bundan hoşlanmadı.

Averill içini çekerek, "Pekâlâ kızım," dedi. "Eğer bu gerçekten ve gerçekten istiyorsan, başka seçeneğimiz yok gibi görünüyor. Ancak bu adımı atmadan önce bir kez daha düşünmeniz için size yalvarıyorum."

Bu çok kolay, diye düşündü Han kaşlarını çatarak.

Dancer aniden konuştu. "Lightfoot. Elena *Cennestre*. Umarım bunu Hunts Alone'a karşı kullanmayı düşünmüyorsunuzdur." O çekti Yalnız Avcı tılsımını gömleğinin altından çıkardı.

Elena'nın ve Averill'in Tepkiler. Sanki biri ceplerini karıştırmış gibi şaşkın görünüyorlardı.

"Onunla ne yapıyorsun?" Elena talep etti. Başını Han'a doğru eğdi. "Bu onun içindi."

"Belki de öyledir," dedi Dancer. "Ama artık ."

"Ateş Dansçısı," dedi Willo. "Peki ya tılsım? Ne oldu?" "İlk geldiğinde bunda bir tuhaflık olduğunu biliyordum. ellerime." Dancer parmağının ucuyla tılsıma dokundu. "İçinde dokunamadığım bir şey saklıydı."

"Ateş Dansçısı!" Averill sertçe söyledi. "Yapma. Bu klan ." Dancer'a doğru bir adım attı ama Han aralarına girdi.

"Ne söyleyeceğini duymak istiyorum," dedi Han, bir eli paltosunun altında sakladığı tılsımda, diğeri patriğe doğru uzatılmıştı.

"Ben de öyle baba." Raisa devam etmesi için Dancer'a başıyla işaret etti.

Dancer, "Firesmith'in kitaplarını okuyana kadar bunu anlamamıştım," dedi. "Ve sonra Hunts ile yaptığın pazarlığın Tek başına bir sahtekârdı."

"Onu dinleme Briar Rose," dedi Elena. "Babasının kim olduğunu unutma."

"Büyücü Savaşları sırasında Demonai bazen tılsımları büyücülerin bulabileceği yerlere bırakırdı," dedi Dancer. "Ya da kasıtlı olarak kamplardan çalınmalarına izin veriyorlardı. O zamanlar büyücüler bunların özel muskalar olduğunu farkında değildi. Eğer bir büyücü Demonai tılsımı takan birine karşı büyü kullanırsa, büyü yapan büyücüyü öldürürdü."

"Hanalea'nın kanlı kemikleri," diye fısıldadı Raisa. "Yani diyorsun ki -Bu-"

Dancer, "Üstün yetenekliler ile Demonai arasında bir savaş hayal edin," dedi. "Büyücüler ölür ölmez onlarca kişi tarafından bir saldırı başlattı."

"Jinxflinger'lar Yedi Diyar'ı işgal ettiklerinde binlerce kişiyi öldürdüler," dedi Elena. "Bu bir nefsi müdafaaydı."

"Baba?" Raisa onlara doğru bir adım atarak, "Baba," dedi.

"Büyükanne?"

Bu doğru mu?"

Anne ve oğul hiçbir şey söylemedi, sadece tüccar yüzleriyle durdular.

Han, duvara , başını sallayarak dudaklarını acımasız bir çizgiye bastıran Bird'e bir bakış attı.

Raisa'nın yüzü solgun ve sert, sesi kırılıyordu. "Han'ın size ihanet etmeyeceğinden emin olmak için adımlar attığınızı söylediğinizi hatırlıyorum baba, ama bana ne yaptığınızı söylemediniz. Kastettiğin *bu muydu?*"

Elena gözlerini devirdi. "Alister ihanetin bedelinin ne olacağını en başından beri biliyordu," dedi. "Bunu açıkça belirtmiştik."

"*Ona* ihanet etmeyi planlayanın *sen* olduğunu düşünüyorum," dedi Dancer. "Bayarlar yenildikten sonra, Alger Waterlow'un soyundan gelen birinin Fells'te başboş dolaşmasını istemezdim. Bu yüzden çözümünüzü ona verdiğiniz tılsımın içine yerleştirdiniz. Hunts Alone faydasını yitirdiğinde, onu öldürecektiniz. Eğer kendini savunursa, ölecekti."

"Bunu kanıtlayamazsınız," dedi Elena.

"Bunu kanıtlamamıza gerek yok," dedi Han. "Sokak kurallarına göre değil, ki burada kullandığımız da bu gibi görünüyor."

Bununla birlikte Bird aniden ayağa kalktı. "Hunts Alone. Briar Rose. Evliliğinizi gelen her şekilde destekleyeceğim." Salondan dışarı çıktı. lodge, sırtı onaylamamaktan kaskatı kesilmişti.

Han onun gidişini izledi, sonra Dancer'a döndü. "Bunu ne zamandır biliyorsun?" diye sordu.

Dancer bir elini çevirdi. "O kadar da uzun değil. Buraya dönüp biraz okuma yapacak zamanım olana kadar bunu ."

"Yine de." Han başını salladı. "Bunu biliyordun ve de tılsımı taşıyor muydun? Onu yok etmeliydin. Yeni bir tane yapabiliirdin."

"Neden ki?" Dancer'ın mavi gözleri parladı. "Elena Demonai var olan en iyi flashcrafter. Bu çok güzel bir çalışma." O parmak uçlarını taşın üzerinde gezdirdi. "Tabii ki birkaç *değişiklik* yapmam gerekti."

"Artık amaçlandığı gibi çalışmadığını mı söylüyorsunuz?" Elena sordu.

Dancer hafif bir gülümsemeyle, "Şimdi amaçlandığı gibi çalıştığını söylüyorum," dedi.

"Baba, büyükanne, bu çok alçakça," dedi Raisa, yanakları öfkeden pembeleşmişti. "Beni çok büyük hayal kırıklığına uğrattın."

"Briar Rose," dedi Averill, yalvaran bir sesle. Ellerini ona doğru uzattı. "Niyetimiz sadece seni korumaktı. Büyücülerle sizden çok daha fazla geçmişimiz var. Onların ne olduğunu biliyoruz. yetenekli." Başını Han'a doğru eğdi. "Bu senin bildiğinden daha tehlikeli."

Raisa acı bir şekilde, " bu," dedi. "Tarih tarafından hapsedilmiş durumdayız ve bu yüzden geçmişin hatalarını tekrarlıyoruz. Eğer hata yapacaksam, bu tamamen hatam olacak."

C H A P T E R F I F T Y - E I G H T

TANGLE VE BİR TWIST

Raisa ve ekibi, Nightwalker dönene kadar Marisa Pines Kampında kalmayı reddetti. Demonai ihanetinin ortaya çıkması ve Averill ile Elena'nın, Marisa Pines Kampı'ndaki evliliğe sürekli ve yüksek sesle muhalefet etti. Raisa'nın endişesi Han'ın hayatına kastetmiş olabilirlerdi. Onun ölümü, karşı koyamayacağı tek argümandı.

Fellsmarch'a geri döndüklerinde, küçük bir Savaşta bir ülkeye uygun bir düğün. Anne ve babasının eğlendiği şatafata hiç benzemiyordu.

Han, Dancer'ın kraliçenin temsilcisi olarak evliliği Büyücü Konseyi'ne duyurmasını istedi.

Raisa konuyu tartıştı. "Demonai ile yüzleştikimde, sen benimle geldi," dedi. "Sen ve Dancer konseyle tek başınıza yüzleşmek zorunda kalmamalısınız."

"Siz zaten zor olanı yaptınız," dedi Han. "Çoğunluk bizi destekliyor. Konseyin önüne çıkarsanız, izin istiyormuşsunuz gibi görünecek, ki istemiyorsunuz."

"Bana siyaset mi öğretiyorsun, Alister?" Raisa ayağını yere vurdu.

Sonunda, Han ve Dancer'ın Gryphon ve Mordra'nın desteğiyle kendi başlarına gitmelerini kabul etti.

"Ragmarket üzerinden gidiyoruz," dedi Han. "Dancer ve ben atlarımızı hâlâ orada tutuyoruz ve bu şekilde Gözlerim ve kulaklarım. Benim de Jemson'la konuşmam gerek. Bir şey hakkında

düğün." Han sırtıttı ve öpmek için yüzünü yukarı kaldırdı. "Nasıl gittiğini sana haber veririm."

Gittiğinde, sanki gün ışığını da beraberinde götürmüş gibiydi. Onu.

Onu her zaman koruyamam, diye düşündü Raisa. Tıpkı onun koruyamayacağı gibi. beni koru.

Yapacak çok işi olmadığından değildi. Raisa sürülmüş Yeni levazım subayı için malzeme talepleri, Kartaca ve diğer denizaşırı ülkelerle yapılan ticaret anlaşmaları gibi bir yığın kâğıt işiyle uğraşıyordu, çünkü güneye ticaret savaş nedeniyle durmuştu.

Ta ki kapıya vurulana kadar. "Majesteleri? Ben Mick."

Raisa kalemini bırakarak, "Gel," dedi.

Mick elinde bir zarfla odaya daldığında Cat kapıya doğru ilerliyordu. "Bu az önce nöbetçi kulübesinden geldi. Lord Alister'dan mesaj var. Bana acil olduğu söylendi."

Şimdiden mi? Konseyden bir cevap almak için çok erken, diye düşündü Raisa. Ayağa fırladı ve elini uzattı.

Mick zarfı ona uzattı. Han'ın sokak efendisi sembolüyle mühürlenmişti; dikey bir çizgi ve üzerinde bir şimşek. Asa ve şimşek.

Raisa, "Cevap göndermemiz gerekirse diye dışarıda bekleyin," dedi. Mick kendini dışarı attı.

Not Han'ın dik ve karalayıcı eliyle yazılmıştı.

Raisa, depodayım. Bazı yeni bilgilerim var. büyücü cinayetleri hakkında. Her şeyi yanlış anlamışsınız. gel. Cat'i getirin, sessiz olun ve dikkatli olun. H. Alister

"Bu da ne?" Cat baş aşağı okumaya çalışıyordu. "Dancer onunla mı? O iyi mi?"

Raisa başını salladı ve mesaja tekrar baktı. "Bilmiyorum. Mesajda yazmıyor. Ragmarket'te, depoda." O Cat'e baktı. "Depo mu? Ne deposu?"

"Nerede olduğunu biliyorum," dedi Cat, sesi alçak ve gergindi. "Dancer'ın orada bir metal dükkânı var. Pilfer Alley'de, Han'ın eski beşiğinin olduğu yerde. Gözleri ve kulaklarıyla orada buluşuyor."

Hırsız Sokağı! Ragmarket'in yandığı gece Micah Bayar ona Han'ın karargâhı olduğunu söylediği bir depoyu göstermişti; bu depo Ragmarket'te ayakta kalan birkaç binadan .

"Tamam o zaman," diye Raisa. "Hadi gidelim." Pelerininin içine büzülüp savaş esasını alan Raisa kapıyı çarparak açtı ve neredeyse Mick'e çarpıyordu.

"Mick, git Yüzbaşı Byrne'ü bul. Bu notu ona ver. Ondan başkasına . Ona Lord Alister'la buluşmaya gittiğimi söyle."

Mick çenesini ovuşturdu. "Majesteleri, neden burada bekleyip Yüzbaşı Byrne'ün ne yapmak istediğine bakmıyoruz-"

"Merak etmeyin," dedi Raisa. "Korumam yanımda olacak. , Cat." Mick'in mırıldandığı itirazlara kulaklarını tıkayan Raisa koridorda ilerledi.

Pazar Tapınağı'na giden yol boyunca Raisa, Han'ın mesajının olası anlamını düşündü. *Her şeyi yanlış anlamışsınız.*

Cat onun önünde ilerleyerek evlerine, ocaklarına ve akşam yemeklerine giden insan kalabalığını yararak ilerledi.

Tapınak meydanına vardıklarında Cat, Raisa'yı doğruya, dar sokaklar ve ara yollardan oluşan bir girdaba doğru götürdü. Buradaki binalar henüz yeniden inşa edilmemiş ya da yeniden işgal edilmemişti ve bu yüzden sokaklar, karanlığı tercih edenler dışında, büyük ölçüde ıssızdı. Gölgeler bunlarla canlı gibiydi. Cat birden fazla kez sinsi ayak takımını ve kayan elleri kovaladı.

Raisa ileride deponun ikinci katını görebiliyordu. çevredeki binaların yıkıntıları üzerinde yükseliyordu. Yaklaştıkça etrafında bir faaliyet belirtisi göremedi. Kapının üzerinde asa ve flaş yazılıydı.

Cat düşüncesizce Raisa'nın eline uzandı ve onu sıktı.

Kurtlar kapıların önünde toplanmış, sızlanıyor ve çenelerini şaklatıyorlardı. Sesleri Raisa'nın kafasında yankılandı: *Dikkat et, Raisa*

Ana'Marianna.

Biliyorum, diye homurdandı Raisa kendi kendine. Tehlikedeyiz ya da kötü bir şey olmak üzere ya da bir şeyler değişmek üzere. Bu benim hayatım, şimdiye kadar. Çekil yolumdan.

O ve Cat birer kolu kavrayıp çift kapıyı ardına kadar açtılar.

Raisa gözlerini kısarak karanlığa baktı. Tek ışık, isli, dar pencerelerden içeri sızıyordu. Gözleri alıştıkça mobilya ve ekipmanların, çömelmiş, sıçramaya hazır canavarlar gibi iri şekillerini seçebiliyordu.

"Han!" Raisa bağırdı, sesi kavernöz boşlukta yankılandı. "Dansçı!" Cevap yok.

"Han?" Raisa tekrarladı ve bekledi. Hiçbir şey yoktu.

"Nerede ?" Raisa Cat'e baktı. "Buraya daha erken gelemezdik."

Cat, "Notun bize ulaşmasının ne kadar sürdüğünü bilmiyoruz," dedi. dedi. "İkinci bir kat var. Han çatıların üzerinden gelmeyi seviyor."

". Sen burayı ara, ben de üst kata bakacağım," dedi Raisa. "Onları bulursanız bağırın."

Raisa geniş merdiveni hızla çıktı, parçalanmış sahanlığı geçerken tökezledi. İkinci kat tamamen zemine oturtulmamıştı, kirişlerin üzerine yerleştirilmiş geniş kalaslardan oluşuyordu. Kendini yavaşlamaya zorladı. Ayağı kayıp boynunu kırarsa bunun Han'a bir yararı olmazdı.

"Han?"

Aşağıda, boşuk bir çığlık ve bir bedenin yere çarpması gibi bir gümbürtü duydu.

Boynunun arkası karıncalandı. "Kedi?" diye seslendi aşağıya. Cevap gelmedi. "Han!"

Cevap yok. Ama merdivenlerin bir döşeme tahtasının gıcırdadığını duydu. Birisi geliyordu. İçinden bir ses bunun Görmek istediği herkesi.

Raisa podyum boyunca yumuşak adımlarla binanın en ucuna kadar ilerledi. Onu takip eden her kimse burada olduğunu biliyordu. O da Ya Amon'un gelmesine yetecek kadar saklanmalı ya da çatıların üzerinden bir çıkış yolu bulmalıydı.

Podyum ayaklarının altında titredi. Adam geliyordu. Dışarı çıksa iyi olacaktı.

Raisa, yarısı kutular ve bidonlarla dolu bir yan odaya girdi. A Solgun ışık odanın içine tepeden sızıyordu. Burada bir pencere olmalı, diye düşündü. Sıkışarak geçebileceği kadar büyük olmasını umuyordu.

Arka tarafa doğru ilerledi, esasını duvara dayadı ve tırmanmaya başladı, harcin çatladığı ve parçaların düştüğü yerlerde tutamaklar buldu, duvardaki dengesiz sandık yığınları. Ama pencereye ulaştığında kalbi hızla çarpmaya başladı. Pencere kapalıydı; tabii ki kapalıydı, bu Mahalle.

Kapıya doğru baktı. Uzun boylu, karanlık bir silüet kapı aralığını doldurdu ve Raisa dondu kaldı, ayaklarını taş duvara dayadı, sırtını üst üste yığılmış kutulara dayadı ve nefesini tuttu. Ve sonra oldu. Ayağının yerinden çıkardığı bir parça harç serbest kaldı ve bir pırıltıyla aşağıdaki zemine çarptı.

"Briar Rose? Sen misin?" Tanıdık bir ses, yayla aksanıyla.

Uzun bir rahatlama nefesi verdi. Bu Nightwalker'dı. Ama... onun burada ne işi vardı? Neden çağrısına cevap vermemişti? Ve Cat neredeydi?

Bu doğru değildi. Tüm içgüdüleri tehlike çığlıkları atıyordu. İçgüdüleri yetmiyormuş gibi kurtlar da yerde dönüp duruyordu. aşağıda. Zihni öfkeyle çalkalanıyordu. Nightwalker onun orada olduğunu biliyordu.

-Onu görmezden gelmesine imkan yoktu. Ve onu duvardaki tüneğinden indirmek yeterince kolay olacaktı. Belki de o kadar kolay değildir.

Hızlı bir karar verdi. "Nightwalker? Hanımefendiye teşekkürler! Sen olduğunu bilmiyordum."

Şimdi onun aşağıda durduğunu, yukarı baktığını, yüzünün gölgelerle örtüldüğünü gördü. "Aşağı gel," dedi. "Düşmeden önce."

"Sıkışmış gibiyim," dedi. "Hareket etmeye korkuyorum. Amon ve diğerleri yoldalar. Onlarla buluşup bir ip getirmelerini söyleyebilir misin?"

Karanlıkta adamın dişlerinin parıltısını gördü, sanki adam bu numarayı eğlenceli bulmuştu. "Bırak gitsin," dedi kollarını uzatarak. "Yapma.

Endişelen. Seni yakalayacağım."

"Cat nerede?" Raisa sordu. "Onu görmedin mi?"

"Siyah tenli hizmetçiniz mi?" Bir kalp atışı için durakladı. "Evet. Onu gördüm."

Raisa'nın midesi sıkıştı. Kedi! Kesinlikle yapmazdı... "Bize sorun çıkarmaz," dedi Nightwalker. "Eğer uyanırsa, bu çok yakında olmayacak. İhtiyacımız olan kadar zamanımız var."

Ve Raisa onun ne yapmak istediğini ezici bir kesinlikle biliyordu. Yap.

Bir şekilde sesini sabit tutmayı başardı.

"Hunts Alone'la evlenmeye niyetlendiğimi duydun demek?" dedi.

"Evet, duydum," dedi Nightwalker, sesi yumuşak ve eşitti. "Lord Averill'den."

Boğazını temizledi. "Marisa Pines'ta olacağınızı umuyordum," dedi. "Seninle yüz yüze konuşmak istedim."

"Yine de beni beklemedin," dedi Nightwalker. "Sen gittikten bir gün sonra geldim."

Raisa zamana oynayarak, "Şimdi konuşalım," dedi. Mick Amon'u bulur bulmaz yola koyulacaktı.

"Aşağı gel," dedi Nightwalker, "ve konuşalım."

"Beni nasıl buldun?" Raisa bunu yapmak için hiçbir hamle yapmadan sordu. "Ragmarket'i bu kadar iyi tanıdığını fark etmemiştim."

"Şehre geldiğimden beri Ragmarket'te çok zaman geçirdim," dedi Nightwalker, sesi küçümsemeyle doluydu. "Artık burada evimde gibiyim."

Nightwalker'ın işi saraydaydı. Neden Ragmarket'te vakit geçirsin ki?

Zihni acele ediyordu. Nightwalker onu bir notla buraya çekmişti. Han'ın sokak sembolü ile damgalanmış. Asa ve flaş. Ölü büyücülerin cesetlerine çizilmiş olan sembol.

Raisa'nın kalbi küt küt atmaya başladı. "Kan ve kemikler! Üstün yeteneklileri öldüren sensin!"

"Şehirden nefret ediyorum," dedi Nightwalker. "Ama uğursuzları avlamak için iyi bir yer."

Bilmesi gerekirdi. Ve Nightwalker'ı tanıyorsam, bu konu hakkında konuşmak isteyecektir.

"Bunu nasıl başardın?" diye sordu zamana oynayarak. "Seni hiç kimse görmedi. Herkes Hunts Alone'dan şüpheleniyordu."

"İstediğim gibi," dedi Nightwalker. "Averill ve Elena'nın onunla asla pazarlık yapmamalıydım. Ben de büyücülerini öldürdüm ve vücutlarına onun işaretini koydum. Hatta Marisa Pines'taki yatağının altından üvez tılsımını aldım ve cinayetlerden birinin yere bıraktım. Ama o hâlâ serbestçe dolaşıyor," dedi Nightwalker acıyla. "Şimdi bildiklerimi bildiğime göre, sanırım siz araya girdiniz."

Konuşmaya devam etsin, diye düşündü Raisa. "Çete işaretinin ne olduğunu nereden biliyordun?" Raisa söyledi. "İlk başta tanıyamadım."

"Bird, Hunts Alone'un ziyaretçi locasında bu konu hakkında konuştuğunu duymuş," dedi Nightwalker. "Bana o söyledi."

Bu, karnıma inen bir yumruk gibiydi. "Gece Kuşu da mı bu işin içinde?"

Gece Kuşu, yeni nesilden biri olabileceğini düşündüğü, eski düşmanlarıyla birlikte yaşamayı öğrenebilecek biri.

Nightwalker usulca güldü. "O Demonai ve benim yatak partnerim. Elbette benim emirlerimi yerine getiriyor."

Gece Kuşu. Raisa ürperdi. Onlarla dolu bir yaşamda bir hayal kırıklığı daha ve şimdi sona yaklaşıyor olabilir.

Raisa, "Beni öldürürsen Mellony yükselir," dedi. "İstediğin bu mu?"

Nightwalker elini sallayarak Mellony'yi uzaklaştırdı. "Solgun kız kardeşin senden uzun süre hayatta kalamayacak."

Raisa'nın oynayacak bir kartı daha vardı. Bunun eli kazandıracağını düşünmüyordu ama Nightwalker'ın karşı hamlesinin ne olacağını görmek istiyordu.

"Han ve Dancer ," dedi. "Sen de benden uzun süre yaşamayacaksın."

Nightwalker güldü. "Düşündüğümde daha geri zekalıymışsın. Seni bu tuzağa çağırın notu Hunts Alone yazdı, değil mi? Boğazınızı kesecek ve kanınızla vücudunuza kendi işaretini çizicek. Ve bu sefer onu kurtarmak için burada olmayacaksınız."

İşe yarar mıydı? Belki de. Han'ın cinayeti onun üzerine yıkmaktan memnun olacak düşmanları vardı. Ve Nightwalker şimdiye kadar cinayetten paçayı sıyırmıştı.

"El bağlama hediemi kabul etmeliydin," dedi Nightwalker. "Binlerce yıldır hüküm süren gaspçıların yerine bir klan kraliyet hanedanı kurabilirdik. Biz olabilirdik yeteneklileri dağ evinden sürdüm. Şimdi bunu tek başıma yapmak zorundayım."

Raisa hiçbir şey söylemedi, konuşamayacak kadar sersemlemişti.

"Senin için çok büyük umutlarım vardı," diye devam etti Nightwalker. "Averill'in kanını taşıyordun ve gerçek bir klan prensesi gibi yayla kamplarında başarılı oldun.

"Ve sonra her şey dağıldı. Annen, Lord Bayar'ın tatlı sözleriyle eğitilmiş bir aptaldı. Bayar, jinxflinger egemenliğini yeniden kurmak için planlar yaparken bile babanı boynuzladı. Bir Demonai olan Lord Averill'in şerefini lekeledi. Buna göz yumulamazdı."

Raisa nefesini içine çekti. Az önce ne söylemişti?

Nightwalker sanki kendini açıklamak zorundaymış gibi devam etti. "Marianna'nın gidişinden sonra, senin bizim yayla kraliçemiz olacağını umuyordum. İstila'dan bu yana ilk klan kraliçesini özlüyordum. . Görünüşte bir klandın ama içinde bir düz topraklıydın." *Düz topraklı* kelimesini bir sıfat gibi tükürdü.

"Annemi *sen* öldürdün," dedi Raisa başını tuğla duvara yaslayarak. Kendini içi boş, haşlanmış, binlerce varsayım ve inançtan arınmış hissediyordu.

"Öyle bir niyetim yoktu," dedi Nightwalker. "Veraseti değiştirmeye niyetli olduğunu öğrendiğimde, fikrini değiştirmeye ikna etmek için onu görmeye gittim."

"Oh, hayır," dedi Raisa. "Onu öldürmeye gittin, Gecegezen. Bir erkek gibi ön kapıdan girmedin. Çatıdan geldin ya da koridordaki muhafızlar seni görmesin diye bir pencereden içeri süzüldün." Bu bir Demonai için hiç de zor olmazdı.

"Sadece onunla konuşmak istedim," diye ısrar etti Nightwalker. "Ama o bana dışarı çıkmamı emretti. Onun kararlarını sorgulamanın bana düşmeyeceğini söyledi. Ben de sinirlendim. Boğuştuk ve o düştü."

Nightwalker'ın öfkesini kontrol etme konusundaki yetersizliği ya da isteksizliği iyi biliniyordu.

"Annem senin Demonai tılsımını aldı, değil mi?" Raisa söyledi. "Zincir kırıldı." Raisa, Marisa Pines'taki buluşmayı hatırladı - Bird, katilin sözde geride bıraktığı büyücü tılsımını açıyordu. Raisa, Bird'ün o zamanki tuhaf tavrını hatırladı. "Ve Gece Kuşu seni korudu. Yalan söyledi. tılsımı bahçede bulmuş gibi davrandı."

"Tılsımı bahçede buldu," dedi Nightwalker. "Averill bize kırık zinciri gösterdikten sonra onu oraya koydum. Sanırım o Bahçeyi çoktan aradığı için bir şeylerden şüphelenmişti. Ama tabii ki hiçbir şey söylemedi."

Raisa, çağlar boyunca sürdürülen yalanı şimdiden görebiliyordu. Han onun cinayetinden sorumlu tutulacaktı ve o da düzlük istilasından sorumlu tutulacaktı. Onun akılsızca aşık olmuş başka bir Gri Kurt kraliçesi olduğunu söyleyeceklerdi. Şehvete teslim olmuş ve neredeyse bir kraliçeliği yıktı.

Hayır. Bunun olmasına izin vermezdi.

Belindeki hançerin kabzasını parmakladı. O Demonai'ydi. Nightwalker'la dövüşmek gibi bir hayali yoktu. Ama eğer yapabilirse

Belki de ölümcül bir hata yapardı. Ya da en azından onu Han'ın değil de kendisinin suçlanacağı bir şekilde öldürecekti.

"Şunu söylemeliyim ki çok tutarlısın, Reid Nightwalker Demonai," dedi Raisa. "Sen kadınları avlayan bir korkaksın. Nightwalker adını savaş alanında değil, battaniyelerin arasında kazandın."

"Sessiz ol," dedi Nightwalker. "Bu sana yardımcı olmayacak."

Raisa sesini yükseltti. "Olayın asıl kötü adamı olan Gavan Bayar'la yüzleşmek yerine annemi öldürdünüz. Bu şüphesiz daha kolay ve daha güvenliydi."

"Bu bir yalan." Nightwalker eliyle duvara vurdu. "Kapa çeneni ve aşağı gel. Konuşmam bitti."

"Ve şimdi beni öldüreceksin," diye devam etti Raisa, sanki duymamış gibi. "Peki neden? İşte düşündüğüm şey."

"Sessiz ol *dedim*." Nightwalker kasaları şiddetle itti. "Sessiz ol yoksa peşinden gelirim." Raisa'nın tünediği yerin etrafında dönerek yukarı çıkmak için bir yol aradı.

"İşte benim düşüncem!" Raisa neredeyse bağıırıyordu, sanki tapınakta konuşuyordu. Sesine toplayabildiği kadar küçümseme kattı. "Annem babama sadakatsizlik etti, bu onların meselesiydi, senin değil. Ve ben de sana hayır deme cüretini gösterdim."

Bunun üzerine Nightwalker nefesinin altında küfrederek tırmanmaya başladı. Yine de daha iriydi ve üst üste yığılmış kasaları kendini desteklemek için kullanmaya çalıştığında tehlikeli bir şekilde sallanıyorlardı.

Raisa hançerini parmaklayarak düşündü. Eğer fırlatır ve ıskalarsa, silahsız olacaktı. Ama ona bir kol kadar yaklaşmak da istemiyordu.

Daha fazla bekleyemeyeceği kadar yaklaştığında, fırlattı ama Nightwalker kendini yana doğru savurdu, bir şekilde duvara tutundu ama kutu yığınınu yuvarladı.

Bıçak bir takırtıyla aşağıdaki zemine çarptı.

Yeterince iyi değil. Nightwalker'ın kolu kanıyordu ama yüzeyseldi. Gülümseyerek dişlerini gösterdi ve gelmeye devam etti.

Raisa daha yükseğe tırmandı, ta ki kafası alt tarafa arpına kadar. sonra topuklarını birbirine geçirdi ve iki ayağını da Nightwalker'ın kafasına nişan alarak zıpladı. Eğer ikisi de burada ölürse, Han suçlandı.

Bu kez tam isabetle vurdu ve ikisi de neredeyse bir kat aşağı yuvarlandı. Raisa yuvarlanarak yere inmeye çalıştı ama çarptığında omzu kırıldı. Acı kr ediciydi ama ayağa kalktı. Ayağa kalktı ve sendeleyerek esasının duvara dayandığı yere gitti. Sağlam koluyla asayı kavradı ve döndü.

Nightwalker da ayağa kalkmıştı. Raisa'nın bıçağını kaptığı gibi, her iki elinde birer bıçakla, yırtıcı bir hayvan gibi ona doğru ilerledi. "şimdi," dedi. "şimdi bana yaptığın saygısızlığın bedelini ödeyeceksin. Ama cesedini bulduklarında hâlâ tanınabilir durumda olmanı sağlayacağım."

Raisa esasını kaldırmaya çalıştı, ancak sol kolu işe yaramaz bir şekilde yanında sallanırken bunu yapmak zordu. Temelde savunmasızdı.

"Nightwalker!" Arkasından güçlü ve net bir ses geldi. "Bırak onu gitsin. Yeterince kan döküldü."

Nightwalker olduğu yerde durdu ve dönüp baktı.

"Gece Kuşu mu?" Gecegezen hayretle baktı. "Burada ne yapıyorsun?"

Bir palet yığınının üzerinde durmuş, ayaklarını iki yana açmış, bir ok takmış ve uzun yayını kulağına doğru çekmişti.

"Başka birini öldürmeni engellemek için buradayım," dedi Gece Kuşu. "Kraliçe Raisa nişanlandığını açıkladığından beri seni izliyorum."

"Her ne duyduğunuzu düşünüyorsanız, açıklayabilirim," dedi

Nightwalker. "Daha fazla yalan mı?" Gece Kuşu homurdandı.

"Nefesini boşa harcama. Ben ne zaman

Tılsımı kraliçenin bahçesinde buldum, bir gün önce bölgeyi iyice araştırdığım için onu oraya sizin yerleştirdiğinizi tahmin ettim."

Başını iki yana salladı. "Bunu, hâlâ şüphe duyanlar için büyücülere karşı davayı güçlendirmek için yaptığını sanıyordum. Bayarların suçlu olduğunu düşünmüştüm, bu yüzden amaç aracı haklı çıkardı."

Gecegezen konuşmak için ağzını açtı ama Gece Kuşu onun söylemek istediklerinin üzerine konuştu. "Hiçbir zaman Demonai olmaktan başka bir şey istemedim. Bir Demonai savaşçısının bir yatak odasına girip silahsız bir kadını öldüreceğine asla inanmazdım. Sonra da suçu başkasının üzerine atardı."

"Gece Kuşu," dedi Gecegezen, gözlerini Raisa'dan ayırmadan. "Aptallık etme. Bizi yalnız bırak. Daha sonra yanına geleceğim ve konuşacağız."

"Konuşmaktan bıktım," dedi Gece Kuşu. "Ve aptal gibi davranmaktan da bıktım. Gelip beni yatağımda öldürmeni beklemeyeceğim. Demonai onurundan geriye kalanları geri getirmek için buradayım. Elena ve Averill, Büyücü Konseyi'ne karşı onun yardımını aldıklarında Tek Başına Hunts'a ihanet ettiler. Ve şimdi de bu." Durakladı, sesi titriyordu. "Demonai'ye seçildiğimde, yeterince iyi olduğumdan emin değildim. Şimdi onların da benim için yeterince iyi olduklarını düşünmüyorum."

Raisa asayı sağ elinde gevşekçe tutuyor, omzundaki acıdan neredeyse bayılmak üzereyken bir o yana bir bu yana sıçramak için dengede duruyordu.

Nightwalker'gözleri Bird'e kaydı, sanki gerçekten harekete geçip geçmeyeceğini değerlendiriyordu. Döndü, kolunu geriye doğru kaldırdı ve

Bıçağı Bird'e sertçe sapladı. Sonra bıçağıyla önden giden Raisa'ya doğru fırladı.

Gece Kuşu'nun yayının sesi duyuldu ama o gelmeye devam etti. Raisa asasını elinden geldiğince iyi savurdu. Gecegezen'in orta kısmına isabet etti, ileriye doğru ivmesini durdurdu ama bu hiçbir şekilde etkisiz hale getirici bir darbe değildi. Uzun bir an boyunca dimdik durdu ve sanki aralarındaki mesafeyi aşabilecekmiş gibi kılıcını ona doğru uzattı. Yay sesi tekrar duyuldu ve adam irkildi, gözleri büyüdü, sonra yere yığıldı, iki siyah ok sırtını ortaladı.

Raisa, Kuş'un Elena'nın Han'a ihanetine verdiği öfkeli tepkiyi hatırlayarak ürperdi. Aptal olan sensin Gecegezen, diye düşündü. Senin deyimle *yatak arkadaşını* tanımak için hiç zahmet etmedin.

Yukarı, Kuş'a baktı. Bird kalkmayacağını doğrulamak istercesine Nightwalker'a baktı. Gözleri Raisa'ya kaydı ve yumruğunu göğsüne bastırarak bir klan selamı verdi.

Ve Raisa daha önce görmediği bir Şeyi gördü. Nightwalker'ın bıçağı Bird'ün boğazının tam ortasına saplanmıştı.

"Kuş!" Raisa çığlık attı. "Tatlı Şehit hanımefendi!"

Kuş sallandı, gözleri irileŐti, iki eliyle boynunu yokladı. Dudaklarından kan fışkırdı. Ve düştü, bir bez bebek gibi deponun zeminine çakıldı.

Amon Byrne onları bulduğunda, Raisa kan sıçramış yerde oturmuş, Bird'ü kucağına almış, bir klan ağıtını mırıldanıyordu.

CHAPTER FIFTY - NINE

REDO

Han, savaşta olmanın neredeyse her şey için bir bahane olabileceğini keşfetti; küçük, oldukça aceleye getirilmiş bir düğün de buna dahildi.

On sekiz yaşında tapınağa hiç tahmin etmemişti ve doğum gününü daha yeni kutlamıştı. Ama zaten hayatının büyük bölümünde on sekiz yaşına kadar *yaşamay* da beklememişti. Bu açıdan bakınca, geç yaşta evleniyordu.

Han bu işi muhalefetten önce halletmeye hevesliydi. ya da yeni bir felaket gelebilirdi. Raisa'nın fikrini değiştirebileceği endişesinden bir türlü kurtulamıyordu. Ya da Tapındaki konuşmacılar 95. kuzenlerin evlenemeyeceğine karar verebilir.

Oden's Ford'da bir gece Rebecca olarak tanıdığı kıza söylediklerini hatırladı.

Ne zaman gelecek için bir şeyler ayırmaya çalışsam, elimden alınıyor.

Demonai'den bazılarının homurdanmaları devam etse de Averill ve Elena, Han ve Raisa arasındaki evliliğe karşı aktif muhalefetlerini bırakmışlardı. Demonai gururu ağır bir darbe almıştı.

Özellikle Lord Averill, Nightwalker hakkındaki ifşaatlarla yıkılmıştı. Savaşçı onun himayesindeydi, evlatlık oğluydu, kızını evlendirmek için seçtiği kişiydi. Marianna'yı öldürdüğü haberi onu derinden sarsmıştı.

Aralarındaki sorunlara rağmen

Kraliçenin sadakatsizliğine rağmen, Averill onu gerçekten sevmişti.

Ne Elena ne de Averill Han'ın

Ailenin içine evlendiğinde, bulundukları yerden büyücülerin tehlikeleri hakkında vaaz vermek kolay değildi.

Demonai Gece Kuşu'nu ábeornan töreniyle onurlandırdı - en cesur ve en yiğit savaşçılara ayrılan bir cenaze ateşi. Ne de olsa kraliçenin hayatını kurtarmış ve muhtemelen bir iç savaşı önlemişti.

Han ve Raisa çatı katındaki bahçede bulunan şapelde evlenmeyi tercih ettiler - pek çok sırta tanıklık etmiş olan bahçede. Alger Waterlow ve Hanalea'nın bulunduğu yer. Han'ın Raisa'yı kendisiyle kaçması için ikna etmeye çalıştığı ve başaramadığı yer.

Çatıda bir şeyler var, diye düşündü Han gülümseyerek.

Dancer Han için, Mellony de Raisa için ayağa kalkmayı kabul etti.

Konuşmacı Jemson kutsama konuşmasını yapacaktır.

Magret Gray Tapınak Kitabı'ndan okuyacaktı. O . tam olarak ortaya çıkıp Han'ı onayladığını ifade *etmişti*, ancak kilise kıyafetlerine kadar düğünün pek çok detayını o düzenlemişti.

Cat basilka oynayacaktı. Nightwalker'ın saldırısı Depo onu bir beyin sarsıntısı ve kırık bir bacakla bırakmıştı ama Cuffs Alister' Tapınak.

Konuk listesi zorlu bir görevdi. Han ve Raisa aile ve arkadaşlarıyla çevrili bir ortamda evlenmek istiyorlardı: gelecekte düşmanlarıyla yeterince zaman geçireceklerdi. Bazıları bariz seçimlerdi -Averill ve Elena, Amon ve Annamaya, Char Dunedain, Willo, Gryphon ve Mordra. Han, Sarie Dobbs'u da ekledi. Onu küçüklüğünden beri tanıyordu, yani ailesinden biri kadar yakındı.

Raisa'nın elbette davet edebileceği lejyonları vardı, hatta Yine de krallığın dışındakilere siyasi davetler vermemeye karar vermişlerdi. Gri Kurtları davet etti - Mick, Hallie, Talia ve ilişkilerinin ilk kıvılcımını koruyan Pearlie Oden's Ford'a geri döndük.

Han ve Raisa, Missy ve Jon Hakkam ile Raisa'nın amcası olan babaları Lassiter konusunda hemfikirdi. En sevdikleri insanlar olmasalar da, aile başlığı altına giriyorlardı.

Micah Bayar konusunda anlaşılamadılar.

"Onu orada istemiyorum," demişti Han. "O da orada olmak istemiyor. Babasının ve kız kardeşinin ölümünden beni sorumlu tutuyor. Bunu yüzüne vurduğumu düşünecek."

"Onu orada istiyorum," dedi Raisa. "Görmesi ve kabul etmesi gerekiyor

Evli olduğumuzu ve onunla benim aramda bir evlilik olmayacağını." Bir kalp atışı için durakladı. "Ayrıca, Mellony onu orada istiyor."

Han, "Mellony tapınağa istediği kişiyi davet edebilir," diye homurdandı.

Han'ın Micah'ya gösteri yapmak gibi bir arzusu yoktu, bu da onu biraz şaşırtmıştı. Hepsi çok fazla kayıp vermişti. Küçük şapel dolu olsa da Han sevdiklerinin olması gereken boş olduğunu görecekti. Micah da öyle.

Han o suçlayıcı siyah gözlerin dikilmesini istemiyordu. Düğün gününde kendini suçlu hissetmek istemiyordu.

"Han," dedi Raisa onun ellerini kendi ellerinin arasına alarak. "Micah'ya ihtiyacımız var. Sen ve Dancer dışında sahip olduğumuz en güçlü büyücülerden biri. Geçtiğimiz yıl çok sayıda yetenekli büyücümüzü kaybettik- yeri doldurulamaz bir yetenek. Montaigne geri dönecek, döneceğini biliyorsun. Evlilik teklifini reddeden bir kadın tarafından yenilgiye uğratılmak... Bununla yaşayamayacaktır. Arden'in tüm mal varlığına sahip.

Tamron onun emrinde. O döndüğünde hazır olabilmek için güçlü yönlerimizden en iyi şekilde yararlanmamız gerekecek."

Sonunda, elbette, Raisa aldı.

Han, Raisa'nın odasının bitişiğindeki odasında giyinmiş, kapının diğer tarafında aynı şeyi yapan Raisa'nın görüntüsüyle dağılmıştı. Raisa'nın yanında Cat, Magret, Missy ve ona yardım edecek birkaç kişi daha vardı. Han'ın yanında Rahat bir klan kıyafeti giymiş olan Dancer, Han düzlükteki kıyafetleriyle uğraşırken son derece eğlenmiş görünerek öylece oturdu.

Raisa, Han'a o kadar ince keten bir gömlek vermişti ki, tenini çiçek yaprakları gibi okşuyordu. Willo ona koyu kestane rengi bir palto ve ince deri çizmeler. Terziler, üzerinde Waterlow kuzgunları bulunan altın ve kestane rengi sihirbaz etelleri ve dar kesim

Pantolon. Bazılarının kraliyet düğünü için giyebileceği kadar süslü değildi ama ona yakışıyordu.

Dancer, Raisa ve Han'a gösterişli nişan yüzükleriyle uyumlu olması için sade platin bantlar yapmıştı.

Kapıda bir tıkırtı duyuldu. "Sizi bekliyorlar," dedi Magret Gray.

Magret'i koridorda takip ettiler, ayak sesleri mermerde yankılanıyordu. Eteklerini iki eliyle kavrayan Magret, Han ve Dancer'ı da peşine takarak çatıdaki bahçeye çıkan merdivenleri tırmandı.

İki mavi ceketli kapıyı tutuyordu. Magret'in dar bir kanaldan geçen büyük bir gemi gibi aralarından geçmesine izin vermek için iki yana çekildiler. Han ve Dancer arkadan takip etti.

Bahçe sihirbaz ışıkları ve sonbahar çiçekleriyle dolup taşıyordu -Asterler ve don zambakları. Küçük tapınağa yaklaştıklarında Han, Cat's basilka'nın unutulmaz notalarını duyabiliyordu.

Raisa onları kapının hemen içinde bekliyordu.

Karamel omuzlarını açıkta bırakan, orman tonlarının ince bir karışımından oluşan ipek bir elbise giymişti. Gövdesini ve belini sarıyordu,

Sonra yapraklar gibi paneller halinde açılıyor ve hareket ettiğinde kalçalarının etrafında dalgalanıyordu. Başındaki saçları çiçeklerle süslüydü; bileklerinde ve ayak bileklerinde zümrüt ve altın ışıltılar vardı.

Yalınayak, ormandaki bir çardaktan fırlamış bir peri gibi, klan ve düzlük güzelliğinin büyüleyici bir karışımı olarak Han'a doğru ilerledi. Han'ın

Arzu onu yıkarken nabızı hızlandı. Tek düşünebildiği o dudakları tekrar öpmek istediğiydi. Kendi dudaklarını onun köprücük kemiğinin hemen altındaki gül dövmesine bastırmak istiyordu.

Elini onunkinin içine soktu ve sanki yarattığı etkinin farkındaymış gibi ona hınzırca gülümsedi. Mellony ve Dancer arkalarında sıralandılar.

"Lord Hanson Alister ve Majesteleri Raisa *ana*'Marianna tapınağa geldiler," dedi Magret, sesi camda ve taşta yankılanarak.

Han mumlar ve cadı ışıklarıyla aydınlatılmış odayı taradı. Konuklar orta koridorun iki yanına dizilmişlerdi.

doğruca mihraba koştu. Cat fesleğeniyle sağ öne doğru oturmuş, atel takılı sol bacağı kat kat eteklerinin altından dışarı fırlamıştı.

Konuşmacı Jemson, en güzel tapınak cübbesiyle ön tarafta, sunağın yanında duruyordu.

"Öne gelin, Raisa *ana*'Marianna ve Han Alister," seslendi.

Raisa, Han'ın elini çekerek onu hayal aleminden çıkardı ve Dancer ile Mellony'nin dikkat çekmeyecek kadar geriden takip ettiği koridorda ileriye doğru yürüdüler. Han göz ucuyla seyircilerin bakışlarını yakaladı; üniformalarıyla bir arada oturan mavi ceketliler, el ele tutuşan ve hülyalı gözlerle bakan Talia ve Pearlie.

Amon ve Annamaya da ön sırada oturmuş, el ele tutuşuyorlardı.

Ne düşünüyor acaba? Han, Amon'un sert ve ciddi ifadesini inceleyerek merak etti. O ve Raisa bir zamanlar sevgiliydiler. Ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyor muydu?

Koridorun diğer tarafında, Raisa'nın babası ve büyükannesi en iyi klan cübbeleri içinde, tüccar yüzleriyle sert bir şekilde oturuyorlardı.

Duvarın yanındaki ön sıranın sonunda, Micah Bayar sandalyesinde arkasına yaslanmış, uzun bacaklarını önüne uzatmış, yüzünün keskin düzlemleri muskasının ısıltısıyla vurgulanıyordu.

Hiç şüphesiz rahatlamış, hatta sıkılmış görünmek niyetindeydi. ama sandalyenin kollarını sıkıca kavramıştı.

Neden gelmek zorundaydı ki? Han merak etti. Şöyle diyebilirdi.

Ha

Yıf. Han kararlı bir şekilde döndü ve Konuşmacı Jemson'la yüzleşti.

"Hanson Alister," dedi Konuşmacı Jemson, ikisine gülümseyerek onlardan. "Bu akşam sizi tapınağa getiren nedir?"

"Raisa *ana*'Marianna'ya eş olarak katılmaya geldim. eş," dedi Han. "Yaratıcının ve dostlarımızın önünde ruhen ve bedenen birleşmek için."

"Peki ya sen, Raisa *ana*'Marianna?" Konuşmacı Jemson söyledi. "Seni tapınağa getiren nedir?"

Raisa, "Han Alister ile eş ve kraliçe olarak birleşmeye geldim," dedi. "Yaradan'ın ve dostlarımızın önünde ruhen ve bedenen birleşmek için." Bunu söylerken yanaklarına pembe bir renk yayıldı.

"Ve ikiniz de bunu kendi özgür iradenizle mi yapıyorsunuz?" Jemson sırayla her birine bakarak sordu.

"Ah, evet!" dediler birlikte ve kilisede bir eğlence havası estirdiler.

"O zaman bunun ne anlama geldiğini konuşalım," dedi Jemson ve Eski Kilise'de evliliği oluşturan yeminler, tasdikler, sorular ve cevaplar aracılığıyla onları evlilik ayininde yönlendirmeye devam etti

Han, bir dizi düşünceyle dikkati dağılmışken bile işaretlerini vurmaya başladı. Annem ve Mari'nin de burada olmasını diledi. Mari, Özellikle de mumları, cadı ışıklarını, romantizmi ve töreni çok severdim. Resepsiyondan sonraki tatlı keklerden bahsetmiyorum bile.

Ve Lucius-Lucius büyük bir acının kaynağı olmuştu ama yine de kimse söylemediği halde Han'a sonunda gerçeği söylemişti.

Han çalılıkta bir hareket gördü ve Köpek kuyruğunu bayrak gibi sallayarak ortaya çıktı. Magret'in onu hapsetme çabalarına rağmen düğüne gelmişti. Yani Lucius temsil ediliyordu.

Ve Crow. O kadar çok şeyin yazarıydı ki -Aşk için o kadar büyük bir bedel ödemişti ki, tekrarlamak için burada olması gerekiyor gibiydi.

Han sunağın arkasına baktı ve kuyrukları ayaklarına dolanmış, daire şeklinde oturan gri kurtları gördü ve bu ona bir fikir verdi.

Han ayak seslerinin ve alkışların titreşimini hissetti ve Herkesin o ilk öpücüğü beklediğini görmek için yukarı baktı. Raisa'yı süpürdü.

kollarına aldı ve onu ilk, son ve tek öpüşüymüş gibi öptü.
Ancak, ortaya çıktığı üzere, daha yeni başlıyorlardı.

"*Bunu* mu giydin?" dedi Crow. Kaşlarını çatmaya çalıştı ama pek beceremedi. "Arkanı dön."

Han itaatkâr bir şekilde daire çizerek döndü ve kıyafetini göstermek için kollarını uzattı. "Sanırım bu oldukça yakın," dedi Han, uydurduğu kıyafetler için. "Hafızama dayanarak söylüyorum."

"Bir düğün için oldukça bastırılmış değil mi?" Crow kaşlarını birleştirerek konuştu.

"Hâlâ Arden'le savaş halindeyken, bu kadar çok kişi ölmüşken ve diğerleri hayatta kalma mücadelesi verirken gösterişli bir şey yapmak doğru gelmedi." Han, bahçedeki şapeli işaret etti.

Aediion'daki buluşma yeri olarak belirlendi. "Töreni tam burada yaptık. Sen ve Hana'nın buluştuğu yerde. İşte böyle görünüyordu."

Karga bahçeyi inceledi, krizantemleri ve asterleri, kalla zambaklarını ve ejder çiçeklerini, kırağı dokunmuş ortancaları gördü. Şapelin çatısı çiçekli sarmaşıklarla sarmalanmıştı.

"Mmm." Crow çenesini ovuşturdu. "İşe yarar, Alister. Sadece Ekleyeceğim tek bir şey var." Kızıl Taç'ı ellerinin arasına aldı ve uzattı. "Bu belli bir şey eklerdi."

Han başını salladı. "Sana söyledim. Kral olmak istemiyorum. Resmi eş olmak bile istemedim ama kraliçeyle evlenirsem, bu da beraberinde gelir. Aşk ve politika birlikte gitmemeli."

Crow gözlerini devirdi ama taç kayboldu. "Biz Waterlow'lar kadınlar yüzünden kendimizi hep aptal yerine koyduk. Ne yazık ki bu baskın bir özellik gibi görünüyor." Durakladı. "Bu düğünde hiç kan dökülmedi mi? Demonai pususu yok muydu? Bayar ihaneti yok muydu?"

Han başını salladı. "Yine de gelebilir, ama hayır."

Ve eğer gelirse, yine de buna değer. Hafıza yıkandı Han, Raisa'nın yüksek yatağında uzun saatler geçirdi, uzuvları birbirine dolandı. Ve sonra onun yatağında. Sonra da çatıdaki bahçede.

O sarayda çok fazla oda var, diye düşündü Han. Yedi Diyar da cabası.

Kendini şimdiki zamana geri döndürdüğünde Crow'un da dikkatinin dağılmış olduğunu gördü; bakışları çok uzaktaydı. Han onun belki de Bin yıl önce pek çok felakete yol açan kendi düşününü .

"Kıyafetlerimi eleştirmeyi bitirdiyseniz, Dancer ve ben sizin için bir sürpriz planladık," dedi Han. "İşe yarayacak mı, miyiz bilmiyoruz ama... deneyelim dedik."

Crow şaşkın görünüyordu. "Ne?"

"Lucius'u benimle birlikte Aediion'a getirdiğim zamanı hatırlıyor musun?" Han söyledi. "Biz de benzer bir şey deneyeceğiz."

"Hayır, hayır, sakın söyleme," dedi Crow alaycı bir tavırla. "Aediion'daki düşünüyü yeniden canlandıracaksın."

Han başını salladı. "Hayır, aslında biz-"

Tam o sırada hava dalgalanmaya ve dans etmeye başladı. İki şekil görünür hale geldi, katılaştı ve netleşti. Ateş Dansçısı ve berrak gri gözleri olan gri bir kurttu.

Crow başını eğmiş, bakıyordu. "Nedir bu, Alister? Sen ne...?"

Kurt bulanıklaşıp parıldarken, dikey olarak uzayıp gözlerinin önünde değişirken sesi kesildi. Ta ki sonunda bir Pantolon ve eski moda deri yelek giymiş, solgun saçları uzun bir örgüyle toplanmış zarif genç bir kadın karşılarında duruyordu. Parmağında Han'a tanıdık gelen altın bir yüzük vardı. Raisa'nın taktığı yüzüktü bu; üzerinde daire çizen kurtlar vardı.

Han kadında bilinç belirtisi olup olmadığına baktı. Aediion'da bir görüntüyü canlandırmak bir şeydi, ama bir görüntüyü Büyücü olmayan bir ruhu canlandırmak ise bambaşka bir şeydi.

Crow da gözlerini kadına dikmiş, ağzı bir karış açık kalmıştı. Açık. Sertçe yutkundu. "Alister. Bu... bu bir tür acımasız şaka mı?"

"Gri Kurt kraliçeleri kurt olarak yaşamaya devam ediyor," dedi Han, umutsuzca bunun bir felakete dönüşmemesini umarak. "Bana onları sadece Hanalea'nın torunlarının görebileceği söylendi ama ben bir gönderme yarattım, böylece Dancer'ın yapabileceğini düşündüm. Kraliçeler Kırılma'dan önceki büyücü kanını taşırlar ve ben de belki..."

Ama Crow onu dinliyor gibi görünmüyordu. "Hana?" fısıldadı, yüzü keder, umut ve özleminden oluşan bir manzaraydı.

Gülümsedi ve bu bir lambanın perdesini açmak gibiydi. Kollarını uzatarak bir adım öne çıktı. "Alger," dedi, sesi alçak ve Müzikal. "Hâlâ yaşadığını söylediklerinde onlara inanmamıştım." Sertçe yutkundu, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Öyle bir şey var ki Sana söyleyecek çok şeyim var."

Crow ona doğru yürüdü, rüyadaki adam gibi kollarını açmıştı, bir bakıma öyleydi de.

Bazen bir rüya yeterlidir.

A K N O W L E D G M E N T S

Marsha McGregor, Pam Daum, Jim Robinson, Dawn Fitzgerald, Jeff Harr, Don Gallo, Julianne Montville ve Leonard Spacek gibi bir şeyi eleştirdikten sonra çöpe attığımda (benim yanımda) şikayet etmeyen tüm ilk okuyucularıma teşekkür ederim. Uzun yolda olanlara - YAcker'lar Jody Feldman, Debby Garfinkle, Mary Beth Miller, Martha Peaslee Levine ve Kate Tuthill'e; hiçbir şeyi yanıma bırakmayan Eric'e - ama arada sırada seni bile kandırıyorum! Ve Keith, benim sol beynim/sağ beynim Yarattıcı.

Hyperion'daki harika ekibe -editörüm Abby Ranger'a, her zaman odadaki yetişkin olmasına rağmen yine de ateşli kısımları teşvik ediyor; Laura Schreiber'a harika içgörüler ve keskin gözleri için; pazarlama ve tanıtım ekibi: Ann Dye, Dina Sherman, Jennifer Corcoran, Hallie Patterson ve Nellie Kurtzman; kitap tasarımcısı Tyler Nevins ve illüstratör Larry Rostant- kapaklarınız güzel görsel vaatler.

Sıra dışı Christopher Schelling'e ve yabancı haklar temsilcim Chris Lotts'a. Umarım gelecek yıl bu yıldan daha az ilginç olur.

Ve her zaman, sevgi, teknik destek ve her türlü fayda için Rod'a.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.